

SEDMA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
27. decembar 2016. godine
(Četvrti dan rada)

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Sedme sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika, konstatujem da sednici prisustvuje 98 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje kartice u poslaničke jedinice.

Primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno je da je u sali prisutno 148 narodnih poslanika i da imamo uslove za nastavak rada.

Nastavljamo rad i prelazimo na odlučivanje o tačkama 16–27. dnevnog reda sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

Prelazimo na 16. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O ZAJMU ZA KREDIT ZA POVLAŠĆENOG KUPCA ZA PROJEKAT IZGRADNJE AUTO-PUTA E-763 (DEONICA SURČIN – OBRENOVAC) IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTARSTVO FINANSIJA, KAO ZAJMOPRIMCA, I KINESKE EXPORT-IMPORT BANKE, KAO ZAJMODAVCA.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit za povlašćenog kupca za Projekat izgradnje auto-puta E-763 (Deonica Surčin–Obrenovac) između Vlade Republike Srbije, koju predstavlja Ministarstvo finansija, kao zajmoprimca i Kineske eksport-import banke, kao zajmodavca, u načelu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 163, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona, u načelu.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i Poslanička grupa Demokratska stranka.

Stavljam na glasanje amandman.

Za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Saša Radulović.

Stavljam na glasanje amandman.

Za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Pošto smo završili sa odlučivanjem o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit za povlašćenog kupca za Projekat izgradnje auto-puta E-763 (Deonica Surčin–Obrenovac, između Vlade Republike Srbije, koje predstavlja Ministarstvo finansija, kao zajmoprimca i Kineske eksport-import banke, kao zajmodavca, u celini.

Za – 165, protiv – niko, uzdržana – dva, nije glasalo devet poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona.

Prelazimo na 17. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (DODATNO FINANSIRANJE ZA PROJEKAT AUTO-PUT KORIDOR 10) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Dodatno finansiranje za Projekat auto-put Koridor 10) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, u načelu.

Za – 147, protiv – dva, uzdržanih – nema, nije glasalo 26 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona u načelu.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i Poslanička grupa Demokratska stranka.

Stavljam na glasanje amandman.

Za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Narodna skupština nije prihvatila amandman.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Saša Radulović.

Stavljam na glasanje amandman.

Za – tri, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Narodna skupština nije prihvatila amandman.

Pošto smo završili sa odlučivanjem o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma o zajmu (Dodatno finansiranje za Projekat auto-put Koridor 10) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, u celini.

Za – 148, protiv – dva, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona.

Prelazimo na 18. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (DRUGI PROGRAMSKI ZAJAM ZA RAZVOJ I RESTRUKTURIRANJE DRŽAVNIH PREDUZEĆA) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Drugi programski zajam za razvoj i restrukturiranje državnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, u načelu.

Za – 146, protiv – dva, uzdržanih – nema, nije glasalo 27 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona u načelu.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i Poslanička grupa Demokratska stranka.

Stavljam na glasanje amandman.

Za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Narodna skupština nije prihvatila amandman.

Narodni poslanik Vladimir Đurić podneo je amandman kojim predlaže da se posle člana 2. doda novi član 2a.

Stavljam na glasanje amandman.

Za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Narodna skupština nije prihvatila amandman.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Saša Radulović.

Stavljam na glasanje amandman.

Za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Narodna skupština nije prihvatila amandman.

Pošto smo završili sa odlučivanjem o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Drugi programski zajam za razvoj i restrukturiranje državnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, u celini.

Za – 149, protiv – dva, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona.

Prelazimo na 19. tačku dnevnog reda – PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREĐABA ČLANA 1, ČLANA 5. STAV 1. I ČLANA 53. ST. 1. I 2. ZAKONA O EKSPROPRIJACIJI („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 53/95, 23/01-SUS, 20/09 I 55/13-US).

Stavljam na glasanje Predlog autentičnog tumačenja odredaba člana 1, člana 5. stav 1. i člana 53. st. 1. i 2. Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik RS“, br. 53/95, 23/01-SUS, 20/09 i 55/13-US), u celini.

Za – 146, protiv – četiri, uzdržanih – nema, nije glasalo 26 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova usvojila Predlog autentičnog tumačenja.

Prelazimo na 20. tačku dnevnog reda – PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 48. ZAKONA O IZVRŠENJU I OBEZBEĐENJU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BROJ 106/15).

Stavljam na glasanje Predlog autentičnog tumačenja odredbe člana 48. Zakona o izvršenju i obezbeđenju („Službeni glasnik RS“, broj 106/15), u celini.

Za – 147, protiv – šest, uzdržanih – nema, nije glasalo 23.

Narodna skupština je usvojila Predlog autentičnog tumačenja odredbe člana 48. Zakona o izvršenju i obezbeđenju.

Prelazimo na 21. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U TRSTENIKU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Trsteniku, u celini.

Za – 148, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Predlog odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Trsteniku.

Prelazimo na 22. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU ČLANA SAVETA GUVERNERA NARODNE BANKE SRBIJE.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru člana Saveta guvernera Narodne banke Srbije, u celini.

Za – 148, protiv – četiri, uzdržanih – nema, nije glasalo 24.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika donela Odluku o izboru člana Saveta guvernera Narodne banke Srbije.

Prelazimo na 23. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU DVA ČLANA REPUBLIČKE KOMISIJE ZA ZAŠTITU PRAVA U POSTUPCIMA JAVNIH NABAVKI.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru dva člana Republičke komisije za zaštitu prava u postupcima javnih nabavki, u celini.

Za – 148, protiv – četiri, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 24. tačku dnevnog reda – IZBOR ČLANA SAVETA KOMISIJE ZA ZAŠTITU KONKURENCIJE, SA LISTE KANDIDATA KOJU

JE PODNEO ODBOR ZA PRIVREDU, REGIONALNI RAZVOJ, TRGOVINU, TURIZAM I ENERGETIKU.

Stavljam na glasanje Predlog da se za člana Saveta Komisije za zaštitu konkurencije, na period od pet godina, izabere kandidat Čedomir Radojčić.

Za – 147, protiv – tri, uzdržan – jedan, nije glasalo 25.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika izabrala Čedomira Radojčića za člana Saveta Komisije za zaštitu konkurencije.

Čestitam izabranom kandidatu i želim mu puno uspeha u radu.

Prelazimo na 25. tačku dnevnog reda – IZBOR ČLANOVA SAVETA REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE, SA LISTA KANDIDATA KOJE SU PODNELI OVLAŠĆENI PREDLAGAČI.

Pristupamo glasanju o kandidatima za izbor jednog člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije, na predlog udruženja čiji su ciljevi ostvarivanje slobode izražavanja i zaštita dece.

Kandidati su Radoje Kujović i Radoslav Nikolić.

Stavljam na glasanje predlog da se za člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije izabere Radoje Kujović.

Zaključujem glasanje.

Za – 146, protiv – tri, uzdržana – tri, nisu glasala 24.

Stavljam na glasanje predlog da se za člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije izabere Radoslav Nikolić.

Zaključujem glasanje.

Za – tri, protiv – jedan, uzdržana – dva, nije glasalo 170.

Konstatujem da je Narodna skupština, polazeći od broja dobijenih glasova, za člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije, na predlog udruženja čiji su ciljevi ostvarivanje slobode izražavanja i zaštita dece, izabrala Radoja Kujovića.

Pristupamo glasanju o kandidatima za izbor jednog člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije na predlog univerziteta akreditovanih u Republici Srbiji.

Kandidati su prof. dr Vladimir Tomašević i Goran Petrović.

Stavljam na glasanje predlog da se za člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije izabere prof. dr Vladimir Tomašević.

Zaključujem glasanje.

Za – dva, protiv – jedan, uzdržana – dva, nije glasao 171.

Stavljam na glasanje predlog da se za člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije izabere Goran Petrović.

Zaključujem glasanje.

Za – 146, protiv – dva, uzdržana – dva.

Konstatujem da je Narodna skupština, polazeći od broja dobijenih glasova, za člana Saveta Regulatornog tela za elektronske medije na predlog univerziteta akreditovanih u Republici Srbiji izabrala Gorana Petrovića.

Pošto smo završili glasanje i izabrali članove Saveta Regulatornog tela za elektronske medije sa lista kandidata koje su podneli ovlašćeni predlagači, dozvolite da im, u vaše i u svoje ime, čestitam na izboru i poželim uspešan rad.

Prelazimo na 26. tačku dnevnog reda – IZBOR ČLANA ODBORA AGENCIJE ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE, SA LISTE KANDIDATA KOJU JE PODNEO ODBOR ZA ADMINISTRATIVNO-BUDŽETSKA I MANDATNO-IMUNITETSKA PITANJA.

Prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za člana Odbora Agencije za borbu protiv korupcije, na period od četiri godine, izabere kandidat Danica Marinković.

Za – 164, protiv – šest, uzdržanih – nema, nije glasalo sedam.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika izabrala Danicu Marinković za člana Odbora Agencije za borbu protiv korupcije. Hvala.

Stavljam na glasanje predlog da se za člana Odbora Agencije za borbu protiv korupcije, na period od četiri godine, izabere kandidat Miodrag Skulić.

To je povučeno. Ne znam zašto službe to ne prate.

Zanemarite ovo, ovo je greška službe, jer je juče, i usmeno i pismeno, na vreme povučen predlog Poslaničke grupe SRS.

Čestitam izabranom kandidatu, u svoje i u vaše ime, i želim mu puno uspeha u radu.

Prelazimo na 27. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, u celini.

Za – 151, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Hvala. Ovim smo glasanje završili.

Nastavljamo današnji rad u skladu sa Poslovnikom, pošto kaže da mora odmah na početku, a to je moje pitanje – da li neko od ovlašćenih predstavnika želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje, u skladu sa članom 287. Poslovnika? Javite se, molim vas.

(Marko Đurišić: Povreda Poslovnika.)

Izvolite, Đurišiću.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ne možemo sada da pređemo, zato što ste vi zakazali juče za 10.00 sati glasanje, a za 14.00 sati nastavak sednice. I kada počne sednica u 14.00 sati, onda možete da primenite član 287. i da postavimo pitanja.

Imali smo ovde problem i tumačenje da, kada je zakazan dan za glasanje, nema postavljanja pitanja, nema veze da li je utorak ili četvrtak. Vi sada pravite presedan za jedno pitanje, za koje smo se složili, uz proteste određenih poslaničkih grupa, da ne može. Iako ste vi već zakazali nastavak sednice za 14.00 sati, ne možete sada da ga zakažete za 10.00 sati.

PREDSEDNIK: Mogu, u skladu sa Poslovnikom, član 287.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ali ne možete da nastavite ako ste nastavak rada već zakazali za 14.00 sati. Možete da odložite za neki trenutak. Ima član Poslovnika koji govori o odlaganju početka sednice.

PREDSEDNIK: Tako je. Glasanje smo završili. Znači, imam listu od pet poslanika...

MARKO ĐURIŠIĆ: Ali ne možete da odložite za ranije.

PREDSEDNIK: Imam listu od pet poslanika koji smatraju da sam u pravu.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poslanici su obavesteni da je u 14.00 časova nastavak, da nastavljamo sa radom, i da će tada biti pitanja. To ste vi rekli; stoji u stenogramu.

PREDSEDNIK: Dobro, poslaniče, ne morate postavljati pitanje. Zahvaljujem.

Vojislav Šešelj ima reč.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja postavljam pitanje Aleksandru Vučiću kao predsedniku Vlade Republike Srbije i ujedno kao predsedniku SNS – šta će učiniti da bi se smenila Jorgovanka Tabaković sa funkcije guvernera Narodne banke Srbije? Postupak je komplikovan, ali se može sprovesti.

Jorgovanka Tabaković je teško kompromitovala tu funkciju zbog nečasnog i nepoštenog postupanja plagiranjem doktorske disertacije. Utvrđeno je da je Jorgovanka Tabaković 20% teksta svoje doktorske disertacije prepisala od drugih autora ne navodeći izvore i ne stavljajući znakove navoda.

To je krivično delo za koje nije propisana bog zna kako velika kazna zatvora, ali za intelektualce to je kao smrtna presuda. Za jednog intelektualca bolje je da pogine nego da ga uhvate kao falsifikatora. Nadam se da u vašim redovima još uvek ima intelektualaca koji razumeju ovo što govorim.

Naravno, nisam veliki optimista da ćete nešto učiniti po ovom pitanju, imajući u vidu slučaj Tomislava Nikolića za koga je utvrđeno da je stekao zvanje mastera ekonomije a da ni jedan jedini ispit na fakultetu nije polagao. Dobro, njemu su upisivali ocene a da se nije pojavljivao na ispitu. Morao je mnogo energije profesor Ljubiša Stojimirović da uloži, da trči od jednog do drugog svog kolege, da izmoli pozitivnu ocenu, nekada i vrlo visoku

ocenu. Iako smo razgledali diplomski master rad Tomislava Nikolića, nismo mogli da ustanovimo da je od nekog prepisivao jer je tako lošeg kvaliteta da je to nemoguće od nekoga prepisati. Jednostavno, nema uzora, ne postoji.

Kod Jorgovanke Tabaković u pitanju je krađa intelektualne svojine. Ona je ukrala tuđi intelektualni produkt i nema strožeg prekršaja u akademskoj zajednici, nema goreg prekršaja u akademskoj zajednici. Ako ćemo i to tolerisati i ako će Aleksandar Vučić ostati pasivan po tom pitanju, a Jorgovanka Tabaković je kandidovana kao kandidat vaše stranke; očekujemo da stranka iz moralnih razloga zatraži njenu ostavku. Ako smatrate zaista da je plagiranje nedozvoljivo.

Ako smatrate da je plagiranje poželjno i očekivano i uobičajeno, onda ćete ostati skrštenih ruku, a možete je i braniti, jer nije mnogo plagirala, samo 20%, a mogla je i 25%, mogla je 50%, mogla je i 100%. Dakle, ona je bila skromnih prohteva u ovoj intelektualnoj krađi.

Teške to posledice ima po društveni moral. Videli ste, kada su uhvatili u plagijatu mnogo blažeg karaktera neke nemačke ministre, da su oni odmah podnosili ostavku. Ništa. Kako nećemo kada se sa Nemcima sada najviše družimo i najbliži smo sa njima?

PREDSEDNIK: Isteklo je vreme. Prošlo je pet minuta.

Zahvaljujem.

Reč ima profesor Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovana predsednice, postavljam poslaničko pitanje Ministarstvu unutrašnjih poslova, Ministarstvu pravde i Ministarstvu odbrane.

Opšte je poznato da ministar odbrane svake zemlje, pa i Republike Srbije, treba da ima, pored ostalih, izuzetne moralne vrednote. Takav slučaj nije bio sa bivšim ministrom Republike Srbije Draganom Šutanovcem. Za vreme ministra odbrane Republike Srbije Dragana Šutanovca Vojska Srbije pala je na najniže grane. Šutanovac je Vojsku Srbije sveo na niži nivo nego što je lovačko društvo. Šutanovac je veliki deo najboljeg starešinskog kadra penzionisao u najboljim godinama života, kada su uveliko bili radno sposobni iiskusni. Dragan Šutanovac je uklonio iz Vojske Srbije 26 srpskih generala, ratnih komandanata, načelnika sektora i uprava.

Da li je tačno, a tvrdim da je tačno, da je Dragan Šutanovac kao ministar vojni prilikom nabavke mobilnog sistema radio-relejnih uređaja preko „Jugohemije“ na kursnim razlikama oštetiobudžet Republike Srbije za oko 270 miliona dinara? Da li je tačno, a tvrdim da jeste, pitam nadležna ministarstva, da je Dragan Šutanovac kao ministar vojni dodelio svom najboljem drugu Aleksandru Bapcu poslove u vrednosti od 156 miliona dinara i da je u vremenu od 2008. godine do 2010. godine potpisao desetine ugovora sa firmom *Fresenius Medical Care*, u kojoj je njegov najbolji drug Babac bio direktor marketinga?

Da li je tačno, a tvrdim da je tačno, da je ministar vojni Dragan Šutanovac platio nadogradnju, tj. da je opravak softvera za VMA u iznosu od

850.000 evra, što je četiri puta više nego što je kompjuterski program koštao kada je bio kupljen?

Da li je tačno, a tvrdim da je tačno, da je Dragan Šutanovac kao ministar vojni naredio da se helikopterom prevozi hrana za konje, odnosno seno?

Da li je tačno, a tvrdim da je tačno, da je Saša Radulović, poznatiji kao „Kralj Stečaja“, kao stečajni upravnik Građevinskog preduzeća „Novi autoput“ milionski vredne računovodstvene poslove dao kompaniji „Biznis servis“, koja je registrovana na njegovu suprugu, a u kojoj je Saša Radulović bio suvlasnik?

Da li je tačno, a tvrdim da je tačno, da je Sašu Radulovića Agencija za licenciranje stečajnih upravnika kaznila sa 100.000 dinara, a Privredni sud u Beogradu razrešio dužnosti stečajnog upravnika?

Dozvolite samo nekoliko citata iz 2011. godine, iz dnevne štampe: „Raduloviću, bruko, koliko si miliona maznuo?“ (31.5.2011), „Kurir uhvatio stečajnog fantoma“ (27.4.2011), „Radulović otima pare od žrtava prevara“, „Radulović ojadio šećerane“, „Policija češlja kralja stečaja“ (14.4.2011). godine, „Saša Radulović, stečajni upravnik u 14 preduzeća, dobio je mesečno dva miliona i sto hiljada dinara“.

Poštovani građani, Radulović se deklariseo kao borac protiv burazerske i kumovske politike.

Pitam Ministarstvo za državnu upravu – da li je tačno, a tvrdim da je tačno, da je na Odborničkoj listi Skupštine opštine Vračar u Beogradu stavio Kljajić Ivana i ženu mu Kljajić Oliveru, Petronijević Milenka, kuma Kljajić Ivana, Petronijević Draganu, ženu Petronijević Milenka, Babić Srećka i njegovu ženu Babić Draganu? E tako se on bori protiv burazerskih politika.

Radulović je kao stečajni upravnik dobio 495 mesečnih naknada. Prostim računicom dolazimo do cifre od 50 miliona dinara, koju je ovaj politički luftiguz „Kradulović“ stavio u svoj džep. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Uvažena predsednice, prvo pitanje bih postavio Ministarstvu poljoprivrede, a vezano je za imovinu prethodnih zadruga, koje su otišle u stečaj, da li će ta imovina imati mogućnost da se prevedu, odnosno da se prenese u novoformirane zadruge koje će nastaviti kontinuitet radova tih zadruga, jer smo svedoci da je zadrugarstvo potreba i obaveza svih nas, da se pomogne poljoprivreda, da se ljudi udruže i da na taj način svim mladim poljoprivrednim proizvođačima i ostalima obezbedimo da se lakše obavlja poljoprivredna proizvodnja.

Drugo pitanje Ministarstvu rada i socijalne politike, pošto znamo da smo u prethodnom periodu imali katastrofalne privatizacije, od 2000. godine pa naovamo to su bile tajkunske privatizacije gde su tajkuni uništili celokupnu radnu snagu u celoj Srbiji, sa posebnim akcentom na jugoistok Srbije.

Postavio bih pitanje da li će imati mogućnost, pošto imamo i odluke Privrednog suda, da se obezbede sredstva za sve one radnike koji su izgubili svoja radna mesta, kao npr. opština Svrljig, Gadžin Han, Bela Palanka i grad Niš, gde je veliki broj naših radnika dobio sudska rešenja da se treba naplatiti, a imamo i dogovor nadležnog Ministarstva privrede, Ministarstva socijalne zaštite sa gradom Nišom, da se tim ljudima isplate sredstva – da li će to biti isplaćeno i u Nišu i na jugoistoku Srbije, jer ima veliki broj radnika koji imaju svoja potraživanja i očekujem da će njima biti to isplaćeno u toku naredne, 2017. godine.

Još jedno pitanje, koje je bitno za sve nas. Juče je bila sednica Vlade gde je donesena odluka da se formira telo koje će pratiti natalitet u Srbiji, gde je naš premijer Vlade predsednik tog tela, gde je ministarka iz ministarstva nadležnog za te stvari njegov zamenik. Pitao bih – koji će biti pravci rada tog ministarstva?

Mogu da kažem primer dobre prakse. Opština Svrljig, gde smo mi kao Ujedinjena seljačka stranka potencirali da se donese odluka, i odluka je donesena, u budžetu da se odvaja po 250.00 dinara za svaku novostvorenu bračnu zajednicu, da se obezbedi radno mesto kroz samozapošljavanje u saradnji sa Nacionalnom službom za zapošljavanje, a za seoska područja da se izdvaja 350.000 hiljada dinara i da svaki bračni par koji formira bračnu zajednicu može da uplaćuje, da mu opština pomaže preko Nacionalne službe za zapošljavanje za formiranje gazdinstva i da preko tog gazdinstva on sebi uplaćuje poljoprivrednu penziju, a može i otvoriti neku svoju radnu aktivnost, neko svoje preduzeće i u selu, gde će imati obavezu da naredne dve godine tim sredstvima uplaćuje sebi radni staž. Mislim da je to primer dobre prakse, jer treba stvarno davati veliki prioritet jugoistoku Srbije.

Još jednom zahvalnost i Vladi Republike Srbije na čelu sa našim premijerom, jer je ovo prava stvar da se ovako radi i da se pomaže jugoistok Srbije, kroz politiku koja će razvijati, ostavljati mlade ljude, stavljati akcenat na novorođenu decu i na novostvorene bračne zajednice. Još jednom ću kao čovek sa tog područja, iz Svrljiga, u potpunosti podržati sve mere koje predlaže Vlada Republike Srbije na čelu sa našim premijerom.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, iskoristiću ovu priliku da postavim pitanje prvo ministru Stefanoviću, vezano za progon ljudi u Topoli, odborničke grupe „Novi ljudi – bolja Topola“.

Naime, juče je jedan od članova i odbornik u SO Topola napadnut, pretučen, i to, nažalost, nije prvi put. U opštini Topola se već duže vreme sprovodi teror nad svakim opozicionim delovanjem, i to je juče dobilo novi oblik fizičkog nasilja, napadom na jednog odbornika.

Očekujem, u roku od 15 dana, odgovor od ministra Stefanovića – koje je mere preduzela policija i dokle se stiglo u istrazi i da li je ovo što se dešava u Topoli samo jedan od primera koji nas čeka u budućnosti ili će ova država uraditi nešto da se zaustavi progon nad političkim protivnicima?

Sledeće pitanje je vezano za stanje u pravosuđu i tzv. borbu protiv kriminala i korupcije. Tu postavljam pitanje predsedniku Vlade i ministarki Kuburović – šta će država da preduzme kako se ne bi ponovo desilo, kao što smo mogli iz medija da saznamo pre neki dan, da je osoba koja ima egzotični naziv Mali Ugar, optužena za ubistvo, u stvari za nekoliko ubistava, posle dve godine bekstva konačno privedena pravdi pre godinu dana, a onda puštena da se brani sa slobode, jer, kako kaže u objašnjenju portparol suda, sud uvek teži da zameni težu meru onom lakšom zakonskom merom, pa je eto našla za shodno da optuženog za najteža krivična dela, za ubistvo, sa debelim dosijeom, jer su već neka ubistva toj osobi i dokazana, pusti na slobodu.

Da li građani Srbije treba da budu zabrinuti što takve osobe šetaju slobodno među nama i da li će država nešto preduzeti kako bi zaustavila to, kako bi se sredilo stanje u pravosuđu, a ne da nam se ponavlja iz slučaja u slučaj da imamo protiv svih, da tako kažem, omiljenih kriminalaca Aleksandra Vučića, zastarevanje slučajeva, oslobađajuće presude i da Srbija ponovo postaje sigurna kuća za brojne kriminalce koji ovde danas dolaze i slobodno mogu da šetaju, ali, nažalost, i da nastave da se bave kriminalom pa imamo sve veći broj najtežih krivičnih dela i sve veću ugroženost građana?

Ove stvari mislim da zahtevaju odgovor države. Odgovor države svakako ne mogu da budu akcije kao što je, recimo, akcija „Rezač“. Ona je zanimljiva, jer pre godinu dana u velikoj akciji, kako je tada ministar policije objašnjavao, na televiziji se pojavljivao gotovo neprekidno 48 sati na svim mogućim medijima i radio ono što danas kaže da nije posao ministra policije, da vodi istrage, a on je tada izlazio i objašnjavao građanima Srbije kako je uhapšeno 80 ljudi koji su krivi za ne znam koliko raznih krivičnih dela i ne znam koliku materijalnu štetu da su naneli državi. Danas, posle godinu dana tačno, ni jedna jedina optužnica protiv 80 ljudi nije podignuta. Ni jedna jedina.

Postavljam pitanje – da li je to borba protiv kriminala i korupcije? Šta građani mogu da očekuju ako tako s jedne strane imamo spektakularna tzv. hapšenja i borbu protiv kriminala i korupcije koje nemaju nikakav epilog na sudu, a sa druge strane da optužene protiv kojih se vodi krivični postupak pred sudovima za najteža krivična dela puštaju da se brane sa slobode? Šta građani treba da očekuju?

Iskoristio bih ovu priliku na kraju da postavim ministru policije pitanje, pošto je rekao da policija još uvek vodi pretkrivični postupak – da li je policija saslušala u svojstvu građanina gospodina Aleksandra Vučića, predsednika Vlade, koji je 8. juna rekao da su za rušenje u Savamali odgovorni pojedinci iz vrha gradske vlasti? Znači, prošlo je više od sedam meseci od tog

trenutka; da li je on saslušan da kaže koji su to pojedinci iz vrha gradske vlasti koji su organizovali rušenje u Savamali? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đurišiću.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite, kolega.

SRĐAN NOGO: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prvo pitanje je za predsednicu Parlamenta, gospođu Maju Gojković. Naime, juče smo, kada smo završavali sednicu, čuli od nje da je nastavak sutra u 14.00 časova; kreću prvo poslanička pitanja, pa amandmani – evo ga stenogram sa jučerašnje sednice – što i jeste praksa dosadašnjeg rada Narodne skupštine, jer svaki put kada je bio dan za glasanje ista nije dozvoljavala poslanička pitanja.

Postavljamo pitanje – kako je sada odstupila od primene Poslovnika i kako sada pred samo glasanje na sednici koja nije bila za to najavljena, a po dosadašnjoj praksi nisu mogla da se postavljaju pitanja, mi imamo postavljanje poslaničkih pitanja?

Drugo pitanje je upućeno predsedniku Vlade, gospodinu Aleksandru Vučiću. Naime, kao što smo juče videli, Tužilaštvo za organizovani kriminal je odustalo od daljeg procesuiranja Mladana Dinkića, pa postavljamo pitanje – ko štiti Mladana Dinkića? Kome treba Mladan Dinkić? Zašto je Mladan Dinkić toliko jak u Srbiji? Kakve veze Mladan Dinkić ima sa Aleksandrom Vučićem kada isti ne može da bude procesuiran?

Sam Aleksandar Vučić je u Narodnoj skupštini nosio robijaško odelo Mladana Dinkića nazivajući ga najvećim lopovom. Sam gospodin Vučić je pominjao da je kriminal i korupcija glavna odrednica – evo, gospodin kolega poslanik ima tu sliku – pominjao je da je borba protiv kriminala i korupcije glavni zadatak njegove vlade, a onda dobijamo slučaj „Dinkić“, dobijamo slučaj da Mladan Dinkić ne može da odgovara. Onda molim poslanike vladajuće većine da nikada više, kada se budu javljali za reč, ne pominju period pre njihove vlasti, zato što oni sistemski pokrivaju sve što je učinjeno pre njihove vlasti i uzimaju te kadrove. Pa blagajnik i šef kabineta Mladana Dinkića Ivica Kojić je sada šef kabineta Aleksandra Vučića.

Sledeće pitanje bih uputio Ministarstvu pravde, Republičkom javnom tužiocu i šefu VBA. Pošto se ovde u Narodnoj skupštini dosta govorilo o raznim aferama, špijunima itd., vidim da je to bio hobi velikog broja narodnih poslanika i generalno mi volimo paušalno da pričamo o takvim stvarima, mene zanima, mi smo ovde postavljali pitanje vezano za Momčila Perišića, šta je sa krivičnom prijavom koju je Uprava bezbednosti tadašnje Vojske Jugoslavije posle hapšenja Perišića podnela i protiv Aleksandra Dimitrijevića, generala, načelnika Uprave bezbednosti, i njegovih najbližih saradnika Gajić Branka, Bilinac Blagoja i Marković Velisava. Ta krivična prijava je po gašenju vojnog pravosuđa nestala, pa bih molio da Republički javni tužilac, Ministarstvo pravde i VBA uđu u trag toj krivičnoj prijavi i da nas obaveste šta se sa istom dešava.

A zašto je podneta? Pa evo kako se uspostavila saradnja između najviših organa države i stranih obaveštajnih službi, u ovom smislu američkih. Pomenuti Dimitrijević, sa svojim saradnicima, zamenikom, general-majorom Gajićem, Bilinac Blagojem, pukovnikom, načelnikom Operativnog odeljenja, i Marković Velisavom, pukovnikom, načelnikom Analitičkog odeljenja, i zajedno sa još nekim starešinama i civilima, u periodu od 5. novembra 1997. do maja 1998. godine sačinio je platformu za kontakte sa predstavnicima Američke obaveštajne službe CIA i Vojnoobaveštajne službe DIA i odneo je na potpis načelniku Generalštaba Momčilu Perišiću.

Po toj platformi održano je 10 sastanaka u Beogradu, u Ulici Andre Nikolića broj 21. S američke strane bili su Bredli Knop, načelnik Kabineta direktora DIA, Ernest Fišter, vojni izaslanik SAD u SRJ, Šon Ficpatrik, predstavnik CIA u ambasadi SAD u Beogradu, Dejvid Rouzman iz centrale CIA, Dejv Džejmson i drugi.

Kontakti su vođeni strogo zatvoreno i, između ostalog, mi smo Amerikancima predali podatke o organizaciono-formacijskoj strukturi obaveštajno-bezbednosnih snaga Vojske Jugoslavije i njihovom delokrugu, nadležnostima i zadacima. Znači, čitava formacija Vojske Jugoslavije u celini. Terorističke delatnosti na prostorima bivše SFRJ, posebno KiM i BiH, političko-bezbednosna situacija na KiM, mere državnih organa na sprečavanju terorističkih akcija uz angažovanje jedinica MUP, obećanje da jedinice Vojske Jugoslavije neće biti upotrebljene, stanje u Crnoj Gori itd., itd.

Svih 10 sastanaka je dokumentovano po datumu, vremenu i mestu održavanja. Opisanim radnjama imenovani su tajne vojne podatke i dokumenta saopštili ili predali predstavnicima Američke obaveštajne službe, prikupljali za nju podatke i pomagali njen rad, čime su prouzrokovali teške posledice za bezbednost Vojske Jugoslavije i vojnu moć zemlje, čime su izvršili krivično delo špijunaže iz člana 128. stav 5, u vezi stava 1. OKZ.

Dakle, ovde postoji direktna dokumentacija i ja imam tu pomenutu platformu, sačinio ju je načelnik tadašnje Uprave bezbednosti Aca Dimitrijević a potpisao načelnik Momčilo Perišić. Sa ovim je bio upoznat i uključen tadašnji šef RDB Jovica Stanišić. Kada će se procesuirati lica koja su izdala ovu zemlju?

Još jedno pitanje, za kraj, za Aleksandra Vučića...

PRESEDAVAJUĆI: Vreme vam je isteklo, da ostavimo za sledeći put.

Hvala vam puno, kolega Nogo.

Reč ima narodni poslanik Predrag Jelenković.

Izvolite, dr Jelenkoviću.

PREDRAG JELENKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolegice i kolege, pitanje upućujem Ministarstvu prosvete, nauke i tehnološkog razvoja. Da li se razmišlja o sve češćim zahtevima đaka, nastavnika i roditelja da se u obrazovni sistem, i to od osnovne škole, uvede predmet mediji i

obrazovanje? Mediji i obrazovanje ne kao deo postojećih predmeta građanskog vaspitanja ili informatike, već kao poseban predmet.

Medijska pismenost je prethodnih pet-šest godina postala predmet brojnih debata i nekih istraživanja koje smo u zadnje vreme mogli da vidimo i ovde prilikom prezentacije u Beogradskom medijskom centru. Često se pominje medijska pismenost i u kontekstu evropskih integracija, odnosno kao vrlo važan faktor na polju demokratizacije razvoja građanskog društva u Srbiji. U svetu najveću pažnju medijskoj pismenosti poklanjaju Australija, Kanada, Velika Britanija, Južna Afrika, skandinavske zemlje, Izrael, Rusija, a u našem najbližem okruženju je Crna Gora, koja je već taj predmet uvela kao izborni predmet u gimnazijama.

Brojna istraživanja, kao što rekoh, u poslednje vreme govore o tome koliko je važna medijska pismenost za obrazovni sistem svake zemlje. Tako smo imali priliku pre par nedelja u Beogradskom medijskom centru da čujemo istraživanje koje je rađeno za region, gde su bile obrađene zemlje Albanija, BiH, Makedonija, Crna Gora i Srbija. Naravno da se tu došlo do nekih zaključaka u smislu potrebe edukacije na ovu temu, kao i osnovnih faktora koji nikako da se otklone ne bi li ovaj predmet ušao konačno, odnosno ne bi li medijska pismenost ušla konačno kao obavezni predmet u obrazovanju.

Još jedno istraživanje koje je početkom 2016. godine na tu istu temu urađeno je jedno od najopsežnijih istraživanja u Srbiji za sada, a to je istraživanje koje je rađeno u 18 niških srednjih škola. Istraživanje je sproveo Filozofski fakultet Univerziteta u Nišu i „Medija i reform centar“ Niš. Naime, 3.700 ispitanika, đaka završnih razreda, maturanata i maturantkinja, njihovih roditelja i nastavnika je anketirano. Opšti zaključak je da se sve tri ispitane kategorije nikada nisu srele sa programima medijske pismenosti.

Na kraju, svi zagovornici medijske pismenosti, od analitičara, urednika medijskih kuća, nastavnika, profesora univerziteta, nevladinog sektora, odnosno nevladinih organizacija koje se bave ovom temom, složni su u jednom, a to je da svakako treba početi sa medijskim obrazovanjem i vremenom ga usavršavati i prilagođavati novim uslovima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jelenkoviću.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite, kolega Milojeviću.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, nisam planirao ovo pitanje, ali evo pitanje za predsedavajućeg – zašto nema nijednog poslanika SNS? Da ne nastupa svojim igračkim umećem negde Tomislav Nikolić na trgu, pa su otišli da ga gledaju, pošto smo videli u prethodnom periodu da je on vrlo sklon tim igrama i da to vrlo dobro izgleda, nažalost po zemlju Srbiju? To je prvo pitanje.

Drugo pitanje ozbiljno, da pređemo na ozbiljne teme, pošto svakog dana imamo ili posledice štetnih odluka SNS ili svakoga dana SNS napravi, donese ili uradi nešto čega se svi građani Srbije, sem glasača SNS, stide, na

današnji dan, nažalost, pre godinu dana se desila akcija „Rezač“, pa DS postavlja pitanje šta je sa tom akcijom.

PRESEDAVAJUĆI: Samo recite kome, izvinjavam se.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Ministru policije, gospodinu Stefanoviću.

Dakle, 80 ljudi je uhapšeno, privedeno, maltretirano. Ti ljudi koji imaju porodice, svoj integritet, ime i prezime, su uhapšeni kao da su najgori kriminalci, kao da su najgori šverceri droge, kao što je Zvonko Veselinović koga premijer Aleksandar Vučić drži uz sebe da mu rešava konflikte u SNS.

To su ozbiljni ljudi. Neki su bili predsednici opština, neki su bili ministri, neki su se bavili ozbiljno svojim poslom. Svi su privedeni uz pozornicu TV kamera. Direktnan prenos je išao na raznim programima o hapšenju tih ljudi.

Godinu dana posle toga, nema nijedne reči o tome. Tim ljudima je zamrznuta imovina. Ti ljudi su blaćeni. Ti ljudi ne mogu da se pojave nigde u javnosti, zbog toga što im je SNS nepravedno, tvrdim, uradila, samo da bi Aleksandar Vučić podigao svoj rejting i da bi SNS predstavila lažnu borbu protiv lažnog kriminala i lažne korupcije, umesto da se bavi pravom borbom protiv kriminala i korupcije i da pohapsi prvo Zvonka Veselinovića, Nikolu Petrovića i ostale kriminalce, on je hapsio, vidite, gle čuda, ljude koji su bili ili su još uvek u DS, kako bi se politički osvetio. Sve je to urađeno uz snimanje TV kamerama i direktnim prenosima za novogodišnje i božićne praznike. To je sramota i to se nije dešavalo ni 1945. godine u zemlji Srbiji.

Postavljam pitanju ministru policije, koji je bio sav srećan tog dana pokvarivši tim ljudima i njihovim prijateljima i njihovim porodicama ne samo Novu godinu, nego im pokvarivši život – šta se dešava sa tim? Šta se dešava sa akcijom „Rezač“? Šta se dešava sa osamdesetoro uhapšenih? Zašto ne dobiju oslobađajuću presudu? Zašto protiv njih nisu pokrenuti postupci? To je služilo samo za zamajavanje naroda pred novogodišnje i božićne praznike, kako narod ne bi razmišljao o tome da nema za novogodišnju i božićnu trpezu, već da gleda ružičaste televizije sa lažnim kriminalcima i lažnim hapšenjem. Postavljam pitanje ministru policije, šta se sa tim dešava?

Drugo pitanje, postavljam ministarki Zorani Mihajlović, da li je moguće da u 2016. godini, u Kruševcu imamo getoizaciju romske populacije. Romsko naselje „Marko Orolović“ u Kruševcu je ograđeno zidom od 160 metara i tri metara visine. Nije ostavljen protivpožarni put, nije ostavljen put kojim mogu da prođu kola hitne pomoći ili vozila policije, što nije u skladu ni sa zakonom. Demokratska stranka se već 27 godina zalaže za ravnopravnost, bez obzira na versku, političku i nacionalnu pripadnost. Ko je dao građevinsku dozvolu? Ko je platio? Ko je finansirao izgradnju tog sramnog objekta? Zašto su SNS-u građani romske populacije građani drugog reda? Demokratska stranka se oštro protivi getoizaciji romske populacije u 2016. godini. Da li je to možda prisećanje mladosti Aleksandra Vučića i Tomislava Nikolića, šta su radili devedesetih, pa to žele da rade i 2016. godine, što je, naravno, nedopustivo.

Treće pitanje postavljam ministru odbrane, ali vidim da zbog vremena neću završiti, gospodinu Đorđeviću – šta je sa platnim razredima u Vojsci Srbije? Da li će se ukinuti ti platni razredi? Da li ministar zna da 80% pripadnika Vojske Srbije ima zaradu koja je manja od prosečne zarade u Republici Srbiji? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Milojeviću.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Prvo pitanje ide predsednici Narodne skupštine. Čuli smo malopre od predstavnika SNS-a da druge poslanike naziva političkim luftiguzima pa je pitanje za predsednicu Narodne skupštine – da li to urušava dostojanstvo Narodne skupštine? Da li je to uvreda? Zašto dozvoljava takav rečnik u Skupštini? Kada se kaže da je Skupštinu pretvorila u otirač izvršne vlasti, onda kažnjava poslanike, a s druge strane dozvoljava ovakav govor u Skupštini. Ovo je, naravno, zabranjeno Poslovníkom, članom 107.

Znači, poslanici ne smeju na ovakav način da se obraćaju drugim poslanicima, širi se nekultura na ovakav način, a u stvari najviše govore o sebi, odnosno ne vređaju druge poslanike, na takav način ih ne mogu uvrediti, ali vređaju dostojanstvo Narodne skupštine i vređaju sve građane Republike Srbije kad im upućuju ovakve poruke.

Drugo pitanje za predsednika Vlade Republike Srbije. U „Njuzviku“ smo pročitali jedan intervju članice ili bivše članice marketinškog tima SNS koji je radio iz raznih prostorija koje na raspolaganje daju simpatizeri SNS iz kojih se sistematski blate građani Republike Srbije zarad stranačkih interesa. Imali smo detaljan opis toga kako te ekipe rade, popularno ih u narodu zovu botovi, na koji način blate druge ljude, kako reaguju kada treba da prikriju kriminal i korupciju koja se tiče bilo koga iz vlasti, detaljno opisani scenariji.

Pitanje za predsednika Vlade – da li je to ta Srbija u koju veruje, da li je to ono što nam donosi budućnost sa njegovom vlašću, da blati građane preko organizovanih botovskih brigada?

Treće pitanje za predsednika Vlade Republike Srbije. Juče je na jednoj konferenciji za medije kao predstavnik Vlade na Vladinoj konferenciji komentarisao kandidovanje pojedinih ljudi, odnosno najavu kandidature za predsednika Republike. Saša Janković, ombudsman, najavio je da će se kandidovati za predsednika Republike i to je predsednik Vlade prokomentarisao kao zloupotrebu položaja, odnosno da političke poruke šalje sa državnih funkcija.

Pitanje za predsednika Vlade – zar ne vidi ironiju u ovome da on kao predsednik Vlade daje političke izjave koje nikakve veze nemaju sa radom Vlade? Komentariše druge koji koriste svoje slobodno pravo; pravo svakog građanina je da se kandiduju za bilo koju političku funkciju u državi. Takođe, da li će opomenuti ministra policije koji je dao veoma sličnu izjavu gde je kao ministar policije komentarisao kandidaturu jednog građanina Srbije za

predsednika Srbije na narednim izborima? Isto pitanje i za ministarku Mihajlović, pošto je uradila istu stvar.

Znači, praktično od konferencije do konferencije za medije koje organizuje predsednik Vlade konstantno blati političke protivnike, blati sve koji mogu da ugroze i koji će na kraju ugroziti i oboriti ga sa vlasti, zloupotrebljava svoju funkciju, govori o stvarima koje nikakve veze nemaju sa radom Vlade Republike Srbije. Komentariše ljude direktno, vređa ih na najgrublji mogući način. Naziva ih raznim imenima i onda se pravi kao da je žrtva u ovom celom postupku. Kontrolise medije, koristi ove bot brigade, odnosno organizuje ih na različitim mestima po Srbiji koji šire blato, blate ljude, provlače ih kroz tabloide i na takav način vodi politiku u Srbiji. Zar predsednik Vlade ne vidi koliko je ovo pogubno za Srbiju?

Četvrto pitanje se tiče kandidata SNS za predsedničke izbore. Predsednik Republike je najavio da će objaviti da li se kandiduje za novi mandat do Božića. Nije prošlo ni 10 minuta nakon te izjave u kojoj je predsednik Republike takođe kazao da očekuje da će imati podršku SNS, da non-stop razgovara sa premijerom, odnosno sa predsednikom Vlade o tome. Deset minuta posle te konferencije za medije izlazi predsednik Vlade koji kaže, da će SNS odlučiti o kandidatu za dva do tri meseca. Pa je pitanje, da li predsednik Republike razgovara sa predsednikom Vlade? Da li se konsultuju i da li će, odnosno kada će predsednik Vlade prestati da maltretira građane Srbije i objavi im na koje izbore idemo i ko je kandidat SNS za predsednika?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto se, koliko vidim, niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, daću pauzu do 14 časova. Zahvaljujem vam.

(Posle pauze – 14.00)

PREDSEDNIK: Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova, zbog potrebe da što pre razmotrimo amandmane na akte iz dnevnog reda ove sednice i donesemo ih glasanjem.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SISTEMU PLATA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU** (pojednosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Vjerica Radeta, Zoran Krasić i Nikola Savić, zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko

Stanković, zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovani ministre, prvi zakon je Predlog zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru i ono što je suština ovog zakona i naredna tri, koja treba da diskutujemo, jeste pomeranje roka, roka posle donošenja drugih zakona koji bi trebalo da obezbede sprovođenje ovog zakona konkretno, a u suštini da dovedu do boljeg života građana Srbije.

Umesto da dobijem odgovor zašto nije urađen ovaj posao u roku koji je sama Vlada odredila, gotovo ista ova Vlada, u manje više istom sastavu, u februaru ove godine, mi smo danas dobili predlog zakona o tri tačke koje govore o odlaganju za šest meseci, odnosno godinu dana.

Sada, konkretno, ovo je Zakon o platama u javnom sektoru, koji je, kada je donošen ovde, ministarka Kori Udovički, naravno, hvalila, pošto je ona bila predlagač tog zakona, objašnjavajući kako iza tog zakona stoji veliki, dvogodišnji rad, prebrojavanje zaposlenih u javnoj upravi, koji će konačno da uvede red u javnom sektoru.

Naravno, gle čuda, od tog obećanja i od toga nema ništa. Došao je dan kada treba zakon da krene sa primenom, kako je bilo predviđeno – 1. januar 2017. godine, i sada Vlada, gotovo ista, doduše, nadležna ministarka, u ovom slučaju je druga, dolazi i kaže – izvinite, treba nam još godinu dana. Nijedne jedine reči zašto to nije moglo da se uradi u ovih prethodnih 10 meseci. Koji je to problem bio? Ako se dve godine radilo na zakonu, kao što je rečeno u februaru, šta je bio problem da se do kraja ove godine usvoje potrebni zakoni i krene sa primenom tog, inače lošeg zakona?

Naravno, umesto da dobijemo te odgovore, nastavlja se sa kampanjom iz Vlade, sa praznim pričama i obećanjima. Sada je hit, koji je ministarka imala, vezano na temu zaposlenih u javnom sektoru, kako će taj broj biti u toku 2017. godine smanjen za 5.000. To građani moraju da znaju, ne znači da će 5.000 ljudi manje raditi u javnom sektoru, zato što prirodnim odlivom od nekih preko 700.000, koliko je prethodna ministarka, posle dve godine brojanja, uspela da izbroji u javnom sektoru, preko 15.000 ljudi godišnje, kako se to kaže, prirodnim odlivom prestaje da bude zaposleno.

Znači, umesto 15.000 koji će otići u penziju, da prevedem na običan jezik, 10.000 novih će biti zaposleno u 2017. godini, novih isključivo kadrova SNS-a, partijskih ljudi, nažalost, najčešće nesposobnih za svoj posao i zato imamo sve neefikasniji rad uprave, sve neefikasniji rad javnog sektora, sve neefikasniji rad javnih preduzeća, gde neznanje, recimo, samo u „Elektroprivredi Srbije“ dnevno ovih dana košta građane preko milion i po evra, jer Srbija mora da uvozi struju. Građani treba da znaju da Srbija danas uvozi struju zato što ne

može da se iskopa dovoljno uglja na Kolubari da bi mogle da rade termoelektrane u punom kapacitetu.

To su sve činjenice. I mi umesto da raspravljamo o tim stvarima vezane za život građana, imamo ovaj rok. Baš me zanima da li ćemo makar u ovoj načelnoj raspravi dobiti od ministarke, ministara, ko god bude ovde prisutan, odgovor na to zašto posao koji je Vlada preuzela na sebe nije odrađen, koji su to razlozi da se danas traži rok od još godinu dana.

Mi smo predložili da se ovaj član zakona briše, da se Vlada suoči sa posledicama svog nerada, a najbolje suočavanje biće izbori, gde će, siguran sam, ova Vlada otići u prošlost. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru.

Ovim svojim amandmanom sam tražio da se ovaj član briše. Jednostavno, smatram da je Vlada i vladajuća većina imala sasvim dovoljno vremena da uradi sve predviđene radnje kako bi se ispoštovali ovi rokovi koji su predviđeni u ovom zakonu. Ovo tim pre što znamo da je ovaj zakon donet tokom ove, 2016. godine i ovo je možda jedna od retkih situacija gde se jedan zakon dva puta menja u jednoj te istoj godini i evo vidite još uvek smo u 2016. godini, a mi vršimo izmene i dopune ovog zakona.

Jednostavno, smatram da nije postojao niti jedan razlog da se vrše izmene i dopune ovog zakona, a to što Vlada nije ispoštovala ono što je trebalo da ispoštuje, to je pre svega njen problem. Jednostavno, građani ne bi smeli nikako da trpe zbog toga što Vlada nije odradila svoj posao onako kao što treba.

Vidite sada, ovo je možda i jedan od najboljih pokazatelja da vam ne može pomoći ni spajanje od nekih 30 tačaka, kao što imamo situaciju na ovom zasedanju, gde ste oko 30 tačaka spojili sve u jednu jedinstvenu raspravu kako bi, navodno, donosili što brže zakone i što više otaljivali posao, ali vidimo kako to radite, jedan te isti zakon menjate u jednoj te istoj godini. Čak i ova predložena rešenja u ovom zakonu ne verujem da će vam pomoći, jer mislim da, imajući u vidu dinamiku koju poštujete i kako radite, i ovi zakoni neće vam biti dovoljni nego ćete morati vršiti još neke izmene. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Zoran Živković, podnosilac.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Javnosti radi, ko ne zna, tema ovog zakona je da se jedna obaveza Vlade pomeri za godinu dana, obaveza Vlade koju niko nije nametao, ni odvratni MMF, ni neprijateljska Svetska banka, ni agresorski NATO pakt, ni Evropska komisija, ni Bože daj, niko živ, nego je Vlada sama sebi stavila u zadatak da uredi pitanje plata u javnom sektoru. Čak ni opozicija nije imala te pritiske, čak

ni tada vanparlamentarna opozicija nije imala te namere. Vlada je u nekom trenutku rešila da će da reši taj problem i naravno, desilo se ono što se dešava inače kad se to radi tako preko kolena i na brzinu da se došlo do saznanja negde početkom decembra ove godine da godina ima 12 meseci, da je decembar poslednji mesec, taj nesrećni dvanaesti, da ima 31 dan i da Vlada neće moći da obavi tu svoju samonametnutu obavezu.

Koristim i onih pet minuta viška.

Potpuno je, s druge strane, otvoreno pitanje da li platni razredi imaju smisla, da li taj zakon ima bilo kakvog smisla ako ne obuhvata ceo javni sektor, a to znači i javna preduzeća, a to znači i agencije, a to znači i javne ustanove.

Drugo je pitanje da li ima smisla da neko može sebi da da za pravo da oceni milimetarskom preciznošću ili apotekarskom vagom koliko ko radi, pa da se kaže za isti platni razred – garantujemo da je ista plata zato što isto rade. To je, naprosto, nemoguće.

Naravno da treba da postoje neke polazne osnove, naravno da treba da postoje neka merila, neki principi, neki standardi koji bi trebalo da obezbede da administracija, bilo da je to klasična birokratija, bilo da je to administracija ili ljudi van administracije u drugom delu javnog sektora, u javnim preduzećima, da oni sigurno rade svoj posao, da ne dolaze na posao da im prođe vreme, da ne dolaze na posao kao što je jedna trećina njih zato što ih je neko doveo jer su lepili dobro plakate ili dobro botovali ili bilo šta što se dešavalo od lepljenja plakata do današnjih dana ili ih je neko doveo zato što su nesposobni za bilo koji drugi posao pa daj da ga stavimo u javnu službu, po principu koji je opisao Branislav Nušić u svojoj drami „Gospođa ministarka“.

I to je situacija koja je vrlo jednostavna. Takvih ljudi, naravno, ima i u parlamentu, ali to nije bitno. Njihove plate, naše plate su manje važne, pre svega zato što ih nema previše.

Uređivanje plate u javnom sektoru ima smisla kada se prvo dođe do situacije da definišemo šta je to javni sektor. Da li je to i emisiona, ove, kako se zovu prenosne mreža EPS-a koji zarađuju, čujem, milione i milijarde, milione u evrima, milijarde u dinarima, pa onda časte neki fond za lečenje dece sa pet miliona dinara, što je inače kad prevedete na srpski manje od 40.000 evra, a niko nam ne kaže gde su one druge pare koji oni zarađuju ne znam čime, time što vuku struju.

To nije pitanje ministru. Znamo, ministar nije krivac za to, ponekad i ministri mogu da budu nevini, nego je pitanje šta zarađuje ta firma da se hvali svojim velikim prihodima, a da onda jedan nula, nula, nula, nula, jedan promil toga uz TV kamere za malo direktan prenos ili vanredna konferencija za štampu preda nekom fondu i pokaže svoju humanost.

Imamo puno drugih primera da li u administraciji svi ljudi rade isto bez obzira koliko sede na poslu i kako im se zove radno mesto. Iz mog iskustva mogu da vam kažem da jedna trećina radi, jedna trećina ne radi i jedna trećina

smeta. I to nije od juče, i to nije od ove Vlade, napredne; i neke druge vlade, i neki drugi režimi su imali takvu administraciju, ali ovo je definitivno najgora. Nemojte sad vi tu što sedite iz administracije da se prepoznate u tome. Ja se nadam da vi ne mislite o sebi tako nešto, nego mislim na one druge koji i vama smetaju da radite svoj posao.

Ima puno primera šta se dešavalo. Recimo, grad Niš je novembra 2000. godine imao 813 ljudi u svojoj administraciji i nije porastao za ovih 12 godina do današnjeg dana. Danas ima 2.300 ljudi u svojoj administraciji.

Birokratija Vlade Srbije iliti administracija Vlade Srbije je marta 2003. godine brojala oko 28.000 ljudi. Danas je to 76.000 ljudi. Prirodno povećanje je bilo da se tu doda broj ljudi koji su tada 2003. godine bili u Ministarstvu odbrane, ne Vojske, nego službenici, i u Ministarstvu inostranih poslova i na carini, jer su to tad bile nadležnosti državne zajednice, a ne Republike Srbije. Znači, realno povećanje je pet-šest hiljada, suštinsko povećanje je skoro puta tri. To je realnost. Zbog toga ne treba ući u bilo kakvo ravnanje plata, uravnilovku, dok se ne reši suština.

Bilo je pitanje, i ne samo pitanje nego je definitivno rečeno da treba da se smanji ukupna birokratija i u javnim preduzećima, i u lokalnoj samoupravi, i pokrajinskoj administraciji i u republičkoj, za 70.000 ljudi. Neki dan čujemo ministarku da je to dato „odokativno“ i da treba da se smanji samo za pet hiljada. I to znate gde? U zdravstvu i obrazovanju. Pa to, da neko ne zna šta radite, na prvi pogled vidi da ne radite dobro. Jadna je zemlja gde smanjujete ljude u obrazovanju.

Tužna je zemlja gde smanjujete ljude u zdravstvu. Niste ukinuli nijednu agenciju, a hoćete da uništite i tako krhko obrazovanje i tako krhko zdravlje ove nacije.

Ja ću u narednim amandmanima da pročitam obrazloženje zašto sam na sve tačke dnevnog reda i sve članove podneo amandman „briše se“. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Još od predlagača Dejan Šulkić i Saša Radulović.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Članovi Vlade, uvažene kolege, reč je o izmeni zakona kojim se reguliše sistem plata u javnom sektoru gde su osnivači autonomna pokrajina i lokalne samouprave, i naravno, druge strukture kada su u pitanju organizacije koje je osnovala Republika Srbija i bezbednosne strukture itd.

Kao razlog zašto se traži produžetak roka jeste nemogućnost da se u ovom roku koji je propisan zakonom, da se donesu zakoni koji su predviđeni. Nijedan razlog nije naveden zbog čega i ko je odgovoran zašto se ovaj rok mora produžiti. Neko je rekao u načelnoj raspravi, od predstavnika predlagača, da je bolje produžiti rok nego doneti loš zakon. Slažem se, ali je od toga bolje izabrati dobar tim koji će u primerenom, u što kraćem roku ispuniti zakonsku obavezu i u krajnjem slučaju potrebu građana.

Postavlja se pitanje da li je uopšte nešto rađeno na ovom zakonu. Bilo bi dobro da je u obrazloženju za donošenje ovog zakona o izmenama i dopunama zakona nešto o tome rečeno, da se kaže – taj tim je radio, uradio je toliko posla, nedostaje, ima nekoliko nepoznanica koje u ovom trenutku nije moguće rešiti i to bi možda već moglo i da se razume. Zatim, da li je vođena suštinska rasprava? Kad kažem suštinska, mislim jedna slobodna rasprava u kojoj su učestvovali predstavnici zaposlenih i naravno, lokalnih samouprava i autonomne pokrajine.

Što se tiče normativnog rada ove Skupštine, a samim tim i Vlade koja nam šalje predloge, ja bih okarakterisao ili definisao dva metoda po kojima smo imali normativne intervencije. To je metod tzv. izuzetka i metod tzv. produžetka. Imali smo nekoliko zakona kojima se izuzimaju primene određenih odredaba i stečenih i garantovanih prava i zakonom i opštim kolektivnim ugovorom na 2017. godinu, a primenom metode produžetka, kao što je slučaj sa ovim zakonom sada, Vlada praktično traži dodatni rok za ispunjenje zakonske obaveze.

Stvarni razlozi mislim da su politički. Ovaj zakon je donet početkom 2016. godine i tada je procenjeno da bi ovaj posao trebalo da se završi do kraja 2016. godine, odnosno do 1. januara 2017. godine. Pretpostavljam da je dobro procenjeno, ali znamo da smo u 2016. godini imali vanredne parlamentarne izbore, znamo da je Skupština počela sa razmatranjem zakonskih predloga tek u septembru mesecu. Dakle, to sigurno nisu razlozi koji bi mogli da se stave na teret ljudima koji su radili na pripremi ovog zakona.

Takođe, i ovaj zakon o izmenama i dopunama zakona se donosi u predizbornim nekim prilikama i verujem da će sudbina ispunjenja ovih rokova takođe biti kao i sa zakonom koji se menja.

Takođe, jedan od razloga zašto se produžava rok jeste da možda, ako je tačno da je veći deo zakona pripremljen, javnost Republike Srbije, a posebno zaposleni na koje se odnosi ovaj zakon, ne treba da ugledaju svetlost dana pre predstojećih izbora predsedničkih, a možda i vanrednih parlamentarnih.

Dakle, ovo je jedna loša praksa, gospođo ministarka. Mi smo vodili jednu polemiku u septembru, kad se ticalo izmene Zakona o finansiranju lokalnih samouprava, dakle govorili smo takođe o lokalnoj, na neki način indirektno, i o pokrajinskoj državnoj administraciji. Kad govorimo o zadovoljavanju potreba građana, pa valjda mislimo i na zaposlene u državnoj upravi, i autonomnoj pokrajini, i u lokalnoj samoupravi, i u organima i organizacijama koje su one osnovale. Valjda su i oni građani koji su zaposleni na određenim poslovima, imaju određene dužnosti a, s druge strane, imaju i određena prava.

Na ovakav način mislim da se prikriva stvarno stanje stvari u administraciji, kako državnoj, pokrajinskoj i lokalnim administracijama, gde se prikriva možda i broj. Tendencije, posebno su tendencije važne da znamo, kvalitet obrazovanja i naravno kvalitet, odnosno znanje i sposobnosti zaposlenih.

Vama je, ministarka, verovatno jasno koliko je, i svima, a možda vama i najviše, efikasna državna uprava, lokalna samouprava, autonomna pokrajina važna za napredak društva. Sa ovakvim merama mislim da niti Vlada, niti Narodna skupština Republike Srbije daju doprinos tome. Ne samo da se obara kvalitet rada, kada donesete zakon kojim zabranjujete zapošljavanje u 2017. godini, vi šalžete poruku onim zaposlenima koji nemaju niti zvanja, niti znanja za obavljanje tih poslova da su bezbedni u 2017. godini i da njihovo neznanje niko neće moći da proveriti, da neće imati konkurenciju u mladim ljudima koji su sposobniji i kvalifikovani da obavljaju te poslove.

Što se tiče posledica, pa neizvesnost, na ovakav način, koja se odnosi na zaposlene u državnoj upravi, lokalnoj samoupravi, pokrajini i svim organizacijama koje su osnovale, takođe je jedna posledica i naravno doprinosi održavanju postojećeg stanja. Na koji način mi to postizemo? Zabranom, izuzecima i odlaganjem.

Imamo zabranu zapošljavanja u 2017. godini i na jednoj strani govorimo da ne možemo da omogućimo zapošljavanje, bez obzira što potreba postoji, zato što bi to ugrozilo makroekonomsku stabilnost. Ako uzmete u obzir, gospođo ministarka, oko 400 pomoćnika predsednika opština i gradonačelnika, što je mogućnost po zakonu i, s druge strane, preko 8.000 odbornika i članova veća, koji imaju različite nivoe prinadležnosti, a to je alternativa po zakonu... Dakle, mogućnost koja se u sve većoj meri konzumira, izdvaja se iz budžeta, to vam je u bruto iznosu oko 20 miliona evra na godišnjem nivou.

Sa druge strane šalžemo poruku da nije moguće primiti mlade stručnjake u državnu, pokrajinsku i lokalnu administraciju. Sistem izuzetaka, jeste, imali smo već na prethodnoj sednici da smo izuzeli u 2017. godini zaposlene od nagrađivanja i, naravno, od primanja određenih koja su garantovana, neka zakonom a neka kolektivnim ugovorima.

Što se tiče odlaganja, donošenje ovog zakona takođe predstavlja jedno odlaganje i podupire neizvesnost kad se radi o položaju zaposlenih u državnoj upravi. Zato smatram da Vlada Republike Srbije treba da ispoštuje rok da do 31. decembra 2016. godine donese zakon, ako je tačno da je veći deo posla odrađen.

PREDSEDNIK: Hvala vam. Vreme ste potrošili.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Dame i gospodo, poštovani građani Republike Srbije, govorim o Zakonu o platama. Praktično, ovim zakonom Vlada priznaje da nije uradila posao u prethodnih godinu dana i pomera rokove. To je praktično sve što se ovim zakonom predviđa. Inače, sam Zakon o platama je duboko pogrešan. Način na koji je ušteda ostvarena u javnom sektoru je duboko pogrešan i to urušava javni sektor.

Sušтина problema je sledeća. Da bi partokratija zadržala svoje partijske kadrove u javnom sektoru, teret plaćanja njihovog nerada pada na sve ostale u tom javnom sektoru. Daću vam jedan primer. Zamislite da negde radi

100 ljudi i zaista obavlja taj posao, recimo, neki dom zdravlja, i onda tu ugrate još 10 partijskih kadrova koji ništa ne rade, i to su uglavnom administrativni poslovi na kojima dobijaju jako dobre plate. Da bi se finansiralo tih 10% više, svima onda treba smanjiti platu za 10% da bi se budžet poštovao i održala makroekonomska stabilnost. Znači, ovo je način na koji se smanjuje deficit i ovo je način na koji se, pod navodnicima, uvodi red u javni sektor.

Šta je potrebno uraditi? Jednostavno, sistematizacija radnih mesta, merila radnog učinka, treba popisati, tj. uvesti neki elementarni red, pa da vidimo ko gde radi, na kojim poslovima i nakon toga je onda uvođenje reda u bilo koji deo javnog sektora prilično jednostavan.

Znači, duboko pogrešan način na koji se smanjuje deficit, duboko pogrešan način da se bilo šta radi u državi. Jedan jedini cilj stoji iza svega toga, a to je očuvanje partijskih kadrova sa kupljenim diplomama u javnom sektoru. Cenu plaćaju nastavnici, lekari i medicinske sestre. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Poslanici DS su podneli, takođe, amandman na ovaj član. Jasno je, i moji prethodnici su govorili o suštini ovog zakona. Suština ovog predloga zakona je pomeriti rok i jednostavno odložiti nešto što je bilo najavljeno kao važna reforma u našem društvu. Oko toga možemo da se složimo da treba uraditi važne korake, posebno u javnom sektoru, a ovde se govori o ljudima koji daju svoj veliki doprinos našoj državi.

Ono što je suština i ono što je vidljivo iz predloga ovog zakona jeste da ta privremenost pokazuje i otvara jedno pitanje – da li je Vlada uopšte bila spremna za taj korak, pošto je mogla da predvidi da će biti potreban određen period za izvršenje? Ona je nama dala taj predlog. Mi smo poverovali u te rokove, u tu spremnost i ovde je većina izglasala taj zakon. Sada se pojavljuje sa predlogom – eto, nismo uspeli da uradimo za ovaj period koji smo vam obećavali, dajte nam novi period od godinu dana. Šta to može da znači? Može da znači da nema realno političke spremnosti i političkog kapaciteta da se prihvati ono što se obećava, a to su reforme u društvu, mada ima apsolutnu većinu.

Zaista mislim da u tom smislu prebrojavanja glasova Vlada može da izglasa svaki zakon. Dakle, političkog kapaciteta ima. Šta onda može da bude sledeće? To je pitanje kapaciteta institucija koje treba da sprovedu ovako predložene zakone, a onda smo i sa vama, gospođo ministarka, razgovarali o tome na koji način se i kod nekih drugih zakonskih projekata susrećete sa problemima i u lokalnim samoupravama, a onda je pitanje – da li se susrećemo sa tim istim izazovima i u samim ministarstvima, i u samim institucijama koje treba da sprovedu ove zakone? Ko je opet odgovoran za to, za kapacitete institucija koje se lagano urušavaju i koje očigledno pokazuju nedovoljan nivo efikasnosti u svemu ovome? Dakle, i jedan i drugi problem je ogroman problem za sve nas i za čitavu našu državu.

Ono što karakteriše privremenost svakog rešenja je početak i kraj tog rešenja. Očigledno je da se, zaista mogu da čitam iz seta ovih predloga zakona, sve ovo donosi u svrhu priprema za izbore, predstojeće izbore, ne samo predsedničke, nego verovatno i parlamentarne, i da se izbegavaju, uslovno rečeno, teški potezi, potezi koji će suštinski reformisati državu i koji će u nekom trenutku pogoditi jedan dobar deo ljudi, a to u izbornoj godini nije poželjno.

Onda se pitamo – gde vodimo državu na taj način što imamo tri godine uzastopno praktično parlamentarne izbore i da iz godine u godinu donosimo rešenja koja odlažu neka suštinska rešenja, što znači da tih rešenja nema i pitanje je onda šta ćemo i narednih godina, ako obećavamo da ćemo za dve godine uraditi ovo ili ono, a onda nema tih suštinskih rešenja?

Imamo te primere privremenih rešenja. To je privremeno smanjenje plata i penzija. Isto to privremeno rešenje za penzionere, za uposlene u javnom sektoru, a onda donosimo ovakav predlog zakona o tome da videvši da to više nije privremeno rešenje, nego prerasta u trajno, ponovo proglašavamo nekim privremenim rešenjem i najavu same reforme platnih razreda u javnom sektoru. Tu smo pomenuli i oblast bezbednosti, pomenuli smo Vojsku i neke druge sektore i to je ono što zaista zabrinjava sve nas.

Mislim da ono često pominjano, i malopre smo čuli, oblast zdravstva i oblast obrazovanja, da jednostavno imamo veliki problem diskontinuiteta u nalaženju i davanju prilika onim najtalentovanijim, posebno u oblasti zdravstva, gde je potrebno desetak godina da dobijemo specijaliste koji će održati sistem zdravstva i održati zdravlje ove nacije, a naravno i obrazovanja, o kome smo najčešće ovde govorili.

Očekujem odgovor od vas ovlašćenih ministara. Nije bilo do sada odgovora na sve primedbe koje su i moje kolege poslanici dali. Mislim da je važno da čujemo vaše mišljenje o tome – da li zaista postoji suštinska spremnost za ulazak u reformske procese ili smo stalno na tom stanovištu da odlažemo te procese iz godine u godinu, a imali smo prilike da to vidimo u poslednje skoro tri-četiri godine?

PREDSEDNIK: Hvala.

Izvolite. Poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Samo da ovo sportsko društvo „bežanija“ izađe i da me ne ometaju.

Dame i gospodo narodni poslanici, smatram da amandman treba odbiti iz dva razloga. Amandman su između ostalog predložile dve ekonomske gromade, Rodni i moj kolega poljoprivrednik. Prvi je govorio o partokratiji iako je usred ministarstva osnivaio partiju, a osnivači su bili njegovi najbliži saradnici, pa kada je on govorio o partokratiji to je za mene previše dirljivo.

Drugi je rekao da je sitnica pet miliona dinara. Za njega možda jeste sitnica jer je čovek navikao da od države za jedan vinograd, sasvim mali uzme za jedno popodne 62,5 miliona dinara i to su dva ključna razloga zbog čega ovaj amandman ne treba prihvatiti. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Ministar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zahvaljujem.

Koleginica Ana Brnabić će imati puno prilika da iskomentariše sve ove amandmane koji su otprilike slični – „briše se“, tako da ću dati samo dva komentara na diskusije prethodnika, koje su vezane za moj sektor.

Pre svega, kada su „Elektromreže Srbije“ u pitanju, reč je o jednom od najboljih preduzeća koje je u protekle četiri godine po raznim osnovama – dividende, porezi, doprinosi – u budžet Republike Srbije uplatilo oko 197 miliona evra.

Javno preduzeće, odnosno sada Akcionarsko društvo „Elektromreža Srbije“ je i ove godine poslovalo izuzetno dobro. Svoje je dividende uplatilo u budžet Srbije, pet miliona dinara koji su uplaćeni za lečenje bolesne dece su samo jedan od, da kažem, znakova ili signala da je reč o jednoj društveno odgovornoj firmi i mislim da to treba pozdraviti, a ne izvrgavati bilo kakvoj ironiji.

Kada je u pitanju „Elektroprivreda Srbije“, EPS obezbeđuje neophodnu količinu električne energije za građane Srbije. Kolega Đurišić to vrlo dobro zna. Postoji jedan ogroman broj dana u godini u kojima EPS izvozi struju, postoji jedan broj dana kada je i uvozi.

Ono što je ključno je da je neto efekat ove godine plus 55 miliona evra, a to je 85% iznad plana i reč je o jednoj od boljih godina. Ove godine proizvodnja električne energije je 1,4% preko plana i 2,47% preko ostvarenja u 2015. godini.

Mi uglja imamo dovoljno. U ovom trenutku na deponijama imamo milion i 550.000 tona uglja.

(Predsednik: Vreme. Hvala.)

Jedini problem koji imamo, kolega Đurišiću, jeste izuzetno nizak nivo Dunava i Đerdap nam loše ...

PREDSIEDNIK: Hvala.

(Marko Đurišić: Replika. Rekao je: „Đurišiću“ dva puta.)

Na to baš ne; na nizak nivo Dunava, to što je on rekao vaše ime, to je nešto lepo. Nema ništa uvredljivo u vašem imenu.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Izvolite. Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, pomaže Bog svima.

Ja bih želeo da ukažem na ideju ovog amandmana Srpskog pokreta Dveri, koji naravno pokušava da ispravi određene nedostatke koje konstantno u našem državnom sistemu izaziva aktuelna vlast. Prvi problem jeste zašto nema ovog zakona o uređenju plata u državnoj upravi, već morate sada da produžavate

rok kada ćete taj zakon uopšte doneti i ispraviti to što ste nesposobni da na vreme uradite ono što ste planirali?

Dakle, ni pet godina vlasti SNS nije bilo dovoljno da uredite ne samo platne razrede nego uopšte ovaj sistem plata u javnom sektoru. Ne znam da li vam treba još koliko godina ili decenija da biste počeli da uređujete stvari. Mada, za deo toga, za platne razrede predsednik Vlade je rekao ovde u Narodnoj skupštini da on to ne može da uradi ili ne ume da uradi, što i dalje govori o tome da prosvetni radnici kao najobrazovaniji sloj stanovništva u ovoj državi ima ispotprosečne plate u odnosu na prosek plata u Srbiji.

Sada opet kažete da ćete nešto da uradite za narednih šest meseci, ali naslušali smo se mi vaših predizbornih obećanja od kojih nikada ništa nije bilo. Mi vas pitamo nešto drugo – da li ćete vi da uradite ono što mi ovde predlažemo vama, a to je analiza zaposlenih u javnom sektoru? Koliko je stranačkog zapošljavanja? Koliko je zaposlenih naprednjaka u „Telekomu“, EPS, državnoj administraciji, u lokalnoj samoupravi?

Tek kada se uradi ta analiza, može da se uređuje sistem plata u Srbiji. Dok nema te analize jasno je da vi želite da zadržite stranački parazitski sistem i da dalje zapošljavate naprednjake po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima uprkos zabrani zapošljavanja.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovana gospodo narodni poslanici, mislim da je jako važno još nekoliko stvari podvući.

Pre svega, Zakon o platama u javnom sektoru je donet. Ovde se odlaže donošenje dva akta. Jedan se odnosi na plate koje su na lokalnom nivou, a drugi u javnim službama. To je prva stvar. Znači, Zakon o platama u javnom sektoru postoji.

Druga stvar, koja je jako važna, potpuno je gotov, ako ste bili tu tokom rasprave u načelu i o tome smo pričali, 7. decembra javna rasprava vezana za Zakon o platama na lokalnom nivou. Predstavnici sindikata su tražili da se još jedan sastanak održi i zbog toga se prolongira ovaj rok. Mislim da je jako važno što je uvažen apel sindikata i mislim da će stranke socijaldemokratske orijentacije to razumeti zašto smo u ovom delu napravili ovaj iskorak.

Što se tiče Zakona o platama u javnim službama, isto tako posao je uveliko započet i mogu samo da vas obavestim da u prethodnom periodu, od kako je počela racionalizacija radnih mesta na lokalnom nivou, sedam i po hiljada radnih mesta je ugašeno na lokalnom nivou. Mislim da je to jako važno reći iz jednog prostog razloga, da ne bi došlo do zamene teza. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Poslanik Radulović, o amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: Tačno je. Zbog građana Srbije, da ne bi došlo do zamene teza, postoji loš Zakon o platama. Taj loš zakon se sada samo

kotrlja dalje. Produžavaju se rokovi, a ništa se na suštini ne radi, jer da je nešto na suštini urađeno bilo bi u obrazloženju ovog zakona, pa bi znali u javnom sektoru gde koliko ljudi radi, pa bi mogli da napravimo neku analizu, bile bi neke sistematizacije radnih mesta, nešto bi bilo. Ovako, nemamo ništa od toga. Imamo samo priču o tome kako će biti, i tako četiri i po godine. Hvala.

PREDSEDNIK: Ima reč Milan Lapčević.

MILAN LAPČEVIĆ: Lepo je to što smo čuli od ministra Nedimovića, da je javna rasprava o sistemu plata na lokalnom nivou završena, a da je krenula javna rasprava o platama u javnim službama.

Postavlja se jedno logično i opravdano pitanje, na vašu konstataciju da je smanjen broj zaposlenih u javnom sektoru i na lokalnu za sedam i po hiljada, a ministarka Brnabić je iznela podatak da oko 33 hiljade ljudi manje radi u državnom sektoru, da konačno dobijemo tačne podatke koliko ljudi je zaposleno u javnom sektoru kompletnom, koliko ljudi radi u lokalnoj samoupravi, koliko ljudi radi u državnoj upravi, da bismo mogli uopšte da pratimo i da dajemo vrednosne ocene da li je to što vi govorite tačno, pošto postoje podaci od pre sedam, osam ili deset godina, postoje podaci od pre tri godine, da vidimo koliko tačno ljudi radi u državnoj upravi, u javnom sektoru kompletnom i na nivou lokalne samouprave.

Siguran sam da ministarka Brnabić zna te podatke i bilo bi od velikog značaja da nam iznese tačan podatak koliko ljudi je zaposleno u državnoj upravi Srbije, pošto je juče, koliko sam pročitao, održan sastanak radne grupe za određivanje maksimalnog broja zaposlenih u kompletnom javnom sektoru, gde je rečeno da će do kraja 2017. godine biti urađen tačan plan koliko ljudi može da radi u kom delu javnog sektora, na osnovu analiza. Sada se i tu postavlja jedno logično pitanje – a zašto je tek juče konstituisan taj savet i šta se radilo, ako ne više od toga, a ono bar od kad ste vi ministar, poslednjih pet meseci? Da li je moguće da za pet meseci nismo mogli da napravimo nikakvu analizu i da bar imamo okvirne podatke koliko ljudi radi u pojedinim delovima javnog sektora i koliko ljudi, prema nekakvim standardima, treba da bude zaposleno u nekom delu javnog sektora?

Takođe ste izneli stav da će najveći broj ljudi ostati bez posla u delu prosvete, zdravstva, u socijalnim službama i u lokalnim samoupravama. Uopšte niste pominjali da ima viška u državnoj upravi.

Da li je moguće, gospođo ministarka, da niste primetili u vašem ministarstvu, u drugim ministarstvima Vlade Republike Srbije, da ima viška zaposlenih? Kako je to moguće da uvek ima višak zaposlenih u lokalnim samoupravama i u nekim drugim sektorima, ali nikad nema viška u državnoj upravi, u ministarstvima? Gde god da odete, u bilo koje ministarstvo, garantovano vas kod svakog ministra, pomoćnika, zamenika, državnog sekretara, savetnika, čeka bar po jedna do dve sekretarice. Kako je moguće da tu nema viška, a ima viška u lokalnim samoupravama? Kako je moguće da ima viška u prosveti, u zdravstvu, a svedoci smo ogromnih redova u svakoj zdravstvenoj

ustanovi? Svake godine nam iz državnog sektora, od zaposlenih lekara, ode više hiljada ljudi u inostranstvo, a opet govorimo o tome da ima viška u zdravstvu. Ko će te ljude da leči?

Koju poruku šaljemo mladim ljudima ako kažemo da i pored toga što su očigledni redovi i očigledno da nam je zdravstvo oronulo, da očigledno morate da provedete ceo dan čekajući pregled kod lekara, kada ljudi odlaze iz te službe u inostranstvo, vi kažete da i dalje ima viška, šta onda mladi ljudi koji završavaju fakultete mogu da očekuju? Koja je poruka njima? Nemojte uopšte da računate da ćete se ikada zaposliti u državnom zdravstvu.

Mislim da je jako važno da nam kažete tačne podatke koliko ljudi radi u državnoj upravi i koliko je to viška, koliko ste to ljudi smanjili, da bismo prosto mogli da pratimo vaš rad, da znamo da li je zaista ova Vlada racionalna, da li vodi računa o državnim troškovima, da li je smanjila broj ljudi ili je možda prethodno zaposlila svoje partijske kadrove, pa po osnovu prirodnog odliva govori o smanjenju broja zaposlenih?

PREDSIEDNIK: Vreme ste potrošili. Zahvaljujem.

Reč ima ministar Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Meni je drago sada da sam čula kako je nekada izgledala državna uprava, sa svim tim sekretaricama i viškovima. To nije državna uprava u koju sam ja ušla i to nije stanje kakvo sam ja zatekla, ali dobro, sigurna sam da je tako bilo nekada, i ja sam isto čula sve te priče.

Ovde je puno urađeno i naravno to svi znaju. Stvar je političke borbe da li to svi hoće da priznaju ili neće, ali je konačno prva Vlada, prethodna Vlada premijera Vučića koja je izbrojala državne službenike, koje mi se čini da niko do sada nije izbrojao, ali i to je isto sada predmet podsmeha – da li ste ih izbrojali, pa, izbrojali smo, 478.683. U poslednje dve godine ovaj broj je smanjen za 23.600 ljudi, što na lokalnu, što u državnoj upravi, mnogo više u državnoj upravi nego na lokalnu, kad smo već kod toga.

Što se tiče ugovora PP, dakle, o zaposlenima na određeno i neodređeno, Komisija je odobrila ukupno od decembra 2014. godine na neodređeno 8.146 ljudi i 453 na određeno.

Pored ovoga, u poslednjih pet meseci smo završili sve funkcionalne analize ministarstava, urađene su i horizontalne i vertikalne analize 94 institucije na osnovu kojih se sada radi na akcionim planovima za internu reorganizaciju u okviru zdravstva, socijale i prosvete, pa ću pričati još dodatno.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Vlada je u pravu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Izvolite, poslaniče.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Rekoh – Vlada je u pravu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala vam puno.

Na član 1. amandman je podnela poslanik Gordana Čomić.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Predlog izmena i dopuna zakona pred nama, nadam se da je potpuno jasno građanima Srbije, jer zbog njih vodimo ovu raspravu, jeste da je Vlada donela Zakon o platama, da se obavezala pred nama da će doneti druge propise, jedan koji se odnosi na plate u lokalnoj samoupravi, drugi u javnim službama i da Vlada nije uspela da to ispuni i zbog toga kaže – dajte nam još godinu dana. Ja kažem – evo vam još dva meseca.

Vlada u obrazloženju kaže da je ono što predlaže, još godinu dana, definisano kao realnije i potpunije. Ako je 7. decembra gotov jedan zakon, ako ste sve završili, zašto je realnije godinu dana nego dva meseca?

Zašto ja podnosim ovakav amandman? Zbog toga što je ova paradigma kako hoćemo da menjamo i da upravljamo, a ne umemo da merimo. Znao kako to izgleda? Kao da dođete kod šnajderke i da kažete – vidi, fin šantung, svetlo plavi, da li možete kostim da mi napravite? Ona kaže – može, kako ne, da vas izmerim. Ne treba, ali da mi stoji kao saliveno. Tako radimo sve i zbog toga je važno da se o tome razgovara.

Niti smo znali kada smo donosili platu, Zakon o platama, na osnovu čega smo izmerili da nam je dosta 31. decembar, niti sada znamo zašto smatramo da nam je dosta 31. decembar 2017. godine. Kažem vam – evo vam dva meseca, naterajte sebe da izmerite sve što treba za ova dva meseca. Idu izbori raznih vrsta, naterajmo zajedno sebe da završimo posao do 1. marta 2017. godine.

Kako merimo, i znam za podatak od 478 hiljada, kao i za razna mešanja podataka o broju, ali, evo, ne možemo da saznamo da li je gospodin Miša Vacić zaposlen u Kancelariji kod direktora Marka Đurića ili nije, četiri dana ne možemo da saznamo. Narodni poslanici dobacuju – nije. Eto, to vam govorim, niko ne bi da meri, svi bi da kroje. Ne biva koristi od toga.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ja sam predložio u ovom amandmanu da se zakon odnosi ne samo na članove koji su zaposleni, za zaposlene u državnoj administraciji, već i na one zaposlene koji su zaposleni u privrednim društvima koje je osnovala Republika Srbija, kao i na zaposlene u javnim medijskim servisima.

Zbog čega sam to predložio? I ovi koji su zaposleni u privrednim društvima koje je osnovala Vlada Srbije, odnosno Republika Srbija, kao i u javnim medijskim servisima su podjednako zavisni od budžeta, kao i svi oni koji su obuhvaćeni ovim zakonom.

Naime, ako bilo koja od ovih institucija ima finansijski problem, taj problem rešava se budžetom Republike Srbije. Dakle, ako javni servis zapadne u

problem pa ima veliki gubitak, odakle da se nadomesti taj gubitak? Iz budžeta Republike Srbije.

Dakle, isti razlog zbog kog stavljamo ceo javni sektor, dakle celu državnu administraciju i pod nadzor jednog zakona i pokušavamo da na neki način sistematizujemo radna mesta, da napravimo katalog radnih mesta da bi kontrolisali nivo plata. Iz istog tog razloga moramo da radimo istu stvar i u javnim preduzećima, jer su gubici koji tamo nastaju daleko veći od gubitaka koji nastaju u državnoj administraciji i lokalnoj samoupravi. Isto može biti s javnim medijskim servisima. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe LSV.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Zoran Krasić, Milorad Mirčić i Miroslava Stanković Đuričić, zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković, zajedno poslanici Poslaničke grupe DS, Zoran Živković i Saša Radulović.

Znači, to su sve predlagači.

Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: I članom 2. predloga zakona takođe se menja rok iz člana 40. zakona.

Samo da nastavim raspravu, jer to je sve jedna te ista tema. Mislim da centralno pitanje ovih promena jeste da se sredstvima iz inostranstva finansira čitav niz promena u našoj državnoj upravi. Tako da, to možemo reći iz inostranstva finansirana reforma. Neke institucije su dale pare da se mi transformišemo, reformišemo. Tako je bilo i 2006. godine, prvu reformu su sproveli Balinovac i Mladan Dinkić, 6. juna 2006. godine. Jeste, šta da vam radim. Oni su prvi prebrojali državne službenike, uveli nove nazive, tada smo dobili nameštenika, ovaj što je namešten da radi za male pare.

Sada, prvi deo ove reforme je završen 2015. godine, to su ovi propisi o zaposlenima u državnoj upravi u javnom sektoru. Kada smo došli do plata, krenulo se, tu je NALED. Evo NALED šta kaže – NALED kaže u svom izveštaju, hvali Vladu Republike Srbije, da je 29. februara 2016. godine usvojila Zakon o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru, onda hvale, hvale, hvale. Pozdravljaju, i oni isto daju izveštaj o napretku, kao što i ovi iz EU, pa i oni hvale Srbiju; ona je napredovala u reformama, tako stoji.

Mogu oni od onog ovlašćenog slobodno, i šta kaže?, NALED nam kaže ovako – član 37. stav 1. zakona propisuje da će Vlada u roku od šest meseci od dana donošenja zakona uredbom propisati radna mesta u nadležnosti Vlade, nakon čega će se objaviti zvanični opšti katalog radnih mesta. I naš problem i jeste taj opšti katalog. Ko snosi odgovornost za opšti katalog? Vlada i Ministarstvo lokalne uprave i državne uprave? Oni su zakačili na svom sajtu, drugi krug konsultacija, dogovora itd., itd.

Sad nemojte da prozivamo celu Vladu, moramo da prozovemo Ministarstvo koje nije završilo svoj posao, ako idemo ovim pristupom šta piše u zakonu. Ali kako je taj zakon dobro napisan, samo ću da vas podsetim da mi praktično raspravljamo o izmenama i dopunama zakona kojim se nalaže donošenje zakona. To je neverovatna stvar. Retki su slučajevi, ispade kao da je ovo temeljni zakon, a ovi drugi su onako, specijalni zakoni koji izvire malo iz Ustava, malo iz ovog temeljnog zakona.

Sad, pazite koja je tu zavrzlama. Vlada kao predlagač, nama, Skupštini, daje tekst gde mi sami zakonom kažemo donećemo još jedan zakon. Zna, tu malo tu nešto nije u redu. Ne nešto, nego sve nije u redu. Mi smo došli u ovu situaciju i sada možete da izvlačite različite zaključke šta je pozadina, šta je ovo, šta je ono. Pozadina su pare za reformu koje su došle iz inostranstva. One su potrošene. Došle su i 2006. i 2009. godine. Vidite da stalno, malo-malo pa ratifikujemo neki sporazum sa Bankom za razvoj, Bankom Saveta Evrope, za transformaciju, za ovo, za ono, za poboljšanje, za lepu upravu, za dobru upravu, za ovo, za ono. Eto, to je naš problem.

Da se sada vratim na ono što je centralni problem. To je što iz jednog pogrešnog koncepta zakona iz 2006. godine idemo u još gori koncept i ako sada slušam ove ljude koji su bili u lokalima na vlasti do pre mesec, dva, tri, koji su imali ličnih iskustava sa tim problemom plata, vidim da se vi krećete svi u jednom istom sistemu, a taj sistem ne garantuje ni efikasnost, niti je to jeftin sistem, niti je brzo primenjiv sistem. To je jednostavno razvlačenje nečega što može da donese vrlo štetne posledice.

Mi smo predložili ove amandmane, tražili smo da se brišu ova dva člana, da bismo upozorili, jer te transformacije, te reforme koje se finansiraju, koje nam sprovode ovde i koje imaju supervizora u vidu američke firme koja drži naš sajt ovde, pa NALED, pa još neke komisije itd., pa to je naša katastrofa. Svi se oni tu ugrađuju, a evo, videli ste, sada je NALED poslao da imamo ministra da ispegla, što bi rekao Antić. Da bi se to ispeglalo, da bi se izašlo iz te situacije.

Ja ne krivim Vladu, krivim samo Vladu što mora da podleže tim pritiscima. Zar je dotle došlo da su nam potrebne pare iz inostranstva da se napiše program kako da se nešto transformiše i da se napiše tri, četiri, pet zakona ili sedam, osam podzakonskih akata? Pa u Srbiji postoje ljudi koji to znaju da napišu.

Videćete u nastavku ovog dnevnog reda, mi imamo dva ili tri zakona sa lošim prevodima. Imate one zakone koje niko ne može da shvati kada čita, Zakon o tržištu kapitala, ko to može da shvati. To ne mogu da shvate ni ovi što rade u Komisiji za hartije od vrednosti. Loš predlog. E, to je naš veliki problem. I mi nemamo tu jasnost.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Kada je donošen ovaj Zakon o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru, mi smo ukazivali na propuste u tom zakonu i predlažemo već neko vreme izmene i dopune tog zakona.

Naravno, poslanička većina to nije usvojila i u ovom predlogu zakona koji je došao iz Vlade nema tih izmena. To su izmene koje govore o tome da se drugačije definiše javni sektor, odnosno da u to uđu i zaposleni u javnim preduzećima čiji je osnivač Vlada, AP, lokalne samouprave, kao i da se promene one odredbe koje umanjuju prava zaposlenih. Ništa od toga u ovom predlogu Vlade nema.

Jedino što je Vlada promenila, to je da u prelaznim i završnim odredbama rokove koje je sama odredila, ponavljam, kada je zakon donošen, sada produžava za vreme koje je više nego duplo duže od vremena koje je sama odredila u februaru ove godine, bez ijedne reči objašnjenja zašto to nije urađeno i zašto treba sad toliko mnogo vremena, toliko više u odnosu na prvi predlog. Možda je u stvari suština zašto mi ovo odlažemo u sledećem.

Ja sam, naime, sada ovde čitao izlaganje prethodne ministarke, koja je obrazlagala ovaj zakon u februaru. Ona je, između ostalog, rekla kako se ovim zakonom uređuje zadržavanje zatečene plate uz određivanje načina postepenog usaglašavanja zatečene zarade sa visinom buduće plate prema novom sistemu, naravno u skladu sa budžetom, a to treba da počne da se dešava u 2017. godini. Kao što govori kako će ovaj zakon omogućiti kada se donesu prateći zakoni i nagrađivanje zaposlenih i vrednovanje njihovog rada. I svega toga nema! Sve se to odlaže sad za još godinu dana.

To pokazuje pravu sliku politike Vlade Republike Srbije. Nikakvih reformi suštinskih nema. Mi donosimo zakone koji se ne sprovode, zato što ili su loše napisani, ili podrazumevaju donošenje nekih podzakonskih dokumenata ili drugih zakona koji se ne donesu u određenom periodu. Najbolja slika toga su ova zasedanja na kraju svake kalendarske godine. Tada imamo brdo zakona kojima se pomeraju rokovi. Onda se to sve spoji kao sada u jednu raspravu, gde vi jednostavno ne možete da ukažete na sve ono loše što Vlada nije uradila u prethodnih godinu dana, i pored svih velikih obećanja, velikih reči, velike borbe za reformu, za unapređenje javne uprave, i lažne slike o navodnom smanjenju broja zaposlenih.

Ja sam postavio pitanje i nisam dobio odgovor kod rasprave o budžetu. Vi govorite o smanjenju broja zaposlenih, a smanjene su i plate, pa kako je onda moguće da se za 2017. godinu iz budžeta odvaja 20 milijardi dinara više za plate zaposlenih nego što je bilo u budžetu za 2012. godinu? Tada je bilo 202 milijardi predviđeno za zaposlene u budžetu za 2012. godinu, a sada se predviđa 20 milijardi više, 222 milijarde. Kako je moguće sa manjim brojem zaposlenih i smanjenim platama da mi imamo 10% više u budžetu para za plate zaposlenih? Na to nisam dobio odgovor.

Vi ste spominjali, tj. ministar mi je tada odgovarao, poređenje sa 2014. godinom. Ja pitam – sa 2012. godinom da li tu postoji kontinuitet? Vi

uzmete neku tačku u vremenu koje vama odgovara u ovih pet godina i onda se merite na nju, a građani treba da znaju i da vas mere prema onome što radite u poslednje četiri i po godine, a to je loše po građane Srbije. Siguran sam da će se ovim izborima koji dolaze to promeniti.

PRESEDNIK: Reč ima Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Rekao sam u prvom izlaganju šta suštinski ne valja u ovom zakonu, ali ne valja ni metodološki, a to je da nam je zakon ponovo nametnut, kao i ostali, kao kukavičje jaje, noć pred sednicu, bez mogućnosti da se ozbiljno pročita, a kamoli da se reaguje na neki bolji način.

Zato sam na sve amandmane koji glase „briše se“, i to je jedino higijensko sredstvo protiv ovakvog načina komunikacije sa Parlamentom, dao sledeće obrazloženje: „Zloupotrebom postupka predlaganja zakona, bez mogućnosti da se narodni poslanici upoznaju sa predloženim tekstom, a to je jedini način da se o predlozima vodi kompetentna rasprava, aktuelni režim najgrublje urušava sve principe parlamentarizma. Na taj način, osim što se poništavaju još uvek krhki demokratski principi parlamentarnog života, uništava se svaka mogućnost da se Srbiji obezbedi prosperitetna budućnost koja je jedino moguća uz poštovanje Ustava, zakona i demokratskih načela savremene civilizacije.“

Zakoni doneti ovakvom procedurom ne donose nikakvo dobro našoj državi i građanima. Imate očigledan primer – Zakon o odlaganju rokova. Koji je smisao tog zakona? Ko je kriv što se odlažu ti rokovi? Opozicija? Saša Janković? Poplave? Pad nekog ruskog aviona, ne dao bog? Ne, vi ste krivi. Ko je kriv? Postoji objektivna odgovornost, a to je da je uvek kriv onaj ko je na čelu jedne institucije, a u ovom slučaju to je Vlada Srbije.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovana gospodo poslanici, da ne bih ponavljao cifre koje su vezane za broj ljudi koji je otpušten u okviru racionalizacije lokalnog sektora, ja ću samo reći jednu stvar, jedino higijenski ispravno sredstvo za borbu protiv nagomilanog državnog aparata, koji je posledica 15, 20 i 30 godina, jeste upravo ovo što radi Vlada Republike Srbije, a to je da se uđe u proces, da se bori sa ovim i da se na kraju pokuša ova država staviti u kontekst državne uprave na održive noge. Vi to znate, jer ste bili deo toga, znate kako to funkcioniše i znate kako je preko noći višestruko uvećan broj činovnika.

Ja sam dugo godina učestvovao u ovom procesu i znam koliko su ti procesi bolni. Godine 2009. je bio jedan pokušaj racionalizacije, bio sam gradonačelnik tada jednog grada, 45 ljudi smo otpustili tada i sveli se u okvire, ali tada nisu svi uradili tako. Tada nije bilo nikakve sankcije ni za koga. Na kraju se ispostavilo da smo nas nekoliko, koji smo želeli da transformišemo taj sektor, želeli da napravimo rezultate, ispali ne znam ni ja šta. Mislim da mera i

odlučnost za borbu sa ovim decenijskim problemom mora jednom da da rezultate. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Saša Radulović, kao predlagáč.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Ništa od tih decenijskih napora, nažalost, pošto ih ima samo u priči, a u praksi apsolutno ništa od toga. Građani Srbije znaju da su se stranke na vlasti pretvorile u biroe za zapošljavanje, da ne postoji drugi način da se dođe do radnog mesta u javnom sektoru, osim preko stranaka. Ovaj zakon to pokazuje zato što nikakvi kriterijumi ne postoje za način na koji primamo ljude u javni sektor. Nemamo nikakve analize koga imamo u javnom sektoru, koji ljudi napuštaju, koji se zapošljavaju. Znači, kada nemate analizu, onda pričate u stvari napamet.

Mogao bih i ja da govorim napamet o tim stvarima, međutim, jednostavno pokušavamo da vam kažemo da morate da izađete sa podacima, konkretnim podacima, da izađete tačno sa brojem zaposlenih po svim ministarstvima, po svim službama u celom javnom sektoru. Kao što kaže ministar finansija, tu je oko 550.000 ljudi, pa još kad dodamo nekih 150.000 i više od toga u javnim preduzećima, državnim firmama, komunalnim preduzećima, dođemo do ukupnog broja zaposlenih u javnom sektoru.

Znači, tu je uguran partijski parazit, partijski kadrovi sa kupljenim diplomama. To je ono što nas košta. Mi nemamo viška lekara, nemamo viška nastavnika, nemamo viška medicinskih sestara, nemamo viška ni radnika u komunalnim preduzećima koji zaista rade na terenu, mi imamo viška kancelarijskih partijskih kadrova koji ne rade ništa, dobijaju platu i za tu platu praktično rade partijske poslove. To je centralni problem i Vlada nema očigledno interesa da dirne u taj problem koji ubija Srbiju.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Komlenski, o amandmanu.

DORĐE KOMLENSKI: Uvažena predsedavajuća, ja ću potrošiti deo vremena za amandman, da vam ukažem na povredu Poslovnika, i to člana 107, od prethodnog ...

PREDSIEDNIK: To ne može. Morate po amandmanu.

DORĐE KOMLENSKI: Moram da insistiram kod vas da reagujete na ovakav način na koji je gospodin Živković govorio o padu ruskog aviona. To je takav bezobrazluk i nevaspitanje u ovom trenutku, na takav način se ponašati je apsolutno neprimereno, iz ovog doma da ode takav glas. Ne mogu da sebe dovedem u red, naježio sam se, muka mi je od takvog ponašanja više. Molim vas da primenite odgovarajuće mere. Ovo stvarno nema smisla. Sa takvom stvari se danas igrate.

PREDSIEDNIK: Koji član ste rekli?

DORĐE KOMLENSKI: Član 107.

PREDSIEDNIK: Član 107.

(Zoran Živković: Replika.)

Ne može na povredu Poslovnika.

Čuli ste, molim vas. Čuli ste da je poslanik rekao da to ne želi, da hoće povredu Poslovnika. Nemojte.

(Zoran Živković: To ste ga vi naterali.)

Ne, zaista, nećete me uvući u tu igru, da skrenemo s rasprave i da se sada bavimo drugim temama. Šta ste rekli, rekli ste. Dobili ste reakciju. Molim lepo. Pazite svi šta se izgovara u ovom domu. Ne, nema problema, imamo vremena koliko hoćete do Nove godine, ali ćemo pričati o tome. Nemam vremena da pričamo o svemu.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, o amandmanu.

VLADIMIR ORLIĆ: Zahvaljujem, gospođo predsednice.

Pozivam da se ne prihvati iz više razloga, i slobodno ovo shvatite kao jedan zajednički odgovor na sve ove amandmane, svih predlagača u istovetnom tekstu, na šta god da se odnosi po pitanju ovog zakona. Više razloga je u pitanju.

Pre svega, zaključujem da sami predlagači nisu previše zainteresovani za svoje amandmane. Po pet minuta, pa posle po dva i u svakoj replici za koju se eventualno neko ovde ogrebe, izvinite na izrazu, priča se o svemu i svačemu. Ne priča se o samim amandmanima. Ako oni sami nisu za njih zainteresovani, ne zašto bismo se mi onda trudili da bilo šta na tu temu usvojimo. To je prva stvar.

Druga stvar, postojao je možda samo jedan predlog, da budem korektan dokraja, a šta uopšte znači ovo brisanje i šta se zapravo tu predlaže i zbog tog jednog koji je bio iole korektan, da kažem, pošto se odnosio na ideju da se onda po hitnom postupku nađu neka rešenja i usvoje neki zakoni, nije realno, i to stoji u samom obrazloženju teksta zakona. Znači, nije realno.

Što se ostalih tiče, nikakav odgovor ne nude na pitanja, šta onda zaboga predlažu sa svoje strane. To je razlog broj dva.

Recitacije isporučene ovde danas neću ni da komentarišem, verovatno ćemo ih slušati još puno tokom ove rasprave, ali želim na samom kraju da se osvrnem na dva obrazloženja koja su potpisali narodni poslanici kada su predali ove svoje amandmane.

Na jednom mestu jedan predlagač kaže da izgleda nije u mogućnosti da vodi kompetentnu raspravu, a drugi predlagač kaže da nije u mogućnosti da daje svrsishodne amandmane. Ako oni sami kažu da sve ovo što oni danas nama ovde predstavljaju niti je svrsishodno niti je kompetentno, mislim da se odgovor nameće sam – da se ne prihvati.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Dakle, Zakon o sistemu plata u javnom sektoru bi trebalo da bude jedan od zakona kojim se uvodi red i pravedan sistem kod velikog broja zaposlenih koji rade na sličnim poslovima. Međutim, ovaj zakon, odnosno izmene i dopune koje su u paketu sa svim ostalim zakonima, pre od intencije uvođenja reda i uvođenja pravednog sistema mogu da se zovu zakoni koji govore o tome da mi ili, pod jedan, ne umemo da planiramo, odnosno ova Vlada ne ume da planira, ili umemo da planiramo ali ne umemo da realizujemo ono što smo planirali, ili možda gore od toga, umemo ali ne želimo, ne postoji politička želja.

Na kraju godine, i ove godine, i ovo je samo jedan od zakona, kao i Zakon o javnim medijskim servisima, kao i pre dve nedelje, kada smo govorili o budžetu i pratećim zakonima, gde je ponovo produžavana zabrana zapošljavanja, i tada sam govorila, a podsetiću vas na ovo samo zbog toga što je ministar finansija u replici rekao nešto što je potpuno različito u odnosu na ovo sa čime nas je ministarka danas upoznala, apelujući da se ne produžava zabrana zapošljavanja do kraja 2017. godine, čime se onemogućava svim onim mladim ljudima koji su negde studirali i vredno radili, usmereni da rade negde u javnoj upravi, takvim stanjem im se poručuje da odu iz zemlje, da upisuju kurseve nemačkog jezika, ako su lekari, Vlada im poručuje da za njih nema mesta, obrazloženje Vlade, taj neverovatni cinizam je bio – da, zabranicemo zapošljavanje za još godinu dana zbog toga što je to doprinelo fiskalnoj konsolidaciji, te je ta poruka da je fiskalna konsolidacija, ta nepravedna štednja, znači vašu nesposobnost plaćaju najbolji i najmlađi, mislim da je strašno cinično, replicirajući meni, ministar Vujović, razumejući navode o kojima sam govorila, rekao je da nadležno ministarstvo, a to je vaše ministarstvo, poštovana ministarka, sa detaljnim analizama kasni, da one postoje samo za nekoliko ministarstava – ako se ne varam, vi ste rekli da postoje za sva ministarstva, pa vas molim za pojašnjenje – i da je to jedan od razloga zašto je potrebno da se produži zabrana zapošljavanja, čime se onemogućava svim onim mladim ljudima da nađu svoje zaposlenje, s jedne strane, a sa druge strane se na desetinama pozicija u budžetu predviđaju ugovori o delu koji su jedan od načina na koji je moguće da se sprovede partijsko zapošljavanje.

Pitam vas – da li postoje detaljne analize za svaki sektor i za svako ministarstvo, kao što ste vi rekli, ili ne postoje, kao što je rekao ministar finansija? Ne samo da ne postoje, već će i zbog objektivnog kašnjenja vašeg ministarstva da trpe građani.

PREDSEDNIK: Izvolite, ministre.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Prvo, par stvari samo. Da nema reformi može da kaže samo neko ko ne zna šta su reforme. Da u ovoj Vladi nema reformi, to može da kaže stvarno samo neko ko ne zna šta su reforme.

Što se tiče smanjenja broja zaposlenih, u ovoj raspravi kritikujete da nismo dovoljno smanjili, a u raspravi o budžetu da nemamo sistemskih

reformi nego da samo smanjujemo i samo tako imamo uštede. Dakle, ili je ovo ili je ono što je bilo pre dve nedelje.

Tokom 2016. godine 7,5 milijardi dinara je manje odvojeno za troškove zaposlenih nego 2015. godine. Što se tiče analiza, analize su negde završene, negde su u toku i ono što je važno napomenuti je da komisija i dalje radi kao kontrolni mehanizam. Dakle, postoji zapošljavanje kada postoji potreba i ta potreba se obrazloži i onda postoji zapošljavanje.

Što se tiče zdravstva, čini mi se da je to više puta u Skupštini pomenuto i od ministra prosvete i tokom rasprave o budžetu, a ono što je važno napomenuti što se zdravstva posebno tiče to je da idemo na smanjenje nemedicinskog osoblja i na povećanje medicinskog osoblja. Tako da čini mi se da smo brojkama jasnim odgovorili, a paušalne tvrdnje – e nisu napravljene uštede, sad se više troši nego što se trošilo... Ja ne znam, evo vam brojke, mislim, te brojke mogu da vam dam pa da ih proverite i sami. Hvala vam.

PREDSEDNİK: Reč ima poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Naravno, razumem zašto ove zakone brane novi ministri u Vladi Republike Srbije, jer šta bi rekli oni koji su već pet godina na vlasti zašto dosada ništa od ovoga što ovako lepo pričaju narodu nisu uradili.

Dakle, SNS odnosno postojeća vladajuća koalicija ima dva pravca delovanja. Prvi je, uopšte ne donosi zakone koje je predizborno obećala, na primer zakon o ispitivanju porekla imovine svih političara i tajkuna. Drugi zakoni, koje donose, poput ovog, jesu oni zakoni koji su neprimenljivi, odnosno koje ne stižete uopšte da primenite zato što ste nesposobni da se oko toga organizujete i onda na kraju godine donosite produženje roka primene zakona. Time je jasno da zapravo samo odlažete primenu zakona i ne vidim onda smisao donetih zakona koje ste uopšte u međuvremenu doneli.

Ima nešto još važnije od toga, a to je da vidimo mi, gospođo ministarka, tu vašu analizu. Da li možete vi da nam, molim vas, dostavite analizu od 5. oktobra 2000. godine do danas stanje u državnoj administraciji. Ko je zaposlen? Po kom osnovu zaposlen? Na koje radno mesto i šta se desilo posebno u poslednjih pet godina od kada ste vi na vlasti? Kako je to zapošljavano po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima?

Sami ste priznali, devet hiljada novozaposlenih u međuvremenu. Jesu li sve to članovi SNS? Dajte nam analizu. Ko je zaposlen? Gde je zaposlen? Ili recimo Aerodrom Beograd, od 450 na 1.800 zaposlenih. Da nisu sve to opet članovi SNS-a?

Čuli ste još jedno pitanje – kako je moguće da ste smanjili broj zaposlenih i da ste smanjili plate a da imate veća izdvajanja u budžetu za plate u odnosu na 2012. godinu? Hoćete da vam objasnim kako je moguće? Tako što ste od 2012. godine naprimali sve članove SNS-a do 2015. godine, a onda ste 2015. godine počeli da smanjujete druge zaposlene u državnoj upravi a ostavili zaposlene naprednjake po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima.

Dakle, to je veoma jednostavna analiza. Otpuštate druge zaposlene u državnoj administraciji, a ostavljate stranački zaposlene vojnike SNS-a.

PREDSEDNIK: Replika, Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Jako zanimljiva diskusija gospodina Ivana Pernara. Jer, on kada govori o zaposlenima u organima državne uprave, verovatno misli na državne uprave onih koji rade u Srbiji, ili u Hrvatskoj, ja to ne znam.

Ja bih voleo da se dostavi taj spisak ko je zaposlen u državnoj administraciji od 5. oktobra 2000. godine sve do dana današnjeg. Samo ćemo naći najviše članova bivšeg režima.

I sada, kad ste na vlasti zato što je neko dobio nekakav posao, treba da vodite računa šta ćete da uradite. Za gospodina Pernara zaposleni u državnoj upravi su brojevi, ništa više. To nije čovek. I za stečajne upravnike broj zaposlenih nije čovek, nego broj, čista brojka, pogotovo onih koji nijedan stečaj nisu završili osim likvidacijom. Za njih su zaposleni brojevi. Oni nemaju ime i prezime, oni nemaju porodice, oni ne treba nikog da izdržavaju. To smo videli i na privatizacijama i na stečajevima, da su samo brojevi. Stotine hiljada ljudi u privatizacijama, desetine hiljada ljudi u stečajevima. I onda se pojave ovde i vode jednu demagogiju kako oni, tobož, brinu o zaposlenima i pitaju odakle veći iznos plata.

Pa jesmo li malopre doneli zakon da se povećava iznos plata za pojedine zaposlene u organima državne uprave? Da li se povećavaju penzije? Pa, povećavaju se. Ali oni će uvek da govore demagoški – brojevi, brojevi. Građanin Srbije, svaki pojedinačno, ima ime i prezime.

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme za repliku...

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Ja mislim da ste vi morali da reagujete, gospođo Gojković, s obzirom da verujem da potpredsednik Parlamenta, koji često predsedava sednici, zna imena narodnih poslanika i da prosto ne dozvoljavate da vašeg kolegu i zajedničkog kolegu, ili svog kolegu u svakom slučaju, omalovažava a da vi ne reagujete.

Takođe, smatram da na omalovažavanje morate po članu 104. svakako da mu date repliku. Direktno se obraćao prethodnom govorniku, vređao ga, izmišljao njegovo ime. Ja znam i jasno mi je da kolega Arsić ne raspolaže znanjem, ali nisam do sada znao da ne raspolaže ni vaspitanjem.

PREDSEDNIK: Da li ćemo glasati o povredi?

(Srđan Nogo: Ne.)

Ne? Zahvaljujem.

Neđo Jovanović ima reč.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Mogu sa razumevanjem da prihvatim ukazivanje da je javni sektor, pejorativno rečeno, prenapregnut što se tiče broja zaposlenih. Ali, ako ćemo da pravimo analizu zbog čega je toliki broj zaposlenih u javnom sektoru, onda se ta analiza ne može vezivati samo za jedan vremenski period. Unazad pet godina, po meni značajniji period je period od 15-16 godina, period od 20, 35, pa i 40 godina.

Ali, ako fokusiramo priču na prvi talas velikog broja zaposlenih u javnom sektoru, to je upravo nakon 2000. godine, kada je došlo do ružiranja privrede i ogroman broj zaposlenih koji su radili u privrednim subjektima, i to velikim privrednim subjektima, ostajali su, nažalost, bez posla. Ostajali su bez posla oni koji su, mogu reći, tako stradali u stečajnim postupcima. Zašto stradali? Zbog toga što su ostali na ulici bez parčeta hleba, oni koji su kroz postupke likvidacija ostali bez posla i gde su mogli da nađu eventualno zaposlenje, odnosno da regulišu radnopravni status, jedino u javnom sektoru.

Tada je javni sektor počeo da se popunjava po meni apsolutno nesrazmerno u odnosu na ono što je trebalo da bude, ali je u socijalnom smislu reći to bio jedini mogući način spasavanja armije nezaposlenih ljudi upravo iz ružirane privrede.

Međutim, ukazivanja na to da se radilo o partokratiji nisu istinita. Barem je Užice grad koji potvrđuje da to nije istina. Godine 2012, kada je prekomponovana vlast i kada je umesto vladajuće strukture u kojoj je bila SPS sa DS prekomponovana vlast tako što je stvorena nova koalicija, i to SPS i SNS, verovali ili ne, niko, apsolutno niko nije otpušten, odnosno nikome nije prestao radni odnos ko je bio iz prethodnog perioda bez obzira iz koje stranke je došao, bez obzira da li ima stranačko obeležje ili ne, bez obzira da li je simpatizer neke stranke ili nije.

U Užicu je bila situacija kada je 62 ljudi koji su u javnom sektoru radili čak osam do devet godina na određeno vreme, zatim po ugovorima o povremenim i privremenim poslovima, i to vreme se stalno produžavalo kako bi se ljudi zaštitili u socijalnom smislu, imali određenu sigurnost, određenu bezbednost, nova koalicija SPS i SNS nije dozvolila da ti ljudi izgube posao zbog toga što imaju stranački predznak. Ne, naprotiv, ti su ljudi ostali da rade.

Lično sam bio angažovan, i dok sam bio u Ministarstvu pravde, da se to i realizuje i ostvari, kako bi u nekom socijalnom smislu reći egzistencije tih ljudi i njihovih porodica bile zaštićene.

Međutim, da li je to dobro, da li je to racionalno? Nije dobro i nije racionalno. Nije, zato što smo svesni činjenice da javni sektor ima preveliki broj zaposlenih i da on mora biti racionalizovan. I dobro je da se sada trasira put ka racionalizaciji tog javnog sektora.

S jedne strane, nesumnjivo je tačno da postoji određeni pritisak MMF-a i Svetske banke. S druge strane, naša svest da javni sektor mora da bude racionalizovan mora da bude podignuta na viši nivo. Naša svest da oni koji su u javnom sektoru višak moraju da pređu bilo u privatni deo preduzetništva ili

privatni sektor koji podrazumeva revitalizaciju privrede, osnivanje proizvodnje, odnosno revitalizaciju proizvodnje je upravo način kako rešiti ovaj problem.

Mi imamo daleko veći problem i mislim da je ministarka toga svesna, da smo mi taoci Zakona o budžetskom sistemu i Uredbe o ograničavanju zapošljavanja u drugom pravcu, a ne u ovom pravcu na koji se ukazuje, da ne možemo da zaposlimo lica, na to sam ukazivao pre neki dan kad sam govorio, koja imaju određene stručne reference koje su neophodno potrebne i koje su definisane određenim zakonskim rešenjima, određenim zakonima koje smo mi ovde usvojili. Pomenuo sam Zakon o sportu. Pomenuo sam sportske inspektore. Grad Užice ne može da zaposli sportskog inspektora upravo zbog zakonske regulative koja je aktuelna, koja je važeća. Nije to samo Užice, to je 70-80% lokalnih samouprava u Srbiji.

Na tom problemu treba raditi da bi se što pre rešio, kako bi oni koji su zakonom obavezani da budu radno angažovani mogli biti radno angažovani, jer u protivnom imamo neprimenjive zakone. U protivnom imamo zakone koji nikad neće stupiti na snagu; ne nikad, nego ko zna za koje vreme. Tu je problem, a ne problem na koji se ukazuje isključivo radi političkog marketinga. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Goran Ćirić: Replika.)

Spominjana je SNS pa nisam davala replike. Poslanik Jovanović je koristio vreme grupe, a ne repliku.

(Goran Ćirić: Ali je spomenuta DS.)

Svaki put kad se spomene neka stranka, to nije element za repliku.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća.

Uvaženi gospodo ministri, obraćam se gospođi ministarki Brnabić. Dakle, gospođo ministarka, nije sve onako kako govorite. Ja sam na jednoj sednici pre vama pričao o nekim stvarima; ili niste hteli da me čujete ili niste imali volju da me čujete. Dakle, zakon je isti; promenjen je rok njegovog trajanja, zato to opoziciji smeta.

Kada kažete da stanje više nije kako ste zatekli, kažem vam, možda ne znate, gospođo ministarka, pre 20 dana na sednici u gradu Kraljevu formiran je kabinet gradonačelnika – sedam osoba partokratski zaposlenih. Hoćete imena? Hoćete stranke? Nema potrebe. Proverite u Kraljevu, čekam vas.

Još jedna stvar. Kolega je rekao – jedan NALED ministar. Ne, dva NALED ministra. Da li je zato od onoga što ste nam uzeli pare iz budžeta sada grad morao da plati i taksu od 250.000 NALED-u? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, pa amandmanu.

Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Bilo je jako dirljivo slušati predstavnika SNS-a i predstavnika SPS-a kako govore o tome kako nema partijskog zapošljavanja i kako je, tobože, to stvar prošlosti. Nažalost, građani Srbije žive u

realnosti koju su joj priredili oni koji su na vlasti. Partijsko zapošljavanje uništava Srbiju, pa kad se probude iz tih svojih bajki koje su pisali ili braća Andersen ili brat Grim, u ovoj realnosti u kojoj mi svi drugi živimo ne postoji način da se dođe do radnog mesta u javnom sektoru ako to ne ide preko neke stranke.

Za ono što je ministarka govorila, pa onaj koji zaista ne zna ništa o tome šta su reforme, može da kaže da se u Srbiji sprovode reforme. Sve što se sprovodi u Srbiji je da Vlada zavlači ruku u džepove građana, privrede i na taj način smanjuje deficit. Nigde se u državi ne štedi. Da se ne bi sve to završilo na prepucavanju i rečenicama jedni kažu jedno, drugi kažu drugo, dajte podatke, dajte analizu, pošto je to centralna stvar koju vam zameramo. Pričate napamet. Nema podataka i govorite o tome kako će biti bolje, kako stvari idu u dobrom pravcu. Ono što vidimo je da Srbija propada dok vi te vaše bajke plasirate građanima.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Maja Gojković, po amandmanu.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Po amandmanu.

Dakle, amandman na član 2. govori o tome da treba da brišemo osnovni tekst predloga zakona, u kome se govori, u članu 2, da se 1. januar 2017. godine zamenjuje 1. januarom 2018. godine i odnosi se na policijske službenike, profesionalne pripadnike Vojske Srbije, zaposlene u organima u čijem su delokrugu bezbednosni i obaveštajni poslovi; zamenjuju se rečima, opet, 1. januara 2018. godine, odnosno od 1. jula 2017. godine, i to se odnosi na zaposlene u organima i organizacijama autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.

Dakle, sve ovo prethodno što smo čuli nema nikakve dodirne tačke sa ovim amandmanom, ali očigledno je to tema koja zaslužuje veću pažnju onih koji su i radili na tome niz godina, da ne kažem deceniju i više, da mi dođemo do ovog problema i da imamo prekomerno zaposlena lica u organima, pre svega lokalnih samouprava, ali i u AP Vojvodine.

Apsolutno se slažem sa onim poslanicima koji su dosada govorili o ovom amandmanu „briše se“, pa su iskoristili priliku i tražili od ministarke Ane Brnabić da izađe pred nas sa tačnom brojkom koliko je to ljudi koji rade u lokalnim samoupravama i koliko je to ljudi koji rade u sistemu Republike Srbije, mislim isključivo na javni sektor.

Samo bih molila ministarku da nam, kad bude bila u mogućnosti, izađe sa tim brojkama, da nam tačno da presek po godinama, kad god hoće, od devedesetih, može i od 2000. godine, marim ja, i od 2002, 2003. godine, ali da imamo potpuni presek u zadnjih 15-20 godina, kako se ovde dogovorimo. Poseban akcenat bih dala, jer sam iz Novog Sada i mene izuzetno interesuje, godinama ne možemo da dođemo do brojke koliko je ljudi zaposleno od 2000. godine do 2016. godine u AP Vojvodini. Tačan broj da dobijemo konačno.

Kad god smo ovde postavljali pitanja, bez obzira da li smo bili u opoziciji ili smo bili poslanici koji su podržavali vladajuću većinu, nikada, iz nekog razloga, nismo mogli da dobijemo ovaj broj. I to je fascinantno.

Neću da udaram nisko i da tražim da se tačno kažu imena tih ljudi i da vidimo da li su se oni bavili politikom, dakle kojoj tačno političkoj partiji pripadaju. Iako ja znam odgovore, mislim, dve partije do plus jedna, sve je jasno. Ali ti ljudi danas nisu krivi zbog toga što su oni koji su vodili Vojvodinu 15-16 godina izgubili izbore i niko ih neće otpustiti, samo da konačno saznamo koliko je ljudi zaposleno u AP Vojvodini, u Skupštini Vojvodine, u nekadašnjem Izvršnom veću, Vladi Vojvodine itd. u ovih 16 godina.

I ako tražimo brojke, ne treba da tražimo brojke za neku lokalnu samoupravu. Hajde da se ne igramo i da tražimo brojke samo u poslednje tri-četiri godine, kada je došlo do promene vlasti u mnogim lokalnim samoupravama, nego da dobijemo... Ako hoćemo ozbiljno da razgovaramo o ovom problemu, onda da razgovaramo ozbiljno, a ne politikantski, pa da tražimo koliko ima zaposlenih u poslednje dve godine u gradu tom i tom zato što je SNS, nego pokažimo ozbiljnost tako što ćemo da tražimo presek zaposlenih u svim organima vlasti, od lokalne samouprave, AP Vojvodine i, naravno, Republike Srbije, niko ne beži od toga.

A ovo sve dosada što smo čuli je čisto politikantstvo – koliko je zaposleno u dve godine, u tri godine... Pa niko nam u Srbiji neće verovati da mi ozbiljno želimo da saznamo taj broj, nego hoćemo samo da se prepucavamo i kažemo koliko je u poslednje dve, kao da je problem nastao u poslednje dve, tri ili četiri godine. Ne, ovaj problem je nastao otkako smo počeli svi mi zajedno ovde da zapošljavamo ljude po partijskoj liniji.

Kabinet? Pa u kabinet se uvek dovode ljudi za koje smatrate da su najspособniji i koji su, naravno, ljudi od poverenja tog čoveka koji ima pravo na kabinet. Nemojte da pričamo da će neko u kabinet da dovede nepoznatog čoveka sa ulice. To ne postoji. Morate da imate poverenje. Ti kabineti su svi mali – četvoro, petoro, šestoro, zavisi od toga koliko važan posao radi. U mom kabinetu radi jedna ili dve osobe po sistematizaciji. Sve ostalo je nepopunjeno.

Znači, dajte ozbiljno da razgovaramo. I zašto se rok pomera za godinu dana, čuli smo. Dakle, nije suština u tome. A po amandmanu očigledno niko neće da razgovara, već bi samo razgovarali zašto se rok pomera sa sedamnaeste na januar 2018. godine. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević.

Povreda Poslovnika? Koji član?

MILAN LAPČEVIĆ: Povreda Poslovnika. Članovi 41. do 44, čl. od 70. do 81. i čl. od 124. do 127.

Pitanje za predsednicu Parlamenta, da nam objasni kako je moguće, a obrazložiću u čemu je povreda Poslovnika... Ovi članovi koje sam citirao se odnose na formiranje stalnih radnih tela u Skupštini Srbije, na način odlučivanja

u tim stalnim radnim telima i na njihovu nadležnost. Radna tela Narodne skupštine su odbor...

PREDSEDNIK: Izričem vam opomenu zbog zloupotrebe Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, po amandmanu.

GORAN ĆIRIĆ: Poštovana predsednice Parlamenta, dakle, vi ste očigledno u dvostrukoj ulozi. Malopre mi niste dali pravo na repliku kada je poslanik SPS-a jasno, pred svima nama ovde, pomenuo DS i govorio u vezi ovog amandmana koji smo dali.

Ovde se radi o odlaganju rokova i uređenja platnih razreda za ljude koji rade u bezbednosti, u Ministarstvu unutrašnjih poslova, u Vojsci i, naravno, govorili stalno o neizbežnim temama – dvehiljadita godina kao rekreativna, kao da smo imali državu koja je perfektno funkcionisala do 2000. godine, u kojoj je sve bilo rešeno, pa i u oblasti bezbednosti i vojske, a onda se 2000. godine uništila ta sjajna država, došli su neki ljudi koji su je uništili.

Reći ću vam par podataka koji govore upravo suprotno. I ovde sede neki ministri koji su bili na ovoj drugoj strani posle 2000. godine. Bruto društveni proizvod 2000. godine, koji je nasledila tadašnja vlada, iznosio je oko sedam i po milijardi evra. Danas iznosi 34 milijarde evra. Dakle, ukupan javni dug u BDP-u je učestvovao sa 202%. Je li to ta sjajna situacija i ta sjajna privreda u kojoj su svi ovi ljudi i u vojsci i u policiji i u drugoj oblasti o kojima se ovde radi u amandmanu bili u tako sjajnom statusu?

Kada koristite ovo pravo iz klupe i kada govorite o tome i ako mi uđemo sa vama u duel na ovaj način, gledajući se ravno u oči, onda promenite svoju ulogu, naravno popnete se gore, ne dozvoljavate nama, ako uđemo u sukob mišljenja ili duel, na jedan pristojan način, onda dođete na mesto predsedavajućeg i ne dozvoljavate pravo poslanicima opozicije na ono što im pripada po Poslovniku, a to je replika, jer je bilo jasno svima nama u sali, sem vama, a mislim da bi trebalo da zadržite korektan odnos prema svakom poslaniku u ovoj sali.

PREDSEDNIK: Neću dati opomenu, nego nisam spomenula nijednu stranku, apsolutno nijednu. Slobodno možemo da polemishemo. Vratiću se ja, ali...

Neđo Jovanović. Po amandmanu, molim vas.

NEĐO JOVANOVIĆ: Neću koristiti repliku, naravno.

Teško je činjenice prikazati kao patetiku. To je nemoguće. Ja sam govorio isključivo jezikom činjenica i nikako drugačije. Nisam ni u kom slučaju doveo ni jednu jedinu stranku u negativan kontekst, naročito ne stranku prethodnog govornika. Govorio sam o činjenicama koje se vezuju za lokalnu samoupravu iz koje ja dolazim.

Moram da pitam sve nas ovde, pa i građane Srbije koji nas gledaju sigurno u velikom broju – da li postoji stranka, ne od posleratnog perioda nego i pre toga, koja je imala imunitet na partijsko zapošljavanje? Da li postoji stranka

koja je taj imunitet na bilo koji način smanjivala kako bi se oslobodila partokratije? Da li postoji stranka koja je unazad možda 30-40 godina bolovala od partokratije? Postoji to mnogo, samo treba da se prepoznaju, a siguran sam da se mnogi u tome prepoznaju.

Ono što je ovde suštinsko je da nisu krivi ti ljudi koji rade u javnom sektoru. Pa gde će da rade, gde da ih zaposlimo? U koji privredni sektor, u koji privredni subjekt, u koju proizvodnu halu kada su sve opustošene ili uništene? Gde?

Kada sam govorio o tome da smo zadržali ljude, nismo se bavili činjenicom ko nosi obeležje ove ili one stranke, šta mu piše na čelu, govorio sam istinu. Pa ista ta DS koja je bila sa nama u koaliciji od 2008. do 2012. godine je takođe štitila neke ljude iz prethodnog perioda. Zbog čega govorimo o tome, da se vrtimo u začarani krug, ko je koliko zapošljavao? Pa svi su zapošljavali i niko od toga ne može da bude amnestiran. To su činjenice.

Ali suštinsko pitanje cele ove diskusije jeste zašto se niko od 2000. do 2008. godine, tada nije SPS nigde bila u vladajućim strukturama, nije bavio činjenicama povećanja broja zaposlenih u javnom sektoru. Zašto tada niko nije vršio analize? Zašto tada niko na osnovu dobijenih analiza nije pravio određene programe kako da reši određena pitanja? Ne, nažalost, nije. Hvala.

PREDSEDNIK: Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Po amandmanu, samo što je mnogo toga rečeno pa bih voleo da pokušamo da se složimo oko dve stvari, a mislim da je to nešto što je zajedničko za sve diskusije dosada rečene. Jednu je izrekla predsednica Parlamenta Maja Gojković kao narodni poslanik, a drugu uvaženi prethodni govornik.

Najpre, prethodni govornik je rekao jednu činjenicu za koju ja mislim da nesporna i da možemo svi da je prihvatimo, a to je da je, nažalost, privatni sektor u Srbiji u velikom problemu i da je privreda uništena. Da ne ulazim u razloge koliko to dugo traje i ko je za to kriv, možemo reći da, nažalost, privreda u Srbiji nije na zadovoljavajućem nivou i da zbog toga ne daje mogućnost ljudima da se zapošljavaju. To je tačno.

Takođe je tačno da ljudi koji rade u javnom sektoru, pa čak i ako su zaposleni preko političkih stranaka, nisu za to krivi. Jer, nažalost, stranke su odavno postali zavodi za zapošljavanje i ti ljudi i nemaju izbora i ne možemo ni na njih svaljivati taj teret, ali konstatacija prvog problema jeste da nam je loša privreda i loše nam je stanje u privredi i to je veliki problem Srbije. To svi, ja mislim, možemo da prihvatimo.

Druga stvar. Meni je drago da je predsednica Parlamenta podržala našu inicijativu, koju smo uputili nadležnoj ministarki, da nas upozna sa svim tim analizama, odnosno da vidimo šta možemo uraditi na dve tačke, stanje zaposlenih u državnoj administraciji i lokalnim samoupravama i celokupnom javnom sektoru, svim javnim preduzećima i državnim ustanovama 5. oktobra

2000. godine, kao i 2012. godine, kada SNS preuzima vlast, i danas, kao treće neko prolazno vreme, i na osnovu toga možemo da izvršimo neke analize.

Da ne bi bilo političkog prepucavanja, mislim da su to onda činjenice na osnovu kojih možemo da razgovaramo, ali nas naročito u ovom trenutku zanima stanje u poslednje četiri i po, pet godina, iz dva razloga. Prvi razlog jeste da ste već pola decenije na vlasti i sasvim je logično da nas zanima šta radi aktuelna vlada i kakav je aktuelni trend, a čuli smo da ne dajete odgovor na pitanje – ako se smanjuju plate i ako se smanjuje broj zaposlenih, kako rastu izdvajanja u budžetu u nominalnim iznosima za plate zaposlenih?

I druga stvar. Kada se juče odustali od gonjenja Mladana Dinkića, specijalni tužilac, koga ste vi postavili, vi ne možete više da se pozivate na period od 5. oktobra 2000. pa do 2012. godine, jer ispada da niko nije kriv za uništavanje privrede i ekonomije ove zemlje. I onda je nemoralno da se SNS poziva na nešto što je ona nasledila jer vi amnestirate Mladana Dinkića.

PREDSEDNIK: Ajmo polako na rokove i na amandman. Molim sve poslanike polako da ipak idemo ka amandmanu. Ka amandmanu.

Veroljub Arsić, kao ovlašćeni, po amandmanu.

(Veroljub Arsić: Replika.)

Po amandmanu. Svi su tražili, svi su pominjali stranke, neću da uđem u to. Molim vas.

(Veroljub Arsić: Spominjao je da SNS...)

Svi su to izgovarali jedni drugima, jako sam skoncentrisana i molim vas.

(Milan Lapčević i Gorica Gajić: Po Poslovniku.)

Ne, nema. Vi ste izrekli svoju nameru da kažete nešto šta je bilo na odboru. Propustili ste to. Polako, samo polako.

Saša Radulović po amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: Mi smo u Poslaničkoj grupi Dosta je bilo bili prosto oduševljeni izlaganjem poslanice Gojković, koja se, izgleda, posle pet godina setila da bi bilo odlično da imamo analize zaposlenih u javnom sektoru i mi zdušno podržavamo poslanicu Gojković, koja se toga setila.

Naravno, setila se malo politikantski, jer je govorila o Vojvodini, ali nećemo joj zameriti, ona i ne zna kako izgledaju jednaki aršini. Tako da podržavamo taj predlog.

Molim vas, ministarka, i molimo celu Vladu da što pre odgovorite na zahtev poslanice Gojković, da nam dostavite te analize zaposlenih u javnom sektoru.

Ono što nam je jako bitno kad govorimo o toj smeni generacija u javnom sektoru, godišnje se penzionise nekih 30.000 ljudi, tako da praktično taj partijski kadar upada preko ...

(Predsednik: Hajmo po amandmanu. Nisam postavila poslaničko pitanje.)

Ta analiza nam je jako, jako bitna. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala vama.

Dakle, da se vratimo na amandman, inače prelazim na drugi.

Ko će od vas dvoje?

(Saša Radulović: To je tačno što ste rekli.)

Ne, ne, nisam postavila pitanje, nego sam tražila da mi se da broj zaposlenih u AP Vojvodini.

(Saša Radulović: Ne znate šta su jednaki aršini.)

Dobro. Nemojte vikati na mene.

(Saša Radulović: Ja ne vičem. Ja govorim.)

Vi šapućete.

Izvolite. Milan Lapčević. Recite, ali nemojte, pošto ne mogu da vam oduzimam vreme, samo kazne da izričem.

MILAN LAPČEVIĆ: Mislim da ste povredili Poslovnik, član 109, koji govori o opomenama koje se izriču narodnom poslaniku u slučajevima da je prišao govornici bez dozvole, da je govorio pre nego što je dobio reč, da je pored upozorenja predsednika Skupštine govorio o pitanju koje nije na dnevnom redu itd.

Vi ste mi izrekli opomenu a niste me ni upozorili, niti je bilo koji stav iz ovog člana ispunjen da mi date opomenu, niti ste me saslušali u čemu je povreda Poslovnika. Dali ste mi odmah opomenu.

Mislim da ste prekršili član 109. i molim vas da...

PREDSIEDNIK: Nisam. Vi ste prekršili. Dakle, pozivali ste se na nešto što nije neposredno učinjeno.

MILAN LAPČEVIĆ: Vi ste mi izrekli...

PREDSIEDNIK: Hvala vam.

(Milan Lapčević: Niste me upozorili.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Izvolite. Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Kao što se vidi iz našeg amandmana, mi nismo kritikovali produžavanje rokova, nego smo smatrali da tim rokovima treba da prethodi nešto drugo, da upravo treba da prethodi ova analiza o kojoj mi ovde, evo, raspravljamo i na kojoj insistiramo. Ja se nadam, pošto ste i vi prihvatili našu inicijativu, uvažena predsednice, da će šanse za njenu realizaciju biti drastično veće.

Šta je suština? Ovde se ovaj član, odnosno ovaj amandman odnosi na pripadnike Vojske, policije i službe bezbednosti. Mi imamo jedan veliki problem i moguće je da ove reforme... A kad čujem reč reforme, ja posle ovih 16 godina reformi mogu da kažem kao građanin Srbije – Bože, sačuvaj nas reformi. I nemojte više nikakve reforme da nam sprovodite, jer od reformi nema ništa gore.

Izgleda da su reforme i smanjenje zaposlenih u javnom sektoru dali rezultate samo u vojsci, jer je vojska potpuno devastirana i potpuno uništena. I

sada imamo situaciju da nam je u poslednje dve godine preko 1.000 pripadnika, ionako male i oslabljene vojske, napustilo svoju službu; štaviše, ministar se hvali time da oni, kada se vrate iz međunarodnih mirovnih operacija sa određenim sredstvima, napuste vojsku i pokrenu svoj biznis, jer to je, eto, investiranje i ulaganje u Srbiju; što je potpuno suludo, očigledno je promašio čega je on ministar.

Mislim da ne shvatate geopolitičke promene i bezbednosnu situaciju u regionu. Mislimo da treba sagledati ponovo i broj policijskih službenika i profesionalnih pripadnika Vojske i zaposlenih u organima koji imaju delokrug bezbednosnih i obaveštajnih poslova, tako da smatramo da nam tu treba taj veći rok da bi se doneli drugi sistemski zakoni koji bi regulisali ovu materiju.

Takođe, smatramo da treba drastično popraviti materijalni položaj lica koja rade u ovom sektoru. Zbog lošeg materijalnog položaja, ponavljam, ugrožena je odbrana Srbije i imamo velike bezbednosne izazove, tako da se zaista nadam da će ovi ljudi koji profesionalno i odgovorno rade svoj posao biti ispoštovani u zakonu i da neće biti potrebe da srpska vojska protestuje i traži ostvarenje svojih prava.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća.

Nisam baš mogao nekako da shvatim kakve veze ima amandman sa ovim šta je ispričano, ali, znate, moram da konstatujem da je malopre moj uvaženi kolega, inače sa Pravnog fakulteta, rekao jednu neverovatnu stvar, vezanu za nešto da je vlast oslobodila Mladana Dinkića. Koliko znam, tužiocu rade, ali ovde imamo situaciju oko vojske.

Sad neko kaže – vojska je devastirana. Slažem se da je bila devastirana i skandalozno je da su se najbolji mogući oficiri penzionisali u 40. godini, i to oni koji su imali ratno iskustvo, a vi sad imate prvi put situaciju zanavljanja i tehnike i svega, i ljudstva, na kraju krajeva, u vojsci, i izdvajanja većeg novca za vojsku.

Prema tome, ne mogu da se složim, izvinite, godinama nismo kupili ništa za našu vojsku, sad prvi put kupujemo „migove“. Nismo godinama ništa ulagali u oklopno pešadijsko naoružanje, kupujemo prvi put tenkove. Pa izvinite, kako možemo da kažemo da je vojska devastirana? Koliko vidim, vojska obnavlja svoju tehniku i ulaže se u nju.

Tako da nije poenta samo napadati vlast čisto radi napadanja, nego nekada morate da imate i argument, a morate, naravno, nekada nešto i da znate o tome. To vam je ista ta priča kao malopre ovo sa Dinkićem. Meni je to skandalozno, ali, ja se izvinjavam, to je odluka suda. Ako vi mislite da treba sada da pozovemo sudiju ili tužioce i da mu kažemo – izvini, tako ćeš da sudiš ili

nekoga da optužiš, mislim da su ta vremena posle 1945. godine prošla. Možda bi neko voleo to da vrati, ali, bogu hvala, nadam se da se tako nešto nikada više neće vratiti u našu zemlju. Hvala.

PREDSEDNIK: Izvolite. Po amandmanu?

(Srđan Nogo: Po amandmanu, ako ne može replika.)

Ne može.

SRĐAN NOGO: Po amandmanu.

Jasno mi je da nije lako razumeti, mora mnogo da se čita i da se bude u materiji da biste mogli da analizirate i razumete, tako da nema veze, tu sam da pojasnim kolegi sve što mu nije jasno.

Mi podržavamo ulaganje u vojsku, ali imamo veliki problem što su pripadnici vojske u stanju da ne mogu da prehrane svoje porodice. Znači, imate podršku da se nabavlja oprema, ali imali biste takođe i podršku da povećate zaradu ljudima koji rade u sistemu odbrane, zato što pripadnici Vojske Srbije ne mogu da prehrane svoje porodice i to je jedan veliki problem.

Gospodine koji ste govorili pre mene, kolega Đukanoviću, morate znati da je veliki broj ljudi, 1.500 do 2.000 u prethodne dve godine napustilo Vojsku Srbiju. To su egzaktno činjenice, to su podaci kojima treba da baratate. Pa vi ste u tom odboru, trebalo bi da znate te stvari.

A što se tiče kako utičete na presude, pa vi ste birali gospodina Nenadića. Je li ga Đorđević, šef BIA, postavio na to mesto? O čemu pričate? Pa naravno da utičete na sudske postupke u Srbiji. Ja vas optužujem za to direktno, Srpsku naprednu stranku.

(Vladimir Đukanović: Replika.)

PREDSEDNIK: Samo momenat. Nisam dala repliku ni kada ste se vi obraćali njemu, možete po amandmanu. Moram iste aršine da imam.

Arsiću, imaćete priliku da vodite deo sednice.

Svako ima neki lični pečat, ja smatram da nije za repliku.

Izvolite, po amandmanu.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Kratko ću, mada mi je pomenuto prezime, ali nema veze. Kako god, evo, kratko ću.

Prvo, nije tačno da nisu povećane plate u vojsci. Prvi put posle ko zna koliko godina su povećane plate u vojsci, i to je ono što nećete da kažete. Ali znate, problem je kad se ne razumete u ekonomiju. Da biste negde nekom povećali zaradu, platu, vi morate to da zaradite. Ne možete iz čista mira ili da dižete kredite da biste negde nekom davali platu.

Slažem se ja, mi smo uništeni kao zemlja, potpuno smo bili uništeni kao zemlja, ali je negde neko počeo da razvija tu privredu. Prvi put imamo namensku industriju koja, ne pamti se, za tri ili četiri puta u odnosu na 2012. godinu ima veći izvoz naoružanja. Negde se ulaže u vojsku, negde se ulaže, naravno, i u plate, na kraju krajeva, naših oficira. (Predsednik: Hvala.) Problem je, naravno, što ti ljudi, slažem se, imaju porodice, ali znate, i taj patriotizam koji je njima u srcima je nešto što je zaista lepo. (Predsednik: Hvala.) I ti ljudi ne idu

u taj poziv samo radi plate, nego pre svega da bi branili zemlju. Mislim da to moramo da razlikujemo. Hvala vam. (Aplauz.)

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, po amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: Interesuje me, kad se probudi kolega Đukanović, kako onda Srbija izgleda posle toga.

PREDSIEDNIK: Ne, nije bilo u mikrofon.

Na član 2. amandman je podneo Marijan Rističević. Izvolite.

(Čuju se komentari: Ajmo napolje, brže, brže.)

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Vlada je u pravu. Hvala. (Aplauz.)

PREDSIEDNIK: Hvala, poslaniče.

Na član 2. amandman je podnela Gordana Čomić. Izvolite.

(Čuje se: Zatvorite vrata!)

GORDANA ČOMIĆ: Bilo je u ovoj skupštini da je opozicija izlazila i da su oni koji su ostali vikali – zatvorite vrata za njima. I ništa od toga nije bilo dobro, ni po vlast ni po opoziciju. Nemojte ponavljati...

PREDSIEDNIK: Molim vas, po amandmanu, poslanice.

GORDANA ČOMIĆ: Pokušala sam, ali vlast više – zatvorite vrata! I, ako hoćete svi zajedno, vas pedesetak, da raspravljate sa mnom, može.

PREDSIEDNIK: Poslanice, molim vas, ako možete o amandmanu.

GORDANA ČOMIĆ: Rado, ali oni vole da pričaju sa mnom.

PREDSIEDNIK: Znam, vi svi vrlo pažljivo slušate šta pričaju drugi.

GORDANA ČOMIĆ: Ja sve slušam, a oni dobacuju.

PREDSIEDNIK: Naročito poslanika Marijana Rističevića.

GORDANA ČOMIĆ: Ja čak i to slušam.

Dakle, ovde je reč jedino o rokovima i debata koju smo ovde imali pokazuje jednu jasnu stvar, da još uvek imamo problem sa namerama.

Ministri iz Vlade, imaćete s tim problem kol'ko god da budete ministri. Ovde je važno reći – ja sam imao dobru nameru da se to uradi, pa nije uspelo, pa šta da radimo.

Ne kažem ja da to rade ministar Nedimović i ministarka Brnabić, kažem vam da se to vidi u raspravi kojom se komentariše amandman gde vam ja kažem – ne može godinu dana, evo vam dva meseca. Jednom da počnemo da merimo odgovornost.

Kad-tad će neko od ministara prihvatiti amandman nekog od poslanika koji će kazati – ne možeš da dobiješ za dobru nameru još godinu dana, ne može da ti se dozvoli da se dođe za godinu dana i da se opravda – ali mi smo 'teli. Jer sad produžavamo za godinu dana zato što smo nešto 'teli pre godinu dana pa smo rekli – 31. decembar 2016. godine. Tada nismo merili imamo li sve potrebne parametre da se uradi katalog i... Ne, nego – desiće se.

Zašto tražim da se to desi za dva meseca? Zato što se to inače radi u sistemima gde se loše upravlja, pri čemu ne mislim loše kao diskvalifikaciju, vas dvoje, Vlada ili bilo ko, nego je mehanizam upravljanja loš i onda morate da

imate nekakav mehanizam pritiska da nateramo sve nas koji, ja mislim, imamo dovoljno kapaciteta da promenimo tu situaciju, da je promenimo nabolje.

Zbog toga je moj amandman – ne možemo da dobijemo celu godinu i da se vidimo 20. decembra 2017. ponovo. Poslovi su odmakli, obećanja su data. Odustanite od namera i da krenemo da razgovaramo o poslovima koji imaju rokove i zbog kojih mora neko biti odgovoran ako loše proceni rok. Samo se o tome radi zašto smatram da je dva meseca ovoj vladi više nego dovoljno.

PREDSIEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Poštovani građani Srbije, podneo sam veoma sličan amandman onom prethodnom.

Dakle, zbog čega donosimo ovaj zakon i šta je zapravo cela poenta ovog zakona o sistemu plata u javnom sektoru? Sa jedne strane je pravednost. Dakle, svi koji rade u javnom sektoru trebalo bi za isti posao da dobijaju iste plate. To je cilj koji je potpuno u redu. Ovo ministarstvo, Ministarstvo lokalne samouprave je, mislim, prošle godine napravilo Katalog radnih mesta u javnom sektoru i to je u redu.

E sad, druga stvar zbog čega se ovaj zakon donosi jeste da treba da se ograniči ili da se na neki način kontroliše i masa plata koja se isplaćuje u javnom sektoru, zbog toga što to može da ugrozi javne finansije. Ali kako možete da kontrolišete ukupnu masu plata u javnom sektoru ako ste iz ovog zakona izuzeli radna mesta u javnim preduzećima i u Javnom servisu? Doduše, Javni servis je, komparativno gledano, mali. Javna preduzeća su ogroman deo javnog sektora, a upravo tu ima najviše zloupotreba.

Predložio sam ovim amandmanom da se proširi ovaj sistem plata i na zaposlene u javnim preduzećima, jer upravo tu dolazi do najvećih zloupotreba. Iako nisu one jedine.

Mi smo ovde u diskusiji takođe ukazali na to da ne može ovaj zakon da razreši problem koji se ponavlja iz godine u godinu, a o kome smo pričali ovde prethodnih sat vremena, verovatno, a to je partijsko zapošljavanje.

Daću vam jedan kratak insert iz revizorskog izveštaja za 2015. godinu i pitao bih posle ministarku – da li misli da ovaj zakon može da reši taj problem? Radi se o propustima u radu u Domu zdravlja u Nišu.

Tokom 2015. godine nađeno je da je Dom zdravlja u Nišu imao 44 nemedicinska radnika više nego što je dozvoljeno, a revizor je zaključio da svim zaposlenima u ovoj zdravstvenoj organizaciji kasni jedna plata. Da li mislite da bez javne sistematizacije radnih mesta, koja se ne pokriva ovakvim zakonom, zaista možete da rešite problem koji partijsko zapošljavanje u javnom sektoru stvara za javne finansije? Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Reč ima ministar Ana Brnabić. Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Samo bih rekla da cela poenta sektorskih zakona koji će se doneti tokom 2017. godine prema ovom zakonu o sistemu plata treba

da obezbedi da imamo konačno načelo „ista plata za isti rad“, u smislu koeficijenata. Da, muka da se sredi ceo sistem bila je veća nego što smo očekivali, jer je, između ostalog, mislim da sam pomenula to i ovde, analizama pokazano da se u prethodnom periodu uvelo više od 750 dodatnih koeficijenata za plate, tako da imate jednu šumu plata u kojoj apsolutno ne znate ko je za šta plaćen, kako plaćen tokom svih ovih godina. Tako da, jeste, to je jedan od razloga zbog kojeg reforma traje duže nego što je inicijalno očekivano.

Ali Predlog zakona je završen, završena je čak i javna rasprava, koju sada svakako možemo da produžimo zato što još uvek imamo razgovore sa sindikatima i izuzetno nam je stalo da vidimo kako da stanemo na put tim stalno dodatnim koeficijentima kako bismo mogli da imamo transparentnost i uporedne plate u ovom sistemu. Masa plata se, naravno, kontroliše preko budžeta i kontroliše je i Komisija za dodatna zapošljavanja, i u odnosu na masu plata se dozvoljava dodatno zapošljavanje.

I konačno bih rekla, samo da se opet vratimo na celu problematiku, koliko je teško uvesti red u ovaj sektor, a čini mi se da ga uvodimo korak po korak. I ovo što je traženo od Ministarstva da imamo presek broja ljudi u javnoj upravi i jedinicama lokalne samouprave od 2000. do 2013. godine – nema podataka. Tek smo krenuli od 2013. godine da pravimo registre i ažuriramo podatke. Tako da će biti problem.

PRESEDAJKA: Hvala vam. Vreme.

Na član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković, zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka, poslanik Zoran Živković i poslanik Saša Radulović.

Zoran Živković ima reč. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Dakle, da ponovim. Zloupotrebom postupka predlaganja zakona bez mogućnosti da se narodni poslanici upoznaju sa predloženim tekstom, a to je jedini način da se o predlozima vodi kompetentna rasprava, aktuelni režim najgrublje urušava sve principe parlamentarizma. Na taj način, osim što se poništavaju još uvek krhki demokratski principi parlamentarnog života, uništava se svaka mogućnost da se Srbiji obezbedi prosperitetna budućnost, koja je jedino moguća uz poštovanje Ustava, zakona i demokratskih načela savremene civilizacije. Zakoni doneti ovakvom procedurom ne donose nikakvo dobro našoj državi i građanima.

To je taj metodološki deo. Naravno, i ovaj amandman ima za cilj da ozakoni kašnjenje ministara, što prisutnih što onih što su bili pre njih, u donošenju važnog zakona koji je obećan građanima Srbije i poslanicima svih boja u ovom parlamentu, sa očiglednim prethodnim saznanjem da je to nemoguće da se uradi i neće biti urađeno ni do kraja sledeće godine.

Ja sam spreman da se kladimo, ministre. Pošto pitate – šta..? Ja sam spreman da se kladim u nešto što je primereno odnosu ministra iz vlasti i poslanika koji će tad biti u vlasti, na kraju sledeće godine.

Ali, pre toga, ja vas molim, ministarka Brnabić, da nam kažete tu tajnu kako je išlo, pošto to znate, vi ste istraživali godinu dana, dve godine, kroz NALED, pa i danas, dakle kako je išlo zapošljavanje u javnom sektoru, pre svega...

(Predsednik: Poslaniče, budite ljubazni, vi ste tražili da se briše objavljivanje u „Službenom glasniku“ u roku od osam dana...)

Tako je, to je sastavni deo, a sad mi oduzimate vreme.

(Predsednik: Ne oduzimam vam vreme. Morate da govorite o amandmanu.)

Znači, samo kažite... Razlog tome je što je ovo silovanje parlamentarizma... Nego, kažite vi nama kako se...(Isključen mikrofon.)

(Zoran Živković: ... Višilo zapošljavanje u republičkoj administraciji od 2000. godine do danas?)

PREDSEDNIK: Tako je.

Da li želi reč Saša Radulović? Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Oko broja zaposlenih u javnom sektoru, za ministarku, jako se lako rešava taj problem ako, rekli ste od 2013. godine, odranije nemate podatke, uputite jedan dopis svim službama, svim delovima državne uprave da vam dostave te podatke pošto ih sigurno imaju, isplaćivali su plate. Možete jednostavno da dođete i do broja zaposlenih svake godine i do broja o privremenim i povremenim poslovima, ugovorima o delu....

(Predsednik: Poslaniče, mislim da ste pogrešili amandman.)

Ministarka je govorila o ovome, nemojte da me prekidate.

(Isključen mikrofon.)

(Saša Radulović: Praktično, možete doći do svih podataka ako to želite. Prestanite da silujete raspravu. Pustite nas da govorimo.)

PREDSEDNIK: Žao mi je Srbije ako vi budete vodili ovaj parlament.

(Saša Radulović: Progledaće posle vas.)

Je l' to aluzija na moju kratkovidost ili šta?

(Saša Radulović: To je aluzija na vašu nesposobnost da vodite Skupštinu...)

Izričem vam opomenu zato što ometate rad Parlamenta i vičete na predsedavajućeg. (Aplaudiranje.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pa ovaj član 3. je, na koji smo mi dali amandman da se obriše, izmenjen. Znači, ni Vlada sama nije uspela da napiše dobar zakon od tri člana, gde pomera rokove, i onda u poslednjem članu – stupanje na snagu, setila se Vlada da ne može da stigne u zakonskom roku od osam dana da se proglasi ovaj zakon, pošto će biti usvojen manje od osam dana do Nove godine, a treba da počne da važi pre Nove godine kako ne bi krenuo da

važi zakon od 1. januara 2017. godine, kako je Vlada donela u zakonu koji je usvojen ovde u februaru.

I onda se ovde prihvata amandman poslanika koji je sasvim sigurno dobio tu inspiraciju od strane Vlade da se izmeni i popravi propust Vlade i da taj zakon stupi na snagu narednog dana, odnosno od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“. To govori ponovo, još jednom, o svoj konfuziji i nesposobnosti ove vlade.

Dakle, znalo se kada je donet ovaj zakon, da ne citiram šta je sve ministarka Udovički govorila, kako će sad ne znam šta sve da se uradi i taj rok od 10 meseci, ono što je najvažnije da će donošenjem ovog zakona, čije sada odlaganje Vlada pomera za još godinu dana, biti omogućeno nagrađivanje i ocenjivanje zaposlenih u javnom sektoru.

E, sada toga nema, nastavlja se uravnilovka. Nastaviće se sa partijskim zapošljavanjem, jer idu još jedni izbori pa treba kupiti nekoliko hiljada glasova. I to je poenta ovog zakona.

(Predsednik: Bićete ljubazni da objasnite amandman.)

Zato smatramo da ovaj zakon ne treba da se donese ni u jednom od tri člana, koliko je ova vlada uspela da stavi u Predlog zakona.

PREDSEDNIK: Budite ljubazni, o amandmanu.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Ovaj član, čije brisanje mi predlažemo, govori o tome kada zakon treba da stupi na snagu. I sami ste uvideli svoju grešku i predložili, neko od poslanika vladajuće koalicije verovatno je na vaš nagovor predložio da se ovaj član promeni, a mi ne želimo da zakon ikada stupi na snagu i zato smo i predložili brisanje ovog člana, kao i preostala dva člana ovog lošeg, nepravednog zakona.

Ne želimo da on ikada stupi na snagu zbog toga što ne samo da ne uvodi red u plate u javnom sektoru, kako vi u Obrazloženju tvrdite, nego ovaj zakon pokazuje dve stvari: prvo, da uvodi jednu strašnu nepravdu među plate u javnom sektoru, a drugo, da ni vi sami niste bili u stanju da sprovedete ono što je ministarka Udovički, vaša prethodnica, nama obećala kada je ovde donosila osnovni predlog zakona, čije se sada izmene predlažu.

Mi smo i tada govorili da je zakon nepravedan. Nikakvog reda u platama u javnom sektoru neće biti dok se taj zakon ne bude odnosio na javna preduzeća, gde i nastaje problem sa platama u javnom sektoru. On ne nastaje ni u vojsci, ni u policiji, ni u prosveti, gde je, uzgred, plata i dalje 10.000 dinara niža od republičkog proseka a više od 80% zaposlenih u prosveti ima visoku stručnu spremu, tako da ovaj zakon, ovako kako ste ga vi predložili, ne uvodi nikakav red, on pravi nepravdu, i zato mi predlažemo da on ne stupi nikada na snagu.

Još ste nam ostali dužni, gospođo Brnabić, odgovor na pitanje – da li vi ne govorite istinu kada kažete da je urađena funkcionalna analiza ili istinu ne govori ministar Vujović kada kaže da ona nije urađena? Mislim da je to veoma

važno, jer vi ovde nama predstavljate da baratate nekakvim preciznim podacima. On je to rekao pre manje od mesec dana u ovoj skupštini, a vi se predstavljate da znate precizne podatke. Ako analiza nije urađena, za šta je on optužio vas i vaše ministarstvo, onda je nejasno otkud vama tako baš svi ti precizni podaci. Ako nije urađena, onda nam se izvinite zbog toga što ste nas lažno obavestili o tome da je urađena.

Zakon je loš, nepravedan i ne želimo da ikada stupi na snagu i zato predviđamo brisanje ovog člana.

PREDSIEDNIK: Reč ima ministar. Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Meni je potpuno jasno da postoji ovde grupa u Skupštini koja ne želi da ovakav zakon stupi na snagu. To je meni potpuno jasno i stoga da je trebalo da čekamo do 2013. godine da neko uvede red u ovaj sistem u javnoj upravi. Mislim, šta je sprečavalo da se tada zna koliko je ljudi zaposleno, koji treba da rade, kakva je struktura zaposlenih, što se ne radi funkcionalna analiza, što se ne radi vertikalna analiza? Ništa. Pa pretpostavljam da je super funkcionisati u sistemu u kom se ništa ne zna i u kome nikad ništa ne može da se analizira, kao što je bio sistem do 2013. godine, na osnovu čega sada mi generalno da se bavimo tim sistemom 20 godina unazad, ne bi trebalo da se bavimo ni jednim drugim poslom u Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave već analizom šta se dešavalo ranije.

Mi ćemo se baviti onim šta će se dešavati od sada pa u budućnosti, ali nećemo se baviti onim, u ovom trenutku svakako nam neće biti prioritet šta se dešavalo u prošlosti, zato što vodimo reforme i te reforme se vode za budućnost. To je moj odgovor.

Što se tiče funkcionalnih analiza, nisam sigurna o čemu je pričao ministar Vujović, tako da ne mogu da se pozivam na to šta je kolega pričao. Proveriću svakako, pa ću vam se javiti, a ja sam vam dala dovoljno jasno i detaljno obrazloženje za ono što se u ovom trenutku radi u Ministarstvu.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Da podsetimo javnost da govorimo o amandmanu na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru. Ovaj član svakako treba da se briše, ali ćemo mi, za razliku od svih kolega koji su dosada govorili, stvari da postavimo na drugačiji način.

Nećemo pitati koliko ima zaposlenih u javnom sektoru, koliko je ko zapošljavao, mi se ne bavimo demagogijom. Zapošljavali su svi koji su bili u prilici, pitanje je samo da li su zapošljavali stručne ljude, ili su zapošljavali ljude čija stručna sprema ne odgovara određenim poslovima, ili su dovodili ljude sa lažnim diplomama, ili su dovodili ljude koji su se samo pojavljivali na spiskovima a nikad i na radnom mestu.

Naša pitanja se odnose, zapravo suštinsko pitanje je – zašto još uvek nisu urađeni platni razredi? To je problem koji se rešava već godinama i koji u kampanji svi obećavaju, ali u realnom životu niko ne rešava.

Ovih dana smo raspravljali o nekih 27 tačaka dnevnog reda, a danas imamo amandmane na 15 predloga, a od tih 15 predloga 13 su predlozi za izmene i dopune. To govori o neozbiljnosti predlagača, o neozbiljnosti Vlade i neozbiljnosti skupštinske većine, koja samo donosi zakone da bismo ispunili tamo neke normative EU, a u suštini se donose neprimenjivi zakoni. I ovo je jedan od takvih primera.

Mi i dalje želimo da pitamo – zašto se produžava zabrana zapošljavanja u javnom sektoru? Za razliku od svih vas koji mislite da treba da se dele otkazi, i vas gospođu Brnabić, jer ste već najavili da će 5.000 ljudi dobiti otkaz, znate, ljudi nisu stvari koje mogu da se pomeraju tek tako. Činjenica jeste da ima dosta zaposlenih u javnom sektoru, ali opet se vraćam na početak onog pitanja, ne radi se tu samo o broju, nego i o kvalifikaciji.

Nama se ministri ovde žale da ne mogu da reše problem bespravne gradnje jer im nedostaje građevinskih inspektora, ne mogu da se reše problemi koji nastaju u prodavnicama jer nema tržišnih inspektora, ne mogu da se reše problemi Poreske uprave jer nema poreskih inspektora, i to sve jeste činjenica. Znači, vi zabranom zapošljavanja i takvim zakonima zapravo kočite funkcionisanje sistema, kočite funkcionisanje organa koji bi trebalo da rade svoj posao i od kojih bi trebalo valjda svi da živimo bolje, ne samo u materijalnom smislu, nego prosto da konačno počnemo da živimo u uređenoj državi, što Srbija nije.

Koliko god se vi upinjali da pričate da jeste, nije. Jer da jeste, mi danas ne bismo od 15 zakona imali 13 izmena i dopuna. Hajde jedanput nek neki ministar sa ekipom saradnika sedne i neka uradi stvarno predlog nekog zakona, da ga ovde donese, da ga ozbiljno raspravljamo, da se usvoji i da traje bar koliko traje mandat Vlade. Ovo je veoma, veoma neozbiljno.

Takođe, želimo da vas pitamo – zašto je produžen rok za smanjenje plata u javnom sektoru? Vi hoćete u javnom sektoru stručnjake, hoćete visokoobrazovane ljude. Kada ovo kažem, govorim o onima koji su zaista visokoobrazovani, a ne o onima koji su na volšeban način došli do diplome. Ako je neko zaista visokoobrazovan, stručan, moralan, dobro radi svoj posao, onda me ne zanima iz koje je stranke došao, zanima me samo kako radi taj posao koji treba da radi.

Ali taj posao mora i da se plati. Znamo mi u kakvoj državi živimo i ne očekujemo da svi imaju platu kao Dušan Bajatović i Jorgovanka Tabaković, ali mora stručnost da se plati. I bilo bi bolje, ministre, da se u tom smislu malo bavite ovim resorom na čijem ste čelu, a pustite te otkaze, otići će tih 5.000 ljudi u penziju, nemojte da pravite nove socijalne slučajeve. Hvala.

PREDSEDNIK: Po amandmanu, poslanica Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Poslužiću se istim izrazima koje je ministarka iskoristila. Znači šta je super, gospođo Brnabić? Super je što vi ovim zakonom izjednačavate platu spremačice u domu zdravlja sa platom spremačice u školi, a plata spremačice u javnom preduzeću ostaje veća nego plata direktora škole.

E zato je nepravedan ovaj zakon i zato mi ne želimo da ikada stupi na snagu, jer nikakav red vi ne uvodite, kako se hvalite, vi samo pravite nepravdu, uvodite u zakon i uništavate mogućnost da bilo kada ta nepravda bude razrešena. Ništa niste uradili po tom pitanju, samo ste napravili goru situaciju. I to znaju svi građani Srbije i zbog toga mi ne želimo da zakon stupi na snagu.

PREDSEDNIK: Poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo. Pozivam da se ni ovo ne prihvati, pošto se odnosi na član koji neizostavno mora da bude u zakonu, a to je član koji govori kada zakon stupa na snagu.

I uopšte ne smatram kao relevantan razlog za to ni ono što kaže neko ko sam za sebe tvrdi da nije kompetentan da vodi raspravu, ja se sa tim slažem, ali to nije razlog da ovog člana nema.

Ne slažem se ni sa tim da neko posle par dana zaključi da zakon ima samo tri člana, a tvrdio je da nije stigao da ga pročita, kao što ne smatram ni da ne treba da stupi na snagu nikada, kao što neću sada ni onima koji se tim tehnikama i preporukama služe da preporučim da predlože nešto bolje kad se probude. Neću, jer znam – spavali ili ne spavali, podjednako su im dobri predlozi. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Po amandmanu, poslanik Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Poslanik Orlić nikad ništa drugo i ne govori nego ovo. Možda nas zaista ne interesuje šta poslanik Orlić misli. Mi razgovaramo sa Vladom koja brani zakon i očekujemo od Vlade neke odgovore, a poslanik Orlić može svoje mišljenje da zadrži za sebe.

PREDSEDNIK: Niste dobili repliku, ali dobro.

Izvolite, poslaniče. Pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospođo predsednice. Hteo sam sada da zamolim vas da u ova dva minuta, a neće biti puna dva, sigurno, (neće biti, neće biti) vodite računa da li ću ja bilo čije ime da pomenem. Ja tvrdim da neću, al' kažem vam da vodite računa zato što znam da će pošto-poto da zagrebe za mikrofon onaj koji je repliku izazvao i da tvrdi da sam ga pomenuo i da ima pravo na repliku iako nema. On će da tvrdi da mu je neko pravo ugroženo, da je nešto strašno on ovde uskraćen.

E, vi vodite računa da li ću bilo čije ime da pomenem, a ja ću da kažem sledeće.

Neko ko danas tvrdi da nam subvencije nisu potrebne, 2013. godine tvrdio je da su subvencije preduzećima dobre i potrebne zato što neko ko hoće da uloži mora da ima dobar razlog da bi uložio u Srbiju, neko ko danas tvrdi sve

suprotno, i nisam rekao kako se zove al' verujem da svako može da pogodi na koga mislim, taj isti je 2013. godine tvrdio da Fond PIO treba ukinuti, a danas je u stanju da predlaže da mu se nešto dodatno pomaže, verovatno kad ga ukinemo onda mu treba pomoći...

Znači, 2013. godine taj isti je tvrdio da sva preduzeća koja se nalaze u restrukturiranju treba baciti u stečaj. Danas verovatno tvrdi da to nikada nije rekao, baš kao što danas tvrdi da nikada nije tvrdio da Železaru treba ukinuti a 5.000 ljudi baciti na ulicu.

Na koga sam ja mislio ja znam, a za vaše asocijacije ne odgovaram.
Hvala lepo.

(Saša Radulović: Tražio sam reč, predsednice Skupštine.)

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Srbislav Filipović.

(Saša Radulović: Tražio sam reč.)

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije...

(Saša Radulović: Tražio sam reč, predsednice Skupštine.)

Izričem vam opomenu, poslaniče Raduloviću. (Aplaudiranje.)

Izvinjavam se vama.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Poslanik Srbislav Filipović ima reč.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Zahvaljujem se Vladi što je prihvatila moj amandman i hoću samo dve rečenice da kažem.

Vidimo da bi neki da se klade, a neki bi da rade. Vlada Republike Srbije i mi bismo da radimo, kockari nek' se kockaju, ali ne više sa budućnošću Srbije. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

(U sali komentari: Napolje! Brže, brže. Izlazi vani!)

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, od udruženja trenera ja ću svakako tražiti licencu za kondicionog trenera.

Zahvalan sam Vladi što nije prihvatila ovaj amandman, ali moram reći dve stvari o amandmanu. Mi nemamo višak radnika, nego višak neradnika. Najveća kletva u privredi je – dabogda ti Rodni bio stečajni upravnik, a najveća kletva u javnom sektoru – dabogda ti stečajni upravnik bio ministar. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ja sam podneo amandman koji takođe skraćuje rok. Dakle, samo da građane informišem, Vlada je podnela amandman

da ovaj zakon stupa na snagu osam dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“, a onda je verovatno uočeno da će to biti prekasno, da će ući u 2017. godinu, pa je onda skratila rok prihvativši amandman prethodnog govornika.

Inače, ima još jedan poslanik koji je takođe predložio skraćivanje roka, ali je pogrešio za jedan dan pa je rekao da zakon treba da stupi na snagu jedan dan nakon objavljivanja u „Službenom glasniku“. Ja sam predložio da stupi na snagu istog dana kada se objavi u „Službenom glasniku“.

Šta nam pokazuje skraćivanje rokova? Pokazuje da Vlada nije baš dobro osmislila celu ovu stvar, da nije dobro tempirala vreme i da je moglo sprovođenje zakona da uđe u veliki problem.

Jedna od stvari koja takođe nije dobro tempirana jeste i ta čuvena komisija koja vodi računa o tome gde je bilo viška zapošljavanja.

Da li mogu ministarku da pitam, ako ima samo minut vremena – gde mogu da se nađu podaci te komisije koja vodi računa o tome gde je u javnom sektoru došlo do viška zapošljavanja? Ja bih voleo da vidim podatke o njenom radu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, po amandmanu.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo, moj kolega profesor je rekao jednu neistinu. Dakle, nije usvojen moj amandman, nego amandman gospodina Filipovića.

Moj uvaženi kolega profesor priča o partijskom zapošljavanju, a njegov lider kada je postao ministar prvo je zaposlio njega. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O JAVNIM MEDIJSKIM SERVISIMA (pojedinosti).

Primili ste amandmane na Predlog zakona o izmeni Zakona o javnim medijskim servisima koji su podneli poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora, kao i mišljenje Vlade.

Pošto je Skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Branka Stamenković, poslanik Zoran Živković, zajedno poslanici Nataša Jovanović, Vjerica Radeta, Aleksandra Belačić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Javnosti radi, radi se o zakonu čija je ideja da se produži globa koju građani Srbije plaćaju za Javni servis od četiri milijarde dinara za sledeću godinu, a da bi mogle da se prenose vanredne konferencije za

štampe i sve druge specifične emisije koje su deo radne terapije koja se sprovodi da bismo imali bolju vladu nego što je Vlada na nervnoj bazi koju danas imamo.

Amandman koji sam podneo ima magičnu rečenicu – „briše se“, a razlozi su potpuno novi, jer, zloupotrebom postupka predlaganja zakona bez mogućnosti da se narodni poslanici upoznaju sa predloženim tekstom, a to je jedini način da se o predlozima vodi kompetentna rasprava, aktuelni režim najgrublje urušava sve principe parlamentarizma. Na taj način, osim što se poništavaju još uvek krhki demokratski principi parlamentarnog života, uništava se svaka mogućnost da se Srbiji obezbedi prosperitetna budućnost, koja je jedino moguća kroz poštovanje Ustava, zakona i demokratskih načela savremene civilizacije. Zakoni doneti ovakvom procedurom ne donose nikakvo dobro našoj državi i građanima.

Ovde je situacija dokazana na četiri milijarde načina.

Znači, dok su bile neke normalne vlade, recimo ta prva postpetooktobarska, prva odluka te vlade je bila da se smeni tadašnji šef Službe bezbednosti, a druga odluka da se ukine taksa na brojilo kojom se plaćala TV pretplata. I nije bilo TV pretplate dok su bile normalne vlasti. Ko je to sve posle uvodio, dizao, spuštao...? Tako je, tako je. Tri godine nije bila taksa, jer postoji način da se to finansira. Ako ne zna aktuelno rukovodstvo, neka dovede magične umove iz TV „Pink“, TV „Hepi“ i drugih televizija koje navodno samo profitno posluju.

PREDSEDNIK: Vreme.

Nataša Jovanović ima reč.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo predsednice, SRS je tražila da se ovaj član briše zbog toga što je i predsednik naše poslaničke grupe prilikom podnošenja ekspozice od strane premijera Vučića rekao da je za Vladu Srbije, što vi niste uradili, najbolje da se iznos od četiri milijarde dinara, koliko dajete RTS-u i RTV-u, preusmeri na neophodna socijalna davanja za one koji su danas u Srbiji najugroženiji, a ne za medijski, takozvani javni servis, koji nam ne daje pravo, kako njihov slogan kaže, da znamo sve.

Naime, građani Srbije treba da znaju da direktor RTS-a, koji podnosi izveštaj o svom radu ne vama, gospođo iz Vlade, i tu sada nije ministar Antić koji je pre nekoliko dana doneo neku statistiku i pokušao da brani RTS, valjda i od sebe samog i od članova Vlade, jer je sam premijer rekao da nije zadovoljan njihovim radom, dakle oni se najbahatije ponašaju pod rukovodstvom Bujoševića i za to podnose račun očigledno samo svojim zapadnim mentorima i pojedinim stranim ambasadorima.

Ako RTS, gospođo Gojković, danas u Srbiji, kada su deca gladna, kada su ljudi bez posla, kada nemamo dovoljno za obrazovni sistem, za škole, za visokoškolske ustanove, za pripadnike najugroženijih i predstavnike pojedinih i nacionalnih grupacija i manjina u ovoj zemlji, ako on potroši 800.00 evra godišnje na iced i piće, što bi kod mene u Šumadiji rekli, dakle na jelo, na razne đakonije, onda treba da se zapitate da li vi takvim daljim srljanjem i davanjem

novca onima kojima treba da kažete lepo da budu na tržištu kao i druge televizije u ovoj zemlji, kao i drugi medijski sektor koji se za to bori, mogu i dalje tako da rade.

Očigledno je da mogu, jer im vi to dozvoljavate. Vi ste zakonom i ovim članom koji tražimo da se briše, nama dali obrazloženje da, eto, potrebno je još godinu dana da Vlada Republike Srbije, kasnije će i koleginica Radeta i druge kolege da pričaju o ovih 150 dinara, koliko će građani da plaćaju i dalje u 2017. godini za finansiranje RTS, kako treba još malo da se prevaziđe ta situacija. Ta situacija je trebalo da se prevaziđe da stavite RTS pod kontrolu i parlamentarni nadzor, na način na koji ste izabrali regulatorno telo, o kome je bilo reči i danas i izboru dva člana, koji takođe kontrolišu RTS, da taj program bude upodobljen državnim i nacionalnim interesima, što naravno nije.

Sam premijer se bunio da je u nekoj vesti bio, ne znam, u kom minutu, mada su njemu svi mediji otvoreni, i on može kako hoće, pa i na RTS. Ali najveća opoziciona stranka i naš predsednik, koji se posle 12 godina, pobedio je sam Haški tribunal, vratio u Srbiju, nije dobio jedan jedini termin, i druge kolege poslanici najveće opozicione SRS.

Prema tome, mi smatramo da je poslednji trenutak da se trgnete i da shvatite da treba da prestanete sa finansiranjem televizije koja je sve samo nije nacionalna i ne sprovodi medijsku politiku koja je u interesu države i naroda; zapravo, na takav način se finansiraju Bujošević i ostali koji služe Zapadu i interesima koji su u suprotnosti sa vitalnim državnim i nacionalnim interesima.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Građani Republike Srbije znaju da je premijer Aleksandar Vučić obećao da će ukinuti pretplatu na RTS. I, naravno, pretplatu je vrlo brzo zamenio taksom, kojoj sada ovim izmenama zakona u stvari produžavamo rok da se ovo dalje nastavi. Znači, još jedan od primera obećanja koja nisu ispunjena, odnosno urađeno je upravo dijametralno suprotno od onoga što je premijer obećao.

Naravno, RTS treba da se finansira iz budžeta. Nama je potreban javni servis, ali uz to mora da ide odgovornost. Ta odgovornost polazi od uvođenja reda u samom RTS-u. Moramo da uradimo i sistematizacije radnih mesta, da uradimo i ocenu na koji način se troše pare. Moramo takođe da vidimo kakav se program emituje, da imamo elementarne fer odnose u politici na primer za vreme izbora u predizbornoj kampanji, znači, neke osnovne stvari što se tiče reda u RTS-u moraju biti uvedene, kako bi onda poreski obveznici mogli da finansiraju RTS.

Ovaj način preko računa za struju je duboko pogrešan. Ne finansira se RTS na ispravan način. Potrebno je promeniti način finansiranja. Ovo kako se sada radi treba jednostavno ukinuti. Pokret DJB, kao što poslanica Gojković kaže, kada dođemo na vlast, ukinućemo i pretplatu i taksu, RTS će se finansirati iz budžeta, ali će biti uveden red i znaće se tačno na šta se novac troši.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća.

Ja sam fasciniran količinom neznanja koje se ovde malopre manifestovalo. Prvo, sam predlagač kaže – mi smo ukinuli pretplatu. Ja se izvinjavam, a kako se onda finansiralo? Pa, finansiralo se iz budžeta. Je l' tako?

Prvo moramo da napravimo razliku između državne televizije i javnog servisa. Vi ste donosili zakon da to bude javni servis. Javni servis finansiraju građani, i to najdirektnije. Državna televizija je nešto što se finansira iz budžeta Vlade.

E sad, nemam ništa protiv, samo nemojte da obmanjujete građane. Da l' se finansiralo iz budžeta ili iz neke takse i pretplate, opet građani finansiraju, taj budžet pune građani iz poreza. Prema tome, kako god okrenete, građani finansiraju Televiziju.

Možda vi želite da je ukinete. Možda vi imate želju da ukinete RTS. Nemam ništa protiv. Evo, na referendumu možda građani da glasaju da ukinu RTS. Ja moram da priznam, vrlo sam razočaran njihovim programom. Lično mislim da im je program, posebno informativni, prilično loš. A inače su uglavnom sve vaši kadrovi.

A sad, kako ste vi to finansirali, kako ste obezbeđivali RTS? Pa tako što ste sve svoje partijske kadrove tamo pozapošljavali, a s druge strane ste one bivše, iz Miloševićevog perioda, otpustili, pa su svi ljudi dobili radne sporove, pa smo morali da im platimo višemilionske naknade, zato što ste to radili tako kao što su radili hajduci. Em ste i direktora RTS-a prebili i zapalili tu istu televiziju... Prema tome... Pa, tako je, sram vas bilo! Sram vas bilo!

(Predsednik: Poslaniče. Poslaniče ...)

(Zoran Živković: Smirite ovog debelog tamo!)

PREDSEDNIK: Samo nemojte vi da govorite kako ću voditi sednicu.

Vi se meni obraćajte, molim vas.

Javite se ponovo ako ćete nastaviti diskusiju.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Ja vas molim, predsedavajuća, one koji zagovaraju nasilje i batine da opomenete.

Prema tome, što se tiče Radio-televizije Srbije izaberite i kažite građanima – građani, hoćete li da se ukine RTS ili hoćete da ga imamo? Ako hoćete da ga imamo, onda postoje dva načina finansiranja – ili da ga građani direktno plaćaju ili da ga plaćamo iz budžeta, to je onda državna televizija, a opet to građani finansiraju, jer građani pune budžet.

Što se tiče neke druge televizije koja je ovde pomenuta, pa u vaše vreme vi ste pravili tu televiziju. Bezmalobli ste montirali priloge na toj televiziji. Ima jedan poslanik iz opozicije koji se čak hvali da je pravio tu televiziju. O čemu mi pričamo ovde? Pa vi ste kreatori takvog programa koji je danas na toj televiziji.

Prema tome, zaista nema nikakvog smisla da napadate i pljujete ono što ste vi stvorili. To je zaista ružno. I mislim da je prema toj televiziji

nepravедno, jer ako je neko napravio tu televiziju i vinuo je u nebesa, između ostalog, to ste bili vi i vaši kadrovi. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vukosavljević. Izvolite.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Dakle, ovde imamo jedno prethodno pitanje koje je manje-više jasno, a to je – da li je ovoj zemlji potreban javni servis ili nije? Sad tu postoje oprečna mišljenja, ali ono što je nesporno, gledano iz ugla Ministarstva kulture i informisanja, jeste to da je Javni servis državi Srbiji potreban. Javni servis mora biti i finansiran iz nekih izvora, i tu je poslanik Đukanović u pravu, finansiraju ga građani ovako ili onako.

Smisao ovoga je vrlo jednostavan, ili će građani finansirati direktno, po nekim kalkulacijama, cenu od oko 350 dinara pod ovim uslovima ili će plaćati 150, a ostatak će se namirivati na ovaj način. To je vrlo jednostavna logika.

Ove primedbe koje smo čuli ovde odnose se u većoj meri na uređivačku politiku. To nije tema ovoga o čemu mi danas pričamo ovde.

Uređivačka politika se formira i kontroliše na drugi način. Evo, podsetiću vas da Radio-televizije Srbije i Radio-televizija Vojvodine jednom godišnje podnose Narodnoj skupštini izveštaj radi razmatranja i odlučivanja, a Savetu regulatora radi informisanja, dakle izveštaj o radu i poslovanju za prethodnu godinu, sa izveštajem nezavisnog ovlašćenog revizora. Tako da postoje mehanizmi koji su predviđeni zakonom o tome kako treba i ko može da kontroliše i uređivačku politiku i rad, unutrašnju strukturu Javnog servisa. A ovo o čemu mi danas govorimo, ako se dobro razumemo, jeste kako je on finansiran, ko ga finansira i po kojoj ceni.

Dakle, poslanik Radulović, ako se ne varam, malopre je rekao, on tako smatra, da je ovoj zemlji potreban Javni servis. Vi ste izneli drugačije stanovište da je potrebno komercijalizovati. To je tema, možda. To je tema koja se može razmatrati u narednoj godini ili neki drugi put, ali u ovoj situaciji, kada smo u prilici da odlučujemo i moramo da odlučimo na koji će način biti finansiran Javni servis sledeće godine, mi ne vidimo bolje rešenje od ovoga. Štaviše, na prethodnoj sednici je poslanica Čomić podnela jedan amandman, taj amandman je ovde prihvaćen – da se rok produži sa godinu na dve...

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Da ponovim još jednom, pošto je bio pokušaj izvrtanja onoga što sam rekao. Naravno, Srbiji je potreban javni servis. Ne govorim o tome što je ministar govorio, nego poslanik Đukanović. Znači, Srbiji je potreban javni servis. Pitanje je kako ga finansirati.

Mislimo da je pogrešno da se to radi iz pretplate, iz takse. Potrebno je finansirati iz budžeta tako što će se u budžetu tačno predvideti koliko, da ne može Vlada da odlučuje od budžeta do budžeta da li će ili neće dati novac, a sa druge strane potrebno je uvesti red u javni servis. Znači, da imamo jasne podatke

o sistematizaciji radnih mesta, koliko je ljudi potrebno, kakav program hoćemo, kakve stvari se finansiraju. I tu ulazimo, naravno, u pitanje same programske šeme i šta radi RTS, jer to određuje i troškove RTS-a.

To je ono što građani očekuju. Kroz tu odgovornost onda treba poreski obveznici da finansiraju dalji rad RTS-a. Imali smo toliko prilika da vidimo astronomske cene ugovora koje RTS potpisuje sa raznim drugim burazerskim firmama. To je nešto što građani ne žele da finansiraju. Nikakva transparentnost ne postoji i zbog toga i govorim o ovome. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

Kome? Nemate pravo. Želite li o amandmanu?

(Nataša Sp. Jovanović: Ne.)

Nemate pravo na repliku, ali može o amandmanu.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, po amandmanu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja bih upravo u vezi sa ovim što je rekao ministar. On priča o nekakvim mehanizmima. Nije poenta da li postoje mehanizmi ili ne, nego da li su ti mehanizmi celishodni i da li su delotvorni. To što će neko u ime RTS-a podneti izveštaj jedanput godišnje ne znači ništa, apsolutno ništa.

Javnost je upoznata s tim da je nemoguće doći do toga kolike su plate na RTS-u. Ne govorim o platama običnih ljudi koji ih zaista zarađuju, nego o platama onih koji su vedete svakog režima. O njima govorim. Prema tome, sve što se plaća iz budžeta Republike Srbije, iz džepova građana mora biti javno, mora se znati na šta koji dinar ide. Na RTS-u to ne postoji. Prvo pitanje na koje vi treba da odgovorite – da li mi uopšte imamo javni servis? Vi nama postavljate pitanja da li je potreban ili ne. Recite nam da li ga imamo ili ne. Po našem mišljenju, nemamo ga. Je li RTS javni servis? Da li RTS funkcioniše u skladu sa profesionalnim etikama? Ne. Da li RTS funkcioniše u skladu sa nekim normalnim principima? Ne.

Srpska radikalna stranka je druga po veličini u Narodnoj skupštini Republike Srbije; ne pozivaju nas ni na jednu debatu. Zovu kojekakve analitičare, samozvane, kvazianalitičare. Gde su to oni proverili svoju društvenu težinu? Nigde. Na kojim izborima? Ko je njih proglasio da su bogomdani da dolaze i da oni šire pamet i svoje mišljenje? Koga zanima njihovo mišljenje? Zbog toga imamo izbore. Zbog toga imamo instituciju.

Radio-televizija Srbije ne poštuje Narodnu skupštinu Republike Srbije. Pre nekoliko dana prekinut je direktan prenos, ono što je bila osnovna tekovina demokratije, da bi pustili vaterpolo utakmicu koja je odigrana prethodnog dana. Što je nisu puštali prethodnog dana? Što je nisu puštali na RTS 1, bilo gde drugo? Šta to može biti važnije od sednica Narodne skupštine, Narodne skupštine koja odlučuje o životu građana...

(Predsednik: Uživo je bilo prenosa.)

... Koja donosi zakone u skladu s kojima će građani morati da žive, a nemaju priliku ni da saznaju šta se to priča ovde u Narodnoj skupštini. Prema tome, ovakav RTS nam ne treba, ne treba ni građanima Srbije.

PREDSEDNIK: Reč ima Nataša Mihajlović Vacić.

Izvolite.

NATAŠA MIHAJLOVIĆ VACIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Mislim da ovakav amandman ne treba usvojiti iz jednog prostog razloga. Zalaganje za ukidanje televizijske pretplate ili takse, zovite je kako hoćete, prevaziđeno je i kao instrument političke borbe. Zalaganje za ukidanje takse je direktno zalaganje za ukidanje Javnog servisa ili za vraćanje Javnog servisa u državno vlasništvo. To bi, po mom skromnom sudu i mišljenju, bio jedinstven primer u Evropi dvadeset prvog veka da se na taj način ukida Javni servis. Hvala.

(Nataša Sp. Jovanović: To nije ovaj zakon.)

PREDSEDNIK: A vi ste baš pričali o amandmanu?

Reč ima narodni poslanik Žarko Korać.

ŽARKO KORAC: Zahvaljujem.

Pošto sam radio na tom zakonu, 2001. i 2002. godine, postoje komercijalne televizije i postoji javni servis. Ne treba ovoliko šuma da unosimo u ovu raspravu. Razlike u stavovima su u redu, ali ne treba govoriti stvari koje nisu tačne. Znači, postoje komercijalne televizije i postoji javni servis.

Kako javni servis izgleda u kojoj evropskoj zemlji, o tome možemo raspravljati. On uglavnom nije uspeo. U Engleskoj je Bi-Bi-Si javni servis. On se tamo plaća iz poreza koji svaki građanin Engleske krajem godine plaća, iz toga se izdvaja deo.

Ideja javnog servisa je da se finansira iz javnih prihoda u tom smislu da ga svaki građanin plaća, jer onda on ne zavisi od države, odnosno od Vlade. To je ideja, da politički bude nezavisan.

Uvažavam primedbe ljudi koji kažu da je, nažalost, preveliki uticaj državne politike. To je rasprava oko programa. Komercijalna televizija nema uslove poslovanja kao što ima javni servis. Komercijalne televizije imaju mnogo više para od reklama, imaju odobrenu mnogo veću minutažu. Javni servis ima manje, zato što on ima i druge prihode. Njemu su komercijalne delatnosti samo dopunske.

Ja, koji sam dugo radio u školskom, obrazovnom i dečjem programu, moram sa žaljenjem da kažem da današnja televizija to nema, i to je moje lično žaljenje što Javni servis taj deo nema. Ali Javni servis treba zato da ima program – klasična muzika, obrazovne emisije, školske emisije, dečje. Komercijalne televizije to ne rade, jer se ne isplati. Prema tome, treba sačuvati Javni servis, ali je ovde sasvim drugo pitanje, legitimno – da li je ta televizija trenutno onakva kakva treba da bude?

I samo još ovo. Kakav god bio Javni servis, on još uvek ima više profesionalaca nego druge televizije. Prema tome, nemojte tako olako pričati o

Javnom servisu. Lično mislim da je Srbiji potreban, ali da su tamo potrebne neke promene, i to takođe mislim. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Vlada i Odbor za kulturu i informisanje prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Moj predlog je, umesto ideje predlagača da se za godinu dana produži, da se produži za dve godine. I dobro je što ste prihvatili to. To je početak suočavanja s realnošću. To je uvek zdravo. Sada imamo dve godine na raspolaganju za Radio-televiziju Srbije i Radio-televiziju Vojvodine i svesni smo da nismo dovoljno uradili u roku koji je propisan zakonom da se zaista reši sve ono što imamo kao primedbu na rad Radio-televizije Srbije i Radio-televizije Vojvodine.

Zašto kažem da je to dobro? Zato što postoji redosled stvari u rešavanju problema društva koje se menja. Prvo znaš šta hoćeš, a onda znaš kako to hoćeš da izgleda.

Ako hoćemo da razgovaramo o uređivačkoj politici RTS-a i RTV-a, prvo moraju da budu finansirani. Prvo mora Ministarstvo i svi mi koji smo zainteresovani za medijske slobode i dobar program Javnog servisa da znamo da je jedan problem rešen na određeni rok dovoljno dug da se svi drugi bavimo drugim temama.

Zašto smatram da je to suočavanje sa realnošću? Zato što je ovo, ja ne znam, četvrti ili peti put da kažemo – daj nam još godinu. Ali sada prvi put ja mislim da započinje dijalog u kome ćemo, nadam se, od Ministarstva i od Vlade čuti – a šta radimo u toj godini? Šta radimo do marta? Šta radimo do juna? Šta radimo u ovoj godini ako budu raspisani izbori? Šta radimo ako ne bude svih izbora? Šta radimo na jesen? Kad sami sebi damo rok da dođe izveštaj RTS-a i RTV-a i da razgovaramo o uređivačkoj politici?

Ja nisam opozicija Srbiji, ja sam opozicija Vladi i ovo je dokaz da ću, šta god mislila o uređivačkoj politici jednog i drugog javnog servisa, braniti njihovo pravo da postoje, jer postoji zakon za koji smo glasali, u kome smo kazali da treba da postoje. Ako se suočimo sa realnošću na takav način, od toga može biti samo dobra po javne servise, po uređivačku politiku, po Vladu i po sve nas koji znamo, iz tuđih primera, kako ide osvajanje prava i sloboda u društvu koje se menja.

Prvo, prava manjina. Prvo oko toga društvo da postigne saglasnost, jer je to važno da prestane diskriminacija i da razumemo da smo svi jednaki, onda idu medijske slobode, jer je to najosetljivije, pravo na slobodno javno izgovorenu reč, pravo na kritiku, pravo na dijalog, obaveza na dijalog, onda ide

pravosuđe i tek na kraju, na žalost moju, idu druga prava koja su Ustavom garantovana ljudima, pravo na rad, pravo na slobodu kretanja, pravo na imovinu i sva ostala prava koja su nama u Ustavu zapisana.

Ako smo ovo još jedno odlaganje tako razumeli, onda ima nade da ćemo biti zadovoljniji programom RTS-a i RTV-a. Ovo nije sednica na kojoj govorimo o uređivačkoj politici, ali možda će da bude sednica na kojoj ćemo razumeti da moramo da slušamo jedni druge kada govorimo o uređivačkoj politici i da mediji nigde nisu vlasništvo, privatno, državno, kako god hoćete, bilo koje političke stranke, i da zakoni jednako važe za komercijalne medije i za javne servise. To se ovde često zaboravlja. Pravila za komercijalne televizije su jednaka. Ne može da lupeta šta god hoće na komercijalnoj televiziji zato što je privatna televizija. Pravila su ista u istim tim zakonima za koje smo mi glasali.

Ako se u svemu tome budemo razumeli, nadam se da ćemo onda na kraju druge godine od danas imati i održivo, svima jasno i od svih prihvaćeno rešenje za finansiranje i za važenje Zakona o Javnom servisu. Meni je drago da ću biti deo tog rešenja, kao što želim svako dobro svima koji budu radili na tome u mesecima pred nama.

PREDESEDNIK: Reč ima ministar Vukosavljević.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Dakle, evo da odgovorim na pitanje. Vi ste postavili pitanje da li mi imamo javni servis, pa ste odgovorili – ne. Ja mislim da ste prestrog. Mislim da imamo javni servis, ne samo u pogledu forme, nego i u pogledu sadržine.

Javni servis, znači, poslednja stvar koju ću ja da činim sada ovde da budem advokat uređivačke politike ovog javnog servisa, niti da zastupam njihove interese i stavove, ali ako pokušamo da budemo, gledano iz mog ugla, malo objektivniji, videćemo da Javni servis emituje dosta sadržajan i bogat program iz oblasti kulture i na Prvom programu i na Drugom programu, i na onom Trećem kanalu, i program iz oblasti umetničke muzike i džeza, i emisije iz nacionalne istorije, iz književnosti i iz istorije umetnosti i tako dalje i tako dalje. To je jedan aspekt. Znači, to postoji. To je činjenica. U to se može svako lako uveriti.

Kada je reč o informativnom programu, jasno je da postoje nezadovoljstva sa različitih strana, ali ovaj sistem u kome mi obitavamo funkcioniše tako – ova skupština bira članove REM-a, REM bira članove Upravnog odbora, Upravni odbor kontroliše rad Javnog servisa.

Mi možemo, ja ću se složiti sa vama ili sa bilo kim ko to bude afirmisao, napraviti posebnu skupštinsku raspravu o tome da li je taj sistem dobar, ali ovde govorimo o tome šta bismo dobili ukoliko bismo na neki način prekinuli finansiranje Javnog servisa za sledeću godinu.

Upravo usvajanjem ovog amandmana mi smo stvorili uslove, barem formalno gledano, da za dve godine, ne za dve godine, za nekoliko meseci, nadam se čak veoma brzo, donošenjem, usvajanjem nove medijske strategije i otvaranjem dijaloga upravo u ovoj skupštini, mi možemo da unapređujemo uslove za rad i za kontrolu rada Javnog servisa.

Ja smatram da ste vi prestrogi kad ocenjujete da mi nemamo javni servis. Mi ga imamo, jer javni servis, recimo, RTV ispunjava svoju zakonsku misiju i kroz dosta sadržajan program na jezicima nacionalnih manjina, i informativni i kulturni itd., itd., da ne nabrajam.

Kada je reč o finesama i razlikama, zadovoljstvu ili nezadovoljstvu, recimo, radom informativne redakcije i zastupljenosti političkih stranaka ili ovoga ili onoga, što ste vi afirmisali pored ostalog, to svakako da jeste večna tema, jer ako se osvrnemo unazad videćemo da nikada opozicija, ko god bio iz opozicije, u poslednjih petnaestak godina nije bio prezadovoljan uređivačkom politikom ...

PRESEDNIK: Hvala vam, ministre. Moramo da poštuemo vreme, da ne bih oduzimala Vladi vreme.

(Nemanja Šarović: A nama – sec.)

Pa nije baš tako.

Dobro, ajde, jeste.

Mirko Krlić. Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća.

Ja bih samo hteo da pohvalim Vladu i pohvalim ministra što se amandman opozicije prihvata u ovom trenutku, zato što to doživljam, kao neko ko se godinama bavio ovim poslom, kao pokajanje. Znae, smisao pokajanja je... Niko ne traži bezgrešnost, nego pokajanje.

U vreme kada su se lupale table RTS-a, kada se u Vojvodini sasvim drugačije gledalo na ono što dolazi iz Republike, a danas čini zajednicu informisanja, jako je važno da upravo ovako danas razgovaramo. Samim tim, pohvaljujem i prihvatanje ovog amandmana i naravno zajedničku ideju da informisanje bude onakvo kako najviše odgovara građanima Srbije, bez obzira da li žive u Vojvodini, u centralnoj Srbiji, u Beogradu ili na Kosovu i Metohiji. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Ja ću kratko. Potruđiću se da se više možda ne javljam po ovome, ali neke stvari da se raščiste vezano za ovaj amandman. Dobro je što ste ga prihvatili, ali neke stvari da ovde raščistimo.

Prvo, kada neko priča o finansiranju RTS-a pa kaže da bi trebalo Vlada iz budžeta da ga finansira, nemam ništa protiv, ali vi morate tačno da kažete građanima da je to onda državna televizija.

(Poslanici opozicije dobacuju.)

Ja bih zamolio ako može bez dobacivanja, ako nije problem.

Zašto? Onda morate da se saglasite s tim ne da REM postavlja Upravni odbor RTS-a, nego Vlada da postavi direktora RTS-a. Upravo tako, zato što je to onda Vladina televizija. Znači, Vlada bi postavila direktora i ne biste mogli tek tako da odlučujete ko su članovi REM-a pa da onda REM postavlja RTS. Zato što to Vlada onda direktno finansira. Prema tome, nemojmo da se igramo s tim zato što ste vi doneli Zakon o Javnom servisu. Javni servis se

finansira od strane građana. Upravni odbor RTS-a bira nezavisna institucija. Skupština bira tu nezavisnu instituciju. Nemojte da se igrate s tim i da kažete – hoćemo samo da Vlada iz budžeta. Jer onda Vlada ima pravo da utiče čak i na programsku šemu, a bogami ima pravo onda i da postavi direktora, jer je to njena institucija. Mislim da to nije dobro rešenje.

S druge strane, ovde se kaže da RTS izađe na tržište. Pa nemam ništa protiv, ali znate, ako hoćete da sačuvate kulturu, a s obzirom na to da RTS proizvodi određeni program, koji, složićete se, teško može na tržištu da konkuriše u sferi s ovim starletama, raznim drugim rijalitijima, što ste vi, inače, izmislili, vi ste autori toga, ja nisam baš tako siguran da bi RTS mogao tu da opstane. Jer ne možete džez, klasičnu muziku itd. da stavite da to na tržištu bude konkurentno sa, ne znam, „Velikim bratom“ ili ostalim rijalitijima što ste nam vi ovde doneli. I onda se zna da bi RTS u toj situaciju potpuno propao. Vi morate da očuvate kulturu, a to možete zaista jedino na ovakav način.

Da li se meni dopada informativni program RTS-a? Mislim da je on jako loš, ali opet je to zahvaljujući vašim kadrovima, koji su i dalje zadržani tamo i niko ih nije pipnuo, za razliku od vas, koji ste metlom počistili apsolutno svakog kada ste došli na RTS. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Ako smo još uvek na amandmanu koji je podnela gospođa Gordana Čomić, ja pozivam Vladu da preispita svoj stav. Mislim da je ovaj amandman loš i da nije dobro što je prihvaćen, a evo sad ću da vam kažem zbog čega.

Samo vodite računa da ne pobrkate, ovo je u ovom zakonu član br. 2, a imamo nešto slično, član 3, al' to nema veze sa članom br. 2.

Član 62. glasi: „Od 1. januara 2016. godine do 31. decembra 2016. godine Javna medijska ustanova Radio-televizija Srbije i Javna medijska ustanova Radio-televizija Vojvodine delimično se finansiraju iz budžeta Republike Srbije za obavljanje osnovne delatnosti.“ Delimično se finansira iz budžeta Republike Srbije. To je rešenje za 2016. godinu. Vi ste prihvatili da delimično finansirate i 2017. i 2018. A šta je drugi deo? Drugi deo je onaj drugi zakon. Iz ovog zakona ne sledi drugi zakon. Vodite računa šta radite.

Reformu ovog sektora krenuo je potpredsednik Žarko Korać 2003. godine, pa ga tada nisu shvatili ni njegovi iz DOS-a. Nisu ga shvatili. Pa je onda nastavljena kasnije, kroz RRA, pa smo dobili sad ovo što smo dobili. Šta smo dobili? Medijski javni servis evropske Srbije. E pa ne može da bude on takav, ne može da bude evropske Srbije. Srbija treba da bude srpska, a ne evropska. I zato vam je takav program, i zato imate Bujoševića. Da pitate ovde nekoga ko je za to da Bujošević bude direktor, pet ljudi ako bi diglo ruku. Da pitate one urednike tamo, dvoje-troje bi diglo ruku. Neko vam ga je nametnuo, kao što je nametnuo i koncept zakona i sve ovo.

Osim medijskog javnog servisa evropske Srbije imate i onaj dodatak – RTS, svojina svih građana Republike Srbije. Je l' tako? Je l' je svojina

svih građana Republike Srbije? Nije. Čija je svojina? Jedne uže kružoke oko direktora. Imate sve i svašta tamo, ali nemate ni objektivno, ni nepristrasno, ni kvalitetno informisanje. Imate „Bolji život“ 765. put u reprizi. Da li mi možemo da zadovoljimo naše potrebe za informisanjem? Kod ovog javnog servisa ne.

I treća, najvažnija stvar, koju ste zaboravili, 10 miliona evra je uloženo u digitalizaciju. Digitalizacija je omogućila da, u zavisnosti od područja, preko onog uređaja D2 dobijate RTS, one koji imaju nacionalnu dozvolu, lokalnu i regionalnu. Je l' tako? Preko toga dobijate besplatno, ništa ne plaćate. Kome idu pare od kablovskih televizija? Vi nas dovodite u neprijatnu situaciju da pričamo o taksi od 150 dinara zbog ovih snimatelja, tonaca i drugih koji primaju minimalne plate. Kad se kaže RTS, svi mislite na one tamo voditeljice, što daju po 80.000 samo za frizuru mesečno. Nije to RTS i nije to interes građana Republike Srbije.

Zapamtite, postoje i kablovske televizije. Kako je moguće da druge televizije ništa ne naplaćuju i imaju programe 24 sata? Kako je moguće da neka komercijalna televizija ima trideset i nešto kanala? Ništa ne naplaćuje. Tu je „Zdravko Herbiko“ 80 miliona godišnje, je l' tako? A gde je RTS? On se učaurio, njemu je bitno šta će da mu kaže Davenport, šta će da kaže Dunja Mijatović, da l' može malo da povikne na svoj status, da zakuka za novinare, da rasporedi novinare u udruženja i da sinhronizovano deluju. Zašto? Ma nije RTS Radio-televizija Beograd od pre 30 godina. Tad je bila neki prozor u svet, danas nije prozor u svet. Čemu služe? Služe nečemu čemu je pre 50 godina služila francuska RTV. Zatvoreni sistem, svi moramo da ih poštujemo kao da su beli medvedi.

Imamo Javni servis. Pa imamo ga na papiru. Da l' ga suštinski imamo? Nemamo ga. Zašto ga nemamo? Ne zadovoljava potrebe građana. Ne zadovoljava potrebe građana. Kako može da zadovolji potrebe građana kad ćete pre tamo da vidite Vukadinovića nego u Skupštini. Pre ćete da vidite nekog Anđelkovića... Ko je taj Anđelković, ljudi moji? Koji su to analitičari? Zoran Stojiljković je više bio na RTS-u nego u Agenciji za borbu protiv korupcije.

O čemu vi pričate? To je javni interes građana Srbije? Ma ko je taj koji tumači javni interes? REM? Gordana Suša nekada? I ona grupa tamo što se skupila? Ne! Ovo pitanje mora da se otvori i mora da se reši. Da bi se ovo pitanje rešilo, nema produženja rokova, nema 150 dinara. Ma koliko su to simbolična sredstva, nema. Da bi pale maske, da bismo dobili RTS koji odgovara svim građanima Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Samo da dodam tehničku izmenu pravopisne vrste u amandmanu. „Službeni glasnik RS“, od Republike Srbije, da uštedim tehničku redakciju na Odboru...

PREDSEDNIK: Da, umesto slova P, slovo R.

GORDANA ČOMIĆ: Jeste. Radi se o tajpu koji je slučajno unesen. Jasno je da se radi o Republici Srbiji.

I samo da dodam da se zaista živo nadam da ćemo imati debatu i da ćemo kroz debatu o medijskim slobodama, o uređivačkoj politici medijskih servisa, i Srbije i Vojvodine, konačno odustati od toga što tako pažljivo negujemo među nama, što nam čini štetu, a to je osvetnički duh među nama. Ne osvete, nego saradnje.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Mi smo protiv produženja ovog roka zato što se time praktično podržava održavanje nereda.

Iz budžeta su svakako za RTS predviđena sredstva, tako da imaju dovoljno vremena da se uvede red, da bismo nakon toga mogli rebalansom budžeta da predvidimo sredstva.

Čuli smo interesantnu interpretaciju poslanika Đukanovića koji je rekao – ako se RTS finansira iz budžeta, znači da je Vladin. To onda podrazumeva da je, u stvari, novac u budžetu Vladin novac. Pa da objasnim poslaniku da je novac u budžetu novac građana Republike Srbije, da građani plaćaju poreze, kao što je građanima nametnuta i ova taksa za RTS. I ne postoji Vladin novac, Vlada nema nikakav novac, samo raspolaže novcem poreskih obveznika.

Prema tome, kazati kada se nešto finansira iz budžeta da to onda znači da će Vlada da imenuje direktore i radi ostale stvari govori o elementarnom nepoznavanju situacije i u stvari ko je suveren u svemu ovome. Znači, građani plaćaju poreze, Vlada nema nikakve pare.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Srpski pokret Dveri podržava ovaj amandman i svako finansiranje Javnog medijskog servisa iz budžeta, jer smatramo da je od velikog nacionalnog značaja da imamo našu državnu televiziju. Mi uopšte nemamo problem sa tim izrazom „državna televizija“. Mi ne vidimo kako takav javni medijski servis može da bude oslobođen od veze sa sopstvenom državom.

Naravno da njegovo finansiranje nije od strane Vlade, kako reče poslanik Đukanović, nego od strane poreskih obveznika, građana Srbije koji pune budžet odakle se finansira RTS, i taj deo nije sporan, kao što i određeni programi RTS-a, o kojima možemo da diskutujemo, u većini slučajeva nisu sporni, kao što veliki broj zaposlenih na RTS-u, a posebno onih sa niskim primanjima, kamermani i svi drugi koji tamo rade veoma težak, ozbiljan i složen posao imaju veoma niska primanja, nisu sporni.

Sporna je uređivačka politika Informativnog programa Radio-televizije Srbije i o tome ovde većina nas govori. Sporno je to što je RTS, odnosno njegovi urednici, služio svim režimima u poslednjih 26 godina. I danas služi interesima SNS-a.

I dobro je ministar Vukosavljević oslikao kako to izgleda. Da, Skupština bira REM, ali ne Skupština, gospodine ministre, nego vladajuća većina u Skupštini. Pa onda taj REM bira Upravni odbor RTS-a, pa taj upravni odbor RTS-a kontroliše RTS, što znači vladajuća većina kontroliše RTS, ja sam tako razumeo vaše izlaganje.

Kako to mi ovde u Skupštini možemo da ga kontrolišemo? Kako opozicija može da ga kontroliše? Hoćete li da vam navedem konkretan primer? Ja sam šef Poslaničke grupe Dveri, mi smo postali parlamentarni nakon nedavno održanih vanrednih republičkih izbora pre osam meseci, nijednom za osam meseci nijedan predstavnik Dveri, pa ni ja, nije učestvovao ni u jednoj emisiji na RTS-u, vašem javnom medijskom servisu, koji vi ovde branite. Od čega ga branite? Od istine o tome da cenzuriše opoziciju, da Informativni program služi... onako kako je služio Tadićevom režimu, e tako sada služi vašem režimu. Pa te slugeranje na čelu RTS-a su idealne slugе, vi ste ih samo preuzeli kao dobre slugе novih gospodara i došlo je vreme da se o tome progovori.

PREDSIEDNIK: Samo da ne vređamo ljude koji rade u Javnom servisu. Nema smisla.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ne, ne, isključivo urednike, gospođo predsedavajuća. Ja govorim o uređivačkoj politici, a ne o ljudima.

Dakle, uređivačka politika RTS-a je slugeranjсka i služi svim režimima, kako u prethodnom tako i u ovom...

PREDSIEDNIK: Ne znam, to nekako ide uz ljude a ne uz politiku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dobro.

Dakle, moj zaključak je sledeći: za nas nije sporno da se finansira RTS kao javni medijski servis i da proizvodi sadržaje koji nisu komercijalni i koji su potrebni, od kulturno-obrazovnih programa, istorijskih programa, porodičnih programa i svega onoga što ne možemo da vidimo ni na jednoj drugoj televiziji na kojoj dominiraju rijaliti šou programi. To nije sporno. Sporan je informativni program, koji služi vladajućem režimu, i prethodnom i sadašnjem.

Šta mi ovde možemo da učinimo da obezbedimo uslove da se čuje glas opozicije na RTS-u? Ako niko iz opozicije od vodećih opozicionih političkih stranaka, svi smo to ovde izjavili, ne može uopšte da se pojavi na RTS-u, nije bio Vojislav Šešelj, nije bio Saša Radulović, nisam bio ja, nije bio niko iz opozicije, i šta sad da radimo? Je l' to javni medijski servis, gospodine ministre? Evo, vi budite pošteni pa uzmite sada reč i recite – to nije javni medijski servis, mora opozicija da dobije svoje mesto u javnom medijskom servisu, i da proverimo vaše poštenje.

PREDSIEDNIK: Ministar Vukosavljević, replika.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Samo kratko da se osvrnem na neke prethodne opservacije, dakle da li imamo medijski servis. Ponavljam da imamo i ponavljam da ne branim nikakvu uređivačku politiku. Mi ovde govorimo o formatu javnog servisa.

Poslanik je istakao primedbe i opservacije da to niko ne gleda, da gledamo „Bolji život“ i tako dalje. To je stvar ukusa, manje-više, i o tome se takođe može debatovati. Međutim, rejtinzi pokazuju da je taj program ukupno gledano visoko vrednovan od strane naših gledalaca. U najvećem broju slučajeva programi RTS-a, različiti programi, vrlo se visoko vrednuju po sondažama. Ta stvar je nesporna, lako i jasno dokaziva. Prema tome, situacija nije toliko tragična.

Ono što se ovde vidi kao fil ruž, kao neka zajednička tačka, može se naslutiti i zaključiti da je prisutno nezadovoljstvo, i to iz različitih pravaca, uređivačkom politikom informativnog programa RTS-a. Ali molim vas, gospodo, mi ne možemo, ajde da se slikovito, narodski izrazim, da koljemo vola zbog kilograma mesa.

Mi ne možemo da obustavimo ili sprečimo ili ugrozimo finansiranje Javnog servisa za sledeću, ili za 2018. godinu, zato što nismo zadovoljni delom uređivačke politike informativnog programa. Eto prilike da se u narednoj godini ovde ova Narodna skupština, uz različite alate i mogućnosti itd. dogovori oko toga kako ustanoviti bolje ili efikasnije alate i mehanizme za nadzor i kontrolu kvaliteta uređivanja informativnog programa. Nisam zapazio, osim kod poslanika Krasića u jednom delu kada je govorio o nekim serijama i tako dalje, da postoje krupne primedbe na ostatak programa. Dajte samo da razlikujemo o čemu govorimo.

Ponavljam, rejtinzi su visoki. Proverite. Dakle, ne možemo da poredimo komercijalne televizije sa Javnim servisom. Nemaju istu javnu ulogu i nemaju istu javnu odgovornost. Ako hoćemo da sve stavimo na tržište, takva bi nas debata daleko odvela.

PREDSIEDNIK: Vreme, hvala.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, ministar je dobro rekao jednu stvar, to da Vlada bira REM, REM bira Upravni odbor, Upravni odbor rukovodstvo RTS-a, ali kad se malo pojednostavi, to znači u stvari da Vlada bira rukovodstvo RTS-a. I vi imate RTS onakav kakav je.

I ta vaša rečenica da ne možemo da koljemo vola zbog kilo mesa je potpuno besmislena. Šta to znači? Niko nije zadovoljan uređivačkom politikom, ali imamo lepe emisije o džezu. Pa da ne bismo ugrozili lepe emisije o džezu, e sad nećemo da diramo RTS nego ćemo im dati četiri milijarde. E pa ne, upravo je suprotno.

Dakle, upravo je suprotno. Uređivačka politika i to što neko misli da je sveta krava i da je nezavisan, znate, ta bolest da svako ovde misli da je nezavisan, a da s druge strane traži finansiranje od građana Republike Srbije a misli da nema obavezu da podnese račun predstavnicima istih tih građana u Narodnoj skupštini Republike Srbije, e to je skandal.

I to što vi pričate o RTS-u i dalje kao o javnom servisu, on to nije, on ne ispunjava kriterijume da bi se tako mogao nazvati.

Što se tiče drugog tzv. javnog servisa, Radio-televizije Vojvodine, pa oni su još gori. Šta je to što treba da se desi da na primer lider druge po snazi stranke u Republici Srbiji, SRS, bude pozvan na tu televiziju? Da ne govorim o bilo kome drugom od nas, koji valjda tek posle toga treba da dođemo na red. Šta je to što treba da se desi?

Ne može javni servis ignorisati stvarnost. Ne može ignorisati građane Srbije. Građani Srbije su dali svoj sud i rekli koliko ko ima vremena.

I još jedna stvar, kažete kako ćete organizovati posebnu raspravu o RTS-u u Narodnoj skupštini Republike Srbije. To, dragi ministre, pokazuje da vi još uvek ne shvatate kako ovaj dom funkcioniše. Nažalost, tako kako vi mislite i kako bi trebalo, tako ne funkcioniše. Nikad ta rasprava neće biti organizovana. Voleo bih da bude, ali neće biti.

I još jedna stvar. Kada govorimo o uređivačkom programu, vi kažete lepe emisije o džežu. Što više džeža, to manje opozicije, što više džeža, to manje rasprave o temama od kojih žive građani Srbije i koje su im zaista bitne. Emisije o džežu i mnoge druge stvari, svaka njima čast, ali se od repriza „Kamiondžija“ i lepih emisija o džežu ne živi.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Čedomir Jovanović.

Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, vrlo loša odluka. Vi niste odgovornosti za taj neverovatni položaj u kome se našao RTS, ali ovaj amandman samo podržava politikantstvo koje je ugušilo zemlju. Znači, mi ovde otvoreno treba da govorimo o činjenicama. Budžet RTS-a je planiranih 80 miliona evra. Država daje 35 miliona, 25 miliona stiže od pretplate, ostalo su prihodi RTS-a. Zašto je RTS sad u takvom položaju da ga jedni linčuju, opisujući ga kao televiziju žutog Bujketa, a drugi ovde iz opozicije navode primere kojima se tako nešto demantuje?

Nije RTS to tražio. Znači, sada se plaća cena Vučićeve odluke iz 2012. godine i obećanja koje je bilo neodrživo, da će se ukinuti televizijska pretplata. Kolika je ona danas? Sto pedeset dinara. Da je televizijska pretplata 300 dinara, a bila je opcija do 800 o kojoj je govorio RTS, RTS bi finansirali građani zemlje i onda bismo mi imali pravo da postavimo neka pitanja koja se ovde postavljaju.

S obzirom na to da vi održavate ovakav odnos, znači vi ste propisali kolika će biti pretplata, ne RTS, onda sada iz budžeta treba da se dodaje novac. Tačka na politikantstvo. Ako želimo da imamo dobar nacionalni servis, to košta, u ovom trenutku 80 miliona evra. Pa dobro, okvirno, tih 80, uslovno, miliona evra po projekcijama može da se dobije kroz pretplatu ili može da se da iz budžeta. Ako se to da iz budžeta, kao što se to radi u Engleskoj, onda i mi treba da budemo Englezi. Nisam siguran da imamo sposobnost za tako nešto.

I tačno je, ako Vlada plaća RTS, što je rekao Žarko Korać, iz toga indirektno proizlazi i Vladino pravo da utiče na njegovu uređivačku politiku. Neodrživo je sa stanovišta moderne demokratije da mi u Parlamentu raspravljamo o informativnom programu, ali s obzirom na to da održavate ovakvo stanje i naredne dve godine, onda se stvaraju pretpostavke za tako nešto.

Lično nisam sklon tom linčovanju. Izabrali smo vrlo komplikovan model, pa sada to nije ni Vladina televizija, slažem se, neka bude vaša, finansirajte je 100%, preuzmite odgovornost. Kada kažem vaša, mislim Vladina. Neka Vlada postavi glavnog urednika ako mislimo da tako možemo da funkcionišemo.

Ako želimo nekim drugim putem da idemo, kojim smo ranije krenuli, onda dajte da kažemo da nije RTS sam sebe doveo u ovaj položaj, nego je to posledica odluke koja je doneta nakon nekih predizbornih obećanja. Ukinućemo pretplatu, to smo svi uvek govorili, pa smo se dovijali, naplaćivali pretplatu preko brojila, pa ako neko ima dva brojila u kući, onda ne znaš šta da radiš, plaćaš oba, pa nećeš da plaćaš itd. Znači, sa tom demagogijom moramo da raskrstimo. Dobra televizija košta. Nacionalni servis je potreban, on ima vrlo jasne projekte samofinansiranja, pod uslovom da mu tako nešto omogućimo. Ovaj amandman samo održava loše stanje. Neće tu biti koristi od toga.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar, replika.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Dakle, delimično se slažemo, samo dajte da krajnje razgolitimo celu tu situaciju, jer smatram da ste vi u pravu kada kažete da bi bilo dobro da građani finansiraju rad Javnog servisa. Da bi građani finansirali rad Javnog servisa, trebalo bi da izdvoje u ovom trenutku, prema nekim kalkulacijama, 5% plus-minus ću da pogrešim, oko 330 do 350 dinara. U odnosu na 150, razlika je velika.

O tome da li je 350 dinara mnogo ili nije mnogo za građane Srbije bilo je prilike da se u ovom visokom domu razgovara u proteklim godinama nekoliko puta. Procenjeno je, vi ste političar, to je politička odluka, da je pretpostavljenih 350 dinara trenutno, imajući u vidu različite okolnosti, možda preveliki iznos. Ja sa rezervom mogu da pristupam takvom stavu, ili vi, nije bitno ko, ali generalno je procenjeno tako. Dakle, ne mogu i babe i žabe. Ne može narod, odnosno građani Srbije da budu opterećeni sa 350 dinara, što im je mnogo, i da neko drugi onda ne plaća Javni servis. Ovo je kompromisno rešenje.

Ako građani Srbije plaćaju iz svog džepa 150 dinara, neko mora da nadoknadi razliku do 350. I mi smo ovim produženjem roka i usvajanjem ovog amandmana stvorili preduslove da imamo format relativno stabilnog finansiranja u naredne dve godine, što ne sprečava donošenje drugih rešenja u posmatranom periodu, i kroz novu medijsku strategiju i kroz dogovore i glasanja, kao i rad ove skupštine u narednom periodu.

Stvar nije, da tako kažem, zakucana, samo je stvoren formalni okvir da stvari funkcionišu. Ponoviću, ja ne vidi treće rešenje. Ili će građani plaćati 350, ako se odluči da je to razumno i prihvatljivo u ovim ekonomskim uslovima, ili će država da plaća pola od toga. *Tertium non datur*, kaže se. Nema trećeg rešenja u ovoj situaciji.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Pa evo, kada se krene sa ovom diskusijom, vidite kako se izgubi sadržina. Sada da vas vratim na početak. Rečeno je do 31. decembra delimično finansiranje iz budžeta, i kraj. Od 1. januara 2017. godine nema ni dinara iz budžeta za RTS. To je odredba prvog zakona. Drugi zakon je za građane. Nećemo tamo, ne mešamo to.

E sad da vam objasnim jednu stvar. Zar je moguće da smo mi devedesete godine imali javni servis a da nismo bili svesni da imamo javni servis? Zašto? Devedesete godine Radio-televizija Beograd je bila institucija u odnosu na ovaj RTS. U svakom pogledu je bila institucija: i kao prosvetiteljska, i kao kulturna, i kao obrazovna, i kao dečja, zabavna, filmska, sportska, šta god hoćete. Visoki standard u odnosu na ovo danas.

E sad, pošto je ovde bila velika dijalektika prošlih nedelja o analognom i digitalnom, sada vi nama delujete analogno. Promenio se svet, sad je svet digitalan. Sad imamo da je Rasim Ljajić potrošio deset miliona evra pa je izvukao iz RTS-a „prenos i veze“, je l' tako?, pa je napravio posebno javno preduzeće, pa sada na devet čuka u Srbiji imate predajnike, pa ima onaj prenos – digitalno itd. I sad kad ste vi u vašem selu, vi uključite preko onog D2 i imate sedam, osam, deset, petnaest, dvadeset kanala šta je u ponudi. U tim kanalima možete da imate „Nacionalnu geografiju“, geografija, možete da imate neka putovanja, možete da imate istoriju, možete da imate crtane filmove... Imate i ove, hvala bogu, ihaha, muzičke, kakve hoćete, imate i rokenrol, imate i džez. Možete da birate šta god hoćete na kanalu – lokalnog, regionalnog, ili ovog nacionalnog emitera. Ništa vas ne košta. Al' vas košta 150 dinara RTS. Zašto kada je on jedan od dvadeset pet u ponudi?

Namerno ne pričam o ovim kablovskim, jer ovo je krađa. Zamislite koja je zamena teze. Mesečno dajete 1.500 dinara za kablovsku i svi saglasni, a za 150 dinara za RTS revolucija se diže ovde. Deluje malo nenormalno, ovo dajete za jedan mesec kao za godinu dana. Ali vi ste napravili to. Ne vi konkretno, nego ljudi iz RTS-a i ljudi koji su četiri puta ovde postavljali koncepte šta je to javni interes, šta je to javni servis. Ali znate li kako se postavljalo to pitanje? Direktiva ta i ta kaže tako i tako.

Ma čekajte, ljudi, to ne može da zaživi. Ne. Mi idemo u EU, a ako hoćemo u EU, mora ta direktiva. Pa sledeća direktiva, pa ova direktiva, pa oglašavanje, pa minutaže, pa ovo, pa ono... Sve to ubačeno, ali je ubačen i onaj REM, nekada onaj RRA. Pa sve i svašta je bilo tamo. Pa je tamo bilo pogađanje – kome će Avala da pripadne, pa kome će ovaj kanal, pa kome će ova

frekvencija, pa šta će ovo, pa šta će ono? I? Dobili smo monstrum RTS. Ja se izvinjavam ljudima koji rade u RTS-u, ali monstrum. Mislim na rukovodstvo, oni su hobotnica.

I vi kažete – ne možemo da pričamo o informativnom programu. Pa je l' vi znate, nekada je, po starom zakonu, Upravni odbor RTS-a birala Narodna skupština. Nije ga birao niko drugi nego Narodna skupština. Pa su bili programski saveti, pa uređivački odbori, pa se na tacnu merilo koliko će koja stranka da bude prisutna u medijima. Sada? Sada imate vremenske prognoze na šesnaest i po sekundi ujutru, sad imate državne sekretare, više ne idu ministri, sad idu državni sekretari. Vi sad imate one pi-arove; to je ono na indigo, sve isti, pogled, Bi-Bi-Si škola. Imate tamo jednog novinara, da ne pričam kakav je, on je Bi-Bi-Si stručnjak. On ne zna da priča u kameru, ali RTS ga predstavio kao Bi-Bi-Si stručnjaka. Mi smo prihvatili Bi-Bi-Si tip novinarstva i sad je sve kod nas ono – kakav mi je stajling, kako ovo, kako ono. Mislite da je neki javni servis...

Pa još četiri televizije imaju izveštače iz svakog mesta u Srbiji. Pa pogledajte Jutarnji program. RTS ide iz Šapca, ide ovamo, idemo onamo, a ide i Pink iz Šapca i iz drugih mesta. Pink se čak i proširio – i BiH, i Crna Gora, Makedonija, baš ih briga, oni šibaju, rade. Da l' su oni možda bolji javni servis od RTS-a? Samo neka malo promene dikciju i neka dobiju prave novinare koji znaju da naprave reportažu. Samo to. A vi mislite da se to uči samo na RTS-u? Pa pogledajte šta ima tamo. Ali Pink nas ništa ne košta, Hepi nas ništa ne košta. A što bismo mi sad bili zadovoljni sa RTS-om?

Znate na šta mi liči RTS? Kao kad biramo članove Saveta Narodne banke. Jedini kriterijum – on ima fakultet. I sada mi treba da imamo veliko oduševljenje, da padamo u nesvest od oduševljenja jer imamo garanciju – on ima fakultet, ima 10 godina radnog staža... I to je jedina stvar koja ih preporučuje.

Vi činite veliku štetu. Ne konkretno vi, nemojte pogrešno da me razumete, ali u lutanju ovog koncepta od 2003. godine do današnjeg dana, ovaj naš RTS se uništava, on doživljava strašnu eroziju. Braniti ovakav RTS i pričati da je to javni servis kakav treba da bude je pogrešno. Zapamtite, medijski javni servis evropske Srbije neka bude srpske Srbije. E, to nije. To je najveći problem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Milorad Mijatović, replika.

MILORAD MIJATOVIĆ: Molim vas, replika zato što je rečena jedna stvar koja nije tačna. Lepo birana reč – nije tačna. Naime, emisionu tehniku iz RTS-a nije izneo Rasim Ljajić, izneli su prethodni ministri, konkretno Mlađan Dinkić, odnosno Jasna Matić. To je činjenica koja se mora ovde naglasiti.

Ja ne bih dalje govorio oko nekih stvari, da li se nekom sviđa ili ne sviđa Javni servis, da li je on dovoljno stručan, informativan ili nije. Znate, ako govorite o nečemu, onda morate biti utemeljeni. Ja hoću Javni servis, Radio-televiziju Srbije i Radio-televiziju Vojvodine evropski orijentisanu, utemeljenu saznanjem i hoću da imam što manje rijaliti programa. Želim takvu televiziju i kao građanin Srbije spreman sam za tu televiziju da platim.

Da li je 150 dinara mnogo ili malo, spreman sam da platim i 350 dinara, jer hoću kvalitetan televizijski program Javnog servisa, a to je ono što želim da naglasim. Želimo li evropsku Srbiju, moramo imati i evropske televizije. To je ono što moramo da znamo i za šta su građani Srbije, bar onaj deo građana Srbije koji je okrenut ka EU, veoma zainteresovani, a takvih građana je veoma mnogo. Hvala.

PREDSEDNIK: Jeste li još uvek kod povrede Poslovnika?

(Nemanja Šarović: Da.)

Nemojte da nagađam. Hoćete, nećete?

Reč ima Nemanja Šarović. Izvolite.

Povreda u čemu i ko?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Povredili ste, gospođo Gojković, vi, član 104. Poslovnika Narodne skupštine, time što ste ministru dali pravo na repliku.

Citiraću član 104. Glasi: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku.“ Narodni poslanik. Ministar to pravo nema. To je bio član 104.

Član 116. kaže: „Odredbe ovog poslovnika o redu na sednici Narodne skupštine primenjuju se na druge učesnike na sednici Narodne skupštine.“ Odredbe Poslovnika o redu na sednici su od člana 105. pa nadalje, a pravo na repliku reguliše se članom 104.

Dakle, ne može se član 116. primeniti na član 104. ni pod kojim uslovima. Dakle, ministar u skladu sa članom 158. stav 7. Poslovnika o radu Narodne skupštine ima pravo da se javi jedanput. Evo, citiram i to: „Predlagač zakona, odnosno ovlašćeni predstavnik predlagača zakona ima pravo da o svakom amandmanu govori do dva minuta, s tim da ukupno trajanje pretresa u pojedinostima po ovom osnovu ne može biti duže od tri časa“. Gospodin ministar je to pravo iskoristio. Je l' tako? Tako je. Hvala.

PREDSEDNIK: A sve je u skladu sa članom 27, tako da nisam povredila Poslovnik. Molim vas da vi ne vodite sednicu, ne bi bilo dobro za dijalog između ministara i poslanika.

(Nemanja Šarović: Da, želim da se Narodna skupština izjasni o tome.)

Reč ima Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Od vremena poslaničke grupe.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam pažljivo slušao sve ove debate oko našeg javnog servisa. Potpuno mogu da se složim sa tim da on zbog značaja i uloge koju ima ne može da živi samo od komercijalne delatnosti, mada ima i delimično se finansira od toga, i najviše je napada u stvari bilo zbog toga, zato što se donošenjem ovakvih zakona ugrožava nezavisnost nacionalnog informativnog servisa.

Molio bih prvo kolege poslanike koji o tome diskutuju da konačno predlože održiv mehanizam za finansiranje Javnog servisa. Zaista bih voleo, zato što sam čuo samo kritike na uređivački program informativnog dela Javnog servisa, ali niko nije predložio kako na najbolji mogući način finansirati RTS.

E sada, svi mi možemo da budemo nezadovoljni, zadovoljni, a kada je nezavisnost ugrožena – da li kada je jedna strana zadovoljna a druga nezadovoljna, ili kad su svi zadovoljni ili kad su svi nezadovoljni? Evo, ja imam razloga da kažem da smo i mi iz SNS-a nezadovoljni načinom uređivanja Informativnog programa Radio-televizije Srbije. Recimo, morate da se složite da je svakako dobra vest kada premijer Srbije ima sastanak sa predsednikom Ruske Federacije i da bi to trebalo da bude prva vest na našem nacionalnom informativnom javnom servisu. A znate li kad je bila? Nešto malo pre vremenske prognoze i sportskog pregleda. Toliko o tome.

Ovi koji dobacuju „strašno“, njih samo da podsetim da prenosa Skupštine nije bilo od ubistva premijera Zorana Đinđića do septembra 2003. godine. Znači ceo maj, ceo juni, ceo juli, ceo avgust građani Srbije nisu znali šta radi Narodna skupština i poslanici u njoj. Tako da su oni na najbrutalniji način ugrozili nezavisnost Javnog servisa i stavili ga isključivo u političke svrhe.

PREDSEDNIK: Poslanik Čedomir Jovanović.

Izvolite. Po amandmanu?

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Hvala vam, gospođo predsednice.

Gospodine ministre, ovde sad mi ne sudimo o dobrim namerama. Vi ste u pravu kad kažete – okej, ovo je rešenje kojim mi pokušavamo da saniramo postojeću situaciju. Ali ovo nije održivo. Mi smo političari, mi moramo da donosimo efikasne odluke. Ovim se samo prolongira ta odluka.

Dva principa postoje. Jedan je – pare iz budžeta, Vlada postavlja predsednika i upravni odbor, a taj predsednik i upravni odbor biraju generalnog direktora. To je model Bi-Bi-Sija. Drugi je model finansiranje kroz pretplatu i kroz sistem nezavisnih institucija se dolazi do rukovodstva javnog servisa. Treći put ne postoji.

Ovim rešenjem, tačno je, ali to opet nije izbor RTS-a, to je naša procena, RTS iz takse u ovom trenutku od 150 dinara planira za narednu godinu 40 miliona evra, gotovo 25 iz budžeta i 20 miliona svojih prihoda. Možda ste pogrešili kada ste procenili da ljudi neće da plate 300 dinara pretplatu, da bi onda dobili apsolutno javni servis za koji znaju da na njega vlast ne može da utiče, čak i kada vlast možda to ne želi. Da sam ja danas vlast, ja bih se opredelio za finansiranje iz budžeta i preuzeo odgovornost, ali onda to ne bio javni servis, nezavisna institucija, nego bi bila Vladina kredibilna institucija.

To su dve paralelne vrednosti o kojima možemo da razgovaramo. Ovim se samo odložila odluka.

Činjenica je da je ovde svako nezadovoljan informativnim programom RTS-a, pa može da se dođe do onog čuvenog zaključka da tu ipak postoji neka ravnoteža. Ali bih ipak ljude koji vode taj servis sklonio iz ove

situacije. Oni na nju nisu uticali osim što su rekli da ne mogu da funkcionišu bez 80 miliona evra budžeta, a u ovom trenutku to je više od dva puta manje od budžeta Hrvatske radio-televizije i 50% manje od budžeta, recimo, slovenačke televizije. Tako da znamo ko je..., a tu su troškovi manje ili više, ako izuzmemo plate, fiksni – oprema, međunarodna prava i tako dalje. Znači, to što radi RTS u ovim okolnostima ipak zaslužuje respekt ovde u Parlamentu. Ne govorim o uređivačkom programu, prosto o preživljavanju.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Reč ima kolega Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Moram i ministra da vratim na ono što je rekao. Znači, ne postoji Vladin novac. Ne postoji državni novac. Kad se plaća iz budžeta, ne plaća Vlada, niti plaća država, nego plaćaju poreski obveznici, građani Republike Srbije. Prema tome, potpuno je svejedno da li se plaća pretplata od 150 ili 300 dinara ili se plaća PDV, akcize i tako dalje u budžet, pa iz budžeta i jedno i drugo plaćaju građani.

Znači, ovde je pitanje kako finansirati RTS i nije pitanje da li to radi Vlada pa da onda Vlada imenuje direktora ili koga već, nego i jedno i drugo su građani. Mi mislimo da građani treba da finansiraju RTS iz budžeta, znači iz svih ostalih budžetskih prihoda, odnosno poreza, koje građani svakako plaćaju, ali da se u sklopu toga u RTS uvede red, da tačno znamo koliko košta program, da tačno znamo koja je programska šema, jer ona određuje i troškove. I kad to uradimo, onda RTS može biti finansiran iz budžeta.

Nezavisnost se ostvaruje tako što se u zakon uvede formula po kojoj se određuje koliko RTS-u treba dati novca svake godine, formula na koju onda ni Vlada ni Skupština ne može da utiče a da ne menja Zakon o medijskom servisu. Time se postiže nezavisnost, pa da ne fingiramo sada nezavisnost tako što, ako građani plaćaju pretplatu ili taksu kroz račune za struju, tobože ostvarujemo neku nezavisnost, a u stvari samo smo naturili jednu ogromnu administraciju jedne male takse i izvlačimo praktično novac iz džepova građana Srbije, koji oni svakako plaćaju kroz poreze. Znači, treba da bude finansirana iz budžeta i, ako nam treba novaca, recimo, radi se o tih nekih 60 miliona evra, onda se on predvidi tako što se, recimo, smanji bacanje novca, na primer, na Petrohemiju od 105 miliona evra, koja je mnogo veća nego ceo RTS.

Znači, Vlada uvede red, ne bacamo novac na nesposobne partijske kadrove u javnom sektoru, ne bacamo novac na nesposobna javna preduzeća i onda ima novca da se finansira i javni servis, ali onaj koji je u interesu građana Srbije i u koji je uveden red.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Raduloviću.

Reč ima profesor Žarko Korać. Izvolite, profesore.

ŽARKO KORAC: Hvala.

Samo bih rekao neke činjenice, pošto se sada ovde vodi jedan tako širok razgovor. Prvo, Evropa, a ovde ima stranaka koje su protiv odlaska, legitiman stav, u Evropsku uniju, protive se tome, znači Evropa ne dozvoljava da se finansira iz budžeta. Ako meni ne verujete na reč, izađite na sajtove. Bugarska je to imala jedno kratko vreme, bila je opomenuta. To je jedna dosta idealistička ideja da svaki građanin bilo time kad plaća porez, bilo na neki drugi način finansira javni servis.

Da li je to dobro, da li je to loše, samo ću navesti jedan primer. Austrija, kad je ušla u EU, imala je samo jednu jedinu državnu televiziju – ORF. Začudo, nije imala privatne televizije. Ona je naterana da promeni zakon. Danas Austrija ima, naravno, mnogo komercijalnih televizija.

Jedna od stvari na putu evropeizacije, odnosno na putu ulaska u Evropsku uniju, koja se gleda, jeste kako izgledaju mediji, gleda se i kako izgleda televizija.

I sada nešto kolegama iz opozicije. Razumem gnev u odnosu na informativni program RTS-a, ali molio bih da ne pucate u sopstvenu nogu. Neke komercijalne televizije ne samo da ne prikazuju opoziciju, nego vode kampanju protiv opozicionih stranaka. Budite jako oprezni sa hvaljenjem komercijalnih televizija. Ne kažem sve komercijalne televizije, ali neke najgledanije vode direktno kampanju difamiranja opozicionih stranaka. Prema tome, samo vi ostavite informisanje političko-komercijalnih stanica. Pa može i tako da se... Ne kažem sve, molim vas, apsolutno ne mislim da su sve komercijalne televizije u Srbiji takve, ali neke od najgledanijih jesu.

Argument koji je istakao ministar ima neku težinu. Program RTS-a jeste gledan, i to je poslednje što hoću da kažem. Meni nedostaju, tipično je za naše rasprave da se ne baziraju na činjenicama. Trebalo je neko da donese, to je RTS mogao da uradi sa velikom lakoćom, da ovde napravimo jednu analizu – koliko imaju procentualno programa ozbiljne muzike, koliko imaju procentualno obrazovnih emisija, koliko imaju procentualno drugih emisija koje su nekomercijalni programi i koje ne rade komercijalne televizije pa da vodimo jedan logičniji razgovor ovde.

I jednu sitnu primedbu. Ovo upravo prenosi ta televizija za koju neki predlažu da se praktično ukine, doduše niko to nije otvoreno rekao. Evo vam prenosa, ove kamere i ovi ljudi što rade, oni rade na tom RTS-u. Prema tome, RTS upravo prenosi ovo i nas gledaju građani Srbije. Nemojte prelamati preko kolena sudbinu RTS-a. On ima svog smisla. Ono što mi raspravljamo ovde je kako da bude što nezavisniji, i finansijski i u smislu programa, ali to je za jedan ozbiljan razgovor, to nije za prelamanje preko kolena.

Moj stav sam rekao, protiv sam ukidanja Javnog servisa, ali vidim mnogo problema. Glavni problem je, pošto nema dovoljno para, počeo je da se komercijalizuje godinama i Javni servis. Nažalost, sad povremeno imaju i emisije

koje ne bih nikada očekivao na RTS-u, zato što jednostavno nema novca. Zaposleni su dosta loše plaćeni, kasne im plate i onda oni počinju sami da prave neki komercijalni program, koji zapravo nije ni zamišljen da bude kod njih.

Javni servis ovakav kakav je, načet, osakaćen, slabo finansiran, bedne plate zaposlenih, još uvek vrši neku funkciju u našem društvu koju niko drugi niti hoće da vrši, niti će vršiti. Prema tome, treba ga zadržati.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Korać.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, profesore, nemojte biti nervozni. Vi ste profesor na Fakultetu političkih nauka. Prvo ste mi okrenuli leđa, sada gestikulirate.

Dame i gospodo, ja sam dirnut. Čuo sam da se neke komercijalne televizije bore protiv opozicije, recimo N1, al' da budemo iskreni, ajde da vidimo šta je imala opozicija do 2012 godine. Zamislite da je gospodin Đukanović bio tada direktor RTS-a. Da li bi to bilo izvodljivo? Teško.

Dakle, ja slušam te žalopojke u direktnom TV prenosu kako opozicija tvrdi da ih nema na RTS-u. Znači, ukoliko ima televizijskog prenosa i ukoliko je rasprava o amandmanima, gde se opozicija najčešće javlja, kako to da ih nema u RTS-u kad su u direktnom prenosu?

Broj dva. Bio sam dirnut, takođe, kad je ovaj iz sela „Stečajevci“ otkrio da poreski obveznici pune budžet. Doduše, on ga ne puni, barem ne naš, ni američki, ali je taj pronalazak mene dirnuo do suza. Gotovo da je pronašao rupu u saksiji i zato savetujem opoziciji da pogledaju šta je opozicija imala do 2012 godine, a šta oni imaju sada.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ne vidim niti jedan razlog da bilo ko ovde imputira nešto što ne stoji, što niko iz opozicije nije rekao, a to je da prestane finansiranje Javnog medijskog servisa. Naprotiv, ovde smo uložili niz amandmana da se i poveća i na svaki drugi način sigurno obezbedi finansiranje Javnog medijskog servisa iz budžeta.

Sve naše napomene išle su isključivo u pravcu kvaliteta informativnog programa, u kom opozicija nije zastupljena na odgovarajući način. I tu je stvar vrlo jednostavna. Gospodin Čedomir Jovanović može da bude zadovoljan RTS-om, jer je on gost na RTS-u u dogovoru sa Aleksandrom Vučićem kao lažna opozicija, ali...

PREDSEDNIK: Neću dozvoliti da vređate. Ne znam ja kakva ste vi opozicija, al' ne možete da vređate poslanike, niti poslaničke grupe.

(Boško Obradović: Šta je bila uvreda?)

Šta je bilo? Ne kaže se šta je bilo, nego molim, šta ste rekli. U mom svetu se govori – molim, izvinite i tako dalje.

(Boško Obradović: Šta je bila uvreda?)

Uvreda. Ja ne dozvoljavam. Bez obzira da li je neko u opoziciji ili u vladajućoj većini, nema uvrede.

Hoćete li da govorite o amandmanu?

Nešto sam fleksibilna. Dva sata niko ništa nije rekao o amandmanu. Zabrinuću se. Za sebe, ne za vas.

Da li ćete o amandmanu ili ćete nastaviti da vređate kolege poslanike?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Dakle, da bih pojasnio svoje mišljenje kada govorim o jednom katastrofalnom informativnom programu Radio-televizije Srbije, u kome, ponavljam, nije gostovao nijedan lider opozicije, ni Vojislav Šešelj, ni Saša Radulović, ni Boško Obradović, za osam meseci od završenih izbora. To nije normalno.

Ali, da bismo bili pravedni, treba da pomenemo informativnu uređivačku politiku, primera radi, Radio Beograda, koja je potpuno drugačija, koja je vrlo korektna, vrlo objektivna, koja je vrlo nepristrasna. Tamo zaista postoje emisije u kojima možete da vidite i parlamentarnu, pa i vanparlamentarnu opoziciju. E to je, gospodine ministre, pravi primer uređivačke politike. A vi ste pali na mom ispitu poštenja. Ali ja, kao svakom studentu, vama dajem i novu šansu.

Dakle, da li vi smete da izgovorite javno, pred građanima Srbije, da nije normalna uređivačka politika RTS-a u kojoj nijedan lider opozicije osam meseci ne može da se pojavi ni u jednoj emisiji? Je li to toliko teško izgovoriti, gospodine ministre? Ako vi niste spremni da izgovorite to, pa ja onda sumnjam u vaše dobre namere. Koju ćete vi medijsku strategiju da napravite? Šta ćete vi da predložite Skupštini ako niste spremni da najočigledniju istinu izgovorite – da to nije normalno? Da to nije normalno ako tri najveća lidera opozicije ne mogu da gostuju na Radio-televiziji Srbije ni u jednoj emisiji, niti u jednoj emisiji? Šta je to, kako se to zove?

PREDSEDNIK: Bez obzira na vašu duhovitost povremeno, kad kažete najveći lideri, morate da govorite o amandmanu. Dva sata smo pričali sve i svašta.

(Boško Obradović: Dobro.)

Potrošili ste svi vreme grupa.

(Boško Obradović: Zahvaljujem, predsedavajuća.)

Nemam ništa protiv, al' malo o amandmanima da bi neko razumeo čime se mi večeras bavimo.

Reč ima narodni poslanik Čedomir Jovanović, replika.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospođo predsednice, nema potrebe da me štitite od kritike. Parlament za to služi. Da li je uvredljiva ili ne, pa to je karakteristika onoga ko se takvom kritikom služi.

Ja sam razumeo da ovde niko ne osporava značaj uloge nezavisnog medijskog servisa. Samo ukazujem na problem koji se prolongira, a rešenja nema. I bojim se da ćemo doći u situaciju u koju smo doveli sve medije koji su lokalni. Primenili smo ad hok pravilo da opština, odnosno grad ne mogu da budu

osnivači lokalnog medija, dali smo ih na tržište i tako ubili medijske kuće sa tradicijom od po 60-70 godina u čitavoj Srbiji. Za to je Parlament odgovoran. Ne građani, ne zaposleni u lokalnim medijskim kućama, nego ovaj parlament koji je usvojio jedno loše rešenje.

Isto se sada dešava sa RTS-om. Ne sumnjam u dobre namere. Čak mi se i dopada situacija u kojoj postoji tako velika saglasnost između navodno političara koji se nalaze na potpuno suprotstavljenim pozicijama. Žuti Bujke i ja, frustrirani u istoj meri u kojoj nekoga drugog frustrira program koji, recimo, ovde pominju predstavnici opozicije, citirajući neke navode koji su karakteristični za komercijalne televizije.

Okej, nema potrebe, ne osećam se uvređenim, baš mi je zadovoljstvo što je izražena očigledna razlika između mene i gospodina iz Dveri.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Govoriću o amandmanu u smislu obrazlaganja zbog čega je on sporan. Hoću da govorim o dve stvari koje su se čule ovde nekoliko puta u zadnjih sat i po vremena. Prva je, ako mogu da repliciram i da pitam ministra, ministar je rekao da postoji spor ili dilema oko toga treba li da imamo javni servis ili ne. Ministre, ko je u ovoj skupštini na drugoj strani te dileme? Ko tvrdi da ne treba da imamo javni servis? Ko?

(Dragan Vesović: Radikali.)

Radikali tvrde da ne treba da imamo javni servis? Ja to nisam čuo. Govorimo o tome kakav javni servis treba da bude. Čekajte, ne možemo sada da prelazimo preko toga tek tako.

Kada govorite o karakteru Javnog servisa, ne dovodite u pitanje njegovo postojanje. Niko u ovoj sali, nijedna stranka, nijedan pojedinac nije u današnjoj diskusiji doveo u pitanje postojanje javnog servisa. Nijedan. To je prvo.

Drugo, gospodin Korać je, koji je nažalost otišao, tvrdio da neko u ovoj sali govori o komercijalizaciji Javnog servisa. Pa ko je to pomenuo? Dakle, nikakva komercijalizacija ne dolazi u obzir. Zato i treba da bude javni servis. Dakle, molim vas da se više ne vrtimo ukруг sa tezama koje niko nije zagovarao u ovoj sali u današnjem danu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Ne više od dva minuta, pošto ste više puta replicirali. Pravila su nezgodna.

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević. Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, za razliku od profesora, ja njemu nisam okrenuo leđa, on meni jeste. Ja sam pažljivo slušao njegovu diskusiju, a pažljivo sam ga i gledao deset godina. On se kao ko bajagi vajni analitičar deset godina nije skidao sa centralnih televizija, a mene kao predsednika stranke nije bilo. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ana Stevanović.

Želite li reč? (Da.)

Reč ima Ana Stevanović.

Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Ovde smo videli i čuli nekoliko diskusija o tome da li nam treba javni servis ili ne. Apsolutno se slažem da nam treba i saglasno kolegi Pavloviću kažem da nam ovakav servis kakav jeste ne treba.

Gospodin ministar je naglasio da nam treba neko telo koje će procenjivati suštinu i sadržinu medija. Mi imamo, kao što svi znate, REM, vodili smo i raspravu o kandidatima za članove Saveta REM-a. Kako mi možemo da očekujemo da će Javni servis vršiti svoju funkciju i biti objektivan, biti pravovremen, biti istinit, ako mi u tom telu imamo ljude koji čak ne znaju da nabroje medijske zakone?

Na Odboru za kulturu imali smo razgovor sa kandidatom za člana Saveta REM-a koji je išao dotle da je čak tvrdio da REM kao regulatorno telo nema tu obavezu da vrši nadzor nad radom emitera, iako se to navodi i u Zakonu o elektronskim medijima, već je taj izveštaj poistovetio sa izveštajem o oglašavanju. Onda kako možemo da očekujemo da će Javni servis biti objektivan, kako će pravovremeno da informiše građane, ako neko ko je u tom telu tvrdi da ovo telo nema tu obavezu da kontroliše sadržaj? Mi upravo govorimo o sadržaju.

U svom amandmanu, koji sam podnela, koji je vrlo kontroverzan, možda ste i pogledali njegovu sadržinu, podnela sam ga upravo zato da bih insistirala da se pronađe adekvatan primer iz savremenog medijskog menadžmenta koji će biti primenjiv za Javni servis. Ceo život sam u medijima. Ceo život učim u medijima i bila sam uvek fascinirana kada su mi neki od najvećih stručnjaka iz medija rekli, vezano za finansiranje medija, jednu srpsku izreku, koja kaže – veži konja gde ti gazda kaže.

Šta to znači? Onaj ko daje novac, ko finansira medije, on se i te kako pita, nažalost, o uređivačkoj politici, a to ne sme da bude tako kada je u pitanju javni radiodifuzni servis, jer tada dolazimo do manipulacije medijima, dolazimo do manipulacije građanima i na taj način onemogućavamo građanima da budu pravovremeno informisani i da donese inteligentne političke odluke. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Pozivam da se ne prihvati, iako ovde nije bilo detaljnijeg obrazloženja šta je predloženo. U obrazloženju koje smo dobili stoji da je predlog takav kakav jeste zato što predlagač smatra da bi trebalo Javni servis finansirati isključivo iz taksi. E sad, ako to podrazumeva, tako piše, nivo takse koji postoji nije održiv. Ako podrazumeva viši nivo da bi bio održiv, to znači poskupljenje. Smatram da to nije ispravno, iako je ovo drugačije obrazloženje u odnosu na ono

koje smo danas slušali usmeno, da kažem, sa iste strane koja uporno insistira na tome da treba da bude skroz kroz budžet, ni to nije dobro.

Kolega Korać trenutno nije tu, ali on je naveo zašto, i ja se sa tim slažem, to zaista i jeste stav naših prijatelja iz Evrope, ali mene, dame i gospodo, ne čudi insistiranje na onome sa čim se Evropa ne slaže od strane udruženja koje se lažno predstavlja kao pokret, jer njihov politički stav, ne znam da li ste to znali ili niste, jeste da se suspenduju evropske integracije. Meni je to logično, ali se ne slažem, pa da se ne prihvati. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Mi smo prvenstveno za to, stoji u Zakonu o javnim medijskim servisima da država treba apsolutno da izađe iz medija. Postoji bezbroj razloga zbog čega to tako treba da bude. Dakle, gde god imate na bilo koji način upliv države, apsolutno možete računati na to da će doći do manipulacije, da će doći do političkih i finansijskih zloupotreba medija.

Ono što sam ja svojim amandmanom predložila jeste da se primene apsolutno savremeni principi medijskog menadžmenta, da možemo da učimo i od zemalja EU, i od Amerike, od koga god hoćete. Na primer u Švedskoj, daću samo jedan primer, njihovi građani imaju ogroman stepen poverenja u javni servis. Zbog čega je to tako? Zato što znaju da je javni servis nezavisan. Oni se apsolutno informišu na osnovu javnog servisa. Da li se bilo ko od nas informiše isključivo na osnovu javnog servisa? Naravno da ne.

Ne znam da li ste čitali izveštaj Instituta društvenih nauka, objavljen je pre nekih desetak dana, u kom se kaže da Javni servis ne ispunjava ulogu u informisanju građana. Oni imaju nekoliko vrlo korisnih, vrlo dobrih argumenata. Kažu da je način izveštavanja Javnog servisa vrlo udvorički i sličan devedesetim, da postoji apsolutna pristrasnost kad god se izveštava o aktivnostima premijera ili pripadnika vladajuće stranke.

Takođe, Institut društvenih nauka je rekao da se maksimalno zloupotrebljavaju aktuelne političke funkcije tokom predizborne kampanje i tokom izveštavanja. Tako da, moliću da se svi njihovi argumenti uvažavaju, to su argumenti koje bih ja upotrebila da branim i koje ću upotrebiti kada branim svoj amandman, kao i kad branim apsolutno pravo na slobodne medije, jer bez slobodnih medija nema slobodnog društva, a to je ono što nam svima apsolutno treba.

Znamo svi da nam se približavaju izbori koji će biti sledeće godine i ne želim da se pitam na šta će ličiti Javni servis i izveštavanje, takođe i prisustvo drugih stranaka i njihovih predstavnika u situacijama kada imamo apsolutno korišćenje i zloupotrebu Javnog servisa u političke svrhe. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, još jednom.

Iako smo dobili dodatno obrazloženje moram da ostanem pri zaključku koji sam već izneo, dakle, da je uopšte tema ovo sada ko je koliko

zastupljen i kakvi su sadržaji, kakav je odnos prema političkim akterima, čisto za slučaj da jeste, nije loše znati da je na osnovu međunarodnog istraživanja, koje su radili Reporteri bez granica, Srbija napredovala po pitanju medijskih sloboda i da smo danas slobodniji u tom smislu od mnogih zemalja u okruženju, i to neka vam bude odgovor na temu sadržaja.

Dakle, po tom pitanju stojimo bolje i od evropskih zemalja iz našeg okruženja, a to svakako svi dobro znamo, nema veze sa ovim, jako mi je drago što je dato obrazloženje otišlo u stranu, dakle, nije više ono koje smo slušali od predstavnika određenih političkih grupa, nije više ni ono koje smo dobili u ovom predlogu ovde.

Amandman, nažalost, glasi samo tako kako glasi, pa moram da kažem da ne može da se prihvati.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajuća.

Samo još jednom da repliciram kolegi i da ponovim još neke argumente koji svedoče u prilog tezi koju sam upravo iznela. Dakle, pomenula sam već izveštaj, koji, nažalost, nismo videli, a koji je trebalo da uradi REM, o nadzoru nad radom pružalaca medijskih usluga tokom medijske kampanje. Dakle, REM je imao obavezu i po Zakonu o elektronskim medijima, kao i po sopstvenom statutu, da ovaj izveštaj preda i učini ga javnim. Izbori su bili pre osam meseci, a mi taj izveštaj još nismo videli, iako imam pouzdane informacije da je taj izveštaj uveliko gotov.

A zbog čega ga nismo videli? Zato što je taj izveštaj pokazao da je suprotno svim pravilnicima koje je REM prethodno izdao dolazilo do masovne zloupotrebe i korišćenja aktuelnih političkih funkcija u predizborne svrhe. Pomenuću izveštaj koji je radio Biro za društvena istraživanja, odnosno BIRODI u kome smo svi jasno mogli da vidimo procenite i zastupljenost političkih partija tokom predizborne kampanje. Mislim da i građani Srbije, kao i oni koji čak vrlo malo prate medije, mogu da budu vrlo svesni ko je najviše zloupotrebljavao svoju političku funkciju na kojoj se nalazi, ko zloupotrebljava političku funkciju dan-danas, jer taj neko ni ne izlazi iz političke kampanje, odnosno predizborne kampanje ...

PREDSEDNIK: Budite ljubazni, o amandmanu barem nešto. O izveštaju BIRODI zasad ne raspravljamo, molim vas.

ANA STEVANOVIĆ: Naravno. Tačno je, ne raspravljamo o njemu, ali on upravo govori o tome da na Javnom medijskom servisu nijedan predstavnik opozicije ne može da se pojavi. Na javnom difuznom servisu dominira isključivo samo predstavnik jedne političke partije, koji masovno i grubo krši političku funkciju na kojoj se nalazi.

PREDSEDNIK: Molim vas, o amandmanu.

Molim sve učesnike u raspravi da govore o amandmanu.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja ne razumem da neko kuka da političkih stranaka nema na televiziji, a još nisu ni registrovali političku stranku. Oni i nemaju političku stranku. To je jedno.

I broj dva. Prozivanje tamo nekog, kako neko politički zloupotrebljava svoj položaj, taj neko nema majku u Agenciji za borbu protiv korupcije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Upravo smo podneli ovaj amandman da bismo pokazali da nam je stalo do sigurnog dugoročnog finansiranja Javnog medijskog servisa u nekoliko narednih godina ili, kako je navedeno ovim amandmanom, do 2020. godine. Dakle, mi nemamo taj problem da shvatamo značaj javnog medijskog servisa.

Mi imamo problem sa odsustvom bilo kakve političke vizije od strane vladajuće stranke SNS. Jer, ako kažete da nikada nećete smanjiti penzije pa ih onda smanjite, ako kažete da neće biti takse a onda uvedete taksu kao pretplatu za RTS, to znači da vi nemate politiku, odnosno da kršite svoja predizborna obećanja.

Nemamo mi problem ni sa tim da u perspektivi svi građani Srbije putem pretplate finansiraju jedan nezavisni javni medijski servis. Ali zašto bi oni to radili kada taj javni medijski servis nije nezavisan, kada nema nezavisnu informativnu politiku, odnosno uređivačku politiku za informativni program?

Primeru radi, navedite mi jedan jedini razlog zašto bi birači Srpskog pokreta Dveri plaćali pretplatu za Radio-televiziju Srbije kada u Informativnim programima Radio-televizije Srbije nikada ne mogu da vide predstavnike političke opcije za koju glasaju. Ako ne mogu da vide svog predstavnika ni u jednoj političkoj emisiji na RTS-u zašto bi plaćali pretplatu? Zašto? Oni hoće da plate pretplatu za javni medijski servis koji je objektivn prema svim političkim opcijama.

Kad kažem objektivn, je l' imate vi, naprednjaci, 50% na izborima? Evo, neka imate 50% informativnog programa, al' ne možete da imate 100% informativnog programa. Dakle, evo mi imamo, koliko, 1%, ali da imamo 1% na informativnom programu RTS-a, a nemamo ni 1%. Jer za osam meseci nijednom nismo gostovali na Radio-televiziji Srbije. A koliko puta je gostovao Aleksandar Vučić, koliko puta su gostovali predstavnici SNS-a i koliko minuta se u Dnevniku Radio-televizije Srbije pojavljuje Aleksandar Vučić?

Dakle, vrlo je jednostavna stvar – nećemo da plaćamo pretplatu i taksu za naprednjački javni medijski servis. Hoćemo nezavisan medijski servis, na kome može da se čuje glas opozicije, a onda smo spremni da platimo jedno takvo objektivno i nepristrasno novinarstvo.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima Marko Đurišić. Izvolite,

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsednice.

Mi smo podneli amandman i predložili da umesto rokova koji govore o određenim datumima, a vidimo da je i Vlada odustala od svog predloga od godinu dana i otišla na dve godine, nije prihvatila predlog na četiri godine, znači nalazimo se, kažem, na jednoj pijaci, stavimo reči – „do prestanka razloga za delimično finansiranje iz budžeta Republike Srbije za obavljanje osnovne delatnosti“. Dakle, zato što je to suština o kojoj treba da razgovaramo. I o tome se, čini mi se, vodi rasprava u prethodna dva sata.

Znači, ovaj član koji se menja sada, koji je prvo trebalo da važi godinu dana, sada će, izgleda, da važi još dve godine, i suštinski odustaje od uvedenog proklamovanog Javnog servisa Srbije koji je nezavisan u odnosu na Vladu i na izvršnu vlast, i treba da se finansira isključivo od pretplate koju plaćaju svi građani Srbije. To je suština zakona.

I nije istina, ja se ne slažem sa argumentima koji kažu da rukovodstvo RTS-a nema veze sa tim. Imalo je godinu i po dana, od jula 2014. godine, kada je zakon usvojen, do početka ove godine, da se pripremi za uvođenje pretplate, da smisli način, da napravi kampanju zbog čega građani treba da im veruju i plaćaju pretplatu. Ono ništa od toga nije uradilo. I onda je došla Vlada i napravila jedno solomonsko rešenje. Tad je rečeno – evo, godinu dana plaćaćete pretplatu samo 150 dinara, a ostatak para daćemo iz budžeta.

Prošlo je godinu dana i ništa se opet nije radilo i opet smo na istoj tački – kako ćemo dalje. I pošto niko nema rešenje, niko ništa nije uradio, mi sad to produžavamo, prvo, predlogom Vlade, originalno, za godinu, a sada za još dve godine, bez priče kako ćemo da izađemo iz ovoga. Znači, da li ćemo javni servis da napravimo onako kako treba, ako treba da postoji javni servis, nezavisan od izvršne vlasti, ili ćemo da napravimo državnu televiziju, koja će se plaćati iz budžeta i koja će direktno odgovarati Vladi.

Ali ne, Vlada nastavlja i prolongira ovo stanje. Zato što joj, očigledno, politički odgovara. Jer mi ovde vodimo diskusiju... Nezadovoljni smo mi iz opozicije jer, naravno, niko nikad ne može da se pojavi u informativnom programu RTS-a, ni u redovnim informativnim emisijama (Dnevnik i ostale emisije) ni u ovim drugim emisijama koje bi trebalo da razvijaju politički dijalog. A s druge strane, predstavnici SNS-a su nezadovoljni jer se Vučić nije pojavio ni u jednom dnevniku za ove četiri i po godine u prvih 10 minuta nego u drugih 10 minuta. Jednom, od 1.500 dana, i to navode kao primer da RTS ne izveštava kako treba i treba da bude državna televizija.

Mi nemamo taj dijalog. Imali smo, a kada je usvajan Zakon i Medijska strategija tada su bila puna usta velikih reči, a sad je ministar samo provukao to – nažalost, ministar koji je tada bio više nije ministar – meni je to

bilo jako interesantno, da ćemo usvajati novu medijsku strategiju uskoro. Znači, sve ono što je onaj prethodnik najavljivao kao najbolje rešenje, dugoročno, kako će to da popravi medijsku scenu Srbije, kako će to da spreči cenzuru i autocenzuru – ne. Znači ne valja, na šta smo i ukazivali da ne valja. Sada ćemo imati nešto novo. Kad? Ne znamo.

Očigledno je ministar našao ovde, i vladajuća većina, da kažem, jedno dobro rešenje tako što su umesto godinu dana sada predložili dve godine da rade taj posao, a mogu da vam kažem da je trebalo da uzmete naše rešenje, zato što je naše rešenje neograničeno, jer govori o prestanku uslova zbog kojih smo došli u ovu situaciju.

Naša namera je bila da usvojimo ovakvo rešenje pa, kada dođe neka druga, odgovornija vlada, da stvori te uslove u najkraćem roku i obaveže i RTS da radi na tome, da vodi kampanju da građani znaju zašto plaćaju tu pretplatu i da je plaćaju zato što je to njihov interes. To znači da imaju dobar i kulturni program, i obrazovni program, i informativni program u kome su zastupljeni stavovi svih političkih snaga u Srbiji. A toga danas nema i, kako sada stoje stvari, sa ovakvim izmenama ovog zakona o medijskom servisu, neće ga uskoro ni biti.

PREDSEDNIK: Ministar ima reč.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Nekoliko reči o medijskoj strategiji. Ne znam šta ste tačno imali na umu, ali medijska strategija je istekla 1. januara 2016. godine, tako da se nameće potreba za donošenjem nove medijske strategije. Ne znam šta vas zbunjuje u toj prostoj činjenici.

Prethodna medijska strategija, uvaženi poslaniče, trajala je od 2011. godine do 2016. godine, što znači da je 1. januara 2016. godine istekla. Dakle, istekao je rok. Neophodno je donošenje nove medijske strategije. Opštepoznate okolnosti, u koje ste upućeni, lako će vam objasniti da su ove godine bili izbori, neke okolnosti itd. Mi ćemo doneti medijsku strategiju u veoma kratkom u roku od svega par meseci od danas. I dalje ne razumem šta vas zbunjuje u tome, pa od toga pravite neku situaciju koja je posledica neke političke zavere ili lova u mutnom.

Strategije nema, treba da je bude. To je prosto, vrlo prosto.

Sad me vi ne slušate, a iskoristili ste priliku što ste u direktnom TV prenosu da iznosite ocene koje su u neku ruku komične ili posledica neshvatanja jasne situacije. Što se toga tiče.

Što se tiče vašeg amandmana, znate kako, vi ste dobili ovde obrazloženje. Jednostavno, u zakonima ovog tipa mora da postoji neki rok. Vi unosite maksimalan stepen neodređenosti – do prestanka važenja razloga. To je ista stvar. Ovo je konkretnije i odnosi se na dve godine, a tokom trajanja dve godine može se izmeniti ako nastupe neke nove okolnosti ili prestanu da važe razlozi.

Vaš amandman je apstraktniji i neodređeniji, samim tim manje precizan i samim tim manje logičan i dobar. Stvar je vrlo jednostavna.

Malopre sam samo hteo da kažem, ako je sada to prilika, za jednu ocenu, da ne personalizujem, da je neko ovde izneverio, pao na nekom moralnom ispitu.

(Predsednik: Vreme. Završite rečenicu.)

To nije dobra poruka, dragi uvaženi poslanice, da uvodimo kategorije ko je na čijem moralnom ispitu pao. Ovde ne govorimo o uređivačkoj koncepciji RTS-a, nego o sasvim drugim stvarima.

PREDSEDNIK: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naravno da govorimo, jer uređivačka politika svakog medija zavisi od izvora finansiranja. I privatni mediji imaju određenu uređivačku politiku, koja je u interesu vlasnika tih medija. Ne bi smela da bude jedino u interesu, pošto i oni obavljaju delatnost od javnog interesa, ali je dozvoljena određena mera interesa vlasnika.

Sušтина javnog servisa jeste da su svi građani vlasnik i da treba da bude u interesu svih građana. Mi nemamo to. Vlada je promenila suštinu zakona upravo ovim članom, obezbeđujući značajan deo sredstava iz budžeta i time se postavila kao vlasnik javnog servisa, Vlada, izvršna vlast, tako se i ponaša i zato imamo uređivačku politiku pre svega informativnog programa kakvu imamo, gde nema predstavnika opozicije.

Upalite sada Dnevnik u pola osam uveče, videćete kako izgleda Dnevnik, koliko vremena imaju predstavnici vlasti a koliko vremena imaju predstavnici opozicije. U ovom prenosu, koji možda ide a možda i ne ide, ne znam, ne mogu da gledam prenose, sedim ovde u sali, taj prenos se plaća iz budžeta Skupštine Srbije svakog meseca. Znači, to je komercijalni i ne bi smeo nikad da se prekine nijednim drugim programom, što RTS radi. Znači, ne bi smeo da se prekine.

Kritikujem Vladu upravo što nema jasnog koncepta da li hoće javni servis ili hoće državnu televiziju. Vi sada ovo koristite i slušamo napade na uređivačku politiku RTS-a – jednom premijer nije bio u prvih 10 minuta, strašno, a što je bio 1.499 dana, nema veze, a što niko od predstavnika opozicije nikada nije bio u 1.500 dana, to nema veze. E pa i te kako ima veze i treba o tome da razgovaramo.

Ne vidim opravdanje da vi meni 27. decembra 2016. godine kažete – istekla je medijska strategija 1. januara. Pa ko je kriv što nije doneta medijska strategija godinu dana? I šta je garant da ćete vi doneti to kako kažete? Ja ću vam reći – i naredne godine će biti izbori. Znači, za nekoliko meseci će ponovo biti izbori i ponovo nećete doneti medijsku strategiju.

A vama medijska strategija i ne treba, jer mediji u Srbiji ne postoje. Znači, pogašeni su lokalni mediji ili pokupovani od strane funkcionera SNS-a, koliko god to vama bilo smešno. Pogledajte na šta liče lokalne TV i radio stanice. Pa isključivo kao servisi SNS-a. I to je rezultat medijske strategije koju ste vi

sprovodili ne do 1. januara, nego do danas, 27. decembra, a sprovodićete očigledno još jako dugo, jer nam slede izbori i nećete vi to doneti u narednih nekoliko meseci kao što ste rekli.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli Dejan Šulkić, Milan Lapčević, Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Mi smo podneli praktično istovetan amandman kao i kolegistica Čomić. Amandman je prihvaćen, tako da o tome ne bih nešto posebno diskutovao.

Ali o čemu se u stvari ovde radi? Gospodine ministre, svi se slažu, i vi kao predstavnik Vlade i predstavnici vladajućih stranaka i opozicije, da nešto nije u redu i da nešto treba raditi, ali nekako, ako mogu tako da kažem, to političko pimplovanje i prebacivanje možda od poslanika, manje od vas – pa dajte, vi predložite kako to treba da se uradi, i sami ste sada diskutovali o strategiji. Dakle, to je vaša dužnost, ako se slažete da nešto nije u redu, da predložite šta treba da se uradi i to što pre da se uradi.

Zašto smo predložili ovaj amandman? Zato što je i ovo privremeno rešenje, samo što smo ga sa godinu dana produžili na dve godine. Da li ćemo u tom dužem roku nešto uraditi, da li možete to da kažete, osim što ćemo dobiti strategiju, i da li će ta strategija biti izlazna strategija za ovu situaciju u kojoj se nalazimo? Šta će se dešavati?

Dalje, uvek će neko birati organe upravljanja javnog servisa i uvek će to biti većina na neki način, da li će to raditi direktno Vlada u nekom konceptu finansiranja, ili će to raditi Regulatorno telo, Skupština posredno preko Regulatornog tela, to će raditi skupštinska većina. Dakle, ništa se tu novo neće desiti, ali treba više raditi na pravilima kako taj servis treba da funkcioniše i da se uvede sistem odgovornosti. A pravila podrazumevaju, o tome su govorili neki poslanici, i meru izdvajanja iz budžeta, dakle vrstu troškova, meru troškova, broj zaposlenih i tako dalje.

Pa najviši predstavnici vlasti posle Brazila napadali su zaposlene za dnevnicu i tako dalje. Pogledajte, danas se govori o rukovodstvu RTS-a, informišite se kolike su plate ljudi koji rade u montaži, koji rade na sličnim poslovima. Jako niske plate, ponižavajuće.

I što se tiče sadašnjeg stanja, sadašnje stanje je...

(Predsednik: Prekoračili ste vreme; dva minuta 11 sekundi. Zahvaljujem.)

Samo jednu rečenicu, molim vas.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Poštovani građani Srbije, počecu sa sledećom konstatacijom. U petak u načelnoj raspravi govorio sam ovde na istu

temu, dakle govorio sam o RTS-u, o taksi, o finansiranju i o tome pod kojim uslovima treba da se finansira. Dakle, ponavljam još jednom, Javni servis treba da se finansira, pitanje je samo pod kojim uslovima, odnosno šta zauzvrat on treba da nudi. Govorio sam ukupno oko šest-sedam minuta; na pola mog izlaganja RTS je prekinuo prenos i pustio reklame. To je činjenica oko koje nema spora.

(Čuju se glasni komentari u sali.)

E sad da vam kažem šta sam predložio u ovom članu. Predložio sam da RTS, ako hoće da dobije dodatnu količinu sredstava, zauzvrat treba da omogući transparentno poslovanje.

Moj amandman se sastoji od tri dodatna stava, koji kažu: „Javni servisi imaju obavezu da u roku od šest meseci od usvajanju ovog zakona usvoje sistematizaciju radnih mesta koju će objaviti na svojoj internet prezentaciji“. Moramo da vidimo koliko ljudi tamo radi, da li možda postoje neki sektori u javnom servisu gde ima više zaposlenih nego što ih treba, a u nekim slučajevima da ima, recimo, manje zaposlenih nego što treba. Javni servis je javna stvar, pa to treba da bude javno.

Drugi stav: „Javni servisi su dužni da u roku od šest meseci od usvajanja ovog zakona izvrše popis imovine, te svih dugovanja i potraživanja od trećih lica (uključujući i Republiku Srbiju)“. Moramo da znamo sa čime javni servis raspolaže. Kada pogledate bilans stanja to se u njemu ne vidi. Vidi se ukupna količina vrednosti imovine, ali ne vidite koliko javni servis zapravo poseduje vrednosti.

I treća stvar: „Javni servisi su dužni da u sklopu objavljivanja godišnjih izveštaja“, bilansa stanja i bilansa uspeha, „na svojoj internet prezentaciji objavljuju skenirane originale svih ugovora potpisanih sa pravnim licima koji za predmet imaju kako usluge koje su primili, tako i usluge koje su pružili“. Dakle, pružaju neke usluge ili potražuju neke usluge od trećih lica.

To je prava transparentnost. Ako javni servis želi da bude finansiran, a treba da bude finansiran, onda mora da posluje ovako odgovorno i transparentno. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi profesore, koji je ovog trenutka meni okrenuo leđa i žurno napušta salu, moram reći da ne razumem ovaj amandman, s obzirom na to da se predlagač žali da ga nije bilo na televizijama, u javnom servisu. Bez obzira što se ja politikom bavim od 1990. godine, nijednom nisam bio na RTS-u iako mi je stranka bila najmanje pet ili šest puta parlamentarna, za razliku od profesora, koji uopšte nema političku stranku.

Dakle, oni su ušli u Vladu, u Ministarstvo, u Ministarstvu su napravili udruženje i sad preko tog udruženja želi da se povrati, iako se deset

godina nije skidao sa Radio-televizije Srbije i ostalih centralnih televizija kao politički analitičar, a kod njih od analitičara do političara je veoma kratak period.

Takođe ne mogu da razumem da se žali, za petak valjda, kada je njegov govor nešto malo skraćen. Radi pune istine, uvaženi profesor trebalo je da kaže da moj govor koji je išao iza njega uopšte nije bio emitovan. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Da se vratim na suštinu amandmana, pošto je očigledno posao ovog poslanika da skreće sa teme i napada Poslaničku grupu Dosta je bilo, trudeći se da ne pomene naše ime, i kao to je onda u redu i ne dobijamo replike.

Znači, suština je transparentnost. Mi smatramo da javni servis treba da bude finansiran od strane građana Republike Srbije. Mislimo da to treba da bude iz budžeta, i to po formuli kojom definišemo tačno koliko RTS treba da dobije novca. Međutim, za to je potrebna potpuna transparentnost, da tačno znamo koliko imaju zaposlenih, sistematizaciju radnih mesta, da znamo takođe ko dobija novac, kome plaćaju usluge, koliko i tako dalje? Puna transparentnost.

Znači, bez toga zaista govorimo napamet o stvarima koje su jako bitne, gde tražimo od građana Republike Srbije da odvajaju novac za finansiranje servisa koji je u njihovom interesu.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Izvolite.

LJUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane kolegice i kolege, pa ja mislim da ne treba prihvatiti ovaj amandman, ali kolegama koje se trude da na ovaj način utiču na nešto, dajem savet neka zavrnu rukave, pobede na izborima, osvoje vlast, pa onda neka menjaju i sve kompletno.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Ja se zahvaljujem na ovom nepotrebnom savetu. Da ponovim, tražimo potpunu transparentnost; radi se o novcu građana Republike Srbije. Ovo sa izborima nema nikakve veze i ovakve diskusije su neozbiljne.

Znači, mora da bude potpuna transparentnost ako neko traži novac građana Republike Srbije. I, naravno, javni servis treba da bude finansiran iz budžeta, ali pod uslovom potpuno jasnih računa, potpune transparentnosti.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja imam predlog i voleo bih da je predlagač predložio da mi to gurnemo u stečaj i da Radio-televiziju Srbije prebacimo privatnoj firmi stečajnog upravnika. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandmane su podneli, u istovetnom tekstu, narodni poslanici Branka Stamenković, Zoran Živković, zajedno Nemanja Šarović, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Od ovlašćenih, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Amandmanom smo tražili da se briše ovaj član, kao i prethodni. Evo već duže traje rasprava o ovom predlogu zakona o izmenama Zakona o javnim medijskim servisima i niko nas od učesnika u ovoj raspravi nije ubedio da Javni servis ovakav kakav je zaslužuje da se finansira iz budžeta Republike Srbije.

To što se predstavlja javnim servisom nije nikakav javni servis. To je televizija koja koristi nacionalnu državnu frekvenciju, a koja je u službi Davenporta, Skota i vladajućeg režima i mislim da to niko ne može da ospori.

Ovde su se čuli komentari kolega, naravno neću nikoga da pominjem jer ne želim da izazivam replike, koji su se žalili kako nisu dugo bili na RTS-u, a ja podsećam da u vreme predizborne kampanje jedino srpski radikali nisu bili ni u jednoj emisiji. Svi ostali su bili, i ovi što ih je Skot doveo u Skupštinu, a neki čak i pre nego što su podneli kandidatsku listu.

Često čujemo da se i premijer Vučić žali kako ga nema dovoljno na RTS-u, a on, čovek, pravi specijalne emisije, specijalna emisija „Oko“, specijalni „Upitnik“, dakle, on je tamo u serijama kao Kasandra i ne vidim nikakvu razliku između ovih i njih što se tiče Javnog servisa.

Želimo da podsetimo Javni servis da za dve i po godine, otkada je Vojislav Šešelj došao iz Haga, nijednu emisiju nije imao na Javnom servisu, od 12. novembra 2014. godine kada je došao, pa ni 31. marta ove godine kada mu je izrečena oslobađajuća presuda po svim tačkama optužnice. U tom periodu RTS je pravio pet ili šest emisija u kojima se govorilo o Šešelju, u kojima se govorilo o njegovoj presudi, svi su mogli da budu prisutni, svi su mogli o tome da govore, ali ne i Šešelj. Govorili su kojekakvi advokati, kojekakvi analitičari i kvazianalitičari, profesori – uvaženi, neuvaženi, ne znam ko sve nije bio, samo nije bilo Vojislava Šešelja da priča o tome kako je on to pobedio Haški tribunal.

To je što se tiče nas srpskih radikala, kakogod nas shvatili i razumeli, to je nama jedan od osnovnih razloga zbog kojih tvrdimo da RTS ne sme da se finansira iz džepova građana Srbije.

Govorićemo i o ovom drugom predlogu zakona, ali sad govorimo o budžetu. Čime je to RTS zaslužio da se finansira iz budžeta i da se zove javnim servisom? I to da mu se još produžava? Dakle, Vučiću je palo na pamet da kaže – produzićemo im još za godinu dana. Pa onda vam je rekao – produžite za još jednu godinu; vi produžili. Pa dokle će na taj...?

Da, ministre, to tako funkcioniše, znamo mi. Nismo mi od juče, znamo da je to tako. Ali to nije u redu i to nije interes građana Srbije, to je suština. Zato smo i predložili da brisanjem i jednog i drugog člana faktički ovaj zakon nestane iz pravnog prometa i da javni servis više ne dobija...

Znate, pre neki dan je bila emisija gde se pričalo o predsedničkim kandidatima i jedna od onih Olja Bujketovih, beše Olja Kovačević, neko od gostiju kaže da će Vojislav Šešelj biti u drugom krugu izbora, a ona kaže: „Molim? Vojislav Šešelj? Smete li da se kladite?! Samo što žena nije otvorila kladionicu. Kaže – zapamtiću šta ste rekli pa ću vas zvati posle izbora.

Je l' to javni servis? Šta me briga za koga navija, ali ona ne sme na taj način da se obraća sa javnog servisa.

E zato ne smeju dobiti ni jedan jedini dinar. Zbog Olje jedne, Olje druge, Bujketa i ostalih. Žao mi je ovih ljudi koji rade maltene za minimalac, njih je najveći broj. Šaćica je tih koji upravljaju, koji i njima ne daju platu i koji ne rade u interesu građana Srbije. Jedna apsolutno i potpuno antisrpska televizija.

PREDESDNIK: Hvala.

Dužna sam da vam pročitam obaveštenje RTS-a gde kažu da su neistiniti navodi jednog poslanika da su preko njegovog govora puštali reklame. Imaju izveštaj režije – nema reklama tokom skupštinskih prenosa, nikada ih nije ni bilo. Dužna sam, zbog javnosti, da pročitam ovo njihovo saopštenje, jer smo čitavo popodne posvetili njihovom programu.

Znači, nema reklama tokom skupštinskih prenosa, sponzori ne investiraju u nas, očigledno.

Reč ima narodna poslanica Maja Videnović.

MAJA VIDENOVIĆ: Ovo je drugi amandman koji smo podneli na ovaj kratak predlog izmena i dopuna zakona.

Danas smo imali priliku da, razgovarajući o Predlogu zakona o izmeni Zakona o javnim medijskim servisima, govorimo o svemu samo ne o onome što je suština. Mi imamo duboko nerazumevanje oko toga šta bi javni servis trebalo da predstavlja, šta je javni servis, koja je njegova uloga i koja je uloga svih nas, koja je uloga izvršne ili bilo koje vlasti u odnosu na javni servis.

Mnogo opasnije od toga što mislim da imamo potpuno nerazumevanje u odnosu na to šta je to javni servis, koliko bi trebalo da ga čuvamo, pomažemo, radimo sve da on bude nezavisan, jeste namera, tendencija koju smo danas imali prilike da čujemo, od kolega narodnih poslanika Srpske napredne stranke primarno, koja se ogleda u nekoliko teza koje su mnogo opasnije od pukog nerazumevanja.

Prvo smo danas imali legitimne političke ideje da apsolutno ne bi trebalo ni Parlament da bira članove Regulatornog tela za elektronske medije, nego – što ih, lepo, ne postavlja Vlada. To je tendencija koja se naslanja na sve ono kako se ponaša izvršna vlast. Moram da vas obavestim, kolega koji je to rekao trenutno nije tu, ali način na koji mi biramo članove REM-a je bukvalno maltene da ih Vlada kroz ovaj protočni bojler... Ono urušavanje institucija, urušavanjem procedura koje se ogledaju u načinu na koji smo birali članove REM-a je upravo to. To je upravo partijsko postavljanje od podobnih ljudi iz Vlade Republike Srbije.

Druga neverovatna teza – pobedite, gospodo, na izborima pa onda imajte javni servis kakav vam odgovara – jeste opasna teza koja takođe ima svoju potvrdu i u ovom predlogu zakona.

Danas smo imali žalopojke koliko je premijer bio ili nije bio ili jeste u određenim prilazima na centralnom dnevniku RTS-a, nekakav dnevnik od pre pet godina, da nije u onoj sekundi po osećaju SNS-a kada bi trebalo.

Danas smo razgovarali o svemu samo ne o suštini. A suština je da dve i po godine nakon usvajanja ovog zakona konstantno imamo politiku prolongiranja, koja ima za posledicu nekoliko stvari. Dakle, odredbe Zakona o javnim medijskim servisima se već gotovo treću godinu ne primenjuju.

Onda smo imali izjavu premijera koji je rekao, njegovo predizborno obećanje, da će ukinuti pretplatu. Zbog toga smo doneli, ministre, moram da vas podsetim – vi tada niste bili ministar ali nasledujete stanje za koje ste odgovorni, i ono što projektujete kada govorite o medijskoj strategiji morate da imate u vidu sve ono što se desilo od tada – onda smo imali Zakon o privremenom uređivanju načina naplate takse, koji je praktično *lex specialis*, jer je potpuno suprotan Zakonu o javnim medijskim servisima. Imamo tu tendenciju da se kontinuirana kontrola Vlade nad Javnim servisom nastavlja. Pa imamo neverovatno licemerne izjave o tome da kažemo – da, smanjili smo taksu na 150 dinara, a ostalo plaća Vlada.

Ne plaća Vlada, to takođe plaćaju građani Srbije. Ovo vam govori neko ko je bio redovni platiša pretplate za RTS. Ja mislim da je to dobar model i mislim da je naš zajednički interes, ne naš, nego svake građanke i svakog građanina da imamo kvalitetan, nezavisni javni servis. Ne samo zbog potrebe objektivnog i pravovremenog informativnog programa, nego to je jedini prostor gde možemo da čujemo nešto više, nešto od obrazovnog sadržaja, nešto od kulturnog sadržaja. To je interes svake građanke i građanina i to je, ako hoćete, interes demokratskog društva, da ima slobodan i nezavisan javni servis.

Na kraju, moram da se osvrnem na zaista prilično sramno i licemerno obrazloženje da vi nećete da prebacujete na građane i, eto, Vlada će da donese odluku o tome koji će biti iznos taksi, iako je to apsolutno kršenje Zakona o javnim medijskim servisima, zato što je 150 dinara optimalno, i imajući u vidu ekonomsku situaciju građana to radite u istom trenutku kada im smanjujete plate, penzije i povećavate poreze.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Ja sam podnela dva amandmana na ovaj predlog zakona, oba u istovetnom tekstu – „briše se“. Zašto? Zato što smatram da rešenje za probleme Javnog medijskog servisa koje mi imamo ne možemo više tražiti u produžavanju rokova. Krajnje je vreme da neko sedne, zasuču rukave i nađe rešenje za probleme koji nisu od juče, koji postoje odavno. Pet godina je ova vladajuća većina imala na raspolaganju da krene da rešava te probleme. Umesto da to uradi, ona samo produžava rokove zadržavajući status kvo. Zašto? Zato što joj odgovara status kvo, a naročito ako uzmemo u obzir činjenicu da su pred nama jedna do dve, a možda i tri predizborne godine, te samim tim zadržati finansijsku kontrolu nad Javnim medijskim servisom ovoj vladajućoj većini više odgovara nego da rešava probleme. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Imamo dve teme. Jedno je finansiranje, a drugo je uređivačka politika.

Oko finansiranja. Ove četiri milijarde plus šest milijardi koliko se skupi od TV pretplate, skoro tri i po miliona brojila puta 150 dinara je oko šest milijardi, i trebalo bi da postoji mogućnost da same televizije zarade još jedno dve milijarde, to mu dođe oko 12 milijardi. To je oko sto miliona evra. To uopšte nije mala para. To je jedna stvar.

Treba finansirati iz budžeta, jer je to prirodnije, normalnije, jednostavnije. Time se ne obezbeđuje niti smanjuje sloboda informisanja građana, ali se obezbeđuje materijalna sigurnost ovih ljudi koji tu rade, i kamermana, kojima se desi, recimo, da im dođe neki ludak pa im se dere što komuniciraju sa režijom u toku žive emisije. Ne dao bog da se to desi.

Vlada Srbije mora da bude garant objektivnosti RTS-a, zvao se on državna televizija ili javni servis. Vlada Srbije. A da napravimo neko nezavisno telo koje će to garantovati, zaboravite; za to je potrebna tradicija. Ovde Vlada mora da bude garant za to. Prema tome, ako mislite da televizija treba da bude objektivna, Vlada, predsednik Vlade, ministar informisanja treba da kaže – ja garantujem, moja je obaveza, moja čast i moj obraz je da to treba da bude kako treba.

Konačno, pogledajte američki film *Network*, „TV mreža“, iz 1976. godine, pa će vam biti mnogo jasnije o tome šta se dešava, ali definitivno televizija će biti normalna i objektivna...

(Predsednik: Imate samo dve minute.)

... Još jedna rečenica... kada se vide duel emisije vlasti i opozicije...

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo, ministre, vi ste još jedanput mogli da vidite koliko je RTS moćan. RTS izda saopštenje i odmah dobije pravo na repliku i da se direktno čita u Narodnoj skupštini, a mi šta god da govorimo, koliko god saopštenja da pišemo mi na RTS-u ne možemo da se pojavimo. To je razlog zbog koga mi protestujemo.

RTS nije javni servis, oni sa javnim servisom nemaju nikakvih dodirnih tačaka. Dakle, vi znate ko uređuje RTS. Postoje i druge televizije koje su komercijalne, ali je velika greška govoriti da oni mogu da rade šta hoće. Ne mogu, oni koriste nacionalnu frekvenciju. To je javno dobro i ko god ga koristi mora takođe u skladu sa profesionalnom etikom to da radi, ali je svakako odgovornost RTS-a, koji dobija ogromnu količinu novca iz budžeta, neuporedivo veća i zato smo se najviše na njih obušili.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vukosavljević. Izvolite.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Samo kratko, na neke od prethodnih stavova.

Eto, ne bih želeo da vam delim lekcije, nisam pozvan to da radim, ali koristiti izraze da je nečije objašnjenje sramno i licemerno, to je nezgodan diskurs. Kada se ta stvar vama vrati kao bumerang, onda se vajakate. Prema tome, ako ćemo da gajimo kulturu govora, kulturu dijaloga, polemike i neslaganja, onda bih ja apelovao – ništa drugo, samo apelujem – da izraze tipa sramno, licemerno koristite relativno restriktivno, jer nas to nikuda neće odvesti u međusobnom dijalogu. To je samo apel.

Ne znam kako ste došli do zaključka da ja branim uređivačku koncepciju RTS-a. Ovde se zalažemo samo za jasan princip finansiranja minimuma održivog stanja u narednom posmatranom periodu, a to kako se sprovodi, ko i kako uređuje program Javnog servisa, uvaženi poslanice, regulisano je propisima koji postoje u ovoj zemlji. Narodna skupština bira regulatorno telo, koje bira upravni odbor, o tome smo već govorili. Mi možemo da igramo samo na terenu i sa pravilima koja postoje, a da li su ta pravila dobra, o tome možemo zaista i treba da otvorimo jednu debatu. Dajte da sad ovom prilikom, kada treba obezbediti minimum finansiranja, ne koristimo to vreme, jer je iluzorno da govorimo zašto su propisi ovakvi kakvi su sada, jer to nije tema. (Aplauz.)

(Nemanja Šarović: Replika.)

PREDSIEDNIK: Nema replike, dobili ste odgovor ministra.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Samo da odgovornim uvaženom ministru.

Vi nas ubeđujete kako neće biti potrebno čak ni godinu dana, nego ćete doneti te zakone u kraćem periodu, rekli ste nekoliko meseci.

(Vladan Vukosavljević: Strategiju.)

Ne, rekli ste za ove zakone vezano za finansiranje.

Ali evo, da se vratimo na drugu stvar, koliko vi znate i koliko vaša vlada zna šta radi govori to da vi podnosite zakon u kome produžavate za jednu godinu, a onda prihvatate amandman opozicionog poslanika gde to produžavate za dve. Dakle, na amandman od dva člana vi imate jedan prihvaćen. To pokazuje da vi menjate mišljenje kako vetar duva. Nema tu strategije, nema plana. Danas stojite iza rešenja da je godinu dana, sutra – ma može i dve. Mogli smo i tri onda, šta da ne?

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

I ovi predlozi, baš kao i oni prethodni koji podrazumevaju brisanje člana zakona u kom se govori o stupanju na snagu, smatram da ne treba da se prihvate i nema to nikakve veze sa prihvatanjem amandmana od opozicije kad su dobri. Šta god da je dobro, treba da se prihvati i ja se sa tim slažem.

Dakle, s ovim veze nema, baš kao što nema veze ni sa tim koji su predlagali neki da sve finansiranje ide budžetski, pa onda da ne ide nikako

budžetski nego samo kroz taksu, pa su na kraju došli do treće varijante i sad opet pričaju o tome da treba budžetski, a predlažu da se obriše kompletan zakon koji kaže – delom iz budžeta. Niti ima veze, a ponajmanje ima veze sa onima koji sami za sebe tvrde da nisu u stanju da vode kompetentnu raspravu. Ja se slažem, nisu, al' to nije razlog da ovo prihvatimo. Hvala lepo.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Veoma sam amandmanski aktivan.

Ovde sam podneo promenu u kojoj tražim da ovaj zakon stupi ranije na snagu, jer sam podrazumevao da će se i moj prethodni amandman prihvatiti, u kome se zahteva transparentnost. Naime, Vlada je predložila da zakon stupi na snagu jedan dan po objavljivanju u „Službenom glasniku“, a ja sam predložio da stupi na snagu istog dana kada se objavi u „Službeni glasniku“, da bi javni servis dobio više vremena da se što pre pripremi za uvođenje principa transparentnosti, odnosno za svu dokumentaciju, sve ugovore koje će da postavi na sajt da bi građani koji plaćaju taj javni servis mogli da vide šta plaćaju. Tako da sam mislio da bi bilo dobro da se ima jedan dan dodatnog vremena. Nažalost, kao ni prethodni amandman, ni ovaj nije usvojen.

Hoću samo da ponovim još jedanput princip na kome leže i ovaj i prethodni amandman. Građani plaćaju svojim novcem javni servis, bez obzira na to da li ga plaćaju kroz takse ili kroz poreze, koji onda idu u budžet pa se onda iz budžeta plaća javni servis. To je potpuno nebitno. Građani plaćaju javni servis i javni servis je dužan da tim građanima onda podnese izveštaj o tome kako troši taj novac. To isto treba da radi naravno i Vlada, naravno i lokalne samouprave, svi koji koriste novac građana da bi im obezbedili nekakvu uslugu.

Naš osnovni problem u ovoj zemlji je što svi korisnici državnog budžeta, odnosno novca poreskih obveznika ne odgovaraju, ne podnose građanima odgovarajući izveštaj o tome kako troše taj novac. To je glavni problem. Hvala.

PREDSIEDNIK: Marijan Rističević.

Izvolite, poslaniče.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi profesore u bekstvu, ja ću da glasam za ovaj amandman, ali uvaženom profesoru nisam kriv. Prošli put se zabunio i rekao jednu neistinu – kako se to kaže, sl... – da su za vreme prenosa preko njega išle reklame.

Od 1998. do 2000. godine, to stariji poslanici znaju, jedini poslanik koji nije imao ton bio sam ja. I to 27 puta. Ima ovde starijih poslanika koji se sećaju. Poštovani gledaoci, vi koji ste se kasnije uključili u program, obično je spiker prekrivao moj ton dok sam bio poslanik od 1998. do 2000. godine.

Ali profesoru Pavloviću moram da ukažem na sledeće, da ukoliko budem glasao za njegov amandman, a on traži da se pravilnikom obezbedi predstavljanje parlamentarnih stranaka, oni nisu stranka, njih neće biti, pa

ukoliko ja budem glasao, on je profesor Fakulteta političkih nauka, uvaženi profesor, onda će biti kriv što ga nema, a on je sam predložio da to bude predstavljanje parlamentarnih političkih stranaka, a oni su samo izborna lista i udruženje građana. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar Vukosavljević.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Samo kratko. Slučajno ste možda upali u jedan suptilni paradoks. Evo o čemu se radi.

Dakle, šta je smisao amandmana koji opozicija predlaže na neke zakone? Da podseti Vladu ili one koji o tome odlučuju da su možda nešto propustili da zapaze, da postoje neka gipkija rešenja, neke finese koje su propuštene. Kada se to prihvati kao takvo, vi se vajkate, a kada se to odbije, onda se opet vajkate i kažete – vi an blok odbijate sve naše amandmane i obesmišljavate instituciju davanja amandmana.

Samo sam hteo da kažem da nema ništa lošeg u tome, načelno i principijelno, da se neki amandman prihvati jer je ocenjeno da predstavlja za nijansu-dve spretnije rešenje od onoga što je bilo prvobitno zamišljeno. Vi se s tim načelom sigurno duboko, intimno slažete, pretpostavljam, ali ga kritikujete, što je taj suptilni paradoks o kome ja govorim.

PREDSEDNIK: Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, vi ste u pravu. Nije ništa loše u tome da prestanete da finansirate antisrpski RTS.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Ja pre svega želim da izrazim svoje veliko zadovoljstvo što RTS, koji je za nekoliko minuta demantovao poslanika opozicije, gospodina Pavlovića, nijednog trenutka nije demantovao da osam meseci posle izbora nijedan lider opozicije nije gostovao ni u jednoj političkoj emisiji na RTS-u. Nešto ne čuh taj demanti od strane RTS-a, što znači da sve vreme govorimo istinu i da je to zaista provladin i režimski javni medijski servis.

Sa druge strane, što se tiče konkretnog amandmana, u obrazloženju Vlade kojim se odbija ovaj amandman stoji: „Amandman se ne prihvata iz razloga što bi se stupanjem na snagu zakona osmog dana od dana objavljivanja u 'Službenom glasniku Republike Srbije' pomerila isplata januarske rate, čime bi se moglo dovesti u pitanje obavljanje osnovne delatnosti javnih medijskih servisa.“

Dakle, ne ovim amandmanom, već vašim delovanjem, vašim kašnjenjem, vašom nesposobnošću se dovodi u pitanje finansiranje Javnog medijskog servisa, a ovim amandmanom se ispunjava osnovna stvar objavljivanja u „Službenom glasniku“ i dana stupanja na snagu ovoga zakona. Dakle, ovim smo samo želeli da pokažemo koliko vi naprednjaci u svemu kasnite i najčešće ste i mnogo više nazadnjaci nego naprednjaci.

U tom smislu ministru bih samo, za kraj, skrenuo pažnju da nisam govorio ni o kakvim moralnim ispitima, već o ispitu poštenja. Jer ako ministar koji je zadužen za kulturu i informisanje ne može da smogne hrabrosti da kaže da ne postoji javni medijski servis koji je objektivan ako na njemu ne može da gostuje nijedan lider opozicije, onda taj ministar ne znam kako može da bude ministar kulture i informisanja, i šta mi od njega možemo da očekujemo u novoj medijskoj strategiji kada ne sme, evo treći put ga pitam, da kaže da je neobjektivan i da je nekorektan javni medijski servis u kome lider opozicije ne može da gostuje za osam meseci posle izbora.

Pali ste na tom ispitu poštenja, gospodine ministre.

(Dušan Pavlović: Replika.)

PREDSIEDNIK: Kako replika?

U članu 2. Predloga zakona reč „narednog“ zamenjuje se rečju „osmog“.

Možete o amandmanu?

Pa sad, na svako pominjanje imena, to je igra koju igraju opozicionari između sebe – rekao je ovaj pre mene, pa onda replika.

Da li želite o amandmanu?

DUŠAN PAVLOVIĆ: Dobro je, predsedavajuća, što to pravo uskraćujete predstavnicima opozicije, a predstavnicima vladajuće većine uvek dajete repliku na pomenu imena ili stranke. To je zaista dobro.

Ako uredništvo ili uprava RTS-a zaista tvrdi da nije prekinula moje izlaganje u petak pustivši reklame, a onda nakon toga i direktan TV prenos vaterpolo utakmice, molim ih da me pozovu u neki informativnu emisiju da o tome popričamo uživo. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Ovo što ste izrekli za mene je jednako kao što ste rekli da su nas prekidali reklamama. Tako da mi je zadovoljstvo.

Reč ima Zvonimir Đokić. Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Hvala vam.

Poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, predlažem da ne prihvatimo predloženi amandman, kao što su i predstavnici Vlade rekli, jer bi se stupanjem na snagu ovakvog amandmana svakako pomerila isplata januarske rate i to bi sve poremetilo dalje.

Međutim, zašto sam se javio? Ja sam veoma strpljiv i trpeljiv kada slušam ovakve amandmane kolega. Normalno, vi imate pravo da tako nešto i predložite i da branite to što predložite, međutim, o čemu se radi? Kada predlog dođe od takozvanog predstavnika *new way* političkog šarlatanstva, hajde, srpski ću to reći – novog talasa političkog šarlatanstva, koji predlaže amandman samo da bi izveo svoju političku propagandu a ne da bi poboljšao zakon, ali se sve to vidi kada se bolje izanaliziraju njegovi amandmani gde se sve svodi na to da se jedan datum pomeri, recimo, sa prvog na petnaesti, ili sa petnaestog na trideset i prvi, ili će nešto što je trebalo da traje godinu dana trajati šest meseci... Znači, potpuno besmisleno.

Cilj je obesmisлити predlog zakona ali dobiti šansu da se o tome priča, da se vređaju druge stranke, kao što je i ovom prilikom vređao predstavnik SNS-a. Onda do čega dolazimo? Dolazimo do toga da se zloupotrebljava ova skupština. Zloupotrebljava se govornica. Uopšte, obesmišljava se rasprava.

Da skratim, predlažem da ovaj i slične amandmane tipa „briše se“ ne prihvatimo. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Nataša, molim vas...

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU NAČINA NAPLATE TAKSE ZA JAVNI MEDIJSKI SERVIS** (pojediniosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona o izmeni Zakona o privremenom uređivanju načina naplate takse za javni medijski servis predložili poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Nataša Jovanović, Vjerica Radeta i Petar Jojić, zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka i zajedno Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ako neko gleda ovo preko Javnog servisa da zna da je tema ove izmene zakona da se taksa za TV pretplatu, čiji rok plaćanja ističe 31. decembra ove godine, produži do kraja sledeće godine. To je onih 150 dinara koje plaćate, dragi gledaoci, gledali – ne gledali, a ako imate više brojila, za svako brojilo po 150.

To je jedna jako loša mera i ja sam se protiv toga borio još odavno, tamo još 1996. godine na nekim zimskim protestima tražio sam ukidanje te takse i, već sam rekao danas i ponoviću, na prvoj sednici Vlade skoro prva, druga odluka te vlade Zorana Đinđića bila je ukidanje TV pretplate. I dok je Srbija imala normalnu vladu, TV pretplate bilo nije, to znači najmanje do marta 2004. godine.

Nema potrebe da se na taj način oporezuju građani Srbije. Imamo pored Javnog servisa još neke druge, važnije stvari, ili bar isto tako važne, kao

recimo Narodni muzej, pa ne plaćamo pretplatu za Narodni muzej. Pa neke galerije, pa neke druge kulturne institucije. Treba finansirati iz budžeta, sa tačno određenim iznosom. Tu nema posle pogađanja, jer kad se donese budžet i tamo piše deset milijardi ili pet milijardi ili ne znam koliko, recimo deset milijardi za RTS, to je zakon i niko ne sme da uskraćuje to pravo koje je utvrđeno budžetom.

A, ponavljam još jednom, sloboda izražavanja, profesionalnost postiže se tako što pozovete predstavnika vlasti, recimo premijera i nekoga iz opozicije da pričaju u živoj emisiji, što se nije desilo u poslednjih pet godina i bojim se da se to neće ni desiti.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Naravno da treba da se briše bilo kakvo plaćanje pretplate od strane građana Republike Srbije, jer se time samo ispunjava amanet njegovog visočanstva Aleksandra Vučića... (Isključen mikrofon.)

PREDSIEDNIK: Ne sme da se vređa.

Reklame su, verovatno, prekinule.

Molim vas, javite se.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Pokušavao sam zaista da se malo našalim iz razloga što ne bih želeo da ja budem legitimni naslednik predizbornih obećanja i ideja SNS-a, jer su SNS i Aleksandar Vučić jasno rekli u svoje vreme, verovatno ste to i zaboravili, da neće biti pretplate za RTS. Onda ste, naravno, vratili pretplatu za RTS, ali je ne zovete pretplata nego je zovete taksa. E sad smo svi mi kao malo glupi i ne shvatamo tu foru.

Dakle, ovde je stvar veoma jednostavna. Koji je smisao takse za Radio-televiziju Srbije ako na Radio-televiziji Srbije ne mogu da se vide predstavnici opozicije, ako nema sučeljavanja vlasti i opozicije, ako nema direktnih TV duela? Dakle, vrlo jednostavno pitanje – da li je moguće da u poslednjih pet godina Aleksandar Vučić nije gostovao ni u jednom direktnom TV duelu? Koja je to vrsta slobode medija? Je li to medijska cenzura ili kako se to zove? Što bismo mi to plaćali? Što bismo mi plaćali, pazite, direktne prenose vanrednih konferencija za medije Aleksandra Vučića, koje traju 50 minuta? Ne pada mi na pamet da ikada platim pretplatu za RTS da bih gledao vanredne konferencije za medije Aleksandra Vučića.

Izvinite, što RTS ne prenosi vanrednu konferenciju za medije Dveri – ne 50 minuta; pet minuta, dva minuta, 30 sekundi, koliko smo mi, kao što vi kažete, manji od vas po podršci u biračkom telu? Ali ne može 50 minuta Vučić na RTS-u, a nula minuta Dveri. To ne može. Zato mora da se briše bilo kakva pretplata, jer birači Dveri neće da vam plaćaju da gledaju Aleksandra Vučića. Neće. To znači – kad obezbedite objektivnost na RTS-u, onda nam se javite, onda ćemo da platimo i veću pretplatu da bi taj RTS bio nezavisan i samostalan u svojoj uređivačkoj politici.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Dakle, „TV pretplata, kao što sam i obećao građanima Srbije, biće ukinuta, jer ja ne pripadam onom tipu ljudi koji je 12 godina obmanjivao građane Srbije i bavio se samo marketinškim trikovima. To je naša obaveza, od koje nećemo odustati.“ Ovo je rekao Aleksandar Vučić 23. maja 2013. godine, svi mediji preneli, građani se obradovali, bar jedan namet biće im skinut, iako je to bilo tih 500 dinara. Dve i po godine kasnije javila se ponovo pretplata, ali Vučić kaže – nije pretplata; ja sam održao reč, sada uvodim taksu.

Zamislite, dragi građani, ne plaćate vi pretplatu, plaćate taksu. Nije to isto, nema veze što su pare iste. Istina, sad je nešto manji iznos od onog koji je plaćan ranije. Ali ne radi se o iznosu, radi se o principu. Ovo je jedno od mnogih obećanja koje Vučić i naprednjaci nisu ispunili i građani to, naravno, znaju.

Ali ovde je još nešto interesantno. Da li je moguće da vam je toliko taj takozvani javni servis prirastao za srce da dva puta oporezujete građane da im daju pare: jedanput iz budžeta, jer i to su pare koje građani unose u budžet, drugi put direktno, plaćanjem ove takse? I još, malo je bilo do kraja godine kako je Vučić obećao, sad kaže – produžavamo još godinu dana. Možda ćete, ministre, usvojiti neki amandman da produžite i ovo, bolje nego da opet izlazite sa izmenama i dopunama zakona.

Ali meni je interesantno zbog čega vi iz Vlade niste prihvatili ovaj naš amandman da se ovaj član briše, odnosno da se ukine plaćanje te takse. Vi ste rekli, između ostalog, da je ovo finansiranje produženo „s ciljem otklanjanja okolnosti koje bi mogle da dovedu u pitanje rad javnih medijskih servisa i obavljanja njihove osnovne delatnosti, koja je u funkciji ostvarivanja javnog interesa“. Izvinite, da li je moguće da bi oni bili ugroženi kada ne bi dobijali ovu taksu, a dobili su pare iz budžeta? Kako bi to bili ugroženi? Šta bi im bilo ugroženo? Šta su oni to uradili, šta su to novo nabavili, kupili?

Evo, planirali ste posebna sredstava za Radio-televiziju Vojvodine. Dakle, i to dajete da se pravi zgrada za Radio-televiziju Vojvodine. Da li su oni možda od tih para koje dobijaju povećali plate najvećem broju ljudi koji u RTS-u rade za minimalac?

Šta će biti ugroženo, da li botoksiranje one Olje Jovićević ili feniranje Olje Kovačević? One su te, i još par njih, koje dobijaju ogromne pare na ime zarade. Kako su je zaradili, to samo Bujke zna, a i vi, bogami, koji im dajete pare.

Mi smo pozvali građane Srbije pre više meseci da ne plaćaju pretplatu, odnosno ovu taksu. I onda ste se vi dosetili da to lepo ide zajedno sa računom za struju, pa onda dogovorili sa EPS-om, ili kako se zove ovo javno preduzeće koje šalje te račune – sa Antićem, da, ova dva ministra se dogovorili – i onda ako neko ne plati mesec, dva ili tri tu taksu, dobija opomenu iz Distribucije da će biti isključen zato što ne plaća struju.

Kako može, ministre Antiću, nekome da se preti da će mu biti isključena struja zato što neće da plaća Javni servis? Evo, zaista, molim vas, građani jedva čekaju odgovor na to pitanje. Hvala.

PREDSEDNIK: Izbrisaću listu da bi ministar mogao da odgovori na pitanje.

Prijavite se, ministre, odmah.

Poslanici, nemojte sa prijavljivati dok se ministar ne prijavi.

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Pa evo, meni je drago kada uhvatim da postoje velike sličnosti i paralele između SRS i gospodina Živkovića. Kao što ste vi sada pozivali građane da ne plaćaju račune za struju, tako je i gospodin Živković to radio devedesetih godina. I to je bila genijalna politika koja se građanima sjajno vratila.

Ono što moram da kažem, pre svega, ova vlada vodi jednu odgovornu politiku, ova vlada pokušava za javni servis da obezbedi neophodna sredstva za funkcionisanje i da obezbedi minimum sredstava uz mere štednje koje važe i za ostala javna preduzeća u Republici Srbiji a u skladu sa zakonima koji važe i za ostala preduzeća.

Objektivno, mi te ciljeve ostvarujemo. U ostvarivanju tih ciljeva videli smo da ne postoji dovoljno sredstava da bi se ispunila apsolutna funkcija javnog servisa i zato smo doneli privremenu taksu o dodatnom finansiranju javnog servisa kroz naplatu takse koja ide preko računa za naplatu električne energije.

Planirali smo to do kraja 2017. godine. Prošle godine smo planirali godinu dana. Imali smo amandman narodnog poslanika koji smo razumeli vrlo ozbiljno i kao takvog smo ga prihvatili. Duboko verujem da sve ovo što mi radimo većina građana apsolutno razume. Ovo ovde što mi danas imamo je politizacija i pokušaj politizacije jedne strane dela opozicije koja je u svoje vreme davala daleko veći iznos sredstava za funkcionisanje tog javnog servisa, ili dela opozicije koji bi to sigurno radio da je u poziciji da vrši vlast.

(Zoran Živković: Replika.)

PREDSEDNIK: Nema replike, rekao je istinu.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

(Zoran Živković: Kako vi sudite?)

DEJAN ŠULKIĆ: Hvala.

(Zoran Živković: Kako te nije sramota?)

PREDSEDNIK: Poslaniče, izričem vam opomenu. Zbog toga što niste dobili reč, vređate i ministra i mene. (Aplaudiranje.)

(Zoran Živković: Vi lažete, a ne ja.)

Izričem vam još jednu opomenu, jer ste nastavili da se isto ponašate. (Aplaudiranje.)

(Zoran Živković dobacuje.)

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

Pokušajte, ako vam daju vaše kolege iz opozicije.

DEJAN ŠULKIĆ: Ako možete vreme samo...?

PREDSEDNIK: Ja sam vam dala reč. Dodaću 40 sekundi.

DEJAN ŠULKIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Podneo sam amandman kojim se...

(Zoran Živković dobacuje.)

PREDSEDNIK: Šta ste rekli?

(Zoran Živković: Šta te briga?)

„Šta te briga?“ Još jedna opomena. (Aplauz.)

Vratiću vam vreme, samo da čujem ovaj repertoar.

(Zoran Živković: Šta je? O čemu se radi?)

„Šta je, o čemu se radi?“ Dalje?

(Zoran Živković: Ko ste vi da sudite...?)

„Pitam ko ste vi da sudite.“

(Zoran Živković: Na šta to liči?)

Poslaniče, nemojte...

(Zoran Živković: Na dve laži ste mi dali opomenu. Na laž ministra i

na vašu.)

Dobro.

Hoćete li, molim vas, da budete ljubazni?

Znači, u skladu sa članom 110, pošto sam vam izrekla nekoliko opomena, oduzimam vam reč. (Aplauz.)

(Zoran Živković: Jeste li to sami smislili?)

Ne, Poslovnik. Nenad Konstantinović, autor Poslovnika.

(Zoran Živković: To je sramota što radite.)

Ja sam samo primenila to.

(Zoran Živković: Pustite vi njega...)

Moram da primenjujem odredbe Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Hvala.

Gospođo predsednice, podneo sam amandman kojim se briše član gde se predviđa produžetak roka za naplatu takse od 150 dinara. Već kod amandmana na prethodni predlog zakona objasnio sam da se zalažemo, kako reče ministar, da građani to plaćaju preko budžeta. Svejedno je da li je u vidu takse ili sa budžeta, dakle da bude sa budžeta 100%, direktno izdvajanje građana nula. Umesto subvencija nekim propalim menadžerima i kabinetu ministra bez portfelja, smatram da ta sredstva mogu da se preusmere u budžetska izdvajanja za rad Javnog servisa.

Razlozi za to što je uvedena ova taksa od 150 dinara jesu uređivačka nezavisnost i institucionalna autonomija. Toga nema, dakle nema razloga da taksa i dalje postoji, vodeći računa o ekonomskom ambijentu, ekonomskoj snazi obveznika. Ekonomski ambijent, odnosno ekonomska snaga obveznika je slabija nego što je bila. Dakle, i to je razlog zašto treba ukinuti.

Što se tiče trenutne situacije, ona nije posledica nezadovoljstva građana Javnim servisom. Trenutna situacija jeste posledica devijacije političkog sistema, za koji nisu odgovorni niti građani, niti Javni servis; za to je odgovorna vlast.

Dalje, što se tiče uticaja na Javni servis sa povećanim izdvajanjima sa budžeta postavlja se pitanje na koji način vlast ostvaruje uticaj na privatne, odnosno komercijalne televizije ukoliko nema budžetska izdvajanja.

I dalje, gospodine ministre, vi o tome ne možete da odlučujete kao inokosna funkcija, ali možete da se založite na Vladi da reklamiranje javnih preduzeća, recimo PTT izdvaja ogroman novac za reklamiranje na Pinku, ili možda nekim drugim televizijama, možda u određenoj meri bude preusmereno, ako ne može u potpunosti zbog ograničenja vremena koje je rezervisano za komercijalni sadržaj, da bude preusmereno na RTS. Možda će se na taj način obezbediti dodatna sredstva, pa se neće morati izdvajati ovoliko novca iz budžeta, a pogotovo to neće morati da bude na račun građana u vidu takse od 150 dinara. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Inače, zbog poslanika koji imaju neku dilemu, poslanik Živković mi je rekao u obraćanju: „Idi se leći“, što je stvarno... Nemam komentar, osim da mu oduzmem reč.

I ja sam čovek. Prema tome, verovali ili ne, poslanici koji odobravate takvo ponašanje, stvarno imam neku granicu ispod koje ne mogu da idem. Ja ću se lečiti, nije problem, ali tako poslanici ne mogu da govore na sednici.

Reč ima Vesna Rakonjac.

VESNA RAKONJAC: Hvala.

Uvažena predsedavajuća, poštovani ministri sa saradnicima, uvažene kolege poslanici, svaka država koja drži do sebe drži i do svog javnog servisa. Zato ovaj amandman ne treba prihvatiti, a koliko mogu da čujem od predstavnika opozicije, po njihovom ponašanju i govorima može se zaključiti – e, sad neću ni onako kako ja hoću. Znači, njima apsolutno ništa ne odgovara.

Što se tiče informativnog programa Javnog servisa, ni pozicija nije zadovoljna, pa prema tome neka nezavisnost ipak postoji.

Meni je žao što ste oduzeli pravo na reč gospodinu Živkoviću, jer sam u jednoj dilemi. Ne možemo da čujemo kako on to može da uđe besplatno u muzej i galeriju, kada znamo da se u svim ozbiljnim državama, pa i u našoj, svaki ulaz u galeriju, muzej plaća. Prema tome, ili ih ne posećuje, ili ima neku posebnu protekciju za te posete. Hvala.

PREDSEDNIK: Da li se neko od ovlašćenih javlja?

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Predlaže se brisanje ovog člana. Govorili smo već o tome. Taksa je praktično pretplata. Pročitaću još jednom ono što je već pročitano ovde, ali je jako važno za građane Republike Srbije, pošto moramo da uspostavimo odgovornost političara kada nešto obećaju, da posle toga što obećaju i ispune.

Znači, 23. maja 2013. godine, Aleksandar Vučić je rekao: „TV pretplata, kao što sam i obećao građanima Srbije, biće ukinuta, jer ja ne pripadam onom tipu ljudi koji je 12 godina obmanjivao građane Srbije i bavio se samo marketinškim trikovima. To je naša obaveza, od koje nećemo odustati.“

Nema većeg marketinškog trika od toga da ono što je bila pretplata sad nazovete taksom. Ovo je još jedno zahvatanje u džepove građana Republike Srbije. Taksa je trebalo da bude privremena. Ona treba da istekne na kraju 2016. godine i da je nema u narednoj godini. Ovim zakonom se taksa produžava, tako da će biti tu i 2017. godine i može se očekivati da će je dalje i nastaviti.

Znači, umesto da se uvodi red u javnom servisu ili bilo kom drugom javnom preduzeću, umesto toga Vlada uvek nepogrešivo poseže u džepove građana i privrede, uzima novac od njih tamo i time sprovodi svoje nazovireforme. Nije reforma uzimati od građana, reforma je uvesti red u javni sektor.

Ono što zahtevamo od RTS-a je da uvede potpunu transparentnost, da nam tačno objavi kako troši novac, da objavi sve ugovore, sistematizaciju radnih mesta unutar RTS-a, tamo ima dosta partijskog viška naguranog, ne bi li RTS mogao da zadovolji onu ulogu koju su mu namenili građani Republike Srbije, to objektivno informisanje, RTS to ne radi pogotovo u političkom delu. Ja nisam bio na RTS-u od izbora do danas. Mi smo četvrta po snazi poslanička grupa u Skupštini.

PREDSEDNİK: Reč ima Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo predsednice, da se vratim na ovaj amandman da SRS traži od Vlade da prihvati da se ne plaća ova, gospodine Antiću, sada popularno taksa, a bila je pretplata. Što bi naš narod rekao, nije šija nego vrat.

E sad sam se ponovo javila, zato što ste vi tu.

Dakle, pre nekoliko dana vas je Nemanja Šarović pitao da mu kažete koliko iznosi na računu za struju, pošto ste ovu taksu od 150 dinara vezali za račun za struju, takozvana angažovana snaga. Ona se plaća od 2001. godine. Uvedena je u „Elektroprivredi Srbije“ kada su ovi dosovci, ove dosmanlije došle na vlast. Vi ste, koliko znam, tada bili u opoziciji kao pripadnik Socijalističke partije Srbije Slobodana Miloševića, koga su isporučili u Hag, a kasnije je on tamo i ubijen. Dakle, setite se tog vremena, pošto pravite digresiju pa kažete – neki su u ovom periodu radili ovo ili ono.

I drugo, da odgovorite, pošto ovo prati javnost Srbije, kako ste došli na tu fantastičnu ideju, pored toga što ste uveli ovu taksu da je naplaćujete ljudima, ali i da naplaćujete onima koji nikako ne mogu da prate Javni servis, a to

su ljudi koji imaju više brojila u okviru domaćinstva gde se bave, recimo, uzgojem stoke.

Da li mislite da će krave da daju kvalitetnije mleko ako na tom brojilu u objektu gde se vrši njihov uzgoj naplaćujete 150 dinara, ili u 50.000 napuštenih vojvođanskih kuća ili u centralnoj Srbiji i širom cele Srbije, gde ima nekoliko stotina hiljada takvih brojila na objektima gde realno ne postoji mogućnost i ne bi trebalo da naplaćujete? Ne treba uopšte, ali objasnite mi, molim vas, kako ste došli na tu ideju i, ako možete, kolegi Šaroviću za ovu angažovanu snagu koja se naplaćuje 15 godina na računu.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ja sam vam zapravo tražila repliku na ministrovu izlaganje, ali očigledno ste mi to pravo uskratili, a samim tim ste mi uskratili i mogućnost da intervenišem po Poslovniku, jer ste u međuvremenu dali reč drugom narodnom poslaniku. Vrlo, onako, zgodno urađeno, ali koristim ovo vreme poslaničke grupe da odgovorim na zapravo neprimerenu diskusiju ministra Antića.

I prošli put sam ministra Antića upozorila da on ne može da se ponaša kao narodni poslanik, da treba da bude svestan činjenice da je on ministar.

Gospodin Antić kaže da su radikali i Zoran Živković, eto, on je primetio, u nečemu isti. Gospodin Antić je član Socijalističke partije Srbije, koja je bila ista sa Koštuničinim DSS, sa Živkovićevim, odnosno Tadićevim DS, odnosno Vučićevim SNS. Postoji li neko sa kim niste isti samo da biste bili ministar, gospodine Antiću, i samo da biste bili deo vlasti? I vi se usuđujete da kažete Poslaničkoj grupi Srpske radikalne stranke – koja može biti najgora, ali uvek svoji, uvek dosledni, uvek zastupamo iste interese i nikada se ne povinujemo ni dnevnoj politici, ni nekakvim ličnim interesima, ni bilo šta – vi nama da kažete da ličimo na vašeg...

Znate, Živković je iz one stranke što ste sa njima potpisivali povelju o bratimljenju, o nekakvom istorijskom miru ili šta već. Ministre Antiću, vi ste očigledno vrlo nesposoban ministar i u nesposobnoj vladi, zato što ste planirali, kada ste ovaj zakon donosili, da će biti dovoljno godinu dana da građanima uzimate taksu za RTS i sad posle godinu dana sami kažete – nismo dobro procenili. Promašiti za godinu dana, a ta godina dana znači još uzimati građanima Srbije iz džepa po 150 dinara, znači da ste nesposoban čovek.

PREDSIEDNIK: Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, naslušao sam se prilično zanimljivih teorija, od toga da je nešto malo smanjena pretplata. Nije malo, nego više od tri puta. Bila je 500 dinara, sada je 150 dinara i cilj ove vlade je da postepeno idemo ka tome da se potpuno ukine taksa za finansiranje Javnog servisa.

Međutim, nikako ne mogu da shvatim kakve veze ima taksa sa tim da li predstavnici opozicije imaju svoja politička zapažanja na našem javnom

servisu. Sada kada pogledam kako oni diskutuju ovde u Skupštini, ja apelujem prema Javnom servisu da ih što više pušta, što češće, jer što ih bude više puštao, što ih bude više građana videlo kakvi su zaista i šta pričaju, lakše ćemo da ih pobedimo na izborima.

(Zoran Krasić dobacuje.)

PREDSEDNIK: Šta kažete? Ne znam šta dobacujete.

Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, prvo želim da se izvinim na ponašanju i ovih koji izlaze, profesora u povlačenju. Moraću da uvedem posebne vežbe za ove koji su ovako okrenuti leđima, neke stajaće vežbe.

Izvinjavam se zbog ponašanja mog kolege poljoprivrednika. Nismo mi svi poljoprivrednici takvi. Ovi u pokušaju su takvi kakvi jesu, ali je izrečena od njegove strane jedna velika neistina.

Rečeno je da u Vladi Zorana Đinđića nije bilo TV pretplate. To nije tačno. Dakle, 2. jula 2002. godine Zakonom o radio-difuziji vraćena je TV pretplata. Predlagač je bio Žarko Korać, potpredsednik tadašnje vlade. Uvedena je pretplata koja je iznosila 210 dinara, ili 3,5 evra, što je po današnjoj vrednosti negde oko 450 dinara, što je tri puta više nego što je sada predviđena taksa

Dakle, moj kolega poljoprivrednik je izrekao jednu grubu neistinu. Posle toga napravio je incident. Morate ga razumeti, ovo je vreme pretakanja vina. Nema sunčanog vremena i zbog toga je malo nervozan.

PREDSEDNIK: Vladimir Đukanović.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća.

Ovde pre svega imamo jedno potpuno nepoznavanje zakona i brkanje toga šta je taksa a šta pretplata. Najpre, ovu taksu ne uvodi država, niti njenu visinu, nego RTS. I to je ogromna razlika.

Ovde smo čuli malopre da bi država trebalo da odredi kako će da posluje RTS. Ja se izvinjavam, mi sada imamo klasičan primer onih koji bi da ukidaju Javni servis zato što, ako država utiče kako će RTS da posluje i šta će RTS da radi, to onda više nije javni servis, onda je to pod kontrolom države.

Ja ne mogu čudom da se načudim kakve ovde predloge ljudi daju. Ako hoćemo da ukinemo taksu... Inače, taksa je u visini paklice cigareta, 150 dinara, čak i manje od paklice cigareta, to je cena koju mi plaćamo za RTS. Znači, ako hoćete to da ukinete i da skroz to država finansira, onda kažite građanima da će Vlada preuzeti tu televiziju i da je to Vladina televizija zato što se finansira iz budžeta građana Republike Srbije.

Ako nećete to, pošto je zakonom određeno da RTS može do 500 dinara, to znači do 500 dinara, ne može preko da odredi tu taksu, ali ako nećete da država finansira ovo što sad inače činimo, baš da ne bi građani plaćali više, onda kažite građanima da hoćete da im RTS uvede do 500 dinara, odnosno da

taksa bude možda 500 dinara. Izaberite. Nemojte da lažete građane. Znači, RTS može da se finansira, rekao sam, na dva načina – ili skroz iz budžeta, onda je to skroz državna televizija, ili da ga građani finansiraju. Treće je da ugasište RTS.

Što se tiče našeg odnosa i RTS-a prema SNS, pa to je katastrofa. Vi kad idete u emisije RTS-a to je tri na jedan – voditeljka plus dva ili tri opoziciona predstavnika i vi. I tako je redovno.

A što se tiče nekih koji se žale da nisu pozvani, evo ja se pridružujem apelu kolege Arsića i molim Radio-televiziju Srbije što više da ih pozivaju, zato što su oni najbolji primer zašto građani ne treba da glasaju za njih. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Daću reč dalje poslanicima. Apelujem na vas da probate da govorite o amandmanima, kao što nećete, naravno.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Javljam se povodom ovog predloga, pošto već Vlada, kako kažu, finansira iz budžeta, da to bude Vladina televizija. Mi nemamo ništa protiv i neka se zove Radio-televizija Aleksandar Vučić. Gde će bolji predlog, zašto da ne? Evo, mi smo za to.

Šta god finansira Vlada iz budžeta neka bude Vladino. Pa nek budu Vladine bolnice. Zamislite, klinika Aleksandar Vučić, pa Ustavni sud da se zove ustavni sud Aleksandar Vučić, pa fakultet – fakultet Aleksandar Vučić, univerzitet – univerzitet Aleksandar Vučić. To pokazuje na koji vi način ponižavate institucije. Niste vi u stanju da gradite institucije, jer mislite ako Vlada daje novac – onda je to Vladino. I to bi bilo...

PREDSIEDNIK: Hvala. Potrošili ste vreme poslaničke grupe, kao i ovlašćenog predstavnika. Tako da možete sad samo o amandmanima. Zahvaljujem se. Vrlo ste ljubazni.

Reč ima ovlašćeni predstavnik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Iskoristio bih pravo na repliku, zbog spominjanja predsednika SNS.

(Predsednik: Eto, predstavlja stranku. Vi to vrlo dobro znate, nego vičete na mene onako reda radi.)

Pa to i jeste problem ovde, zato što jedna manjina u ovoj skupštini konstantno teroriše većinu, što se zaista nije dešavalo.

Znate, ako bih rekao: „Aleksandar Vučić je to uradio“, oni bi me napali iz sve snage. Ali ne razumem... U stvari razumem njihovu opsednutost Aleksandrom Vučićem, razumem. Aleksandar Vučić je predsednik Vlade koji iza sebe ima rezultat. Neki su bili ministri, nemaju ništa iza sebe, imaju zatvorena preduzeća. Neki su bili predsednici vlada; koji su njihovi rezultati?

U svakom slučaju, možda će istorija svakom od nas da sudi šta je ko uradio, da li će neka ustanova da dobije po danas aktuelnim političarima neko ime. Verovatno hoće, ali sam potpuno siguran da nijedna ustanova, nijedna ulica neće dobiti ime Nemanja Šarović.

PREDSIEDNIK: Eto sada. Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, gospodine Arsiću, da li će neka ulica dobiti ime po meni ne znam, ali se svakako nadam da neće još dugo, jer vi znate koji je uslov za dobijanje ulice, ja nisam spreman da taj uslov ispunim.

Drugo je ovde pitanje. Vi stalno napadate opoziciju, kažete teroriše vas opozicija, i pravo da vam kažem, neki od vas zaista deluju kao žrtve. Neki od vas su i javno govorili na medijima da su žrtve, pa da su lagali zbog toga što su laž smatrali moralnom obavezom. Sad se nameće pitanje, gospodine Arsiću, kome da verujem. Vama danas ili vama pre nekoliko godina? Da li ste vi i sad žrtva, da vas možda, ili nekoga od vaših kolega i sad neko tera da lažete jer smatrate da je to vaša moralna obaveza prema Aleksandru Vučiću?

Ovde je pitanje moralnog kredibiliteta, a posao opozicije mislim da upravo i jeste da kritikuje, što mi radimo, a vaš je problem bezidejnost. Vi niste u stanju da se argumentima obračunate sa opozicijom, kvalitetnim zakonima ili na bilo koji drugi način. Uostalom, da vi imate bolje ideje, vi biste bili taj i vi biste bili ti koji insistiraju od Radio-televizije Srbije da bude što više duela, da nas ponizite, da nas rasturite, da vide građani Srbije koliko ste superiorni, koliko znate, koliko su vam dobri predlozi.

Zašto vi bežite od toga ako se ponosite svojim stavovima? Zato što je situacija upravo suprotna. Nemate vi ideje. Maltene na svaki član zakona prihvatili ste i sami pisali amandmane. Zakon od dva člana, vi prihvatate amandman i to je nešto što se stalno ponavlja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, gospodine Šaroviću.

Zatvaramo krug replika i idemo dalje.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Logično je bilo da i na ovaj predlog zakona podnesem amandman u istovetnom tekstu, odnosno i po tonu i narativu ove rasprave i po onome čemu smo svedočili proteklih godina, jednu i dve i po godine, jasno je da nam nedostaje i ideje, i vremena i da nam nedostaje dijaloga da bi se problem kako finansirati javne servise zaista rešio.

Bez obzira na to da li je opravdanje „nisam rekao taksa, rekao sam pretplata“, da li je „imali smo izbore pa smo izgubili šest meseci“, dakle umesto opravdavanja i objašnjavanja vreme je da se suočimo sa realnošću i da vidimo kolika je ogromna dubina problema koje imamo u pokušaju da svi dođemo do slobode medija, da dođemo do javnog interesa koji bi bio finansiran održivo, koji bi sa uredničkim sastavom, uređivačkom politikom bio ostavljen na miru, a i neprekidan deo društvenog dijaloga o tome šta je javni interes, šta je to što svi mi koji gledamo Radio-televiziju Srbije i Radio-televiziju Vojvodine treba da imamo da bismo imali zadovoljenu glad, žeđ za informacijama – pravim

informacijama, pravovremenim, pristojnim, tačnim, blagovremenim, osvetljenim sa više strana. To rade uspešna društva.

Ova rasprava pokazuje da mi ne želimo ili ne umemo da budemo uspešno društvo, da mi jednostavno nećemo da uložimo ni mrvu dobre volje da čujemo onog drugog ko priča bilo šta, da saslušamo i da koristimo išta osim rugajućeg rečnika.

Naravno da se to preslikava u medije. Mediji su ogledalo društva. Naše društvo nije strukturisano, nemate javnu scenu, nemate kritičke segmente unutar društva koji bi vodili računa da se jednom definisan javni interes održava u definiciji, da se o tome vodi debata.

Mi smo stanovništvo, a ne društvo. I zato smo neuspešni, i hoćemo da mitskim, da rugajućim, da poričućim stignemo do uspeha. I bez obzira na to što nam to ne uspeva, a mi i svedoci i učesnici, na verbalnom nivou opstajemo u tome.

Moj amandman je bio – hajde da jedni drugima damo, sa svešću o tome kakav nam je problem, dovoljno vremena da se pomaknemo iz žabokrečine, mitskog, pretpolitičkog, autodestruktivnog, rugajućeg diskursa u društvu i da počnemo da razgovaramo. Treba li nam javni servis? Koliko to košta? Kako to možemo da uradimo? Da li je ikome u Srbiji u interesu da nema javnog servisa? Legitimno, neka kaže ko je. Da li je ikome u interesu da se za godinu dana vidimo i lažemo opet, kao što smo se lagali prošle godine, kao što smo se lagali pretprošle godine, kao što se lažemo u toku ove rasprave o tome da li je taksa ili je pretplata?

Detinjasta faza društva jednom mora da se završi. Odgovornost za to da se pređe u odraslo doba je jednako na onima koji imaju moć za upravljanje javnim poslovima i na onima koji su tu da paze i vode računa da se ta moć upotrebljava kako treba: javno, transparentno, u dijalogu, oko kojeg imamo svest da mora da traje.

Ja ne znam da li ćemo ovo rešiti za dve godine. Ne znam. Ali znam da je ova sednica važna da neki od nas promene svoje mišljenje o tome koliko će nam biti udobno da budemo moćni u društvu koje je stanovništvo, i koje je pretpolitičko i mitsko.

To može da traje, ali nema razvoja. A koliko smo spremni da uložimo u to da bude dijaloga, da bude razvoja i da za dve godine od danas, pa za četiri godine od danas, vidimo razliku nabolje? O tome se ovde radi, o slobodama, i zato ova rasprava tako dugo traje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospođo Čomić.

Pre nego što dam reč narednom govorniku, napominjem da su Vlada i Odbor za kulturu i informisanje prihvatili ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite, kolega Đurišiću.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovaj zakon se zove Zakon o privremenom uređivanju načina naplate takse za javni medijski servis. Privremenom! Mislim da je Vlada, uz Predlog izmena i dopuna ovog zakona, prvo trebalo da predloži i brisanje reči „privremenom“, jer očigledno nije privremeno. Vlada je došla sa predlogom da to privremeno, posle godinu dana, traje još godinu dana, a sad je prihvatila amandman da traje, u stvari, dve godine.

I pored sveg uveravanja iz Vlade da će to biti rešeno u naredne dve godine, ja sam siguran da neće ukoliko ova vlada bude u mandatu te dve godine. Znači, neće biti i opet za dve godine, bez obzira na optimizam koleginice Čomić, nećemo rešiti ovo pitanje ako bude ova vlada. Jedini razlog za optimizam vidim u izborima i u tome da će doći neka druga vlada.

Ovaj zakon je inače *lex specialis*, zato što stavlja van snage nekoliko odredaba Zakona o javnim medijskim servisima. Ali očigledno da to poslanici većine ne znaju, pa smo malopre čuli kako visinu takse za javni medijski servis uređuje Upravni odbor i to piše u Zakonu o javnom medijskom servisu. Ali u ovom zakonu, koji inače ima 12 članova i donet je 29. decembra 2015. godine, u članu 9. ima jedna jedina rečenica koja kaže: „Visina takse jedinstvena na celoj teritoriji Republike Srbije utvrđuje se u mesečnom iznosu od 150 dinara.“

Znači, ne utvrđuje više Upravni odbor, ni u 2016. godini, a sad kada produžimo važenje ovog zakona ni u 2017, ni u 2018. godini i suspendujemo taj zakon ovim leks specijalisom. I to je vaš manir.

Zato smo mi protiv ovakvih zakona, zato i tražimo da se ne glasa o ovakvim zakonima, i predlagali smo amandmane da se ovakvi zakoni ne prihvate. Znači, Vlada vodi lošu politiku, nema ni jedan jedini odgovor na probleme. Ne ume da reši.

Donela je ovu odluku kao privremeno rešenje da se taksa, a ne više pretplata, naplaćuje ponovo uz račun za isporučenu električnu energiju, ali tako da praktično više ne možete da se oslobodite plaćanja, bez obzira na to da li imate električno brojilo u vikendici, na nekom pomoćnom objektu, na garažu. Ne možete formalno da se oslobodite. I prvo se naplati taksa, a onda idu troškovi za isporučenu električnu energiju.

I to je problem sa celim ovim zakonom. Bilo bi bolje da nikad nije donet i da danas posle godinu dana njegove primene nikad nismo dobili ovakav predlog Vlade da on važi još godinu dana, a nažalost, ovim usvojenim amandmanom važiće još dve godine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Ovo mi je krajnje zanimljivo. Uvaženi kolega kritikuje amandman svoje koleginice iz opozicije, a Vlada prihvata amandman opozicije.

Ovo je potpuno neverovatno šta mi danas slušamo, ali 12 godina ste imali prilike da uredite finansiranje RTS-a i niste to uradili. Imali ste besmisleni pretplatu koja je bila gotovo nenaplativa. Sada, pošto pledirate da dođete na vlast, ja verujem vi ćete pobediti, ja vas pitam, a pitaju vas i građani Srbije – a kako ćete rešiti finansiranje RTS-a? Ja nisam čuo rešenje s vaše strane.

Znači, bilo bi dobro da nam kažete kako ćete vi to da finansirate RTS, odnosno od čega će da se finansira RTS. Hoćete li na tržište? Nisam siguran da mogu da opstanu sa programom koji proizvode. Hoćete li da Vlada finansira? U redu, ali onda Vlada postavlja direktora.

Malopre smo čuli jednu krajnje malicioznu opasku, pa kažu onda i zbog direktora bolnice, izvinite, onda Vlada ima pravo da postavi direktora RTS kao što postavi direktora bolnice. Prema tome, nemojmo da budemo tako maliciozni.

Slažem se sa predlagračem amandmana u svemu onome što je rekao, mada, moram zaista da se uvek napravim da razumem šta uvažena koleginica govori, jer to je, ovako, malo i filozofski, ali bilo bi lepo da je isto tako govorila kada je, recimo, došlo do promene na Radio-televiziji Vojvodine.

Međutim, imali smo potpuno drugačiju situaciju. Tada su svi oni koji su smenjeni proglašeni da su oni zapravo apostoli nezavisnog novinarstva, a svi oni koji su došli posle njih, to su neki rigidni tipovi koji jednostavno nisu smeli ni da budu novinari. Možda ih je trebalo streljati, lustrirati, tako ste se ponašali prema neistomišljenicima. I to su uradili 5. oktobra.

Znate, ako hoćete demokratski diskurs, onda uvažite i suprotno mišljenje. Nisu svi novinari članovi NUNS-a, niti su svi novinari članovi nekog drugog udruženja. Ima nekih koji nisu uopšte članovi nijednog udruženja, a vaš problem je taj što vi isključivo kao novinare smatrate one koji su u Nezavisnom udruženju novinara Srbije, jednom soroševskom udruženju koje tako pokušava da kreira javno mnjenje, isključivo kako je njima po volji.

Prema tome, ako se zalažete za demokratski diskurs i za neki demokratski dijalog, onda uvažite da postoji i neko ko drugačije razmišlja u odnosu na vas i da ovo što inače radite, a 12 godina niste rešili ni finansiranje RTS-a i ni RTV-a, ipak prepustite nekome ko to malo bolje zna. Uzgred, zakon se i donosi da građani ne bi plaćali veću taksu, nego da bude samo 150 dinara. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Za reč se javio kolega Jovo Ostojić, ali moram da vas obavestim da vaša poslanička grupa nema više vremena.

To je to. Hvala.

Sledeći se za reč javio kolega Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Kolega Đukanović opet ponavlja kao da Vlada ima neke pare pa Vlada finansira RTS, pa ako Vlada bude iz svog budžeta finansirala RTS, misli poslanik Đukanović, onda ima pravo da postavlja direktora RTS-a.

Da obavestim poslanika, da nauči jednom za sva vremena, da Vlada nema nikakve pare. Vlada nema ni dinara, niti država ima dinara...

(Predsedavajući: Obraćajte se meni, molim vas, kolega Raduloviću. Nemojte direktno.)

Imaju samo poreski obveznici, građani koji plaćaju poreze i tim porezima se onda plaćaju i bolnice i škole pa se plaća i RTS.

Prema tome, ne postoji dilema oko toga da li pretplata, taksa ili budžet, sve ide iz džepova građana, kolega Đukanoviću.

A nadamo se, takođe, da će se uslišiti vaše preklinjanje ...

PRESEDAVAJUĆI: Izvinjavam se, kolega Raduloviću, molim vas da se obraćate meni, ne direktno poslaniku. Poštujte Poslovnik, ništa drugo. Hvala. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala, predsedavajući, što aršine podešavate prema govorniku.

Znači, bilo bi jako lepo kada bi ovaj apel koji je kolega Đukanović uputio svima bio uslišen, da se mi pojavimo na RTS-u i stvarno uništimo svoje političke karijere, ali biće da je obratno. Biće da se SNS boji, odnosno da se Aleksandar Vučić boji nastupa opozicije na televiziji, zbog toga i ne možemo na RTS. Zbog toga ja nisam bio na RTS-u, na Prvom kanalu, od izbora do danas.

Ova smešna podmetanja kao gledaju svaki dan na RTS2, pa to nije RTS, to nije ono što finansiraju građani Republike Srbije kroz taksu ili budžet, jer je to plaćeno od strane Skupštine. To znači da ovi prenosi moraju da idu, tako da, molim vas, uslišite preklinjanje kolege Đukanovića.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Replika, Vladimir Đukanović.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Slažem se, naravno, to su narodne pare i tu nema nikakve dileme, jednako kao kad je država plaćala i stečajne upravnike. Pa znate, u 16 preduzeća budete stečajni upravnik i budete rekorder i primite jedno 22 miliona dinara. Možda je to trebalo ipak otići za RTS, a ne za takvog stečajnog upravnika. Pritom, građani imaju očekivanja da im spasete preduzeće, a vi im upropastite preduzeće. E vidite, to je ono što je skandalozno.

I nemojte da oni pričaju o narodnim parama, zato što su krčmili narodne pare – u tome je razlika – zapošljavali svoje supruge, kumove, kume i tako dalje.

Prema tome, jesu to narodne pare, kao što se finansiraju i bolnice, ali ja ovde govorim o onome kako je to fino u zakonu definisano. Ako hoćete da građani plaćaju manju taksu, onda moramo ovo da prihvatimo. Ako nećete da država daje iz budžeta Radio-televiziji Srbije, taksa će biti veća. Jer ste hteli javni servis. U tome je razlika. Znači, javni servis podrazumeva da građani plate to.

Nemam ništa protiv, ali ako hoćete ovo drugo što kažete, da Vlada finansira, tj. da narodne pare iz budžeta koje su poreski obveznici dali, onda morate da prihvatite sledeću činjenicu – da onda nema upravnog odbora, niti

REM-a, niti ne znam čega, nego Vlada postavi direktora, jer je to njena institucija. I nemojte onda da se žalite, eventualno, na uređivački program.

Ja nisam pristalica toga, ja sam ipak za nezavisnu instituciju koja će izabrati upravni odbor, a naravno, molim RTS da što više poziva dotičnog gospodina, zato što, kad god se pojavi, rejting mu padne bar za 2%. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đukanoviću.

(Saša Radulović: Replika.)

Pošto smo daleko otišli od teme i amandmana, idemo dalje.

(Saša Radulović: Replika.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

(Saša Radulović: Replika.)

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

(Saša Radulović: Replika. Dali ste gospodinu Đukanoviću repliku.

Pa kako tako? Dajete tamo, a ne dajete opoziciji. Isti aršini, gospodine predsedavajući!)

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

Izvolite.

(Aplaudiranje i komentari: Bravo, bravo!)

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Sa podsećanjem da je trenutno na dnevnom redu produženje rokova zakona kojim se privremeno uređuje, i da je kolega narodni poslanik mene pitao zašto ne govorim o Radio-televiziji Vojvodine, ja sam vam na raspolaganju, ako hoćete da kršimo pravila dnevnog reda, da govorim i o nasilju, i o lažima, i o pljački, i o policajcima u civilu na Radio-televiziji Vojvodine, o kršenju novinarskog kodeksa, o bezakonju održavanjem sednice upravnog odbora.

O svemu tome sam vam na raspolaganju kad to bude na dnevnom redu. Sada nije. Sada je na dnevnom redu produžavanje rokova. O progonu novinara takođe, o pretnjama novinarima, o lažima kome će „hvaliti“ dlaka s glave ili ne takođe sam na raspolaganju da vam odgovorim, kao što sam na raspolaganju da vam odgovorim i o tome šta je bilo u Radio-televiziji Vojvodine ili Televiziji Most 5. oktobra 2000. godine. I tu sam vam na raspolaganju.

Ali to sve nije tema, tako da ste, nažalost, dali doprinos mojoj tužnoj tvrdnji da nema ni volje, ni znanja, ni sposobnosti za dijalog. Ali ja vam svejedno stojim na raspolaganju za onaj dan kada te volje bude bilo, jer ja od nje neću odustati. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, gospođo Čomić.

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Ja ću probati ukratko, pre svega zbog građana Srbije, da neke stvari pojasnim, pošto ovde imamo jednu klasičnu zamenu teza dela poslanika opozicije.

Pre svega, ovim zakonom niko ne uvodi taksu. Taksa postoji u skladu sa Zakonom o javnim medijskim servisima i ona je definisana kroz taj zakon kao jedini vid finansiranja javnih servisa. Upravni odbori Radio-televizije Srbije i Radio-televizije Vojvodine 2015. godine su doneli odluku da ta taksa treba da iznosi maksimalno 500 dinara.

U decembru 2015. godine ova vlada, da bi zaštitila građane Srbije, uzimajući u obzir njihov socijalno-ekonomski položaj, donosi ovaj leks specijalis i ovim specijalisom definiše da ta taksa može biti maksimalno 150 dinara i opredeljuje da će razlika biti dotirana iz budžeta Republike Srbije.

Znači, ovaj zakon definiše dve stvari: 150 dinara kao maksimum, a ne 500 dinara, s jedne strane, a s druge strane način naplate takse, odnosno smanjivanje troškova naplate takse kroz to što se ona naplaćuje kroz račun.

Moram da kažem, nije istina da bilo ko plaća TV pretplatu za štale, pomoćne objekte i slično. Ovaj zakon jasno definiše na koje objekte se naplaćuje i definiše ko ima pravo da bude oslobođen. Moram da kažem da je oko 180.000 mernih mesta oslobođeno plaćanja te takse.

I konačno, moram da kažem kolegi Đurišiću, mi smo našli jedan vrlo dobar model po kome smo efikasni u naplati takse, za razliku od onoga što je postojalo od 2005. do 2013. ili 2014. godine, kada je ukinuta, kada nije naplaćeno 400 miliona evra takse i kada je Radio-televizije Srbije ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, isteklo je dva minuta.

Gospodine Raduloviću, javili ste se po amandmanu? Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Ovaj amandman, naravno, ne treba prihvatiti. Vlada ga je prihvatila zato što je sve nakaradno okrenula.

Da ponovim još jednom. Država i Vlada nemaju svoje pare, tako da, kada se plaća iz budžeta, a delom se RTS finansira iz budžeta, to nije novac Vlade da bi onda Vlada mogla da razmišlja o tome da postavlja direktora ili ne. Tako da je to malo brkanje lončića koje konstantno čujem od kolege Đukanovića i on ne prestaje sa tim. Znači, Vlada nema pare, država nema pare, imaju poreski obveznici i oni plaćaju RTS, kao što plaćaju i taksu koja je pre bila pretplata.

Ovo što je rekao ministar je stvarno interesantno. Znači, Vlada je zaštitila građane Srbije tako što im je zavukla ruku u džep i uzela po 150 dinara. To je interesantan koncept i ja sam siguran da će to građani jako dobro razumeti.

Imam jedan predlog i za Vladu i za ministre. Umesto da zavlačite ruku u džep građana, da uvedu u red neko javno preduzeće, da smanji gubitke. Podsetiću ministra, 47 milijardi dinara je predviđeno u budžetu za 2017. godinu za plaćanje garancija javnim preduzećima koja ne mogu da vraćaju svoje dugove. Dakle, 47 milijardi dinara! U poslednje tri godine 95 milijardi je otišlo na iste stvari. Prema tome, Vlada ne uvodi red, nego zavlači ruku u džepove građana i privrede.

I još jednom, što se tiče Đukanovića, koji je očigledno opsednut stečajem, da vam kažem – uvešću vam stečaj SNS-a u aprilu.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, to nije imalo apsolutno nikakvih dodirnih tačaka sa amandmanom i ja vas molim da se biranim rečima obraćate u Narodnoj skupštini i ne vređate dostojanstvo Parlamenta.

(Vladimir Đukanović: Replika.)

Gospodine Đukanoviću, imate osnova za repliku, a i gospodin Antić ima osnova za repliku. Ako dozvolite, najpre ministar Antić pa onda vi.

Izvolite, gospodine Antiću.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zaista razumem da je demagogija deo političke utakmice i, koliko shvatam, ona često može da bude deo političke borbe opozicije, ali gospodin Radulović bi morao da zna malo više od ovoga o čemu priča. Znači, morao bi gospodin Radulović da zna šta je Zakon o javnim medijskim servisima i da zna kolika je cena takse koju su utvrdili upravni odbori Radio-televizije Srbije i Radio-televizije Vojvodine da bi ovako polemisaio sa mnom.

Kada bi znao da je to 500 dinara, a da je ovo leks specijalis, gospodine Raduloviću, onda bi shvatio da smo mi sa ovih 150 dinara zaista sačuvali građane od uzimanja dodatnih para za funkcionisanje Javnog servisa. Tako da mi nismo zavukli bilo kome ruku u džep, nego smo upravo sačuvali građane od tih dodatnih 350 dinara koji su važili prethodnih desetak godina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Šaroviću, izvolite. Povreda Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, povređen je član 104. Povredili ste ga vi time što ste ministru Antiću dali da govori o toj demagogiji, a on je u skladu sa članom 104. dužan da demagogiju spakuje u dva minuta. Ne može dva puta po dva, nego u ona dva minuta po svakom amandmanu celokupna demagogija da se spakuje.

Član 104, moramo da ga čitamo dok ne nauče, predsedavajući, kaže: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku“, dakle ministru može da kaže šta god želi, „koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku. Ako se uvredljivi izrazi odnose na poslaničku grupu...“ može predsednik poslaničke grupe i tako dalje.

Član 158. Poslovnika o radu Narodne skupštine, stav 7. kaže da predlagač zakona, odnosno ovlašćeni predstavnik, koji pobeže sad iz sale, gospodin Antić, ima pravo da o svakom amandmanu govori dva minuta, s tim da ukupno trajanje pretresa po tom osnovu ne može trajati duže od dva sata. Dakle, dva minuta za ministre.

Ministri su već previše privilegovani time što u načelnoj raspravi mogu da se javljaju koliko hoće. I to je neprirodno, imajući u vidu da su oni ovde gosti, ali nemojte im onda davati i u raspravi u pojedinostima više od prava koja

imaju. Poslanici imaju mnogo manje. Mi imamo 27 minuta. Dajte, poštuju poslovnik koji ste doneli.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šaroviću.

Naravno da poštuju Poslovnik. Smatram da nisam povredio Poslovnik time što sam omogućio gospodinu Antiću kao predstavniku predlagača dodatna dva minuta s obzirom na to da mu se poslanik u malopredšnjem izlaganju direktno obratio. Vi ste pravnik i jako dobro znate da se generalno Poslovnik primenjuje i odnosi na sve učesnike u raspravi, i na predstavnike predlagača i na narodne poslanike.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.) Zahvaljujem.

Ne možete sada dobiti reč po Poslovniku jer, dajući objašnjenje, nisam mogao da povredim Poslovnik, a rekli ste da želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika.

Dajem pravo na repliku gospodinu Đukanoviću. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući, da sam konačno došao na red.

Pošto nam neko preti da će nam uvoditi stečaj, moram da citiram Njegoša: „Tvrd je orah voćka čudnovata, ne slomi ga al' zube polomi“. Tako je to što se tiče Srpske napredne stranke. Znači, i kad se popne na brdo, miš ostaje miš. Ako ćemo i Bogišića da citiramo, „Što se grbo rodi, vreme ne ispravi“. Znači, ne mogu oni koji ne postoje, koji su nekakav građanski pokret, da idu na dobro organizovanu političku organizaciju. Prosto, to ne ide i mogu samo da sanjaju.

Ja ću još jednom ponoviti: imamo mi mana, naravno, zato što nije dokraja sprovedena pravna država, jer da jeste, on bi bio u zatvoru. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đukanoviću, taj posao ipak treba da rade nadležni organi i nadležne institucije.

Replika, ovlašćeni predstavnik Srpske napredne stranke Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, neću citirati Njegoša nego ću da kažem jednu narodnu poslovicu– pametan čovek se uči na tuđim greškama, a neko drugi na svojim.

E sad, nije prvi put da se Srpskoj naprednoj stranci preti stečajem. Pretili su to i neki drugi ovde, i to od 2009. do 2012. godine. I znate kako se to završilo? Morali su da čekaju četiri godine da njihova lista prođe cenzus i ponovo da budu u Narodnoj skupštini.

Ja sam potpuno uveren da, ako neko želi da se proglasi stečajnim upravnikom Srpske napredne stranke, prvo mora da je pobedi na izborima, a da vodi računa, kad se izbori raspišu, da posle izbora još četiri godine ne čeka da uđe u Narodnu skupštinu.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram da smo se previše udaljili od teme i sada ću, shodno članu 112, napraviti kraću pauzu od pet minuta da bismo se vratili na raspravu o amandmanima. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 20.00)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Nastavljamo sa radom. Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući, i dodajem da je strahovito neodgovorno da se nakon dve i po godine od donošenja Zakona o javnim medijskim servisima odredbe ovog zakona i dalje ne primenjuju, zato što mi po drugi put, odnosno Skupština po drugi put probija rokove koje je Vlada Republike Srbije sama propisala smatrajući ih dovoljnim za postavljanje novog sistema naplate putem taksi.

Podsećam da je u međuvremenu donet i Zakon o privremenom uređenju načina isplate taksi za javni medijski servis koji je u direktnoj suprotnosti sa Zakonom o javnim medijskim servisima i koji unosi dodatnu nesigurnost u medijsku pravnu oblast.

Ono što je meni ovde vrlo problematično i vrlo opasno jeste da ovo rešenje govori o odnosu Vlade prema Javnom servisu i Vladinoj želji da ga pretvori u svoj partijski servis, stavljaju javni interes u odnos zavisnosti prema Vladi kroz permanentno budžetsko finansiranje.

Malopre sam u svom izlaganju pomenula koliko je opasno da država ima bilo kakav udeo i da finansijski podržava medije, zato što je to direktan put u uslovljavanje medija, u političko i finansijsko zloupotrebljavanje medija, a to nas ni na koji način ne može odvesti ka slobodnom društvu.

Podsećam da u društvima u kojima vladaju turbulentne okolnosti, u nestabilnim društvima kakvo je ovo naše društvo, svaki upliv u medije za posledicu ima direktnu manipulaciju građanima.

Dakle, mediji predstavljaju u svakom društvu osnovno sredstvo informisanja preko koga se građani informišu. Zahvaljujući kome treba da donesu inteligentne i promišljene političke odluke. Takva situacija je apsolutno nemoguća u situaciji, u okolnostima kada samo jedna politička partija, kada Vlada konkretno, kontroliše medijski javni servis koji treba da bude osnovni medijski servis građana i osnovno sredstvo preko koga građani mogu da dobiju objektivne, pravoverne i istinite informacije. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani građani Srbije, tema je još uvek ne da li želimo da finansiramo javni servis nego šta građani moraju da dobiju zauzvrat. Neophodno je da se to svaki put ponovi zbog toga što poslanici vladajuće većine neprekidno tvrde kako neko hoće da ukine javni servis. To jednostavno nije tačno.

Već smo pričali o tome na koji način javni servis treba da vraća uslugu za koju ga svi građani Srbije plaćaju. Dakle, on mora zauzvrat u svom informativno-političkom delu da pruži sliku Srbije onako kako ona zaista izgleda u samoj Srbiji ili barem u ovom parlamentu. Dakle, nije normalno da od sto procenata političko-informativnih emisija premijer Vučić, ministri i poslanici vladajuće većine dobijaju 99% , da 1% dobijaju pripadnici takozvane konstruktivne opozicije, a da svi ostali koji u biračkom telu imaju daleko veću popularnost od one koja se prikazuje na javnom servisu nemaju nikakav prostor.

Ja sam predložio da se napravi jedan pravilnik po kome bi se javni servis obavezao na koji način će predstavljati političke organizacije i političke stranke koje su prisutne u Parlamentu u svojim političko-informativnim emisijama. Ako neko, dakle, ima 5% u Skupštini, on bi trebalo da dobije 5% mesta u političko-informativnim emisijama. Mislim da je to fer za onaj novac koji građani Srbije plaćaju za javni servis. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Pozivam da se ne usvoji. U obrazloženju koje smo dobili od Vlade mislim da je jasna priča zašto.

Dalje, ovo što smo čuli malopre kao obrazloženje nema veze sa samim amandmanom, to treba primetiti. Drugo, i ono malo što je pokušao da kaže o amandmanu, izgleda da je predlagač svoj amandman promašio, al' to ne čudi, zato što je, vraćam se na obrazloženje Vlade, promašio i kompletan zakon. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: O amandmanu narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Mi razumemo da vladajuća većina misli da je promašeno, da sve političke stranke koje su zastupljene u Skupštini imaju proporcionalnu zastupljenost u informativnim emisijama, naravno kada je njihova zastupljenost 100%. Prema tome, mogu i da pričaju ovakve stvari.

Mi ćemo pobediti na izborima i ovakve stvari nikada nećemo raditi, pošto je jednaka medijska zastupljenost, odnosno jednake šanse za političke opcije jesu preduslov demokratije, a medijski mrak je u stvari i ona stvar koja ubija Srbiju i dozvoljava da imamo ovakvo stanje kakvo imamo, gde građani...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, ja vas molim da se vratite na amandman. Očigledno ne želite. Zahvaljujem.

O amandmanu najpre narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, moj uvaženi kolega profesor, koji je opet u bekstvu, promašio je; uopšte nije govorio o ovom amandmanu, govorio je o nekom drugom. I opet je tražio da političke stranke budu ravnopravno zastupljene, iako on nema registrovanu političku stranku, a deset godina se nije skidao sa centralnih televizija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: O amandmanu narodni poslanik Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Evo, građani Srbije, drago mi je da ste čuli, neko je rekao da oni neće nikada to da rade kao što se danas radi. Znači, oni će da uređuju RTS. U tome je ključna razlika između nas i njih.

Uzgred, a evo, vi me, ministre, ispravite, direktor RTS-a je gospodin Bujošević. Govorili su da je to apostol nezavisnog novinarstva, veličali ga 5. oktobra zbog njegove knjige, da je to jedan sjajan novinar, nezavisni novinar. Pa žalite se njemu što vas nema tamo, ako vas nema. Nemojte da se žalite nama. Mi nemamo nikakve veze sa tim. Čak se mi žalimo na program RTS-a, a vi novinaru koga toliko cenite, koga ste dizali u nebesa, žalite se njemu i manite se više SNS-a i ove vlade koja ne želi da utiče na programsku šemu i na rad RTS -a. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Saša Radulović. Nemate osnova za repliku, a po amandmanu možete.

SAŠA RADULOVIĆ: To, da prodate tu priču građanima Srbije da ne utičete na RTS, zaista je smešno. Znači, Aleksandar Vučić direktno uređuje sve medije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: S obzirom na to da je pomenut predsednik SNS-a, pravo na repliku ima gospodin Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Evo nas opet u replici, je l' tako? Lepo, i hvala na tome. Zašto mi možemo da govorimo po pravu na repliku, to je više nego jasno. Zato što neki ovde nemaju šta drugo da kažu do da pričaju o predsedniku Vlade i o SNS-u. I zato mi konstantno dobijamo osnov za repliku.

(Dok poslanik govori u sali se čuju glasni komentari.)

Zašto ti neki drugi ne dobijaju osnov za repliku? Zato što osim primitivnog urlikanja, koje čujemo i sada, nikada ne mogu ništa drugo da urade. Dakle, njima niko nikada ime ne pomene, ni stranku im ne pomene, između ostalog jer stranke tu i nema. Postoje tu neka udruženja građana koja se lažno predstavljaju kao pokreti, ali stranaka tu i nema, ako ćemo iskreno.

Dalje, pitanje nekog stečaja, upravljanja itd., danas je lepo rekao gospodin Arsić, ovlašćeni predstavnik za ovu sednicu – oni koji su toliko ponosni

na tu rečenicu treba da znaju, ako nisu znali, evo danas da znaju, nisu je oni izmislili, i treba da znaju da je posledica upotrebe te rečenice da se u Narodnoj skupštini ne bude mnogo, mnogo godina.

Ja neću da kažem da to sad predstavlja određenu lošu sreću, da ne kažem baksuz, jer ja sujeveren u tom smislu nisam, ali možda, samo možda, za okruženje onoga ko se tim stvarima koristi i taj podatak bude od određenog interesa. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Član 107. Poslovnika – dostojanstvo Narodne skupštine Republike Srbije.

Mislim da ste bili dužni da upozorite prethodnog govornika da narodni poslanici govore rečima i jezikom, a ne imitiraju nikakve zvuke životinja. Mislim da je to bio vaš zadatak, predsedavajući. Iz vladajuće većine očitó nemaju argumentaciju, pa izmišljaju raznorazne neistine, a na kraju i vređaju poslanike opozicije, jer im je to izgleda jedino što im je preostalo, s obzirom na to da nisu u stanju na drugi način da odgovore u Skupštini.

PRESEDAVAJUĆI: Shodno članu 104. stav 3. omogućio sam pravo na repliku i nisam primetio da se gospodin Orlić neprimereno obraćao ostalim kolegama i kolegamicama poslanicima.

Povreda Poslovnika, Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Član 103. i član 104.

Bili ste dužni da opomenete kada se neko ne drži dnevnog reda i kada se ne drži amandmana, a pritom iznosi neistine. Ovde je rečeno, dragi građani Srbije, da gospodin Vučić direktno utiče na gospodina Bujoševića, što je stravična neistina. Ako neko želi da vređa dostojanstvo gospodina Bujoševića, apostola nezavisnog novinarstva doskora za dotičnu gospodu, onda to neka ide da mu kaže u lice. Nemoj da obmanjuju građane Srbije. Srpska napredna stranka ima veliki problem sa Radio-televizijom Srbije, bar što se tiče informativnog programa.

Prema tome, ovakva laž, bili ste dužni da ga opomenete zato što, em vređa dostojanstvo direktora RTS-a, em iznosi stravičnu neistinu, čime se obmanjuje čitava javnost. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đukanoviću, smatram da nisam povredio Poslovnik, jer sam upravo zbog izrečenog omogućio repliku gospodinu Orliću.

Da li želite da se u danu za glasanje Narodna skupština izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram čl. 103, 106. i član 107.

Gospodine predsedavajući, i sad prisustvujete očiglednom ometanju slobode govora, to je član 106. stav 3.

Ja sam mogao da oprostim dok sam ja bio u pitanju, ali su neprestano danas, kad god sam se javio za reč, iz ove poslaničke grupe ljudi skakutali, izlazili, otvarali vrata, stajali, okretali leđa. Sve su to načini na koji se ometa nečija sloboda govora. To je njima prešlo u naviku i dok je kolega iz opozicione stranke reklamirao povredu Poslovnika, kolega poslanik koji non-stop meni okreće leđa je dobacivao, pri tome je u neposrednoj blizini stajao, vrpeljio se, kršio, lomio ruke, da li vrača, da li gata, ne znam šta radi, ali je to očigledan način ugrožavanja slobode govora, koji je zajemčen članom 106. Poslovnika, a i Ustavom.

Zato vas molim, ne tražim da se o ovome glasa, ali da ubuduće povedete računa i s vremena na vreme ovom nervoznom poslaniku, koji me i sad ometa, skrenete pažnju da, ukoliko ne može sam da se smiri, potraži odgovarajuću pomoć u odgovarajućoj ustanovi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, poslaniče Rističeviću.

Smatram da nisam učinio povredu Poslovnika, jer ne mogu predvideti šta će narodni poslanici govoriti, ali zato ste vi tu da ukažete na to.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Član 27.

(Ana Stevanović: A replika na vređanje poslanika?)

(Narodni poslanici DJB dobacuju: Jesi li čuo vređanje, čoveče?)

PRESEDAVAJUĆI: Toliko dugo ste narodni poslanici da ste mogli da izučite Poslovnik i da shvatite da povreda Poslovnika ima prednost uvek naspram replike.

A kada smo kod replike, nemate osnova za repliku, jer ne možete ići replikom na povredu Poslovnika. To je nemoguće.

Izvolite, gospodine Nogo..

SRĐAN NOGO: Član 27.

Vi se starate o primeni Poslovnika, gospodine predsedavajući, i u vezi sa tim član 103. Dva prethodna poslanika koji su ukazivali na povredu Poslovnika... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, upravo zato što se staram o primeni Poslovnika ne možete da ukažete na povredu Poslovnika na koju je već ukazano. Na te članove je ukazano.

I zato nastavljamo sa radom.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Nemanja Šarović, Zoran Krasić i Tomislav Ljubenović, zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr

Ivan Kostić, dr Dragan Vesović, prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Da li neko želi reč po amandmanu? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, po amandmanu.

Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Predsedavajući, ovo je neverovatno što radite, građani gledaju. Znači, uskraćujete opoziciji da govori, serijski dajete poziciji da govori, uskraćujete replike i ponašate se zaista krajnje neprihvatljivo.

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas da govorite o amandmanu koji je podnet. Izvolite. Ako želite da govorite po amandmanu, dobili ste reč. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Govorim. Očigledno vas je strah, odnosno dobili ste nalog da ne mogu da govorim. Znači, bile su replike i trebalo je da odgovorim na njih. To ste sve dozvolili, dozvolili ste najgrublje uvrede.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da govorite o amandmanu, gospodine Raduloviću? Ovo nije amandman.

SASA RADULOVIĆ: Znači, najgrublje uvrede dozvoljavate i ne dajete pravo na reč.

PRESEDAVAJUĆI: Izgleda da ne želite.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić, o amandmanu.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: E, napokon. Samo da objasnim jednu stvar, o čemu se radi. Kada se uvodi taksa na električno brojilo, onda je to javni prihod, po Zakonu o budžetskom sistemu. E sad, šta to znači? Svako ko ima brojilo plaća taksu, i to je nezavisno. Drugi deo ovog zakona kaže – to ćemo namenski da usmerimo ka ovim javnim servisima.

Šta to znači u praksi? U praksi je moguće da taksa za brojilo ide i za leptire, uzgoj leptira, a namenska sredstva za javni servis mogu da se obezbede i na drugi način. To u prevodu znači da su i ovaj zakon o privremenom uređenju načina naplate takse za javne medijske servise i Zakon o javnim medijskim servisima u suprotnosti sa Zakonom o budžetskom sistemu, konkretno sa članovima 14, 17, član 2. tačka 14), jer taksa može da dođe samo za pružanje određene javne usluge.

Taksa na brojilo je za pružanje neke javne usluge vezano za elektroprivredu, ali ovde očigledno nije. Neko će da se bavi pred Ustavnim sudom tim stvarima, ne ulazim u te stvari.

Pošto je ovo privremeni zakon i rečeno je od 1. januara do 31. decembra, u sumrak važenja tog zakona pogodi nas kao iz vedra neba amandman Gordane Čomić i ovo se produži još dve godine. Nepotrebno.

I na kraju samo još jedna rečenica. Nama niste prihvatili amandman, a ministar saobraćaja je pre petnaest dana hteo da umre zbog tog člana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

(Zoran Krasić: Što je živa?)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović, po amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani gospodine predsedavajući, naravno da je najvažnije da sagledamo zbog čega je Vlada Republike Srbije u svom obrazloženju odbila ovaj amandman. Kaže se da bi to moglo dovesti u pitanje rad javnih medijskih servisa i obavljanje njihove osnovne delatnosti, koja je u funkciji ostvarivanja javnog interesa.

Šta je osnovna delatnost javnog medijskog servisa, koja je u funkciji ostvarivanja javnog interesa, ako nije sloboda medija, ako nije sučeljavanje vlasti i opozicije, ako nije parlamentarna debata, odnosno debata svih učesnika u političkom i parlamentarnom životu Srbije? Kakav je to javni interes da na RTS-u nikada ne vidite nijednog opozicionog lidera? Čiji je to javni interes?

To ničiji javni interes nije. To je isključivo interes vlasti. I vi onda nama tvrdite da Aleksandar Vučić nema nikakav upliv na javni medijski servis. Pa dobro, koji je razlog što javni medijski servis, gospodine Đukanoviću, gospodine Arsiću, gospodo ministri, ne poziva nijednog opozicionog lidera na RTS? Koji je to razlog? Šta je razlog ako nije Vučić? Šta je razlog?

Hajde, gospodo naprednjaci, otkrijte nam taj razlog. Znači, nije Vučić zabranio da se na RTS-u pojave opozicioni lideri. Ko je? Da nije Bujošević?

(Blaža Knežević: Idi pa ga pitaj.)

Pa odlično. Hajde da rešimo konačno tu misteriju. Ne samo na RTS-u, na RTV-u. Na Radio televiziji Vojvodine od kada su je preuzeli naprednjaci nijedan opozicioni lider takođe ne može da se pojavi. Može li na „Pinku“? Može li na „Studiju B“? Može li na bilo kojoj televiziji pod kontrolom SNS-a? A sve pomenute televizije su pod kontrolom SNS-a. I posle zašto nema direktnih televizijskih duela, zašto nema sučeljavanja vlasti i opozicije?

Naravno, ima. Izašao je Aleksandar Vučić na duel jednom od najjačih opozicionih lidera u Srbiji, Jeleni Karleuši. To je njegova mera duela i učestvovanje u rijaliti šouima. To je Marijan Rističević, Aleksandar Vučić u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Dakle, „Farma“ je mera politike SNS-a.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Biće i ovo kratko, ne mora da bude predugo.

Čuli ste šta se desilo. Pravo na repliku, ako neko nije primetio. Ponovo je novi DOS poslao svog piona na SNS i predsednika Vlade. Opet, što bi rekao narod, krenuli biciklom na Rusiju.

Znači, mi smo se već ovde bavili pitanjem gde neko, očigledno nesrećan svojom pozicijom u okviru novog DOS-a, može sebi da pronade prostor. Hajde da se malo presaberemo, da vidimo šta smo dosad utvrdili. Utvrdili smo da ne može da bude zajednički predsednički kandidat iako on to stvarno silno želi i uredno se nudi. Praktično se nudi kao na tacni, niko ga ne

zarezuje dva posto. To ne može da bude. Utvrdili smo, takođe, da ne može da bude ni šef izbornog štaba, mada se i za to nudio. Ne može jer ne može da kontroliše ni sebe, a kamoli druge. Svi znamo šta radi, šta je uradio i danas i malopre, pa opet on to radi iznova. Dakle, kontrole niotkuda.

Nudili smo već da bude običan pion, primetili da tu postoji talenat. Izgleda da nije zadovoljan ponudom. Nudili smo već da možda bude dežurni kampanjski pevač. Ako nešto radi, ako nešto vežba, priprema se i trenira, e po svemu što smo videli u ovoj sali, to je to.

Međutim, slušam nešto malopre pa mi pade na pamet. Izgleda da se preporučuje i za dublera određenoj estradnoj umetnici, pa ako je slučajno novi DOS planirao zvaničnu ulogu dublera određene estradne umetnice, nemamo ništa protiv da mu to bude i zvanična uloga u koaliciji. Evo, mogu i zvanično da ga zovu Diva. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik...

(Boško Obradović dobacuje.)

Ne poznajem kafanske pevače sa Ibarske magistrale, verujte mi. Ja ne prepoznajem. Zaista ne znam. Ne prepoznajem.

Reč ima Marija Janjušević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povređen je član 106. stav 3: „Za vreme govora narodnih poslanika ili drugih učesnika u pretresu, nije dozvoljeno dobacivanje, odnosno ometanje govornika na drugi način, kao i svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora.“

U ovom slučaju smo imali horsko dobacivanje i dodatak uz poslanika koji se prvo ovde direktno obraćao, ali tako vešto da zaradi pohvalu onog koji zapravo nadgleda, nažalost, i rad čitavog ovog tela, Aleksandra Vučića. Dakle, dobićete pohvalu, zaradili ste je.

Ali vas molim, vama se obraćam, dakle nikom direktno, da pod hitno vratite red ovde. Izvinjavam se svim građanima Srbije što ovo moraju da gledaju dok razgovaramo o tome kako se njihov novac troši upravo na ovakve prenose.

Žao mi je što ne mogu da vas zamolim da češće dajete replike vladajućoj stranci, jer sve ono što poslanici ovde izgovore pre svega govori o njima samima, o njima lično. Sa te strane nemojte misliti da građani nemaju oči i uši, prestanite da potcenjujete inteligenciju i svih nas poslanika iz opozicije i svih građana Srbije. Hvala vam na tome.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem i ja vama. I dobro je da građani imaju i oči i uši.

Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.) Zahvaljujem.

(Marijan Rističević: Replika.)

Vi ste repliku tražili?

(Boško Obradović: Zašto?)

Možete po amandmanu.

(Marijan Rističević: Replika.)

Jeste li direktno pomenuti?

(Marijan Rističević: Jesam.)

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da nisam pomenut imenom i prezimenom, da nisam pomenut u negativnoj konotaciji, evo još jednog ometanja, ne bih ni zamerio, čak ne zameram što je koleginica ispred mene iskoristila povredu Poslovnika za repliku. Ovde sam pomenut u negativnoj konotaciji po pitanju medija.

Ja ne bežim ni od jednog TV duela, ne biram televizije. Od 90. godine, od kad sam osnovao stranku, dakle nije trebalo crkva da mi osnuje stranku nego sam je osnovao sam, nijednom nisam gostovao uživo na RTS-u, sem kad su bili prenosi Narodne skupštine, a i tada sam bio uskraćen. Onaj ko je mene pomenuo gostovao je na RTS-u i kad nije imao političku stranku već je samo glumio političku stranku. Bio je rado viđen gost, čini mi se, kod Olivera Kovačević (je li se tako zove?).

Dakle, za razliku od njega, kad je i van Parlamenta imao pravo da gostuje na RTS-u, ja to pravo do danas nisam ostvario.

Ja sam od pomenutog kolege čuo i kako treba štampati novac. Verujem da će na sledećoj sednici predložiti da to radimo foto-kopiranjem, možda u čačanskoj biblioteci. Ovog puta je rešio da uredi Javni servis i ja predlažem kolegama poslanicima da sve učine ali da ne dopuste da „mali Pernar“ uređuje RTS na način na koji hoće da emituje i štampa novac. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate osnova za repliku. Ne znam zašto se stalno prepoznajete, ali nemate osnova za repliku.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nemanja Šarović, Zoran Krasić i Momčilo Mandić.

Na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave, o njima se ne glasa. Član 163. stav 4. Poslovnika.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Građani Srbije, ja sam predložio ovaj amandman da se zakon usvoji pre nego što je Vlada predložila da se usvoji. Naravno, sve pod pretpostavkom da se usvoje amandmani koje sam ja podneo, kako na ovaj tako i na onaj prethodni zakon koji se tiče javnog servisa.

Da podsetim, to su bili amandmani koji se tiču transparentnosti pravilnika o tome da se uvede proporcionalna zastupljenost političkih stranaka u političko-informativne programe i predlažem, za razliku od Vlade, koja je predložila da ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“, da ovaj zakon stupi na snagu istog dana kada se objavi u „Službenom glasniku“, da bi se što više vremena dalo javnim servisima da pripreme svu moguću dokumentaciju, pripreme pravilnike o proporcionalnom zastupanju političkih organizacija i stranaka u njihovim programima.

Još jednom hoću da kažem da je ovakav pristup koji ovde izlažem zasnovan isključivo na ideji da građani plaćaju – bilo kroz taksu, bilo kroz poreze – Javni servis i da je princip transparentnosti i proporcionalnosti u zastupljenosti ono što Javni servis mora da ima kao obavezu ako želi da bude javni servis i ako želi da ga građani ove zemlje finansiraju. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Obradoviću, vi ste se javili po amandmanu, je li?

(Boško Obradović: Da.)

Izvolite. Naravno.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, s obzirom na to da nikad mi iz opozicije nećemo dobiti pravo na repliku, naravno, ostaje nam da se još javimo po amandmanu.

Ja zaista ne mogu da razumem zašto se gospodin Marijan Rističević osetio uvređenim što sam ga nazvao Aleksandrom Vučićem u Narodnoj skupštini. (Poslanici naglas komentarišu.) Niti mogu da razumem zašto bi se Aleksandar Vučić našao uvređenim što sam ga nazvao Jelenom Karleušom ...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, je li to po amandmanu?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ovaj amandman i te kako ima smisla i mi ga podržavamo, iz prostog razloga ...

PRESEDAVAJUĆI: Ima smisla vezano za Marijana Rističevića?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ima smisla, evo sad ću da vam objasnim zašto. Zato što...

PRESEDAVAJUĆI: Nemojte da mi objasnite. Ja vas pitam da li želite da govorite po amandmanu. Ako želite, ja ću vam nadoknaditi vreme.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Vi trošite moje vreme, je li to poenta vašeg upada u moje vreme? Imate vaše vreme, nemojte otimati moje vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Ma zaboga, zašto bih vam otimao?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Šta to radite, gospodine predsedavajući? Vratite moje vreme, molim vas.

PRESEDAVAJUĆI: Vratićemo, izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Pa kradete nam vreme na RTS-u, kradete nam vreme u Narodnoj skupštini, kradete nam živote, pljačkate plate i penzije...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, vrlo precizno vas pitam – da li želite da govorite po amandmanu?

(Boško Obradović: Od početka želim da govorim po amandmanu.)

PRESEDAVAJUĆI: Od početka – da li želite da govorite po amandmanu? Izvolite.

Prijavite se. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, pošto privodimo kraju ovu raspravu vezano za Javni medijski servis i RTS, još jednom želimo da istaknemo naš stav iz opozicije kojim smatramo da je bilo kakva pretplata iliti taksa ili kako god da nazove SNS novu pljačku građana Srbije nedopustiva do trenutka dok na RTS-u građani ne mogu da vide svoje političke predstavnike iz opozicije.

Vrlo jednostavna stvar. Zašto bi birači opozicije plaćali taksu a nikada na RTS-u u političkim emisijama ne mogu da vide svoje političke zastupnike? Nema smisla.

Dakle, neka samo SNS plaća taksu, jer je samo SNS prisutna na RTS...

PRESEDAVAJUĆI: I ovo je sve po amandmanu?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Apsolutno.

PRESEDAVAJUĆI: Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“ i sve ono što ste vi rekli vezano je za ovaj amandman?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Tako je. Dakle...

PRESEDAVAJUĆI: Nažalost, nije, gospodine Obradoviću. Ja vas ponovo pitam – da li želite da govorite o amandmanu?

(Boško Obradović dobacuje.)

Zahvaljujem.

(Marijan Rističević: Replika.)

Imate pravo, pomenuti ste ponovo. Izvolite.

Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj profesor mi se zadihao pa moram da vodim računa o njegovom zdravlju.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja bih možda voleo da imam energiju Aleksandra Vučića. Ja nisam Aleksandar Vučić. Ja se nikad na njega nisam pozivao. Možete pregledati sve prepise stenograma i videćete da se nikada nisam pozvao na predsednika Vlade, pa ni kad je bio potpredsednik Vlade.

Dakle, ja sam Marijan Rističević i nemam energiju koju ima Aleksandar Vučić. Možda bih ja voleo da imam tu posvećenost, tu energiju. Ja je nemam, ali nisam zaslužio da me neko prekrštava u 58. godini, kad neko sada

retroaktivno želi da mi bude kum. Dakle, kršten sam sa 30 dana, kad se neko nije ni rodio.

Ne treba, nisam zaslužio da me prekrštava niko, a posebno ne osoba koja je daleko mlađa od mene i fizički to nije bila u mogućnosti da uradi kada sam ja imao 30 dana. Možda je on pokušao da prekrsti Ivana Pernara. Možda je njega uspeo da prekrsti, ali ni on ni Ivan Pernar više ne mogu da prekrste mene. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Uvaženi predsedavajući, član 104.

Vi vrlo zanimljivo primenjujete ovaj poslovnik, moram da priznam, tako da dajete, recimo, predstavnicima vlasti pravo na repliku vrlo široko, a onda predstavnicima opozicije nikako.

Ovaj član jasno predviđa u stavu 1: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član poslaničke grupe, navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju“ itd., itd.

Pazite, da ste vi meni rekli „Srđane Nogo Aleksandre Vučiću“, ja bih se uvredio, ali valjda poslanicima vladajuće većine ako ih uporedite s Aleksandrom Vučićem to nije uvreda. Odnosno, neka se izjasne. Ako njih vređa da ih neko poredi, eto, da su kao Aleksandar Vučić, ja to pozdravljam, ali ne vidim da je čovek imao pravo na repliku.

Molim vas, gospodine Milićeviću, nije uvredljivo pomenut. Dozvoljavate im i repliku, dozvoljavate da ukazuju na povredu Poslovnika, na članove koji su bili ukazani, da zloupotrebljavaju povredu Poslovnika, pa prosto nama makar dajte isto – kada nas spomenu, da možemo da damo repliku. Nijednom nismo uvredili gospodina Rističevića, niti smo pokušali da mu promenimo ime i prezime, već smo samo uporedili da je njegovo ponašanje u Skupštini isto kao ponašanje Aleksandra Vučića u obavljanju funkcije, kakva god bila.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, to na šta se ukazali kroz povredu Poslovnika, vi ste upravo učinili. Kroz povredu Poslovnika replicirali ste narodnom poslaniku.

Kada ste već pozvali na član 104, stav 3. kaže da o korišćenju prava iz stava 1. i stava 2. ovog člana odlučuje predsednik Narodne skupštine, odnosno predsedavajući u konkretnom slučaju.

Ja smatram da nisam povredio Poslovnik.

Vas pitam – da li u danu za glasanje želite da se Narodna skupština izjasni? (Ne.) Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala.

Pa sve smo čuli, samo nismo čuli rešenje kako neko misli da finansira Radio-televiziju Srbije. Slušali smo svakakvu demagogiju, ali nikakvog

nema rešenja. I to je odlika kolega prekoputa, da kritikuju. Zapravo, to se svodi na kritizerstvo. A kad nema rešenja...

Znate, neko je spomenuo ovde jednu pevačicu. Hteo je, zapravo, da kaže da je gospodin Vučić, da mu je to nivo u nekom duelu. Pa znate šta? Može čak i biti. Makar ta pevačica ne uči napamet govore i ne uči napamet i ne čita u svojim nastupima kao neki ovde, nego ipak dođe i slobodno nešto kaže. Ali kako god, pošto oni kažu da nema duela, molim samo da prvo odrede ko je lider opozicije pa da se izađe sa njim na duel, ako već neko, pošto vas ima ko zna koliko... Na kraju krajeva, kad gospodin Vučić dođe ovde, vi prvi pobegnute. U tome je razlika.

(Predsedavajući: Gospodine Đukanoviću, hajde samo da se vratimo na amandman.)

Naravno, bežite glavom bez obzira i svaki put budete povlašćeni.

Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Nogo?

Povreda Poslovnika, izvolite.

SRĐAN NOGO: Član 106, mora da govori o tački dnevnog reda. Ne vidim da je dolazak Vučića na duel u Skupštinu bila namera ovog amandmana, tako da je uvaženi kolega Đukanović očigledno pogrešio prilikom obrazlaganja. Moguće da je to bio neki raniji amandman, ali prosto hajde da unapredimo Radio-televiziju Srbije pa da uvedemo i emisiju Vladimira Đukanovića na RTS, mislim da bi svi to zdušno pozdravili, i da se zove „uradi sam“.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, ne znam da li ste приметili, ali upravo sam opomenuo kolegu Đukanovića da se vrati na dnevni red. Čini mi se da to niste čuli.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Povreda Poslovnika. Hoćete li najpre vi ili kolega Vladimir Orlić? Ko?

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Član 107, dostojanstvo Parlamenta. Zato što ste malopre čuli, prilikom reklamiranja povrede Poslovnika, jednu grubo neizrečenu istinu, odnosno grubo izrečenu neistinu, zapravo, izvinjavam se...

(U sali poslanici naglas komentarišu.)

U redu, mogu još malo da aplaudiraju.

... A to je zapravo traženje, odnosno zahtev da ja kao budem sa emisijom na RTS-u. Uzgred, uvaženi kolega je bio moj gost. Tada se nije gadio da dođe kod mene u emisiju.

Ja nemam ambiciju da radim nikada na RTS-u, niti bih ikada u životu na to pristao, zato što prosto ne vidim sebe tamo, ali neki bi i te kako

voleli tamo da uređuju, kao što smo čuli u ovoj diskusiji. Voleli bi da budu urednici, pa čak možda i montažeri na RTS-u kako bi, naravno, ta televizija radila njima u prilog. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đukanoviću, smatram da nisam učinio povredu člana 107. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije jer, maločas sam o tome govorio, nisam u mogućnosti da detaljno propratim šta narodni poslanici govore. Ali zato ste vi tu da ukažete na neistine, ukoliko su izrečene.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Po amandmanu, narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Taman sam krenuo da pričam po amandmanu i onda smo svi bili šokirani time što se Rističević odrekao Vučića, i onda sam mislio da neću moći da govorim. Sreća, dali ste reč Đukanoviću pa sam mogao malo da se saberem. Međutim, od njega smo čuli sad kako Vučić hrabro dolazi, pa nadam se da će hrabro doći sad u četvrtak, pošto imamo poslanička pitanja i da neće pobeći.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, vratiću vam vreme. Amandman glasi...

Nadoknadiću vreme, to sam želeo da kažem, zato što želim da opomenem kolegu Radulovića, ne govori po amandmanu.

Amandman glasi – Član 2. menja se i glasi: „Ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.“

Dobićete reč po amandmanu. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala, predsedavajući. Ne znam kako se toga niste setili malopre kad je govorio kolega Đukanović ili kolega Rističević, ali očigledno sećate se uvek tih pravila kad govorimo o opoziciji.

Pitanje kako finansirati javni servis, to je pomenuto više puta, pa da ponovim, pošto smo rekli više puta, međutim, pozicija se pravi kao da ne razume ono što je rečeno. Znači, RTS treba finansirati iz budžeta, znači od poreza koji plaćaju građani Srbije, i to tako što će se uštedeti novac na subvencije, na davanja javnim preduzećima...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Raduloviću, još jednom vas najljubaznije molim da govorite o amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: To bi bio odgovor. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Očigledno vi ne želite večeras da govorite o amandmanu, a uzgred rečeno, pomenuli ste i gospodina Đukanovića i gospodina Rističevića, tako da obojica imaju pravo na repliku.

Vi, gospodine Rističeviću, želite repliku? Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ne znam iz kog razloga kolega pominje moje ime. Očigledno želi da istrenira svog kolegu profesora, koji uporno napušta prostoriju dok ja govorim i time krši Poslovnik.

Naime, pomenut sam dva puta od strane uvažnog kolege poslanika, koji treba da zna da produženje sednice iziskuje da poreski obveznici moraju dodatno da izdvajaju novac da bi se ova sednica održala. Pored nas, ovde je Služba koja radi, ovde su kamere, sve to košta i neko ko uporno govori da mi zavlačimo ruke u džep poreskih obveznika upravo to čini i upravo davanjem prava na repliku produžava to vreme.

Za razliku od njega, ja nisam pobegao ni od poreske službe SAD, a ni od ove, za to imam uverenje, ali ga molim da ubuduće prištedi, da mi koji plaćamo porez ne moramo da plaćamo sve njegove greške, uključujući i ovo pravo na repliku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Da li će u četvrtak ili neće biti ovde gospodin Vučić to ćemo da vidimo, ali verujem da neko ne bi ni voleo da on dođe ovde. Jer taj neko ko to priželjkuje, čuli smo, a neki su izgleda ovde u Skupštini videli kako hrabro beži.

Tako da ne bih se ja baš na njegovom mestu radovao ukoliko bi mu došao gospodin Vučić. A duboko verujem da će mu prirediti tu želju da po ko zna koji put bude poražen u direktnom sučeljavanju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar Vladan Vukosavljević. Izvolite.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Samo nakratko da se osvrnem na neke od stvari koje su ovde rečene. Dakle, više puta je ponovljeno pitanje šta je to javni interes koji ostvaruje medijski servis. Da vas podsetim, Zakon o javnim medijskim servisima navodi 19 tačaka vrlo opširno objašnjavajući šta je to javni interes koji ostvaruje javni medijski servis.

Rezerve koje su ovde iznete, pod uslovom da su tačne, da je to sučeljavanje političkih stranaka i ravnopravno učešće u političkom dijalogu je tek jedan deo jedne od 19 tačaka. Znači, javni interes koji ostvaruje javni medijski servis višestruko prevazilazi ono što je ovde navedeno kao najvažnija stvar. Sve pod uslovom da je to tačno.

Prema tome, molim vas da se, ako je ikako moguće, držimo suštine. Ovaj način finansiranja, uz uslov da je ta teoretska postavka tačna, da to građani plaćaju bilo na ovaj ili onaj način, to je taj isti novac, bilo da se oboji ovako ili onako, to je, recimo, tačno, stvar je metodologije, koja je bitna, naravno, ali to nije sada tema. Može biti tema, ali mi govorimo ovde ili treba da govorimo o nečem drugom.

Ovde je reč o opstanku javnog medijskog servisa i opstanku javnog interesa, a to što ste vi navodili bezbroj puta da je suštinska stvar u javnom interesu to da vi ili neko drugi bude ravnopravno zastupljen, stvar je za debatu, sve pod uslovom da ste u pravu, ali to je tek jedan mali fragment, mali fraktal ukupnog javnog interesa koji javni medijski servis treba da ostvaruje.

I završiću ovim, gospodo. Mi smo na terenu opstanka javnog medijskog servisa, finansirali ga ovako ili onako. Podsetiću da ukupan fond, u zbiru, kroz reklame, kroz budžet, kroz taksu iznosi jedva nešto više od 70 miliona evra. Hrvatska svoj javni medijski servis finansira sa 220 miliona evra, a malena Slovenija sa 120. U tome je suština.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate osnova za repliku. Dobijate odgovor na pitanja koja su postavljena, dakle nijednog trenutka niste pomenuti.

Gospodine Raduloviću, vi želite po amandmanu? Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Samo tako i mogu.

Ministre, to je, naravno, tačno. Međutim, vi morate da uzmete u obzir ovaj drugi deo o čemu govorimo. Morate da vidite koje je stanje tamo. Znači, mora sistematizacija radnih mesta, moraju popisi imovine, moraju da se pogledaju ugovori, ima štetnih ugovora. To mora da se sagleda. I onda kad se to sagleda, znaćemo koliki je novac potreban i mi mislimo da to onda treba platiti iz budžeta.

Znači, ne imati novi namet za građane, bilo da se zove taksa ili pretplata, sasvim je svejedno. Građani svakako plaćaju porez. Iz tih poreza treba to finansirati...

(Predsedavajući: Gospodine Raduloviću...)

Pa dozvolite, ako ministar, predsedavajući, govori o ovome ...

(Predsedavajući: Pa ja želim.)

... Da možemo da imamo normalnu diskusiju o tome...

(Predsedavajući: Ja zaista želim da vam dozvolim, ali vi ne želite da govorite o amandmanu.)

...Ali ne da stalno upadaju Rističevići sa njihovim cirkusom u Skupštini. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Vi zaista nemate volje da govorite o amandmanu.

Da vas podsetim još jednom – pošto, izgleda, moram – amandman glasi: „Član 2. menja se i glasi: „Ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.“

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O UREĐENJU SUDOVA (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, mr Marko Milenković, Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr

Dragan Vesović, prof. dr Miladin Ševarlić, mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Branka Stamenković, Zoran Živković, Gordana Čomić, Dejan Šulkić, Milan Lapčević, Gorica Gajić, Aleksandra Čabraja, Sreto Perić, Milorad Mirčić, Ljiljana Mihajlović i dr Vladimir Orlić.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenja predlagača, narodnog poslanika dr Aleksandra Martinovića, o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i mr Marko Milenković, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović, zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić, narodni poslanik Aleksandra Čabraja, narodni poslanik Branka Stamenković i narodni poslanik Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Marko Milenković. Izvolite.

MARKO MILENKOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podnetim amandmanom na Predlog zakona o izmeni Zakona o uređenju sudova predlažemo brisanje člana 1, jer ne postoji nijedan opravdani razlog da se menja član zakona o izmenama i dopunama ovog zakona iz 2016. godine, koji je odavno u prelaznim i završnim odredbama osnovnog teksta zakona. Ako se pročita tekst člana koji se menja, njega je nemoguće pronaći u zakonu. Ako se pročita pregled odredbe koja se menja, situacija je još komplikovanija, a kada se pročita obrazloženje, vidi se da predlagač ima ozbiljne probleme koje ne može da reši ovim predlogom zakona.

Ne možete iz godine u godinu da odlažete prelazak nadležnosti iz Ministarstva pravde na Visoki savet sudstva i da to odlaganje opravdavate čekanjem konačnog stava Ustavnog suda i odgovora da li je to preuzimanje nadležnosti u skladu sa Ustavom ili nije.

Zakonodavni procesi iz oblasti uređenja sudova moraju brzo da se rešavaju sistemskim rešenjima, a ne ovako da se problemi guraju pod tepih na godinu dana i da kao vladajuća većina čekate da ih rešava Ustavni sud. Prepreka je uvek bilo i biće ih. Ko vam brani, ukoliko je problem već uočen, da sednete i napišete kvalitetne i ozbiljne izmene zakona? Ovako opterećujete efikasnost

Narodne skupštine i ponovo ćemo, verovatno, za manje od godinu dana raspravljati o ovom predlogu zakona.

Srbija nema vremena da čeka, građani su vam dali poverenje, izabrali su vas da budete vlast i opravdano sada traže bolje uslove za život i nova zaposlenja.

Ne možete samo da kažete, ovde u obrazloženju – očekujemo da se reši u narednih godinu dana problem ustavnosti prenosa nadležnosti pred Ustavnim sudom. Na medijima kažete da očekujete bolji standard 2018. godine. Građani nemaju vremena da vi i dalje očekujete. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Milenkoviću.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici ...

(Srđan Nogo: Predsedavajući, javio sam se za reč.)

Ali niste bili u sistemu.

(Srđan Nogo: Javio sam se, naš amandman je bio.)

Kolega Nogo, pročitao sam amandman na član jedan, je l' tako? Mislite na taj amandman, u istovetnom tekstu.

Pitao sam da li neko želi reč, javio se kolega Marko Milenković.

Nakon njega niko nije bio u sistemu, verujte mi.

(Srđan Nogo: Javio se kolega iz SRS, pa sam se ja javio.)

Da ne bi bilo da imamo dvostruke aršine, evo, vratićemo.

Evo, na svoju odgovornost vratiću, s obzirom na to da se u trenutku prijavio veliki broj narodnih poslanika koji je podneo amandman. Ne želim da vam oduzmem dva minuta, ali niste se prijavili.

Najpre narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Zanimljivo, ispada da se svi iz opozicije nisu prijavili. Evo sve kolege oko mene kažu da su se prijavile. Ali dobro, nije bitno. Da se osvrnemo na ovaj zakonski predlog, odnosno na naše amandmane na isti.

Mi zahtevamo brisanje i ovog amandmana i povlačenje celog ovog zakonskog predloga. Kao što znate, pravosudni sistem u Srbiji je pod velikim pritiscima i žrtva je kako politike, ali ne samo političkih pritisaka nego razni drugi centri utiču na rad pravosuđa i sputavaju ga u njegovoj nezavisnosti i slobodnom obavljanju svoje funkcije, pa tako imamo i finansijske pritiske, pritiske raznih privrednih društava i interesnih pojedinaca. Naravno, i pritiske od strane vlasti i političkih stranaka.

Smatramo da je jedan ovakav zakonski predlog upravo nastavak rdavog kontinuiteta koji vladajuća većina već pet godina sprovodi. To je još jedna stvar koju ste usvojili kao praksu delovanja od nekih ranijih vlasti. Skandalozno je da je subjektivni osećaj jednog lica, u ovom slučaju predsednika poslaničke grupe vladajuće većine, dovoljan da se angažuje celokupni

zakonodavni mehanizam. Znači celokupni aparat, i da mi ovde sedimo i da raspravljamo o ovom predlogu zakona šta bi bilo kada bi bilo, da čekamo odluku Ustavnog suda, prejudiciramo odluku Ustavnog suda, odnosno prejudicira je predlagač. Sada celokupni zakonodavni mehanizam treba da se izjašnjava o ovom predlogu zato što je to volja predsednika poslaničke grupe vladajuće većine.

Gde ćete veći dokaz mešanja u rad pravosuđa i pravosudnog sistema kada narodni poslanik koji je predsednik poslaničke grupe vladajuće većine donosi jedan predlog koji bi trebalo da odloži primenu zakona zato što on očekuje da će se nešto desiti u budućnosti i prejudicira kako će Ustavni sud da postupi?

Mislim da je to skandal i da je to pravi dokaz kako SNS pritiska pravosuđe. Nije to jedini, ima i onih 650 sudija čije ispisnice nismo videli, čuli smo i kako Đorđević, šef BIA, utiče na pravosuđe, evo sada i Martinovića koji utiče na pravosuđe.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Predstavnik predlagača, Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pre svega, gospodine Milićeviću, mislim da bi konačno bio red da oni koji su podneli amandmane govore o tim amandmanima.

Nemoguće je da koji god zakon dođe na dnevni red i o kom zakonu da se govori da se izgovaraju iste rečenice, da se po 50 puta pomene ime predsednika Vlade Aleksandra Vučića, da se kaže 150 puta Srpska napredna stranka je uradila ovo ili ono, da se spominje BIA, Aleksandar Đorđević.

Kakve to veze ima sa ovim amandmanom? Kakve to veze ima sa Predlogom zakona? Kakve veze imaju ovaj predlog zakona i amandmani koji su podneti na njega sa nekim pritiscima na pravosuđe? Je l' vi uopšte znate šta je predmet ovog predloga zakona?

Budući da je pokrenut postupak pred Ustavnim sudom za ocenu ustavnosti odredaba Zakona o uređenju sudova kojima je predviđeno da poslove pravosudne uprave 1. januara 2017. godine preuzima Visoki savet sudstva od Ministarstva pravde, je l' tako?... E sad, pošto klimate glavom i kažete da je tako, da li znate u čemu se sastoje poslovi pravosudne uprave? Poslovi pravosudne uprave ne sastoje se u rešavanju pojedinačnih sudskih predmeta, to bi trebalo da znate. Poslove pravosudne uprave vrši Ministarstvo pravde i oni nikakve veze nemaju sa konkretnim postupanjem bilo kog sudije u bilo kom konkretnom sudskom predmetu. Isključena je mogućnost, kad se vrše poslovi pravosudne uprave, da Ministarstvo pravde ili da bilo koji organ izvršne vlasti na bilo koji način utiče na bilo koji sud u Republici Srbiji.

(Predsedavajući: Kolega Martinoviću, vreme.)

Samo da izgovorim još dve rečenice.

(Saša Radulović: Prošlo je vreme, ne može)

Evo, Saša Radulović kaže da je prošlo vreme. Javiću se kasnije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Javićete se kasnije.

Predlagač amandmana ima reč, narodna poslanica Aleksandra Čabreja. Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Najpre zaista želim da vas uverim da je nemoguće, možda ste vi pogrešili, možda je sistem pogrešio, ali mi smo se zaista javili za reč. Dakle, nadam se da bar to nije sporno.

Želela bih samo jednu kratku napomenu u vezi sa ovim današnjim tokom sednice. Mi smo spojili ovde 27 tačaka u jednu tačku dnevnog reda. Mi govorimo sada, recimo, o četvrtoj tački dnevnog reda i vidimo da se već troši vreme. Dakle, ostaje veoma malo vremena. Izgleda da mi ovde nećemo progovoriti ni reč – evo sad govorimo o uređenju sudova – o porezima, o akcizama, o tržištu kapitala. S obzirom na ovu objedinjenost rasprave, mi nećemo stići ni reč da progovorimo o tome. Toliko o tome.

Prelazim na amandman. Dakle, predložila sam da se ovaj predlog briše, zbog toga što on podrazumeva odlaganje prenošenja nadležnosti sa Ministarstva na Visoki savet sudstva. Zbog čega bi se ovo odlagalo? Time se produžava neustavni i dominantni uticaj izvršne vlasti. A na koji način? Pa čeka se odluka Ustavnog suda. Kako se biraju sudije Ustavnog suda, upravo smo imali prilike ovih dana da vidimo. Dakle, ovde se sve slaže. Sada ćemo produžiti ovaj rok i sačekaćemo neku odluku Ustavnog suda. Zašto bismo ovo radili, osim ako neko nema ideju o tome da zna kakva će biti ta odluka? Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zbog ovih poslanika koji konstantno plaše javnost kako, navodno, sad mi iz Srpske napredne stranke hoćemo nešto strašno da uradimo pravosuđu i da vršimo neki strašan pritisak...

Dakle, poslovi pravosudne uprave sastoje se u sledećem: praćenje rada sudova, prikupljanje statističkih i drugih podataka o radu sudova; davanje saglasnosti na pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta u sudu; nadzor nad postupanjem u predmetima u propisanim rokovima i postupanjem po pritužbama i predstavkama; predlaganje dela budžeta za rashode za sudsko osoblje i za održavanje opreme i objekata, kao i raspodela ovih sredstava; predlaganje dela budžeta za investicije, projekte i druge programe za rad pravosudnih organa; staranje o smeštajnim uslovima, opremanju i obezbeđenju sudova; nadzor nad finansijskim i materijalnim poslovanjem sudova i Visokog saveta sudstva; uređenje i razvoj pravosudnog informacionog sistema; razvoj i sprovođenje kapitalnih projekata i drugih programa za pravosudne organe, postavljanje i razrešenje sudskih veštaka i tumača.

E sad, kažite mi, u ovim taksativno nabrojanim tačkama koje obuhvataju poslove pravosudne uprave, gde se kriju reči – Aleksandar Vučić, Srpska napredna stranka i uticaj izvršne vlasti bilo kog ministarstva na bilo koji sud u Republici Srbiji kada postupa u bilo kom konkretnom sudskom predmetu?

To samo potvrđuje da vi o sudovima i o nadležnostima Ministarstva pravde u odnosu na sudove pojma nemate. Vi svi govorite jednu te istu priču, koji god zakon da dođe na dnevni red – udri po Aleksandru Vučiću, udri po Srpskoj naprednoj stranci, slaži što više, kaži kako mi radimo..., ne znam ni ja, nešto loše po državu Srbiju i po građane Srbije. Za vas su najbolje sednice opšteg tipa. Kakvi zakoni, kakvi amandmani?

Molim vas, gospodine Milićeviću, zakažite jedanput sednicu bez dnevnog reda, sa jednom tačkom dnevnog reda – razno, pošto oni jedino o tački razno znaju da pričaju i jedino se u tačku razno razumeju.

PRESEDAVAJUĆI: Biće teško, gospodine Martinoviću. Zahvaljujem.

Predlagač amandmana ima reč, narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući, na razumevanju. Kratko ću govoriti.

Ja se zalažem da se ovaj član briše, zato sam podneo amandman. Reč je o još jednom zakonskom produžetku i, uz ovu argumentaciju koju je izneo gospodin Martinović, da ne polemišemo, dovoljno je samo da imamo u vidu nadležnost Ministarstva u ovom trenutku, što se tiče organizacije i sistematizacije, s jedne strane, i s druge strane, koja se tiče efikasnosti sudova, koja je potrebna ovom društvu, to nije sporno ali nešto s tim ne ide dobro.

Što se tiče postupka pred Ustavnim sudom, on može da bude presedan, da se i ubuduće u određenim trenucima, kada to nekome bude odgovaralo, vlasti ili opoziciji, ko god da bude, pokreću postupci i da onda tražimo da se iz tog razloga sačeka okončanje postupka pred Ustavnim sudom. Dakle, nije dobro da bude presedan.

Što se tiče uticaja izvršne vlasti na sud, nije posao izvršne vlasti da se bavi uticajem na sudske vlasti, ali takođe nije ni posao, ni zadatak, ni dozvoljeno izvršnim vlastima da u ime policijskih organa, da u ime tužilaštava, da u ime sudova unapred iznose podatke ko je kriv, kojim dokazima se raspolaže, da li se zna ubica pevačice, da li se znaju batinaši koji su u maju 2015. godine tukli mladež u Velikoj Plani, gde ima i mrtvih duša, i ko je falsifikovao potpise u sudu u Velikoj Plani.

Dakle, neko treba time da se bavi. Očigledno da način na koji sada to funkcioniše... Prvo, to je moguće da se desi, a s druge strane, nema odgovornih, odnosno nema odgovornosti. Ako je moguće da se desi takav slučaj i ako niko ne odgovara, nešto nije u redu i potrebno je ove nadležnosti preneti kako zakon predviđa, a bože moj, ako Ustavni sud, koji je sada izabran, bude efikasan, možda će već u januaru to rešiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Kad se posmatra obrazloženje predloženih izmena i dopuna zakona o kome raspravljamo, tj. Zakona o uređenju sudova, svi ovi amandmani koji su podneti imaju otprilike zajednički cilj, a to je da se faktički ukaže na nešto što nije suština obrazloženja.

Zarad istine, odnosno samo činjenica, ja moram da ukažem na nešto što građani treba da znaju. Finansijski aspekt između Ministarstva pravde i Visokog saveta sudstva je definisan znatno pre 2012. godine. Zašto? Znatno pre 2012. godine deo nadležnosti Ministarstva pravde je prenet na nadležnost Visokog saveta sudstva. Govorim o finansijama i raspolaganju finansijama iz budžeta.

S druge strane, što se tiče poslova pravosudne uprave, tačno je da je razgraničeno šta je posao pravosudne uprave u odnosu na nadležnost Visokog saveta sudstva. Lično, kao advokat i kao pravnik, smatram da ništa od ovoga ne treba da bude preneto na Visoki savet sudstva i da Visoki savet sudstva treba da raspravlja samo o personalnim rešenjima, ni o čemu više. Na taj način bi se obezbedila nezavisnost Visokog saveta sudstva u odnosu na pravosuđe. Sve ostalo treba da bude regulatorno od strane Ministarstva pravde.

Međutim, pošto mi pravnici treba da znamo jednu činjenicu koja je nesporna, da uvek postoji u pravnim postupcima, i u parničnom, pa čak i u krivičnom, prethodno pitanje, ovde se može tumačiti upravo kao prethodno pitanje odluka Ustavnog suda. Zašto prethodno pitanje? Pa zbog toga što od tog pitanja zavisi kako će se dalje razvijati proces prenošenja nadležnosti od Ministarstva pravde ka Visokom savetu sudstva. Opet, zašto prethodno pitanje? Pa zato što će se tim prethodnim pitanjem rešiti sve dileme, sve nedoumice koje sada muče i Visoki savet sudstva i Ministarstvo pravde.

Moram da podsetim da u Visokom savetu sudstva radi veliki broj lica, izvršilaca koji su prešli iz Ministarstva pravde u Visoki savet sudstva. Šta ćemo da radimo u slučaju da odluka suda bude takva kakva se očekuje? Pa ti ljudi moraju da se vrate negde da rade, ne mogu ostati bez posla. Ne mogu biti bez bilo čega što se vezuje za njihov radnopravni status. Njihov radnopravni status mora da bude regulisan.

U tom smislu i u tom duhu treba posmatrati ovaj predlog zakona i mislim da amandmani ukazuju na nešto sasvim drugo, a to je sumnja u pristrasnost, nepristrasnost, izbor sudija, što nije uopšte suština predloženog zakona. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Po amandmanu, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ipak bih se osvrnuo na izlaganje prethodnih kolega. I to je stav, što je rekao uvaženi prethodni govornik, ali oko toga bismo mogli naširoko da diskutujemo. Mi moramo sada da se koncentrišemo na ono što je zvanični predlagač predložio.

Gospodine Martinoviću, mi smo jasno u obrazloženju amandmana stavili da smatramo da je prekršen član 47. Jedinostvenih metodoloških pravila za

izrada propisa, zato što se vi u Obrazloženju pozivate na očekivanu odluku Ustavnog suda. Ali ne postoji već sad odluka Ustavnog suda pa da je potrebno da se vrši to usklađivanje. Ovako ste postavili nešto što nije formalnopravno utemeljeno.

Ali da se vratimo na ono ključno, što je rekao i prethodni govornik i što ste i vi potencirali. Mi imamo sumnju u vašu pristrasnost. Štaviše, i ovo što ste nam vi citirali... Mi znamo šta su poslovi pravosudne uprave. Podsetiću vas da su ovde nedavno bili predstavnici Ministarstva pravde i mi smo im postavili pitanje koje se ticalo razrešenja određenih sudskih veštaka. Iz Ministarstva pravde nam je odgovoreno da oni nisu nadležni za razrešenje sudskih veštaka. To znači da u Ministarstvu pravde ljudi ne znaju šta je njihova nadležnost. Evo, molim vas, onda vi, gospodine Martinoviću, naučite državnog sekretara Ministarstva pravde, gospodina Ilića, šta je njegova nadležnost, pošto on očigledno to ne zna. Naučite i ministarku pravde Nelu Kuburović, oko razrešenja sudskih veštaka. Lepo im to, molim vas, ponovite i pročitajte da se ljudi bave svojim poslom.

Ponavljam, vi utičete na rad pravosudnih organa. Ja nisam rečju u svom amandmanu pomenuo Aleksandra Vučića, ali da, evo sada pominjem, i Aleksandar Vučić i Srpska napredna stranka direktno utiču na rad pravosuđa. Konkretno, u ovom zakonu je sporno što dolazi od vas. Zašto to nije iniciralo Ministarstvo pravde nego mora predstavnik vladajuće većine iz Narodne skupštine?

PREDSEDAVAJUĆI: Predstavnik predlagača, Aleksandar Martinović. Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pa, pre svega, po Ustavu i po Poslovniku pravo predlaganja zakona pripada ne samo Vladi nego i narodnim poslanicima. Je l' tako? Tako je. Kao što ja imam pravo da predložim zakon, tako imate i vi. Ja u tome ne vidim ništa sporno.

Ono što bih ja voleo da čujem kao odgovor to je u kom konkretnom sudskom predmetu je Aleksandar Vučić ili bilo ko iz SNS vršio pritisak na sud da donese presudu ili odluku u korist Aleksandra Vučića ili nekog iz SNS-a. Najlakše je tako paušalno reći – Aleksandar Vučić vrši pritisak na pravosuđe. Šta to znači? Morate da kažete – izvršio je pritisak na tog i tog sudiju u tom i tom sudskom predmetu tako što mu je uradio..., odveo ga u podrum, dao mu 100 evra, pretio mu da će dobiti batine ili nešto slično. Dakle, voleo bih da čuje cela Srbija kad se to desilo, u kom sudskom predmetu, pod kojim okolnostima i tako dalje.

Još jednu stvar ste prevideli da kažete. Ja sam u obrazloženju zašto ne prihvatam amandman na član 1. lepo rekao – ako Ustavni sud odluči da nije saglasan Ustavu taj član Zakona o uređenju sudova, od njega mora da se odustane, odnosno ako odluči da jeste, u tom slučaju treba sprovesti prelazak

nadležnosti sa Ministarstva pravde na Visoki savet sudstva. Nema tu nikakvog pritiska. Samo sam pošao od jedne razumne pretpostavke. Ako je pokrenut postupak za ocenu ustavnosti te odredbe Zakona o uređenju sudova, pa razumno je da se sačeka odluka Ustavnog suda. Jer, kao što je rekao i gospodin Jovanović...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, gospodine Martinoviću.)

... Šta u slučaju da odluka Ustavnog suda bude pozitivna i da se prihvati da je odredba zakona neustavna ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Meni bi samo bilo jako interesantno da zamolite predlagača da objasni kako, zašto, kojom metodom je uspeo u moje obrazloženje da učita ime Aleksandra Vučića, kojeg ja uopšte nisam spomenula. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Ovo je bilo fantastično objašnjenje kako nema uticaja na pravosuđe. Naravno, stvari ne rade tako kako bi poslanik Martinović hteo da prikaže. Uticaj na pravosuđe ide raznim stranačkim kanalima. Građani to jako dobro znaju, tako da neću dalje obrazlagati. Znači, uticaj na pravosuđe je stravičan i cenu toga plaćamo svakodnevno.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, Aleksandar Martinović. Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pa ja mislim da građani Srbije sad mogu da vide u čemu je razlika između vas iz takozvane evropske, građanske, kako se već zovete, opozicije i nas iz SNS. Kada prozovemo vas, mi konkretno kažemo – bili ste stečajni upravnik u tom i tom preduzeću, zaključili ste taj i taj štetan ugovor, dobili ste toliko i toliko para. Vi se na to ljutite.

A ja vas pitam, u toj masi, kako vi kažete, stravičnih primera uticaja Aleksandra Vučića na srpsko pravosuđe da mi navedete jedan jedini primer. Ja mogu da vam navedem koliko hoćete primera gde ste vi bili stečajni upravnik i gde ste sa svojom sopstvenom firmom zaključivali ugovore o pružanju, kako vi kažete u tom ugovoru, računovodstvenih usluga – u Kovačici, Fabrika šećera „Dimitrije Tucović“, ne mogu da nabrojim svih 15 ili 16 društvenih preduzeća u kojima ste bili stečajni upravnik i u kojima ste, ali apsolutno u svakom preduzeću imali zaključen ugovor sa svojom sopstvenom firmom. I zato vas je Agencija za licenciranje stečajnih upravnika kaznila još 2011. godine, kada Aleksandar Vučić i SNS nisu bili na vlasti.

U tome je razlika između vas i nas. Vi govorite paušalno, a mi vam navodimo konkretne činjenice. Evo, ja vas sada pitam, kažite mi jedan sudski predmet, broj predmeta, ime sudije, o čemu se radi u tom sudskom predmetu na

koji je Aleksandar Vučić vršio pritisak. Evo, kažite mi, samo jedan jedini slučaj. (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Replika, Saša Radulović. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Zahvaljujem se.

Znači, serija neistina koje je izrekao. Daću konkretne primere: „Asomakum“ sa bratom, prebijanje brata i brata Siniše Malog na Paradi ponosa, afera „Helikopter“, sve sporne privatizacije koje su na kraju završile u fioci. Sve ono čime se hvalio, na sve se utiče. Moja tužba protiv njega koja ne može da mu bude uručena dve godine, beži od sudova. Pitanje za Vučića bi bilo – što bežite? Znači, svaki predmet, gde god se čovek okrene, ista stvar.

A čitava priča o tim stečajevima, ja sam ponosan što sam u tim stečajevima štitio interese zaposlenih, štitio interese poverilaca koji su znali tačno šta se radi, a te priče o firmama su zaista smešne i to ćete na kraju morati na sudu da objasnite.

Građani Srbije jako dobro znaju šta se radi u pravosuđu. Jako dobro znaju da su različiti aršini za partijske čelnike i sve ostale građane Srbije. Privilegovana manjina, partijski parazit koji uništava Srbiju na svakom koraku. Od zapošljavanja, preko sudstva, preko subvencija koje delite, korupcija je u svakoj pori društva. I vi imate obraza da se javljate.

Znači, ja sam radio protiv svih lupeža koji su krali. Za sve postoje sudske odluke, te odluke korumpirane Agencije za stečajeve sudovi su ukinuli. Vi to znate, to zna i Aleksandar Vučić koji vam je dao taj materijal, zna jasno da govori laži. Međutim, to ga ne sprečava da ih govori i da obmanjuje građane Srbije sa tom i takvom politikom. E pa u aprilu vam dolazi na naplatu i sprovešću vam stečaj svima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, povređen je član 106. Vi ste kao predsedavajući u skladu sa članom 27. bili dužni da opomenete Aleksandra Martinovića. Zašto? Na dnevnom redu je Predlog zakona o izmeni Zakona o uređenju sudova. Aleksandar Martinović je dva minuta nabrajao koje su te zasluge i koji su to kvaliteti Saše Radulovića zbog kojih je Aleksandar Vučić njega predložio za ministra.

To je lepo čuti, dobro je čuti, ali ste vi bili dužni to da prekinete. I onda ste omogućili i Saši Raduloviću da dva minuta govori koliko ne valja Aleksandar Vučić i koji su sve razlozi što je on pristao da za takvog čoveka uđe u Vladu i da bude njegov ministar. Prema tome, ne valjaju, tačno, evo dobacuju poslanici – ne valjaju ni jedan ni drugi, ja se slažem. Ali te njihove prepirke, rasprave bivših prijatelja, bivših bliskih saradnika, bivših takozvanih i navodnih eksperata ...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Šaroviću, ulazite u repliku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ne, ja objašnjavam samo kako ste povredili Poslovnik i šta ste sve dozvolili, a ne smete da dozvolite, gospodine Milićeviću.

PRESEDAVAJUĆI: Slažem se, gospodine Šaroviću. Ne smem da dozvolim ni da vi u ovom trenutku kršite Poslovnik, a reći ću vam i zašto.

NEMANJA ŠAROVIĆ: I molim da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ovoj povredi Poslovnika.

PRESEDAVAJUĆI: Izjasniće se, naravno. Zahvaljujem.

Ali želim da vas podsetim samo, shodno članu 103, da vi možete ukazati na povredu Poslovnika, ali odmah nakon neposredno učinjene. Niste nakon izlaganja gospodina Martinovića, već ste sačekali izlaganje gospodina Radulovića. Zahvaljujem.

Najpre, predstavnik predlagača narodni poslanik Aleksandar Martinović. Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pa ja većeg lupeža i prevaranta od Saše Radulovića nisam sreo. (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Martinoviću, ipak, molim vas, da biramo reči. Molim vas da biramo reči.

(Narodna poslanica Branka Stamenković prilazi stolu predsedavajućeg.)

Molim vas da se udaljite da bih mogao da vodim sednicu.

Zahvaljujem.

Gospodine Martinoviću, izvolite. Vi znate da ja nisam plašljiv čovek. Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Potpuno vas razumem, gospodine Milićeviću. Nije lako voditi sednicu Narodne skupštine kada imate pojedince koji se ponašaju potpuno suprotno Poslovniku i suprotno zdravom razumu, ali šta da se radi, mora čovek da deluje i pod takvim okolnostima.

Dakle, ja samo želim da kažem mojim kolegicama koje mi dobacuju da ja nekoga vređam – Saša Radulović je rekao za sve nas da smo lupeži, paraziti, bitange i da će on nad nama da sprovede stečajni postupak.

E sad, ja se samo nadam, gospodine Raduloviću, da nećete opet angažovati firmu „E-biznis servis“ kada budete sprovodili taj stečaj, koji se, uzgred, nikada neće desiti, jer vam građani Srbije nikad za to neće dati priliku. Ali, evo, ja vas pitam ponovo – u kom sudskom predmetu je vršen pritisak od strane bilo koga od SNS na bilo koji pravosudni organ u Republici Srbiji?

Što se tiče odluka koje se odnose na vas, postoji odluka Agencije za licenciranje stečajnih upravnika iz 2011. godine kojom ste kažnjeni sa sto hiljada dinara, upravo iz ovih razloga koje sam navodio, zato što ste sa svojom sopstvenom firmom kao stečajni upravnik zaključivali ugovore o pružanju knjigovodstvenih usluga. Pa onda imate odluku Upravnog suda, pa posle odluke Upravnog suda imate ponovo odluku Agencije za licenciranje stečajnih upravnika.

Pričate o subvencijama. Kada ste bili ministar privrede, vi ste rekli da je to odlična ideja, da je to jedini način kako možemo da privučemo strane investitore u Republiku Srbiju.

I kažite mi, gospodine Raduloviću, koji ste vi stečajni postupak pozitivno rešili po radnike?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Martinoviću.

Previše smo se udaljili od teme.

(Saša Radulović: Replika.)

Gospodine Raduloviću, ja sam malo i preplašen. Moraću, shodno članu 112, da napravim pauzu od minut i onda da nastavimo po dnevnom redu. Verujte mi.

(Posle pauze – 20.25)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Nastavljamo rad.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

(Saša Radulović: Replika.)

Nemate osnova za repliku. Napravili smo pauzu da bi se nastavilo sa radom.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Sreto Perić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović, narodni poslanik Branka Stamenković i narodni poslanik Zoran Živković.

Reč ima najpre narodni poslanik Sreto Perić. Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, na osnovu člana 153. i član 154. Ustava moglo bi se postaviti pitanje da li Visoki savet sudstva ima i može da ima u nadležnosti ovo što je predviđeno Zakonom o uređenju sudova. Ali, u svakom slučaju, gospodin Martinović kao doktor pravnih nauka nije trebalo da bude taj koji će predložiti zakon o izmenama i dopunama Zakona o uređenju sudova, zato što uspostavlja jednu lošu praksu.

A šta je tu loša praksa? Pa prošli put, odnosno 21. januara 2016. godine Visoki savet sudstva je podneo zahtev Narodnoj skupštini da odloži primenu ovog zakona od 1. juna do 1. januara 2017. godine. I sada da je to učinio Visoki savet sudstva, to bi bilo drugačije. Nema nijednog razloga da se sad ovo radi i da se pomera, pogotovo što se može desiti u narednom periodu da se neke odredbe nekog zakona nekome i ne dopadnu pa se može pokrenuti inicijativa za

ocenu ustavnosti tog zakona i da onda suspendujemo važenje tih odredaba tog zakona. Mislim da to nije u redu i nije smelo da se uradi.

Imamo još jednu, ja bih rekao, anomaliju. Predlagač je rekao da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja, a onda se podnosi amandman i kaže se – zakon će stupiti na snagu narednog dana od dana objavljivanja. Verovatno iz razloga što je ovaj predlog podnet 6. decembra pa se računalo da će biti ranije usvojen, a pošto smo došli do 27. decembra a ovaj zakon još nije usvojen, onda bismo došli u jednu pravnu prazninu.

I dosada se dešavalo da su neke statusne promene, odnosno zaposleni su gubili radni status, pa kad su se reorganizovali neki državni organi prilikom promene, prilikom neke greške, imali su pravo na naknadu ili nadoknadu...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Periću.)

... I za sve ono što su bili oštećeni oni su bili obeštećeni u nekom postupku. I ovde se to moglo desiti. Znači, ovo nije u redu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Predlažemo brisanje ovog člana zakona i ponavljamo da SNS utiče na pravosuđe.

Ja moram da odgovorim kolegi Martinoviću, s obzirom na to da je kolega Martinović postavio pitanje, a tiče se njegovog zakona. Znači, amandman...

Molim vas, kolega Milićeviću, nemojte da slušate naredbe predsednika poslaničke grupe vladajuće većine.

Znači, mi zahtevamo brisanje ovoga člana iz istog obrazloženja kao u 1. stavu, jer smatramo da je loš i da je dokaz uticaja SNS-a na pravosuđe.

I, na direktno pitanje gospodina Martinovića ja ću da mu odgovorim. On želi da uđe u EU, je l' tako? E, pa Savet Evrope ...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, želite li da govorite o amandmanu?

SRĐAN NOGO: Ja govorim o amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI: Ne govorite o amandmanu.

SRĐAN NOGO: Molim vas, gospodine Milićeviću, vratite mi vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, vratiću vam vreme, ali vas pitam pre toga – da li želite da govorite o amandmanu koji je podnet?

SRĐAN NOGO: Da.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

SRĐAN NOGO: Idemo iz početka.

PRESEDAVAJUĆI: Nadoknadićemo vreme.

SRĐAN NOGO: Smatramo da ovaj amandman nema uporište i da je suprotan članu 47. Jedinstvenih metodoloških pravila za izradu propisa i da je sam ovaj zakon jedan veliki skandal za pravosuđe, jer se na osnovu volje jednog

čoveka pokreće ceo zakonodavni mehanizam po principu šta bi bilo kad bi bilo i prejudicira se odluka Ustavnog suda.

Ponavljam, pravosuđe je pod velikim pritiskom. I sam ovaj zakon je dokaz da je pravosuđe pod velikim pritiskom. Gospodin Martinović kada obrazlaže, uopšte ne priča o zakonu, nego upućuje izazov da mu iz opozicije kažu – očekujte još jedan telefonski poziv, gospodine Martinoviću, i mene da uvredite. Sudija Vučinić, Nikola Petrović i Aca Đorđević preko Stepanovića pritiskaju sudiju Vučinića da se izuzme... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kakve to veze ima, gospodine Nogo?

Dva puta sam vas pitao, gospodine Nogo, da li želite da govorite o amandmanu. Očigledno ne želite.

Ovlašćeni predstavnik SNS-a, odnosno najpre predstavnik predlagača, narodni poslanik Aleksandar Martinović. Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ako možete da mi odgovorite na jedno prethodno pitanje. Mogu li ja sad da kažem da su Dveri finansirane od strane Dušana Petrovića i Saše Dragina još pre četiri, pet, šest i ko zna koliko godina preko takozvanih STAR projekata? Mogu li da kažem da su finansirane preko izvesne gospođe Jasmine Vujić, koja radi u...

(Predsedavajući: Gospodine Martinoviću...)

Mislim, smem li da pričam u duhu u kom pričaju ova gospoda koja kažu da se član 2. briše?

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Martinoviću, primetili ste da sam u više navrata pokušavao kolegu Noga da usmerim da govori o amandmanu.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Nije sporno. Znači, gospodine Milićeviću, ako ta pravila važe za njih, valjda važe i za mene.

(Predsedavajući: Izvolite.)

Ako oni kažu da je Aleksandar Vučić neko ko vrši pritisak na pravosuđe, smem li ja da kažem kako su Dveri nastale i ko ih je finansirao? Finansirala ih je Demokratska stranka, preko takozvanih STAR projekata. Finansirale su ih određene strane službe, finansirale su ih određene ambasade. Po tom zadatku su i poslali ovde u Narodnu skupštinu, da bi glumili navodno srpske patriote i najveće Srbe koje je ikada čovečanstvo videlo.

(Marija Janjušević dobacuje.)

Dakle šta, i vi ste najveći Srbin?

(Predsedavajući: Ajmo sada da se malo vratimo na amandman.)

E, sada da se malo vratim na amandman.

Ne razumem kada neko kaže – zbog jednog čoveka se pokreće ceo zakonodavni mehanizam. Pa i zbog vas bi se pokretao ceo zakonodavni mehanizam da ste predložili neki zakon. Dakle, vi imate ista prava u Narodnoj skupštini kao i ja, kao i svih 250 narodnih poslanika. Samo da vas obavestim, izgleda da niste čitali obrazloženje Predloga zakona i obrazloženje zašto se ne prihvata vaš amandman. Ja sam kao narodni poslanik, a to pravo imate i vi,

pokrenuo postupak pred Ustavnim sudom i Ustavni sud je taj predlog prihvatio. I ponovo vam kažem, razumno je...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ja, gospodine Milićeviću, imam neko vreme valjda i kao predstavnik predlagača.

PRESEDAVAJUĆI: Dva minuta, kao i ministri.

Onog trenutka kada imate osnov za repliku, imate dva minuta.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Imam valjda neko vreme kao predlagač?

PRESEDAVAJUĆI: Ne, imate dva minuta.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Znači, imam isto vreme kao i podnosioci amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Da, po dva minuta.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Mislim da ne tumačite Poslovnik na ispravan način.

PRESEDAVAJUĆI: Izvinite, član 158. Završite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Samo jedna rečenica.

Dakle, razumno je očekivati, ako se pokrene postupak pred Ustavnim sudom, a Ustavni sud prihvati predlog za pokretanje postupka, da se sačeka sa prenošenjem poslova pravosudne uprave sa Ministarstva na Visoki savet sudstva...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, gospodine Martinoviću.)

... Jer to ne podrazumeva samo prenošenje poslova, nego prelazak državnih službenika iz Ministarstva pravde koji se bave tim poslom u Visoki savet sudstva.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Nadoknadio sam vam vreme koje sam oduzeo kroz dijalog koji smo vodili.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, povreda Poslovnik. Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Moram, gospodine Milićeviću, da protestujem. Vi ste zaista toliko brutalni, već posle 55 sekundi prekoračenja prekinuli ste gospodina Martinovića. Poslanike vladajuće koalicije možete da edukujete o poslaničkim pravima, ali van ove sale. Organizujte neki kurs. Bilo je, koliko se sećam, neko savetovanje vezano za nove poslanike. Imajući u vidu da se gospodin Martinović redovno resetuje, pretpostavljam da je on u svakom mandatu novi poslanik.

Povredili ste član 158. Taj član kaže da, ukoliko predlagač zakona, odnosno ovlašćeni predstavnik ima pravo da govori..., a to je po amandmanu dva minuta. Da li je to mnogo, da li je to malo, ja mislim da je to i previše, ali to bi neko ko je šef poslaničke grupe morao da zna. Ako ne zna, vaše je da ga prekinete, kao što predstavnike opozicije prekidate nakon nekoliko sekundi, a svaki ministar je pričao 20, 30, 40... Evo Martinović je sada napravio rekord – 55 sekundi.

A vaš dijalog, pošto vi opravdavate to time da ste navodno nadoknadili vreme koje je potrošeno u dijalogu, vi ste dijalog sa njim i tu edukaciju, zakasnelu, započeli tek na dva minuta i 20 sekundi, i to je već bilo vreme kada ste vi odavno morali da ga prekinete.

Prema tome, gospodine Milićeviću, pozivam vas da vodite u skladu sa članom 27, dakle da poštuju Poslovnik, a što je mnogo bitnije, da ga primenjujete na identičan način i prema poslanicima vladajuće koalicije i prema nama iz opozicije. Oni očigledno imaju više prava. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Upravo to i činim, gospodine Šaroviću. Nisam jednom prekinuo gospodina Martinovića, već dva ili tri puta. Vodili smo dijalog mnogo duže od vremena koje ste vi spomenuli. Samo sam nadoknadio u ta dva minuta vreme koje smo potrošili kroz dijalog.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Da, želim, gospodine Milićeviću.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika. Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ukazujem na povredu člana 27. i ne tražim da se glasa.

Meni nikakva edukacija od gospodina Šarovića nije potrebna. On je verovatno tu edukaciju prošao kod Dragana Đilasa, u nekom od upravnih odbora javnih preduzeća u Beogradu.

Ali mene to ne zanima. Samo želim da ukažem na jednu činjenicu koju možete da proverite u vašem elektronskom sistemu.

Poslaničkoj grupi SNS ostalo je, ako se ne varam, sat i po da govorimo po amandmanima. Dakle, mogu da uzmem i vreme poslaničke grupe i nema potrebe da me seckate na svaka dva minuta kada govorim, jer imam i vreme koje ima moja poslanička grupa. E sad, to što je Poslanička grupa SNS najveća u Narodnoj skupštini pa to nekome smeta, nekome bode oči i neko ne može da podnese tu činjenicu, to je njegov problem. Samo vam kažem, matematički, koliko mi imamo vremena.

To što su oni potrošili svoje vreme, to je njihova stvar. Mi naše vreme nismo potrošili. Po mojoj računici, a vi proverite da li sam u pravu, imamo sat i 35 minuta. Neka imamo sat i 20 minuta, ali u svakom slučaju imamo neko vreme, to je ekstra vreme, koje možemo da koristimo u raspravi po amandmanima.

E sad, ovde je podneto mnogo amandmana. Priča se o svemu i svačemu: o Aleksandru Vučiću, o „Helikopteru“, o Andreju Vučiću, o žandarmima... Priča se o svemu i svačemu i ja moram da uzmem malo i od vremena poslaničke grupe. Nerado to činim, ali moram to da uradim da bih podnosiocima amandmana pokazao koliko ništa ne znaju, koliko se ne razumeju u poslove pravosudne uprave i koliko ne razumeju koliki će biti veliki problem

za državu ako Ustavni sud oceni da je moj predlog za pokretanje postupka za ocenu ustavnosti opravdan pa državni službenici u međuvremenu iz Ministarstva pravde pređu u Visoki savet sudstva... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Moraću da vas prekinem da ne bi opet poslanici opozicije kazali kako imam dvostruke aršine za poslanike pozicije i poslanike opozicije.

Gospodine Martinoviću, moje je, najpre, da vam uputim pitanje – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Vi svakako imate vreme Poslaničke grupe SNS, ali vas molim, zarad evidencije, da na samom početku kažete da li se javljate... Ja sam mislio da ste se javili kao predstavnik predlagača, a ne kao narodni poslanik.

(Nemanja Šarović: Ako mi ne date repliku, onda po Poslovniku.)

Ne možemo se igrati – čas po Poslovniku, čas replika. Molim vas.

(Nemanja Šarović: Poslovnik.)

Želite povredu Poslovnika?

(Nemanja Šarović: Ako mi ne date repliku, onda po Poslovniku.)

Ne možete dobiti repliku na povredu Poslovnika.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, povređen je član 104, koji kaže da, ukoliko se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izjasni o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe... Aleksandar Martinović je u svom prethodnom izlaganju rekao kako sam ja završio nekakvu edukaciju u upravnim odborima Dragana Dilasa. Ja nikada nisam bio član nijednog upravnog odbora Dragana Dilasa...

(Predsedavajući: Gospodine Šaroviću, vi upravo činite...)

Dozvolite samo da završim.

Dakle, vi... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Upravo činite ono na šta ukazujete da se ne sme činiti...

(Nemanja Šarović: Apsolutno ne.)

Pozivate se na član 104.

(Nemanja Šarović: Da li mogu da završim?)

Ne, ne.

(Nemanja Šarović: Imam pravo dva minuta da obrazlažem.)

Do dva minuta.

Dakle, ne možete koristiti povredu Poslovnika da biste replicirali kolegi Martinoviću, u konkretnom slučaju.

(Nemanja Šarović: Ja sam samo objašnjavao kako ste vi pogrešili i kako ste pravo na repliku meni uskratili. To je povreda Poslovnika.)

(Nemanja Šarović: Dozvolite da vam objasnim.)

PREDSEDAVAJUĆI: Ne, nemate.

(Nemanja Šarović: Kako da vam objasnim ako ne navedem situaciju u kojoj se...?)

Ne možete nikako da mi objasnite, iz jednog prostog razloga, jer nemate pravo na repliku na povredu Poslovnika.

Kolega Martinović je ukazao na povredu Poslovnika. Ne možete dobiti repliku, a nije vas povredio.

(Nemanja Šarović: Ako je povreda Poslovnika, onda je sve dozvoljeno.)

Ukazali ste. Zahvaljujem.

Ovlašćeni predstavnik SNS Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Iskoristio bih pravo na repliku, gospodine predsedavajući, zbog... gomile...

(Žagor u sali.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Arsiću, vi ste dobili reč.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: ... Zbog gomile neistina koje su iznete ovde. Znači, najlakše je da kažete – premijer je zvao ovoga sudiju i utiče na ovog sudiju, utiče na ovog sudiju. Od laži je teško braniti se. Teško se brani od laži, teško se brani od neistina.

Možda sam ja, kako uvaženi kolega kaže, nevaspitan. Možda sam i neznalica. Evo, najveća sam neznalica na svetu, najveća neznalica, ali sve što sam rekao za ovom govornicom bila je istina, a to što vi govorite su najobičnije laži. (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, izvolite.

SRĐAN NOGO: Gospodine Milićeviću, imam pravo na repliku i na Martinovića i na Arsića. Znači, uskratili ste mi jednu repliku. Idemo redom.

PRESEDAVAJUĆI: Dozvolite, dozvolio sam pravo na repliku. Imate dva minuta. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Gospodine Martinoviću, Dveri nisu bile nikada finansirane od lica koja vi pominjete, ali zato, pazite sad, SNS je bila finansirana od strane Demokratske stranke. Gospodin Nenad Kovač zvani Neša Roming, čovek koji je bio blagajnik Borisa Tadića, finansirao je SNS. Kum Nikole Petrovića.

Idemo dalje. Vi pominjete CIA. Evo, danas sam postavljao pitanje kako je Vojska i tadašnji RDB, odnosno određeni ljudi kako su bili upleteni u saradnju sa istima, i gde je krivična prijava koja je nestala kada je ugašeno vojno pravosuđe? Hajde, pomozite da se to raščisti i iščačka. Poslušajte poslaničko pitanje od danas.

Ali je zanimljivo da Vilijem Montgomeri ponovo uspostavlja saradnju između MUP-a i Vojske sa CIA 2001. godine. Vilijem Montgomeri, koji je savetnik Srpske napredne stranke. Mi nemamo nikoga iz CIA koji je nama savetnik, gospodine Martinoviću.

Dalje, vi 'oćete u EU. Savet Evrope u zvaničnom izveštaju kaže da je pravosuđe u Srbiji pod snažnim uticajem izvršne vlasti.

(Aleksandar Martinović: Ko kaže?)

Savet Evrope. To je za vas merodavno. Ako već ne verujete meni, a ja sam vam pomenuo, čuli ste za određene slućajeve, „Asomakum“, brat Aleksandra Vućića. Čuli ste za sudiju Vućinića. Da li će meni nešto da se desi zato što sam to rekao? Odgovoran je Đorđević direktno. Čuli ste za 650 sudija koji nikad nisu pokazali ispisnice iz SNS-a.

Čuli ste da direktor BIA preko svoje bivše advokatske kancelarije zastupa poslovne banke u velikim prevarama, podnosi falsifikovane anekse ugovora za koje zna da su na sudu dokazani da su falsifikati! To podnose ti advokati! E, to vi raščistite! Stefanović, Đorđević, Petrović. To vam je uticaj na pravosuđe.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo...

(Nataša Sp. Jovanović: Poslovník.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ja sam sad u velikoj dilemi kada je u pitanju ideološka orijentacija Dveri.

Dakle, ne razumem – jeste li vi sad za EU ili ste protiv EU? Kažete ne valja srpsko pravosuđe; ko to kaže? kaže Savet Evrope. Pitate ko vam je iz CIA u predsedništvu Dveri. Pa Jasmina Vujić. (Aplauz.)

(Čuju se komentari: Tako je!)

Pa zamislite kakve bezbednosne provere treba da prođe neko da bi radio u svemirskom programu SAD. Znaći, gledaju mu deseto koleno, šta je bio, čime se bavio, ko je, šta je, odakle je. Dakle, evo vam žene koja radi za CIA.

Pitate me kako ste finansirani. Dušan Petrović, pre njega Saša Dragin, STAR projekti..., evo su kod Marijana ugovori..., stotine i stotine hiljada evra su uložene u projekat zvani „Dveri“.

Kome ste kukali u izbornoj noći da vas uvede u Parlament, sećate li se? Tražili ste strane posmatraće. Ali ne strane posmatraće...

(Marija Janjušević: Dajte taj anketni odbor.)

Što vićete toliko, gospođo? Čujem dobro. Malo sam ćorav, ne vidim, ali još uvek ćujem.

Dakle, sećate l' se čiju ste pomoć tražili u izbornoj noći? Ne ruskih posmatrača. (Aplauz.) Znaćte li čiju su pomoć tražili? Tražili su pomoć posmatrača OEBS-a. Istog onog OEBS-a čiji je predstavnik na Kosovu i Metohiji bio Vilijem Voker...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.)

... Kome sada Šiptari hoće da podignu spomenik.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Jovanović, ja vam se izvinjavam još jednom. Maločas sam shvatio da ste pitali po kom osnovu. Zaista nisam shvatio da ste se javili po povredi Poslovnika. Svakako bih vam dao reč.

Izvolite, imate reč.

Povreda Poslovnika, narodna poslanica Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine potpredsedniče, ja sam narodni poslanik.

Što se tiče vašeg vođenja sednice moram da vam ukažem na nekoliko nepravilnosti, pošto vidim da pokušavate i u ovim trenucima da ostanete staloženi i pribrani. I čuvajte koncentraciju, pošto će ovo dugo da potraje, duboko u noć, do sutra i tako.

Najpre ste povredili član 27. i to je osnov svega, rukovođenja ovim zasedanjem.

Znam da ne možete da budete neko ko predviđa situacije i ne možete da uđete u mozak gospodina Martinovića, u njegovu glavu pa da znate da li je on u trenutku kada stisne taster ovlašćeni predstavnik ovog predloga zakona ili je narodni poslanik koji koristi i krcka to vreme poslaničke grupe.

Vaše je bilo, gospodine Milićeviću – i ja vas zaista sada upozoravam, inače ćemo se svakog puta javljati – da pitate po kom osnovu se gospodin Martinović javlja. On može da govori do dva minuta i nikako preko toga, a to što njegova poslanička grupa ima vreme, pa znate šta, mi imamo ovde situaciju i da njegov kolega iz poslaničke grupe, koga ja vidim kao novog kalifa umesto kalifa, podnosi amandman na predlog njegovog zakona, znači nije dobro... I to je dobro da vlada konkurencija među vama i da gospodin Orlić ima takve ambicije, ali molim vas, vodite računa i pitajte ga lepo u trenutku kada se javlja dok traje rasprava po ovom zakonu po kom osnovu se javlja, jer vidim da i vi niste čovek koji može da predviđa takve situacije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Jovanović. Potpuno ste u pravu. O tome sam maločas i govorio. Zato što nisam shvatio da se kolega Martinović javio kao narodni poslanik a ne kao predstavnik predlagača. Slažem se.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.)

Kolega Veroljub Arsić se najpre javio kao ovlašćeni predstavnik SNS-a. Replika. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, e sad smo upravo došli do toga ko govori istinu a ko ne govori istinu.

Spomenuta je afera „Asomakum“. Pa je l' nisu pohapšeni ti koji su celu tu aferu napravili, koji su u crno zavili mnoga preduzeća? Kakve veze oni imaju sa Andrejom Vučićem? Nikakve. Ali najlakše je da se izađe i kaže – evo, brat premijera je to uradio. Iako svi znaju, krivci postoje, imaju imena, prezimena, dokazi postoje.

Znate, u sudskom postupku sudija ima diskreciono pravo da poveri poverenje nekom svedoku više, ali materijalnom dokazu mora da poveri apsolutno poverenje, jer je materijalni dokaz materijalni dokaz, nešto što ne možete da promenite.

E sad, kolega Martinović reče uz čiju pomoć su ušli ovde veliki zastupnici Srbije, građana Srbije, Srba. Tačno, uz pomoć američkog ambasadora. Tačna je i ta priča ko je stvarao pokret koji se sad predstavlja za veliku patriotsku snagu u Srbiji.

I nemojte da me vučete za jezik da govorim šta je bilo pored stadiona „Čukaričkog“, ko je s kim sedeo, ko je kakve koverte delio i kome je davao. Nemojte da me vučete za jezik. Nemojte da me vučete za jezik, neće da vam bude dobro baš.

PRESEDAVAJUĆI: Shodno članu 104. stav 3, sada ćemo da zatvorimo krug replika i da nastavimo po amandmanima.

Po amandmanu, predlagač amandmana narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Moj amandman na član 2. glasi – „briše se“, kao što je glasilo i na član 1. takođe – „briše se“. Zbog čega? Zbog toga što je ovaj predlog zakona potpuno besmislen i ništa ne rešava.

Ne poričem da postoji problem, imamo problem, ali ovaj zakon ga neće rešiti.

U čemu je problem? Poslanik Martinović, predlagač zakona, vrlo dobro zna da osnovni problem sa ovim zakonom nije u rokovima za sprovođenje određenih odredbi, već u činjenici da su te odredbe suprotne našem Ustavu. Na ovo upozorava Venecijanska komisija još od 2006. godine, kada smo taj Ustav doneli, i upozorava da mi Poglavlje 23 nećemo moći da zatvorimo dok ne sprovedemo ove odredbe, a da ove odredbe mi ne možemo da sprovedemo dok nam je Ustav ovakav.

Umesto da založi svoj politički autoritet da se pokrenu promene Ustava kako bismo mogli da implementiramo ove odredbe jer će nam one garantovati nezavisnost sudstva, a nama treba nezavisno sudstvo zbog nas, a ne zbog EU, poslanik Martinović pravi se potpuno nevešt i produžavanjem rokova održava status kvo, koji odgovara vladajućoj većini, a to je da sudstvo ostane zavisno od političkih upliva i da suštinskih promena ne bude, da do njih nikada ne dođe. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Podržavam amandman kolegice iz pokreta Dosta je bilo. Smatramo da je pravosuđe u lošem stanju i, evo, citiramo nekog ko bi mogao da nam bude relevantan uzor za vladajuću većinu. Aleksandar Vučić je

danas takođe kritikovao pravosuđe, zbog Mladana Dinkića. Znači, ono što ja tvrdim tvrdi i Aleksandar Vučić.

Molim vas, samo da ilustrujem da ja ne govorim paušalno. Znači, mi imamo problem sa pravosuđem u Srbiji i prosto, evo, pokušavam da nađem zajednički dodir sa vladajućom većinom...

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, mi se večeras uopšte ne razumemo. Pokušavam sve vreme da vam ukažem da morate da govorite o amandmanu koji je podnet na član 2, koji glasi – „briše se“, a član 2. kaže: „Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

Ponovo vas pitam, dobronamerno, da li vi želite da govorite o ovom amandmanu? Izvolite.

SRĐAN NOGO: Kolega Milićeviću, mislim da sam više puta ponovio da smatramo da ceo ovaj zakon treba povući. Tako je, treba da se briše, ne treba da stupi na snagu. Da li vi razumete ono što ja govorim, evo, već dva sata?

PREDSEDAVAJUĆI: A da li vi razumete da je ono što ste sada upravo rekli priča za raspravu u načelu, a sada govorimo o članu 2?

SRĐAN NOGO: Hajde da ne uđemo u replike, molim vas. Znači, da ja iskažem...

Evo šta je još tu sa ovim zakonom problematično. Već osam godina, poslednjih, svakoga meseca 35.000 evra... (Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI: Ne mogu da vam dozvolim. Vidite da sam vam isključio mikrofonom iz jednog prostog razloga, jer vi nikako da razdvojite raspravu u načelu od rasprave u pojedinostima, odnosno po amandmanima.

Po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

I ovo će biti kratko; i treba i mora da bude.

Dakle, smatram da ne treba da se prihvati ni ovaj predlog sa brisanjem, baš kao ni oni prethodni. Niti smo u pisanom obrazloženju, niti sada u usmenom obrazloženju čuli bilo kakav valjan razlog zašto bi, zaboga, tako trebalo uraditi. Vi ste intervenisali kada je reč o ovim neiskrenim patriotama, i na to ja neću da se obazirem.

Kada je reč o predlagraču koji je ovde obrazlagao, pozivajući se na evropske institucije, poglavlja i pregovore, to je sve obična farsa. I da se mi oko toga razumemo, to je jasno svakome ko, recimo, ode na sajt predlagrača i tamo vidi da se naprasno, pre par dana zalažu za suspenziju evropskih integracija. Njih to, da se razumemo, ne zanima. A ovo da se ne usvoji. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Koliko vremena imam?

(Predsedavajući: Samo trenutak, 10 minuta i 12 sekundi.)

Hvala.

Kolega Orliću, tj. da se direktno ne obraćam, kolega Orlić tvrdi da se ja isključivo pozivam na nešto što EU i Venecijanska komisija od nas zahtevaju. Moram da kažem da sam, pripremajući se za obraćanje u ovoj skupštini po ovom amandmanu, pregledala stenografske beleške prethodnog skupštinskog saziva, kada je prošli put produžavan ovaj rok, kao što se sad opet traži da se produžava ovaj rok. Tada je ministar Selaković, visoki funkcioner SNS-a, ovde, u ovom domu, i to je proverljivo u stenografskim beleškama, rekao isto ovo što sam ja sad rekla – da ove zakonske odredbe mi moramo da implementiramo da bismo mogli da zatvorimo Poglavlje 23, jer te odredbe garantuju nezavisnost pravosuđa. S druge strane, mi ne možemo da ih implementiramo zbog toga što su one protivne našem Ustavu.

Mene zanima zašto se predlagač ovog zakona pravi nevešt pa sad kobajagi podnosi neku ustavnu inicijativu a zna šta će da odgovori Ustavni sud, zašto svoj politički autoritet u ovih poslednjih pet godina, on i njegove kolege nisu uložili u promenu Ustava da se ovaj problem reši – ne zato što EU od nas to zahteva, nego zato što nama treba nezavisno pravosuđe? Ne zbog EU, zbog nas nam treba nezavisno pravosuđe.

U tom smislu ovaj predlog zakona ne samo da smatram besmislenim načinom da se ovaj problem reši, nego i neiskrenim i licemernim. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu ili...?

Replika na direktno pominjanje, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Dame i gospodo, razumem da ponekad u nastupu uzbuđenja zbog žučne polemike neko propusti da čuje nešto i isprati do kraja. Dakle, čisto za slučaj da se nismo razumeli, evo vidite kako dobronamerno nastupam, ne smatram da je bilo kakva loša namera, nego prosto nerazumevanje.

Hajde još malo preciznije, nije sporno ni šta kaže ministar Selaković u bilo kom trenutku, nije sporno ni šta kaže Venecijanska komisija, ni šta piše u Akcionom planu. Šta sam ja osporio? Motivaciju, priču predlagača amandmana da mu je tobož stalo do evropskih institucija, do evropskih integracija, do toga šta piše u bilo kom poglavlju. Tu priču sam osporio i rekao sam – to je neiskrena priča, to je obična farsa. Zašto sam to rekao? Zato što se politička organizacija predlagača amandmana, znate već svi vrlo dobro, to je ono udruženje građana koje se lažno predstavlja za kakav pokret, pre par dana opredelila da više nije za integracije. Šta su rekli? Oni su za to da se, citiram – suspenduju evropske integracije.

Gde su to rekli? Evo, svako lepo može da ode dok ja ovo sad pričam, da proveri veb-sajt te političke organizacije, članak pod naslovom „O evrointegracijama“ od 11. decembra tekuće godine – autorski tekst, spoljna politika, EU i tako dalje, i tako dalje, potpisao taj autorski tekst kao autorsko delo narodni poslanik pomenutog udruženja koje se pravi da je pokret, igrom slučaja

neki potpredsednik tamo. I evo šta on kaže: „Naš plan“, njihov plan, „podrazumeva jednogodišnju suspenziju novih integracija...“ i tako dalje.

Zašto su oni napravili takav plan više je nego jasno, da bi se politički približili, da bi se identifikovali sa neiskrenim patriotama... Inače, za vašu informaciju, to vam je isto što i lažne patriote samo lepše kazano. Imao sam obavezu da ovo prenesem, obećao sam jednoj voditeljki. Dakle, sve što oni kažu a pozivaju se na evropsko obična je farsa. I to je neiskreno u celoj priči, dame i gospodo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Koleginice Stamenković?

(Branka Stamenković: Replika.)

Govorilo se o predstavniku predlagača, vi niste jedini predstavnik predlagača.

(Branka Stamenković: Može po amandmanu?)

Po amandmanu može. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Upravo sam htela da se zahvalim, prvo na promociji predizborne ideje pokreta Dosta je bilo u pokušaju da se objedine zdrave snage koje još postoje a koja su neka opozicija u Srbiji ne bi li se suprotstavili trenutno vladajućoj većini. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Raduloviću, po amandmanu želite? Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Ja se zahvaljujem predstavnicima SNS što čitaju naš program i što nas promovisu na televiziji. Želim vam još više vremena da provedete čitajući naše programe, ali posao bi vam bio da se bavite zakonom, a time se ne bavite. I praktično nijednu reformu ne sprovodite. Sve čime se bavite je pokušaj... Da podvučem – pokušaj vređanja i omalovažavanja.

(Predsedavajući: Kolega Raduloviću...)

Međutim, to ne ide. To mnogo više govori o vama nego o bilo kome drugom. Hvala vam još jednom...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Raduloviću, dobili ste reč po amandmanu. Amandman glasi: „Član 2. Predloga zakona briše se.“ A član 2. Predloga kaže: „Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“. Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika, odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani, prema stavu 4. istog člana, ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Vladimir Orlić.

Predlagač i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom

Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dame i gospodo, želim samo da se zahvalim Odboru, a bogami i predlagaču. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O TRŽIŠTU KAPITALA (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Vesna Nikolić Vukajlović, Jovo Ostojić, Sreto Perić, Marina Ristić, Milorad Mirčić, Ljiljana Mihajlović, Momčilo Mandić, Marko Milenković, Tomislav Ljubenović, Nikola Savić, Miroslava Stanković Đuričić, Nemanja Šarović, Aleksandra Belačić, Dubravko Bojić, Miljan Damnjanović, Božidar Delić, Nataša Jovanović, Petar Jojić, Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, Dragan Vesović, prof. dr Miladin Ševarlić, Marijan Rističević, mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Zoran Živković i Saša Radulović.

Primili ste izveštaje Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Vesna Nikolić Vukajlović, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Napokon.

Gospodine Milićeviću, ja bih vas zamolio da nam kažete koliko još mi uopšte imamo vremena za ovu raspravu u pojedinostima, pošto ste ovo sve spojili, pa bismo hteli malo da isparcelišemo, imamo još 13 zakona, da se ne bi desio onaj skandal kao prošli put, da ste za četiri zakona samo čitali imena podnosilaca amandmana. Ako nije problem, evo ja ću da nastavim o amandmanu, a vi tu izračunajte da bismo mi znali koliko imamo da podelimo, jer imamo važnije zakone u nastavku.

(Poslanici komentarišu u sali.)

U pravu si, ja znam da sam pametan. To je opštepoznata stvar.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite vi po amandmanu. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Hvali me čovek, kako da ga uvredim? Ne mogu da ga uvredim, tvoj zemljak.

Zašto smo podneli amandman na 1. član ? Zato što sve što se ovim predlogom zakona u članu 1. menja, to već postoji. Znači, to već postoji. Ovaj član se odnosi na definicije. Znači, svi rizici koji postoje na finansijskom tržištu su već definisani: kreditni, finansijski, robni i tako dalje i tako dalje. Tako da je ovo nepotrebno da se menja.

Ali moramo da kažemo zašto se menja. Menja se onom nemuštom terminologijom, jer ovaj osnovni tekst zakona, pa i ove izmene i dopune su neuspeli prepis, prevod koji je vrlo loš. Vrlo loš. Ali ni ove izmene neće da naprave neku štetu Republici Srbiji. Zašto? Zato što ovo tržište gotovo da ne postoji. I odmah da vam skrenem pažnju, ovo nije zakon samo o hartijama od vrednosti, nego o finansijskim instrumentima. Ovde se vežbaju ovi novi naši brokeri, dileri i tako dalje, računaju da...

(Predsednik: Vreme.)

... Nemamo vremena.

PRESEDNİK: Vreme, hvala.

Podnosilac Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Mi smo predložili brisanje ovoga člana, kao i svih ostalih članova ovoga zakona, iz prostog razloga. Prvo, što mislimo da ne postoji tržište kapitala u Srbiji. To je jedan veliki problem. Drugo, donošenjem jednog zakona i samim regulisanjem i intervenisanjem na tržištu kapitala vi ne možete da pokrenete tržište kapitala i ne možete da pokrenete ni privredu, niti privredne cikluse, već to morate merama ekonomske politike. Tako da, samim tim, besmisleni su i razlozi u obrazloženju ovoga zakona i prosto moramo reagovati, moramo vam odgovoriti na način na koji se vi odnosite prema opoziciji, odnosno uopšte prema zakonodavnom telu Republike Srbije.

Evo, menjamo ovaj zakon drugi put za godinu dana. Vi ga donosite po ubrzanom postupku i stavljate sa dvadeset sedam tačaka dnevnog reda, a čak i to tržište koje ne postoji ne želite da uredite na malo celovitiji način. Naravno, ima tu raznih interesa kojima ne odgovora da se to uradi već žele da berzansko

tržište ostane nerazvijeno, pa tako, recimo, banke, pre svega poslovne banke u inostranom vlasništvu, imaju veliki interes da ova pravila igre ostanu neregulisana i da stanje ostane ovako kako jeste i prosto vi zabijate glavu u pesak.

Tako da donosite određene izmene koje možda i nisu toliko loše, ali ne regulišete na celokupan i celovit način, i zbog toga smo mi protiv ovog člana, odnosno ovog zakona.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, podnosilac.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Skupština radi od deset sati. Zaposleni su došli već u osam. Kršimo Zakon o radu, četrnaesti sat rada za zaposlene u Skupštini. I nije pitanje poslanika, nego pitanje ljudi koji ovde rade ovoliko vremena. Do kog člana ste mislili, odnosno do kog zakona imate prolazno vreme danas da držite raspravu?

PREDSIEDNIK: Da li želite da govorite o amandmanu ili želite da zabavljate narod?

SAŠA RADULOVIĆ: Zahtevam da prestanemo da kršimo Zakon o radu i prava i prekinite raspravu... (Isključen mikrofoni.)

PREDSIEDNIK: Hvala vam puno. Znači, prekršili ste Poslovnik i pričali ste o onome za šta niste dobili reč. Žao mi je, ali potrošili ste svoje dve minute, vaše pravo.

Neko od predlagača da li je još preostao? Nije.

Živković ne može.

Na član 1. amandman je podneo Marijan Rističević.

Izvolite, poslanice.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Mislim da je Vlada u pravu i s obzirom na to da se mom kolegi Rodniju prispavalo, ja ću ovde da odustanem od obrazloženja.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman, sa ispravkom, podneo je Vladimir Đurić.

Da li je on tu? Ne.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, Ivan Kostić, Dragan Vesović, Miladin Ševarlić, poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka, poslanici Poslaničke grupe Srpska radikalna stranka Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Jovo Ostojić, i Zoran Živković i Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Zahtevamo brisanje i ovoga člana zakona jer, ponavljam, da ste imali dobru nameru, vi biste doneli sveobuhvatniji zakon koji bi duže bio u proceduri. Ovako želite samo da usaglasite ovaj zakon drugi put za godinu dana sa direktivama EU, a i dalje će nam ostati isti problemi koje imamo na tržištu kapitala. Svima je poznato da se revizorski i finansijski izveštaji u

Srbiji kupuju, da su nepouzđani i da korupcija cveta, i ništa se ne radi da se ovi loši običaju suzbiju.

Većinski vlasnici mogu da rade šta hoće i ni na koji način ne štite manjinske akcionare. Sama Komisija za hartije od vrednosti, o kojoj smo pre neki dan raspravljali, u stvari nedavno, ne radi ništa da bi zaštitila manjinske akcionare. Takođe, ovim predlozima izmena zakona vi se ne osvrćete na to pitanje, zato što dozvoljavate da se upravo tržište kapitala ne razvija, da ne postoji.

Jer, da ste želeli, vi ne biste dozvolili monopole koji se prave zahvaljujući politici, bilo da su domaći, bilo da se inostrani, da se čitava preduzeća, odnosno sva akcionarska društva koncentrišu u vlasništvu jednoga lica, da se oni nesrećni ljudi koji imaju akcije, a svi znamo kako su prošli od Ce marketa, preko AIK banke, najnoviji primer, ranije isto BEKO, a evo sada i BIP i mnogi drugi, ostavljaju na milost i nemilost i prosto ne poštujuete privatnu imovinu.

Nema tržišta kapitala u Srbiji. Ovaj zakon služi samo da se zamažu oči EU, odnosno da ispunite neki njihov nalog, ali i oni sami nisu zainteresovani da se ovo uradi, zato što i njima odgovara da pljačkaju ovaj napaćeni narod, da te strane kompanije iz te Evropske unije iznose resurse iz ove zemlje na legalan i ilegalan način, materijalna dobra koja mi stičemo.

Hajde da donesemo jedan zakon koji bi štutio manjinske akcionare, koji bi štutio obične ljude u Srbiji, koji bi štutio građane Srbije. Ovde takvih stvari nema i ne postoje.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Ja moram po amandmanu.

Amandman na član 2. obuhvata sve od člana 73. pa do 90 i nekog člana. To su sve insajderske informacije, koje mogu da budu posed onih koji deluju na finansijskom tržištu.

E sad, konkretno članom 2. Predloga zakona vrši se izmena u članu 73, to je primena, i to samo u delu da se ova zaštita ili zabrana zloupotrebe insajderskih informacija odnosi i na spot ugovore, izvedene ugovore. Ali to već postoji. To sve postoji, znate...

Međutim, ovde je napravljena jedna mnogo veća greška. Sad ću da vam kažem, meni je na tu grešku ukazao ministar saobraćaja, a greška se ogleda u sledećem. Svi pojmovi upotrebljeni u ovom zakonu u muškom gramatičkom rodu obuhvataju muški i ženski rod lica na koja se odnose. To nam reče ministar saobraćaja, da je to standard, da bez toga ne sme nijedan zakon u Srbiji da postoji. Ko je naredio? Naredio Poverenik za ravnopravnost polova. I u 15 zakona mi ubacimo ovaj član. I ova ista Vlada kaže – ma taman posla, ne dolazi u obzir.

Na ovom primeru pokazujem kako funkcioniše ta vlada. Ta vlada funkcioniše tako što nema sistema, nema komunikacije. Šta može u nekim zakonima, u drugima je zabranjeno. Ja ne znam, ovde bi morali nadležni organi

nekako da izvrše posredovanje između ministara koji dođu da predstavljaju Vladu, da se na jedinstven način prihvati ovo što je pre nedelju dana prihvaćeno.

PREDSEDNIK: Vreme, hvala vam.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Još jednom, predsedavajuća – kršite Zakon o radu i prava zaposlenih u Narodnoj skupštini. Prekinite sednicu, preko 14 sati ljudi rade.

PREDSEDNIK: Samo vi nastavite da radite, ne brinite ništa. Služba je organizovana da radi.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Naravno da ovaj amandman treba odbiti. Meni je potpuno jasno zašto Poslanička grupa Dveri ne razume potrebu za daljom regulacijom ovog zakona kad je u pitanju tržište kapitala, jer za njihovog šefa poslaničke grupe tržište kapitala je sledeća činjenica, a to je da 21 odbornik u Skupštini gradske opštine Čačak svoju naknadu od 16.000 dinara mora šefu Poslaničke grupe Dveri u gotovom da preda posle svake sednice, što je u proseku 336.000 dinara po svakoj održanoj sednici. Pored toga, imaju nalog da svaku sednicu opstruišu; od jedne naprave četiri sednice, pa to izađe i na milion i po dinara...

(Predsednik: Molim vas, poslanice, o amandmanu.)

I upravo iz tog razloga ova poslanička grupa ne shvata šta znači regulisanje tržišta kapitala, kako se novac stiže na tržištu kapitala, jer to njima apsolutno ne odgovara i iz tog razloga i predlažu ovakav amandman. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministarka Ana Brnabić. Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Na početku bih samo htela da objasnim, zbog građana Srbije, da ovo o čemu se priča ovde i što se pominje u obrazlaganju amandmana, da se ovde donose izmene i dopune zakona da bi se zamazale oči, da bi se dodatno napravila atmosfera za malverzacije itd., hoću stvarno, bez dalje diskusije o ovome, da kažem o čemu se ovde radi – da se u ovom predlogu izmena i dopuna zakona u stvari pooštravaju kaznene odredbe kako bi se sprečile bilo kakve malverzacije i zloupotrebe na tržištu.

Takođe, da se daje više ingerencija Komisiji za hartije od vrednosti kako bi se ponovo i na taj način sprečile zloupotrebe na tržištu i ojačalo tržište kapitala u Srbiji. Tako da, stvarno je bespredmetno da pričamo da je nešto potpuno suprotno onome što je očigledno u ovim predlozima izmena i dopuna Zakona.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratske stranke i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Samo bih vam skrenu pažnju da predstavnik Vlade uopšte ne priča o amandmanu, priča o lepim očekivanjima. Ali ja ću o amandmanu na član 3. Ovde se predlaže brisanje nečega što već postoji. Šta je razlog? Znači, sve ovo što se ubacuje to već postoji u st. 1, 2, 3, 4. i 5. Pogledajte ove odredbe koje se menjaju, videćete, ono što je prežvrležano, to je sada napisano samo krupnim slovima.

Zašto se ovo menja? Zato što je skoro izabrana Komisija za hartije od vrednosti, na predlog naravno većine, ali ima i uži predlog, a to je ministar finansija. Jer, u programu rada ove vlade je rečeno da će da se osnaži finansijsko tržište, da će država da ide sa mnogo većom količinom tih finansijskih derivata i tako dalje, ali ove odredbe se ne tiču države i hartija od vrednosti koje izdaje država. Može se reći da se pre svega tiče ove dve berze, jedne finansijske i jedne robne berze. I, potpuno nepotrebna promena.

Šta se menja? Ono što se prežvrleža sada se dopiše. Zašto? Zato što je u pitanju jedan novi prevod. I kompletna Komisija za hartije od vrednosti, od onog čuvenog Miljka, krenula je sa lošim prevodima i mi imamo taj zakon koji teško ko može da razume, a pogotovo ga ne razumeju ovi u Komisiji za hartije od vrednosti. Kakvo je stanje u Komisiji za hartije od vrednosti imali ste prilike da čujete pre mesec dana kada ste birali one članove, a dobili ste svi i one elaborate o zaslugama.

PREDSIEDNIK: Hvala. Vreme.

Zahvaljujem, poslaniče, dobili smo.

Reč ima Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Zakon o radu zabranjuje poslodavcu da drži zaposlene duže od 12 sati, eksplicitne odredbe Zakona o radu. Predsednica Skupštine to ignoriše i isključuje mikrofone... (Isključen mikrofoni.)

PREDSIEDNIK: Isključujem mikrofoni samo onima koji potpuno promaše amandman na predlog zakona o kojem diskutujemo.

Reč ima Boško Obradović, predlagač amandmana.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Uvažena predsedavajuća, čim ste vi morali da se vratite znači da je intervenisao neko s vrha i rekao da su stvari izmakle kontroli i da hitno treba da se uvede red, da Martinović ne bude ovako crven kao što trenutno izgleda.

No, da se vratimo na amandman i član 3. ovoga zakona. Meni je najinteresantnije obrazloženje Vlade Republike Srbije zbog čega je odbijen ovaj amandman, koji su između ostalog predložile i Dveri, pa kaže: „Istovremeno, na ovaj način onemogućilo bi se usklađivanje sa pravnom regulativom EU, odnosno Direktivom 2014/57/EZ i Uredbom 596/2014/EU, a time se ispunjavaju obaveze predviđene Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju.

Eto, ja zaista volim kada vi ovako lepo napišete da svi zakoni koje vi donosite jeste zapravo sprovođenje direktiva iz Evropske unije, najrazličitijih obaveza koje ste preuzeli kada vam je EU čestitala pobedu u drugom krugu

predsedničkih izbora tri sata pre zatvaranja birališta 2012. godine i sada vi, naravno, morate sve te direktive da ispunite. Ne interesuje vas ni srpsko tržište kapitala, ni naš domaći ekonomski interes, ni interes građana Srbije, očito je da je vama ključna direktiva Evropske unije.

Dakle, neka Srbi i građani Srbije nestanu. Neka država Srbije nestane. Neka svi mi osiromašimo. Neka nas strane banke opljačkaju. Neka strane firme ne plaćaju porez u Srbiji na ostvarenu dobit. Neka budu zadovoljne samo strane banke i strane firme i neka sve drugo propadne u Srbiji, ali direktive EU se moraju poštovati. Je l' tako, gospođo ministarka?

Sveto pismo za Srpsku naprednu stranku su direktive Evropske unije. Kad se probudite ujutru, vi morate putem faksa da dobijete naredbu šta ćete raditi toga dana i vi radite po direktivama EU. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Goran Kovačević.

GORAN KOVAČEVIĆ: Ovo je nastavak objašnjenja koje dobijamo od jedne poslaničke grupe, koja u stvari i ne zna o kom se amandmanu radi. Prethodno su diskutovali o amandmanu koji se tiče akcijskog kapitala i malih akcionara, a to je drugi zakon, nije ovaj.

U ovom članu je dobro što su pročitali šta Vlada kaže, jer ne znaju u stvari o čemu se radi.

Ovde se radi o zaštiti učesnika na tržištu, odnosno da spot ugovori za robu postaju zaštićeni insajderskim informacijama. I to je u redu što postoji u Evropskoj zajednici, ali to postoji na svim finansijskim, kako primarnim tako i sekundarnim tržištima.

Brisanjem ovog člana finansijsko tržište, tu ste u pravu, jeste u problemu u Srbiji, bilo bi još više nestabilno. Insajderske informacije koje su posledice vremena iza nas bile bi još rigoroznije. Zato je ovaj predlog, u stvari, predlog kojim regulišemo i štitimo i male akcionare i druge učesnike na finansijskom tržištu.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Po amandmanu, predsedavajuća.

Poštovani ministri, kolege poslanici, dopunila bih izlaganje kolege poslanika iz naše poslaničke grupe.

Kada govorimo o evropskim direktivama, treba da podsetimo i javnost i građane Srbije da su Sporazum o pridruživanju i stabilizaciji sa Evropskom unijom potpisali oni sa kojima je predlagač sedeo u klupi na izbornoj listi kada je ulazio u ovu skupštinu.

Prema tome, ono za šta se mi zalažemo kao Srpska napredna stranka i Vlada Srbije je taj evropski put i nastavljanje onog puta koji je u interesu svih građana Srbije. A ovim članom 3 želimo da pokažemo da mehanizmi u regulisanju tržišta moraju da postoje, da pravila moraju da postoje i

da država jednostavno mora da kontroliše sve one aktivnosti na tržištu koje bi štetile ne samo građanima Srbije nego uopšte privredi Srbije. Moraju da budu definisane.

Zbog toga je čudno što predlagač traži da se ovaj član zakona briše. Prosto, u ovom trenutku i u svakom sledećem, kad god bude bio predlog „briše se“, treba jednostavno ignorisati uopšte ovakav način ophođenja prema građanima Srbije. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 3. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, pošto se ova moja sportska ekipa razbežala, mislim da je Vlada u pravu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Sada dolazimo do dela zakona koji reguliše zabranu trgovine hartijama na osnovu insajderskih informacija. I to je praksa svuda u svetu, ali ja postavljam pitanje – za proteklih šest godina važenja prethodnog zakona ko je u Srbiji ikada uhvaćen i suđen, i procesuiran za dela na osnovu trgovine hartijama na osnovu insajderskih informacija? Jer u praksi je to bio izuzetno čest slučaj.

Znači, mnogo je bilo primera da se na osnovu insajderskih informacija povlače određene poslovne odluke i poslovni potezi. U prethodnih šest godina mi nemamo slučaj da je bilo ko uhvaćen i procesuiran za jedno takvo delo. Pozdravljamo dalje preciziranje ove odredbe, samo što je problem što stalno odredbe ostaju mrtvo slovo na papiru.

Postavljamo pitanje i zašto se izuzima iz trgovine hartijama od vrednosti koje izdaje Narodna banka i država Srbija, jer je pogrešno, svuda u svetu se normalno trguje sa takvim hartijama, jer se na osnovu sekundarne trgovine formiraju upravo i cene i instrumenti kojima se trguje.

Zakon bi bio bolji da smo bili sveobuhvatniji, ali ovde je očigledno bio u pitanju konkretan nalog Evropske unije i konkretan interes Evropske unije. Mi, nažalost, nikada ništa ne radimo u interesu građana Srbije. Ma koliko god se poslanici vladajuće većine ljutili, ali je to praksa i to treba razobličiti. Prosto, vi radite u interesu EU, odnosno, radite samo ono što vam se naloži, a ne razmišljate o široj slici i o interesu građana.

Opet kažem, vi nemate tržište kapitala i o čemu mi uopšte pričamo? U Srbiji ne postoji tržište kapitala. Tačka. To je prosto jasno. Ne može da se trguje zato što, em što je upropašteno, em što je dozvoljeno da se sva imovina koncentriše u rukama malog broja pojedinaca, da l' su domaći, da l' su stranci.

PREDSIEDNIK: Goran Kovačević ima reč.

GORAN KOVAČEVIĆ: Tačno je da finansijsko tržište u Srbiji jeste u teškoj krizi i to je posledica toga što nemate finansijske derivate kojima možete da trgujete na tom tržištu. To nije posledica lošeg funkcionisanja ove vlade, već jednostavno teške ekonomske situacije.

Delimično mogu da se složim sa vama da ovi zakoni koje sada, danas, donosimo uređuju ono što nije bilo uređeno pre šest godina i da je sigurno postojalo bezbroj insajderskih informacija koje su uticale na finansijsko tržište. Možemo da imamo različite političke stavove, ali suštinsko pitanje je a zašto tražite da nešto što je danas bolje, i vi kažete da je bolje, verovatno će biti bolje, što nije postojalo, treba da se briše. Politički stav je u redu, shvatam da treba da se briše, ali da se ne bi brisalo, da bi bilo bolje, ja ne mogu da glasam za vaš amandman.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mene ne čudi što se ovaj amandman ovoliko, da kažem, brani od nekih poslanika. Postoji više vrsta hartija od vrednosti; imate dužničke hartije od vrednosti, imate vlasničke hartije od vrednosti. Ali oni su uopšte protiv hartija od vrednosti.

Znate, imate primarnu emisiju hartija od vrednosti, imate sekundarnu emisiju hartija od vrednosti, odnosno sekundarnu trgovinu na tržištu hartija od vrednosti. Oni bi hteli da bude sve primarno, da „Topčider“ radi punom parom i da kada građani dobiju platu odmah trče u banku i iz banke kod dilera da kupuju na ulicama evre. Koliko? Od jedne plate dva-tri evra. To je njihov plan i takvu nama oni Srbiju obećavaju.

PREDSEDNIK: Možete po amandmanu. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Mislim da sam zaslužio pravo i na repliku, da pojasnim, pošto me očigledno prethodni govornik nije dobro razumeo, ali dobro. Član 104, ukoliko pogrešno protumači.

Ja sam ukazao, gospodine Arsiću, upravo na to da je ovde problematično što se ne razvija i ta sekundarna trgovina hartijama koje izdaje Narodna banka i država. Tako da me niste slušali, ali dobro. Nisam video da li ste bili u sali, pa tek toliko da pojasnimo.

A drugo, šta biste rekli Aleksandru Vučiću, kada smo imali razgovor ovde u Narodnoj skupštini... (Predsednik: Poslaniče...)

... On je sam rekao da se apsolutno slaže oko primarne emisije i da je to dobra stvar, ali mi je rekao direktno šta bi bilo sa Srbijom i da bi mu iz EU napravili haos kada bi on to radio, iako je to dobra stvar. Molim lepo.

PREDSEDNIK: Reč ima Veroljub Arsić.

Možete li po amandmanu, pošto nisam dala replike?

VEROLJUB ARSIĆ: Pa, evo, znate šta, predsedavajuća, one stvari koje su proverljive dokazuju nam da li neko govori istinu ili ne. A ja sam upravo optužen da nisam bio u sali dok je kolega govorio, a sedeo sam ovde, nisam se mrdnuo. Prema tome, neka građani sami procene ko govori istinu a ko ne.

PREDSIEDNIK: Na član 4. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Nema profesora Pavlovića, uteče, ne znam. Zahvaljujem. Vlada je u pravu.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Nikola Savić, poslanik Zoran Živković, poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đurišić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Rodni neće u duel, otišao da spava. Nema potrebe da obrazlažem, mislim da je Vlada u pravu.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić, Zoran Živković i Saša Radulović.

ZORAN KRASIĆ: Amandman na član 9, to je u stvari na član 85. izvornog teksta, a naslov iznad tog teksta glasi – Manipulacije na tržištu.

Zakon o tržištu kapitala donet je 2011. godine, pa je pretrpeo jednu izmenu 2015. godine, a ovu izmenu predlažete, između ostalog, zato što je doneta i jedna uredba tamo u EU 2014. godine. Znači, ovo što je bilo 2014. godine u EU verovatno je uključeno u ovu izmenu od 2015. godine, a možda i nije. Možda je moć manipulacije u međuvremenu napredovala pa vas je neko upozorio da treba i to da obuhvatite. Ali to nije toliko bitno.

Bitno je da se u osnovi svih ovih promena nalazi SSP. On je u ovoj zgradi usvojen 9. septembra 2008. godine. To je važan datum, jer tada je krenuo pravno-politički, pa i ekonomski sunovrat Republike Srbije.

I naša je sreća samo što još dugo tržište kapitala neće da zaživi u onom obimu kao što je neko želeo. Mislim na obim trgovine, na finansijske derivate itd. I to spasava Srbiju da ona može da opstane, jer očigledno bliži se dan kada će svi oni koji kažu da Srbija treba da ide prema EU grdno da se varaju i da se kaju.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 9. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ako se ovi sportisti ne vrata, Vlada je u pravu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 10. amandman je podneo Marijan Rističević.

Poslaniče, ja znam da se uvek javite. Želite li reč, vaš je amandman?

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Mislim da je i po ovom amandmanu Vlada u pravu, a ovih sportista nema. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, Zoran Živković, Saša Radulović i Marijan Rističević.

Izvolite, poslaniče.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Mislim da su ovi moji našli drugog trenera. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala. Na član 13. Amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 13. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Samo da nisu otišli u kockarnicu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno Poslaničke grupe Demokratska stranka, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marko Milenković, Zoran Živković i Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Marko Milenković.

MARKO MILENKOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podnetim amandmanom na Predlog zakona o izmeni i dopuni Zakona o tržištu kapitala predlažemo brisanje člana 16, jer ne postoji nijedan opravdani tržišni razlog za izmene i dopune ovog zakona, koji je donet 2011. godine a izmenjen 2015. godine.

Ovde suština nije sadržaj Vladinog obrazloženja za neprihvatanje ovog amandmana i pokretanje privrednokaznenog postupka protiv lica koje vrši povrede Zakona o tržištu kapitala, već se ovde zapravo radi o još jednom predlogu zakona koji se našao pred nama kao rezultat vašeg puta u EU i nasilnog usklađivanja naših zakona sa propisima EU. Pa čak i sada u ovom predlogu zakona ne ispunjavate u potpunosti, već samo delimično ispunjavate obaveze proizašle iz SSP, čime nam nedvosmisleno ukazujete da ovaj predlog zakona nije konačan već će se njegove izmene i dopune ponovo naći pred nama.

Upravo zbog takvog odnosa prema tržištu kapitala nastao je ovaj amandman, kojim Poslanička grupa SRS pokušava da utiče na vas da odustanete od besmislenog puta u EU, koja vodi eksploatacionu politiku prema malim državama gledajući ih kao obično tržište za svoju robu bez mogućnosti recipročnog izlaza, a svi znamo kolika je razlika između naših jabuka, krušaka, grožđa, ostalog voća i plastike koju jedu u EU bez mirisa i ukusa, ali nam ne daju izvoz izmišljajući besmislene uslove.

Naš amandman je zapravo posledica vašeg cilja koji želite postići usvajanjem ovog predloga zakona, a to je veća zaštita investitora i liberalizacija tržišta. I, kada je u pitanju zaštita investitora i garantovanje kapitala, tu SRS dodaje da istovremeno mora da se zaštiti i srpski radnik, jer na njemu počiva i ova država i ovo društvo. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, Zoran Živković, Saša Radulović i Marijan Rističević.

Reč ima Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: S obzirom na to da za ovu vežbu nemam ekipu... Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Na član 18. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 18. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ako ih neko vidi, neka kaže da ću im deliti ukore.

PREDSIEDNIK: Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 20. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Na član 20. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, njima je, izgleda, dosta bilo. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Poslaničke grupe Dveri, zajedno DS, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, Zoran Živković i Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Gospođo predsedavajuća, dobio sam obećanje od Milićevića, koji je pre vas bio, da nas obavesti koliko je još vremena ostalo za završetak ove rasprave u pojedinostima da bismo mogli da planiramo vreme za sledeće zakone, pa nisam dobio odgovor. Eto, ja da iskoristim ovaj amandman, pa da mi, ako možete, odgovorite na ovo pitanje.

PREDSIEDNIK: Mogu da pitam Službu, pošto ja ne vodim evidenciju.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREUZIMANJU AKCIONARSKIH DRUŠTAVA (pojediniosti).

Primili ste amandmane koje su podneli narodni poslanici na Predlog zakona na o izmenama i dopunama Zakona o preuzimanju akcionarskih društava.

Primili ste izveštaj nadležnih odbora i mišljenje Vlade.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović, Marijan Rističević, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić, zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri i Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

S obzirom na to da se nisu vratili... Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRDAN NOGO: Nisam razumeo ovaj amandman, ali dobro. Idemo dalje.

Što se tiče ovog zakona, mi predlažemo brisanje ovog člana, kao i svih ostalih članova. Prvo, saopštavajući svoj politički stav da je nekorektno da

se napravi ovakav dnevni red, da spojimo dvadeset sedam tačaka u jednom vrlo kratkom roku, a dvadeset sedam tačaka koje nemaju nikakvih međusobnih dodira i veza, tako da prosto smatramo da sam predlagač dnevnog reda i sam podnosilac, odnosno Vlada Republike Srbije nije bila ni dobronamerna, niti je radila u interesu građana Srbije.

Takođe, što se tiče ovog zakona, čitav ovaj zakon ukazuje na jednu veoma opasnu stvar, a to je da se priprema prodaja preostalih velikih preduzeća i banaka u državnom vlasništvu, odnosno koji imaju kapital države Srbije. Zbog toga mi smatramo da treba povući jedan ovakav zakon, odnosno treba da se brišu odredbe ovog zakona.

Šta je još ostalo građanima Srbije? Samo ti poslednji resursi što nisu uništeni, upropašteni i rasprodati u poslednjih 16 godina. Sad je očigledno vreme da se stavi ona tačka ili onaj šlag na tortu i da se poslednji resursi poput Aerodroma, poput Komercijalne banke, poput svih preostalih vitalnih preduzeća rasprodaju i prodaju. To nikako ne valja. Takođe, podsećam da ovde treba da postoje manjinski akcionari, da se štite manjinski akcionari ...

(Predsednik: Ovde se radi o organima upravljanja.)

Eto toliko, generalno, o celom zakonu. Ne bih se dalje javljao za amandmane.

PREDSEDNIK: Dobro, ne može generalno ceo zakon, nego ovaj član.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Jeste, članom 1. Predloga zakona vrši se odgovarajuća izmena u članu 2. osnovnog teksta zakona u pogledu nečega što se nazivaju pojmovi, i tu ste u pravu. Dodaje se 6a. Nabrajaju se organi, potpuno nepotrebno. To je već postojalo u zakonu.

Moram da skrenem pažnju da se prosto javlja jedan manir. Recimo, u tom članu 2. tačka 8) daje se definicija Centralnog registra, depoa i kliringa hartija od vrednosti, i to potpuno suprotno u odnosu na član 262. Zakona o tržištu kapitala, a onda u tački 9) daje se definicija Komisije za hartije od vrednosti i, naravno, potpuno suprotno članu 215. Zakona o tržištu kapitala. Tako da ove izmene i dopune treba tumačiti, pre svega, kao jedan slobodan literarni sastav, gde se stvarno vrši jedna korenita, samo jedna vrlo značajna promena kad je u pitanju preuzimanje ovih akcionarskih društava, gde se povećava procenat tog kapitala i tako dalje, procena te imovine.

Međutim, i ovaj zakon stvarno otvara neke dileme. On je od 2006. godine menjan – menjan je 2009. godine, pa 2011. godine. Dobar deo preuzimanja poslova se završio. Ima još nekoliko koji bi trebalo da se završe, očigledno.

U nekim sledećim članovima pokazaćemo o čemu se radi, al' ja nikako da dobijem odgovor na pitanje koliko nam je još vremena od onih deset sati ostalo, jer su nam mnogo važniji ovi zakoni o PDV, o poreskom postupku, o akcizama, pa ne bismo hteli da trošimo vreme na ovaj zakon.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pozivam da se ne prihvati, svakako.

Baš je prikladno obrazloženje koje je navela Vlada, da nisu pruženi nikakvi ubedljivi razlozi za eventualno prihvatanje. Kako nisu pismeno, tako nisu ni sada usmeno. I svakako ne smatram da su obrazloženja, ni priča o objedinjenom dnevnom redu, ni načelna rasprava, a ponajmanje neka prodaja Aerodroma..., ma, u principu, sve ono što bi se kod nas reklo – kako mali Perica zamišlja posao poslanika u Hrvatskoj, to kaže mali Pernar. Hvala.

PREDSIEDNIK: Šta kažete Krasiću?

(Zoran Krasić: Da li postoji ijedna reč o amandmanu?)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zbog javnosti gospođo predsedavajuća, do sada je stajalo da je akcionar ciljnog društva imalac akcija u smislu zakona kojim se uređuje tržište kapitala. Sada ovakvim predlogom, izmenama i dopunama, otklonjena je potpuna nepreciznost što se tiče ovih odredbi i zbog toga postoji taj 6a član, koji kaže da su organi upravljanja direktori, odnosno odbor direktora, nadzorni odbor, izvršni direktori, odnosno izvršni odbor, odnosno izvršni i upravni odbor kod banaka. Znači, potpuno je detaljno opisano koji su to upravljački organi.

Zbog toga zaista ne razumem potrebu predlagača da ovako nešto briše. Stoga ovakav amandman sigurno ne treba prihvatiti. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Brnabić.

ANA BRNABIĆ: U interesu građana Republike Srbije koji nas gledaju ovde i prate, molim vas da budemo stvarno odgovorni u odnosu na ono šta pričamo.

Ovde ste pomenuli, pričajući o amandmanu na ovaj zakon, Aerodrom i kako Republika Srbija uništava dalje resurse u Srbiji. Stvarno se nadam i hoću da verujem da narodni poslanici znaju da je promet Aerodroma u poslednjih pet godina više nego dupliran.

(Zoran Krasić: Ko je to pomenuo?)

Narodni poslanici koji su pričali o svom amandmanu.

Dakle, 2012. godine smo imali 3,3 miliona putnika, 2015. godine 4,8 miliona putnika. Hajde, molim vas, da pričamo o činjenicama i da ovde ne izvrćemo istinu ruglu.

PREDSIEDNIK: Hvala. Nemojte da utičete na ministarku.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović, Marijan Rističević, poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković, poslanici Poslaničke grupe Dveri i Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Kolega poljoprivrednik mi je otišao da oreže, zimsko, vinograd. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Samo da otklonimo jednu zabunu. Uopšte nisam pominjao ni aerodrome, ni kamione, ni avione. Molim vas, nemojte vi mene da stavljate u isti koš. Vodite računa. Ja sam vrlo precizan.

Pošto amandman na 1. član i amandman na 2. član imaju svoju logički vezu, samo vam skrećem pažnju da ste u članu 1. izbrisali tekst: „Kada ciljno društvo nema upravni odbor u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredna društva, odredbe ovog zakona o pravima i obavezama upravnog odbora shodno se primenjuju na odgovarajuće organe društva propisane zakonom kojim se uređuju privredna društva.“

I to je potpuno jasno sve. Ako nema upravni odbor, ako ima nadzorni odbor, ako ima neke druge alternativne organe, na njih se primenjuje i nije bilo potrebe da se menja.

Molim vas, nemate potrebe da izvrćete moje reči. Vrlo precizno pričam, a što se tiče zajedničkog delovanja, pa ova lica koja ste sada ubacili članom 2 su već obuhvaćena tim zakonom. Nema tu nikakve promene. Ovo su samo literarni sastavi da bi se umnožio broj tih članova, da bi se eventualno došlo do nečega da mi ne pričamo o vrlo važnim zakonima.

Ovo jeste važan zakon, ali su za građane mnogo važniji zakoni o akcizama, PDV, o poreskoj administraciji, o javnoj svojini. Ja još nisam dobio odgovor na pitanje – koliko je još vremena ostalo do kraja rasprave u pojedinostima o svim tačkama dnevnog reda?

PREDSIEDNIK: Dobićete. Zna da je poslanik Radulović oterao zaposlene. Rekao im da rade samo 12 sati. Šta da radimo, sigurno imate evidenciju. Udite na merenje vremena, svi to rade, pogledajte. Samo mi fali da još merim vreme poslanicima.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović, zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Aleksandra Belačić, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 5. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković.

Reč ima Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Mi smo intervenisali sa dva amandmana na ovaj zakon, ne tako što smo predložili brisanje svih članova nego smo želeli ovom jednom važnom zakonu da damo neke predloge, i ova ovde intervencija bi trebalo, prema našem mišljenju, da osigura bolji položaj malih akcionara.

Vlada je odbila ovaj amandman dajući jedno duže obrazloženje, verovatno najduže na odbijanje svih amandmana u ovom zakonu, ali smatrajući da rešenje koje ona nudi bolje štiti male akcionare, što mi smatramo da nije tačno.

Činjenica je da o ovom zakonu u načelnoj raspravi nije rečena, ja mislim, ni jedna jedina reč, evo, ja sam pokušao da shvatim čemu hitnost kod ovog zakona, koji inače nije menjan od 2011. godine, i zašto sada ovde donosimo po hitnom postupku kaže – radi usklađivanja sa izmenama i dopunama Zakona o tržištu kapitala u cilju sprečavanja štetnih posledica na tržištu kapitala, a sve ovo ima za cilj razvoj kulture korporativnog preuzimanja i poboljšanja stabilnosti i razvoj finansijskog tržišta.

Znači, vrlo ozbiljni razlozi, ali nijedan od njih nije za hitan postupak, pogotovo ne da vodimo ovu raspravu, posle celog dana, negde pred 11 uveče, a sa svešću da nas čekaju vrlo važni zakoni koje će građani Srbije sasvim sigurno bolje da razumeju.

Smatramo da je bolje naše rešenje koje smo predložili, da stav 4. praktično ne treba da se nađe u ovom predlogu izmena i dopuna kako je to Vlada predložila, kako ovde u obrazloženju kaže – da bi tom izmenom zakon pružio veću zaštitu malim akcionarima, koji su ionako ostavljeni na milost i nemilost, koji su do sada možda imali jedinu zaštitu pred sudovima, a usvajanjem ovih izmena i dopuna više im i ta zaštita neće biti moguća. Hvala.

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damnjanović, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 6. amandman je podneo Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, samo da se negde znojavi vode ne napiju. Hvala.

(Marko Đurišić: Javio sam se po amandmanu.)

Poslanik Marijan Rističević jednako ima prava kao i vi.

Tako je.

Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pa, naša ideja sa predlogom ovog amandmana nije bila da pričamo šale i pošalice, nego da ozbiljno interвениšemo, i smatramo da je ovaj član 7. štetan i da je bolja formulacija ona kako danas postoji u zakonu, i da se ovim izmenama neće smanjiti nego, naprotiv, otvoriće se vrata dodatnim malverzacijama i mogućim zloupotrebama.

Ono što prvo smatram da nije u redu jeste da za odbijanje amandmana dobijemo jedno, kako je neko govorio ovde, kopi-pejst obrazloženje.

Naime, na gotovo sve amandmane na ovaj zakon obrazloženje za neprihvatanje je da se ne prihvata iz razloga navedenih za neprihvatanje amandmana na član 1. Predloga zakona koji je podneo narodni poslanik Zoran Živković, i to se ponavlja za svaki od ovih podnetih amandmana koji govore da se određeni član briše.

Mislim da to nije način i da je morao predlagač zakona da obrazloži zašto su rešenja izmena originalnog zakona bolja, svrsishodnija i celishodnija, kako god hoćete, od onoga što sada Vlada predlaže. To se nije desilo i to dodatno obesmišljava ovu raspravu.

Znači, mi sada treba ovde da pretrčimo preko ovih amandmana, da se usvoji ovaj važan zakon koji nije menjan šest godina, i da bez ijednog obrazloženja šta je namera predlagača, šta su izmene i kako će se to odraziti na život građana, mi pređemo preko svega i nastavimo dalje. Smatramo da je to loše i žao nam je što smo došli u ovu situaciju.

PREDSEDNIK: Službe da mi kažu, vi sedite nazad, na koji član se javio Marko Đurišić.

Na član 6? Tu gde su podnosioci Živković, Saša Radulović i ove poslaničke grupe?

Nisam vas pitala.

Da? A Marijan Rističević na amandman iza?

Tako je. Znači, poslanik Đurišić je tražio reč pre nego što sam i pročitala. Nema problema. Znači, dva amandmana; posebno Rističević, a posebno Đurišić.

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Mi smo podneli amandman i na ovaj član, kao što smo i na sve članove pre i posle ovoga, zato što je stav Poslaničke grupe SRS da Zakon o preuzimanju akcionarskih društava nije trebalo menjati. Ovaj zakon je već menjan.

Sušтина je i kada je bio donošen ovaj zakon da smo mi mislili da ovakav zakon uopšte ne treba da postoji u pravnom sistemu u Republici Srbiji, odnosno da ne treba donositi ovaj zakon, jer je iz ovog zakona proisteklo mnogo malverzacija, mnogo kriminala, i izmenama koje nam danas predlažete ništa se od toga neće pomeriti u pozitivnom smislu. Dakle, ovo je apsolutno gubljenje vremena i Narodne skupštine i Vlade Republike Srbije, i svi ovi zakoni, već smo o tome govorili, menjaju se više puta i pokazuju da vi donosite zakone za koje unapred znate da su neprimenjivi, da će morati da se menjaju, da produžavate rokove.

Dakle, ovo sve govori o jednom neozbiljnom odnosu prema obavezama koje imate prema državi i prema građanima Republike Srbije. Vaši zakoni i svi ovi današnji, i ovaj član 7. o kojem govorimo, samo su ispunjenje

zahteva koji vama nalažu iz Evropske komisije. Pola ovoga, verujte, i ne razumete ni zašto donosite, ni zašto menjate, ni kada ćete ponovo da menjate, ali je zaista interesantno ovo što ste napisali u obrazloženju da su svi naši amandmani

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala vam.

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri, i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Nataša Jovanović ima reč.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ovaj zakon kada je donet uopšte nije u pravnom smislu na adekvatan način, shodno tržištu kapitala u našoj zemlji i postojećoj privrednoj situaciji, izvršio normiranje i ovaj član o kome se govori u amandmanu koji sam podnela u ime Poslaničke grupe SRS, a to je dobrovoljna ponuda za preuzimanje, sada je izmenjen i on se odnosi na obaveznost, odnosno neobaveznost objavljivanja ponude za preuzimanje kapitala.

Zakon kada je donet, i začetak celog ovog procesa 2006. godine, koliko me sećanje služi, imao je za cilj da se nesposobne uprave iz naših privrednih društava isteraju na takav način i ono što se desilo je da su potpuno uništeni mali akcionari u Srbiji.

Ja ću, pošto nemam puno vremena, reći da je takav slučaj sa kompanijom „Autosaobraćaj“ u Kragujevcu, jer se ciljno išlo na to da se, zbog nemogućnosti da država koja je preuzela deo kapitala, konverzijom i Grada i Vlade Republike Srbije to preduzeće sa višedecenijskom tradicijom spase od uništenja sada nalazi u stečaju bez mogućnosti da preko 1.000 radnika, odnosno nekoliko hiljada ljudi, mojih sugrađana i članova njihovih porodica naplati naknadu štete zbog izgubljenih akcija i zbog takve nebrige Vlade Republike Srbije.

Tako da je čitav zakon u celini jedna obična farsa, jer su mnogi pravници u ovoj zemlji i profesori Pravnog fakulteta dali veoma kritičan osvrt i na ovaj član i na celokupan tekst ovog postojećeg zakona.

PREDSEDNIK: Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić, zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Članom 9. se menja rok iz člana 12. osnovnog teksta zakona i više neće biti jedan dan, nego dva radna dana.

Eto, to je ta cela promena. I onda se postavlja pitanje kako ste napokon saznali da su potrebna dva radna dana. Toliko vam je godina bilo potrebno da shvatite da za jedan dan ne može, nego da je potrebno dva dana, a celokupan postupak koji je trajao dva meseca pre toga je apsolutno transparentan; sve znaju ljudi.

E, ovo je dobra prilika, samo da vam skrenem pažnju, ovaj član počinje ovako: „Ponudač je obavezan da u roku...“ A šta ako je ponudačica? Zašto niste obuhvatili ponudačicu? Ja vama u svakom zakonu predlažem ono što sam naučio od ministra Zorane Mihajlović, a to je – svi pojmovi upotrebljeni u ovom zakonu u muškom gramatičkom rodu obuhvataju muški i ženski rod lica na koja se odnose. Vi niste hteli da usvojite to, a pre sedam dana Zorana Mihajlović padala u nesvest, rekla – to mora da bude u svakom zakonu i, ako to nije u svakom zakonu, nema ništa od EU.

Sada ja vidim ovde da vi imate tešku svađu u Vladi, vi ste se podelili na ponudače i na ponudačice.

PREDSEDNIK: Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da uštedimo vreme. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenočić, zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 10. koji menjate odnosi se na član 13, koji govori o podnošenju zahteva za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje i njenih izmena.

Sad se, vi ovde menjate 15 dana u 15 radnih dana, sedam dana u deset dana, jedan radni dan u dva radna dana, zaista postavlja pitanje šta vam znače ove izmene. Šta se to desilo da ste vi приметili da je rok od 15 dana trebalo pretvoriti u rok od 15 radnih dana? Šta je to bilo toliko bitno za ovoliko godina koliko postoji zakon da vam je tek sad palo na pamet da ovako krucijalne izmene unosite u zakon, da dodajete radni dan, umesto samo dan, odnosno 15 dana?

Zaista, i da nismo bili tog stava da treba brisati sve ove članove, ovaj član 10. bi bio, u najmanju ruku, smešan, potpuno nepotrebna izmena. Dakle, da smo hteli da samo na neki način uredimo ovaj vaš predlog, ovde bismo na isti način intervenisali.

Ali, malopre počeh pa sada da završim. Kako je moguće da vi na svaki amandman odgovarate istim obrazloženjem – da ga ne prihvatate iz razloga zbog kojih nije prihvaćen amandman Zorana Živkovića?

Jesu naši amandmani svi isti, ali morali ste bar da ispratite naše amandmane, Živkovićeve amandmane i ne znam ko je još podnosio takve amandmane, pa da vidite da nam nije ni ista namera, ni isti cilj, ni isti razlozi. Ne možete vi da procenjujete i da nas poistovećujete.

PREDSEDNIK: Vreme, hvala.

Na član 10. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Mislim da imamo dinamiku. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marko Milenković, zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Marko Milenković. Izvolite.

MARKO MILENKOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo predsednik, nije valjda državna tajna informacija o tome koliko nam je još vremena preostalo u ovoj objedinjenoj raspravi?

Vi ste vlast; mi vas molimo, ukoliko nije problem, ukoliko ne tražimo previše, da nam date tu informaciju da bismo prilagodili naša izlaganja, samo je to razlog.

Podnetim amandmanom predlažemo brisanje člana 12, jer ne postoji nijedan opravdani tržišni razlog za bilo kakvu izmenu ovog zakona. Ako imamo u vidu da je zakon donet 2006. godine, da su izmene ovog zakona bile 2009. i 2011. godine i da je uvek izmena ovog zakona donosila nove afere, stav SRS je da Narodna skupština kao zakonodavno telo treba najpre da se bavi regulisanjem oblasti društvenog života, od kojeg će širi slojevi građanstva imati direktnu i brzu korist, a ne da se ponovo bavimo usklađivanjem naših zakonskih propisa sa zakonima EU, koji građanima neće doneti ništa dobro.

Regulisanje ove materije o akcionarskim društvima svakako treba da dođe na red, ali su za to potrebne pravno dosledne institucije i ljudi sa integritetom koji će poštovati zakonske odredbe, gde neće doći do preuzimanja akcionarskih društava od strane tajkuna, jer onda sve gubi svoj smisao.

Interesantno je da se Vlada u obrazloženju za neprihvatanje ovog amandmana poziva na to da u našem obrazloženju amandmana nisu navedeni razlozi koji upućuju na osnovanost i opravdanost rešenja navedenog u tekstu amandmana, što evidentno, očigledno nije tačno, jer upravo se u objašnjenju predloženog amandmanskog rešenja pozivamo na pravno tehničko sređivanje norme, na nepostojanje potrebe da se važeći Zakon o preuzimanju akcionarskih društava menja, jer uvek kada je menjan, menjan je iz potrebe da neki tajkun, nazoviprivrednik, dođe u posed akcionarskog društva. Navodimo dalje bojazan, u tekstu pojašnjenja amandmana, da ne dođe do nove afere. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala, poslaniče. Vaša poslanička grupa je potrošila vreme i ovlašćenog i ostalo.

Kada budemo u krizi sa vremenom što se tiče amandmana, skrenuću pažnju. Imamo vremena, ne brinite ništa.

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović, zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović, zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Ja ću da sačekam ove moje sportiste. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 17. amandman je podneo Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Mislim da je Vlada u pravu.

PREDSEDNIK: Na član 18. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Marina Ristić, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratske stranke.

Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković i Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Nikola Savić i zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratske stranke.

Na član 20. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Miroslava Stanković Đuričić i zajedno Poslanička grupa Dveri i Demokratska stranka.

Na član 20. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Nemanja Šarović i zajedno Poslanička grupa Dveri i Demokratska stranka.

Na član 21. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

I ovde mislim da je Vlada u pravu.

PREDSIEDNIK: Na član 22. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanik Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Aleksandar Belačić i zajedno Poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 22. amandman je podneo Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ja bih možda vodio polemiku, ali mi je prof. Pavlović otišao. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 23. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Dubravko Bojić, zajedno poslanička grupa Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 23. amandman, sa ispravkom, podneo je Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ja bih polemisaio, ali je profesor otišao na neki koncert, koliko čujem. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 24. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Miljan Damjanović, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 25. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Božidar Delić, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratske stranke.

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović. Vlada i Odbor za privredu, regionalni razvoj, trgovinu i turizam i energetiku prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 26. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Nataša Jovanović, zajedno Poslanička grupa Dveri i poslanici Poslaničke grupe Demokratske stranke.

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ovaj zakon, kao što sam rekla u malopredlažnjem javljanju, ima mnogo nedostataka i on je napravljen u skladu sa

direktivama EU, što nije dobro, zato što je vaš put u EU sunovrat za Srbiju, jer naša preduzeća i tržišta kapitala, i pre svega naša privreda ne mogu da odgovore takvim oštrim zahtevima koji dolaze od strane zemalja članica EU.

Ova komisija za koju smo mi tražili u članu 26. da se briše jeste komisija koja može da konstatuje način na koji je došlo do preuzimanja akcionarskog društva, odnosno dela kapitala, međutim, ostaće nerešena mnoga teška, sistemski nerešena pitanja. Sada kada pogledamo iz ove perspektive, a tu ima i poslanika koji su od donošenja prvih zakona o privrednim društvima i zakona o preduzećima, seća se kolega Krasić, iz 1996. godine, taj zakon je na bolji način regulisao ovu oblast nego kada ste krenuli da usklađujete zakone sa pravilima EU.

Na kraju krajeva, sećamo se i onog famoznog momenta, pa ko želi da se podseti neka vidi, kada je ministar finansija, u to doba dosovski ministar Božidar Đelić poskočio pred Oliverom Kovačević, sa ona tri poljupca, da ste dobili status kandidata, a u stvari tada je počela propast i srpske privrede i države Srbije uopšte.

PREDSIEDNIK: Niste govorili o amandmanu.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Po Poslovniku.

Hteo sam da reklamiram član 283. Poslovnika: „Narodni poslanik je dužan da učestvuje u radu Narodne skupštine.“ Zašto to? Zato što se pojedini poslanici iz Poslaničke grupe Demokratske stranke i Dosta je bilo stalno podsmevaju premijeru Aleksandru Vučiću, koji često izjavljuje da radi po 12 i više sati.

Mi radimo tek nepunih devet sati; oni su već napustili Skupštinu. Ako ne mogu da izdrže osam i više sati da rade kao narodni poslanici, pitam se kako bi tek vodili državu.

Ne tražim da se Skupština izjasni o tome.

PREDSIEDNIK: Nisam povredila Poslovnik, radimo 13 sati. Počeli smo jutros od glasanja. Da, da.

Na član 27. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Živković, Saša Radulović i zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 7. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNI ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI (pojedini).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona o izmeni i dopuni Zakona o javnoj svojini podneli poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Opet imamo istu situaciju, opet tražite produženje roka. Mi opet mislimo da ovaj zakon nije trebalo donositi, da je ovo neozbiljno, da ćete vi i posle usvajanja ovog predloga da stavite i ovo kao jedan od usvojenih zakona, kao što ste to radili kada ste donosili ovo što sada menjate.

Vi kažete da ne prihvatate naš amandman iz razloga „što se Predlogom zakona produžava rok za podnošenje zahteva za upis prava javne svojine autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave i svojine javnih preduzeća i društava kapitala i njihovih zavisnih društava.“

Vi nas niste ubedili da ovaj rok nećete ponovo produžavati, jer nemamo obrazloženje zašto je došlo do toga da ovaj rok iz postojećeg zakona nije poštovan.

Takođe, pitanje za Vladu – zašto kad već znate, ako znate, da ćete morati menjati neki zakon, zašto ne pratite, pošto vi sve zakone menjate, svuda produžavate rokove, zašto ne naložite službama da vam to uredno prate pa da ne dođete u vakuum kao što smo evo sad sa ovim zakonom, gde su rokovi istekli 6. oktobra 2016. godine, a danas je 26. ili koji decembar, 27. decembar? Dakle, bar toliko vodite računa. Čim donesete, čim Skupština usvoji zakon na vaš predlog, odmah dajte službama i kažite – pošto mi znamo da je ovo zakon reda radi, pošto mi znamo da se ovo neće primenjivati, vodite računa, na vreme nas alarmirajte da nas tamo oni poslanici ne prozivaju da ne vodimo računa i ne radimo svoj posao.

PREDSIEDNIK: Hvala. Vreme.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naravno, ovo je još jedan u nizu istih zakona – produženje rokova koji su istekli ili treba da isteknu, bez obrazloženja zašto se to desilo i ko je za to odgovoran.

Ovde konkretno, u ovom zakonu od tri člana, govori se o produženju roka u kojem autonomna pokrajina, jedinice lokalne samouprave, odnosno javna preduzeća i društva kapitala imaju pravo do kraja sledeće godine, znači novi rok u kome mogu da podnose zahtev za upis prava javne svojine.

Ponavljamo pitanje na koje nemamo odgovor – koliko je to jedinica lokalne samouprave završilo ovaj posao; o kojem broju jedinica se radi koje nisu to uradile? U Obrazloženju zakona nema ni jedna jedina analiza u koliko

slučajeva će se ovo dešavati, zbog koliko opština, odnosno jedinica lokalne samouprave se ovo radi, koliko javnih preduzeća nije u potpunosti ili nije uopšte ovo uradilo i koliki je posao uradila AP Vojvodina.

Bez toga, naravno, ne možete da dobijete našu podršku za produženje ovog roka. Jer, koja je garancija da za godinu dana – ne daj bože da ova ista Vlada upravlja Srbijom, dođete i tražite novo produženje? I koja je garancija da će se u narednih godinu dana ovaj posao završiti?

Ništa u ovom zakonu i ne govori o hitnosti. Rečenica kojom vi tražite: „Nedonošenje ovog zakona po hitnom postupku moglo bi da prouzrokuje štetne posledice po rad organa i organizacija“... Koje? Koje štetne posledice? Imovina je imovina Republike Srbije. Da li će se lokalne samouprave upisati na nju i iskoristiti svoje pravo u krajnjoj liniji ne pravi nikakvu štetu, sem tim jedinicama lokalne samouprave, odnosno javnim preduzećima.

Zato smatram da je bilo bolje da ovakav zakon nikada nije došao na dnevni red Skupštine.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ja sam hteo ovo da raspravim sa gospodinom Radulovićem, ali on junački uteče. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marko Milenković, zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Zdravko Stanković i Nenad Konstantinović i zajedno Poslanička grupa Demokratska stranka, Zoran Živković i Branka Stamenković.

Reč ima narodni poslanik Marko Milenković.

MARKO MILENKOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podnetim amandmanom predlažemo brisanje člana 2, jer je stav SRS da ne postoji nijedan opravdani razlog za bilo kakvu izmenu ovog zakona.

Ako imate u vidu da je zakon donet 2011. godine, da su izmene vršene 2013, zatim 2014. godine, da predlažete njegove izmene sada, zar ne mislite da je bilo i previše vremena da se ispune zakonom propisane odredbe? Sada ćete se vi verovatno pozvati na navode iz Obrazloženja za donošenje zakona, a to je da veliki broj navedenih subjekata nije podneo zahteve za upis prava svojine u javnoj evidenciji o nepokretnostima i pravima na njima i time nisu ostvarili pravo na upis svojine, te vam je potrebno da se produže rokovi jer su istekli 6. oktobra 2016. godine.

E sad pitam ja vas – ako su ti subjekti autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, koje su uglavnom pod vašom nadležnošću, zašto ih niste naterali da dosada podnesu zahteve za upis prava svojine? Ko je odgovoran? Verovatno niko. Ako penzioner ne plati račun za struju koji prelazi 200 dinara, iznos od 10.000 dinara, vi ćete ići da mu isečete struju, a ovde ćete

zbog očiglednih propusta opštinskih funkcionera, po sistemu niko nije kriv, osloboditi krivce.

Interesantno je da se Vlada u obrazloženju za neprihvatanje ovog amandmana poziva na to da je celishodno da se lokalnim samoupravama omogući zahtev za upis u naknadnom roku. Možda bismo razumeli da predlažete produženje roka za dva-tri meseca i da se taj posao koji su bili dužni da urade odradi. Ovako, vi dalje podstičete njihovu neodgovornost, nerad. Izgleda da oni koji vode pokrajinu i lokalne samouprave u Srbiji imaju svakakva prava, dok građani Srbije plaćaju i na mostu i na ćupriji.

PREDSEDNİK: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Smatramo da je rok od pet godina za upis prava javne svojine od strane autonomne pokrajine, odnosno lokalne samouprave sasvim dovoljan i sasvim primeren, te da nema potrebe da se taj rok dalje produžava. Zato smatramo da treba obrisati ovaj član, odnosno da ovaj zakon nije ni bio potreban.

Postavljamo jedno pitanje – da li je moguće da, na primer, jedna jedinica lokalne samouprave sa svim resursima kojima raspolaže, znači i budžetom i svim što joj stoji na raspolaganju, nije u stanju da za pet godina upiše pravo svojine?

To je vrlo zanimljivo pitanje, pogotovo što je u većini lokalnih samouprava identična vlast po vertikali. Kao u Republici, tako sada i na teritoriji AP Vojvodine, a tako i po velikoj većini lokalnih samouprava SNS vrši vlast. Ja postavljam pitanje – dokle će građani biti žrtve nesposobnih kadrova koji upravljaju lokalnim samoupravama, koji upravljaju pokrajinskom administracijom?

Doduše, pokrajinskom administracijom vi upravljate tek par meseci pa tu mogu da razumem da ne snosite odgovornost jer je snose neki prethodni koji su tu bili, ali za jedinice lokalne samouprave vi apsolutno snosite odgovornost. Kako je moguće da pet godina ne može da se upiše pravo javne svojine? Zašto stalno produžavanje rokova? I šta onda rade ti ljudi u jedinicama lokalne samouprave?

Meni je drago da se neki ministri u Vladi slažu sa mnom i klimaju glavom, ali mi moramo da ukažemo ko ne radi odgovorno svoj posao. Hajde da zamenimo..., nije sporno, evo, produžimo im taj rok, ali sve koji nisu izvršili obavezu u predviđenom roku hajde da zamenimo, da neko odgovara. Da kažemo – dobro, smenjeni su i razrešeni su ti, ti, ti i ti, zato što su loše radili svoj posao i zato što smo zbog njih morali da donesemo ovakav zakon.

Morali smo da donesemo jer neko u sistemu države odnosno lokalne samouprave i pokrajinske administracije nije radio posao, i on će odgovarati, a mi smo morali da donesemo zakon zbog njegovog nerada. Kada vi prozovete te ljude zbog nerada, apsolutno zaslužujete aplauz i onda razumem ovakav zakon. Ovako, apsolutno dokle više da traje ta agonija nesposobnih lica?

Naravno, ne možete vi za sve da odgovarate, ali moramo da priznamo da sada snosite svu odgovornost za vlast u Srbiji.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naravno, Vlada nije prihvatila amandman kojim smo tražili brisanje člana 2. ovog zakona, ali je zanimljivo obrazloženje. Kaže: „Navedeni subjekti nisu završili postupak evidencije imovine koju koriste zbog velikog broja nepokretnosti, kao i zbog nerešenih imovinskopravnih pitanja na istima, te je celishodno da se ovim subjektima omogući podnošenje zahteva za upis u naknadnom roku, do 31. decembra 2017. godine.“

Da li sada ovo znači da će se ubrzati rešavanje imovinskopravnih pitanja? Na koji način i kojim će se konkretno merama Vlade to ubrzanje desiti, sem lepe želje i klimanja glavom ministara koji sada klimaju glavom kako će to da se desi?

Mi nemamo ovde zakon koji koji treba da garantuje da će se rešavanje imovinskopravnog problema koji postoji i koji je usporio i onemogućio da se ispuni ovaj rok od pet godina, znači da će se sada to ubrzati. Koje su to mere Vlade? Mi to nismo čuli ovde ni u načelnoj raspravi a ni sada u raspravi o amandmanima, jer su predstavnici Vlade rešili da se na ovaj zakon brane ćutanjem. I ćute na sve one primedbe koje govorimo i koje smo govorili onoliko malo koliko smo imali vremena u načelnoj raspravi, a tako i sada po amandmanima.

Znači, pet godina nešto nije urađeno, istekao je rok 6. oktobra ove godine, čini mi se. I zašto se sada hitno, u minut do 12, daje novi rok od godinu dana? Koje su to garancije da će se taj rok ispoštovati? Koji su se to uslovi promenili da bi se taj rok ispoštovao? Ništa od toga nemamo, nego imamo samo možda dobru želju Vlade da se taj posao završi, ali ovako kako se krenulo, sasvim sigurno taj posao neće biti gotov ni za godinu dana.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar. Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Htela bih da kažem da ste na ta pitanja koja ste ovde pomenuli dobili tri puta odgovor, ali nema veze, možda sva tri puta niste bili u sali, pa evo i četvrti.

Dakle, 2016. godine Republička direkcija za imovinu uspostavila je program automatske obrade podataka za vođenje jedinstvene evidencije nepokretnosti u javnoj svojini kao veb-aplikaciju u okviru informacionog sistema ove direkcije i od tada se ubrzalo prijavljivanje, registracija imovine.

Pored toga, rekla sam i više puta, što mislim da je posebno važno, da smo imali još goru situaciju sa matičnim knjigama – sedam godina rok. I dobra vest koju sada mogu da podelim sa Skupštinom jeste da ćemo to završiti do 1. januara 2017. godine u svim, osim u nekih desetak jedinica lokalne samouprave, gde ćemo posebno... Matične knjige. Konačno, posle sedam godina.

Tako da je to jedna paralela između zakona koji nisu mogli da budu urađeni sedam godina i stalno se produžavao rok. Mi smo rekli, evo za taj, da se više neće produžavati rok i završili smo posao.

Tako da će to da se desi i sa ovim zakonom i tu ćemo imati svakako punu podršku Stalne konferencije gradova i opština u okviru *Exchange 5* projekta EU, tako da bi trebalo da se završi, ali se puno radilo na tome 2016. godine, a konačno su završili nešto što se mnogo duže čekalo, tako da ćemo završiti i ovo.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, vidim da se mnoge kolege čude, kao da je ovaj problem od juče. Neko kaže pet godina; ne ume da sabira, odnosno da oduzima: 16 manje 12 je četiri. Ali nema to veze. Na kraju, čudi me da i kolega koji je pravnik kaže da treba da narušimo nezavisnost i samostalnost lokalne samouprave, koja je garantovana Ustavom.

A koji su to problemi koji se tiču upisa nepokretnosti u javnoj svojini? Kao što smo čuli i od ministra, prvo, reč je o tome da ovaj posao decenijama nije urađen. I neko očekuje da nerad koji je bio decenijama reši za nekoliko meseci. Ako je makar jedan predmet neko ko ovo kritikuje uzeo u obradu, da radi, da pregleda – evo, ne može da radi, nema kapaciteta – mogao bi da se upozna sa svom problematikom koja nastaje još od 1944. ili 1945, kada je prvo bilo oduzimanje imovine, pa onda deljenje lokalnim samoupravama, pa kasnije društvenim preduzećima, pa su društvena preduzeća to davala svojim sindikatima, pa sindikati radnicima, pa radnici prodavali opštinama i tako dalje i tako dalje.

Ono što je u celoj toj priči najčudnije jeste to da se niko nije knjižio, nije postojao zemljišnoknjižni vlasnik, a imao je uredne ugovore i odluke da je vlasnik. E sad to sve treba jedna lokalna samouprava da resetuje četrdeset i više godina unazad da bi mogla da završi ovaj posao.

Tako da kritike, one ozbiljne prihvatam, naravno, ali neozbiljne kritike, kao što je jedan kolega sad rekao, koji je inače pravnik po struci, ne mogu da prihvatim; verovatno su produkt njegovog neznanja.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Drago mi je da se ministarka uključila, ali ponovili ste priču koju jeste rekli kada je bila načelna rasprava. Vi ste pričali o matičnim knjigama, koje uopšte nisu tema. Ne znam zašto pravite tu paralelu. Zato što, valjda, želite da se pohvalite da je taj posao posle sedam godina završen.

Evo, ja ću da vas pohvalim što je završen posle sedam godina. Od tih sedam, četiri i po godine ste vi na vlasti, vaša politička opcija; ne vi lično, ali vaša politička opcija. Pa sad ako hoćemo da delimo odgovornost, da vidimo kolika je čija odgovornost, zašto taj posao nije završen ranije i koliko se puta produžavao rok...

Znači, ponavljam, ovde kažete da zbog nerešenih imovinsko-pravnih pitanja nije obavljen ovaj posao. Kako ćete to ubrzati? Potpuno se slažem sa ovim što je kolega Arsić rekao da je to jedan galimatijas, da je to jako komplikovano rešiti. Nisam siguran da i u roku od godinu dana te stvari mogu da se reše. Mislim da je ovoj izmeni Zakona trebalo prići ozbiljnije, videti šta još treba uraditi kroz neke druge zakone da bi se ovaj proces ubrzao.

Vi kažete – sad postoji veb-aplikacija. Onda biste mogli da nam kažete kolika se imovina nalazi u toj veb-aplikaciji kojoj sada opštine treba da se prijave da bi ostvarile pravo upisa svojine. Ali ništa od toga vi nama ne govorite, nego odete na matične knjige i najbolje, vidim, znate kakva je situacija bila u opštini Trstenik. Ne znam kako ste od svih opština baš tu opštinu našli i zašto volite toliko da se bavite njom, ali dobro.

Ponavljam, ne možete ovako da očekujete podršku bez konkretnih podataka – šta se očekuje, zašto ovaj rok od godinu dana, šta će sve biti urađeno da bi se ovo ispoštovalo. Ovako, samo sa vašom dobrom voljom, to nije dovoljno i neće biti ostvareno. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministarka Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Samo još jednom, pošto pretpostavljam da ste videli već i u ranijim nastupima da svakako volim da pred građanima Republike Srbije i pred vama, poštovanim narodnim poslanicima, uvek kada mogu, pohvalim odlične lokalne samouprave.

Trstenik je jedan od tih primera koji je meni lično, u mom resoru pokazao šta može da uradi odgovorna lokalna samouprava. Početkom novembra imali su 1,5% matičnih knjiga preneseno u elektronski oblik. Predsednik opštine se založio da se to završi i danas imaju 70%. Tako se vodi odgovorna lokalna samouprava. Isto tako, imamo i lokalnu samoupravu Svrljig, o kojoj sam pričala, koja je takav posao završila 2012. godine.

Razlog zašto pričam o matičnim knjigama kada pričamo o javnoj svojini je upravo da pokažem da Vlada Republike Srbije završava poslove koji nisu završavani godinama. I to je argument koji će da kaže da tom logikom idemo i završavaćemo i druge poslove. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Ne mogu da polemishem sa praznim stolicama.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela Gordana Čomić.

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe LSV.

Na član 2. amandman su zajedno podneli Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Na član 3. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Milorad Mirčić, zajedno Poslanička grupa Dveri, zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i zajedno Poslanička grupa DS.

Reč ima Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Koristim priliku da pozdravim sve predstavnike lokalne samouprave, autonomnih pokrajina, javnih preduzeća što ovaj posao nisu završili i, ako da bog, da ne završe ni u 2017. godini. Zašto? Mi smo podneli tri amandmana da srušimo po šesti put ovaj zakon. Ovo je loš zakon.

I samo vas podsećam, krećemo u 2017. godinu, ima raznih priča da bi Srbija mogla da proda neku svoju dragu imovinu nekim nama mrskim strancima koji su nas bombardovali. „Fala“ ovim lokalnim organima što ništa nisu uknjižili; dokle god nisu uknjiženi, ne može da bude raspolaganje.

Zakon je loš. E, sad da vas podsetim da se javio jedan iznimak Evropske unije zvan Mladan Dinkić; on je jedne godine proknjižio nepokretnosti i podigao navodno imovinu Republike Srbije da bi pokazao suficit i da bi bio najuspešniji ministar finansija u Evropi te godine. Ali sledeće godine lupi nas veliki deficit i juče ga oslobodiše odgovornosti, on je sad čist kao bebica, ne sme niko ništa da mu kaže.

Znači, još jedanput, pozdravljam predstavnike autonomne pokrajine, lokalnih samouprava, javna preduzeća što ništa nisu upisali, jer da su to upisali, kako su neki drčni, oni bi već odavno raskrčmili ono što su naši čukunčukundedovi na razne načine sticali i na razne načine je dolazilo u državnu svojinu.

Nama treba popis kompletne državne imovine. E, to kad budete rekli da ćete da uradite, imaćete moju podršku.

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme ste potrošili.

Reč ima Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naravno, mi smo predložili brisanje i poslednjeg člana u ovom zakonu, koji predviđa stupanje na snagu ovog zakona, zato što smatramo da je ovo loš zakon koji neće doneti one planirane efekte. Produžava se rok potpuno arbitrarno za godinu dana, bez bilo kakve ozbiljne analize koja nam garantuje da će taj proces biti moguće završiti za godinu dana.

Ponavljam, svi oni razlozi koji su navedeni u odbijanju prethodnih amandmana govore o tome da su po ovom pitanju brojne lokalne samouprave bile neaktivne a da mi i dalje ne znamo koji je to broj, kao i da postoje brojna nerešena imovinskoppravna pitanja koja onemogućavaju da se izvrši prebacivanje imovine samo pukim produžavanjem ovog roka, koji je inače istekao, da ponovim ako neko nije obratio pažnju na to, još u oktobru ove godine, a evo Vlada je došla ovde na sam kraj godine da zajedno sa preko 20 drugih tačaka dnevnog reda raspravljamo o tome.

Nema mehanizama u ovom zakonu, nema izmena, dopuna ili nekih novih zakona koji će omogućiti da se ovaj proces završi u narednih godinu dana i

bojim se, bez obzira na to kakvi budu rezultati za narednih godinu dana, koliki deo posla će se završiti – mi to sad možemo samo da nagađamo, jer uopšte ne znamo o kom broju završenog posla se radi – koji deo posla je pred nama, ukoliko postoje problemi neaktivnosti, ukoliko postoje problemi imovinskopravnih pitanja ili slične stvari, da ćemo ili ponovo produžavati ovaj rok ili će se definitivno odustati od prenosa imovine na lokalne samouprave, javna preduzeća i Autonomnu Pokrajinu.

PREDSEDNIK: Boško Obradović ima reč, pa ministar.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Zaista se i na ovom zakonu može konstatovati jedna stvar koja me je dugo mučila, a to je zašto se izbori raspisuju na svakih godinu dana, zašto svakih godinu dana imamo novu vladu i ministre.

(Predsednik: Poslaniče, o amandmanu.)

Upravo o amandmanu, zašto smo protiv stupanja na snagu ovog zakona; pokušavam da obrazložim to na jedan slikovit način.

Dakle, zašto Srpska napredna stranka beži od odgovornosti da nešto što je obećala nije uradila za pet godina svoje vlasti, kao što je slučaj sa popisom imovine...

(Predsednik: Poslaniče, zašto da zakon ne stupi na snagu osmog dana od dana objavljivanja? A potpuno se briše taj član.)

Evo zašto. Dozvolite da objasnim. Pa ne možete znati šta želim da kažem.

(Predsednik: Ma znam.)

Zato što svaki ministar, kao u ovom slučaju Ana Brnabić, može da kaže da Vlada kreće od nje i ona nema pojma zašto je odgovoran onaj ministar pre nje što nije to uradio.

(Predsednik: Moramo o zakonu.)

Znači, imali ste veoma jednostavnu mogućnost, da za pet godina nešto uradite. Niste to uradili... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Poslaniče, samo o amandmanu, molim vas. Vežbali smo od 10 ujutru do sada. Sad moramo o amandmanima, u ovom preostalom delu sednice.

Ne, nema problema, pravićemo presek oko pet ujutru.

Nego, poslaniče, o amandmanu.

Ništa ne sumiramo. Imamo vremena još do kraja.

Može, javite se.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, ako mi brišemo stupanje na snagu ovog zakona, da li ja govorim o amandmanu ako kažem da je razlog za brisanje stupanja na snagu ovoga zakona zato što je ovo loš zakon? Zašto je ovo loš zakon? Zato što se time beži od odgovornosti za one koji su na vlasti pet godina.

Dakle, zašto ne popisujete imovinu već pet godina? Zato što je nepopisana imovina najbolji prostor za korupciju na nivou i Autonomne Pokrajine i jedinica lokalne samouprave. Svaka nepopisana imovina je prostor za korupciju. Stanovi, različiti poslovni prostori u vlasništvu jedinica lokalne

samouprave i sve drugo što je javna svojina a niste popisali, naravno, automatski stoji na raspolaganju za različite koruptivne radnje lokalnih vlastodržaca.

Dakle, da li se u odlaganju popisivanja imovine krije vaša zaštita koruptivnih radnji na lokalnom nivou, to je pitanje. Pošto mi sumnjamo da je to u pitanju, zato smatramo da ne treba ići na proširenje ovog roka i davati vam šansu da vi zapravo odlažete popis imovine i dozvoljavate time nastavak koruptivnih radnji. Ne znam šta tu nije jasno.

Jer, da ste vi želeli da sprečite koruptivne radnje, vi biste tu imovinu popisali. Vi pet godina ne popisujete tu imovinu, iz čega jedino mogu da zaključim da time štite korupciju.

Srpska napredna stranka na svakih godinu dana organizuje nove izbore, bira novu vladu i nove... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani poslanici, u vezi s ovim amandmanom, kojim se pokušava da u pravnom sistemu ne egzistira jedan ovakav akt, mislim da treba reći nekoliko stvari.

Jako je važno da u sistemu javne svojine jasno budu upisani svi oblici kojima je dato pravo na osnovu Zakona o javnoj svojini da je imaju; pre svega mislim na državu, na Autonomnu Pokrajinu i na lokalnu samoupravu. Ali o čemu je, u stvari, ovde reč?

Mnogo se provlačilo i kroz raspravu u načelu i po amandmanima koji su razlozi zašto se produžava ovaj rok. Mislim da ovaj zakon zaslužuje jednu dublju analizu i mislim da je jako važno razgovarati na ovu temu iz prostog razloga, postaviti pitanje da li lokalne samouprave imaju pun kapacitet da mogu da popišu svu imovinu.

Ja ću vas podsetiti, bilo je tu nekoliko reči o tome, kakve sve vrste svojine postoje, pa tu imate čitavu pravnu rašomonijadu, da ne kažem jedan kupus, galimatijas, ili kako god hoćete recite to, gde je upisano sve i svašta u različitim oblicima susvojine, građenja na zemljištu u javnoj svojini objekata koji nisu u javnoj svojini i obrnuto, građenja objekata koji su u javnoj svojini na zemljištu koje je nekog drugog porekla.

Tako da mislim da će nama u budućnosti u stvari biti potreban jedan novi zakon o javnoj svojini, a do tada moramo da pustimo u sistem ovo rešenje da bi lokalne samouprave koje to nisu uspele da urade uspele da reše ovaj posao. I ne samo lokalne samouprave, mnogo veći posao nas čeka vezano za javna preduzeća. Ozbiljan posao, ali biće nam potrebno i mnogo više propisa da promenimo ovaj sistem.

PREDSEDNIK: Vreme, ministre. Hvala.

Poslanik Zvonimir Đokić ima reč.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Hvala.

Poštovana predsedavajuća, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, evo, vidite i u ovom slučaju, kada se tipičnom predstavniku novog talasa političkog šarlatanstva prohte da govori o svemu i svačemu, on upravo

ustane, javi se i počne da brani ovakav amandman, koji kaže „briše se“. Znači bez argumenata, bez činjenica i tako dalje. Zašto? Zato što je politika koju predstavlja upravo zasnovana na demagogiji i na frazeologiji.

(Predsednik: Poslaniče, molim vas, o amandmanu.)

Zato sam se sada i javio, inače se ne javljam kada čujem tako... Volim da čujem i vaše mišljenje, ali kada pređu svaku meru ti amandmani tipa „briše se“, onda stvarno treba da sedimo ovde celu noć i da slušamo ovakve stvari. Onda stvarno nekome bude muka da to sluša.

Normalno je da sam protiv toga da se usvoji ovaj amandman i u potpunosti podržavam ovo što je ministar sada rekao. Nema dalje šta da se kaže.

PREDSEDNIK: Hvala vam, poslaniče.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 8. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O AKCIZAMA (pojediniosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici, kao i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora i mišljenje Vlade.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Da, predložili smo da se briše član 1. ovog zakona. Radi se o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o akcizama. Ovaj zakon je donet 2001. godine, i to ne bi trebalo da bude neka značajna informacija, ali je značajna činjenica da je od tada do danas ovo dvadeseta izmena ovog zakona. I to opet govori o tome kakav su odnos sve te vlasti od 2000. godine do danas imale prema ovom zakonu. Naravno, svima je bio cilj da se napuni budžet od akciza i samo su gledali kako i na koji način da kroz ovaj

zakon dođu do nekih sredstava da bi mogli da se hvale manjim deficitom, eventualnim suficitom i tako dalje.

Interesantno je, i napisali smo to u obrazloženju, svaki put kada se raspravljalo o Zakonu o akcizama, pa izmenama i dopunama tog zakona, resorni ministri su se hvalili da je zakon koji Narodnoj skupštini predlažu rađen po najvišim evropskim standardima, pa nama sada nije jasno kako vam se opet desilo da su vam opet zakazali evropski standardi. Je li problem u evropskim standardima ili u vašem putu ka Evropi? Čini nam se i jedno i drugo.

Dakle, mislimo da je ovo loš zakon, da je ovo opet zakon koji donosite reda radi i opet ćemo za nekoliko meseci imati izmene i dopune ovog zakona, zato što radite neozbiljno, zato što ste neodgovorna vlada i zato što trošite vreme narodnih poslanika i građana Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ima više razloga zašto ovaj član 1. ne treba menjati. Prvi razlog je što je, izgleda, i Vlada koristila onaj vremeplov koji koristi ovde skupštinski odbor, pa je negde stavila u naslov ovog zakona da je on promenjen i 2055. godine.

Znači, ovde se navodi kad je sve menjan ovaj zakon, pa kaže 2014, 2015. i kaže „Službeni glasnik“ broj 103/55. Znači, da je promenjen 55. godine, pa bih voleo da znam kakve su to promene 55, u budućnosti, urađene. To govori kako je ovaj zakon pisan loše.

A sam član 1. i ova izmena je potpuno nelogična, jer se njome menja član 1a, koji ima naslov – Značenje pojedinih izraza. I sad taj član 1. definiše određene izraze, ali nigde ne govori o određenoj vrsti akcijskih proizvoda. Samo se ovom izmenom uvodi da je proizvođač akciznih proizvoda i lice koje vrši preradu, prženje, pakovanje, kao i druge sa njima povezane radnje koje se vrše u svrhu proizvodnje kafe.

Znači nigde nema, u drugim stavovima ovog člana ne navode se drugi akcizni proizvodi – ni duvan, ni alkohol, ni električna energija. Ništa, to su sve opšti pojmovi. Ovoj promeni kako je Vlada predložila nije mesto u ovom članu i ja ne znam šta je rezultat toga; ovaj zakon je mogao i bez člana 1. da prođe.

Znači, imate ovde jednu suštinsku, netačnu činjenicu – piše da je zakon menjan 55. godine, nekih 39 godina u budućnosti, i druga je konkretno navođenje proizvodnje kafe – tome nije mesto u navođenju opštih pojmova. Pogledajte kako izgleda član 1a. To su sve opšti pojmovi, nigde se ne spominje nijedan akcizni proizvod.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Da bih bio potpuno precizan, evo da vam pročitam obrazloženje zbog čega se zapravo briše član 1. izmena i dopuna Zakona o akcizama.

„Podnosilac amandmana“, tj. Poslanička grupa Dveri, „smatra da lica koja vrše preradu, prženje, pakovanje, kao i druge sa njima povezane radnje koje se vrše u svrhu proizvodnje kafe ne treba da se tretiraju kao proizvođači akciznih proizvoda. Predlagač zakona želi“, Vlada, „da izjednači položaj uvoznika kafe sa domaćim proizvođačima i da“, samim tim, „stvari jednake uslove za učesnike na tržištu.“

Mi smo protiv toga. Smatramo da ne treba da imaju jednake uslove na tržištu uvoznik kafe i domaći prerađivač, odnosno proizvođač kafe. Zašto?

„Predlagač amandmana smatra, na osnovu dosadašnjeg iskustva sa nosiocima vlasti posle 5. oktobra 2000. godine“, kaže se dalje u obrazloženju amandmana, „da je izjednačavanje uslova između domaćih proizvođača i uvoznika u većini slučajeva imalo za rezultat preuzimanje tržišta od strane uvoznika.“

U gorenavedenim radnjama koje se vrše u svrhu proizvodnje kafe angažuje se domaća radna snaga domaćih proizvođača (i njihovih podizvođača i dobavljača), na osnovu koje se ostvaruje veći priliv u budžet po osnovu poreza na zarade nego što je to u slučaju uvoznika gotovih proizvoda od kafe.

Izjednačavanjem položaja uvoznika time što se uvode akcize domaćem prerađivaču kafe, deo pomenutog priliva u budžet po osnovu poreza na zarade se odliva ka budžetima zemalja iz kojih se uvoze gotovi proizvodi od kafe.“

Dakle, šta Vlada ovde radi? Po ko zna koji put od 5. oktobra 2000. godine Vlada staje u zaštitu stranog uvoznika, odnosno uopšte uvoznika, odnosno stranih firmi, odnosno stranih proizvođača, a na štetu domaćeg proizvođača i prerađivača. Prosto je neverovatno da će, kada god može i u svakom slučaju, Vlada pre stati iza stranca nego bilo kog domaćeg privrednika.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, po amandmanu. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Opet kratko i opet nema potrebe da bude drugačije. Pozivam da se ne usvoji, između ostalog zato što ovo pitanje akcize ima veze i sa stanjem na tržištu ukupno i što posledica treba da bude i da se smanji nelegalno tržište u ovoj sferi. To nije teško zaključiti. Pored toga, svakako je reč o onim prihodima od akciza. Ali znate šta, to što nije teško zaključiti, ipak podrazumeva određeno povezivanje materije, a ja to zaista ne očekujem od podnosioca amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani poslanici, mislim da je jako važno o ovoj temi par reči reći, pre svega zato što je cilj da se, ako postoje neki delovi kafe koji se nađu u sivoj zoni, i oni mogu potpuno uspostaviti kroz sistem akciza.

Druga stvar, mislim da je baš mesto ovde, u ovom delu zakona, da se govori o akcizama na promet kafe, pre svega zato što je ovde reč o uvodnim odredbama, gde se određuje predmet na šta se vrši utvrđivanje akciza. Isto tako jako važno je reći da se ovde pod uticaj akciza stavljaju svi oni koji učestvuju u prometu, a ne samo prilikom uvoza kafe.

Ova materija biće kompletno primenjena od 1. januara 2018. godine. Imamo neke svoje međunarodne obaveze koje moramo da utvrdimo, ali nije to. Ja znam za šta ćete vi sada da se uhvatite, ali je nama jako važno da kompletan sistem egzistiranja kafe kao proizvoda bude obuhvaćen i da svi učesnici na tržištu imaju potpuno jednak status.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, ja sam se spremio za oštru polemiku, ali mi se profesor nešto brzo umorio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, po Poslovniku.

SRĐAN NOGO: Član 107. Poslovnika – dostojanstvo Narodne skupštine.

Kao narodni poslanik opozicije moram da kažem da sam osetio da je povređeno moje dostojanstvo jer kolega Rističević diskvalifikuje opozicione poslanike. Ima nas u sali. Da li to znači da mu nismo dovoljno inspirativni da se upušta u dijalog i diskusiju sa nama? Slobodno, kolega Rističeviću, ima nas u opoziciji, nemojte da vas to što nekih nema sprečava da učestvujemo u dijalogu.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, povredu Poslovnika mogu da učinim ja i ne vidim čime sam učinio povredu Poslovnika.

Kolega Marijan Rističević ima legitimno pravo da podnese amandman i legitimno pravo da na svoj način brani amandman koji je podneo. To je njegovo legitimno pravo.

(Boško Obradović: Držimo te za reč. Ovo je ušlo u stenogram.)

On je govorio o amandmanu koji je podneo. Je li tako?

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Predložili smo brisanje i člana 2, zato što mislimo da ovaj zakon ne treba da se menja, posebno ne na ovaj način, i znamo da se ono što pričate da će biti posledica donošenja ovog zakona po ovom predlogu zapravo neće desiti – ni kada je u pitanju promet kafe, ni kada je u pitanju promet drugih akciznih roba.

Vi ste u ovom članu 2. predvideli promenu člana 6. i napisali: „Obveznik akcize je proizvođač, odnosno uvoznik akcijskih proizvoda“, pa između ostalog: „svako lice koje stavi u promet u Republici Srbiji akcizne proizvode suprotno odredbama ovog zakona.“

E sad da vam kažem nešto što ja mislim da vi znate i što znaju i nadležni organi – trenutno najaktuelnija prodaja na ulici akciznih proizvoda je prodaja duvana.

Naravno, mi srpski radikali nikada nismo mislili da su izvor sive ekonomije i crnog tržišta ti ljudi koji prodaju na ulici. To prodaju ljudi da bi preživeli i mi smo uvek imali razumevanja za njih. Ali se uvek postavlja pitanje – kako dođe taj duvan do tih ljudi i kada ćete, umesto što komunalni inspektori idu po ulici i oduzimaju taj duvan pa ga onda posle daju tamo onom njegovom iza drugog ćoška da ga prodaje za njega (ne znam da li znate da se to radi, a verujte, radi se), da otkrijete prave švercere i kada ćete zaista ozbiljno da se pozabavite ovim poslom?

I nešto interesantno sam primetila kod švercera duvana. Jedini koje ne diraju komunalni inspektori su oni. Ja sam lično prepoznala trojicu koji su mi kucali na vrata u vreme izborne kampanje...

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

... Molim vas... i tražili siguran glas. Oni slobodno prodaju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani poslanici, mislim da je ovde jako važno ukazati javnosti na to o čemu se konkretno radi u pogledu ovog predloga za izmenu zakona, pre svega u pogledu obveznika ko je dužan da plaća akcizu.

Mi smo uveli jednu novu kategoriju. To je u stvari kategorija onih lica koja stave u promet bilo koji proizvod koji je podložan plaćanjima akciza, koji to najčešće rade na nelegalan način. Ne samo što će biti sankcionisan putem prekršajne ili krivičnopravne sankcije, nego još jedna stvar, biće mu naplaćena i akciza na tu robu koju je pokušao da stavi u promet. Na ovaj način ispravljamo jedan nedostatak koji je postojao u prethodnim odredbama. Na sve ove sankcije koje idu biće mu plus naplaćene akcize. Mislim da je to jako dobro i kao mera sankcija, a s druge strane dobro je i za budžet Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio je amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima podnosilac amandmana, odnosno predstavnik predlagača Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U skladu sa izlaganjem ministra po prethodnom amandmanu, a u skladu sa članom 2, Odbor je hteo da da svoj pun doprinos u tome da razradi sve varijante oduzimanja robe u slučajevima kada određena lica poseduju takozvanu akciznu robu bez adekvatne dokumentacije i na Odboru je gospođa Ana Brnabić prihvatila ovaj predlog. Stoga mislimo da je to u suštini jako dobro rešenje, kojim se pokriva i zakonska obaveza po zakonu o administraciji i uopšte državnim organima koji treba da sprovode ovu vrstu zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Da ne bi bilo zabune, da budem precizan, radi se o polemici koju sam hteo da imam sa grupom koja me je svojevremeno opsovala, pljunula, okrenula leđa, a sada pobegla. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. Amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: „Izuzetno, ukoliko se radi o proizvodima koji se u celini ili delimično sastoje od supstanci koje nisu duvan,“ Đorđe, „ali koji u pogledu drugih kriterijuma odgovaraju tim proizvodima...“ Znači nije duvan, a odgovara duvanu, pušta dim. Tako je određeno šta su duvanske preradevine.

Ali meni je prosto neverovatno, zar je moguće da u 2016. godini, i to pred kraj, mi saznajemo za prženu kafu, mi saznajemo da obveznik akcize

može biti ne samo proizvođač i onaj ko stavlja u promet, nego i onaj koji po trećem kriterijumu nelegalno vrši promet, i to saznajemo, zapamtite – 2001. godine dva puta je promenjen zakon, 2002. dva puta, 2003. dva puta, 2004. tri puta, 2005. dva puta, 2007. samo jednom, 2009. dva puta, 2010. jednom, 2011. dva puta, 2012. dva puta, 2013. jedanput, 2014. dva puta, 2015. godine dva puta (Izvini, Marko, ovo 55 je 2015. godina, nismo još u 2055. godini) i, na kraju, mi sada, na kraju 2016. godine zaključujemo i vršimo neke promene.

Zar je to moguće? Šta se to desilo? Pojavila se supstanca i neki dim koji nije cigareta a treba da se akcizno oporezuje. To bi morao neko da objasni, kao što bi gospodin Nedimović mogao da objasni i gde su te plantaže domaće kafe koja se proizvodi kod nas.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Ja sam hteo ovo da raspravim sa najvećom ekonomskom gromadom, gospodinom Radulovićem, najvećim posle mog kolege poljoprivrednika Živkovića, ali kao što vidite, on je pobjegao.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. Amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 4. se odnosi na član 14. osnovnog zakona, koji inače objašnjava šta se smatra kafom u smislu ovog zakona, vrlo interesantno, i dodajete stav koji kaže: „Pod proizvodnjom kafe u smislu ovog zakona smatra se prerada, prženje, pakovanje, kao i druge sa njima povezane radnje koje se vrše u svrhu proizvodnje kafe.“ Dakle, ništa spektakularno, ništa novo, ali opet nemamo ono što je zaista interesantno vezano za kafu i opet, naravno, govorimo o švercu.

Od kada je ovaj zakon stupio na snagu, odnosno kada je prvi put donet, kao što su malopre neki počeli da viču „Ua!“ kad sam pomenula ko bez ikakvih problema prodaje švercovani duvan na ulici, tako moram da podsetim i na šverc kafe, na neke koji su i danas poznati u svom kraju pod nadimkom

Santos. Bata Santos, znate ko je, ko je kupio i televiziju od „santos“ kafe. Ko ne zna da se radi o bivšem ministru Gašiću? Da, o njemu govorim, naravno.

Dakle, vi kažete da nećete da prihvatite amandman iz razloga „što se predloženim izmenama uređuje da se od 1. januara 2018. godine na drugačiji način uredi oporezivanje akcizom kafe“ u smislu ovog zakona.

I gde vi u članu 4. vidite taj osnov koji ste, gospodine Nedimoviću... Jeste li pitali Vujovića kada ste pošli ovamo? Gde vam je osnov u članu 4. ovoga što ste napisali u obrazloženju? Toga nema.

Dakle, vi ste onako reda radi napisali neki odgovor narodnim poslanicima, kao što je i zakon zbrda-zdola napisan.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Najviše, moram da priznam, volim obrazloženja Vlade Republike Srbije zašto se odbijaju amandmani opozicije, jer tu se veoma lepo može pročitati po čijim naredbama i direktivama vi radite i zbog čega se donose ovakvi zakoni, koji su protiv interesa domaćih proizvođača a, naravno, u interesu stranih firmi i uvoznickog lobija.

Naravno, osnovna besmislica ovog zakona je da se donosi po hitnom postupku a počinje da važi tek za godinu dana, od 1. januara 2018. godine, ali to je već nešto što je uobičajeno kada ste vi u pitanju. Vi inače donosite zakone koji se nikad ne primenjuju i čije se primenjivanje neprestano odlaže.

Ali zanimljivo je šta kažete ovde zašto radite sve ovo što radite. Kažete da proširujete obuhvat obveznika akcize na kafu na način da se oporezivanje akcizom kafe vrši, osim pri uvozu, i onda kada se u Republici Srbiji vrši prerada, prženje, pakovanje, kao i druge sa njima povezane radnje koje se vrše u svrhu proizvodnje kafe.

Dosadašnji način oporezivanja – e ovo je onaj hit – akcizom kafe samo pri uvozu stavljen je kao primedba Evropske komisije u okviru bilateralnog skrininga za PG16 – Oporezivanje. Predloženim zakonskim rešenjem izjednačice se položaj uvoznika kafe sa domaćim proizvođačem kafe i stvoriti jednaki uslovi na tržištu.

Što ne kažete odmah, gospodine Nedimoviću, šta je u pitanju? Znači, direktiva iz EU. Mora da bude zaštićen njegov uvoznicki lobi, odnosno njihove strane firme, ne može naš domaći prerađivač i proizvođač kafe da ima bilo kakvu prednost na tržištu. Znači, hajde da uništimo sve što je domaće, da cveta sve što je strani ekonomski interes. Sve što je domaći ekonomski interes da bude jednostavno zgaženo.

Da bi vaši mentori iz EU bili zadovoljni vašim radom, vi morate da radite za njihove firme. I to je poenta čitave ekonomije. Strani ekonomski interes napred, domaći ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

I opet kratko, jer opet nema razloga da bude drugačije. Pozivam da se ne usvoji.

Što se tiče opaske da se nešto što je sadržano u obrazloženju koje smo dobili od Vlade ne poklapa sa sadržajem zakonskog predloga, zapravo da, ovo što glasi na drugačiji način urediti oporezivanje akcizom, to se nalazi baš u ovom ovde članu. Jer ovo što je predloženo kao definicija upravo podrazumeva sve ono što nije podrazumevala do sada, i to se lepo vidi kada se pogleda ono krupnim slovima, da ne može da se promaši, šta je tu novo u odnosu na originalno rešenje. To je jedna stvar.

A druga stvar, bilo kakvu krupnu temu, poput priče o EU, predlažem da ostavimo za neki drugi put, kad predlagač amandmana bude odmorniji. Ne ide mu ni inače; možete misliti kako to tek zvuči večeras. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani poslanici, pa malopre su se čule neke tvrdnje da se ovo radi po nečijem nalogu, da neko to traži. Jedan je osnovni razlog zašto mi menjamo zakon u pogledu akcize na kafu. To je, pre svega, borba protiv sive ekonomije. To je osnovni i prvi razlog. To radimo zbog države Srbije, radimo zbog građana Srbije i radimo zbog toga da bi budžet Republike Srbije na kvalitetan način bio punjen.

Činjenica je, isto tako, da mi imamo svoje pravne obaveze i da je 2008. godine potpisan SSP i da je Srbija krenula putem evropskih integracija; od toga ne treba bežati. Nama je, isto tako, interes da uskladimo svoja ponašanja u skladu sa onim što u Evropi egzistira kao normalno ponašanje u ovoj oblasti. Ali, ponavljam, prvi i osnovni razlog jeste borba protiv sive ekonomije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate osnova za repliku.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću to rešiti sa gospodinom Radulovićem u TV duelu. Naravno, ako bude smeo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Kada je donošen budžet Republike Srbije, imali smo jednu intervenciju koja je predviđala da se u budžetu nađe prihod od akciza za zaslađena pića, odnosno pića i voćne sokove koji su zaslađeni. Tada nas je obradovala izjava ministra da se on lično slaže sa idejom da se zaslađena pića dodatno oporezuju, odnosno da se na njih uvede akciza, s obzirom na to da je Svetska zdravstvena organizacija proglasila svetsku epidemiju gojaznosti i kao jednu od mera predložila vladama da se oporezuju zaslađena pića kao jedan od načina da se stane na put ovoj epidemiji.

Kada smo dobili ovaj predlog zakona, bili smo razočarani što nema te vrste novih akciza i probali smo da, onoliko koliko nam to Poslovnik dozvoljava, kroz amandman na ovaj član 4. to predvidimo. Hajde da kažem, mogu da se složim da to ni pravno nije bilo moguće, s obzirom na to da ovaj član 14. koji se menja članom 4. ovog zakona govori o kafi i proizvodima koji sadrže kafu, ali mislim da je propuštena prilika da već sada uvedemo tu vrstu oporezivanja zaslađenih pića i probamo da uradimo nešto da pomognemo da se gojaznost u Srbiji smanji.

Podaci o gojaznosti u Srbiji su dramatični: 21% građana Srbije boluje od gojaznosti, a 31% je u predgojaznom stanju. Znamo da u velikom broju slučajeva gojaznost dovodi do pojave dijabetesa i raznih drugih oboljenja, i njihovo lečenje, ako krenemo da gledamo sve kroz pare, znači lečenje građana Srbije koji su oboleli od dijabetesa i drugih bolesti koje su prouzrokovane gojaznošću, košta mnogo više, a ulaganjem u prevenciju mogli bismo da smanjimo.

Šesnaest zemalja do sada je uvelo ovu akcizu. Naš najbliži sused Mađarska je od 2013. godine uvela ovu akcizu i njihovi rezultati su ohrabrujući. Za 20% je smanjena upotreba. Ne samo zbog ove akcize, nego se vodila kampanja, od para koje su se slivale u budžet uvođenjem ove akcize, kojom je promovisano korišćenje zdravih prirodnih voćnih sokova umesto ovih zaslađenih i imaju smanjenje od 20% korišćenja ovih zaslađenih sokova i gaziranih pića, a za 20% povećanje prirodnih voćnih sokova. I, takođe, pojavljuju se i dobri rezultati i pozitivni trendovi u borbi protiv gojaznosti.

Naravno, za Vladu Srbije ništa od ovoga, nažalost, nije bitno. Vlada Srbije nema nameru da vodi neku politiku osim politike brige o budžetu. Ono što slušamo od ministra koji je večeras ovde sa nama da brani ovaj zakon, odnosno raspravu u pojedinostima, on govori kako nam je važno da imamo stabilan

budžet, da se on puni, da ne znam ni ja šta, ali, nažalost, ne može politika da se svodi na to da budžet bude u plusu, nego da se kroz budžet sprovede politike koje Vlada zacrta i sprovodi kroz programe koji se nalaze u budžetu i za koje se onda alociraju određena sredstva za finansiranje tih programa.

Programa borbe protiv gojaznosti u Srbiji nema. On je neophodan, i ja trošim ovo sve vreme, u ovom trenutku, znajući i da mali broj građana gleda, ali ovo je verovatno poslednja prilika u ovom sazivu, sasvim sigurno, do kraja godine kada ćemo imati mogućnost da kažemo nešto na ovu temu.

Mislimo da je ova tema važna i da je jedini razlog zbog koga je Vlada sada izbegla da krene sa ovom akcizom očigledno razlog koji je Vladu ubedio da to ne uradi pre nešto više od godinu dana, kada je bila najava, a to je dodvoravanje krupnom kapitalu. To je dodvoravanje kompanijama koje u Srbiji imaju proizvodnju ovih pića i imaju određenu zaradu, i naravno da je njihov interes da se ne uvede ova akciza.

Ali mislim da je naš interes da imamo zdravije građane Srbije, da trošimo, u krajnjoj liniji, manje para na lečenje onih bolesnih, pa mislim da bi mnogo veća korist bila i da je prihvaćen ovaj amandman, kao i da se našlo rešenje od strane Vlade, koja je mogla da interveniše.

Mi imamo naš predlog zakona; ako nije znala kako, mogla je taj predlog zakona da uvrsti u ovoj svoj predlog, da promenimo, da uvedemo, da se priključimo borbi protiv gojaznosti i da jednom konkretnom merom krenemo u rešavanje problema koji muči potencijalno 700.000 građana Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac, po amandmanu.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, ne sumnjam da je ovde bila dobra namera, ali to što vi želite da uvedete akcizu na zaslađena pića nije precizno definisano. Zaslađena pića mogu da budu zaslađena i veštačkim zaslađivačima. Slažem se sa vama da su tečne kalorije veoma bitne kada je u pitanju gojaznost, ali mene brine nešto drugo.

Brine me to što ste osiromašili građane Srbije pa moraju da unose namirnice koje su bogate kalorijama a nutritivno su prazne. Mnogo veliki unos belog brašna i ulja, to je problem, a ne tečne kalorije.

S druge strane, voćni sokovi takođe imaju šećera u sebi, koji utiče na gojaznost, a deci treba preporučiti ne sokove nego voće. Prema tome, jasno se odredite i jasno definišite šta želite. Znači, kada kažete, ako budete precizni, onda ćete naići i na dobar odgovor Vlade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Narodni poslanik Marko Đurišić, po amandmanu. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ja sam rekao na početku da mi je jasno da ovaj amandman teško da je mogao da bude prihvaćen, jer, jednostavno,

procedura nam nije davala mogućnost da interвениšemo u drugim članovima gde je mesto pravoj intervenciji za uvođenje ove akcize.

I naravno da ćemo se mi boriti onoliko koliko imamo mogućnost. Mi u nekoliko, poslednja dva-tri redovna zasedanja na početku predlažemo izmene i dopune zakona; poslanička većina dosada nije imala razumevanja, nadali smo se da će biti kod ovog zakona koji je predložila Vlada.

A o tome ko je kriv za osiromašenje građana, pa ja mislim da je sasvim jasno da je najveće osiromašenje građana nastupilo u poslednje četiri godine. Upravo je tada stopa siromaštva porasla sa 8% na 12%, a stopa ugroženih od siromaštva sa 12% na 25%, po čemu smo prvi u Evropi, po izveštaju Svetske banke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Đurišiću.

Na član 4. amandman je podnela narodna poslanica Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ja ću, zbog javnosti, ponoviti. Dakle, predlagač zakona, odnosno Vlada želi da uvede akcize i domaćim prerađivačima kafe kao što tu obavezu, za sada, imaju uvoznici.

Šta se praktično dešava na našem tržištu? Domaći proizvođač, pored toga što već ima PDV koji mora da plati bez obzira da li je naplatio svoja potraživanja ili ne, da čeka kada će IDEA da mu se smiluje sa tom valutom plaćanja od 60 dana koja nekad dođe i do 100 dana, znači mora da plati sve moguće poreze, to iz ličnog iskustva znam, ukoliko ima porodilju u svojoj fabrici, u svom pogonu, mora da plati sve dažbine za nju, pa da čeka da mu država to refundira kada bude sredstava, bukvalno tako se kaže, dakle on sada mora da plati i akcizu.

Sa druge strane, uvoznik, koji svakako plaća akcizu, sada je stimulisan da ide sa damping cenom, da lepo za godinu dana pozatvara sve te male domaće proizvođače, kojima ništa ne vredi što Vlada glumi da stimuliše mala preduzeća, porodična preduzeća i tako dalje, oni se gase, tako da čak i porez na zarade, koji takođe puni budžet naše države, odlazi u države iz kojih dolaze ti veliki uvoznici.

Vrlo ozbiljno pitam sve koji se usuđuju da kažu da ovim smanjuju sivu ekonomiju – da li smete da stanete pred građane Srbije i tvrdite da velike kompanije, poput one iz Hrvatske koja ovde prodaje kafu, ne prodaju na crnom tržištu, ne prodaju bez plaćanja PDV-a? Ja neću da optužujem, nemam fizički dokaz, ali kada vi meni budete potvrdili da ste iskontrolisali sasvim odgovorno da oni to ne rade, ja mogu da poverujem da ova mera ima u vidu čak i tu sivu ekonomiju.

Što se tiče svega ostalog što večeras ovde možemo da čujemo, mi ne možemo da sprečimo poslanike da se ovde ponižavaju ukoliko oni to žele, ali

nemojte misliti da građani ne gledaju prenos i u ovo vreme. Ima života i van ove sale, sretaćete se sa građanima, nemojte se tako grčevito boriti za nešto u šta i sami ne verujete. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poslanička grupa Dveri nema više preostalog vremena.

Reč ima ovlašćeni predstavnik Poslaničke grupe SNS, Veroljub Arsić, po amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Od vremena poslaničke grupe.

Nemam pridev kojim bih opisao ovakvo izlaganje kada se brani jedan ovakav amandman. Znači, ekonomski totalno nepismeno. Ne razumeju ni šta piše u zakonu, a nisu ni pročitali obrazloženja i objašnjenja pojedinosti zakona i odredbi koje se menjaju ili dopunjuju.

Nekima je to možda smešno, ali bitno je da se izade sa pričom kako se štite domaći proizvođači, kako oni štite, a mi favorizujemo uvoznike i tako dalje. Dosad je bila politika, poreska i akcizna, da se, kada je kafa bila u pitanju, akciza na kafu plaća prilikom njenog stavljanja u promet ako to rade domaći prerađivači kafe. Mi domaće proizvođače kafe nemamo; imamo prerađivače. To bi predlagač amandmana trebalo da zna.

S druge strane, onaj koji uvozi prženu kafu plaća akcizu odmah na granici, odnosno na samoj carini. Izmenama ovog zakona predviđeno je da se i na sirovu kafu plaća akciza. Pa šta hoćete? Šta hoćete da mi kažete, da je proizvodnja kafe velika prerađivačka delatnost? U to me ubeđujete? Ili da pričamo ko sve prerađuje kafu, pa koga branite? Je l' to želite? Vama je to smešno.

E sad, ekonomski nepismen ne zna da se plaća samo na sirovu kafu. U svakoj fazi obrade doplaćuje se akciza. Nešto slično kao porez na dodatnu vrednost. Na taj način se štite svi učesnici na tržištu, da budu ravnopravni, što je možda sekundarna posledica. Primarna posledica je da, ako neko obavlja neku delatnost, mora da plati porez. Svako. I nema veze da li prži kafu, da li ima mesnu industriju, da li bilo koju vrstu prerade ima.

Ne možete vi da gledate samo na jednu preradu, pa ovi iz uvoza ne mogu da švercuju, a ovi što prže kafu mogu. Ne, moraju svi. I oni koji se ne bave kafom a bave se nekom delatnošću moraju da plate porez i akcizu. A samo ekonomski nepismen čovek može ovakav amandman da napiše.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Marija Janjušević: Replika.)

Nemate osnova za repliku, kolega je govorio po amandmanu.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Nikola Savić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovo je interesantan član. I kad bi on postojao u Predlogu zakona i kad ne bi postojao u Predlogu zakona – ništa se značajno ne bi desilo. I ako usvojite amandman i ako ne usvojite amandman – ništa se ne bi desilo. Ovde je promena samo u šifri kako se vodi u carinskoj tarifi.

Međutim, ovde je druga stvar interesantna. Mi smo pre mesec dana saznali od predlagača zakona, jednog, da postoji nešto što se kaže analogno i postoji digitalno. Sad sam ja prosto iznenađen zašto niste u skladu sa tom terminologijom koju koristite... Hteli ste da krvarite pre mesec dana. U toj vašoj ovaj član bi glasilo ovako – akcize na tečnost za punjenje digitalnih cigareta iznose četiri dinara po mililitru.

Ja sam očekivao da ćete tu da napravite promenu, jer su ovo one takozvane elektronske cigarete; ove papirnate su analogne. To je trebalo da prepravite. Nemojte sada... Vi mene jedanput ubedite; kad prođe mesec dana, puj-pike ne važi; kao da je važilo samo za onu sednicu. Ja vas držim za reč šta ste rekli – standard EU. Mora standard EU da se primenjuje. To je prva stvar.

Druga stvar, da niste malo zaboravili neke stvari? Akcize se uvode zbog robe i proizvoda. Nema tu domaći proizvođač, strani proizvođač. Nema. Proizvod i roba se opterećuje. I nije svaka roba pogodna da bude opterećena akcizama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, ja sam mislio otišli na kratku pauzu, ali nikad im dosta nije bilo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Miroslava Stanković Đuričić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Prvi deo ovog člana koji ste predložili ja donekle i razumem, jeste neko preciziranje 1. stava iz člana 18, ali za ovu intervenciju u poslednjem stavu člana 18. stvarno ne mogu da shvatim o čemu se radi.

Ja stičem utisak da sve ovo što radite sa ovom kafom – kafu mi, draga, ispeci – ova pržena kafa, kao da se nešto valja iza toga. Prosto mi je neverovatno da ste tek u 2016. godini shvatili da sirova kafa, kad dođe iz inostranstva, mora da se prži kod nas, jer mi još nemamo, hvala bogu, tih plantaža za proizvodnju kafe.

A sada ubacujete nešto oko akciznih markica i ja mislim da ćete da pogrešite. U Narodnoj banci su pogrešili – tamo u onoj kovnici, znate, u onoj štampariji – ištampali neke naše pasoše i dali nekim teroristima, oko 200-300... Je l' se sećate toga? To je velika afera, i ja čekam da će da počne nešto sa pucanjem na tu temu...

Vodite računa da vas neko nije prevario kada vam je pričao o ovim akciznim markicama za kafu i za ova pakovanja, pošto u poslednjem stavu vršite i tu epohalnu izmenu. Vodite računa da ne pogrešite. Ona afera sa švercovanim i falsifikovanim pasošima još nije završena, a Amerikanci to nikome ne opraštaju, da znate.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani gospodine Krasiću, ja apsolutno cenim vaše angažovanje u ovoj oblasti. Vi ste se i bavili tim poslom, kol'ko se ja sećam, a mislim da se dobro sećam, pogotovo u sektoru trgovine, tako da vam je problematika ovih akciznih markica jako poznata.

Ono šta se iza brda valja ovde, mislim da je jako važno odgonetnuti tu, kako vi kažete, epohalnu stvar, a to je da se iza brda valja borba protiv sive ekonomije. Jer su akcizne markice u stvari sredstvo za praćenje tokova kafe kao i za druge proizvode. Nama je cilj da stanemo na put pokušajima prolaska kroz sive, crne zone ili nešto slično.

Tako da ja mislim da ste vi nas jako dobro razumeli u ovom delu i potpuno vam je jasno da će ovde biti nulta tolerancija na bilo kakve pokušaje za izbegavanje plaćanja akcize.

(Zoran Krasić: Replika! Za srce me je ujeo.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate osnova, gospodine Krasiću. Znete i vi sami da nemate osnova.

(Zoran Krasić: Prozvaio me je.)

Ministar vas je pohvalio.

Na član 6. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima predstavnik predlagača, narodna poslanica Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovim amandmanom Odbor je hteo da pomogne u preciziranju lica koja su dužna da vrše obeležavanje akciznih roba, da ne ide obeležavanje na

niskoalkoholna pića ispod 5% alkohola, a naravno da određena pojedinačna pakovanja kafe budu direktno markirana. To je ovo u skladu sa činjenicom koju je ministar rekao, da je suština borba protiv sive ekonomije, tako da se ovom prilikom zahvaljujemo ministarki Ani Brnabić što je prihvatila ovaj amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, moji politički protivnici sa kojima sam mislio da vodim debatu su očigledno otputovali. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Sada se postavlja pitanje na koji član se odnosi naš amandman. S obzirom na to da je Odbor intervenisao, izvršio neke izmene, onda je pitanje da li uopšte naš amandman ima smisla.

Možda bih ja odustao kada bih mogao da ispratim sve ono što je Odbor radio, jer u pripremi materijala do amandmana Odbora nisam mogao da dođem.

Ali šta je za nas bila suština, zašto da obrišemo stav 2. člana 6. Predloga zakona? Zato što smatramo da ova odredba da će Vlada utvrditi vrstu pojedinačnog pakovanja kafe za krajnju potrošnju koja će se obeležiti kontrolnom akciznom markicom, jednostavno, ne može da se nalazi u ovom članu. Znači, ovaj član govori o kontrolnoj markici, generalno o tome na koje se proizvode stavlja, kako izgleda, ko štampa (Narodna banka), ali ne govori na kojoj flaši treba da se nađe, da li na paklici ili ne na paklici, pakovanju cigareta, dakle nema drugih akciznih proizvoda, oni se ne spominju u ovom članu, sem kafe.

Kao da je Vlada sama sebe limitirala intervencijom na onim članovima zakona gde je ova odredba trebalo da se nađe. Znači, Vlada je imala potpuno određene ruke da promeni svaki član zakona, ili da ga dopuni, da predloži neki novi član; mi kao poslanici nemamo.

Naša zamerka je da ovaj stav, koji treba da se nađe, ne treba da se nađe u ovome članu, jer ovaj član ne definiše kako izgledaju pakovanja za

krajnju potrošnju na koje se stavlja markica nego samo kako ta kontrolna markica treba da izgleda.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima, najpre, narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Pa to je na član 20 osnovnog teksta i ovo što je dograđeno stavom 3 je nešto što postoji. Jedan od poslanika je pre mene i objasnio kako to ide sa kafom: prvo se ubere negde kafa, pa dođe na granicu kao sirova, pa onda ide dalje. Obračunavanje u tom celom procesu se podrazumeva, i tu ništa nije problematično. U tom smislu ova dogradnja... Ja ne znam zašto ste dogradili ovo kada to funkcioniše.

Međutim, ovo, baš insistirate na ovoj kafi. Da vam samo objasnim jednu stvar. Nedimoviću, u pravu ste, imam ja veliko iskustvo. Akciznim markicama ne može da se pobedi sivo tržište.

Milan Beko je dve godine u carinskom skladištu lepio švercovane akcizne markice; žalio mi se kako su mu prsti otpadali od lepljenja. Ima i sada takvih koji lepe. Da ti ne pričam na cigarete ko šta sve lepi i koliko lepi.

Ali to neće da zaustavi ni Zakon o akcizama, niti Zakon o PDV-u, niti Zakon o poreskoj administraciji. Zavedite red prvo u policiji. Jer vi u policiji... Imate kod mene u Rakovici, u Borskoj ulici – naiđe žandarmerija pa uhapsi specijalne policajce, i jedni i drugi u uniformama. I jedni i drugi diluju drogu.

E, zatvorite granice. Odrekli ste se carina, granice šuplje ko švajcarski sir. Povedite računa ko ima carinska skladišta. Pogledajte šta se desilo sa izmenama Zakona o unutrašnjoj plovidbi i lukama. Svako može da toči gorivo gde god 'oće. I da vam ne pričam još neke stvari. To su mere protiv sive ekonomije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

ZORAN KRASIĆ: I ja vama zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Po meni se, da kažem, iz potpuno nejasnog razloga proizvodi od kafe i kafa ponovo detaljno razrađuju u članovima koji govore o nekim opštim akciznim proizvodima.

Znači, član 20. govori da obveznik ima pravo na umanjenje obračunate akcize u visini iznosa plaćene akcize na proizvode koji su nabavljeni od proizvođača, odnosno uvoznika akciznih proizvoda ili ih proizvođač samo

proizvodi, odnosno uvozi, a koji se kao reprodukcioni materijali upotrebljavaju u proizvodnji proizvoda na koji se plaća akciza. Znači, ovo je moglo da se primeni na kafu. Ne razumem zašto je moralo isto ovo sve da se napiše, doda novi stav koji govori da ima pravo na kafu, na povraćaj, odnosno umanjenje akcize kada je u pitanju kafa.

Vidim, mislim, ovaj predlagač se dosta potrudio da jasno definiše kafu, ali po meni na potpuno pogrešan način. Umesto da opšte norme koje postoje i koje se odnose na sve akcizne proizvode eventualno doradi kako bi mogle da se primenjuju na proizvodnju i promet kafe, on sada u članove ubacuje iz nekog razloga samo kafu kao akcizni proizvod i definiše šta se sa tim radi.

Iz tog razloga smo predložili brisanje ovog člana, jer smatramo da je potpuno nepotreban, da je važeći član 20, koji govori o mogućnosti da se vrši umanjenje obračunate akcize, mogao da se primeni i na proizvode sa kafom.

Tako da, naravno, tu se onda postavlja i pitanje kako će se to raditi, ko će da radi taj obračun, pošto stalno slušamo kako je Poreska uprava preopterećena i ne može da odradi neki deo posla koji bi trebalo da odradi, a sad, evo, dodajemo jedan novi, potpuno bespotrebno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Trebalo je da dođemo do člana 20. osnovnog teksta da konačno raščistimo šta radimo sa akcizama za kafu. I ovde se sad svi slažemo. Dakle, uvodeći akcizu za kafu, odnosno pojašnjavajući njeno funkcionisanje, mi ne pravimo teret i ne delimo domaće i strane proizvođače.

Vi ste u ranijim članovima imali jasno definisano da na neprženu kafu imate akcizu od 80, a na prženu 100 dinara. Mi ne oporezujemo proizvođače, odnosno akciznim markicama ne definišemo razliku između domaćeg i stranog proizvođača. Mi definišemo proizvod, to je kilogram kafe.

Ovde se jasno kaže, ovim članom 20, da ćemo u principu vraćati, kao i kod sistema PDV-a, akcizu koju ste platili, odnosno konkretno kod sirove kafe vratićemo prerađivačima i za taj iznos će cena krajnjeg proizvoda biti umanjena, samo što ćemo, isto kao i kod PDV-a, učiniti da imamo povraćaj, odnosno akcizno funkcionisanje.

I drago mi je što konačno shvatamo, negde na sredini zakona, da ovo nije novo poresko opterećenje, u stvari samo preciziranje mehanizma funkcionisanja akcizne politike koje se tiču kafe. Zato ovaj član u stvari i ne možemo da izbrišemo. Možda je moguće da smo prenormirali ovaj član, ali to svakako znači da je svima sada sve jasno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ja ću da priznam da je Vlada u pravu i da treba suzbiti nelojalnu konkurenciju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milan Lapčević, Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Evo, naravno, u obrazloženju Vlade ponovo se otkriva prava pozadina i ovog vašeg zakona, koji, naravno, ministar pokušava da izbegne, ali ja sam tu da ga uvek podsetim na ono što ovde lepo piše.

Kaže: „Dosadašnji način oporezivanja akcizom samo pri uvozu stavljen je kao primedba Evropske komisije u okviru Bilateralnog skrininga za PG 16 – Oporezivanje.“

Dakle, da nije stavljen kao primedba, biste li stavljali ove akcizne markice i na sve ovo? Biste? Nešto sumnjam, gospodine ministre, jer imali ste pet godina vlasti SNS-a pa ne staviste.

Isto tako, naravno, može da se postavi pitanje šta se radi u sferi duvana i svih drugih elemenata sive, crne i ne znam kakve ekonomije kojoj nikako da stanete u trag, jer pitanje je ko se time bavi. Ako se time bave, recimo, ljudi bliski SNS-u, to nećete dirati. Je li tako, gospodine ministre? A ako se time bave neki drugi ljudi, obični srpski proizvođači, prerađivači, onda ajmo njih dodatno da oporezujemo, jer su strane banke i strane firme zaštićene kao beli medvedi. I oni koji se bave sivim i crnim tržištem a bliski su SNS-u zaštićeni su kao beli medvedi, a ajmo neku sirotinju ili, kako mi kažemo u našem kraju, boraniju, da dodatno oporezujemo, da se na njima izivljavamo i da glumimo borbu protiv sivog tržišta.

Pa što se ne borite protiv sivog tržišta tamo gde su vama bliski akteri te pljačke, sive ekonomije i svega drugoga što cveta i buja na našim tržištima?

I ono što je kolega Krasić rekao apsolutno podržavam. Nećete vi ovim akciznim markama ništa od ovoga što ste ovde rekli – da će promena

akcizne politike na kafu da dovede do smanjenja nelegalnog prometa ovog proizvoda. Tu bi trebalo više da angažman daju određene inspeksijske, policijske i razne druge aktivnosti, koje, naravno, nisu razrađene onako kako treba, jer očito nekome treba dozvoliti da se i dalje bogati na nelegalan način.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, ovlašćeni predstavnik SNS-a Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, čujte vi njega: Da li – kaže – hapsite one švercere koji su bliski SNS-u?

Pa ne mogu da odolim da ne kažem – ma pravi Ilija Čvorović, pravi „balkanski špijun“. U svemu vidi zaveru, samo je on pošten. Samo, „orao je pao“, to je problem.

PRESEDAVAJUĆI: Pa nema, jer ste vi izazvali repliku. Da ste govorili konkretno o amandmanu, ne biste dozvolili da se gospodin Arsić javi i replicira.

Izvolite, gospodine Krasiću, po amandmanu.

ZORAN KRASIĆ: Po amandmanu? Aha, dobro onda.

Pa evo, vidite, mi smo sad saznali da su ovi iz EU rekli – ne može da se plaća akciza samo pri uvozu. I onda su u članu 21a. izbrisali stav 2. Kaže se ovako: „Obračunavanje akciza na kafu vrši se prilikom uvoza.“ Oni su to izbrisali, ovi iz Vlade.

E, ali vi ne znate da pregovarate sa ovima iz EU. Trebalo je da kažete – ova odredba postoji jer kafa ne uspeva u Srbiji. I oni vam to nisu uvažili. Oni i dalje misle da kafa raste u Srbiji. Eto, vidite.

Šta je EU? Antiću, EU je otprilike ovako – naš kriterijum da uđete u EU jeste da vam se povade krajnici i možete da budete tamo. A vi kažete – pa zdravi mi krajnici. On kaže – nema veze. Moraju da se povade da bismo ušli u EU. E, sreća naša što nije tu Boža Đelić, ili onaj Dinkić. Oni bi rekli – i treći krajnik, samo što pre da odemo. Eto, to je ta razlika između vas.

Akcizna politika treba da bude prema našim interesima. Šta nas briga za EU. Ja ću da vam objašnjavam tamo kod cigareta, kamo sreće svi oni iz EU da dođu kod nas da puše ovde. Em je jeftinije, em možemo više da im prodamo. Kod nas je jeftiniji alkohol, da možemo bolje da ih napijemo, da uzmemo malo pare njima, da izvučemo štetu od onog bombardovanja. To je prava ekonomska politika, da se oni prilagođavaju nama, a ne mi njima da se prilagođavamo.

'Oćete na naše tržište? Naša pravila. Izvol'te, calni pa dođi. A ne – prodadosmo sve samo da bi nas oni potapšali. NALED pozdravlja, NALET, NULET, kako se zovete?, Nedimoviću. Vi pozdravljate, vi, nevladina organizacija, vi pozdravljate Vladu što je donela zakone. (Predsedavajući: Vreme, gospodine Krasiću.)

Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovo što ste napisali kao literarni sastav ima stvarno smisla, ali kao norma je nemoguće primeniti. Sada ću da vam kažem zašto je nemoguće primeniti.

Ako ste vi utvrdili da je neko stavio u nelegalan promet, znači nije ovlašćen, neki akcizni proizvod, onda potpada pod udar odgovarajućih normi koje predviđaju neku sankciju – oduzimanje robe, oduzimanje dobiti, oduzimanje koristi i tako dalje.

I to se do sada primenjivalo. I kada se oduzme roba, ona se preko nekog trećeg proda, taj treći plati akcizu, ili neko kupi pa opet taj mora da plati akcizu, a ovde su izmislili neku treću varijantu, da naplate akcizu od nekoga ko je potpuno neregularan. Kada je neko potpuno neregularan, nalazi se u nečemu što je kriminal, on potpada pod dejstvo i svih poreskih propisa i krivičnog propisa, a vi ga na ovaj način maltene legalizujete. On posle toga može da maše onim papirom – evo, ja sam platio; platio sam akcizu; jeste da je bilo prinudno, al' sam platio.

Prosto je neverovatno da uvodite ovaj treći oblik, posle 15 godina otkad je donet zakon. Zar je moguće da za 15 godina vi niste imali ovakvu situaciju? Imali ste, i rešavali ste te situacije. Da ne pričam sve kako ste rešavali.

Potpuno nepotrebna promena, ali i dalje nisam saznao koji je taj principal za kafu. Svi ovi naši što rade sa kafama imaju svog principala iz inostranstva. Da li je to opet onaj Grk? Ja jednog otera, tamo 2000. godine. Da se nije on vratio?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 9. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima predstavnik predlagača narodna poslanica Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovaj amandman Odbora suštinski detaljno daje kako se obračunava akciza u trenutku postupka kontrole kada se utvrdi da se određena roba stavila u promet van potrebne dokumentacije.

Definisano je da je postupak kontrole utvrđen tako da akcizni proizvodi koji su suprotni odredbama treba da podležu određenom obračunu tih akciza bez obzira na to da li su, i ako bi bili oduzeti u tom trenutku, ili ukoliko nemaju potrebnu dokumentaciju, da se dopuni, ali da akcize u određenom stepenovanju moraju biti plaćene.

S druge strane, zahvaljujemo se ministru koji je na Odboru ovakav amandman prihvatio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, šteta je što moj kolega poljoprivrednik nije tu, zato što je on sa podjednakim uspehom švercovao i bunde, i vino i kafu. On bi najbolje znao šta je sporno u ovom zakonu.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima predstavnik predlagača narodna poslanica Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem.

Ovo je taj poslednji amandman Odbora na ovaj zakon koji je predstavnik Vlade prihvatio.

Govori o preciziranju roka u kome je potrebno da obveznik izmiri svoje obaveze prema akcizama i donet je u skladu sa zakonom; uređuje se postupak za koji je zadužena poreska administracija, na osnovu kojeg će vršiti ovu naplatu u tom određenom roku.

Zahvaljujem se još jednom Vladi koja je imala razumevanja da praktično zajednički preciziramo sve ove detalje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ja ću da skratim, kad smo već uhvatili zalet. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić.

Reč ima Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ponovo tražimo brisanje stava 2. člana 11, zato što, kao u celom Zakonu o akcizama, mi se protivimo uvođenju akciznih markica za proizvođače kafe i još jednom ponavljamo identično obrazloženje.

Ovo je interes Evropske unije. Evropskoj uniji je jednostavnije da neki „Nestle“ uveze sirovu kafu, izmelje je, napravi mešavinu, upakuje i onda je plasira na tržište Srbije, tako da im je to super. Ali mi valjda imamo interes da ipak neki ljudi rade, imaju platu, imaju zaradu, neki preduzetnik ili neko privredno društvo ostvaruje neki profit i da se bavi tim poslom na teritoriji Republike Srbije. Ja mislim da je to interes Srbije.

Prosto, Evropska unija se bori za svoje interese, ali je ovde problem što se mi ne borimo za sopstvene interese.

Ne bih mogao da se složim da je razlog za uvođenje fiskalnog reda, odnosno sprečavanje sive ekonomije u prometu kafe, jer, kao što su rekli prethodni poslanici, akciznim markama se ne bori protiv sive ekonomije, već nekim drugim merama i nekim drugim sredstvima. Prosto, imamo jedan ozbiljan problem u ovim odgovorima koje vi dajete na ove amandmane. To ne stoji, zato što vi jedno kažete u Predlogu zakona, drugo kažete u usmenom obrazloženju, a treće napišete ovde.

Mi moramo da potenciramo. Interes Evropske unije je jasan, vi ga definišete u obrazloženju zakona, vi ga definišete u obrazloženju amandmana, jedino ovako, usmeno, u razgovoru, ne smete da priznate – da, Evropska unija ima interes, ona nas je naterala to da radimo, mi nemamo nikakav interes.

Lično bih voleo da su svi proizvođači domaće kafe u vlasništvu srpskih privrednih društava. Nažalost, najveći proizvođači su otuđeni u nekom prethodnom periodu, ali kada mi pomenemo da mi to ne bismo dozvolili, vladajuća većina, odnosno kolega Đukanović nas napada i kaže da je to nemoguće, da to nije nešto čime će se baviti Srpska napredna stranka.

Mi imamo ozbiljan sukob dva shvatanja politike i dve političke filozofije – vi u svemu slušate interes stranaca, a mi se u svemu borimo za srpski ekonomski interes.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima ovlašćeni predstavnik SNS-a, Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Od vremena poslaničke grupe.

Vidite, ja kao neznalica i nevaspitan znam da se akciza na kafu plaća i bez ovog zakona. Ovi ne znaju. Oni pričaju da bi pričali.

E sad, ovde se ne uvodi akciza na kafu, nego se reguliše način obračuna akcize na kafu. I nije u pitanju da Evropska unija hoće tržište u Srbiji; grešite. To neznalica ne zna. I ne zna ni da pročita šta piše, što je najsmušnije.

Znači, kada se skinu administrativne barijere na proizvode od kafe, naša kafa, zbog lošeg načina obračuna akcize, može da bude švercovana na teritoriji Evropske unije. Da l' biste vi to dozvolili? Ne biste.

(Srđan Nogo: Propašće EU.)

Vidite sa Milom Đukanovićem, on će to najbolje da vam objasni.

Znači, i ti naši domaći proizvođači kafe, zbog regulisane akcizne politike i načina obračuna, mogu da učestvuju i na njihovom tržištu. Inače ne bi mogli. To piše u zakonu, ništa više. A vi pročitajte zakon kako treba.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 11. amandman je podnela narodna poslanica Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na sreću, i dalje se radi o kafi, pa mogu da se nadovežem. Ja možda nemam takva znanja kao pojedini poslanici koji su ovde sedeli 10-11 godina dok sam ja bila u privatnom sektoru i, mogu da vam kažem, bila i direktor preduzeća. Ali ako ja, na sreću ili nesreću, budem ovde 10-11 godina, biću daleko bolja nego što su oni sada.

Zahvaljujem se na onom – orlovi. To je nama kompliment. Ja ne znam da li je orao pao, ali vam kažem – od orlića vam orao nikad biti neće.

A sad malo i o toj Evropskoj uniji.

(Predsedavajući: Ako možemo samo o amandmanu.)

Možemo, isto onako kao i ostali poslanici, koji se trude da pričaju da bi trošili vreme. Ja trošim svoje vreme i ne vidim razlog da me prekidate.

Dakle, toliko šizofrena situacija da mi imamo privremene mere poput takse za RTS i penzija koje se privremeno, a za stalno, smanjuju, imamo

zakone koje donosimo po hitnom postupku a primenjujemo ih za godinu-dve – zbog čega? Zbog obaveza prema Evropskoj uniji.

Svi vrlo dobro znate da je krajnji uslov koji ćemo morati da ispunimo odricanje 15% naše teritorije. I ovo sada je toliki zločin što se radi... Pritom, još jedna praktična stvar iz obrazloženja. Dakle, mi se usklađujemo sa pravima iz Evropske unije. Pritom...

(Predsedavajući: Koleginice Janjušević...)

... Samo da dovršim.

Pritom, te pravne forme nisu...(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Janjušević, tri puta pokušavam da vas usmerim da pričate o amandmanu na član 11.

(Marija Janjušević: Pričam o amandmanu.)

Ne pričate o amandmanu na član 11, koji glasi: „U članu 11. Predloga zakona stav 2. briše se.“ A tekst Predloga zakona, član 11: „U članu 30. stav 1. posle reči „biotečnosti“ dodaju se zapeta i reč „kafe“.

Po amandmanu? Izvolite, prijavite se.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: „Briše se“ je jedina prava reč za ono što se ovde nudi kao zakonska regulativa.

Meni je vrlo žao što mi nemamo mogućnost da izbrišemo ovih 16 godina, a ne ove članove zakona koje nam ovde nudite. Ali, verujte mi, posledice neće snositi samo građani. Vi koji mislite da ćete se izvući, da li ćete svoj novac pokupiti pa otići napolje ili ćete ponovo ući u neku novu... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Vi definitivno nemate nameru da govorite o amandmanu. Zahvaljujem.

Ovlašćeni predstavnik Srpske napredne stranke, Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam nepismen, ali sam počeo da radim sa 20 godina. I to baš u privredi, ne u politici, i to u privatnom biznisu. Ali to vi ne znate. Da znate, da ste zaista radili, znali biste da čitate zakone. Tako da sam ja ovo naučio iz realnog života, iz onoga što je u privredi. Učio sam i dok sam tri godine volontirao ovde kao narodni poslanik.

(Marija Janjušević dobacuje.)

Učio sam. Jeste. Pa je vreme da vi počnete da učite. A kad u nešto nisam bio siguran, gluposti nisam pričao nego sam ćutao.

Molim predlagača amandmana da, osim što napiše „briše se“, što je potpuno legitimno, hoće da govori dva minuta, ta dva minuta koja ima barem upotrebi na pravi način, a ne da iznosi neistine, izmišljotine i pokazuje kol'ka je neznalica.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: U cilju efikasnijeg rada ja ću odustati od daljeg obrazlaganja ovog amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

(Nataša Sp. Jovanović: Preskočen je amandman.)

Samo trenutak, molim vas. U pravu ste. Izvinjavam se.

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović. Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Pa nećemo da varamo, kolega, u sitne sate, molim vas.

Došli smo sada do povraćaja akcize i, da smo bili u pravu mi srpski radikali kada smo predložili da se ovaj član 12. briše i naveli koliko je puta od osnovnog teksta zakona do sada promenjen zakon, govori jedan skandalozan slučaj.

Ja verujem da kolega Arsić nije ni čuo i, verujte mi, uvažene kolege narodni poslanici, gospodo ministri, da ja nisam u trenutku kada smo podnosili ovaj amandman saznala u potpunosti za slučaj koji se desio u periodu od 2013. do 2015. godine, a sve je isplivalo na površinu u aprilu ove godine.

Naime, iako je donet zakon koji je promenjen poslednji put 2015. godine, kao što ga sada menjate krajem 2016. godine, donet je novi pravilnik, tako da su preduzeća, petnaest ih je u Srbiji, koja su imala povraćaj akcize, koja koriste gorivo za industrijsku proizvodnju, morala da vrate, zbog toga što im je to naložilo Ministarstvo finansija, ogromne iznose zato što je greška u zakonu. Posebnim pravilnikom. Možete vi to da zamislite?

Ljudi za to saznaju posle dve godine, kao iz preduzeća „Kaolin“ iz Valjeva, koje se bavi proizvodnjom proizvoda za prečišćavanje voda. U aprilu ove godine, u jeku izborne kampanje, nema Vlade, nema ničega, non-stop ste

rastrčani svuda, pričate biće bolje, i sad kažete ljudima – vratite po 90 miliona. Sada njihovi zaposleni ne mogu da prime plate zbog toga, zato što je napravljena katastrofalna greška.

Eto tako vi unapređujete privredu i tako potkradate srpska preduzeća.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 12, moraćemo da ponovimo, amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja mislim i ovog puta da je Vlada u pravu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: To je član koji se odnosi na refakciju akcize. Sve je već postojalo, uopšte nije bilo potrebe da se dograđuje ovaj član novim stavom. „Pravo na refakciju plaćene akcize ima lice – uvoznik akciznog proizvoda koji je taj proizvod izvezao“.

Naravno, kerozin i gorivo, to je neka druga priča i tako dalje. Ali kod akciznih proizvoda vi to ne možete staviti u isti koš kao kada je u pitanju neka druga roba. Mi imamo situaciju da uvezemo nešto što je sirovina, polufabrikat i tako dalje, oplemeni se ovde pa se izveze, pa onda ima nekih mogućnosti oko carina, oko PDV-a, ako je akciza, i akciza i tako dalje, ali ne znam zašto ste ugrađivali baš ovako i potencirali ovo – platilo kao uvoznik, a ima refakciju ako to isto izveze.

Ne vidim ekonomsko opravdanje za taj posao. On je morao nešto da oplemeni u međuvremenu. On je morao da podigne vrednost proizvoda. On je morao da naplati ruke, da svedem na ovo što svi mogu da razumeju. A ovako je data ova formulacija baš kao da joj nije mesto ovde.

Ja u potpunosti razumem ekonomski interes da neko želi nešto da sastavi ovde, da pravi ovde da bi osvajao neka nova tržišta i tako dalje. Sve je to nešto normalno, ali kod akciznih proizvoda, oni nisu podobni za tu vrstu poslova, osim – za zabranjene poslove.

Ja sad malo slažem kockice – Dunav, pa ovde principal za kafu ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zbog efikasnijeg rada, ja ću odustati od obrazlaganja ovog amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milan Lapčević, Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 14. odnosi se na član 40. ovog zakona i govori o refakciji, odnosno vraćanju akciza licima iz prethodnog člana, i vi ste ovde dodali deo koji kaže – račun uvoznika akciznog proizvoda sa iskazanom akcizom koja je plaćena pri uvozu, odnosno jedinstvenu carinsku ispravu kojom se dokazuje da je akciza plaćena pri uvozu, kao i dokaz da su proizvodi izvezeni.

Vi naš amandman da to brišemo ne prihvatate zato što kažete da lice iz člana 39. osnovnog zakona ostvaruje refakciju akcize na osnovu pismenog zahteva, uz dokaz da je platio račun proizvođača akciznog proizvoda i tako dalje. Mi sad imamo situaciju da je država akcize vratila za 35 preduzeća i sad tražite od tih preduzeća da akcize vrate.

Na osnovu čega? Kako ste to izračunali? Kako ste dozvolili da se akcize vrate? U nešto su uložene, nešto se desilo, recimo, u proizvodnju, u nova radna mesta, u koja se vi zaklinjete, i sada ti ljudi – šta? Ako ih naterate da vrate ta sredstva, šta će? Da daju otkaze ljudima koje su zaposlili na ime tih sredstava koja su dobili?

Dakle, ovo je prosto neverovatno, ne samo ovaj član nego ceo zakon koji govori o neozbiljnosti i neodgovornosti onih koji, nažalost, upravljaju državom, i to na isti način od 2000. godine do dana današnjeg. Da je to tako govori upravo činjenica da ovaj zakon o akcizama menjate 20 puta, svaki put sve gore i gore.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zbog dinamike koju smo postigli ja ću da odustanem od daljeg obrazlaganja.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Nastavljamo. Član 15. odnosi se na član 40a stav 1. I tu menjate opet određene periode i iznose, i niste nam ničim, ni u obrazloženju zakona ni u obrazloženju ministra kada su govorili...

Zapravo, ovlašćeni ministar nije ni bio. Znamo mi da Vlada može da ovlasti koga god hoće, ali suštinski onaj ministar koji bi možda mogao nešto i da objasni i odgovori na neko pitanje nije se ni pojavio, tako da vi nas niste ubedili da će obračunavanje i plaćanje akciza na cigarete zaista doprineti u ne znam kojoj meri punjenju budžeta, ali ste na ovaj način povećali cene cigareta.

Mi znamo da su cigarete, kao i alkoholna pića i druge luksuzne robe, najpogodnije za povećanje akciza, i mi u principu nemamo ništa protiv toga da, kada treba i kada mora da se povećavaju akcize, to bude upravo na tim robama, ali malo često ovo radite. Pre nekoliko meseci povećali ste cene cigareta i nije dobro da to radite opet.

Znate, ne možete se boriti protiv pušenja tako što ćete povećavati cenu cigareta, bar ne u državi Srbiji u kojoj više od pola miliona, 600.000 ljudi radi za minimalac i, nažalost, mnogi od tih ljudi su pušači, svesni svih negativnosti cigareta i pušenja, ali ne može država da se na taj način bori protiv duvanskog dima, kako se to popularno kaže, tako što tim ljudima koji rade za tako male pare i kojima je svaki dan ...

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Vreme.

VJERICA RADETA: Dobro. Nastavićemo.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Iz istog razloga kao i prethodnog puta, zbog dinamike, odustaću od obrazlaganja ovog amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milan Lapčević, Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Drago mi je da još snaga drži gospodina Arsića, a nadam se da je samo privremeno izašao iz sale, jedva čekam da nastavimo dijalog.

Što se tiče ovog amandmana, vi u obrazloženju zašto ne prihvatate amandman kažete: „Amandman se ne prihvata, imajući u vidu da se izmenom navedenog člana Predloga zakona vrši dalje postepeno usaglašavanje sa standardima EU u pogledu postizanja minimalnog nivoa oporezivanja kada je reč o oporezivanju akcizom cigareta.“

E vidite, mi upravo u obrazloženju zašto predlažemo naš amandman izražavamo jednu bojazan. Nije sporno, malopre je i prethodna govornica, koleginica rekla da, ako već moraju da se podižu akcize, najbolje da to budu proizvodi poput duvana, koji i štete zdravlju, ali šta ćemo sa situacijom što su prihodi u Srbiji daleko ispod prihoda u EU? I šta ako to dovede, mi smo i u budžetu imali jednu raspravu na tu temu, do porasta sive ekonomije?

Jer, prosto, dolaziće sve više do izbegavanja i izvrđavanja zakona i ljudi će prelaziti u sivu ekonomiju zato što, zbog nameta i visine akcize, a predviđeno je od 2017. do 2020. godine da se dostigne taj minimalni nivo oporezivanja sa EU, neće biti u prilici da plate duvan po cenama u EU, zato što plate nisu kao plate u EU. I mi možemo da dođemo do jedne paradoksalne situacije da nam se budžet manje puni nego što se punio do sada. Da li se vodilo o tome računa?

I, imamo isto jednu hipotetičku situaciju oko tih akciznih markica. Možda kolega Krasić zna nešto što ja ne znam, pa je onda u nekom prethodnom slučaju upitao – šta ako dobijemo neku situaciju da bude ugrožena EU?

Kao što je rekao Arsić, jer se on brine zbog EU, šta ako mi krenemo da švercujemo kafu u EU, šta ako neko našampa akcizne marke u Kovnici novca, pa ih podeli proizvođačima duvana, na primer, sa Kosova, pa se na taj način, jelte, nelegalno to prebaci i u EU ili bilo gde?

Može i da se trguje akciznim markicama; to je vrlo, vrlo nezgodno, ali možda Krasić zna više od mene.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Izvolite, koleginice.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Predsedavajući, ja ću se samo složiti da na kafi nije više tolika zarada i slažem se da bi te akcize ipak trebalo preko duvanskih proizvoda, a da se od kafe više ne zarađuje. I najveći kafedžija, naprednjak, prešao je na lokalne televizije da ih kupuje i stvara ovde medijski mrak.

PRESEDAVAJUĆI: To baš ima veze sa amandmanom.

Idemo dalje.

Vesović. Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan

Da li neko želi reč? (Ne.)

Ševarlić. Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Miladin

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Miladin Ševarlić. Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Očekivao sam da ćemo čuti pre svega koliki je deo nenaplaćenih akciza po pojedinim vrstama akcizne robe, što bi bila osnova za bilo kakvu kvalitetnu raspravu.

Inače, u svim zemljama sa tržišnom ekonomijom problem akcizne robe je uvek aktuelan i poenta jeste da se što veći deo prihoda od akciza obezbedi u budžetu, a on se ne obezbeđuje samo po osnovu visine akciza, nego i po obuhvatnosti roba koje su predmet akciza. Zato prilikom određivanja visine akcize treba voditi računa da li će obuhvatnost biti smanjena s većom akcizom, pa će priliv u budžet po osnovu akciza biti manji nego što bi bio s manjim akcizama po jedinici proizvoda a sa daleko većom obuhvatnošću.

Naša zemlja ima poseban problem, jer praktično nema granice koja je kontrolisana, sa KiM; vrlo je slabo kontrolisana granica sa Crnom Gorom, i otuda dolazi mnogo akcizne robe koja je predmet sive ekonomije.

Dalje, ovaj član 15. obuhvata period 2017–2020. godine, a već u članu 20. kaže se da će 1. januara 2018. godine biti vršena nivelacija akcize po paklici cigareta ukoliko dođe do porasta cena za 2%.

Prema tome, budući da će ova visina akciza po paklici cigareta sigurno biti revidirana u ovom periodu 2017–2020. godine, postavlja se pitanje svrsishodnosti ovako formulisanog člana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i mr Marko Milenković i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovo je član kojim se poprilično menja član 40v osnovnog teksta zakona i on je u vezi sa prethodnim članom. Ovde se ne vidi istorijat kod ovog člana 40a, ali on postoji odavno i on jeste rezultat pritiska iz EU. Slično je i sa ovim 40v.

Moram samo da vam skrenem pažnju, ovde se već vidi da je predlagač zakona u nedoumici. I on se nalazi u svojevrsnom procepu između proizvođača cigareta u Srbiji, to su stranci koji su na neki način kupili i jedno ekskluzivno pravo i država ima obavezu prema njima, i nečega što je put ka EU, a EU još nije završila sa osvetničkim aktivnostima prema proizvođačima cigareta. Jer dugo godina traje veliki spor, težak preko deset milijardi dolara, pred jednim sudom u Njujorku, koji se proglasio nadležnim da reši po zahtevu EU, koja tuži sve proizvođače zbog nelegalne trgovine i velikih gubitaka na evropskom zajedničkom tržištu. I to se preslikava i kod nas.

E sad, ovim članom 40v daje se ipak neka garancija da nominalni iznosi akciza iz prethodnog člana treba da se usklađuju sa rastom takozvanih potrošačkih cena, to je nekada u zlatno vreme rastom cena na malo, a ovde se kod nas računa da je kontrolisana inflacija.. Samo da završim jednu rečenicu, da će kontrolisana inflacija u jednom dugom vremenskom periodu biti, pa, projektovana je na 2%, a molimo se bogu, ako bude i 4%, biće dobro.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Krasiću.

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Pa ja ne mogu bez kolege Radulovića, kako ga ja zovem Rodni del Boj, ovo o usklađivanju nikako razumeti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je zapravo uređivanje člana 40d, koji govori o plaćanju akcize na duvan za pušenje i ostale duvanske preradevine, i to od 31. decembra 2012. do 1. januara 2016. godine, kada su akcize povećane od 35% te 2013. godine, do 43% ove godine, što je 8% više, i dodajete ovde jedan član koji govori o izuzecima od stava 2, koji je zapravo osnovica za obračun akciza ovih koje sam malopre pročitala.

U obrazloženju zašto ne prihvatate naš amandman da se ovo briše prepisali ste u potpunosti ovaj dodatak člana 40b, koji ste, evo kao novinu, u ovom zakonu o izmenama i dopunama zakona predložili za usvajanje. Dakle, ništa nam novo niste rekli, ništa što bi nas, eventualno, ubedilo da možda

mislimo da možda nismo dobro postupili što smo predložili brisanje svakog od ovih članova.

Ali, što više idemo u obrazlaganje jednog po jednog od ovih amandmana, sve smo uvereniji da je ovo zaista jedini način da vam pokažemo kakav je naš odnos prema ovom zakonu i uvereni smo da je to zaista opšte mišljenje i opšte raspoloženje. Jer ne možete vi samo na ovaj način, sve dublje zavlačenjem ruku u džep građana Srbije, da stabilizujete stanje u budžetu, koje je, koliko god vi pokušali da ga predstavite kao divno i krasno, zapravo daleko od toga.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 17. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, kod obrazlaganja i glasanja o ovim amandmanima ja bih poslanike koji nisu u kvorumu kada se obrazlažu njihovi amandmani, ili makar nisu za vreme glasanja, mislim da treba da izmenimo Poslovnik za takve amandmane, zapravo da se ubuduće o njima ne glasa.

Na član 17. amandmane su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr. Ana Stevanović i mr. Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli narodni poslanici Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Evo, došli smo do prelaznih i završnih odredbi i one su zapravo jedini novi članovi u ovim izmenama zakona.

Član 18. konkretno govori o prosečnoj ponderisanoj maloprodajnoj ceni cigareta, duvana za pušenje i ostalih duvanskih prerađevina za 2017. godinu, što upućuje da ćemo vrlo brzo imati ponovo izmene i dopune ovog zakona. Ono što je kolega Krasić malopre govorio o predviđenoj inflaciji i tako dalje, vi zapravo ovim zakonom negirate ono što u javnosti pričate.

Niste, svakako, prihvatili ni ovaj naš amandman. Nismo ni očekivali da ga prihvatite, ali opet je Vlada pokazala da je zapravo baš briga šta pišu narodni poslanici, zato što je opet u obrazloženju zbog čega se ne prihvata amandman samo prepisan, u malo kraćoj verziji član 18.

Mi zaista očekujemo ozbiljniji odnos Vlade Republike Srbije prema Narodnoj skupštini. Ako se narodni poslanici trude da podnesu određene

amandmane i da obrazlažu te amandmane, onda najmanje što očekujemo jeste da nam Vlada svojim obrazloženjem pokaže da je bar pročitala to što su narodni poslanici napisali, a ne tek tako da pređe preko toga računajući – imamo većinu, neko će već glasati za to. To nije dobro, to nisu dobre poruke koje šaljete građanima Srbije. I, verujte, nisu srećni što im povećavate cenu cigareta.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 18. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, meni je stvarno žao što moj kolega poljoprivrednik nije tu da nam objasni prosečnu ponderisanu cenu, s obzirom na to da je za vreme „Sablje“ prodao celu jednu fabriku cigareta, Duvanski industriju Niš. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 18. amandmane su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 19. je takođe novi član u ovim izmenama i ovde ste predvideli kada ćete utvrđivati prve iznose prosečne ponderisane maloprodajne cene cigareta i minimalne akcize na cigarete, duvan za pušenje i ostale duvanske preradevine.

U ovom članu kažete da ćete taj posao izvršiti do 15. februara 2018. godine, na osnovu podataka o ukupnoj vrednosti svih cigareta i tako dalje. Mi vas pitamo – zašto je taj rok, da li je bilo moguće da se to uradi ranije?

Naravno, ne prihvatamo vaše obrazloženje zbog čega ne prihvatate naš amandman. Ponavljamo ono što smo od početka rasprave o ovom zakonu govorili.

Šta je suština? Suština je da uzmete još neki dinar tom narodu koji jedva sastavlja kraj s krajem. I svakako nijedan pušač neće prihvatiti ako kažete – pa ako sastavlja kraj s krajem, zašto puši cigarete. Eto, to je valjda jedan od načina da se izađe na kraj sa mukom kojom su pritisnuti građani Srbije. Ponavljam, onih 600.000 koji rade za minimalac i koji se nikako ne uklapaju u prosečnu cenu o kojoj vi govorite na konferencijama i u javnosti uopšte.

Dakle, i ovaj zakon i ovaj član upozoravaju, zapravo, da je život u Srbiji mnogo drugačiji i teži, i mnogo skuplji od onoga što gledamo na Javnom

servisu, o kojem smo na početku dana govorili, i o njegovoj objektivnosti i realnosti.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 19. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Pošto se radi o minimalnim akcizama a moj kolega poljoprivrednik nije tu, nemam s kim da se konsultujem, neću dalje obrazlagati ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Jovo Ostojić.

Izvolite, kolega.

JOVO OSTOJIC: Veliko hvala, predsedavajući.

Poslanici, ovde je reč o amandmanu na član 20. Predloga zakona – da se briše član 20. Predloženo je rešenje izmena toga člana i objašnjenje o predloženom rešenju je sledeće: „Amandman se podnosi jer ne postoji nijedan opravdani tržišni razlog za bilo kakvu izmenu ovog zakona. Valjda imate u vidu da je zakon donet 2001. godine, izmenjen 2001, 2002, 2003. dva puta, 2004. tri puta, 2005. dva puta, 2007, 2009, 2010, 2011. dva puta, 2012. dva puta, 2013, 2014. dva puta i 2015. dva puta. Uvek je usaglašavan sa najvišim standardima EU i stvarno bi bilo čudo da je nešto promaklo mimo naloga EU.“

Ne znam da li se išta u ovoj zemlji može desiti da EU nije upetljala svoje prste. Šta se može desiti? Jesmo li mi već u EU ili vi sada težite da odete u EU? Koliko je ovde podneto amandmana? Koliko ste prihvatili? Zar je moguće da svi ovi amandmani koje mi podnosimo, da nijedan ne vredi ništa, a sve koje podnosi vladajuća koalicija, to je najbolje, pa pošto je vladajuća koalicija, gro se prihvata.

(Predsedavajući: Vreme, kolega.)

Mogu li da završim?

(Predsedavajući: Završite slobodno, još jednu rečenicu.)

Zar vi mislite da se niko više osim vladajuće koalicije ne razume u ove činjenice o akcizama i sličnim zakonima koji su ovde nego samo vladajuća koalicija? Doći će na vlast Radikalna stranka i videćete da će biti bolje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, čisto da objasnim, meni je odbijeno 70 od 72 amandmana. Toliko. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Znači na šta liče svi ovi predlozi zakona koje ste strpali u jednu tačku – 27 raznih predloga zakona i odluka? Kao da vežbate da vidite šta bi moglo da se uradi, ili ste vežbali ranije, jer u svakom od ovih zakona vi zapravo samo produžavate nekakve rokove. Više puta sam rekla i opet ću ponoviti, to govori zapravo o neozbiljnosti Vlade Republike Srbije.

Nemoguće je i ne možete više da pričate da je neko drugi za ovo kriv. Konkretno za ovaj zakon o akcizama jeste, zato što je bilo 20 izmena ovog zakona od 2001. godine do dana današnjeg. Ali kako sada mi vama da verujemo da će i ovaj rok koji ste predvideli, do 2017. godine, takođe biti rok koji će biti poštovan? Na obraz? Nemojte, ministre, molim vas, nemojte na obraz. Ni na potpis ne možemo da vam verujemo, a kamoli na obraz. Imamo loše iskustvo i sa ministrima i sa Vladom.

Dakle, sad ide zaredom nekoliko članova ovog predloga zakona, a tako je bilo i sa svim zakonima pre ovog i sa ovim koji nas još čekaju u pojedinostima, vi zapravo, šta da zaključimo?, niste ništa radili. Da ste išta radili, valjda bi bar nešto od ovoga bilo završeno i ne biste morali da produžavate rokove.

Jeste li vi uopšte spremni da uradite nešto sa ovim novim rokovima koje predviđate u ovim predlozima zakona? Loši su vam zakoni, a posledice su lošeg rada Vlade. Evo, nijedan ministar neće da kaže da li će stvarno ove rokove iz ovih predloga zakona poštovati ili ćemo za koji mesec, možda u nekom drugom sastavu i sazivu, raspravljati o izmenama i ovog i ostalih zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 21. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, još jednom žalim što ekonomska gromada, moj kolega poljoprivrednik, nije tu, jer se on najbolje razume u cigarete ili pušenje, zato što je za vreme „Sablje“ 2003. godine uspeo da proda dve fabrike cigareta za tri putu manju cenu. On najbolje zna kako su se usklađivale akcize, zato što je obećao u narednih pet godina unapred utvrđenu akcizu, a usput je prodao i monopol, sve pušače na nekoliko godina da niko drugi nema pravo da proizvodi cigarete, osim kupaca te dve fabrike. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 22. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Stvarno nekoliko članova ima koji, moram da kažem, od 1993. godine sam u ovoj zgradi, verovatno za ove četiri godine dok nisam bio to se desilo, ali ja prvi put vidim da nešto što ne pripada zakonu već, kada pogledate zakon, to su one samostalne odredbe koje ne ulaze u tekst zakona, a to su obično prelazne i završne odredbe iz zakona o izmenama i dopunama određenog zakona, one su istorijske odredbe, jer ih je vreme prevazišlo i svaka sledeća izmena i dopuna, ali da se one menjaju, kao istorijske, koje su van zakona, ja vam kažem, to prvi put vidim.

I kod ovog zakona o akcizama, vidim da se i ranije to dešavalo, a vidim i kod ovog zakona o izmeni Zakona o uređenju sudova da je tih zadnjih nekoliko izmena bilo i u delu onih samostalnih odredbi, koje nemate čak ni u prečišćenom tekstu, pa i redakcijski prečišćenom tekstu. Pa evo i „Službeni glasnik“, kad objavljuje, i ovaj sajt „Paragraf“, te odredbe baci van poslednje odredbe i kaže – samostalni, koji više nisu ušli... To se ne menja, to je istorija jednog propisa. To je vreme završeno, nemate potrebe to da menjate.

U tom smislu ja uopšte ne shvatam ove članove od 21. do 26. Šta želite na taj način da pokažete, meni uopšte nije jasno. Oni ne postoje, pa ne postoje u tekstu zakona koji je na snazi. Zašto biste menjali nešto što je istorija, nešto što je prošlost? Prošlost se ne menja. Prošlost ne može da se promeni.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 23. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, žao mi je što kolega Radulović nije tu, zato što se radi o podnošenju poreske prijave, da nam objasni sve moguće nedostatke s obzirom na to da je on pet puta uspešnije od Al Kapona uspeo da izbegne plaćanje poreza u SAD. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 24. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Opet, kao i dosada, podnosilac amandmana, tj. Poslanička grupa Dveri smatra da lica koja vrše preradu, prženje, pakovanje i sa tim radnjama povezane druge radnje u cilju proizvodnje kafe ne treba da se tretiraju kao proizvođači akcizne robe. Predlagač zakona želi da izjednači domaćeg proizvođača sa uvoznicima, radi stvaranja jednakih uslova na tržištu.

To je interes EU, ali nije interes Srbije, srpske ekonomije i srpskih firmi. I to je sva suština na koju mi želimo da ukažemo. Znači, nema nikakvog sprečavanja šverca u Srbiji, nema nikakvog spasavanja EU od eventualnog šverca iz Srbije ka Evropskoj uniji, kao što je neko hteo da predstavi.

Ajde da se vratimo na ono što ste dali u obrazloženju ovoga zakona i ono što je pravi razlog, usklađivanje sa direktivama EU i sa nalogima EU. I to je jedina istina. Ne možete izvrđavati. Meni je žao što nema kolege Arsića da još jednom to pokuša da pojasni, da vidim šta bi novo mogao da izmisli, ali, prosto, činjenice su vrlo jasne.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Nema kolege Arsića, tu je kolega Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Pozivam da se ne prihvati, dabome. Jedna od mera, jedan od ciljeva koji se pokušava postići, mi smo to rekli mnogo puta, ali nažalost, kad neko neće da čuje i neće da razume, tu izgleda nikakve pomoći nema. Dakle, jedan od ciljeva jeste upravo da se ilegalno tržište stavi van igre. A što se tiče priče o Evropi, kad budem čuo bilo kakav komentar na tu temu od nekoga ko je u stanju da nađe bar Evropu na karti, ja ću da pričam i detaljnije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 24. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja žalim što dve velike ekonomske gromade, gospodin Živković i gospodin Radulović nisu bili ovde da nam objasne sve čari klopke koje ovaj zakon nosi, a s obzirom na to da nisu tu, ja ću odustati od obrazlaganja amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 25. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, veliki broj poslanika je podneo amandman kojim traži brisanje člana 25.

Mislim da je bolji od svakog obrazloženja onoga što piše o članu 25. i onoga što smo mi naveli kao razlog za brisanje ovaj trenutak u kome vodimo ovu raspravu.

Sada je dvadeset do dva. Mi se ovde, kao u romanu Mekoja „Konje ubijaju zar ne“, borimo ko će duže da ostane, da li mi koji smo predložili amandmane ili predstavnici Vlade koji se smenjuju, leteći zajedno sa pomoćnicima koji ulaze i izlaze, da vidimo ko je izdržljiviji. A jedini razlog za sve ovo što se dešava jeste što je predsednik Vlade promenio svoju odluku – do juče je bilo da će doći, jer je poslednji četvrtak u mesecu, da odgovara na pitanja, ali izgleda da je promenio odluku i mi sad moramo zbrda-zdola, na silu da završimo ovu sednicu pre tog četvrtka kako pitanja Vladi ne bi bilo.

Mislim da je ovo unižavanje Parlamenta, način na koji mi vodimo ovu raspravu u ovo doba noći, o pitanjima koja su navodno važna za građane Srbije, jer, evo, slušamo kako ceo ovaj zakon treba da iskoreni ilegalnu trgovinu kafom, da omogući bolje punjenje budžeta, suficit i, ne znam ni ja, slične stvari, ali ne i bolji život građana. I jedini razlog zbog koga mi sada sedimo ovde jeste to da predsednik Vlade ne bi morao da dođe u četvrtak da od četiri sata po podne odgovara na pitanja poslanika.

Ja mislim da vi, predsedavajući, treba da prekinete ovu sednicu, jer ovo nije takmičenje u izdržljivosti nego je ovo parlament, koji treba da govori i raspravlja zakone, i treba da prekinete ovu raspravu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Ja koliko vidim, niko od nas ovde nije umoran, možemo da radimo još 24 sata.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Od vremena poslaničke grupe.

Pa vidim da pojedine kolege moraju još nešto da nauče o ekonomiji. Ja sam tu, na raspolaganju sam im 24 sata dnevno. Možda se nekima i spava.

Ne donosimo mi ove propise zbog direktive EU, nego da uredimo svoj fiskalni sistem.

(Narodni poslanici dobacuju: Uuuu!)

Uuu, jeste. I, umesto što dobacujete, što ne kažete odakle se isplaćuju plate profesorima i učiteljima? Što ne kažete odakle se isplaćuju sredstva za lekare? Što ne kažete odakle nam putevi? Što ne kažete odakle nam škole? Ne dobacujte, nego se javite. Odakle mislite da se to održava? Odakle mislite da ti zaposleni dobijaju plate, nego od poreskih davanja. Odakle?

I ove zakone, i ovaj zakon o akcizi, član 25, koji reguliše kako će da se naplaćuje akciza, donosimo zbog nas. I ako neko misli da će zato što ćemo da uvedemo stroži način kontrole izvršenja zakona kafa da poskupi, očigledno je u velikom problemu. Zato što ta razlika koja se ostvaruje na sivom tržištu ne utiče na visinu cene, nego na one koji su prerađivači da više zarade. E sad, ako više volite prerađivače, da oni više zarade, nego naše doktore, profesore, učitelje, naše puteve, naše škole, naše predškolske ustanove, vi napadajte ovaj zakon. Nadam se da ste nešto naučili.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Arsiću.

Reč ima ministar Antić. Izvolite, ministre.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Pa, pre svega želim da istaknem to da se ministri ovde ne menjaju letećim izmenama. Kolega Nedimović je ovde ceo dan, a koleginica Brnabić i ja smo bili, da kažem, na smenu ovde sa njim takođe u celosti, što se za poslanike, pogotovo iz ovih levih delova sale, ne bi moglo reći.

Zaista, želim da istaknem da se mi ovde ne takmičimo u izdržljivosti. Mi smo ovde došli da završimo raspravu u pojedinostima i, ako postoji razlog zašto smo mi u ovo doba noći u ovoj sali, to je posledica činjenice što je na sve zakone podneto 1.470 amandmana, od čega je 90% – briše se. To javnost Srbije i građani Srbije treba da znaju.

I kada kažu kolege iz opozicionih redova zašto ne prihvatamo te amandmane, pa naravno da ih ne prihvatamo, jer nijedan ne nudi nikakvo kreativno rešenje nego samo „briše se“, i svi su u funkciji – „dva minuta, družé“. I to građani Srbije treba da znaju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, meni je ovo poslednji amandman u ovom zakonu i mislim da se ovim zakonom doprinosi uređenju države, uređenju našeg tržišta, da država može da živi od prihoda koje sama ubere, da ne troši puno više.

Jedan od razloga zašto sam podneo ove amandmane upravo je to što ja uporno branim svoje amandmane želeći da opozicija dočeka taj četvrtak, da ih vidim sve zajedno kako beže, kao što su gospodin Radulović i profesor Pavlović pobjegli od mene, ali džabe se ja trudim. Predstavnici opozicionih partija koji su podneli amandmane ne žele svoje amandmane da brane nego sad uživaju u nekim kafićima, a ja pokušavam da ih dovučem do tog četvrtka sa željom da vidim još jednom kako beže pred odgovorima predsednika Vlade i članova Vlade.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Stevanović, Tatjana Macura, dr Ana Stevanović, Vladimir Đurić i mr Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić.

Reč ima Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Jedna mala lekcija – kako se puni budžet Republike Srbije. Pa budžet Republike Srbije u najvećoj meri pune građani i mi sada ovde, večeras, imamo i akcize i PDV, koji čine oko 60 i preko 60 posto budžeta, to su porezi na potrošnju.

I ne plaća Vlada Republike Srbije, ne puni ona te budžete nego pune građani, građani koji kupuju sve te proizvode, znači oni su ti koji finansiraju taj budžet. Tako da, molim vas, nemojte ovde govoriti demagogije.

Što se tiče... samo sekund... stanja oko budžeta, bitna je stvar da se kaže da vi izjednačavanjem uvoznika kafe i domaćeg prerađivača kafe...

(Vladimir Orlić: Koji mesec?)

... Znači, gospodine Orliću, ja znam da se vi ne razumete...

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas samo da ne dobacujete.

Nastavite kolega.

SRĐAN NOGO: Pa vi, gospodine predsedavajući, onda opomenite narodne poslanike da ne dobacuju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, samo izvolite.

SRĐAN NOGO: Izjednačavanjem položaja uvoznika sa domaćim prerađivačima deo novca koji bi se slio u budžet od poreza na zarade koje bi domaći prerađivači imali...

(Veroljub Arsić: Ko?)

Gospodine Arsiću, pa kako ko? Zato što uništavate domaćeg prerađivača. Zato što je lakše da se napravi negde u inostranstvu neskafe i da se uveze ovde u Srbiju, jer će on ekonomski sve da rasturi, jer ne može on da bude

ravnopravan... Pa ja bih više voleo da gospodin iz vaše stranke i dalje radi kafu i da je glavni u Srbiji. Znači, ja bih ga podržao. I ja kritikujem poslanike iz moje stranke što su njega uzeli kao primer, jer to nije uopšte nešto za šta treba vas prozivati. Bolje taj čovek, i ja bih prvi stao u njegovu zaštitu, nego stranci.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, molim vas da govorite o amandmanu.

SRĐAN NOGO: Nisam ja kriv što je Darko Bajčetić uzeo 300 miliona evra...

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, govorite o amandmanu. Nema smisla. Tražite toleranciju, a dva minuta ne govorite o amandmanu.

Hvala. Idemo dalje.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Replika, gospodine predsedavajući.

(Srđan Nogo: Na osnovu čega?)

Na osnovu imena Srpske napredne stranke.

Da pokušam da objasnim kolegi. Znači, ne menja se stopa akcize koja se naplaćuje na kafu. Ne menja se, ostaje ista. Ista je akciza i za uvoznike pržene kafe i ista je akciza za one koji prerađuju kafu u Srbiji. Danas je tako.

Mi ovim zakonom regulišemo način obračuna već postojeće akcize na način da će zloupotrebe i siva ekonomija da budu svedene na manju meru. E sad...

Znači kolega se slaže da treba da pustimo da se švercuje sve u Srbiji, on odmahuje glavom.

Pa upravo o tome pričam. Znači, nije se promenila stopa. I dalje se plaća ista akciza, samo je drugačiji način obračuna akcize.

Ne razumem kakve to veze ima sa EU? Uhvatio se toga. Aman, ljudi. Znači, hoćemo da se naplati akciza na kafu, a ne da onaj nenaplaćeni deo završi kod onih koji prže, prerađuju i distribuiraju kafu. To je siva ekonomija. To je utaja poreza.

Vi se za to zalažete, da se utaji porez.

(Srđan Nogo: Nije tačno.)

Pa kako nije tačno? Upravo to stalno pričate. Uхватili ste se i pod izgovorom da usklađivanje propisa sa propisima EU favorizuje uvoznike iz EU. Nije tačno. Ne favorizuje.

Postoji akciza. Znači, ona se već plaća, ljudi. Ne izmišljamo ništa novo, samo se na drugačiji način obračunava i iskazuje. U prevodu bi to bilo kao neka akciza na dodatnu vrednost. Ima pravo i na refakciju, kao i porez na dodatnu vrednost.

Nemojte sada da, bukvalno zbog politikantstva, iznosite neistine. Znači, ako je tako, to što pričate, kažite – posledice. Dozvoljavamo da se i dalje švercuje, to je posledica. To je posledica vaših diskusija.

Ja govorim istinu. Ili vi ne znate šta govorite. Ja jako dobro znam. Znači, dosad se plaćala akciza, sada se plaća akciza na kafu koja se prvo uveze,

pa se isprži, pa se spakuje i prilikom stavljanja u promet plaća se akciza. Je l' tako? Je l' moguće da jedan deo kafe nestane između granice, pržionice, odnosno pakovanja? I te kako je moguće. I radi se to. I nemojte da se pravite ljudi da se ne radi. I vi njih štitite, koji to rade.

E sad se plaća akciza na granici. I u celom procesu proizvodnje do konačnog stavljanja u promet posebno se obračunava akciza, s tim da onaj ko je već platio akcizu na nabavljenu kafu obračunava ponovo i traži refakciju na prethodno uplaćenu akcizu. Šta je tu sporno? Treba da crtam na tabli? Izgleda da treba. Ili algoritme, šta? Ne razumem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Vladimir Orlić. Po kom osnovu, kolega?

(Vladimir Orlić: Replika.)

Replika na pominjanje stranke?

(Vladimir Orlić: Ime.)

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ne bih ja ovo, gospodine predsedavajući, uopšte ni koristio, nego mi je žao da bar par sekundi ne posvetim, kad je već poklon u vidu replike pao, da prokomentarišem i ono što smo čuli malopre kroz priču onoga ko je repliku izazvao, a i kroz ono što smo čuli od strane ljudi sa iste strane sale, mislim na kompletan taj novi DOS.

Dakle, da neko nešto ovde ič ne razume, to je više nego jasno i tu je kolega Arsić potpuno u pravu. Ja se bojim da ovde ni crtanje na velikoj tabli ni bojice ništa pomogle ne bi. Zato ostaje samo da se priča o čemu? O budžetu. Da li je možda neko propustio da primeti, bilo je to poprilično davno.

Ali sve ovo je apsolutno u istom nivou, u istoj ravni sa onim što možemo da čujemo sa te strane od drugih kojima je vrhunac domašaja da predlažu neke stvari na temu Deda Mraza. Što bi se reklo –dosmanlisti, svi ste isti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pre nego što dam reč ministru Branislavu Nedimoviću...

Nemate pravo na repliku. Kolega Arsić se držao amandmana. Nijednog trenutka nije pomenuo ime, prema tome... Pa nemojte sada da zloupotrebljavate...

(Srđan Nogo: Povreda Poslovnika.)

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Povreda Poslovnika, molim vas. Član 104. propisuje kada imamo pravo na repliku.

Gospodina Orlića nisam pomenuo ni u kakvom negativnom kontekstu, samo sam pomenuo njegovo prezime. Koliko znam, nikada se ne dozvoljava poslanicima opozicije da samo na osnovu toga što su pomenuti... Jer uvek ima obrazloženje – niste pomenuti u negativnom kontekstu.

Gospodine Orliću, ja nisam uopšte pominjao vaše ime u negativnom kontekstu.

Tako da ste dajući njemu repliku zloupotrebili to pravo koje uskraćujete poslanicima opozicije.

Kolega Arsić, govoreći direktno meni, na moje izlaganje, javljajući se posle mene, obraća mi se direktno, bez pominjanja imena ali jasno – prethodnom govorniku, gledajući u mene, govoreći o mom izlaganju, tvrdi da sam iznosio neistine, da sam obmanjivao, da ne znam ni ja šta. Ja mislim da na osnovu toga i te kako imam pravo na repliku da odgovorim kolegi Arsiću da ne govori istinu i da sve to što ja govorim piše u zakonu, a ja ne znam odakle on izmišlja sve te stvari.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik i objasniću vam. Dakle, bilo je i pominjanje stranke i pogrešno protumačena diskusija gospodina Orlića. A za gospodina Arsića vam tvrdim, pažljivo sam slušao... Molim vas, saslušajte me. Znači, gospodin Arsić je tri minuta, i više od tri minuta govorio veoma stručno, osvrćući se isključivo na amandman. Znači, nema razloga da se ljutite.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni?

(Srđan Nogo: Da.)

Hvala. U redu.

Na član 25. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem.

Ja se nadam da sam sad napokon uspela da razumem. Mi sad zapravo dodatno štitimo uvoznike, jer će oni deo akcize koju su platili da nadoknade kad tom malom proizvođaču naplate svoj proizvod.

Ali nije važno, ja sam svakako Arsića već dva puta uhvatila u laži. Prvi put kad je govorio da smo mi nasilni, jer ja vrlo dobro znam da to nije istina. Rekao je, cela Srbija je videla. To nije tačno, slagao je to, pa što ne bi i druge stvari.

Drugo, rekao je da ja pričam gluposti. Ja sam...

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Janjušević, molim vas, da li nam je potrebno u dva ujutru da tako govorimo o kolegama narodnim poslanicima i da idemo van teme i van amandmana? Ja vas molim...

Nastavite, samo vas molim da govorite o amandmanu, ništa drugo. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući, ali ja nisam kriva za to što je sada dva sata, što imamo 27 tačaka dnevnog reda i hiljadu i nešto amandmana. Uvek očekujte, pravi odgovor s naše strane, očekujte otpor. Toliko imam da vam kažem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ali nećemo dozvoliti bilo kakvo vređanje bilo koga od narodnih poslanika, bilo kojoj političkoj opciji da pripada.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Molim vas, dva minuta, pravo na repliku, zbog pominjanja imena i svega ostalog.

Evo ovako. Diskusija se svodi na sledeće, kod mojih kolega prekoputa i kolegice – nemojte da verujete svojim očima, nego verujte meni. Pa cela Srbija je videla šta se dešavalo u Republičkoj izbornoj komisiji. Cela Srbija! Znači, treba vama da verujem na reč, da ne verujem šta je radio vaš šef poslaničkog kluba? Pa nemojte tako.

E sad, ovde se opet na neki način dezavuiše ono što govorim. Jeste, imaće pravo na refakciju ili vraćanje akcize, zato što će da je zaračuna ponovo. Imaće pravo onaj prethodni. I uvek će prethodni da ima pravo, kad proda – ne poslednjem, krajnjem potrošaču, nego u nizu, da li prerađivača, da li pržionicama – na povraćaj više uplaćene akcize. To se sada radi i sa porezom na dodatnu vrednost, nije to ništa novo.

(Marija Janjušević: Ali plaća potrošač.)

Pa i sad plaća potrošač. Vi, očigledno, nećete da ukapirate. Znači, i sad plaća potrošač, s tim da jedan deo kafe neće da nestane između granice i krajnjeg potrošača. Neće nestati. Vi tvrdite da taj nestali deo razvija mali biznis, a ja vam kažem da je to zločin prema onima koji redovno plaćaju porez! Pa vi štite one koji ne plaćaju porez! Ja to ne mogu da razumem. Za vas je, znači, pod izgovorom socijalne politike kakva je vođena devedesetih godina ...

(Predsedavajući: Vreme je isteklo, kolega Arsiću.)

Završavam ... dozvoljavate šverc i na taj način upropašćujete onaj zdrav deo privrede.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

U sistemu imam kolegu Marka Milenkovića.

Jeste li se slučajno prijavili ili...? Nemate vremena... U redu, hvala.

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Miladin Ševarlić.

Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Ne bih mogao da se složim da pod istim uslovima posluju domaći prerađivači sirove kafe i prerađivači sirove kafe u drugim zemljama Evrope, jer, koliko mi je poznato, nijedna zemlja u Evropi ne proizvodi kafu, nego uvoze sirovu kafu i jedni i drugi i prerađuju. Zato mislim da je osnovano da se ovaj član 25. briše ili barem izmeni.

A drugo, uslovi privređivanja nisu isti. Na primer, koliko naš uvoznik kafe plaća kamatu na kredite? Koliko plaća prerađivač kafe kamatu na kredite koje je uzeo za nabavku opreme? A kolika je na te iste kredite kamata u zemljama EU? Jesu li to razlike ili nisu?

Dalje, gde ostaju porezi i doprinosi na zaposlene u prerađivačkim kapacitetima, pržionicama kafe u Srbiji? Ovde. Gde ostaju porezi i doprinosi i kome ostaju u zemljama EU? Njima.

A ja ću da vam ukažem sada na jednu drugu činjenicu. Nemam podatke za 2016. godinu jer još nije istekla, ali 2015. godine u Srbiju je uvezeno 32.686 tona kafe, carinske tarife 0901. Izvezena je, odnosno reeksportovana 1.121 tonu, što znači da je neto uvoz bio 31.565 tona. To je evidentirano na ulazu. Ne može ništa da se prošvercuje od toga, jer se sledljivost papirologije može pratiti. Postoji uvozna carinska deklaracija, zna se koliko je randman sirove kafe u odnosu na prženu kafu i tako dalje, i tako dalje.

Međutim, ima jedan drugi problem, o kome ovde niko ne vodi računa...

(Predsedavajući: Professore, vreme je isteklo.)

Ali dozvolite mi samo jednu stvar.

(Predsedavajući: Hajde, molim vas, samo jednu rečenicu.)

Mislim da je to značajno za sve nas.

(Predsedavajući: Samo govorite.)

Hvala vam.

Međutim, prema svim analizama, u Srbiji je 2015. godine potrošeno 38.200 tona kafe.

(Predsedavajući: Hvala vam puno.)

Gde je šest hiljada...? (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Evo ovako, dame i gospodo narodni poslanici. Postavljaju se ovde sad neka pitanja, od kojih kolega čujem, i sad postavljam ja jedno pitanje – kad su u pitanju nelegalne pržionice kafe, kome se uplaćuju porezi i doprinosi za zaposlene, a oni rade? Pa nikome. Nikome.

E sad da vam objasnim kako to izgleda u realnom životu. Zna da može da se uveze pet tona kafe. Recimo da prilikom prženja gubi 30%. To je tri i po tone, a proda se pet tona opet. Ne znate? Ubaci se pšenica ili ječam. E to rade.

Zato donosimo ovaj zakon, da više ne bi mogli da oštećuju ni državu, ni potrošača ni da prave ekstraprofit.

(Marko Đurišić: Pšenicu?)

Da, da, stavlja se. I sad ovi koji zastupaju tezu da ovaj zakon ne treba da se donese u stvari brane švercere i lopuže. Koji im je interes? Možda su dobri s njima.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

(Miladin Švarlić: Replika.)

Nema replike. Nije vas uvredio čovek, samo je prokomentarisao amandman. Molim vas. Stvarno nemate, profesore...

(Miladin Švarlić dobacuje.)

Professore, stvarno nemate pravo.

Idemo dalje. Hvala.

Na član 26. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni

poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i mr Ivan Kostić, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Predložili smo i ovaj član da se briše. Čudi me, gospodine predsedavajući, da niste reagovali malopre kada nam je ministar Antić zamerio što podnosimo amandmane gde predlažemo brisanje predloženih članova. Naravno, posledica onoga što nama radi Vlada Republike Srbije, između ostalog, jesu i ovi amandmani, jer ako iko živi gleda ovu sednicu, treba da podsetimo da smo mi u okviru jedne tačke raspravljali 27 tačaka dnevnog reda i da je jedini način da se odužimo Vladi bio, da stavimo do znanja šta mislimo o ovim zakonima upravo podnošenje ovakvih amandmana.

I neprimereno je da ministar Antić, koji ode, dođe, prošeta, nama koji sedimo ovde od jutros kaže da koristimo vreme po amandmanu, kako kaže, „dva minuta, druže“. Možda je on negde bio večeras gde se sluša „dva dinara, druže“ ili je sad otišao da sluša „dva dinara, druže“ pa će opet da nam se pridruži, ali nemojte, molim vas, zaštitite, kolege smo. Mi uvažavamo ministre. Pogotovo, evo, Nedimovića koji sedi ovde. Nije baš u toku o čemu pričamo, ali nema veze, prisutan je. Ali nemojte da oni nas na ovaj način omalovažavaju.

I nije fer, pošto ćemo brzo završiti ovaj predlog zakona, ovo što se pokušava da mora pržena kafa jer se, ne znam, dodaje ječam, pšenica i tako dalje u kafu koja se prodaje građanima. Nekad je to moglo kad se prodavala nepržena kafa, pa kad su se neki, kolega Arsiću, obogatili pa napravili crkve i tako dalje – naravno, mislim na Batu Gašića, Batu Santosa – pa nemojte sad, nije fer da drugima ne date da se obogate kad se on, čovek, upravo na tome obogatio.

(Žagor u sali.)

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, nemojte da dobacujete.

Nastavljamo dalje.

Hvala na ovoj sugestiji. Inače, izuzetno poštujem i vaš doprinos i ono što radite kroz ove diskusije, amandmane. Mislim da niste protumačili na pravi način reči ministra.

Za reč se javio kolega Zoran Krasić.

Nemate više vremena.

Po Poslovníku?

Nataša Jovanović. Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Uvaženi kolega gospodine predsedavajući, ovo nije prvi put, mi imamo zaista dugogodišnje, da kažem višedecenijsko iskustvo u Parlamentu i dešavalo nam se da veoma često imamo

ovakve situacije da radimo do kasnih sati – ja reklamiram član 27 – i sada dalje radimo.

Neko je rekao, u stvari kolegistica Radeta, nije se našalila, rekla je ozbiljno – pa kad se hvali premijer da može da radi celu noć, što da bude bolji od nje? On, doduše, nikada nije ostajao po celu noć u Parlamentu, zna Arsić to, kao i neki drugi, ali ja vas molim da upristojite malo ovu atmosferu.

Ovde je stvarno postala vašarska atmosfera. Nama to ne smeta, mi možemo da pričamo u mikrofon, građani koji gledaju prate nas i čuju. Gospodin Nedimović..., zaista, uz poštovanje prema vama, pratite, a koliko ste uključeni u temu, to zaista ne mogu da znam.

(Branislav Nedimović: Hoću sve da znam.)

Jeste, hoće sve zna. Ali ova situacija, i sami vidite sa vaše desne strane. Ili zamolite kolege da izađu na svež vazduh, popiju neki sok ili vodu... Naravno, nije uputno da u kasne sate, i to su me zamolili mnogi koji rade, neću da ih imenujem, maltretiramo ove ljude koji su ostali, koji su službenici, koji rade druge poslove – tu se kuva kafa, traži se doručak u sitne sate...

Molim vas, ako mi narodni poslanici treba da radimo, a radićemo non-stop, ako je to nekome teško, samo neka pomisli i na muškarce i na žene, nije tu ministar Antić, često pominje Resavicu i Rudnik, tamo rade ljudi u kopovima non-stop, znate, i smene im traju i po 12 sati, i to sa opremom iz ko zna koje godine.

Prema tome, ili upristojite ovaj narod ovde, narodne poslanike, da se ponašaju dostojanstveno, kao što to priliči Narodnoj skupštini, ili napravite neku pauzu za njih, a nama omogućite da pristojno radimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Mislim da nisam povredio Poslovnik, isključivo iz razloga što... Naravno, jeste kasno, ali parlament je. I nije ni loše da u ovo doba bude malo i življe, pošto su žive i rasprave.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)

Hvala vam.

Idemo dalje.

Repliku ima Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Pa očigledno je da se u Srbiji samo jedna stvar ne prašta. Makar i uspeh koji garantuje čoveku ne bogat, nego nezavisan život, i to je u stanju da se zameri. Pazite, ne bogat, ne vile i avione, nego da čovek ima jednu porodičnu kuću, jedan automobil, da može da školuje decu, da može da ode na godišnji odmor – to je nezavisan život kome težimo svi. I ko to uspe pre nas, mi ćemo da ga mrzimo. Kao i Batu Gašića u ovom slučaju.

Nisam ja od takvih ljudi. I nikada ne iznosim nešto protiv nekog čoveka za koga nisam siguran da je nešto zgrešio ili uradio kako ne treba, a samo zato što ima određen uspeh da ga optužim da je kriminalac i švercer, to nikad nisam radio. Zamolio bih i kolege da se uzdrže od svega toga, pogotovo što je gospodin Gašić bio član Srpske napredne stranke kad je bila u opoziciji. Vi

mislite da je stvarno mogao neko da krši zakon, da bude član Srpske napredne stranke pre nego što je ona došla na vlast? Nema šanse. Pa zatvorili bi ga odmah. Nemojte takve stvari.

Druga stvar, možete mnogo toga i da prebacujete, ali gospodin Gašić, ako je nešto uradio, našu namensku industriju je vratio na noge. Obezbedio je na hiljade radnih mesta. Obezbedio je izvozne aranžmane za državu. Počeo je da reformiše vojsku i modernizuje vojsku. I nijedan ministar odbrane nije bio bolji od njega. Ako je to isto greh, ja ne znam šta onda treba čovek da uradi, da li da bude neuspešan, da li da ide i da spava ispod mostova da bi ga neko voleo, ja to ne mogu da razumem.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj član 26. govori o primeni određenih članova zakona koje treba da usvojimo i govori da će se ti članovi primenjivati od 1. januara 2018. godine. Tu se, u stvari, vidi besmislenost ovog zakonskog predloga, odnosno hitnosti, potrebe da se hitno donese ovaj zakon za odredbe koje treba da počnu da važe tek za godinu dana.

Pogotovu kada se to stavi zajedno sa drugim zakonima koji se donose, gde se stupanje na snagu pomera, čak se ukida i onih po Ustavu obaveznih osam dana, nego se kaže – mora hitno, narednog dana. Znači, građani i oni koji su zainteresovani za promene zakona po pravilu od strane ove vlade imaju jedan dan da se pripreme za zakonska rešenja.

E sada Vlada, u ovom slučaju, kaže – godinu dana. To bi bilo dobro, ali je problem što se ovakva politika ne sprovodi u drugim zakonima. Mi smo već raspravljali o nekoliko zakona koji će stupiti na snagu narednog dana po objavljivanju; i naredni neki zakoni koji su na dnevnom redu imaju tu odredbu.

Ja bih samo molio ministre da, kad usvajaju zakone u Vladi, budu dosledni, da usvoje jedan princip. Taj princip treba da bude onaj koji je u korist građana, privrede i ostalih. I kao što su ovde rekli da je na korist privrede, pre svega, da se upoznaju godinu dana sa odredbama zakona i pripreme, da se tako ponašaju i u drugim slučajevima, a ne da nam donose zakone koji stupaju na snagu sa važenjem sutra. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Zanimljivo je slušati izlaganje jednog poslanika koji je dugo poslanik a pokazuje neverovatno neznanje i, prosto, usled tol'kog neznanja mora da se služi neistinama. Ne bih ga pominjao, ali vrlo često se javlja za reč.

E pa vidite, izrekao je taj čovek neverovatnu stvar. Najpre, pitao se gde je ovde Evropska unija. Pa evo u odgovoru Vlade na amandmane stalno se pozivate na Evropsku uniju. Vlada stalno govori – Evropska unija, Evropska unija, zbog Evropske unije moramo, zbog SSP-a moramo... To je fakat. Znači,

čovjek nije čitao ni zakon, nije čitao ni odgovore na amandmane, ali voli da se javi za reč. A dugo je narodni poslanik.

Čuli smo jednu zanimljivu stvar, da u Srbiju može da uđe akcizna roba a da se ne plate akciza i PDV. Ja postavljam pitanje – kako? Čak i da ta roba uđe, da izgori, naplatiće se akciza i PDV. Ostaju papirni tragovi, ljudi. Ostaje uvoznik. Znači, ostaju tragovi. Ako ona ulazi sada u Srbiju bez plaćanja akciza i PDV-a, ko zna koji su to kanali i tome ne možete na ovaj način stati na put. A vi šta uvodite? Jednokratni porez kakav je akciza 'oćete da naplaćujete dva puta, da sada imate povraćaj akcize. Tako nešto mogu da izdrže samo najjači, samo oni koji imaju desetine miliona evra prometa.

Postavljam pitanje državi – koliko se u ovom trenutku duguje za povraćaj PDV-a firmama? Vi sad već dugujete ogroman novac, milijarde dinara firmama, jer ne možete da izvršite refakciju, odnosno povraćaj PDV-a. A kol'ko ćete sutra dugovati za povraćaj akcize?

A što se tiče ukazivanja na šverc, to je druga stvar da li dolazi do fiktivnog razduživanja na granici sa Kosovom, Crnom Gorom, Bosnom i Hercegovinom ili Makedonijom. Prazan šleper, samo se dese papiri, pa se izvrši povraćaj PDV-a. Ali vi to treba da uredite drugim propisima. Ovako svesno podržavate razne fantomske „Asomakume“ da mogu da pljačkaju budžet. Ali, ovim to ne rešavate. Vi ovim upravo suprotno rešavate, zbog Evropske unije, i ovo je loše.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, po amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, neki ljudi imaju debeo obraz kao đon, a neki ljudi nemaju uopšte obraz. Iznose ovde laži iako znaju... Znači, ne može neko da kaže da ne zna šta govori, jako dobro zna šta govori; iznosi laži. U narodu ima jedna izreka – slaže a ne trepne. E to sam sad video, sad sam video to prvi put.

Znači, spominje Asomakum. Svi znamo da je to rešeno, znamo i ko su odgovorni, pohapšeni su, nema nikakve veze sa bratom premijera, ali ne, bitno je da se spomene.

E pazite sad ovo – tu utakmicu mogu da izdrže najmoćniji, plaća se više puta akciza... Pa kako izdrže PDV, kako to plaćaju?

I da kažem, još jedna velika neistina – država nikome ništa ne duguje po pitanju refakcije poreza na dodatu vrednost. Ali je najlakše da se kaže – duguje; najlakše je da se optuži, bez ikakvih argumenata. Šta ga samo štiti? Ustavna odredba da narodni poslanik ne može krivično da odgovara za izraženo mišljenje ili davanje glasa u Narodnoj skupštini. Neka izađe sa mnom na konferenciju to neka kaže, da vidim da l' sme.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Imamo povredu Poslovnika. Izvolite.

Prijavite se, molim vas.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Član 107. Ovde je izrečena jedna netačnost – da se zbog toga što neko ko uveze 1.000 tona, primera radi, pa kad preprži tu kafu, za 30% bude manja ...

PRESEDAVAJUĆI: Ovo je replika, ne mogu da vam dozvolim, stvarno, profesore.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Hoću da kažem samo o čemu se radi, molim vas...

PRESEDAVAJUĆI: Ovo je replika, zloupotrebljavate. Izvinjavam se.

Na član 26. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

(Srđan Nogo: Po amandmanu, imam dva minuta kao ovlašćeni.)

Prešli smo na drugi amandman, izvinjavam se.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, zbog ove genetski modifikovane kafe...

(Srđan Nogo: Ja se javljam, gospodine Marinkoviću.)

PRESEDAVAJUĆI: Samo malo, ja se izvinjavam.

Nastavljamo dalje. Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Niste bili u sistemu.

(Srđan Nogo: Kako nisam?)

Izvolite, kolega Rističeviću, idemo dalje.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zbog ove genetski modifikovane kafe, ja ću da odustanem od dalje diskusije po ovom amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 27...

Molim vas da ne dobacujete sa mesta, iskreno vas molim.

(Srđan Nogo: Da li sam sada u sistemu?)

Niste u sistemu.

Molim vas da ne dobacujete, daću vam opomenu.

Idemo dalje. Ne želim da se raspravljam.

Na član 27. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Imam u sistemu gospodina Noga.

Izvolite.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Da li može akcizna roba da uđe u Srbiju a da ne uđe u carinski postupak? Niste mi to odgovorili. To je ključna stvar. Neistine govorite i optužujem vas da ne govorite istinu i da lažete i obmanjujete građane Srbije ovim zakonom i argumentacijom koju iznosite.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, u pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 9. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODATU VREDNOST** (pojednosti).

Primili ste amandmane i primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Čitajući razloge za donošenje ovog zakona o kojem smo počeli sad raspravu nekako mi dođe žao vas iz Vlade šta vi zapravo morate da trpite i ovde da prenosite na skupštinsku većinu. Osnovni razlozi za donošenje ovog zakona, kažete, problemi koje bi Zakon trebalo da reši, odnosno ciljevi koji se Zakonom postižu su dalje usaglašavanje sa propisima Evropske unije, koji uređuju oblast itd.

Dakle, vi sve što radite, radite po nalogu EU. A da li je moguće da vam oni bar kažu da uradite neki zakon koji će potrajati bar do prolećnih dana? Neverovatno je, svaki čas samo menjate zakone. Oni okom, vi skokom. Dajte nešto malo u interesu građana Srbije, pustite tu EU. Niti će Srbija ući u EU, niti će EU uskoro biti. Gledajte od čega se živi i od čega narod živi.

Šta ste predvideli u ovom članu čije smo brisanje mi tražili? Ovde se govori o poreskim obveznicima, strancima koji imaju sedište u Republici Srbiji. Sada, između ostalog, zašto vi menjate zakon? Kaže – smatra se da

obveznik obavlja delatnost i kada je vrši u okviru poslovne jedinice, pisalo je, a vi kažete: „u okviru stalne poslovne jedinice“.

Pošto pre nije pisalo privremene, podrazumevalo se da je stalna. Šta vam sada, recimo, znači ova izmena? Tek da biste nešto napisali, tek da bismo, eto, mi imali čime da se bavimo ovde.

Stalnom poslovnom jedinicom iz ovih prethodnih stavova smatra se organizacioni deo pravnog lica ...

(Predsedavajući: Vreme.)

Vreme? Dobro, ima vremena, duga je noć. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Biće, naravno. Hvala puno.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u cilju efikasnijeg rada, odustajem od diskusije po ovom amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, narodni poslanik Marijan Rističević, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Pa, gospodine Milićeviću, dobro jutro, dobro nam došli. Jeste li poranili?

Ovaj zakon je donet 2005. godine i više puta je menjan, da ne pominjem koliko je puta menjan. Prosto je neverovatno da se sada otvara pitanje poslovne jedinice – stalna poslovna jedinica, stranac koji obavlja delatnost ovde i koji je obveznik plaćanja poreza na dodatu vrednost. Zar je moguće da se tek u 2016. godini zaključilo da je ovo potrebno na ovakav način regulisati? Imate sedam-osam članova gde nešto menjate, a to sve već postoji. Sve već postoji.

I samo da vam skrenem pažnju da u proceduri donošenja postoji i zakon Rasima Ljajića o poslovnom sedištu, nastanjivanju i uslugama, tako nešto. I tamo se kaže da je to krovni zakon, daju se neki uslovi, ali otprilike sistem je da svaka firma iz Austrije i firma iz Srbije – mi smo braća. Možemo mi tamo da radimo, možete vi da radite, možemo mi tamo da radimo ono što vi kažete, a vi ovde možete da radite šta god hoćete. Bukvalno rečeno. I meni uopšte nije jasno šta ste ovo hteli da postignete.

Naravno, kasnije ćemo mi da raščivijamo neke odredbe, nikad vi ne grunete u prvaj odredbi sa nečim, to tamo zavlačite negde u sedmom-osmom

članu. Ali mi smo danas saznali jednu veliku stvar – da se za neke robe akciza plaća na granici, a za neke da se i kasnije plaća akciza kako se povećava stepen obrade. A za te situacije kada se akciza samo plaća na granici, postoji PDV...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić. I zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Pa kad smo kod ovog člana, ovde promovirate poreskog punomoćnika, ali samo da vam skrenem pažnju. Mi na dnevnom redu imamo i Carinski zakon, izmene i dopune. Tamo ubiste poreskog punomoćnika, tamo njega izbacujete iz zakona. Pa jesu li pod jednim krovom pisani ovi predlozi zakona? Zar je moguće da istog dana u dva različita zakona u jednome definišete taj pojam, ubacujete ga, a on postoji odavno u Zakonu o PDV, a tamo ga brišete u Carinskom zakonu.

Eto vidite šta se radi. Sve što je brzo, to je kuso. Ovde se ne vidi sistem, to je najveći problem.

I da završim onu malopre priču. Znači, propisi o akcizama poznaju mogućnost da se akciza plati samo na granici i da svi oni kasnije u prometu plaćaju samo PDV na ono što su ugradili u konačni proizvod. Nešto drugo je ovde u pitanju. Nije ovde borba protiv „divke“, nije ovde kako da oporezujete „divku“ kao dodatak kafi. Nešto drugo se tu valja, mnogo opasnije.

Samo da znate, u Srbiji je iskustvo, kad se ovako nešto radi, na ovaj način, sa 126 glasova, a verujte mi, imam iskustva, upozoravao sam i ranije, i oko Zakona o uređenju sudova i da vam ne pričam šta sam sve upozoravao, i desilo se baš onako kako sam upozoravao – zapamtite, ovde će da rade pištolji. Vi ćete biti krivi kad prorade pištolji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Po Poslovniku, narodni poslanik Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Milićeviću – na član 27. i član 158. stav 4 – pošto ste se vi vratili, imate tu rotirajuće funkcije kao u Savetu bezbednosti, smenjuje se generacija na mestu predsedavajućeg... Očekujem da ćete uskoro i gospođu Radetu da pozovete gore da preuzme ulogu predsedavajućeg; ona i najbolje poznaje ovaj poslovnik, ima najduže iskustvo. Bili ste u obavezi – i tu ste prekršili, vi lično, Poslovnik, još pre dva sata, pre nego što ste otišli – da mi kažete, jer ste rekli sa mesta predsedavajućeg da ćete da me obavestite, i gospodin Smiljanić je klimnuo glavom, koliko je još preostalo ukupnog vremena za raspravu u pojedinostima. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Ne mislim da sam prekršio Poslovnik. Napravićemo u određenom trenutku presek pa ćete dobiti informaciju; taj deo radi tehnička služba.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanom? (Da.) Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Predloženim amandmanom mislimo da se vrši bolje definisanje obaveze stranog lica da uvede poreskog punomoćnika. Smatramo da je to drastično bolje rešenje.

Ono što zabrinjava u odgovoru koji je Vlada dostavila jeste da se pozivate na to da bi to izazvalo značajne troškove poreskoj administraciji. Ali zašto ne unapređujemo poresku administraciju kada je strano lice obveznik, već isključivo kada su domaća pravna lica obveznici poreskih zakona? Tu možemo da oštremo poresku administraciju, tu možemo da povećavamo broj i kapacitet i sve resurse, ali kada su stranci u pitanju i u odnosu prema njima, poreska administracija ne bi trebalo da unapređuje svoje kapacitete.

Mislim da je to sporno u ovom obrazloženju. Smatramo da nema razlike, da malo pooštremo, jer smo mi tim amandmanom predvideli: „Strano lice koje vrši oporezovani promet dobara i usluga u Republici u obavezi je da odredi poreskog punomoćnika i da se evidentira za obavezu plaćanja PDV, nezavisno od iznosa tog prometa u prethodnih 12 meseci.“

Da malo ovde zaoštremo poresku politiku prema stranim privrednim društvima, jer previše imaju pogodnosti i lagodnosti u odnosu na domaća pravna lica i preduzetnike. Prosto, srpski ekonomski interes jednom mora da dođe na prvo mesto. Očigledno da je kod Đelića, Dinkića i ostalih u prethodnom periodu on bio na poslednjem mestu, ali sam lično i tužan i razočaran što je i kod raznih koji sada sede u Vladi ili kod raznih koji sada sede u vladajućoj većini identična politika i praksa.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: I po ovom amandmanu, u cilju efikasnijeg rada, odustaću od dalje diskusije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. Amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Milićeviću, pre sedam sati sam vas pitao koliko ima još do kraja rasprave u pojedinostima, pošto imamo još 15 zakona. Vi ste mi obećali da ćete vrlo brzo da kažete, onda je došao predsednik Narodne skupštine, ona to nije čula i nije htela da kaže.

Ja vas podsećam da smo i prošle nedelje imali sednicu Narodne skupštine na kojoj je bilo dva puta manje zakona u objedinjenoj raspravi i u raspravi u pojedinostima i onda su se dva sata čitali podnosioci amandmana koji nisu mogli da dođu na red jer je isteklo ukupno 10 časova.

Da li ta odredba koja je primenjena prošli put važi danas ili ne važi? Ako ne važi, kažite da teramo do devet ujutru. Ako važi, kažite nam još koliko minuta je ostalo, jer, evo, 12 časova radimo, bez prekida. E, to je jedna stvar.

A što se tiče amandmana, gospodine Milićeviću, pa sad, ako pročitate član 12. kako glasi i pročitate ovaj član 4. kojim se kompletno menja član 12, teško da možete da nađete neku principijelnu razliku u tim tekstovima. Pa ima neke sitne razlike – da se odredi mesto. Što bi bilo važno mesto kada je Poreska uprava jedinstvena za celu teritoriju Republike Srbije? Zašto bi to toliko bilo važno? Potpuno nepotrebno.

I dosad ste primenjivali član 12. i niste imali nekih većih problema u tome. Svi su bili obveznici plaćanja PDV-a pod onim uslovima, ako su ispunjeni oni uslovi. Sasvim je svejedno koje je mesto, on je obveznik pa je obveznik. Nego sada se ide na neko filozofiranje da bismo dokazali EU kako mi znamo to po briselskim metodama da ga iskomplikujemo da nikom živom ne bude jasno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, narodni poslanik Marijan Rističević, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr. Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovo je nešto što je bilo problem još i 2005. godine, kada se donosio zakon a Mlađan Dinkić se zainatio i nije hteo da prihvati. I evo. Nije konkretno ovo, ali princip je isti – prenos prava raspolaganja na električnoj energiji, prirodnom gasu i energiji.

I kad smo pričali za neke slične takve stvari koje su bile predmet PDV-a, onda nam je rečeno – to mora tako, to je po evropskim standardima. Sada opet dolaze, malo promenjeni, ali opet je tu Nedimović, pošto je i on bio tada, kad je bio sa Koštunicom i sa Dinkićem. E sad, ova rečenica se menja i kaže – očitavanja, odnosno na drugi način utvrđivanja stanja, u skladu sa zakonom, električne energije, prirodnog gasa i energije. Sad više nije prenos, sad struja nije

roba pa svojina, sad ovo ispada kao usluga. Pa jeste, ali nismo mogli da ubedimo ni Dinkića, a teško da možemo da ubedimo i vas.

Ovde postoji jedna potreba – na vlasti sam, dovoljno je samo da kažem EU; nije bitno šta pričam. Tako je bilo kod Dinkića, evo tako je i kod njegovog duhovnog oca, zvanog Dušan Vujović. Pošto je on napravio Dinkića. On mu je čak doneo gitaru iz Amerike, sećate se? I tako je Dinkić počeo da svira. Dušan Vujović je fantastičan džez gitarista, da znate. Ne znate vi to? Au, pa s kim ja to imam posla?

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Svakako da se usvoji ovaj amandman, odnosno da se briše ovaj član zakona.

Normalno je da je Dušan Vujović nastavio da svira tamo gde je Mlađan stao, jer su svi zajedno bili u G-17 plus. Svi su zajedno bili u G-17 plus. Teško je meni, i tu se slažem sa poslanikom Arsićem, koji kaže – vi ste ipak prvi put u Skupštini, vi ste novi. Jako je teško to pohvatati ko je gde više bio u kojoj stranci, ko je iz koje stranke prešao u koju stranku i ko je s kim bio ovde u koaliciji.

(Predsedavajući: Izvolite o amandmanu.)

To je vrlo komplikovano za mene, a mogu da zamislim kako je tek komplikovano za građane Srbije. Tako da se može reći da ste svi zajedno u istom... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, da li želite da govorite o amandmanu na član 5?

(Srđan Nogo: Da.)

Prijavite se, izvolite.

SRĐAN NOGO: U pola rečenice ste me prekinuli. Svakako da govorim o amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI: Niste govorili o amandmanu.

SRĐAN NOGO: Dajem obrazloženje. Znači, nije više jednopartijski, nego istointeresni sistem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i mr. Marko Milenković, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr. Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: U članu 23, koji se zapravo menja ovim članom 6, od 21. tačke koliko ima ovaj 2. stav, imate samo jednu jedinu izmenu i to je zapravo suština promene ovog člana. Govori se o opštoj stopi PDV-a, koja je 20%, i o posebnoj, koja je od 10%. Oporezuje se promet dobara i usluga ili

uvoz dobara i onda nabrajate čega. Ovde je pisalo ogrevnog drveta, a vi ste sada dodali – uključujući drvene brikete i pelet.

Niste prihvatili, naravno, naš amandman. Mi nismo predlagali brisanje ovog člana zato što ne treba da se smanji PDV na ove proizvode, nego jednostavno što je to naš odnos prema ovom zakonu, pa onda se odnosi na sve.

Ali interesantno je zbog čega vi nećete da prihvatite ovaj amandman. Kažete: „Naime, procenjeno je da bi smanjenje poreske stope sa 20% na 10% moglo da dovede do povećanog interesovanja za nova ulaganja u delatnosti proizvodnje drvenih briketa i peleta, uzimajući u obzir da Republika Srbija raspolaže potrebnim kapacitetima za obavljanje ove delatnosti.“

Je li to raspolaže Republika Srbija tim kapacitetima ili raspolažu naši građani, naši privrednici koji hoće da razviju i da prošire ovu proizvodnju? Što bi, naravno, bilo dobro. Dobro bi bilo i za potrošače ovih proizvoda, a dobro bi bilo i za one koji bi proširili svoju proizvodnju i koji bi eventualno zaposlili neke nove ljude koji bi ovde radili.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Reč ima ministar Aleksandar Antić. Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zapravo, u obrazloženju stoji jedna potpuno dobra formulacija i zaista Republika Srbija raspolaže velikim potencijalom kada je ta oblast u pitanju.

(Vjerica Radeta: Kapacitet.)

Kapacitet ili potencijal.

(Vjerica Radeta: Kapacitet ili potencijal? Nije isto.)

Ja ću zaista biti ljubomoran. Kritikuju me ceo dan, a kad ja govorim, vi pričate sa ministrom Nedimovićem.

Dakle, ukupan potencijal Republike Srbije, ili kapacitet, kada su obnovljivi izvori energije u pitanju, otprilike su negde oko 5,3 miliona tona ekvivalenta nafte, od čega je 1,6, znači gotovo 30%, upravo bio-masa. Mi zaista stojimo na stanovištu da taj potencijal bio-mase treba da se iskoristi daleko bolje i tako smanjimo korišćenje i gasa i ostalih uvoznih energenata.

Zaista smo imali ozbiljnu raspravu u Vladi vezano za ovaj amandman, i radili smo jednu ozbiljnu analizu u tri ministarstva – finansije, poljoprivreda i energetika. Rešili smo da ovo predložimo Narodnoj skupštini verujući da zaista treba da uputimo jednu vrstu poziva i privredi i našim građanima da više ulažu u proizvodnju briketa i peleta i da ih više koriste.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i mr Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Mi smo u ovom amandmanu predložili ono što predlažemo više od godinu dana kao posebnu izmenu i dopunu Zakona o PDV-u, a to je da se hrana za bebe oporezuje nižom poreskom stopom od 10%. Za ovih godinu i po dana, za koju naravno Vlada i vladajuća većina nisu prihvatili ovu našu inicijativu, čuli smo razna obrazloženja, od strane Vlade pre svega.

Prvo je bilo da je za ovakvu promenu potrebno mnogo administriranja, da bi morala poreska uprava da se sada bavi evidencijom šta je to hrana za bebe i da su moguće zloupotrebe. Sledeće obrazloženje je bilo da, i ako bi se to usvojilo, to ne bi dalo efekat i ne bi se smanjila cena hrane za bebe.

Poslednje, u ovom obrazloženju amandmana koji se ne prihvata, naravno, objašnjava kako se pravi hrana za bebe, od čega i koliko je to sve oporezovano; pa kako je mleko oporezovano 10%, kako je voće, meso, povrće oporezovano sve tom nižom stopom i da, u stvari, kad sami napravite hranu od svih tih prirodnih sastojaka, vi ste državi platili samo 10%, a ne 20%. Nego 20% plaćate samo kad kupite gotovu kašicu.

I umesto da Vlada govori o suštini ovoga, to je ono što je ministarka ovde rekla za ovaj zakon u načelnoj raspravi, u to malo vremena koliko smo imali da govorimo, da se ovim zakonom ne rešavaju socijalna pitanja a samim ovim članom koji je Vlada predložila dalje obrazlaže da se rešavaju socijalna pitanja, jer kaže da će smanjenjem stope na brikete doći do novog zapošljavanja i time, naravno, vodi se neka socijalna politika, ulazi u kontradikciju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, po amandmanu.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Znaete šta, dame i gospodo? Nije ova vlada utvrdila da se hrana za bebe oporezuje po opštoj stopi. To je još od 2005. godine tako. Što sad toliko nas napadate? Što to niste uradili dok ste bili na vlasti, tad? Mi smo sada društveno neodgovorni, a vi ste društveno odgovorni iako to niste uradili kad ste imali priliku? Jako čudan način razmišljanja, ali dobro.

E sad, da objasnim i ovu kontradiktornost oko toga da će ovo poresko smanjenje da poveća zaposlenost. Pa hoće, jer je cilj da se sa mineralnih goriva pređe na obnovljive izvore energije. Znaete?

Dolazim iz Požarevca. To je grad koji ima skoro najjeftinije grejanje u Srbiji, ako ne i najjeftinije. Ali i dan-danas kada je nizak vazdušni pritisak ne možete da izađete napolje a da se ne zakašljete od dima koji nastaje eksploatacijom lignita u individualnim kotlarnicama. A to ćete gorivo, gospodine ministre, da oporezujete sa 10%, koje zagađuje čovekovu okolinu.

Kako će da se uveća zaposlenost? Pa biće više peletarnica, biće zanimljivije, interesantnije gorivo i jeftinije za građane, čistije na prvom mestu. To je čista ekonomska računica. Nema tu ništa, nikakve više matematike i svemirske tehnologije.

PRESEDAVAJUĆI: Narodna poslanica Vesna Rakonjac, po amandmanu. Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, pa evo, ja ću se vratiti na porez na dodatu vrednost na hranu za bebe.

Prvo, kategorija bebe je vrlo komplikovana; postoji novorođenče, odojče i malo dete. Ako bismo radili takvu klasifikaciju i ono što je potrebno od namirnica za normalan rast i razvoj dece, onda bismo došli u problem, jer malo dete, u uzrastu od 12 do 36 meseci, znači do tri godine, može potpuno, sa nutritivnog gledišta, da konzumira hranu koja je i za decu od pet, šest, sedam i osam godina. Znači, dovešćemo decu u neravnotežan položaj, to je jedno.

Drugo, ako me sećanje ne vara, ovo je bio predlog zakona Božidara Đelića, pa je povučen iz procedure, pa ga je Mlađan Dinkić usvojio, odnosno ova skupština na njegov predlog, čini mi se, 2005. godine. A gde ste bili 2001. godine kad ste majkama koje rode treće dete uskratili pravo dečjeg dodatka bez obzira na visinu primanja u porodici? Tada su majke koje su rodile treće dete u najgorim godinama, od 1990. do 2000. godine, ostale trajno bez tog prava jer ste se setili da uvedete jednokratnu pomoć za prvo, drugo i treće dete.

Znači, tada vas nigde nije bilo i tada niste razmišljali o natalitetu i tim ženama koje su bile „majke hrabrosti“ i koje su u tim godinama rađale decu. Znači, i na to treba da vas podsetimo. A što se tiče samog zakona na razne proizvode, kao što je oprema za bebe, oni će biti potpuno regulisani zakonom iz domena socijalne politike, a to je Zakon o finansijskoj podršci porodicama sa decom.

I, ono što je veoma važno, zarad građana, onog trenutka kada stupi novi zakon, prestaje da važi ovaj zakon koji je sada na snazi, a to je povraćaj PDV-a. Prema tome, naši građani ne treba da se brinu, biće sve u najboljem redu, a vi razmislite o postupcima kojima ste se rukovodili u prethodnom periodu i kakve ste greške činili. Tada je trebalo da razmišljate i o natalitetu, i o PDV-u, i o hrani. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 6. amandman je na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, prihvatio amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, narodni poslanik Marijan Rističević, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran

Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Samo hoću, čisto radi građana, da kažem da ću se, s obzirom na to da više nije kasno nego rano, uzdržati od dužeg obrazlaganja ovog amandmana. Mislim da je ova vlada u pravu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovaj član reguliše da obveznik – ili obveznica – nema pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke, proizvodnje i uvoza putničkih automobila, motocikala... E sad ide evropsko razmišljanje; oni kažu da postoji motocikl sa bočnim sedištem, tricikl, četvorocikl, a ja mislim da je sve to motocikl. Ali, eto, vi ste našli razlog da ovo dogradite.

Međutim, opet moram da se pozovem na Zoranu Mihajlović i na Poverenika za ravnopravnost polova. Morali ste ove muške da prevedete u ženske izraze i da kažete da se to podrazumeva. Prošli put htedosmo da izginemo ovde kod Zorane, kaže to je standard, to mora, bez toga ne može da se ide do Brisela, a vi to sad ignorišete.

I samo jedna lepa sugestija. U članu 23, kad ste dograđivali ovo ogrevno drvo, vi ste rekli – uključujući drvene brikete i pelet. Ali u tom članu nigde nemate reč „uključujući“ kad su u pitanju druge robe. A što se tiče ogrevnog drveta, za koje kažete da se plaća PDV 10%, ako izuzmete nekoliko skladišta u Beogradu, ovo drugo niko živi vam nije platio PDV. Seče ko gde stigne, prodaje ko gde stigne. Odeš, naručiš, 'oćeš cepano na 20 cm, na 30 cm... Ma, drmajte vi glavom, prođite Ibarskom magistralom pa pitajte pošto je dužni metar drveta, pitajte čoveka da l' je obračunao PDV. Znaće kada ćete da ga uhvatite? Nikada. Što pišete ove stvari ovako, koje nemaju veze?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Marijan Rističević, narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić,

Goran Bogdanović, Nenada Konstantinović i Zdravko Stanković, zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima, najpre, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, upravo za dobro jutro svima, ja ću da skratim svoje izlaganje po ovom amandmanu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovim članom 9. ste zapravo predložili da se ukine refundacija PDV-a za kupovinu hrane i opreme za bebe.

Ovo je s jedne strane loše, a s druge strane je problem. Vi ste najavili, naravno, da će umesto ove refundacije, koja je inače bila mnogo komplikovana, mnogi roditelji nisu ni uzeli ta sredstva zato što je trebalo toliko papira i toliko vremena da potroše, i dobro je da ste shvatili da je to bila, izvinite, ali potpuna glupost, ali ne razumemo nešto drugo. Zašto se ne odvažite više – otkada je donet ovaj zakon o PDV-u, mi srpski radikali pričamo o tome i zalažemo se za to – i ne kažete da se hrana i oprema za bebe oslobađaju poreza na dodatu vrednost? Zašto se to jedanput ne napiše u zakonu? To je valjda jedino ispravno, jedino normalno.

Priča o formiranju nekakvih saveta, populaciona politika itd., a nešto od čega treba da se počne vi nikako nećete da uradite. Još kažete da bi prihvatanje našeg amandmana kojim smo predložili brisanje ovog člana kojim ste ukinuli pravo na ovu refundaciju PDV-a onemogućilo unapređenje pravnog sistema Republike Srbije.

Sad ja vas pitam, gospodo ministri – da li to znači da ste u ovom periodu, dok smo imali ovaj član koji smo mi želeli da brišemo, koji je još uvek deo zakona, vi na taj način, tim članom, zapravo, ugrozili koncept, kako kažete, unapređenja pravnog sistema Republike Srbije?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naravno, ovo pokazuje odsustvo bilo kakvog jasnog plana za pomoć i podršku porodicama sa decom. Umesto da razmišlja i dođe u Skupštinu sa predlogom zakona o finansijskoj podršci porodicama sa decom i drugim zakonima koji će promeniti dramatičnu situaciju u Srbiji, Vlada najavljuje, srećom samo najavljuje svoju meru, meru povratka PDV-a na hranu za bebe i bebi-opremu, koju je uvela na velika zvona, uz veliku pompu 2012. godine. I tada se nije obazirala na komentare da je to komplikovano, da neće ljudi moći da ostvare, da je previše administriranja, sve ove argumente koje sada ponavljaju zašto se to ukida.

Mogli bismo da prihvatimo ukidanje kada bismo jasno znali koje su to druge mere koje slede. Ali, nažalost, mi u ovom zakonu imamo samo jednu

rečenicu, koja se ponavlja – da će ovo stupiti na snagu kada se usvoji novi zakon o finansijskoj podršci porodicama sa decom. A sudbina tog zakona je tužna, zato što Vlada dve godine piše taj predlog zakona. Još uvek ne postoji predlog kao nacrt koji je upućen u javnu raspravu, daleko je od Parlamenta, a bliže nam se izbori i bojim se da nećemo dočekati skoro, ukoliko budemo, naravno, slušali samo ovu vladu, ovaj predlog zakona.

Taj predlog zakona o finansijskoj podršci porodicama sa decom nije menjan od 2009. godine, a stanje se za to vreme dramatično pogoršalo. Nije bilo dobro ni ranije, ali je sada dramatično loše. I umesto da imamo neku konkretnu politiku, mi imamo samo najavu ovog. Umesto da imamo nadogradnju, da imamo nove mere, da uradimo nešto više, mi samo najavljujemo – ovo ćemo ukinuti, daćemo nešto, a šta, kako i koliko, niko danas ne zna.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Mi smatramo da je ova izmena skandalozna i smatramo da ovaj amandman treba usvojiti, odnosno treba izbrisati ovaj član zakona. Sada ću vam objasniti zašto.

Neverovatno je da SNS ignoriše demografske probleme u Srbiji. Trideset osam hiljada nas je manje; ranije je bilo 35, evo sad smo još dobili taj dodatni negativni trend da nas je 38.000 svake godine manje. To je najveći problem koji ovo društvo ima.

Ja mislim da mora da postoji konsenzus svih 250 poslanika u ovom parlamentu ako nam je stalo i do čega, a ja mislim da imamo sigurno zajednički taj konsenzus, da nema značajnijeg i većeg problema, koji prevazilazi i ove poslanike, i ove naše političke stranke, i ovu aktuelnu Vladu i verovatno i sledećih nekoliko vlada. Mi moramo imati konsenzus da je demografski izazov i demografska zima sa kojom se Srbija suočava najveći problem koji imamo.

E, gledajte sad. Refakcija PDV-a, ovako definisana, jeste bila komplikovana, i mi smo je kritikovali. Međutim, vi ne nudite alternativu. A šta je problem? Na isti način kao što je i sadašnje zakonsko rešenje vi tretirate ovaj problem, i kažete da će se urediti merama socijalne politike i da treba razgraničiti poresku politiku od socijalne politike.

Prvo, to nije tačno. Mi treba da unapređujemo poresku administraciju i da uvodimo subjekte poreza. Ali da ne ulazim u taj deo. Socijalna politika, gospodo draga, nije nešto čime treba da se unapređuje demografska zima, već populaciona politika. Mi moramo da merama populacione politike unapređujemo položaj svih porodica, bez obzira na socijalno poreklo. I kada ovo budu mere populacione politike, država stvara odgovoran okvir da krenemo da rešavamo problem demografske katastrofe Srbije.

Zbog toga, neverovatno je da SNS bez ikakve alternative sme da izađe sa ovakvim predlogom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Replika, ovlašćeni predstavnik SNS-a Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Populaciona politika je nešto drugo, ali populistička politika, to smo sad imali priliku da vidimo.

Znači, stalno se govori kako se ukida refakcija poreza na dodatu vrednost za bebi-hranu, opremu i tako dalje. Ali niko ne kaže kad se ukida. Kad se donese novi zakon.

Još nešto. Po novom zakonu, sve porodice s decom dobijaće pomoć države, bez obzira na njihov socijalni i ekonomski status.

(Srđan Nogo: Kako vi to znate?)

Ja vas ne razumem. Vi kažete građanima – više nemate pravo na refakciju, bacite račune. Imaju pravo. Imaju pravo dokle god ne donesemo novi zakon. Tako piše u članu 14. stav 2. Znači, ništa se ne ukida. Predviđeno je ukidanje, ali je uslovljeno novim zakonom. I kad novi zakon bude bio u primeni, tada nastupa ova okolnost. Ali treba da pročitate ceo zakon. Najlakše je da kažete – eto, Vlada ništa ne valja, ne vodi nikakvu politiku itd.

Ovde kaže jedan poslanik – 2009. godine je donet zakon, sada je situacija mnogo dramatičnija. Ma, i 2009. godine je otprilike bila slična kao i sad i zakon je bio loš, i 2012. godine. To je jedino što smo mogli u tom trenutku da ponudimo građanima Srbije.

Hajde da se vratimo na 2014. godinu, šta nas je zadesilo. Ne možemo da se ponašamo tako što ćemo glavu da zabijemo u pesak i da se pravimo da se oko nas ništa ne dešava da bismo mogli da pričamo svoju priču. Ja ne mogu čisto zarad političkih poena da prihvatim da neko hoće da napravi štetu svom narodu. To je populizam kad kažete – obrisali su vam zakon, više ne važi...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Arsiću, vreme. Zahvaljujem.

Reč ima Vesna Rakonjac, po amandmanu. Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, ajmo iz početka.

Nisam mislila da mešam moju struku i da vam objašnjavam korak po korak šta znači dečja hrana i u koju kategoriju namirnica spada. Spada u dijetetske namirnice. Uzmite Pravilnik o zdravstvenoj ispravnosti dijetetskih namirnica pa ćete videti pod kategorijom dečje hrane šta se sve svrstava. Tu je moguća zloupotreba. Upravo zbog toga ne može da se ukine PDV na ove vrste namirnica.

Sa druge strane, ako toliko brinete o populacionoj politici i zdravlju dece, zašto ne promovirate dojenje kao jedan od najboljih načina ishrane dece? U svakoj našoj ordinaciji, iako je zabranjeno, imate reklamne panoje raznoraznih inostranih proizvođača zamena za humano mleko. Zar to nije prekršaj? Zašto ne razmišljate o tome?

(Srđan Nogo: Ko je na vlasti?)

Dozvolite mi, ja vama nisam upadala u reč.

(Predsedavajući: Molim vas, govorite o amandmanu, nemojte voditi dijalog. Izvolite.)

Sa druge strane, bebi-kašice i razne druge namirnice koje su namenjene, rekla sam, prvo novorođenčetu, odojčetu i maloj deci... Šta ćemo da radimo sa detetom koje ima 36 meseci i jedan dan, objasnite mi. Ono neće imati pravo na povraćaj PDV-a, odnosno njegovim roditeljima. To je neravnopravni položaj, to je diskriminacija. Hoćete uvoznim testeninu da lišimo PDV-a samo zato što se po kategorizaciji svrstava u dečju hranu. Razmislite malo o tome. Proučite malo literaturu pa onda pričajte o nečemu što je vrlo kompleksno.

Treća stvar gde može doći do zloupotrebe je različita cena bebi-opreme. Imate bebi-opremu sa pristojnim cenama, sa umereno pristojnim i sa vrlo nepristojnim cenama. Različiti su PDV u odnosu na osnovnu cenu proizvoda. Prema tome, neko će kupiti kolica od 1.500 evra i podići razliku PDV-a u toj vrednosti; neko skromniji kupiće kolica od, recimo, 150 evra i podići mnogo manji PDV. E to ne želimo da se desi.

Kada je 2012. godine promenjen ovaj zakon, to je bila jedina mogućnost da koliko-toliko izađemo u susret roditeljima; ovo spada u domen socijalne politike i brige o deci i natalitetu. A da je to toliko bitno, nordijske zemlje bi imale ogromnu stopu prirodnog priraštaja, a ne negativnu stopu. Prema tome, nije samo to uzrok smanjenog nataliteta. Možemo da se nadgornjavamo do ujutru kada je ovo pitanje, nemate argument.

Nemate argument. Pročitajte Pravilnik o dijetetskim namirnicama pa ćete videti gde se svrstava dečija hrana, šta tu sve potpada i kakve zloupotrebe mogu...

(Srđan Nogo dobacuje.)

U zakonu ne piše... Malo proširite vidike pa možemo da razgovaramo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković, zajedno narodni poslanici Milan Lapčević, Gorica Gajić i Dejan Šulkić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Član 10. stvara preduslove za prestanak mogućnosti refundacije PDV-a za kupovinu hrane i opreme za bebe. Pošto ne vidimo jasnu alternativu u ovom predlogu zakona, i koju to drugačiju politiku Vlada misli da vodi, mi smo predložili brisanje i ovog člana.

Moram da se osvrnem na diskusiju koja nas je uputila na stručnu literaturu, da mi sad treba da proučimo neke dijetetske proizvode i slične stvari. Lepo je to, ali mislim da je za ovu raspravu sasvim dovoljno pogledati zakon i diskutovati o onome što piše u zakonu i onome što Vlada hoće da obriše. Vlada hoće da obriše tu jednu jedinu meru koja je govorila o pravu na povraćaj PDV-a za bebu starosti do dve godine. Znači, za bebu starosti do dve godine, i to kaže – u prvoj godini starosti do 40.000 dinara, u drugoj godini starosti za 30.000 dinara.

Evo, kako ćemo sad? Poslanica je govorila o tome kako ćemo da diskriminišemo bebu, odnosno sad već dete starosti tri godine i jedan dan. Evo ovaj zakon to radi, diskriminiše. Negde je morala da se povuče granica, i ovaj zakon je povukao tu granicu.

Ali mi ne znamo šta menjamo. Imamo najavu brisanja ovoga, a nemamo najavu šta će da se uradi. Imamo najavu donošenja zakona. Najava traje već dve godine i nema rešenja. Pozivam vas, ako ne znate kako, uzmite naš predlog zakona o finansijskoj podršci porodicama sa decom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Po amandmanu, narodni poslanik Srđan Nogo, podnosilac amandmana. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Opet, kao i prethodni amandman, ovaj član zakona stvara preduslov za ukidanje povraćaja PDV-a.

Pazite, bio sam malo i ohrabren izlaganjem narodnog poslanika gospodina Arsića, zato što sam pročitao u obrazloženju ovoga zakona da zakonodavac predviđa da nadomesti ovu meru merama socijalne politike, ali gospodin Arsić je, verovatno znajući nešto što ja ne znam, možda je on video taj zakon za koji niko ne zna da postoji, iskreno sam se ohrabrio zbog toga jer verujem u tu mogućnost s obzirom na to da je bitan član vladajuće većine rekao da će to biti mere populacione politike, a ne mere socijalne politike. S tim mogu da se složim i to mogu da opravdam.

Međutim, posle njega nas narodna poslanica iz iste poslaničke grupe ponovo vraća na mere socijalne politike kada daje primer platežne moći neke porodice. Pazite, mi moramo da shvatimo da nema važnijeg problema od nataliteta. Slažem se. Gospodin Martinović je u petak pokazao zavidno poznavanje sajta Srpskog pokreta Dveri i naših aktivnosti kada je koristio naš sajt i našu kampanju protiv udžbenika o promociji seksualnog obrazovanja, pa i vas upućujem da vidite oko pronatalne politike sajt našeg pokreta i celokupnu našu angažovanost na tom pitanju, jer porodica je vrlo bitna stvar kod nas.

Znači, tu možete da dođete da pogledate i da se informišete kako mi predlažemo i kako se u svetu, celokupnom svetu, na koji se i vi pozivate veoma često, bore za porodične vrednosti. Ne možete stavljati to kao meru socijalne politike, već kao meru populacione politike. Bez obzira na to što i Švedska i Norveška imaju te probleme, moramo da kažemo da ovde porodice teško žive i moramo da olakšamo ljudima koji žele da imaju decu i koji dobijaju decu. To ne

sme da bude jedina mera, ali ne smemo da ignorišemo tu meru. Nije nikakav veliki trošak za pronatalnu politiku, s obzirom na probleme koje ima. Hajde da vidimo kako to da uradimo svi zajedno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Pa dobro, već nekoliko amandmana postoji gde se širi jedna tema, ali moram da vam skrenem pažnju. Porez na dodatu vrednost je nešto neljudsko. To je sistem koji nema humanosti. To mora da se zna, jer se oporezuje potrošnja. Porez na dodatu vrednost se ne plaća za vazduh i za pojedine lokacije, gde se šetate. Industrijski proizvodi, poljoprivredno-prehrambeni proizvodi, sve je u sistemu PDV-a.

Mislim da je dobro rešenje što u ovim izmenama ostaju i dalje neke povlastice, mogućnost povraćaja. Što je netipično za sistem PDV-a, to mora da se kaže. Ako se ovo prelazno stanje završava tako da se vraćamo na klasičan sistem PDV-a, onda mora da se nađe neka alternativa, da li u toj socijalnoj politici ili, najispravnije, društvena briga o deci, gde se nadomeštava ovaj trošak i daje mnogo više, mnogo više.

Mislim da u tom smislu treba da se krećemo kada pričamo o PDV-u. Porez na dodatu vrednost je nehuman sistem. Svi su u lancu potrošnje poreski obveznici. I tačka. Postoje te dve stope. Tačka. Ponavljam, možeš slobodno da dišeš vazduh i da ne plaćaš PDV, i nekim livadama da se šetaš koje nisu obuhvaćene, a drugo je sve obuhvaćeno sistemom PDV-a. Na sve se plaća PDV. Dobro je što ne narušavate neki sistem gde ste dali pravo na povraćaj...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Reč ima narodni poslanik Vesna Rakonjac, po amandmanu.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege, evo da se vratimo ponovo na izlaganje mog uvaženog kolege.

Populaciona politika je nešto što je prioritet naše vlade. Idemo korak po korak, mislim u dobrom pravcu. Zakon koji sledi, o finansijskoj podršci porodici sa decom, spada i u populacionu i u socijalnu politiku jedne države. To morate da shvatite. Znači, to je prvo i osnovno.

Drugo, ne znam na koji način drugačije da vam objasnim da sve ostaje isto dok se novi zakon ne donese. Vaši predstavnici sede u odboru kojim ja rukovodim, to je Odbor za rad, socijalna pitanja, društvenu uključenost i smanjenje siromaštva. Ovaj zakon će svakako doći na red i prvo će ići na Odbor. Prema tome, neka ga dobro iščitaju, neka stave svoje primedbe pa ćemo onda razgovarati o nečemu što nam predstoji.

A sada, mislim da je najbolje rešenje bilo 2012, kada smo izašli u susret porodicama koje planiraju decu, a ovo je drugi korak, koji je, mislim, još bolji. Prema tome, dajte vremena da svi zajedno uradimo nešto dobro za naše porodice.

Ali kad je populaciona politika u pitanju, treba razmišljati i šta je s onim mladim ljudima koji ne ostvaruju bračne zajednice pa nam se granica rađanja pomerila sa 22 na 30 i 40 godina kod žena i muškaraca, šta se dešava sa tim izgubljenim generacijama i gde su njihova deca koja su već sada trebalo da budu u prvom, drugom, trećem ili četvrtom razredu osnovne škole. A to je, nažalost, posledica pogubne politike koja je vođena od 1985/1986. pa do 2012. godine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li se neko javlja za reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marjan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Radi efikasnijeg rada, dame i gospodo, ja ću odustati od obrazlaganja ovog amandmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i zajedno narodni Poslaničkog kluba Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Pa evo još jedan razlog zašto smatramo da je najava ukidanja refundacije PDV-a za kupovinu hrane i opreme za bebe, ovako kako je predviđeno ovim zakonom, loša i zašto se mi protivimo tome.

U članu 12. se govori da pravo na refundaciju PDV-a za dobra i usluge nabavljene do dana početka primene Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom kojim se uređuje jednokratna isplata novčanih sredstava na ime kupovine opreme za bebe može se ostvariti i tako dalje. Ali vi najavljujete zakon o finansijskoj podršci porodicama sa decom koji predviđa jednokratnu novčanu isplatu na ime kupovine samo opreme za bebe, a ova refundacija koja

sada važi u zakonu je, kaže, refundacija PDV-a za kupljenu hranu i opremu za bebe.

Znači vi već ukidate ceo ovaj jedan deo troškova za plaćeni PDV na hranu za bebe koji je mogao da se povrati i ostavljate samo opremu za bebe, i onda će se verovatno napraviti neka računica i isplatiti ali samo za opremu za bebe, a ne za hranu za bebe. I umesto da prihvatite amandman da se smanji stopa poreza na hranu za bebe, pa nek napravi napor Poreska uprava i definiše šta je to po ne znam kom pravilniku, ne, neće Poreska uprava ničim da se opterećuje, videćemo kasnije u Zakonu o Poreskoj upravi kako to Poreska uprava misli da radi, vi ovde najavljujete ukidanje mogućnosti povraćaja PDV za hranu za bebe i to stoji u ovom zakonu. Pročitajte ga pažljivo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Đurišiću.

Reč ima podnosilac amandmana, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Pa ista je rasprava koju vodimo vezano za poslednja tri amandmana. Opet, pohvalio bih, mislim da smo približili stavove u usmenom izlaganju predstavnice SNS-a koja je poslednja govorila, međutim, morate da shvatite da mi reagujemo na osnovu onoga što piše, i kada pročitamo Obrazloženje zakona, kada pročitamo vaše namere, imamo razloga za zabrinutost.

Evo, prethodni govornik je citirao šta vi planirate. Vi planirate jednokratnu isplatu novčanih sredstava po tom zakonu. Molim vas, ja vam kažem šta piše u zakonu i u Obrazloženju, i to je razlog za zabrinutost, a pritom u ovom trenutku nemamo taj vaš predlog zakona, već samo imamo da se pozivate na mere socijalne politike.

Mi smatramo da je to loše. Ali ako ste spremni za dijalog i konstruktivnu raspravu, jer mislim da ovo pitanje prevazilazi pitanje naših političkih razlika i razlika ko kojoj stranci pripada. Ja to mogu da pozdravim, ali je na vama ta inicijativa jer vi vršite vlast i vi ste vladajuća većina. To nije do nas.

Sa naše strane imate pruženu ruku, ali na osnovu onoga što možemo da pročitamo, mi imamo razloga za zabrinutost.

Vidite, vi ste otvorili neke teme koje takođe mora taj budući zakon o podršci porodici, mislim da nam pre svega to treba, da otvori – i zašto se odlaže rađanje, i zašto nedovoljan broj žena doji, i zašto imamo veliki broj razvoda, odnosno zašto brak u Srbiji u proseku traje samo trinaest i po godina, i ogromne statističke probleme koji utiču na naše porodice.

Ja ću vam dostaviti indeks kvaliteta porodičnog života koji je uradio Luka Volonte, čovek koji je održao pozdravni govor kada je SNS dobila status posmatrača u Evropskoj narodnoj partiji pre nekoliko godina. Taj čovek je uradio indeks kvaliteta porodičnog života u 44 zemlje; mi smo tu na začelju. To su ozbiljni problemi i vi snosite odgovornost, već pet godina vladate Srbijom.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac. Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege, stvarno više ne znam kako da vam objasnim da roditelji neće biti oštećeni. Malopre kada sam vam rekla pročitajte do kraja, pročitajte do kraja znači za kupovinu opreme za bebe; kupovinu, znači ne samo povraćaj PDV, nego kupovinu opreme za bebe, komplet. To je mnogo više nego povraćaj PDV-a. To je jedna stvar. Prvo to.

Drugo, zakonom o finansijskoj podršci porodici sa decom planiraju se određena novčana sredstva koja će porodice sa decom dobijati u kontinuitetu. Prema tome, tu ide i nadoknada za dečiju hranu i sve ono što je potrebno za normalan rast i razvoj dece školskog, predškolskog uzrasta i dalje do njihovog punoletstva. To morate da shvatite.

Videćemo kakav će zakon biti. Kada dobijemo zakon, onda predložite amandmane na ono što vam se ne sviđa, pa ćemo onda razgovarati o tome. Ovako možemo da pričamo do sutra. Bitno je da roditelji u ovom trenutku neće biti oštećeni kao što su 2001. godine bile oštećene sve majke sa rođenim trećim, četvrtim i petim detetom jer im je trajno ukinut dečiji dodatak zarad jednokratne pomoći. Tada se niste setili da se bunite i toliko brinete. To je prošlo onako glat.

Zašto sada to licemerje? Jednostavno, molim vas, ja sam vas pažljivo slušala. Ono što je najvažnije, ovo je bolje od onoga što je bilo kada nije bilo povraćaja PDV-a. Ovo će biti sada bolje od ovoga sa ovom komplikovanom administracijom.

Treba da promovišemo dojenje kao jedan od najboljih načina ishrane dece, a ne da promovišemo raznorazne zamene i mlečne formule. Treba da naučimo naše majke da spremaju domaće kašice, kod kuće. Tako se najpravilnije hrane bebe, a ne instant pa da se brinemo da li ima pesticida ili nema pesticida. A kad smo kod toga, jedne su norme za količinu pesticida u sirovini, a druga je norma, mnogo stroža, u dečijoj hrani. Tu je došlo do raskoraka koji smo imali u prethodnom periodu; i nikog ne možemo da optužimo, svi su radili po pravilima.

Znači, jedni su kriterijumi za količinu pesticida u voću i povrću za ljudsku ishranu, a drugi su, mnogo stroži, u dečijoj hrani. Onaj čovek nije mogao da sanja da mora da uzme namirnice sa mnogo nižim vrednostima. Prema tome, to su opasnosti koje vrebaju i mlade roditelje i mlade majke.

Treba da promovišemo zdravu, pravilnu ishranu, a ne deci da dajemo instant hranu. Treba da budemo majke i da pripremimo to u svom domaćinstvu, da bude oplemenjeno i ljubavljivo i svim onim što je potrebno za dete. Tako ćemo razvijati pozitivne navike kod deteta u ishrani. Tako ćemo izbeći i gojaznost. Tako ćemo naučiti decu da konzumiraju voće a ne voćne sokove, povrće a ne instant kašice. Ali majke treba da se prihvate varjače i da

spreme tu dečiju hranu. E to je ono što mi treba da promovišemo na svakom koraku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate... Imate minut i 38.

Po amandmanu, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ja sam 2001. godine bio na prvoj godini Pravnog fakulteta, ne znam gde ste vi bili kada se to dešavalo i kada su se zakidale porodilje. To je pitanje pre svega za vas, a ne za mene.

Dalje, sve što ste rekli, nigde ne piše. Znači, nigde ne piše to u ovome predlogu. Kako ja da znam šta je vama u glavi? Ja zaista nisam vidovit. Pričam samo na osnovu onoga što piše, na osnovu onoga što ste nam analogno dostavili. Da li toga negde digitalno u vašim glavama ima, ja to ne znam, ali pričam na osnovu dokumentacije, na osnovu zakona i na osnovu vaših obrazloženja. Molim vas lepo, shvatite to.

I još jedna stvar. Sve se ja slažem što vi pričate, ali prvi korak jeste da ljudi u Srbiji nemaju da prežive. I mi moramo znatno da pomognemo sve porodice u Srbiji, naročito one koje imaju malu decu i koje žele da imaju malu decu. Ovde se vrlo teško živi. I mnoge majke bi mnogo više vremena posvećivale svojoj deci, i treba da posvećuju, to su dobre žene i bore se za decu, ali znate u kakvim uslovima rade – ako uopšte imaju posao – u robovskim uslovima. Nemojte da se pravimo naivni. Žene koje ovde rade u Skupštini, zamislite koliko rade, 20 sati bez prestanka; kad će da idu kući? Što o tome ne mislite?

I kako mi da verujemo ovoj vladi kada ona promovise gej paradu a ne promovise porodične vrednosti? Pa, molim vas.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac. Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Meni najmanje možete da spočitavate. Rodila sam treće dete 2001. godine i ja sam jedna od tih majki koja je ostala bez dodatka za treće dete.

(Narodni poslanici aplaudiraju i govore: Bravo!)

Znači, devedesetih godina, koje su bile sumanute, rađala sam prvo, drugo, i 2001. godine treće dete. Za sve to vreme završila sam fakultet, specijalizaciju i užu specijalizaciju. Znači, majka, ako želi, ona i može. Prema tome, meni najmanje možete da spočitavate za to.

A šta je nama u glavi, mi to i prezentujemo. Zato vam i kažemo – imajte poverenja. A to što piše, pročitajte konačno do kraja. U Srbiji se uvek teško živelo. U Srbiji su uvek porodice teško živele.

Prema tome, jasno i glasno piše – neće biti ukinut povraćaj PDV-a dok ne stupi novi zakon na snagu. Prihvatite to već jednom. Znači, u Srbiji se teško živelo, živi se teško i danas, ali živeće se bolje sa Srpskom naprednom strankom i ovom vladom.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja gledam čudesnu alhemiju. Deo opozicije, ne ovaj deo koji je glasan, gde otprilike provejava da bi oni da se smanje uplate u budžet al' da se povećaju isplate, da se emituju prava ali bez obaveza. Ta čudesna alhemija u ove rane jutarnje sate podstakla me je na to da kažem da taj deo opozicije, svaka čast ovom kreativnom delu, ali ovaj kreirani, spolja kreirani deo opozicije nije u pravu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 12. amandman je, na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika, podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastani deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, narodni poslanik Marijan Rističević, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: U članu 13. govorite o članu 38, gde 2017. godinu zamenjujete 2018. godinom. Znači, opet produženje roka. Ali ovde je interesantno iz kojih razloga. Lepo ja rekoh pre više sati da se vi ponašate kao da se igrate predloga zakona ili onog kako mali Perica zamišlja Vladu.

Vi ovde govorite o obrascu – na osnovu podzakonskog akta uređen je poseban obrazac pregleda obračuna PDV-a, Obrazac POPDV, i šta on sadrži nije važno, uglavnom, tražite produženje godinu dana ove odredbe zato što želite, kako kažete, odložiti početak podnošenja pregleda, tj. produžiti period za pripremu obveznika PDV-a i u okviru tog perioda preispitati sadržinu obrasca.

Dakle, vi ste doneli obrazac na osnovu podzakonskog akta i sad stavljate taj obrazac u opticaj da vežbate malo, da vidite... ne razumemo zaista šta? Šta to treba da se preispita? Valjda ste vodili računa da prvo podzakonski akt bude u skladu sa zakonom, pa onda iz tog podzakonskog akta da dođe obrazac koji je, opet, u skladu s tim. I šta vi sad ima da proveravate još godinu dana, da preispitujete sadržinu obrasca? Jeste li vi donosili taj obrazac ili vam ga je neko donosio pa ga sada preispitujete? Ako ste vi doneli taj obrazac, valjda znate, i trebalo je da znate pre nego što ste ga pustili u opticaj, da li je to dobro ili nije dobro.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima podnosilac amandmana, narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću uporno, do poslednjeg amandmana, makar u skraćenoj verziji, pokušavati to da obrazložim, za razliku od ovih, gospodina Radulovića, gospodina Živkovića, mog kolege poljoprivrednika, koji, izgleda, imaju preča posla i ne brane svoje amandmane. Mora da Džordž Soroš ima neku zabavu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: U članu 14. govorite o primeni ovog zakona, odnosno određenih odredaba ovog zakona. Odmah ću da pređem na ovaj 2. stav, gde ste rekli: „Odredbe člana 9. ovog zakona“, a to je PDV na bebi-opremu i na hranu, „primenjivaće se od dana početka primene zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom kojim se uređuje jednokratna isplata...“

Ovo je zaista neverovatno, da vi u zakonu pišete da će se neka odredba primenjivati do primene zakona koji još nije ni video Narodnu skupštinu, ne znamo da li je Vladu. Ljudi moji, pa šta vi radite? Šta vi radite da pišete da će se primenjivati, do kad? Niti znate da l' će se ovaj zakon ovako zvati, šta će on sadržati, da li će biti ikada donet. Ovo ne mogu da verujem.

Još ste rekli da naš amandman ne prihvatate zato što su ovim zakonom određeni optimalni rokovi. Šta je to optimalno i koji je to uopšte rok ako se kaže ovo će se primenjivati do nečega što uopšte ne postoji? Još tražite od nas da vam verujemo, da verujemo na reč da ćete vi doneti neki zakon.

Kad god neko iz Vlade Aleksandra Vučića kaže „treba da nam verujete“, ja se setim Vučićevih izjava da niko neće smanjivati penzionerima penziju. Celu kampanju je to pričao; kako se dočepa vlasti, prvi posao koji mu je bio bilo je otimanje dela penzije. I takvoj Vladi da verujemo da će nekada doneti zakon? Ali pravno ...

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima podnosilac amandmana, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Toliko pominjano poverenje, vi treba da verujete vladajućoj većini – to smo čuli iz usta poslanika vladajuće većine, a očigledno i iz ovog člana predloga zakona, da će se ovaj član primenjivati dok ne donesemo novi zakon.

Vidite, to je upravo ono što uliva nepoverenje. Primenjivaće se zakon dok se ne donese neki zakon koji će se ko zna kad doneti, jer nije još ni prošao Vladu i ne znamo sadržinu tog zakona ali treba da verujemo da će to biti dobar zakon. Zaista neverovatno. Kako možemo da imamo poverenje? Samo na osnovu tih činjenica, odnosno na osnovu onoga što ste izgovorili u Skupštini mi apsolutno ne možemo da vas smatramo ozbiljnim, a kamoli da imamo poverenje.

Drugo, možemo da se držimo jedino onoga što ovde piše, a ovde ništa od toga što vi kažete ne piše. Ovde piše – jednokratna isplata. To je jedina stvar. Moram da se držim onoga što je napisano u samom obrazloženju ovog zakona. Voleo bih da imam nešto crno na belo na papiru, jer, shvatite, pisana stvar je ono što je relevantno. Vi još niste to usvojili ni na Vladi, niti smo mi videli kako to izgleda negde u javnosti, niti je to ušlo u Skupštinu. Kako onda možemo da pričamo o zakonu?

Vi se pozivate na – verujte Srpskoj naprednoj stranci. Kako da verujemo? Ja bih voleo. Ponavljam, ovo nadilazi i Dveri, i ovaj saziv Parlamenta, i mene lično, i sve nas ovde lično, i samu ovu vladu; to je iznad politike i iznad naših međusobnih sukobljavanja.

Međutim, sve ono što vi radite je zabrinjavajuće. Znae, mere pomoći porodici, pa to je daleko i široko obuhvaćeno. Martinović prati naš sajt, on može o tome da priča. Evo, imamo procenitelje nepokretnosti pa banke izbacuju ljude, porodice iz domova i mi donosimo zakon da olakša bankama. I tu je porodica i porodična politika, shvatite. Nemate predstavu šta znači porodica.

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme, kolega Nogo.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani poslanici, mislim da je jako važno istaći jednu stvar, da je zakon o finansijskoj podršci bio na Vladi i upućen prema Skupštini u prethodnom sazivu, a onda je zbog izbora taj zakon bio vraćen. Jednostavno, to je takva procedura; svaki put kada se raspišu izbori, svi zakoni koji su u proceduri budu vraćeni.

(Narodna poslanica Vjerica Radeta dobacuje.)

Samo da završim, ja se izvinjavam, vrlo je važno, jer nekoliko desetina puta tokom rasprave bilo je rečeno da tog zakona nema. Taj zakon bi trebalo u prvoj polovini 2017. godine da bude ponovo u proceduri.

(Narodna poslanica Vjerica Radeta dobacuje.)

Danas ga nema, al' je bilo rečeno da ga nije ni bilo. Kažem, u ovom trenutku ga nema u proceduri, ali je bio u proceduri.

Ima još jedna važna stvar. Ako instrument koji se odnosi na jednokratnu podršku ne bude u tom zakonu nastavio potpuno da egzistira, ova postojeća formulacija „do trenutka dok se ne usvoji“, ako ne bude bilo jednokratne pomoći, i dalje se nastavlja ova ista situacija kakva je bila u prethodnim godinama. Tu nema apsolutno nijedne dileme.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac, po amandmanu.

VESNA RAKONJAC: Samo još jednu rečenicu. Da li vi nama verujete ili ne verujete, to je vaša stvar. Građani Srbije veruju vladi Aleksandra Vučića i Srpskoj naprednoj stranci. (Aplauz.) To su pokazali na izborima, procentualno deset puta više nego vama. Prema tome, mi verujemo narodu, narod nama i odlično se slažemo.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Mi smo tražili brisanje stava 2, o kome se i dosada najviše govorilo, upravo zato što je potpuno nepotreban, prema našem mišljenju, jer govori isto ono što govori i član 12, a to je, i to smo više puta ovde čuli, kako će pravo refundacije na povraćaj PDV-a za hranu i bebi-opremu moći da se ostvari do donošenja novog zakona. Onda čak slušamo komentare kako, evo, mi ne znamo šta piše u tom zakonu, a tamo piše ovako ili onako.

Ne znamo, zato što taj zakon nije bio u ovde u Skupštini, ministre Nedimoviću. Ne znam odakle vama informacija, jer vi u prošlom sazivu niste bili ministar, niste bili ni poslanik. Nije taj zakon ovde došao. Možda ga je Vlada poslala trećeg, šestog, ne znam ni ja kog marta, pre nego što je Skupština raspuštena. Možda tada. U tom trenutku, sasvim sigurno, niko nije mogao da vidi.

Ali ako je zakon bio napisan, mislim da ste onda nama dužni objašnjenje – od 11. avgusta, kada je formirana ova vlada, do danas, 28. decembra, u četiri ujutru, šta je to vas sprečilo da ponovo isti taj zakon, koji je Vlada već usvojila, prošla raspravu i sve to, znači pre četiri i po meseca, pošaljete u Parlament zajedno s ovim zakonom ovde, pa da vodimo neku kompetentnu diskusiju, možda da glasamo za taj zakon.

Tražimo ovde četiri meseca da se donese zakon. I Vlada kaže... Nije rekla to što ste vi rekli. Rekla je – sad ćemo da formiramo novu radnu grupu pa ponovo da radimo novi zakon. Imam odgovor od Ministarstva, od ministra Vulina. Nemojte vi meni da mašete, imam odgovor. I to je istina, a ono što vi govorite nisu istine.

Šta vam je bio problem, ako postoji taj zakon, u tom obliku, da ga ponovo predložite?

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem.

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, porodice sa decom zaslužuju zaštitu države, da ih država štiti. Kao što građani štite svoju državu, i treba da je štite.

Ovi poreski zakoni, Zakon o akcizama služi za to da i naši najstariji, koji se ovde najčešće spominju, imaju pravo na dostojanstvenu starost.

A oni zaslužuju sledeće: zaslužuju veće penzije, ali da se do njih dođe većom proizvodnjom i generacijskom solidarnošću u toj većoj proizvodnji.

Penzije se proizvode. Veće penzije svi zajedno moramo da proizvedemo. Naši najstariji nisu zaslužili da penzije primaju po receptu malog Pernara iz Čačka, naštampanim novcem, koji bi ih poslao u redove za ulje, brašno, mleko i koji im bi penzije sveo na dva evra. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Milan Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Pa da, ovo je član koji kaže da zakon stupa na snagu 1. januara 2017. godine. S obzirom na sve ove amandmane koje smo podneli na prethodne članove, ovo je potpuno logično. Zašto? Zato što smatramo da nije bilo razloga za promenu ovog zakona, a pogotovo ne na ovakav način kako ste vi predložili.

Samo da vam skrenem pažnju na jedan detalj. Vi očigledno radite ovo sve po nalogu EU, jer tamo se otvaraju neka poglavlja pa vas upozoravaju prema tim poglavljima šta treba da se radi. Onda vi nekritički idete u te promene, a ovde i kada naiđe neka ozbiljna argumentacija zašto se nešto radi ili ne treba da se radi, imamo otprilike taj odgovor – direktiva EU, proces integracije i nešto što liči na to.

Ja moram samo da vam skrenem pažnju, vi ste u obrazloženju ovog predloga zakona napisali jednu rečenicu gde postoji, kažete, opasnost od dvostrukog oporezivanja. Opasnost dvostrukog oporezivanja ili izbegavanje dvostrukog oporezivanja postoji samo kad je u pitanju porez na dobit pravnog lica i, eventualno, kod poreza na imovinu. Kod PDV-a ne postoji ta kategorija. Znači, taj termin ne postoji. Jer ako bi se desilo da je za jednu istu uslugu na dva mesta plaćen PDV, onda postoji povraćaj na domicilnoj teritoriji. Ali vi ste iskoristili i tu floskulu, računajući da ljudi ne znaju o čemu se radi, da progurate ovo ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću. Vreme.

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić.

Na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa, član 163. stav 4. Poslovnika.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PORESKOM POSTUPKU I PORESKOJ ADMINISTRACIJI (pojedinosti).

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Pisanim putem amandman na član 26. povukli su narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i mr Marko Milenković.

Primili ste izveštaje Odbora.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovaj uvodni član je vrlo važan, jer pokazuje arhitekturu zašto se ovo menja. Ovo se opet menja zbog nečega, a ja moram da vam skrenem pažnju – i kad su se donosili ovi propisi, ja sam tada upozoravao predlagača zakona, u to vreme, kakvi će problemi biti ako se prave dupli poreski organi i koje sve posledice mogu da budu. I tad me nisu slušali, a znam da me i danas vi ne slušate.

Ali da vam samo skrenem pažnju, vama iz Ministarstva koji ipak nešto i znate. Ova kategorija koju vi koristite u zakonu, a to je izvorni javni prihod jedinice lokalne samouprave, taj termin ne postoji. Zašto ne postoji? Zato što vi ne znate da postoji Zakon o finansiranju lokalne samouprave. On kaže ovako – izvorni prihod...

Zapamtite, ovo sve što radite u suprotnosti je sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi. Izvorni prihod je nešto što pripada jedinici lokalne samouprave. Ona je slobodna i da odredi, slobodna je i da naplati. Ne može da bude drugostepeni organ neka komisija pri Ministarstvu finansija. Ulazite u ono što je lokalna samouprava i što je zagarantovano. To sam ja pričao i onom Dinkiću; nije shvatao, nije želeo da čuje. A ovom promenom, gde drugostepeni postupak iz područnih jedinica vraćate navodno u Ministarstvo finansija, napravićete još veću štetu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović, zajedno

narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka i narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Radi se zapravo o članu 3. koji se menja članom 2. koji smo mi želeli da brišemo, a član 3. kaže: „Ako ovim zakonom nije drukčije propisano, poreski postupak se sprovodi po načelima i u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak, odnosno u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje inspeksijski nadzor.“

I da nismo bili mišljenja da treba predložiti brisanje svih predloženih članova, svakako bismo predložili brisanje ovog člana, zato što nema potrebe, i jedanput sam ovde raspravljala već o supsidijarnoj primeni Zakona o opštem upravnom postupku i prosto je nepotrebno da se u nekom drugom zakonu kaže da će se primenjivati te odredbe koje su, naravno, obavezujuće.

Vi ne prihvatate naš amandman, zato što kažete da se navedenom izmenom vrši usklađivanje sa Zakonom o inspeksijskom nadzoru, koji je počeo da se primenjuje 30. aprila 2016. godine. Ako je ovo zaista razlog zbog čega tražite ove izmene, onda je pitanje, koje smo već postavljali kada su neki drugi predlozi zakona bili u pitanju – šta ste radili od 30. aprila 2016. godine do danas? Da li je u tom periodu postojao pravni vakuum? Da li je nadležni državni organ mogao išta da radi u tom periodu?

Dakle, ako nije ovo što pitam da li je, onda je ovo nepotrebno. A ako insistirate na ovome, onda znači da je država bila u problemu, da pola godine nisu mogle funkcionisati određene službe zato što nije bio upodobljen ovaj član 3, kojim to sada radite.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS, narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović i narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Ja jedva nađoh, gledajući ovaj član 11. koji se menja članom 3, šta je to promenjeno, kad ono već u prvom redu: „Poreska uprava, u okviru poslova državne uprave, vodi prvostepeni“ – pa ste onda precrtali 'i drugostepeni' – „poreski postupak“. To je suština promene ovog člana.

Mi mislimo, i govorili smo i u načelnoj raspravi o tome, da to ne bi bilo potrebno čak i da nismo mislili, opet ponavljam da nam ne treba ovaj zakon. Vi kažete da naš amandman ne bi mogao biti prihvaćen zato što, umesto dosadašnjeg drugostepenog poreskog organa obrazovanog pri Poreskoj upravi, ta nadležnost drugostepenog organa propisuje se Ministarstvu finansija kao nezavisnom organu za rešavanje u drugom stepenu u poreskom postupku.

Izvinite, ko garantuje i u odnosu na koga je Ministarstvo finansija nezavisno, a u odnosu na koga je Poreska uprava bila zavisna? I opet pitanje da li ste vi trpeli da se radi nešto nezakonito, jer ovim što nam sada objašnjavate pokazujete, zapravo, da niste radili u skladu sa zakonom, da niste imali nezavisan organ koji je radio kao drugostepeni. Onda moramo da se pitamo kako je moguće da je Vujović i danas ministar ako vi sada otkrivete da je u okviru Ministarstva finansija i Poreskoj upravi rađeno nešto što nije u skladu sa zakonom. Ako nisam u pravu za ovo što sam rekla, onda je izmena ovog zakona i ovog člana apsolutno nepotrebna i suvišna.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Reč ima podnosilac amandmana, narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo, s obzirom na to da je kasno, bolje reći rano, ja ću dati moj doprinos i skratiti ovo obrazloženje amandmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima podnosilac amandmana, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Zaista se postavlja pitanje... Kroz ceo zakon se provejava ta devolutivnost, znači da se kao drugostepeni organ više ne uzima Poreska uprava već Ministarstvo finansija.

Vrlo je zanimljivo, kaže – Ministarstvo finansija kao nezavisni organ, drugostepeni organ. Kako je to moguće kada je Poreska uprava organ uprave u sastavu Ministarstva finansija? Vrlo je to diskutabilno i zanimljivo. Znači, čemu ta zakonska izmena? Ne vidim da je na neki način bilo kome dodatno zaštićeno pravo zato što je drugostepeni organ Ministarstva finansija. Moglo je da ostane i onako kako je dosada bilo. U najgorem slučaju, zašto ne bi svi upravni akti države bili podvrgnuti upravnom sudu? Naravno, mislim da je ovde Poreska uprava kao prethodno rešenje bilo bolje. Ali dobro, vi ste tako izabrali. Možda nalaže EU, zaista toliko već kompetentan za EU nisam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kad neko kaže da je to Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji, svi pomisle da je to zakon koji reguliše porez. Nije, ovo je običan upravni zakon koji reguliše naplatu poreza. Ništa više.

Da li...?

(Vjerica Radeta: Kome ti to, Veroljube, objašnjavaš?)

Da, objašnjavam, jer sam čuo i neke stvari koje baš nešto i ne shvatam. Zato hoću nešto da raščistim.

Da li Poreska uprava treba da rešava u drugom stepenu protiv rešenja svojih organizacionih jedinica? Ja mislim da ne. Zato što organizacione jedinice rade na osnovu stava i mišljenja Poreske uprave Republike Srbije.

(Vjerica Radeta: Od kada to misliš?)

Zašto to ne bi radilo Ministarstvo? I u mnogim drugim upravnim postupcima mnoga druga ministarstva to rade. Nije ovo nikakva vruća voda. Zadiranje u nezavisnost i samostalnost lokalne samouprave – vrlo diskutabilno pitanje. Postoje izvorni prihodi, slažem se. Visina i način oporezivanja po jedinicama lokalne samouprave određeni su Zakonom o finansiranju lokalne samouprave, ali da bi to ostvarila lokalna samouprava, ona mora da primenjuje Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

E sad zamislite da, recimo, jedna lokalna samouprava drugačije tumači Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji od komšijske lokalne samouprave. Je li to jedinstvo pravnih propisa i pravnih akata u Republici Srbiji? Jeste po zakonu, u sprovođenju nije. A isti se zakon primenjuje za naplatu i republičkih poreza i lokalnih poreza na celoj teritoriji Republike Srbije. Samo lokalne samouprave imaju tu slobodu da u okvirima zakona koji im je odredila Republika određuju poreske stope, odnosno visinu poreza koju će da naplaćuju.

Tako da ja ne vidim šta je tu toliko sporno.

Pa dobro, znači, neko želi... Evo, ja ću da dam jedan klasičan primer zbog nedostatka Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Da je neki pravni subjekat bio predmet privatizacije, da je pre privatizacije bio zakon kojim se regulisalo povezivanje radnog staža, donet je, čini mi se 2002-2003. godine, da je to preduzeće na vreme prijavilo dugovanje koje ima prema Penzionom fondu i Fondu zdravstvene zaštite, da je Republika uplatila iz budžeta na račun Fonda, ali Poreska uprava ne kontroliše tu partiju na račun Fonda i tereti to isto preduzeće kao da mu duguje porez.

Tako to izgleda kada birokratija uhvati i neće da odstupi i ako je u suštini to preduzeće izmirilo preko budžeta Republike Srbije svoje obaveze prema fondu penzionom i zdravstvene zaštite. To su ti problemi na koje nailazimo, i koji su birokratske prirode, i zbog kojih ovakav zakon treba da se promeni.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 4. Amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, zajedno narodni poslanici DS i narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, žalosno je što mi u ovo nedoba raspravljamo o ovako veoma važnom zakonu, zato što ovi ljudi na koje se odnosi ovaj član i Zakon o poreskom postupku i administraciji u ovom trenutku, pretpostavljam, nisu budni.

Pošto ovaj član o kojem ja govorim reguliše kada prestaje poreska obaveza, ja ću da govorim o preduzetničkoj delatnosti i, da to shvatite, govoriću iz svog ličnog primera. Naime, ja sam četiri godine preduzetnik, kao vlasnik

agencije za marketing i konsalting i poreski sam obveznik; rešenjem Ministarstva finansija paušalno se oporezuje ta moja delatnost. Verujte mi da, pošto je tu meni poznata gospođa iz Ministarstva, sa kojom smo doduše i ranije imali ovakvu komunikaciju (vi ne možete da govorite), nije samo slučaj kod mene, već i kod mnogih mojih kolega koji se sličnom delatnošću bave, nismo dobili konačno poresko rešenje od trenutka kada smo registrovali našu delatnost.

Znači, od 2012. godine mi akontaciono plaćamo naše poreske obaveze, što, priznaćete, nije ni prijatno ni lagodno. Sada sam u situaciji, kao i mnogi drugi ljudi, neki iz drugih razloga, ja iz razloga što sam izabrana na funkciju narodnog poslanika i ne želim da budem u takvom sukobu interesa, da je ta moja delatnost trenutno zamrznuta, ali ja i u ovom trenutku dok razgovaram sa vama ne znam koja je, niti to zna moj knjigovođa, preostala eventualna obaveza koja nije do kraja poštovana.

Zato ne mogu da optužim poreske inspektore, koji su veoma savesni i odgovorni u Poreskoj upravi, odnosno u Filijali u Kragujevcu, koja je inače centralni deo za mnoge druge gradove, jer oni jednostavno čekaju iz Beograda da im se kompjuterski da kompletan obračun da mogu da urade konačno rešenja.

Tako da je to jedan problem kojim bi trebalo ozbiljnije da se pozabavite, jer ljudi u praksi imaju puno problema.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Iz istog razloga, zato što je previše rano, ja ću da skratim obrazloženje ovog amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 4. amandmane su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Mi smo u stvari samo hteli malo da pojednostavimo stvari. Dakle, smatramo da u slučaju prestanka poreske obaveze iz člana 23. stav 1. Poreska uprava ne treba da donosi nikakvo posebno rešenje o prestanku poreske obaveze. Kada poreska obaveza prestaje naplatom poreza, donošenje rešenja o prestanku poreske obaveze je neekonomično i neefikasno, suvišno. U pitanju je uvođenje nepotrebnog koraka u poreskom postupku, odnosno dodatno nepotrebno opterećujemo i radnike poreske administracije, trošimo i njihovo dragoceno vreme i stvaramo nepotrebne troškove za utrošak materijala i dostavljanje tih rešenja.

Što se samog zakona tiče, s obzirom na to da u pozadini imamo ministra Vujovića, mene nimalo ne čudi da u Obrazloženju zakona kao partnere,

da tako kažem, između ostalih, na čiju inicijativu je predložen ovakav zakon. Možemo da čitamo: Privredna komora Srbije, zapravo Marko Čadež, Američka privredna komora, Britansko–srpska privredna komora, Nemačko–srpska privredna komora, Francusko–srpska privredna komora i Ministarstvo privrede.

Mislim da je mogla mnogo šira da bude ova lista i da bi samim tim i zakon bio vrlo kvalitetan. Na kraju krajeva, i ministar Nedimović bi sigurno imao o ovome još nešto da doda. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji, izmene i dopune... Velika je šteta, zaista, što o ovom ne raspravljamo u neko normalno doba da nas poneko i čuje, pošto ljudi neće čitati stenograme, videće samo šta im donosite na kraju u zakonu. Ali zašto ovo sada posebno naglašavam? Vratću se samo na našu tvrdnju da nije trebalo menjati ni ovaj član 3, zato što se ne može smatrati da je neki organ u Ministarstvu finansija nezavisan a da je, opet, neki organ u okviru Poreske uprave zavisian.

Ali ono što je meni ovde bilo interesantno jeste to što jedan poslanik kaže da se dvadeset drugi put menja ovaj zakon. Dvadeset drugi put, bar sedam ili osam puta otkada je taj poslanik deo vladajuće koalicije i, zgranut, večeras kaže – kako možete vi...? Još se obraća pravnicima, što on nije. On je začuđen kako mi ne razumemo šta ovde piše i kako mi možemo da mislimo da je normalno da u okviru Poreske uprave bude i drugostepeni organ za poreski postupak.

Pa da li je moguće da je dvadeset dva puta mimo njega prošao ovaj zakon gde je ovo pisalo i da se tek sada toga setio, i to tako dramatično? Kraj sveta ako se ovo ne promeni! Ljutito što neko misli da Ministarstvo finansija nije nezavisno. Naravno da nije nezavisno, kao što nije ni taj drugostepeni organ koji je bio u Ministarstvu, u Upravi prihoda. I nije normalno da bude nezavisan; mora da bude, pre svega, zavisian od zakona. Onaj ko je na čelu organa mora takođe da bude zavisian od zakona, deo Vlade, mora da poštuje principe i politiku te vlade, a demagoške priče o nekakvim nezavisnim Marsovcima, to vežite više mačku o rep, jer to, prosto, ne postoji u životu i nikada neće.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Iz istog razloga kao i ranije, ja ću da skratim obrazlaganje ovoga amandmana, da što pre završimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 6. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović, prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno poslanici DS i narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine predsedavajući, ja bih vam skrenuo pažnju na Obrazloženje, strana broj 5. Kaže se ovako: „Članom 216. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni list SRJ“, broj 33/97 i 31/01 i „Službenik glasnik Republike Srbije“, broj 30/10) izričito je propisano da se za rešavanje u drugom stepenu ne može utvrđivati nadležnost u okviru organa koji je u upravnoj stvari rešavao u prvom stepenu.“

Znači, propis koji je poslednji put promenjen 2010. vas obavezuje da u 2016, a u 2016. je novi zakon o opštem upravnom postupku koji uopšte ne tretira ovo pitanje, čak ne daje ni definiciju šta je drugostepeni upravni organ.

Evo vidite na šta ste se vi pozvali. Bukvalno rečeno na propis koji ne postoji više, koji se ne primenjuje. Niste izvršili promenu kad se taj propis primenjivao i kad je bio na snazi. I zato ja kažem da neki nikada neće da shvate ovu operaciju, apsolutno nikada.

Eto, to je vama osnov za ovo igranje u 04.15 ujutru.

I sada da dođemo do ovog člana 29. U stavu 9. vi izražavate strah od krađe identiteta kod APR-a. Privremeno oduzet PIB, pa vraćen PIB. Pa čekajte, zar je moguće da ta manipulacija sa PIB-om do sada nije bila uopšte predmet regulisanja? Dovoljno je, sve sam vam rekao.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 7. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Veroljub Stevanović, narodni poslanik Aleksandra Čabraja, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Govorimo o članu 55, koji se, eto, kao menja. Kažem „eto, kao“ jer se suštinski ništa ne menja. U posljednjem stavu ovog člana se govori da, ako u postupku donošenja rešenja iz stavova 1–3. ovog istog člana utvrdi da podaci iz poreske prijave, poslovnih knjiga i evidencija ne odgovaraju stvarnom stanju, poresko rešenje o utvrđivanju poreza doneće se na osnovu procene poreske osnovice...

Ali – izuzetno, to je sad ta izmena – rešenje o utvrđivanju poreza Poreska uprava može doneti neposrednim odlučivanjem, kada je osnov za utvrđivanje poreza uvid u podatke iz evidencija nadležnih organa, bez prethodnog izjašnjavanja obveznika o činjenicama koje su od značaja za odlučivanje.

E sad, nagradno pitanje – pošto je moguće, izuzetno, da se rešenje o utvrđivanju poreza može doneti neposrednim odlučivanjem, ko je taj neposredni „odlučivalac“? Naravno, znam da nije dobar izraz, ali namerno karikiram. Ko je ta sila nebeska koja će to da radi? Je li iz Ministarstva, koje je nezavisno? Je li iz Poreske uprave, koja je nezavisna?

Jedan kolega ovde misli da je zavisna. Samo nikako da saznamo ko će snositi odgovornost, bar zašto se poslednjih pet godina, a očigledno se mnogo duže radilo na nezakonit način, sa organom u okviru Poreske uprave koji nije bio nezavisan, i kako je moguće da to nije ovoliko godina primećeno? Kako je moguće da, u najmanju ruku, sada aktuelni ministar finansija ne podnese ostavku kad mu jedan od poslanika iz vladajuće koalicije skreće pažnju da je, zapravo, radio nelegalno?

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj član je jedan izuzetan član i pokazuje pravo lice ove vlade – kako ona sistematski uvodi pravnu nesigurnost u pravni sistem Srbije, umesto da radi obrnuto.

O čemu se radi?

Imate jedan član, 55, četiri stava koja govore o tome kako se donosi poresko rešenje o utvrđivanju poreza. I onda se sada predlaže uvođenje novog stava, koji počinje rečju – izuzetno: „Izuzetno, rešenje o utvrđivanju poreza Poreska uprava može doneti neposrednim odlučivanjem, kada je osnov za utvrđivanje poreza uvid u podatke iz evidencije nadležnih organa, bez prethodnog izjašnjavanja obveznika o činjenicama koje su od značaja za odlučivanje“.

Znači, Vlada pravi sistem koji je nepogrešivo protiv građana, poreskih obveznika, koji je jedino u interesu države, odnosno Vlade u nameri da napuni budžet. Znači izuzetno, ne znamo u kojim to izuzetnim slučajevima može da se donese poresko rešenje bez toga da se izjasni obveznik o, kako Vlada sama ovde kaže, „činjenicama koje su od značaja za odlučivanje“. Potpuna katastrofa.

I obrazloženje za neprihvatanje našeg amandmana. Vlada obrazlaže zašto donosi ovakvo rešenje – da bi se uskladio ovaj zakon sa Zakonom o upravnom postupku, koji kaže – ne može bez prethodnog

izjašnjavanja da se donese neko rešenje, osim ako to nije regulisano zakonom. Ovde se otvaraju vrata da bez izjašnjavanja poreskog obveznika može da se donese poresko rešenje u izuzetnim slučajevima, koji će, nažalost, postati pravilo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Pridružujem se izlaganjima kolega iz opozicije. Zaista nema nikakvog jasnog i normalnog razloga da se ovo donese, osim ako ne postoji zla namera. Ovo je zaista vrlo, vrlo opasna stvar i zaista ne vidim da jedna ovakva mera, jedan ovakav stav vi dodajete a da niste bliže propisali kada i pod kojim okolnostima nastaje ta mogućnost da se donese jedno takvo rešenje. Dajte neke bliže odrednice, jer ovako se uvodi jedna ozbiljna prava nesigurnost i mogućnost arbitrarnosti. Znači, ozbiljna mogućnost arbitrarnosti da po sopstvenom, slobodnom nahodjenju Poreska uprava donese rešenje a da ne dozvoli poreskom obvezniku da se izjasni o tim činjenicama.

To je, inače, suprotno i članu 6. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, koji omogućuje uvid u činjenice. I vi sada ovim dovodite u koliziju jedan isti zakon. Ja ne vidim nijedan razlog da postoji jedna ovakva odredba i prosto pokušavam da zamislim mozak koji je mogao da smisli ovakvu odredbu. Zaista, verovatno samo, isključivo na štetu građana Srbije, kao mogućnost da se na neki nelegalan i nelegitimni način zadire u džep građana. Siguran sam na koga se ovo neće primenjivati. Ovo sigurno nikad nećete smeti da primenite ni na jedno strano lice, nećete smeti da primenite ni protiv jednog partijskog tajkuna. Ostaje običan narod i ostaju neki nezaštićeni privrednici.

Zaista apelujem na zdrav razum. Ili prosto donesite neke bliže odrednice kojim biste vrlo restriktivno ograničili ovu normu ili skroz povucite ovu normu. Najbolje da je skroz povučete. Nije bez razloga cela opozicija argumentovano predložila da se jedan ovakav član briše. Zato što nema nikakvog zdravog opravdanja, samo zla namera. Zaista, zla je namera da vi, bez izjašnjavanja, nekome donesete jedno rešenje i onemogućite ga da se izjasni o činjenicama. To je neverovatno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani predsedavajući, ja očekujem da ova moja sportska družina dođe na jutarnju vežbu, a obrazloženje ću malo skratiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i mr Marko Milenković, zajedno

narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović i narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Govori se zapravo o članu 74. Ja sam opet lupom tražila izmenu, da vidim šta ste vi to menjali, kad ono – a-ha. Govorite o tome koja su sredstva obezbeđenja naplate poreza iz ovog prethodnog stava 1. Između ostalog, jemstvo drugog lica koje je vlasnik imovine na kojoj nema tereta. Tako je stajalo, a vi ste sada brisali „na kojoj nema tereta“, pa je onda sredstvo obezbeđenja za naplatu poreza jemstvo drugog lica koje je vlasnik imovine.

Kako je moguće da vam je smetalo „na kojoj nema tereta“? Pa to je valjda ta preciznost. Kako će biti garant nepokretnost koja već ima teret? Šta može nepokretnost sa teretom da obezbeđuje?

I onda još objašnjavate da ne možete prihvatiti amandman iz razloga što se predloženom izmenom vrši neophodno preciziranje odredaba zakona o poreskoj administraciji, kako li se već zove, kako bi se njegova primena realizovala sa što manje tumačenja i na taj način doprinelo bržem sprovođenju poreskog postupka.

Šta znači to „sa što manje tumačenja“? Valjda pravnici koriste zakone i tumače zakone; zašto je problem da se zakon tumači? Sad ste napravili ozbiljan problem. I stvarno, evo i kao pravnik pitam se kako ovo protumačiti. Šta vam znači da kažete da sredstvo obezbeđenja naplate više nije imovina na kojoj nema tereta, već bilo koja imovina?

Dakle, negde ste prosto išli u neke izmene, valjda da vam što ozbiljnije deluje zakon, pa je onda onako u nekim članovima, i ovo nije prvi član u kom sam ovako nešto primetila, bilo je samo – daj, ajde da ima više članova, da zakon izgleda ozbiljnije, a zakon neozbiljan kao i Vlada.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, s obzirom na to da je rano, ja ću i ovde skratiti obrazloženje amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine predsedavajući, pohvaliću, recimo, ovaj član. Zašto? Zato što je ovo prvi put od 2002. godine da mi imamo ovu formulaciju. Dosada se to nikada nije dešavalo u poreskom sistemu Srbije. Sad se prvi put dešava, zahvaljujući Dušanu Vujoviću, i mi u član 87a prvi put u istoriji Srbije, od Svetog Save, dobijamo sledeći stav: „Rešenje Poreske uprave o uspostavljanju privremene mere iz stava 2. ovog člana istovremeno se dostavlja poreskom obvezniku i organizaciji nadležnoj za prinudnu naplatu, čime postaje izvršno.“ Evo, prvi put je Srbija saznala da je privremena mera izvršna. To je epohalno.

Sledeći stav, takođe zahvaljujući Dušanu Vujoviću, kaže: „Organizaciji nadležnoj za prinudnu naplatu dostavlja se i izvršno rešenje Poreske uprave o prinudnoj naplati poreza i sporednih poreskih davanja iz novčanih sredstava poreskog obveznika.“

Da ovo sada nije ugrađeno, nikada u Srbiji ne bi mogle sa računa da se skinu pare i da se naplati porez. Eto, ja se prosto kajem što smo mi podneli ovaj amandman. Neću da ga povučem; neka ostane za istoriju zabeleženo da je Dušan Vujović napravio nešto epohalno. Prvi put smo saznali kako se vrši ova prinudna naplata poreza, preko kojih organa i na osnovu čega. Kada sretnete Vujovića, ako još nije podneo ostavku, kažite mu da to „neposredno odlučivanje poreskog organa“ ne postoji kao termin, niti u Zakonu o opštem upravnom postupku niti u onim specifičnostima za poreski postupak.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici Demokratske strane, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 10. odnosi se na član 88. i, upravo ono što sam govorila o onom članu 7, govori – posle dostavljanja rešenja iz člana 87 ... ovog zakona, poreskom obvezniku nije dozvoljeno da raspolaže predmetima prinudne naplate na kojima je zaloga, odnosno hipoteka uspostavljena.

Što ste onda malopre, dva člana pre ovoga, rekli da nije bitno da li nepokretnost ima hipoteku ili nema? Članovi maltene jedan pored drugog su vam u koliziji. Da l' ste uopšte vodili računa o ovim stvarima? Zapravo, očigledno je da niste. I ne možete, kažete, da prihvatite amandman iz razloga što se predloženom izmenom vrši neophodno preciziranje odredaba Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji kako bi se njegova primena realizovala sa što manje tumačenja, opet.

Zašto vi ne želite da se zakoni tumače? Mi se zalažemo, i ja kao pravnik pre svega, zaista za precizne, koncizne zakonske odredbe, ali svaki zakon postoji i da bi se tumačio. Svaka zakonska odredba postoji da bi se tumačila. Evo

ja sad tumačim član 88. u odnosu na onaj član o kom sam malopre govorila, član 74, gde ste rekli da brišete nepokretnost koja ima teret, a ovde govorite da se ne može izvršiti obaveza ukoliko postoji hipoteka.

A pozdravite Vujovića i recite mu da je hipoteka u stvari teret. Možda on ne zna da su hipoteka i teret na nepokretnost isto, pa je jedno napisao u članu 74, a drugo u članu 88. Neka zamoli pravnike u Ministarstvu, sigurno ima onih koji su to nekada dobro radili, koji su stvarno završili fakultete, a ne ove što ste vi doveli sa kupljenim diplomama.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

VJERICA RADETA: Molim i drugi put. Kako pipnu diplomu, tako „hvala“.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici Demokratske strane, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Eto, da nije ove promene ovog zakona, niko u Srbiji ne bi znao da od dana popisa nepokretnosti poreskom obvezniku nije dozvoljeno da raspolaže predmetom prinudne naplate. I ne bi se znalo još da se ta zabrana upisuje u propisani registar nepokretnosti.

Znači, sve ovo dosada što su radili, a radili su ovo, bilo je nezakonito, to kaže predlagač ovog zakona, jer očigledno ovo što se sad ugrađuje nije postojalo u postojećem zakonu. Tako da možete da tražite i odgovarajuća vanredna pravna sredstva u postupcima koji su do dana stupanja na snagu ovih izmena i dopuna ovog zakona urađeni, jer je ovo priznanje da je dosada to sve nezakonito rađeno.

I samo još jedna stvar. Predmet prinudne naplate može da bude predmet zaloge, ali ne može da bude hipoteka, jer hipoteka se uspostavlja samo na nepokretnostima. Hipoteka se uspostavlja samo dobrovoljno, a ne nasilno niti nekom poreskom prisilom.

Očigledno, ja ne verujem da su ove privredne komore iz inostranstva tražile da se ovoliko masakrira naš poreski zakon. Mislim da su njihove inicijative iskorišćene i zloupotrebene da se nešto drugo završi, da se po svaku cenu obezbedi efikasna naplata poreza.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni

poslanici Demokratske strane, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: U članu 12. ste zapravo intervenisali na član 113. osnovnog zakona i jedan zaista jasan i precizan stav zamenili s tri potpuno nejasna i neprecizna stava. Ovaj koji je jasan i precizan kaže da se naplata poreza po osnovu sekundarne poreske obaveze vrši shodnom primenom odredaba ovog zakona kojim se uređuje naplata poreza.

Onda sad kažete nije tako nego: „Rešenjem o utvrđivanju poreza po osnovu sekundarne poreske obaveze iz stava 1. ovog člana nalaže se licu odgovornom za sekundarnu poresku obavezu da utvrđeni porez izmiri u roku iz tog rešenja.“

Ne, nego će iz onog rešenja. Pa normalno da mora da izvrši u roku koji je napisan u rešenju. Neće valjda tražiti komšijino rešenje da vidi na koji rok se odnosi pa da u tom roku isplaćuje. Ovo je zaista neozbiljno. Neozbiljno, neodgovorno, nejasno, neprecizno, kako god hoćete.

Kaže: „Prinudna naplata poreza i sporednih poreskih davanja po osnovu sekundarne poreske obaveze, utvrđenih rešenjem iz stava 1. ovog člana, vrši se u skladu sa ovim zakonom.“ Potpuno nepotrebno. Evo sad da ne karikiram, ali potpuno nepotrebno.

Ja sam uverena da bi ova dva prisutna ministra, da imaju ovlašćenja, zaista prihvatili ovaj amandman, jer je ovo potpuna glupost. Nemam drugi izraz.

Zaista, kažite Vujoviću da u Poreskoj upravi, odnosno u Ministarstvu finansija angažuje one koje je zatekao, one koji rade godinama, koji su završili uredno fakultete, a ove što ste ih isprimali sa kupljenim diplomama nek primaju platu dok ste vi na vlasti ali sklonite ih da vam ne prave ovakve brljotine i ovakvu komediju od predloga zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović i narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.) Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: U cilju efikasnog rada ja ću da skratim obrazloženje ovog amandmana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i

Marina Ristić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.
Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 124. je u pitanju, zapravo jedna neznatna, nepotrebna izmena. Nije nikakav problem ni ovo što ste stavili u izmenama, ali nije bila nikakva smetnja da stoji ono što stoji u osnovnom zakonu.

Radi se o tome da govorite da „u slučaju iz člana 118. stav...“, nije važno, „kao i kontrole menjačkog poslovanja, kontrole priređivanja igara na sreću i kontrole evidentiranja prometa preko fiskalnih kasa, postupak terenske kontrole otpočinje bez dostavljanja naloga za terensku kontrolu poreskom obvezniku.“ Vi ste sada umesto „otpočinje“ napisali: „vrši se bez dostavljanja naloga za terensku kontrolu poreskom obvezniku.“

Dakle, može i jedno, može i drugo, ali bi bilo lakše i jednostavnije da ste ostavili ono što je već postojalo, nije smetalo primeni zakona. Naravno, da bi se nešto izvršilo, mora i da počne; ako je otpočelo, svakako bi se i vršilo. Niste napisali završi nego vrši. Dakle jezički, gramatički, nikakve potrebe nije bilo za ovom promenom.

Tako da mislim da ste mogli da usvojite ovaj naš amandman, koji bismo mi podneli i da nismo hteli da vam na svaki član interвениšemo predlogom da se brišu ti članovi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.
Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Pa, naravno, sve ono što se grbo rodi, vreme ga ne ispravi. Znači, glavna stvar zbog koje se vrše ove izmene jeste zakon koji nije u primeni. To je član 216. Zakona o opštem upravnom postupku, koji ne važi 2016. godine, gde je rečeno „da se za rešavanje u drugom stepenu ne može utvrđivati nadležnost u okviru organa koji je u upravnoj stvari rešavao u prvom stepenu.“

A novi zakon o opštem upravnom postupku ovo ne propisuje, već pitanje nadležnosti organa, prvostepenog, drugostepenog, Zakon o opštem upravnom postupku ostavlja materijalnopравnim propisima, a kada je u pitanju

ova oblast, ne treba da se menja, kad je u pitanju Poreska uprava, nadležnost, jer ne postoji ta obaveza.

A pošto ovo radite u sledećih nekoliko članova, ja samo da vam skrenem pažnju, morali ste paralelno sa ovim zakonom da nam ponudite i predlog izmena i dopuna Zakona o ministarstvima, jer ste vi na ovaj način neosnovano ušli u nadležnost Ministarstva finansija, koja je propisana Zakonom o ministarstvima.

Vi ovlašćenje za ovo nemate u Zakonu o ministarstvima u onom članu koji propisuje nadležnosti Ministarstva finansija. Vi u tom članu imate tri stava: prvi stav Ministarstva finansija, drugi stav Poreska uprava i treći stav Carinska uprava. Vi ovu grešku koju radite ovde preslikavate i na Carinski zakon.

I samo da vas podsetim... A, prošlo vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Krasiću, što poštujete vreme. Hvala vam puno.

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Lepo je Krasić objasnio da je, umesto „drugostepeni organ“, morala da ostane formulacija „drugostepeni poreski organ“. Sad nema potrebe da ponavljam ono što je već jasno rečeno, ali ovde imamo još jedan dodatak. Govori se o žalbi koja ne odlaže izvršenje poreskog upravnog akta i onda – „izuzetno“, taj „drugostepeni organ“, mi kažemo drugostepeni poreski organ, svejedno, „može odložiti izvršenje poreskog upravnog akta kojim je utvrđena poreska obaveza protiv kojeg je izjavljena žalba...“

I opet jedna dilema, koju sam ovde raspravljala sa nekim kolegama pravnici – ne može da stoji u zakonu da se radi o mogućnosti izjavljivanja žalbe samo ako je u pitanju rešenje kojim je utvrđena poreska obaveza, jer se

može uložiti žalba i ako nije utvrđena poreska obaveza. Mora uvek da stoji da se po zahtevu za donošenje rešenja ostavlja mogućnost ulaganja žalbe.

Ovo je jedna nepreciznost koju smo još nekoliko puta sreli u različitim predlozima zakona koje dobijamo od Vlade Republike Srbije, tako da sam se, evo, iz tog razloga javila, da još jedanput potcrtamo i ovo što tvrdimo od početka kada je u pitanju drugostepeni poreski organ.

Ponavljam, jedino je u redu ovo što ste precizirali šta znači po hitnom postupku. Rekli ste da je to u roku od pet dana; moglo je biti i tri, i sedam. O tom roku sada ne govorimo, nego govorimo da nije bilo dobro što je stajalo tako paušalno da se radi samo o hitnom postupku. Kad to pročitam, odmah se prisetim hitnih postupaka u pravosuđu, pa onda jedan od tih hitnih postupaka ne traje manje od pet godina, ali to je neka druga tema.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Hvala.

U svemu sam saglasan sa kolegicom koja je govorila pre mene, samo moram da izrazim konstataciju – kako to da sve te nepreciznosti idu na štetu poreskih obveznika, nikada na korist poreskih obveznika, i nikada na korist građana nego se uvek nekako ta prava sužavaju građanima i poreskim obveznicima. To je vrlo indikativno i zanimljivo.

Nego, da vas pitam, gospodine predsedavajući, da li vi konačno možete da utvrdite i date narodnim poslanicima odgovor koliko je još vremena preostalo po amandmanima. S obzirom na to da mi toliko dugo ovde govorimo i radimo, mislim da bi te stručne službe u Skupštini dosad morale da budu u stanju da urade taj posao.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 18. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović, zajedno

narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Iz istog razloga, što je rano, skratću obrazloženje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala na efikasnosti.

Na član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Govori se o članu 165. Sada ovde ima nešto vrlo interesantno. Vi iz Vlade kažete – po žalbama izjavljenim protiv prvostepenih rešenja donetih u poreskom postupku, odnosno u postupcima iz člana, nekog prethodnog, rešava drugostepeni organ – ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Zašto je ovo nama interesantno? Zato što je umesto ovoga u osnovnom zakonu stajalo da rešava ministar ili lice koje on ovlasti. Kroz sve zakone gde ste vi, i oni pre vas, umesto „ministarstvo“ pisali „ministar“, mi smo stavljali amandmane da ne može ministar nego ministarstvo. I tada ste nas ubeđivali da to što mi insistiramo nije u skladu sa Zakonom o ministarstvima, nije u skladu sa Zakonom o Vladi. E sad ja vas pitam – šta je u skladu sa tim zakonima? Da li smo mi u pravu kada vam stalno skrećemo pažnju da ne može ministar nego ministarstvo? Jeste li vi ovo konačno shvatili pa u ovaj zakon to uneli ili se ovo nekako slučajno desilo?

(Branislav Nedimović: Slučajno.)

Slučajno?

(Branislav Nedimović: Izvinite.)

E pa ne izvinite ja, nego izvinite vi, što to nije i u ostalim zakonima, jer ovo jeste dobra formulacija. Ovo jeste dobro rešenje, ali je samo pitanje kako je to moguće da od desetine zakona gde niste napisali ovako, samo je u ovom predlogu zakona to ispravno. Dakle, opet ono što sam govorila kroz neki od zakona i neke amandmane, imate koliziju unutar samog zakona. Imate koliziju zakona koje predlažete i koji se ovde donose.

Dakle, šta je opšti zaključak? Ne pišete zakone, dobijate zakone verovatno na engleskom jeziku, nemate dobre prevodioce ili nemate dobre lektore i imamo ovakve brljotine. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Želeo bih da rastumačim uvaženoj prethodnoj govornici zašto je ovo dobro napisano i zašto su ispravno stavili – Ministarstvo nadležno za poslove finansija, a ne kao ranije što su grešili. Zato što su ovo originalno napisali, uspeali su nešto da napišu bez direktiva Evropske unije i bez tekovina DOS-a. Tako da to možemo apsolutno da pohvalimo. Konačno nešto što nema veze sa DOS-om i što nema veze sa Evropskom unijom. Sjajno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 22. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović, prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Demokratske stranke, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici Demokratske stranke, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovde su u pitanju kaznene odredbe, dodavanje novog stava: „Poreski obveznik – pravno lice koje u Republici Srbiji vrši promet dobara, odnosno usluga u skladu sa poreskim zakonom, a u Republici Srbiji nema sedište ni stalnu poslovnu jedinicu, odnosno ima stalnu poslovnu jedinicu ali promet dobara, odnosno usluga vrši van svoje stalne poslovne jedinice, kazniće se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 2.000.000 dinara...“

Svaki put kad vidim ovakav raspon kazni ja se naježim. Ovakav raspon kazni samo otvara mogućnost zloupotreba, arbitrarnosti. Dakle, na jedan jedini način može da se napravi ovaj prekršaj. I ko je taj ko će nekome da kaže – ti ćeš za ovo da platiš kaznu od sto hiljada, a ti tamo ćeš da platiš od dva miliona? Ti ćeš da platiš sto hiljada zato što imaš plave oči, a ti ćeš da platiš dva miliona zato što imaš crne oči. E, kad bi taj bio kriterijum, još bismo to i podneli, ali se bojim da će biti – ti ćeš da platiš sto hiljada, nećeš platiti dva miliona, jedan milion ćemo da podelimo, tebi ostaje, meni dobro, a država će u budžet da dobije onaj najniži iznos.

Nemojte nikada da idete sa ovakvim predlogom. Ako postoji prekršaj, onda u glavu, naravno, kazna je tolika, a ne da vi ostavljate nekome mogućnost. Da je to bar mogućnost od, ne znam, sto hiljada do trista, ili od milion i po do dva miliona, ali raspon od sto hiljada do dva miliona dinara, izvinite, ali to može da se radi samo sa predumišljajem i zlom namerom da se ovo maksimalno zloupotrebi i da se oni koji budu primenjivali ovo i te kako okoriste.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Naravno da je ovoliki raspon ostavljen da bi se omogućila arbitrarnost i da bi se proizvoljno mogle donositi odluke, u zavisnosti od toga koliko ste bliski licu koje odlučuje, odnosno koliko ste bili skloni koruptivnim radnjama.

Mi imamo već u praksi te primere kako neka lica plaćaju, odnosno ne plaćaju poreze, pa možemo da pitamo – kada će se naplatiti porez od velikih poreskih dužnika? Jer, ganjate ljude za smešne i sitne iznose i pritiskate ih i šaljete im izvršitelje, dok najveći poreski obveznici i dalje duguju. Znamo kako, recimo, Željko Mitrović plaća poreze – dobije novac od države da plati porez za „Pink“. To je jasno. Zbog toga postoje ovakvi rasponi jedne ovakve odredbe.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

S obzirom na to da poreski obveznik Saša Radulović nije tu, da nemam protivnika s kojim treba da vodim dijalog, ja ću skratiti obrazloženje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 24. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović, zajedno narodni poslanici Srpskog pokreta Dveri, zajedno narodni poslanici Demokratske stranke, narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović i narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.) Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, ja sam se uporno trudio da opoziciji omogućim da se ovo rastegne do četvrtka, međutim, oni sami nisu spremni da to učine. Ja ovde završavam obrazloženje amandmana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Samo da ukažem da se opozicija nalazi u sali, tu smo i ja se nadam da će Aleksandar Vučić imati hrabrosti da dođe u Skupštinu u četvrtak. Ali ne verujem, ipak je on kukavica.

PRESEDAVAJUĆI: Stvarno mi nije jasno šta vam ovako nešto treba... Potpuno van teme, potpuno van svega.

Na član 25. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, zajedno narodni poslanici pokreta „Dveri“, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: To je član koji kaže da 1. jula 2017. godine prestaje nadležnost Poreske uprave u pogledu ovlašćenja za rešavanje u drugostepenom poreskom postupku. To se ne odnosi samo na poreske prihode Republike, nego se odnosi i na izvorne prihode jedinica lokalne samouprave, gde je drugostepeni postupak bio takođe kod Poreske uprave. To sada sve prelazi u Ministarstvo.

Drugi stav kaže da Ministarstvo preuzima zaposlene u Poreskoj upravi angažovane na ovom drugostepenom postupku. Treći stav kaže da drugostepeni predmeti, ukoliko ne budu okončani do 30. juna 2017. godine, prelaze na rešavanje u Ministarstvo, odnosno komisiju koja to treba da radi.

Ja vidim veliki problem u tom prelasku i tom prenošenju, ali, hvala bogu, mi imamo i Zakon o upravnim sporovima, koji takođe omogućava da se sve ovo preispita na jednom drugom mestu, pa možda da se i nešto promeni.

Kad je u pitanju prihod jedinica lokalne samouprave, gde one imaju samostalnost, skrećem vam sada pažnju da to nije u skladu sa standardima lokalne samouprave, a podsećam vas da je Srbija potpisnik te povelje i da ćete imati velikih problema, ne samo u ovom vašem samoubilačkom procesu prema EU nego i generalno. Imaćete problema i kod Saveta Evrope, a imaćete problema i na drugim lokacijama.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 25. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača prihvatio je amandman na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, zajedno narodni poslanici DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Ja se izvinjavam, gospodine predsedavajući, u pet sati ste nam obećali presek. Sada je pet sati i dva minuta. Molim vas, probudite predsednicu Parlamenta i neka nam dostavi taj presek da vidimo dokle smo stigli s amandmanima.

PRESEDAVAJUĆI: Ja ću je probuditi kao što će Aleksandar Vučić da se uplaši od vas. Eto, tako.

(Aplauz.)

Na član 26. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika, odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani, prema stavu 4. istog člana, ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 11. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O PREUZIMANJU OBAVEZA AKCIONARSKOG DRUŠTVA ZA PROIZVODNJU PETROHEMIJSKIH PROIZVODA, SIROVINA I HEMIKALIJA HIP PETROHEMIJA PANČEVO PREMA PRIVREDNOM DRUŠTVU NAFTNA INDUSTRIJA SRBIJE AD NOVI SAD I PRETVARANJU TIH OBAVEZA U JAVNI DUG REPUBLIKE SRBIJE (pojedinosti).

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje odbora.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Evo, došli smo i do ovog, jedanaestog zakona. Samo da vam skrenem pažnju da je to zakon kojim se „uređuje način i dinamika izmirenja obaveza Republike Srbije...” Uopšte ne znamo zašto postoji obaveza Republike Srbije.

A onda u nastavku kažete da postoji nešto što ne može da se prebije između akcionara. I sad s jedne strane imamo akcionara „Petrohemiju“ – 54,89% vlasnik Republika Srbija, ima 9.665.000 akcija. Drugi akcionar „Fond za razvoj“ – 13,63%, 2.400.000 akcija. Treći akcionar „Srbijagas“ – 13,38%, 2.355.000 akcija. Sledeći akcionar NIS – 12,72%, 2.240.000 akcija. „Elektrovojvodina“ – 4,87%, 857.000 akcija. Grad Pančevo sa 0,51%, 89.000 akcija. Znači, imamo te akcionare koji duguju akcionarima NIS, a tu je 56,15% „Gasprom njeft“, 29,88% Republika Srbija, 13,97% manjinski akcionari. I sad nas neko ubeđuje da Republika javnim sredstvima treba da reši privatne probleme akcionara.

Isteklo mi je.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici poslaničkog kluba DS, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Predložili smo amandmanom brisanje i ovog člana, zato što nema logike niti ima opravdanog razloga da Republika Srbija duguje Republici Srbiji, jer tako ispada po ovom što ste vi nama ovde predložili. Suština je da je ovo sve obaveza zapravo poreskih obveznika i da poreski obveznici plaćaju ovaj dug „Petrohemije“. Ali mi nismo čuli nešto drugo što bi nas interesovalo – kako je došlo do ovog duga, ko je odgovoran što se pojavio ovoliki dug.

Vi ste ovde u obrazloženju za donošenje zakona napisali, bogami, da je krivo bombardovanje tokom 1999. godine. Naravno, bombardovanje je krivo za mnogo zla koja su se desila u Srbiji. Naravno da su NATO zlikovci i zločinci krivi za mnoga zla što su se desila u Srbiji, ali to su danas vaši prijatelji. Ne znam onda ko su ti koji su odgovorni i krivi zašto je došlo do ovog duga od 1999. godine.

Ne kažemo da nije bilo i te, uslovno rečeno, odgovornosti. Bile su sankcije, razumemo to, ali šta se radilo od 2000. godine do dana današnjeg? Je li se taj dug smanjivao, je li se povećavao? Zašto se to pojavljuje opet kao budžetska obaveza, opet obaveza građana Srbije? Ponavljam – bez ičije

odgovornosti. Vi to jednostavno tako završavate. Ne samo „Petrohemiju“, nego i sve drugo – pojela maca. Budžet će da plati sve obaveze i tako to ide. Bila „Železara“, pa „Bor“, pa „Petrohemija“, ko god hoće može da 'arči, narod će da plati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici poslaničkog kluba DS i narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Član 3. samo kaže da će 105.000.000 evra da se obezbedi u budžetu Republike Srbije. Ja ne bih da se vratim u onu načelnu raspravu, ipak je ovo rasprava o amandmanima, ali bih vas zamolio, gospodine Milićeviću, da obavestite sve poslanike, a naročito one koji nisu iz Pančeva, da, pre nego što podignu ruku, ovi iz Niša razmisle zašto Republika Srbija nije preuzela javni dug za „Elektronsku industriju“, za „Nisal“, za „Mašinsku industriju“, zašto nisu preuzete obaveze za „Prvu petoletku“ iz Trstenika, zašto nisu preuzete obaveze za „Zmaj“, zašto nisu preuzete obaveze za „Industriju motora i traktora“, zašto nisu preuzete na isti način obaveze i za druga društva, privredne subjekte, gde takođe rade ili su radili ljudi, možda i mnogo veći broj ljudi nego što je zaposleno u „Petrohemiji“ Pančevo. Jednostavno, Republika Srbija, kada izdvaja bilo koji dinar za bilo šta, mora da bude i otac i majka svima a ne samo nekima.

A s obzirom na ovu brzinu i na ovaj strateški značaj, mene interesuje, tamo su u rukovodstvu, svojevremeno, bili neki Koštuničini generali. Sećate li se, gospodine Nedimoviću, kad ste bili aktivni iz DSS-a, ko je vodio „Petrohemiju“? Pa generali u penziji. Ko ih je postavio? Pa nisi ti. Nisi se ti ni tada pitao, kao što se ni sada ne pitaš. Postavio ih neko.

Ko je pravio te dugove? Ko to treba da plati? Zašto treba da plati stanovnik Dimitrovgrada to što je radio neki general u penziji?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Po amandmanu, narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja ne bih da mešam babe i žabe kao što se to maločas radilo. Društveni kapital je društveni kapital, koji je u stečaju i restrukturiranju, upravo je bio nabrajan, i ne može da se poredi sa državnim kapitalom. E sad, za „Elektronsku industriju“ Niš krivite one koji su zaista za to odgovorni, koji su tako vodili i privatizaciju i stečaj i sve ostalo. Isto važi i za IMT, IMR i sve ostalo.

Dalje, hajde malo da razmislimo. Kad se govori o tih 105.000.000 evra, da li mi to dajemo nekom preduzeću koje ne radi ili koje je gubitaš? Ili mu dajemo vazduha da izmirivanjem ovih obaveza započne ciklus investicija? Znači, neće biti neki problem; za manje od mesec dana imaćemo tačne bilanse „Petrohemije“. A šta ćemo ako ti bilansi pokažu da ima 50 ili 60 milijardi dobiti u 2016. godini? Šest milijardi, ja se izvinjavam. Izračunajte koliko je to u evrima. Znači, ostvaruje dobit.

Zašto se preuzima dug? Da bi „Petrohemija“ mogla da započne svoj ciklus investicija i da poveća proizvodnju i da poveća tu istu dobit. Ništa drugo nije u pitanju.

Da li država to poklanja? Ne poklanja, zato što piše da taj dug mora da se vrati državi. Znači, ne otima se ništa od penzionera. Al' najlakše, najlepše – otimamo od građana, otimamo od ovog, otimamo od onog. Pa eto „Sartid“ smo upropastili. Ja sam uvek govorio, ta demagogija govori samo o jednome – kad neko kaže upropastili ste „Sartid“, i tamo rade radnici, za njih su radnici samo broj. Ništa više. Nemaju ime i prezime, nemaju porodice, nemaju ništa. Ne postoje, osim kao broj, koji se koristi isključivo u političke svrhe. Isključivo u političke.

Ako neko misli da je lako posle 12-13 godina totalnog razaranja, kome su pre toga prethodile sankcije i ratni sukobi, da sve privredne subjekte može da pokrene za dve, tri, četiri, pet godina, taj živi u nekoj utopiji, u nekoj bajci. Nije to ni lak posao, ni jednostavno.

Pa neki ne mogu jednu fabriku da pokrenu za deset godina, a ovamo dobacujete – pa mnogo je pet godina. Pa probajte. Hajde, kako ćete? Hajde da vidim. Lako je da se kaže napraviću fabriku, a sačuvaću fabriku koja ima dugove, pa prvo mora da isplati te dugove, pa da sačuvate fabriku.

Znači, nemojte tako. Ono što ne piše u zakonu, nemojte da predstavljate građanima i da ih plašite. Pogotovo ...

(Poslanici komentarišu u sali.)

Nemojte da se nervirate. Nema potrebe.

(Vjerica Radeta: ... Da se krstim i levom i desnom...)

Ma možete da se krstite i rukama i nogama.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Arsiću, govorite o amandmanima. Dobili ste reč po osnovu amandmana. Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, najpre narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Milićeviću, povređen je član 128. Poslovnika, jer narodni poslanici su dužni da svoje identifikacione kartice prilikom izlaska iz sale ponesu.

Malo pogledajte, fokusirajte se. Popustila je koncentracija. Sad će pola šest, znači sviće zora, niste obratili pažnju. Određeni narodni poslanici nisu više zainteresovani za ovaj tok sednice, a mi i te kako jesmo, jer smo vrlo ozbiljno pristupili razmatranju svih ovih zakona. Gospodin Antić i gospodin

Nedimović nas pažljivo slušaju, kao i gospoda iz Ministarstva. Dajemo veoma ozbiljne argumente.

Naravno, vi nećete da prihvatite naše amandmane, ali vas molim da zavedete red, bez obzira na ovo vreme. Kao da je sad početak. Ja se tako osećam, pretpostavljam i vi, orna sam za rad i sve kolege srpski radikali. Nastavićemo dalje i molim vas da bude kao i uvek red u sali i da se vodi računa o tome ko je tu a ko nije.

Drugo, gospodine Milićeviću, da se držite reči i vi, to je druga povreda, član 27, da se starate o primeni ovog poslovnika. Prošlo je pet sati. Gospođa predsednik je rekla pre otprilike osam sati meni lično da će u pet biti presek. A to ste i vi rekli.

Molim vas, pa taj ko je tako duhovit, ko ne zna ništa da kaže ni o čemu, a to je jedan gospodin koji malo-pomalo – najpre, prvi put ga vidim u životu, videla sam ga možda na fotografiji – dobaci tako nešto pametno... Ja ne znam, Martinoviću, gde pronađe ti ovakve pametne da u pola šest ujutru ovako pametno dobacuju. Ako ih niste naučili i ti i gospodin Orlić da nešto pametno kažu, trebalo bi da se pokriju ušima i da ćute.

PREDSEDAVAJUĆI: Smatram da nisam povredio na ukazane članove Poslovnika, a cenim i poštujem vašu zainteresovanost kao i zainteresovanost i volju ostalih kolega i koleginja poslanika za radom i molim tehničku službu da proveri poslaničke jedinice i prikupi kartice ukoliko su ih poslanici zaboravili u poslaničkim jedinicama.

Dobićete presek, ubeđen sam da će neko iz tehničke službe u međuvremenu dostaviti. Ukoliko vam je predsednica obećala, naravno da ćete dobiti tu informaciju.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Uvaženi narodni poslanici, evo u ove rane jutarnje sate samo nekoliko komentara vezano za ovo o čemu je govorio gospodin Krasić, ali i prethodnici.

Dakle, „Petrohemija“ – strateška kompanija u Republici Srbiji, proizvodnja na nivou 300.000.000 evra godišnje, od toga preko 220.000.000 evra izvoz. Dakle, i za privredu i za naše ukupne spoljnotrgovinske bilanse izuzetno značajna. Ponavljam, jedna strateška grana, koja, bez ikakve sumnje, zaslužuje jednu veliku pažnju i Vlade, i čitavog parlamenta i društva u celosti.

Preuzima se 105.000.000. Moram da istaknem da je ukupan dug „Petrohemije“ prema „Naftnoj industriji Srbije“ 254.000.000, iliti nešto preko 31 milijarde dinara. Reč je o višemesečnim pregovorima koji su doveli do činjenice da će ovih 105.000.000 biti preuzeto u javni dug, oko 71 milion biti otpisan, 78 konvertovan u kapital kompanije.

To daje vetar u leđa i jedan potpuno novi život za „Petrohemiju“ i ja nemam dileme da će narodni poslanici dizanjem ruke, odnosno glasanjem za ovaj predlog Vlade učiniti jednu važnu stvar za budućnost ove zemlje i, ukoliko

ovaj predlog dobije podršku, želim da se zahvalim poslanicima za podršku i za takvu procenu koja je kapitalno važna za ovu državu.

Mi znamo, i u raspravi u načelu smo vrlo precizno naveli svaku godinu u kojoj je nastao dug, sa iznosima, i završavam time da u mandatu ove vlade nije napravljen nijedan dinar duga i da je u ove dve poslednje godine kompanija poslovala pozitivno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Antiću. Vreme je isteklo. Zahvaljujem.

Što se tiče drugog dela pitanja koje je maločas postavljeno, upravo sam dobio informaciju od tehničke službe da ćemo imati vremena za još 50 podnosilaca amandmana.

(Zoran Krasić: Replika.)

Nemate osnova za repliku.

Na član 4. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović, narodni poslanik Zoran Živković i narodi poslanik Saša Radulović.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 4. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Milićeviću, jeste da je rano ujutru, ja ne dozvoljavam nikome da skrnavi moj amandman. Ako sam ja podneo amandman i nisam pomenuo ni „Sartid“ niti bilo šta drugo, ne dozvoljavam da se meni skrnavi amandman, a da mi onda vi ne dozvoljavate da ja odgovorim. Ja neke stvari nisam pomenuo. To što neko spava ovde, misli, to je njegov problem. I vodite računa, uvek kada neko bude loše interpretirao moje reči, ja ću da se javim.

Što se tiče člana 4, daje se neka dinamika. Daje se dinamika kako će Republika Srbija kao garant, odnosno da će da preuzme javni dug, svi građani – zašto? zato što je akcionar sa 12,72% u „Petrohemiji“ – da plati 105.000.000 evra NIS-u, gde je takođe akcionar sa 29,88% akcija.

Molim vas, ovo su akcionarska društva. Ovo nisu javna preduzeća, ovo nisu ni državna preduzeća, ovo nisu ni društvena preduzeća. Svako preduzeće, firma koja je privatizovana bilo kako, pa čak i lopovski, a najveći broj njih je lopovski, od 2001. godine naovamo, morate da znate, bez obzira na to što je imala status društvenog preduzeća, imala je i državni kapital. Da nije bilo državnog kapitala, kako bi Garancijski fond sticao akcije? Kako, po kom osnovu, o čemu pričamo? Pa sva preduzeća u Srbiji su strateška.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Na član 5. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS i narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Član 5. definiše izmirenje obaveza.

Sad ću da vam ukažem na jednu stvar. Pre nekoliko godina takođe je bilo strateško preduzeće i odobren je jedan kredit od 250.000.000 evra. Zašto? Da se napravi najmodernija topionica. Da li danas ta topionica radi?

Radi? Pa, zašto onda RTB Bor ima onda gubitke?

Pa tih 250.000.000 je uzeto da bi se izašlo iz gubitaka. I sad su gubici. I sad su subvencije. I sada se hvatate za glavu šta ćete sa RTB-om Bor.

Đinđić je svojevremeno, 2001. godine predlagao šta? Kikiriki da sade, je l' tako beše? I da prave stolice. A onda je Mlađan Dinkić ubacio te njegove kanadske partnere i ko zna šta se tamo desilo.

Sve je to strateško u Srbiji. Kad treba da se „calnu“ pare, sve je strateško, bez toga nema ništa. Prođe nekoliko godina, a onda kuku-lele. A prođe još nekoliko godina, akteri svega toga budu oslobođeni bilo kakve odgovornosti. E, to je taj evropski put ove Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Topionica RTB Bor radi. Nakon te investicije imali smo jedan dramatičan pad cene bakra na svetskom tržištu, sa preko šest hiljada dolara po toni otišlo je na ispod četiri i po hiljade, što je zaista kardinalna činjenica koja je uticala na rad svih svetskih trgovaca bakrom i topionica.

Sada kada je cena bakra negde na nivou 5.500-5.600, RTB radi apsolutno pozitivno, izmiruje svoje obaveze prema UPPR. Ono zbog čega sam ja posebno srećan, svedoci smo da je u prvim mesecima RTB platio svoju tekuću fakturu i za električnu energiju i za rudnu rentu, reč je o iznosima koji se mere u stotinama miliona dinara.

Ja zaista razumem potrebu da o ovome polemišemo i uopšte ne gledam na sat, ali zaista očekujem daleko više razumevanja upravo iz poslaničke grupe koja sad ovo osporava, uzimajući u obzir da je zaista reč o strateškim kompanijama par ekselans i gde, pored tog privrednog momenta, ja očekujem i taj patriotski, jer je uvek dolazio iz redova te poslaničke grupe.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Mi smo predložili brisanje stavova 2, 3. i 4. člana 5, koji omogućuju da NIS-u potraživanja koja država isplaćuje ustupi nekom trećem, pravnom ili fizičkom licu.

Ono što je zanimljivo, kada je odbila naš amandman, Vlada je u obrazloženju napisala praktično suštinu zbog čega mi ne možemo da podržimo ovaj zakon. A napisala je da je ovaj zakon leks specijalis i pošto ova vlada, nažalost, probleme rešava leks specijalisom i tom vrstom zakona, znači ne pravljenjem jednog predvidivog pravnog sistema u kome će i građani i investitori, i domaći i strani, znati šta može da ih očekuje, kakve obaveze, nego rešava probleme leks specijalisima. Tako i ovaj sada problem, nažalost, pokušava da reši leks specijalisom.

Ovo jeste stari dug i sigurno bi rešavanje ovoga pomoglo „Petrohemiji“ da lakše posluje u budućnosti, ali putem leks specijalisa se ne radi. Imali smo leks specijalis, imamo ga i danas za projekat „Beograd na vodi“, imamo leks specijalise u raznim drugim slučajevima i to – što mi ponavljamo svaki put kad takav zakon dođe ovde – ne stvara pravnu sigurnost. Naprotiv, pravi presedan i šalje poruku da postoje povlašćeni i oni drugi, i građani i investitori, i da ova vlada izlazi u susret koliko god želi i hoće onim povlašćenima, a ovi drugi su osuđeni na nesigurnost.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, po amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Od vremena poslaničke grupe.

Pa, dame i gospodo narodni poslanici, ja moram da se složim u jednom delu diskusije sa podnosiocem amandmana. Potpuno je u pravu, ova vlada rešava probleme. Rešava probleme, pa neka rešava i leks specijalisom. Za razliku od drugih, prethodnih vlada do 2012. godine, koje su pravile probleme pa smo te probleme nasledili i treba da ih rešavamo.

Znate li koliko je koga briga, ako može da sačuva radno mesto i egzistenciju svoje porodice, da li je to leks specijalis ili drugi, opšti zakon? Baš ga mnogo briga.

Prema tome, ovaj amandman treba da se odbije, zakon treba da se podrži. Sačuvaće radna mesta, sačuvaće još jednu fabriku i, na kraju, neće biti oštećen ni budžet, ni građani, za razliku od ranijih vlada šta se sve dešavalo.

PRESEDAVAJUĆI: Amandman kojim se posle člana 5. dodaje novi član 5a i 5b podneli su zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 5. dodaje novi član 5a je narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka, narodni poslanik Zoran Živković i narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić i zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Radi se o završnoj odredbi da ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja.

E sad, lepe želje, lepe priče, naslušali smo se u ovoj skupštini da vam ne pričam. I legitimno pravo je onih koji podržavaju vlast da veruju u to. Ja pripadam opozicionoj stranci, ja ne verujem. I nikad nisam verovao onima koji se pozivaju na EU. Uvek su rekli – to je u skladu sa zahtevima EU, ovo nije taj tip zakona. Ali kad se neko ne poziva na EU, onda vrti neku mantru o strateškom značaju, pa eto tako RTB Bor je imao tako veliki strateški značaj i oni su napravili tamo u centru Bora fontanu za zimu. To je jedina fontana u Srbiji koja radi na antifriz. Gledate me? Otidite, do minus 20 oni imaju fontanu. Izživljavali se sa parama, kupovali sve i svašta, i dovodili svoje firme do ruba propasti.

I teško onim firmama koje je spasavao Mlađan Dinkić ili oni koji slede njegovu ideologiju i njegovu politiku, a takvih je najviše danas u Vladi. Nisu možda u prvom redu, ali oni državni sekretari, eksperti, stručnjaci za sve i svašta... Eto, to me iskustvo tera da podnosim ovakve amandmane.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić.

Na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa – član 163. stav 4. Poslovnika o radu Narodne skupštine.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i o pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, u pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 12. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Pisanim putem amandman na član 41. povukli su narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Primili ste izveštaje odbora.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojčić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, Dragan Vesović i prof. Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj predlog zakona o izmenama i dopunama Carinskog zakona, četvrti po redu, takođe je iznuđen od strane Evropske komisije. Sami ste tako napisali, da je to razlog zbog kojeg donosite ovaj zakon, a onda ste objašnjavali zašto ste ga predložili po hitnom postupku. Kažete – da bi se Carinski zakon uskladio sa drugim propisima koji su od uticaja na postupanja carinskih organa, kao što su Zakon o prekršajima, Zakon o inspeksijskom nadzoru, Zakon o zaštiti podataka o ličnosti i drugi.

I sad čovek da ne poveruje da je moguće da je u pravnom saobraćaju u Srbiji bio carinski zakon koji nije bio u skladu sa zakonom o prekršajima, o inspeksijskom nadzoru, o zaštiti podataka o ličnosti. E sad, da smo vam mi slučajno rekli da vam je zakon u koliziji s ovim zakonima koje sam nabrojala, vi biste skakali u oči – mi ne podnosimo što ste vi napredni, što ste vi uspešni i tako dalje. A kada vi to kažete, onda ne zna čovek kako da reaguje.

I ko nam garantuje da i ovo što nam danas predlažete, što ste dobili kao nalog EU, odnosno Evropske komisije, kao što ste napisali, nije u suprotnosti sa drugim pravnim aktima, sa drugim zakonima? Daj bože da je u skladu sa Ustavom Republike Srbije, s obzirom na to da vama nije strano ni da predložite i ovde usvojite neustavne zakone.

Dakle, ove primedbe su mogle biti iznete uz svaki drugi član koji ovde menjate, a ovaj mi je, drugi po redu, nekako bio najpriličniji.

PREDSEDAVALJUĆI: Zahvaljujem, koleginice.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojčić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Podneli smo ovaj amandman samo da bismo skrenuli pažnju, na mangupski način, jer se predlagač poziva na zakon o opštem upravnom postupku koji više ne postoji u pravnom prometu, a ne poziva se na važeći zakon iz 2016. godine kada definiše ko je drugostepeni organ i ko odlučuje o žalbi. Znači, predlagač ne zna koji je zakon na snazi, koji je zakon u primeni.

Ali predlagač ne zna još jednu stvar. I kod poreskih propisa i kod ovih carinskih propisa i prvostepeni i drugostepeni postupak se nalazio, ako mogu tako da kažem, kod Poreske uprave i kod Uprave carina samo zbog efikasnosti i zbog potrebe učesnika u postupku. Ovako ste drugostepeni postupak preselili u Beograd. Izgubićete efikasnost. I te kako ćete izgubiti efikasnost.

Pošto znam s kim imam posla, samo se plašim šta će biti po upravnim sporovima, šta će tek tu da se dešava. Jer, nadam se da je ostalo još nešto malo čestitih sudija u Upravnom sudu.

PREDSEDAVALJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je član koji se zapravo odnosi na član 19. osnovnog zakona, a član 19. govori o obavezujućem obaveštenju o svrstavanju robe i poreklu robe. I onda je to, naravno, detaljno razrađeno na zahtev carinskog organa, radi primene OOS, odnosno OOP u carinskom postupku – lice kome je izdato obavezujuće obaveštenje mora da dokaže, pa onda kažu šta i tako dalje, pa lice kome je izdato obavezujuće obaveštenje koje je prestalo da važi na osnovu stava 8. ovog člana može da koristi to obaveštenje šest meseci od dana prestanka njegove važnosti i tako dalje, da ne čitam sve to, prosto nema se vremena toliko.

Obavezujuće obaveštenje pod uslovima propisanim u stavovima 9. i 10. ovog člana može se upotrebiti isključivo za određene potrebe, ali se briše poslednji stav ovog člana, koji kaže: „Protiv odluke iz stava 1. ovog člana podnosilac zahteva može izjaviti žalbu ministarstvu.“

I sad, pitamo – zašto ste ovo brisali? Da li to znači da je ova odluka iz tog 1. stava prvostepena i pravosnažna, i izvršna i konačna, da nema mogućnosti da se uloži žalba na takvu odluku? Nekako nam to nije logično, a nije bogami ni u skladu sa Zakonom o opštem upravnom postupku i zato smo predložili da se ovaj član briše. Tako bismo uradili i da nismo brisali ceo zakon, a predložili smo u suštini brisanje celog zakona, zato što ste, valjda, pošto ste dva puta menjali ovaj zakon, više ispunili sve zahteve EU, nećete svakih mesec dana da menjate zakone...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo se odnosi na član 21. i na naknadu na usluge carinskog organa. Cela promena ovog člana 21. je nešto slično onome što smo danas pričali kada smo pričali o RTS-u, nije pretplata nego taksa, a sada nije naknada nego opet taksa.

Ne razumemo zašto za tako banalne stvari menjate propise, a ništa se suštinski nije promenilo. Da li se ovo što se plaća za usluge carinskog organa zove taksa ili naknada, apsolutno je nevažno. Mnogo je važnije ko to plaća, pod kojim uslovima, koliko se plaća, tako da mislimo da nije trebalo dirati ni u ovaj član.

Doduše, ovde ste brisali i poslednji stav člana 21, gde ste rekli – Upravi carina pripadaju naknade po osnovu obavljanja usluga iz stava 2. ovog

člana, kao i prethodni po osnovu obavljanja delatnosti po osnovu ugovora. Ako ste to sada brisali, onda pitamo – iz kojih razloga i zbog čega Upravi carina više ne pripadaju te naknade, odnosno kome pripadaju? Te naknade postoje pa postoje, naplaćuju se pa se naplaćuju. Kome? Sve direktno u budžet? Sve, od penzija do carina, od plata, samo da se puni budžet, da izgleda naduvano i napunjeno, a u suštini nikakve vajde od toga. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predlagač amandmana, narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: I te kako velika je stvar zameniti naknadu i taksu. U suštini, po građane Srbije je to isto. Mora da se plati, ali bitno je obrazloženje. A u obrazloženju imamo da je to usklađivanje sa propisima EU, što je nacionalni interes Republike Srbije. Takse su nacionalni interes Republike Srbije, zato što se usklađujemo sa EU.

Da li postoji bilo šta što nije u interesu EU i bilo šta što ćemo mi uraditi kao javni interes Srbije a da nema veze sa EU, jer 16 godina smo na tom putu u EU i taj naš javni interes bi se mogao svesti na ovo – jedno 600-700 hiljada ljudi manje, 800.000 ljudi bez posla, desetine milijardi evra smo opljačkani i katastrofa i razaranje gore i od sankcija i od rata. Tako da apsolutno EU nema alternativu, i taj naš interes od EU – sačuvaj nas bože, ja ne znam da li nam se išta gore u životu desilo od tog puta u EU.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Vrlo kratko. Da se ne prihvati, dabome. Uspeši DOS-a kojima su se upravo pohvalili svakako nisu razlog da ovo podržimo. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Pre nego što krenem s ovim amandmanom na član 9, samo jedna rečenica povodom člana 8. Džabe ste ovo radili, jer ovo je sve u suprotnosti sa članom 17. Zakona o budžetskom sistemu. Tako da i taksa jeste javni prihod. Ova naknada je prihod carine, pa je prosto neshvatljivo da Vlada bude nadležna da odredi visinu i takse i naknade. Malo ste pobrkali stvari. Taksa mora da se odredi zakonom.

Ali ne bi bio ovo jedini problem. Što se tiče zaštite ličnih podataka, uopšte niste imali potrebe da unosite ovu odredbu, jer Zakon o zaštiti podataka o ličnosti se neposredno primenjuje. Vi ste kao neko ko barata tim podacima bili pre svega dužni da donesete podzakonske akte kojima ćete da primenite Zakon o zaštiti podataka o ličnosti, odnosno da utvrdite one baze i one evidencije, i da utvrdite procedure kako će ti podaci da se čuvaju od neovlašćenog korišćenja, a to što ste prepisali i rekli u ovom zakonu primenićemo i Zakon o zaštiti podataka o ličnosti potpuno je nepotrebno. Da je neko to kontrolisao, malo ozbiljniji čovek, on vam ne bi dozvolio da ovo upišete.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Samo da ukažem na to da je ovo česta praksa da se donose zakoni koji nas obavezuju na primenu zakona. Ovo nije nikakav izuzetak. Za ovih šest meseci mislim da je ovo treći-četvrti zakon. Čak smo čitave zakone donosili koji treba da nalože državnim organima da primenjuju zakon, tako da uopšte ne treba da nas iznenađuje što postoji jedna ovakva odredba.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i mr Marko Milenković, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Švarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj član odnosi se na član 25, kojim je propisana tajnost podataka, i ovo što ste dodali u ovom članu je zaista nešto apsolutno nepotrebno.

Kada sam ovo pročitala, pitala sam se – sačuvaj bože, šta će im ovo? Govorite da će carinski organ, sa podacima koji su po svojoj prirodi, odnosno načinu pribavljanja, tajni, postupati u skladu sa zakonima kojima se uređuje tajnost podataka i zaštita poslovne tajne. Naravno da hoće.

Ovde ste mogli još i da napišete ako neko nekoga ubije, odgovaraće na osnovu Krivičnog zakonika. Što pišete nešto što je regulisano drugim zakonom? Zašto opterećujete jedan zakon nekim normama... da bi, valjda, izgledala ovako debela knjiga – zakon? Nije to suština.

Ako imamo jednu materiju regulisanu jednim propisom, jednim zakonom, onda nema potrebe da svaki zakon podseća da ćemo primenjivati onaj drugi zakon. Još kažete u 2. stavu: „Podaci koji su u posedu carinskog organa, a koji su označeni nekim od stepena tajnosti, mogu se učiniti dostupnim javnosti u skladu sa zakonom kojim se uređuje slobodan pristup informacijama od javnog značaja.“

Da, naravno, ovo je tačno. Ali ovde je nepotrebno pisati, prenormira se zakon, komplikuje se, da onaj tamo carinik, umesto da se bavi onim što je uža specijalnost carinika, on mora da čita i ove neke stvari koje nemaju veze sa carinjenjem, koje nemaju veze sa onim što je suština ovog zakona. A da se moraju primenjivati i ostali zakoni koji su na snazi u Republici Srbiji, naravno, moraju. I trebalo bi sad iz svih zakona koji se ovde primenjuju, od prekršajnog, krivičnog, da nabrajate sve koji se moraju primenjivati...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Govorim o članu 29, o obavezama drugih državnih organa u vezi sa carinskom robom. Ovaj član dosada je imao tri stava i vi ste, iz samo vama poznatih razloga, poslednji stav brisali. Pokušavam da vidim u obrazloženju što ste rekli da brišete ovaj stav, što ne prihvatate ovaj amandman i što ste ovo brisali. Naravno, vi kažete da ovaj zakon ne usklađujete samo sa zakonima EU, zato što smo mi vama kao generalnu primedbu stavili kroz sve amandmane da sve što smo ovih dana imali u raspravi, i ne samo ovih dana nego otkad ste preuzeli vlast od onih koji su pre vas išli istim putem, vi ministre, i onda i sada u istim kolima, dakle sve zakone donosite zato što vam to naređuje EU, i onda tamo neki činovnik vam napiše da treba da brišete stav koji kaže: „Uvozne dažbine plaćaju se pošto se izmire troškovi nastali u vezi sa robom iz stava 2. ovog člana (troškovi čuvanja, prodaje i sl.).“

I opet je ostalo nedorečeno da li će te dažbine i dalje da se plaćaju. Ako hoće, pošto ste ih ovde precrtali, kada, kako, kome ili se neće plaćati ili to opraštate, mogu da čuvaju koliko hoće itd., bez ikakvih obaveza? Opet ono suštinsko pitanje, ako ovo sada brišete i ako nigde ovo niste regulisali kroz ovaj zakon, onda ste vi svesno radili nešto što sada procenjujete nezakonitim sve ove godine unazad.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Radi se o članu 47a – Utvrđivanje carinske vrednosti nosača podataka, i sad opet krucijalne izmene. U prethodnom, odnosno još uvek aktuelnom zakonu stoji: „Programskom podrškom iz stava 1. ovog člana se ne smatraju integrisana kola, poluprovodnici i slični uređaji ili proizvodi koji sadrže takva kola ili uređaje.“

E, to više nije „programskom podrškom“, nego je sada valjda moderno da se kaže: „nosačem podataka iz stava 1. ovog člana ne smatraju se integrisana kola“.

Isto tako u sledećem stavu – podacima i programskim uputstvima, tako je stajalo, iz stava 1. ovog člana ne smatraju se zvučni, kinematografski ili video-snimci ili uputstva, a sada umesto „podacima i programskim uputstvima“ kažete – programskom podrškom.

Dakle, može to ovako u konverzaciji da se primenjuje, ali mora zakonski to da se menja, to jednostavno nije, tj. jeste terminologija nekih savremenih tehnologija, ali ništa nije smetalo, niti je u nekom zaostatku u tom smislu ni ovo što ste ranije pisali – programska podrška, čak možda šire obuhvata taj termin i prikladniji je nego ovaj „nosač podataka“. Ali, eto, vama rekli da treba da se menja zakon, pa vi onda krenuli, hajde, menjaj, da što više članova bude promenjeno, bez ikakvog smisla i razloga.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Podneli smo amandman da trajno žigošemo nešto što, po našoj proceni, ne bi smelo da se dešava. To se odnosi na član 73. Vi ste promenili taj član i on sada glasi ovako: „Lice koje je dopremilo stranu robu carinskom organu zahteva od tog organa carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu te robe.“

Hajde, može da se shvati ova prosta rečenica, ali naslov iznad tog člana kaže: Određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe, i u osnovnom tekstu kaže da to određuje carinski organ. A vi to sve menjate i kažete, evo, ovako – ovaj ko je doterao robu, on zahteva kako da se postupa. Babe i žabe. Ko ovo razume, shvatiće.

Kakav li je ovo prevod, ja ne znam. Je li ovo Gugl prevodilac možda? Ko je to radio? Ko vas prevari, aman, za ovo, bre? Ja bih vam naplatio kaznu što nas maltretirate u šest sati ujutru sa ovakvim stvarima. Milićeviću, kaznu da naplatiš Vladi.

Ja vam kažem iskreno, moj Vučić kad bi čuo šta ste vi napisali, pa on bi vas pobio, bre, sve. Moj Vučić bi vas pobio. Kad je on kod nas mogao ovo da nauči? Vi ste njega prevarili, bre, ljudi. Vi ste za ovaj dnevni red prevarili Vučića. Vi niste njega obavestili o čemu se radi. On, kad bude gledao ovo, ima da se krsti i levom i desnom rukom. Pa zbog vas ima da raspiše vanredne parlamentarne izbore. Nema s kim da radi, bre.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Reč ima podnosilac amandmana narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ovim članom 13. menja se član 73. Carinskog zakona radi terminološkog usklađivanja sa Carinskim zakonom EU i mi se tu negde našosmo izgubljeni u prevodu. Nismo lepo preveli, ali smo hteli da se uskladimo da Carinskim zakonom EU. I to je zaista divno.

Možda bi onda ovu odredbu mogao da nam rastumači ministar Nedimović, koji je, moram da ga pohvalim, ceo dan ovde sa nama. Nas je ovde u sali 27-28 poslanika, on je, čovek, tu ceo dan sa nama, vedar, nasmejan, svaka čast, ministre, iako moram da kažem da u ovih 27 tačaka dnevnog reda nema ništa što se odnosi na vašu nadležnost. Tako da, trebalo bi da iskritikujete nekoga u Vladi što su vas poslali ovde da budete sa nama, ali svaka čast. Onda najbolje da nam vi rastumačite u ime Ministarstva finansija šta su oni želeli da nam poruče ovim usklađivanjem, pošto vidim da se ceo zakon donosi radi usklađivanja sa EU i njihovim carinskim sistemom radi pristupanja Svetskoj trgovinskoj organizaciji.

Mi smo pre neka dva sata, negde oko četiri, čuli zabrinutost zbog pesticida u hrani, ali smo tada zaboravili da čujemo i zabrinutost zbog ulaska genetski modifikovane hrane, koju vi zdušno propagirate i želite da se nađe na trpezama naših građana jer mi moramo da uđemo u Svetsku trgovinsku organizaciju, pa eto još jedan razlog zašto moramo da budemo zabrinuti za sve što dolazi od vladajuće većine.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Samo da ponovim još jednom, pošto je isti slučaj kao i u nekoliko navrata dosada. Ništa od onoga što smo mi čuli kao tobož neki razlog za prihvatanje amandmana veze sa vezom blage nema, tako da nema ni razloga da mi ovo podržimo. To što neko ne zna ni šta je Svetska trgovinska organizacija, ni ko je tamo član, ni šta bi uopšte rekao, neka ostane njegov privatni problem. Hvala,

PRESEDAVAJUĆI: Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr

Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Govori se o članu 103, zapravo naknadnoj kontroli deklaracija. Neću sada, naravno, čitati ovaj član, nego samo poslednji stav, koji ste dodali uz ovaj član: „Na sprovođenje naknadne kontrole od strane carinskog organa shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje sprovođenje inspekcijuskog nadzora.“

Namerno čitam sporo, da bih ministrima skrenula pažnju, pa možda mi odgovore ako se razbude, da ste u obrazloženju zašto ne prihvatate napisali – amandman se ne prihvata iz razloga što se Carinski zakon ne usklađuje samo sa zakonodavnom regulativom EU, već se vrši usklađivanje i sa nacionalnim zakonima.

Molim vas lepo, kažite meni nekoj, glupoj, neispavanoj – s kojim ste vi nacionalnim zakonom ovu odredbu uskladili? Sklepali, napisali na osnovu nekog akta Evropske komisije. Poslali iz EU, vi trapavo preveli i onda obrazloženje da je to u skladu sa nekim nacionalnim propisom. Hajde, kažite sa kojim.

Je l' Vujović za ovo zadužen? Jeste. Pitajte Dušana Vujovića, možda je ovo iz Ukrajine doneo. Ali nije nama Ukrajina domaći zakon; nama su domaći zakoni u Srbiji. Mi smo u Srbiji i nas ne zanimaju ni ukrajinski zakoni, gde se on proslavio, ni EU, gde se on proslavio i gde biste vi. Ali nećete svi zaraditi onu veliku penziju. Bolje vam je da sedite tu gde jeste i okrenite se zemlji Srbiji. Sedite tu i ne razmišljajte. Vidiš koliko ti je lepše ovde nego u EU.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Znači, zaključili smo da u sali nema nikoga kompetentnog ko bi mogao da nam kaže šta je zaista pravi prevod ovoga što nam stiže iz EU, tako da moramo da tražimo negde odgovor, verovatno od službi u Vladi koje se bave prevodom zakona, jer očigledno znamo da se usklađuje s pravima EU, ali ne znamo s kojim nacionalnim zakonima se usklađuje.

To je jako, jako zanimljivo, ali sad bi se naš uvaženi kolega Arsić na sve ovo nadovezao – ma kakva EU, mi sve radimo u našem interesu; vi sve izmišljate, izmišljate da se ovde nešto usklađuje sa EU, izmišljate da su smanjene plate, izmišljate da su smanjene penzije. Tako da je verovatno to posledica našeg umora i naše neispavanosti, ali čim se budemo naspavali i probudili, probudićemo se u jednoj savršenoj državi, koju je Aleksandar Vučić stvorio za sve nas.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Pozivam da se ne prihvati, iz razloga koje bi sa predlagačem amandmana podelio gospodin Arsić, da je slučajno tu, da se slučajno ne bavi nekim poslom u kancelariji. A rekao bi mu da ovaj inspekcijski nadzor koji se pominje može da se pronađe u roku od nekoliko sekundi, al' treba ne biti lenj i treba imati bar malo želje da se baviš nečim pre nego što nešto kažeš, il' nakon što kažeš, al' prosto da se baviš nečim.

A na temu buđenja, siguran sam, gospodin Arsić bi mu rekao da se ne trudi. Spavao, ne spavao, podjednako dobre stvari predlaže. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate osnova za repliku, nemojte.

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su...

Povreda Poslovnika?

Prijavite se samo, molim vas.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Član 106. Govornik govori o temi dnevnog reda, a ja nisam video da je gospodin Arsić tema dnevnog reda.

Ako gospodin Arsić želi da se javi za reč, on će svakako doći. Što je i činio cele večeri, nema potrebe da vi budete njegov advokat.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, ja pokušavam da vas razumem, ali, verujte mi, teško mi ide. Gospodin Arsić nije tema dnevnog reda, ali vi ste pomenuli gospodina Arsića.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 15. predloga ovog zakona je vrhunac pravne nauke i ja bih zaista volela da, ako je ikako moguće, upoznam genija koji je pisao ovaj član 15. Kada vam budem pročitala šta piše u ovom članu 15, onda ću ozbiljno da vas pitam da li je u ovom ministarstvu finansija ostao ijedan diplomirani pravnik koji je uredno išao u školu, završio, dobio diplomu, tj. zaradio diplomu polažući ispite.

Zamislite šta kaže genije: „U članu 104. stav 2. posle reči „promet“ zapeta se briše.“ Zamislite značajne izmene Carinskog zakona! A nama stavljate primedbe kada kažemo da je amandman da se određeni član briše.

Gospodo draga, poručite tim pravnicima... Ako je prevedeno, tom prevodiocu odmah otkaz. Ako je pisano ovde, onda toga koji je kupio diplomu u neki špajz, tamo nek sedi, a dajte nekom pravniku da vam radi predloge zakona.

Ovo je, gospodo, pravno tehnička redakcija, koja nikada u svetu i u životu nije bila predmet rasprave u parlamentu. Zamislite, mi sad raspravljamo u parlamentu o izmenama zakona, o članu gde ste tražili da se izbriše zapeta, jer je ona, zapravo, ovde napisana kao štamparska greška.

Bilo bi dobro, ministri, da i vi raspravljate, odnosno da je ovde došao ministar sa kojim možemo da raspravljamo. Ne postoji nijedan ministar sa kojim bismo o zapeti raspravljali.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem.

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Još jedan problem prevoda. Samo da vam kažem nešto, ovo nema u pravilima Svetske trgovinske organizacije, nema ni u EU. Ovo je plod mašte, odmah da vam kažem.

Kada se pišu zakoni, onda se kaže nešto je uslov za, pa kada se pišu zakoni, nešto je razlog zbog čega se nešto radi. Ovde je napravljen miks, pa je reč razlozi promenjena rečju uslovi, pa sada – uslovi zbog.

To je nešto novo. Da sam umro do pre pola sata, ne bih znao da postoji ova mogućnost.

To je otprilike isto ono analogno–digitalno, znate. Isto. Nama je Vlada objasnila: kad je na papiru, to je analogno, a kada idete elektronski, mejlom, to je digitalno. I mi tražimo da digitalno šaljemo amandmane; oni kažu – e, ne može.

Ne postoji taj sistem u Narodnoj skupštini. Zašto? Sve je ovde vezano za špijunski centar CIA u Sofiji i kada pukne sistem ovde, on je u stvari pukao u Sofiji, nije ovde. To je ona USAID, ona pomoć. Znate, oni kad vam daju pomoć, obrali ste bostan. Njihova pomoć je kao sir u mišolovci, i vi volite sir u mišolovci.

Ti se javi za reč. Ti si ministar, javi se za reč, imaš pravo. Imaš i vezu, nema nikakvih problema.

Znači, uslovi su za, razlozi su zbog. „Uslovi zbog“ ne postoji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Nešto slično sa prevodom. Kaže se obično – carinski organ okonča postupak. A ovde sad, u novom ovom žargonu – „carinski organ razdužice postupak“. Eto, to je ta velika promena. Sad su oni mnogo pametni.

Sad vi meni objasnite kako ćete da razdužite postupak, kako ste to zamislili, kada roba krene prema Kosovu i Metohiji. Imate li rešenje u ovom zakonu za to? Imate vi tranzit, pa ulazna, pa izlazna, da ne maltretiram u ove sitne sate. Imate li neku odredbu za Kosovo i Metohiju? Da li je po Carinskom zakonu Kosovo i Metohija sastavni deo Republike Srbije? Da li je to carinsko područje Republike Srbije? Što tu niste nešto napravili u Carinskom zakonu?

Da li znate za nove carinske prelaze, Medveđa – Kosovska Kamenica? Oni se slikaše, u Briselu beše i film. Bio je onaj iz Preševa, i onaj iz Medveđe, predsednici opština, na svečanom otvaranju. A kod nas nema nijedne vesti, kao da se nije ni desilo. Eto, desilo se. I „Dojče vele“ specijalni prilog napravio kako Srbija saraduje sa Kosovom i prave nov, integrisani prelaz.

Što me ne gledate u lice nego ste svi savili glavu dole? Vi ste potpisali Briselski sporazum, nisam ga ja potpisao. Vi se ponosite Briselskim sporazumom. Je l' vas pre neki dan hvališe ovi iz Demokratske stranke? Kažu – lepo je što nas vodite u EU. I preduhitrili ste ih, i oni bi potpisali Briselski sporazum. Što nema nijedne reči o tome?

Teška pitanja.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je zapravo izmena člana 120. Spoljni tranzit, odnosno posebne odredbe, to je nadnaslov, a naslov iznad ovog člana je – Postupak tranzita na području treće države.

Sad imamo opet epohalnu promenu. U stavu 2, zapravo posle stava 1. dodaje se drugi stav: „U slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana, postupak se

smatra prekinutim“, tako je pisalo, „dok se roba nalazi na teritoriji treće države“. A vi ste sada, umesto da se postupak smatra prekinutim, rekli da se postupak smatra „suspendovanim dok se roba nalazi na teritoriji treće države“.

U pravnom smislu i u smislu odredbe ovog člana, odnosno ovog stava, nemaju isto značenje termini „prekinuti“ i „suspendovani“ postupak. Kao pravnik mislim da se ovde zaista radi o prekidu postupka, a ne o suspenziji postupka.

Ovo nije smelo da se desi. Ili opet problem lošeg prevoda sa engleskog ili opet neki loš pravnik. Ja više ne znam u šta da sumnjam. Sigurna sam apsolutno da vi sve ovo radite po nalogu iz Evropske unije, kao što sve radite u Vladi po nalogu Evropske unije. Rekoh već – oni okom, vi skokom. To je jako loše po državu Srbiju.

S druge strane, u ovolikoj ekspanziji kupljenih diploma, od predsednika države do Jorgovankinog doktorata, do raznih službenika po službama... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 20. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belančić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Još jedan član gde se bavimo Gugl prevodiocem. „Generalno obezbeđenje“ sad je „zajedničko obezbeđenje“, ono što je nekada bilo „i koje Upravi carine dokaže“ sad se menja u: „ili za koje carinski organ sazna“.

To je ono – baci ruku u pola šest... Kako je saznao? Pa, vrabac podunavac proleteo pa mi rekao.

Ne može carinski postupak tako da se reguliše. To je jedan od vrlo rigoroznih postupaka. Za sve postoji pisani trag, pisani dokaz. Ovde kod vas to sve đuture može da prođe, jer je to uslov da mi uđemo u Evropsku uniju.

Samo da znate, nemojte da žurite. U ovom četvorogodišnjem periodu obećanje je da dođemo do pred vrata EU. Ne tamo, daleko bilo. Tamo nema mesta, nego do pred vrata. Tako da nemate potrebe da žurite. Čim ovoliko žurite, vi snižavate svoju pregovaračku poziciju, svoju cenu. A ovako nekritički da unosite loš prevod u naš divan, predivan jezik, gde je sve jasno – nepotrebno je. Niko neće da vas pohvali.

Vi mislite da vas ovi iz Brisela ozbiljno hvale? Ma ne. Oni vas pro forme hvale. Znae zašto vas hvale? Evo, da vam objasnim – mnogo bolje oni znaju nas nego što mi znamo za sebe.

Od 1941. do 1945. u Beogradu stradala samo dva okupatorska vojnika, a 25.000 Srba potkazivalo Nemcima sve. To isto imamo i danas. Kada dođe stranac ovde, svi se lepo otvore. Još ako donese malo „parinje“, veselo. Potkazuju jedni druge da čine štetu, da komšiji crkne krava. Oni znaju naš mentalitet. Ne nasedajte na to. Oduprite se ako možete.

PRESEDAVAJUĆ: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Ovde gde dodajete ovaj stav 8. neprecizno definišete, odnosno dajete veća ovlašćenja Vladi, ali ne navodite koje su to posebne okolnosti kada može privremeno zabraniti upotrebu zajedničkog obezbeđenja u spoljnom tranzitu. Tako da mislim da bi, kao u sledećem stavu, 9, gde ipak imate neko preciziranje, to trebalo i na član 8. precizirati. Ali ovde se, naravno, sve donosi u skladu sa usklađivanjem pravnih propisa sa propisima EU.

Međutim, tu je ključni problem što mi nikada nećemo ući u EU. To je za nas idealno i dobro, ali šta ćete vi, ljudi, da radite? Šta će građani Srbije da rade i šta će država Srbija da radi što propadosmo na tom putu u EU, u koju nikada nećemo ući jer će se EU raspasti, niti ima nameru da se proširuje? Tako da džabe sve radimo, džabe krećimo.

Dužni ste odgovor na pitanje koje je malopre postavio poslanik Krasić – kako se ovaj carinski zakon odnosi prema teritoriji Kosova i Metohije? Na sve imate odgovor, stalno se javljate, ja se nadam da će se neka ptičica u Poslaničkom klubu SNS javiti i po tom pitanju pa nam odgovoriti kako Carinski zakon tretira Kosovo i Metohiju i tu teritoriju.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima, po amandmanu, narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Pa evo, sačekali ste. Meni se jako sviđaju neke diskusije, znate. Raspale oni po EU – te prepisujete zakone, te ovo, te ono, a svi žele da imamo standard, pa čak i oni, kao što je standard u razvijenim zemljama EU.

Sad još neka mi neko kaže da su zemlje EU pravno neuređene. Voleo bih da mi to neko kaže. Može i da kaže, neka mi dokaže. Znači, stoji to da su to uređene zemlje. E sad, valjda i Srbija treba da bude uređena zemlja. To da l' ćemo ući u EU ili ne, ostavite to Pregovaračkom timu, koji taj postupak vodi, ali zakoni koji su dobri i koji garantuju pravnu sigurnost svim građanima i svima onima koji žele da učestvuju u nekom poslu u Srbiji, ne vidim šta vam smetaju. Ili želite da budemo u haosu, anarhiji, da nemamo državu?

To me čudi, pogotovo što takve diskusije ima pravnik. Pa definicija prava je – zašto se zakoni donose? pa da se uredi neke oblasti i da se ljudi ne svađaju. Valjda je to cilj ove skupštine, a ne šta god se nađe..., te je loš prevod, te ovo, te ono, te na Guglu, te ovako, te onako. I to još pravnici govore.

Znači, mi našu državu uređujemo po jednom modelu ne da bismo bili članovi EU, nego na prvom mestu zato što je to dobro za naše građane i za našu državu. Da imamo određenu pravnu sigurnost i doslednost svega onoga što

se ovde dešava. Samo na taj način možemo da omogućimo da se Srbija ekonomski razvija, a da građani imaju zaštitu države; i to svi podjednako, a ne kao što je dosad bilo, da su samo oni koji su imali novca imali zaštitu države, a oni koji ga nisu imali bili su laka meta za one koji reše da se dočepaju neke njihove imovine, kao što je to bilo, recimo, u privatizacijama od 2001. do 2012. godine.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Naravno, vrlo je interesantno, pretpostavljam, i za ovaj ambijent i ako nas neko gleda, imati ove populističke komentare, ali predložili ste, uvaženi kolega, vaša poslanička grupa, 43 amandmana na ovaj zakon. Pomenuste li vi u nekom od amandmana Kosovo i Metohiju? Ne, svi vaši amandmani su „briše se“.

Ova vlada se svakog dana bori da Republika Srbija bude prisutna na Kosovu i Metohiji u meri u kojoj je to moguće i da pomogne ljudima koji tamo žive, a vaši amandmani su „briše se“.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 21. Amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Biću vrlo kratak, kao što to voli da kaže jedan poslanik vladajuće većine.

Pa da, to naše uređenje države u skladu sa civilizovanim društvom EU je koštalo da je 75% robe iz uvoza, i da smo predali sopstveno tržište, i da smo doveli ekonomiju tu gde smo je doveli. Zato smo mi danas i zaostali, siromašni, zato što smo upravo sve prepustili strancima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovde se radi o članu 125. osnovnog zakona, o unutrašnjem tranzitu, pojmu unutrašnjeg tranzita i načinu kretanja robe, tako je naslov i nadnaslov ovog zakona, i u drugom stavu se kaže – kretanje robe iz stava 1. ovog člana može biti u okviru postupka tranzita, pod uslovom da je takva mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom.

E sad, ovde je mala nejasnoća kod vaše izmene zakona. Ovo je, dakle, osnovni tekst, ali vi sad kažete – kretanje robe iz stava 1. ovog člana može biti u okviru postupka unutrašnjeg tranzita, pod uslovom da je takva mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom.

Tranzit je prevoz robe iz jednog mesta u drugo. Zašto ste sad ovde ubacili „unutrašnji tranzit“ a očekujete da je predviđen međunarodnim

sporazumom, iskreno, nije najrazumljivije. Nije ni u vašem obrazloženju, jer vi samo kažete da, pored toga što usklađujete zakon sa propisima EU, usklađujete i sa našim propisima, pa evo, molim vas, gospodo ministri, protrljajte malo oči, probudite se i kažite nam sa kojim našim unutrašnjim propisom je usklađen ovaj stav 2. člana 125.

Takav propis ne postoji, ali ako ste već to napisali, možda ima negde nešto što mi ne znamo, pa budite ljubazni da nam to objasnite, jer je nemoguće da nešto vezano za unutrašnji tranzit, znači za unutrašnji prevoz robe od mesta A do mesta B, mora biti regulisano međunarodnim sporazumom. Ili to zaista ima veze sa tom vašom EU, koja nam ovakve opasne stvari šalje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Pozivam da se ne prihvati – slušao sam obrazloženja – prvo, zato što ne smatram relevantnim obrazloženjem da neko ima nejasnoće. Očekujem da ima određeni predlog zato što mu je vrlo jasno šta želi da postigne. To je prva stvar. A druga stvar, zato što, kako smo čuli, tu smo gde smo – apsolutno ne smatram za bilo kakav razlog rečenicu te vrste od nekog ko stvarno ne zna gde se nalazi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Replika, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovo je valjda trebalo da bude uvreda. Ne znam ko ne zna gde se nalazi. Vrlo znam gde se nalazim, za razliku od ovog gospodina. Nisam ...

(Vladimir Orlić: To se nije odnosilo na vas.)

Molim? Čekajte, nije se odnosilo na ono što sam ja rekla?

PRESEDAVAJUĆI: Ne, nije se odnosilo na vaše izlaganje.

VJERICA RADETA: Dobro, onda nemam repliku, naravno.

PRESEDAVAJUĆI: Pa ne možemo se igrati.

Po amandmanu, narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nije kriv Carinski zakon što sada imamo veliki uvoz iz zemalja EU, već je kriv jedan gospodin koji je bio ministar u vladi Vojislava Koštunice koji se zvao, čini mi se, Predrag Bubalo. E, taj gospodin je sve fabrike zatvorio, i onda je, jednostavno, zakon ponude i potražnje – kad nemate fabrike, negde morate da nabavite neku robu.

E sad, kad je neko tako veliki patriota, šta on traži sa političkom strankom koja je upropastila sve fabrike u Srbiji? Znači sve, apsolutno sve. Privatizaciju je radio gospodin Bubalo, a pre njega Vlahović. Tako je. Pa šta ćete onda s njima?

Kako niste s njima? Nemojte tako. Nemojte da krivite Carinski zakon što su nam fabrike zatvorene; krivite Demokratsku stranku Srbije, s kojom ste izašli na izbore.

E sad, ja uvek kažem – s kim si, takav si. Znači, ne vidim razliku. I oni su se predstavljali za najveće patriote, ali su zato upropastili Saveznu Republiku Jugoslaviju, pa su upropastili Državnu zajednicu Srbije i Crne Gore i na kraju je Kosovo jednostrano proglasilo nezavisnost. Sve pod njihovom vlašću. I vi sa njima, a zovete se patriotski blok. Ma nemojte, molim vas.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, recite.

(Srđan Nogo: Molim vas, replika.)

Pomenuo je Demokratsku stranku Srbije; i kolege su imale dijalog na temu, to nije... Da, rasprava. Zašto vas vređa to što je pomenuo Demokratsku stranku Srbije, ja i dalje ne razumem.

Ne, nećemo se igrati sad povredama Poslovnika.

Evo izvolite, objasnite. Dobijate pravo na repliku, objasnite.

SRĐAN NOGO: Odmah da se razumemo, gospodin koji je govorio pre mene vodio je direktno dijalog sa mnom, obraćao se meni. Ja nemam ništa protiv što on pominje Demokratsku stranku Srbije, ona treba da odgovara. I Demokratska stranka treba da odgovara za ono što su oni radili u tom periodu, i lica koja su tada bila tu. Evo, gospodin Nedimović je bio u toj stranci, ali nije on odgovoran za to šta je Demokratska stranka Srbije radila u to vreme pa ne može se njemu spočitavati, iako je on iz istog mesta kao i Bubalo.

Evo, zajedno gospodin Arsić i ja mislim da možemo da se složimo oko jedne stvari, da ta lica koja su upropastila Srbiju, koja su nam kaos nanela u postupku privatizacije koja je krenula s Agencijom za privatizaciju, sa Bubalom, sa Đunićem, sa Sinišom Malim, rekao sam od Vlahovića do Bubala, Dinkića, pa ne znam ni ja do koga iz SNS-a, moraju da odgovaraju, da budu procesuirani. Da se podnesu krivične prijave i da se sprovedu postupci do kraja. A ne da se, kao u slučaju Mladana Dinkića, obustavi. Tužilac koga je postavio šef BIA obustavlja postupak. Pa čak i premijer, odnosno predsednik Vlade kritikuje te postupke. Kritikuje. Kako, kaže, nema odgovornosti Dinkića i Karića? Ako njih nema, koga ima? A ja sam ovde prozivao Mirjanu Labović, koja je veštačila u slučaju Bogoljuba Karića, da je nekompetentna, da je kupila diplomu, i Ministarstvo pravde ne reaguje po tom pitanju.

Ajmo onda, ako ste i vi saglasni, kao što sam i ja saglasan, da neko mora da odgovara za sve što se nama desilo u prethodnom periodu, za sve te kvaziprivatizacije, za sve što je opljačkano i oteto od ovog naroda i za celu tu situaciju, da je 800.000 ljudi ostalo bez posla i da smo mi danas u materijalnom položaju u kome se nalazimo. Ne može da ostane paušalno prepucavanje u Skupštini, nego mora da dobije neki epilog i konačno moramo da uspostavimo sistem odgovornosti, jer ovako neće biti dobro ni vama, ni meni, ni bilo kome u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Imate pravo na repliku, pomenuta je SNS, kao ovlašćeni predstavnik SNS.

VEROLJUB ARSIĆ: Vidite sad ovu zamenu teza. Ajmo sad redom. Nabroja čovek imena. Pa Zakon o privatizaciji predložila su dva mangupa –

Vlahović i Bubalo, i upropastili su sva preduzeća zato što je vrednost kapitala cenjena na osnovu knjigovodstvene vrednosti imovine. Je l' tako? E sad, kakve veze s tim ima Agencija za privatizaciju? Ona sprovodi zakon. Bitno je ko zakon donosi i ko ga predlaže.

To što ste vi sada na listi sa poslanikom koji je učestvovao u donošenju tog zakona, postavite sebi pitanje šta tražite s takvim čovekom. To što ste na listi sa poslanikom koji je išao kod Miškovića, verovatno da popije kafu, sa vaše liste, taj isti koji na međunarodnim skupovima napada državu da je korumpirana... To se ne radi. To može ovde, ali ne može na međunarodnim skupovima. I u ovom mandatu i tako dalje.

Vaš cilj je bio da uđete u Parlament, potpuno legitimno, ali ne može da važi – cilj opravdava sredstvo. Znači, vi ste jednostavno bili spremni da se udružite i sa đavolom da biste ušli ovde, a mogu da zamislim s kim biste bili spremni da se udružite da biste vladali Srbijom. A to s kim se sada družite, samo nas vraćate u period da ponovo neki drugi Bubalo i neki drugi Vlahović rasprodaju ovo malo državne imovine što je ostalo.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Gospodine predsedavajući, ja bih zamolio pre gospodina Noga da govori istinu.

Prvo, Bubalo uopšte nije iz Sremske Mitrovice. Mislim da treba da se izvinite građanima Sremske Mitrovice, da ih ne petljate sa bilo kim. Mislim da je to jako važno. Tako da, molim vas, iznosite činjenice. Pola sedam je, vodimo raspravu već ko zna koliko dugo. Pretpostavljam da ste se već umorili, zbog toga vam je promaklo to.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 23. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr. Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Reč ima Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine predsedavajući, trebalo je da kažete 22, ali dobro, ja ću pričati i o 22. i 23. Preskočili ste jedan, a to je povezano, da znate.

Evo samo da vam kažem, u članu 22. ostao je gotovo isti tekst koji je bio, samo što je izbačena reč da je domaća roba namenjena izvozu. E, to što je izbačeno bitno menja suštinu sada ove odredbe i dovodi u pitanje da l' to uopšte može da se radi u slobodnim zonama.

A što se tiče ovog člana 23, ja mislim da je ovo pisao direktor Luke Novi Sad. Ovo što ste ugradili ovde otprilike ispada ovako – kao da se čuva roba za šverc. Kad pročitate ovaj tekst, samo zamislite u glavi – ako bih hteo da

sačuvam robu za šverc u slobodnoj zoni ili u carinskom skladištu, šta bih uradio?, i prva asocijacija biće vam ovo što ste dogradili.

Da li je to tražila EU?, verovatno je tražila. Tamo je leglo najvećih zlikovaca. U Briselu je sedište NATO-a, koji nas je bombardovao, i u Briselu je sedište EU, koja nam otima Kosovo i Metohiju. Zar vi stvarno očekujete da iz Brisela dođe nešto dobro? Pa oni još nisu završili prljav posao. Poslednje što će da bude ovde, što traže od nas, to je insajder, koji će da potpiše. Vodite računa o tome.

Teška pitanja, dobro.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, uz izvinjenje. Bili ste u pravu, amandman broj 22.

Idemo dalje.

Na član 22. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ovaj se član odnosi na član 195. osnovnog zakona, a to je dopremanje robe smeštene u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu carinskom organu. Potpuno, kao što smo rekli u obrazloženju, bespotrebna promena, koja ništa neće da popravi ili poboljša ovaj predlog zakona.

Ovde imamo jedan stav u osnovnom članu 195, koji je možda trebalo najpre da tretirate a niste, koji kaže: „Na zahtev zainteresovanog lica, carinski organ će proveriti da li je roba koja je smeštena u slobodnu zonu ili u slobodno skladište domaća ili strana roba.“ To je ova eventualna mogućnost zloupotrebe o kojoj je malopre govorio gospodin Krasić. A ovo je idealna prilika, i sad ste vi ostali samo, kolega Nedimoviću, bili ste u to vreme narodni poslanik u Narodnoj skupštini, kada smo doneli zakon, kao i gospodin Arsić, o slobodnim zonama u Srbiji. Njih za sada ima 14 i to je nedovoljno iskorišćen potencijal.

Na ono Arsićevo pitanje kako mi možemo da stvorimo jednu fabriku koju su zaista ovi „žuti“, čiji ste vi sledbenici, uništili, pa, gospodine Arsiću, što ne koristite slobodne zone? Evo, vi ste iz Požarevca, Smederevo vam je ispred nosa, što se kaže. Koliko još potencijala tamo ima i slobodnih kvadrata u tom području i kakvo je to mesto. Kad govorim o tome, mogu da pričam o

Slobodnoj zoni Lapovo, i Kragujevac, i Užice; nemam vremena, vrlo je kompleksna tema. Evo, izvolite, dovedite strane investitore. Bojite se kineskog i ruskog kapitala? Kineske kompanije, bile su vaše kolege sa mnom pre nepunih mesec dana u Sudžouu, jednom od najvećih industrijskih parkova u Kini, spremne su da dođu u Srbiju i da investiraju u slobodne carinske zone.

Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala puno.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Pravo na repliku, više puta spomenut.

Pa vidite, to i jeste problem Srbije i ovih što stalno pričaju kako nama strani investitori ne trebaju. Potencijali Srbije su mnogo veći nego što su njene potrebe za tom robom i uslugama koje se proizvode. Problem jeste što su proizvodne celine i lanci pokidani. Nešto za vreme sankcija, a najveći deo za vreme privatizacija do 2012. godine, tako da smo ostali ne bez proizvoda, nego nemamo potencijal da plasiramo ono što se napravi. I onda je krenulo jedno potpuno urušavanje i zato su nama i potrebni oni koji imaju tržišta i koji bi hteli da investiraju u Srbiju da bi, naravno, ostvarili svoj ekonomski interes, a i mi ostvarujemo svoj ekonomski interes kroz upošljavanje naših kapaciteta i resursa koje imamo.

Nemam ništa protiv i nisam gadljiv ni na jedan vid kapitala koji dolazi iz bilo koje zemlje. Samo mogu da kažem da se, recimo, u Kostolcu, koji je na nekih 11 ili 12 kilometara od Požarevca, koji pripada teritoriji grada Požarevca, pravi jedan potpuno novi blok, jedna termoelektrana koja je kineske tehnologije, sa kineskim kreditom, koji je jako povoljan, a mogu da kažem da će Srbija izgradnjom te termoelektrane imati najmoderniju termoelektranu u čitavoj Evropi.

Znači, mi želimo da saradujemo sa svima. To je naše pravo. Nećemo da određujemo ili da blokiramo ničiji kapital. Naš je interes da saradujemo sa svima. Problem jeste samo da stvorimo uslove u državi da možemo da privučemo što više investitora i zato i donosimo ove zakone.

I kad se napadaju te priče oko puteva (Završavam, kolega Marinkoviću, samo malo.), kada nemate put, nemate saobraćajnu infrastrukturu, niko ne želi kod vas da dođe ni da ulaže. Čak i oni ljudi koji su se rodili u nekim naseljima koja nemaju asfaltni put, napuštaju ta naselja, a zamislite kako da dovedete nekog sa strane ako nemate put, prugu ili luku.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Replika, Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Vi ste mene, kolega Arsiću, pomešali s nekim. Replicirate meni i govorite nešto što apsolutno nema veze s mojim izlaganjem. Čak sam govorila suprotno tome o čemu ste vi sada pričali, a to je da

niste sposobni, i ova vlada, da iskoristite potencijale i mogućnosti koje se nude ovako na izvol'te, jer novi kineski put i projekat na Balkanu i Evropi upravo daje tu mogućnost o kojoj sam ja pričala, a to je da se u tim carinskim slobodnim zonama, preko kompanija koje bi otvorile nova radna mesta, upravo izvozi roba na tržište u zemlje gde oni to već čine, a Srbija je za njih idealna zbog toga što nije u EU i, bez obzira na to što oni to nikada otvoreno neće reći, izuzetno im je drago zbog toga. Zahvaljujući njima mi imamo i, juče smo, je l' tako?, potvrdili dodatni zajam za Koridor 10, imaćemo i novu železnicu i kompletnu infrastrukturu, i zahvaljujući upravo kreditima naših prijatelja, kao što je kredit Azerbejdžana za dovršetak Koridora 11... Nemojte da vršite zamenu teza.

Šta je to stiglo, molim vas, tako krupno i veliko od vaših prijatelja sa Zapada? Već ste im, poput Dinkića, koji je to uradio u Kragujevcu, dali po 10.000 evra za svako novootvoreno radno mesto. Rusija nas ne ucenjuje na taj način, svojim ponuđenim stranim investicijama; isto tako ni naši kineski prijatelji. Prema tome, kad se meni obraćate ili bilo kome od srpskih radikala, baratajte činjenicama i onim za šta se mi zalažemo, a to svakako nije srljanje u EU i dalja propast Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Veroljub Arsić: Replika.)

Ja bih da budemo džentlmeni i da zatvorimo ovaj...

(Veroljub Arsić: Kratko ću.)

Molim vas, samo kratko. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Ako je ova vlada nesposobna da rešava probleme i da uvuče investitore u Srbiju, evo, šta je sa „Sartidom“? Najveći problem srpske privrede. Rešila je ova vlada, nijedna druga.

Čini mi se da se mi u jednoj stvari samo ne slažemo. Ova vlada želi da saraduje i sa EU, i sa Ruskom Federacijom, i sa Kinom, i sa Amerikom, i sa drugim zemljama, sa svima onima koji hoće da saraduju sa nama. Dok druga strana kaže – ne, samo saradujte sa Rusijom i Kinom. Pa nismo mi u situaciji da možemo baš toliko da uslovljavamo. Možemo samo da ne dozvolimo da budemo poniženi, ništa više.

Znači, saradivaćemo sa svima, zato što je to, na prvom mestu, u našem interesu. Nisam gadljiv ni na jedan kapital koji dođe u Srbiju i otvara nova radna mesta. I manite se te priče – plaćeno jedno radno mesto 10.000 hiljada evra, i plata 200-300 evra. Taj novac, svaki dinar koji se uloži u novo radno mesto, više puta se multiplikuje u prometu i dohotku.

Možete slobodno da se udarate po glavi. Možda je bolje da udarate u zid, ali kada radniku isplatite platu, tu se taj krug ne završava, nego taj radnik ide i taj novac troši za neka dobra ili usluge, pa i onaj koji prodaje ta dobra, i onaj koji proizvodi ta dobra, i onaj koji vrši uslugu takođe zarađuju za platu. I tako ukруг. Oni koji ne razumeju tu ekonomsku logiku, ne treba ni da se bave ekonomijom.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Žarko Mićin, po amandmanu.

ŽARKO MIĆIN: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, vrlo ću kratko.

Smatram da amandman ne treba prihvatiti. Ne bih se složio s tim da ne znamo da iskoristimo potencijale koje imaju slobodne zone u Srbiji. Tako nešto smo upravo uradili u Novom Sadu i proširili Slobodnu zonu u Novom Sadu i upravo zato u Novom Sadu danas imamo dve nove investicije, američkih kompanija „Lir“ i „Delfi“, koje već zapošljavaju tri hiljade ljudi, a zaposliće pet hiljada ljudi.

Meni je bilo veliko zadovoljstvo što sam bio deo tima gradonačelnika Miloša Vučevića i moram da kažem da je predsednik Vlade Aleksandar Vučić jako puno pomogao u ovoj investiciji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

Može, okej. Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Evo i vi, kolega iz Novog Sada, dobro je da ste se uključili u diskusiju i da nas ima više, da razmenjujemo argumente. Dakle, 11 hektara slobodnog, opredeljenog zemljišta po Zakonu o slobodnim carinskim zonama je na području Novog Sada. Nisam rekla da to nije urađeno uopšte, ali nije dovoljno. Pre toga su „Delfi“, ne zaboravite, bili u Rači; pre nego što je došla „Jura“, je l' tako? Bio je jedan strateški ugovor tadašnje „Elektro Rače“ sa kompanijom „Delfi“.

Što se tiče kolege Arsića... Gospodine Arsiću, da nije bilo našeg predsednika da kroz konferenciju za novinare i obraćanje javnosti, tri ih je imao zaredom, podigne to na najviši mogući nivo što se javnosti Srbije tiče, vi biste „Esmarku“ ovako na izvol'te dali Smederevsku železaru. To je već sve bilo dogovoreno. I u poslednjem trenutku ste pod takvim pritiskom, a pre svega zbog činjenice da je on izneo podatke na koji način bi nas opljačkali... Kirbi vas je na to nagovarao, dok je bio... Znači, mi smo uspeli to da sprečimo.

A naši kineski prijatelji, jer tamo sam bila pre nepunih mesec dana, prepoznali su svoj interes na tom novom kineskom putu i odlučili da upravo u Srbiju ulože, baš zbog naših tradicionalno prijateljskih veza, baš zbog resursa koje imamo, kvalitetne radne snage i zbog činjenice da je to samo prvi projekat i početak u njihovim daljim investicionim ulaganjima za koje će se opredeliti u narednim, verujem, ne samo godinama, već decenijama.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Pa evo, premijer Aleksandar Vučić ima dovoljno dobrih rezultata da podeli nešto i sa vama. Evo, poklanjamo jedan deo njegovih uspeha vama. Ne znam šta biste radili bez njegovih rezultata.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 25. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni

poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč?(Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj član 196. odnosi se takođe na rad slobodnih zona i slobodna skladišta i konkretno govori o smeštaju robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu i kaže da to skladištenje nije vremenski ograničeno, ali za određenu robu, iz člana 191, stav 1. kaže – „koja je obuhvaćena posebnim merama poljoprivredne politike, mogu se propisati posebni rokovi smeštaja.“

To, naravno, jeste logično i mora tako da bude, ali ovo moramo da povežemo sa članom 193, gde ste predvideli da carinski organ može pregledati robu i sprovesti druge mere carinskog nadzora nad robom, to je ranije pisalo, koja ulazi, izlazi ili ostaje u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Vi ste sad samo napisali da carinski organ može pregledati robu, a izbrisali ste da može sprovesti i druge mere carinskog nadzora nad robom. To nije dobro. I, jednostavno, ne može čovek da razume zašto vi ne želite da se sprovede sve mere carinskog nadzora nad robom koja ulazi, izlazi ili ostaje u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Naravno, i ovo gde je predviđeno da za obavljanje pregleda iz stava 4, zapravo ovog prethodnog stava, biće lice koje odredi carinski organ i on predaje tom organu ili mu stavlja na raspolaganje primerak prevozne isprave kojom mora da prati robu koja ulazi ili napušta slobodnu zonu.

Ali opet, i u kontekstu ovog poslednjeg stava ostaje pitanje zašto ste brisali mogućnost da se sprovodi carinski postupak mere carinskog nadzora nad robom koja ulazi ili ostaje u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 26. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenočić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 27. zapravo se odnosi na član 199. osnovnog zakona i govori o domaćoj robi obuhvaćenoj posebnim merama poljoprivredne politike. Ova materija se reguliše već počev od člana 196. Vi ovde govorite o postupcima koji mogu biti preduzeti bez posebnog odobrenja, a odnose se na mere za poljoprivredne proizvode. Ne znam zašto ste sada, umesto „ti postupci“, napisali „ta postupanja“. „Ta postupanja“ nije baš nešto u skladu sa srpskim jezikom.

Kada se govori o poljoprivrednoj politici, odnosno poljoprivrednim proizvodima i skladištenjima na carini poljoprivrednih proizvoda, kada su u pitanju oni proizvodi koji se iz Srbije izvoze, onda bi bilo dobro, zaista, da se maksimalno usredsredite i da maksimalno koristite slobodnu trgovinu koju imamo sa Ruskom Federacijom i onda vam ova skladišta takoreći ne bi ni trebala. Roba bi samo prolazila tranzitom, ali onim pravim tranzitom, a ne ono malopre što ste rekli – tranzit u unutrašnjem saobraćaju.

Sve ono što se u Srbiji proizvede i sve što još može da se proizvede, kada bi se država više pozabavila rešavanjem problema srpskog seljaka, sve što bi se proizvelo moglo bi se bez ikakvih problema prodati na rusko tržište i onda bi svakako bio u tom slučaju primenjen ovaj zakon sa ovim kratkim rokovima kada je u pitanju skladištenje poljoprivrednih roba. Hvala vama.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 28. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marko Milenković, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovaj član se odnosi zapravo na član 200. osnovnog zakona i govori o posebnim uslovima stranih roba i domaćih roba koje se mogu koristiti ili upotrebljavati u slobodnim zonama i slobodnim skladištima. Ovde u 1. stavu ovog člana stoji da je to – osim u slučajevima iz članova 198. i 199. ovog zakona. Onda vi, umesto toga da je to u ovim posebnim slučajevima, kažete – u okviru postupka i oblika postupanja iz ova dva člana. Zaista potpuno nakaradna konstrukcija reči, a ništa ne znači niti bilo šta menja suštinski u ovom zakonu.

Ovaj član takođe predviđa, stav 1. ovog člana: „Ne isključuje upotrebu ili potrošnju robe čije stavljanje u slobodan promet ili privremeni uvoz ne bi li imalo za nužnu posledicu primenu uvoznih dažbina ili mera u okviru poljoprivredne ili trgovinske politike, osim ako je odredbama koje se odnose na zalihe drugačije propisano. U tom slučaju nije potrebno podnošenje deklaracije

za stavljanje u slobodan promet ili privremeni uvoz, osim u slučaju kada se količina robe otpisuje od kvote ili tarifnog maksimuma.“

Mi mislimo da ovo nije dobro i da ne treba i u ovom slučaju da bude neophodno donošenje deklaracije. Ništa ne može da se nađe u slobodnoj zoni, uvoz-izvoz itd., u slobodnom skladištu bez određene dokumentacije, bez određenih deklaracija itd. To jednostavno nije za igranje nigde u svetu, pa ne sme i ne treba da bude ni kod nas, u našim slobodnim zonama.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 29. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovo se odnosi na član 203. osnovnog zakona, zapravo na carinsku vrednost i obračun carinskog duga, i ovo je jedan od tih članova koji apsolutno nije bilo potrebe da se menjaju, jer ovo što ste promenili ništa ni suštinski ni formalno ne utiče na član 203.

Prva dva stava ništa niste ni dirali, a onda u poslednjem kažete – ako je roba bila predmet uobičajenog postupanja iz člana 138... deklarant može da zahteva, ako je takvo postupanje carinski organ odobrio u skladu sa članom 138..., da se iznos uvoznih dažbina utvrdi na osnovu vrste robe, carinske vrednosti i količine robe, na osnovu koje bi se iznos utvrdio u vreme nastanka carinskog duga..., i onda ne znam zašto brišete „određeno u skladu sa članom“, a pišete – „iz člana 251..“?

Ne znam zašto uvodite neku novu modu, neku novu nomenklaturu. Kakav je problem bio u našim sadašnjim propisima, formalno, naravno? Ima mnogo problema suštinski u zakonima koji se donose poslednjih godina ili već decenija u Srbiji, ali zaista nema potrebe da uvodite neki novogovor, neke nakaradne izraze. Iovako su vam loši zakoni, još kad ih ovako garnirate ovim lošim izrazima, onda se zaista čovek zapita o čemu se ovde radi.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 31. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović, zajedno

narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: U pitanju je član 204 – Postupanje sa domaćom robom koja podleže merama poljoprivredne politike.

Bilo je već reči u prethodnim članovima o toj vrsti proizvoda i ovde u 1. stavu je stajalo da domaća roba iz člana nekog prethodnog koji to reguliše, to je zapravo onaj 191, gde nismo imali nekih primedbi, ovog zakona, koja podleže merama poljoprivredne politike može se staviti u neki od postupaka ili se može odobriti njena upotreba ako unosom u slobodnu zonu ili slobodno skladište ispunjava uslove propisane za izvoz takve robe.

Ovo je bilo sasvim dovoljno i sveobuhvatno. Onda vi, opet, kažete u predlogu izmena ovog člana da za domaću robu iz člana 101 koja podleže merama poljoprivredne politike, koja je smeštena u slobodnu zonu ili slobodno skladište, određuje se postupanje ili upotreba koji su predviđeni propisima prema kojima je ta roba... Ovo niko živi ne razume šta ste hteli da kažete. Ovo je nešto sklepano, ne liči na rečenicu ... zbog smeštaja u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

I sad, stiče se utisak da vi zapravo namerno pišete ovako nakaradno, ovako sklepano, da bi moglo što lakše da se manipuliše određenim odredbama, pa onda da se tumači neko ovako, neko onako, jer ne znam zašto jednu konciznu i preciznu zakonsku odredbu menjati nekim budi bog s nama tekstom, a suštinski niste ništa promenili i reklo bi se i ne želite da promenite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 32. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić, zajedno narodni poslanici Srđan Nogo, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Demokratske stranke.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Drago mi je da se ministar Antić vratio, pošto član koji je pisala Vlada u stavu 1. kaže – briše se. Kao i sledeći član o kojem ćemo pričati, gde takođe piše – briše se. Tako da ministar već dva puta u nedelju dana sebe dovodi u situaciju da se izvinjava. Izvinjavali ste se DS-u, a ja mislim da sada i Dveri zaslužuju izvinjenje.

Pogotovu što to „briše se“ nije ništa loše u politici, mislim da je vrlo delotvorno – izbrišu vas kao gumicom. Vi to sigurno znate bolje od mene, jer

još ako ste deo nekih interesnih grupa i imate neke afere, kofere itd., onda svakako ne možete...

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice, molim vas, govorite o amandmanu. Ovo stvarno nema smisla. Ovo je Parlament, nemojte tako da se ponašate.

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Uvaženi narodni poslanici, ovo je sada izvrtanje mojih reči. Apsolutno stojim iza toga što sam u prethodnom izlaganju rekao. U ovom zakonskom projektu u kome Vlada menja veliki broj rešenja, pojedine formulacije briše, a svi amandmani koje ste vi uložili imaju samo jednu formulaciju i svi vaši amandmani su samo – briše se. Ove ostale primedbe zaista neću da komentarišem. Uzeću u obzir da je 07.05 časova i da ste umorni i oprostiću vam zbog toga.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Na član 33. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, zajedno narodni poslanici Srđan Nogo, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Demokratske stranke.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Dosta se briše u ovom zakonu. Mi predlažemo da se izbriše ono što vi predlažete da se izbriše, a najbolje bi bilo kad bi moglo da se izbriše i ovih prethodnih pola decenije, pa i ovih prethodnih 16 godina, pa i ovih prethodnih 26 godina, ali, nažalost, ne može. Nažalost, ne možemo da brišemo šta je bilo u prošlosti, ali možemo da se okrenemo da pravimo bolju budućnost. Ja se nadam da građani Srbije imaju volju za bolju u budućnost, da što pre skinu sa vlasti ovu vladu, ali dobro, to je moje mišljenje; naravno imam pravo na njega i nadam se da će se to ubrzo desiti.

Vidite, liberalizacija trgovine, spuštanje, ukidanje carina, kao i precenjeni kurs dinara ugasiće i veliki deo domaćih proizvodnih pogona. To je ključni problem Srbije. E sad, možda neko misli, kao što je uvaženi kolega Arsić... Evo ga, tu je, moram da ga pomenem da bi mogao da se javi, jer ja zaista volim da vodim diskusiju sa njim. Možda on misli da u Srbiji ne daju podsticaje stranim investitorima već da strani investitori plaćaju državi 10.000 evra kako bi mogli da zaposle nekog. Možda on misli da ti ljudi rade u tim fabrikama za nekoliko hiljada evra. Ali ne rade, nažalost. To postoji samo u mašti gospodina Arsića.

Uporno postavljam pitanje – koja se država razvila od stranih investicija? Vi to ne možete da mi kažete i ne možete da mi date odgovor. Samo domaćim investicijama, gospodine Arsiću. I mi treba da podstičemo domaće

investicije, da podstičemo njihovu mogućnost da tehnološki napreduju, da razvijaju sopstvenu proizvodnju.

Meni je žao što nema ni kolege Đukanovića, koji me je nedavno oduševio na temu aerodroma, govorio o IMT-u i pokazao kako SNS ne poznaje šta je potreba reindustrializacije Srbije, ali dobro. Eto, makar je tu gospodin Arsić; on će sigurno sve ove moje nedostatke uspeti da mi razjasni, da mi protumači, da mi obrazloži i siguran sam da ću puno imati da naučim iz demagogije SNS-a.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Pravo na repliku, gospodine predsedavajući.

Znam ja kolike su plate zaposlenih, i kod domaćih i kod stranih investitora. Ono što je problem jeste što vi stalno spominjete strane investitore. Imaju svi iste uslove, i strani i domaći. Problem jeste što mi nemamo dovoljno domaćih, ne možemo da ih stvorimo. Da li treba država da bude poslodavac? Ja mislim da ne. Pokazalo se u sistemu koji smo imali do devedesetih godina prošlog veka da to baš i nije najsrećnije rešenje. Znači, ne može država da bude poslodavac.

E sad, ako nemate dovoljno domaćih industrijalaca, šta ćete da uradite? Pa da pozovete još nekog da investira u vašu zemlju.

Da li će Srbija industrijski da se razvija? Da, hoće. Potpuno sam siguran u to, zato što sad jesu teška vremena, ali moramo da počnemo problem da rešavamo. Što pre počnemo da ga rešavamo, pre ćemo i da ga rešimo i lakše ćemo da ga rešimo.

Počće ovde mnogo ozbiljnije da se bave biznisom i domaći investitori. Šta je najveći problem bio dosada? Što su se ovde uglavnom bavili uslugama. Znači, najveći investitor je bio Mišković, koji je kupio „Maksi“, „Maksi“ prodao „Delezu“ i to su prikazali kao investiciju od dve milijarde evra, čini mi se tako nešto. Time se još i hvale.

Znači, nije to investicija. Investicija su nova rada mesta. Novostvorena vrednost. To je proces i to ne može da se reši ni za godinu ni za dve. Ali smo počeli da rešavamo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Koleginica Janjušević je u sistemu, ali nemate vremena. Vaša poslanička grupa više nema vreme.

Pa nemate. Nemate vremena, to vam objašnjavam. Na naredno možete da se javite. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Nekoliko reči vezano za ovaj član 218. na koji se odnosi ova izmena i govori o robi na koju se ne plaćaju uvozne dažbine.

Pitanje za predlagača – zašto ste brisali stav 1. koji je važio, evo, od donošenja ovog zakona koliko je to već, desetak godina?

Uvozne dažbine se nisu plaćale, između ostalog na, novu opremu koja se ne proizvodi u zemlji, koja se uvozi za novu ili proširenje postojeće proizvodnje, modernizaciju proizvodnje, uvođenje nove, odnosno osavremenjavanje postojeće tehnologije, osim putničkih, motornih vozila i aparata za igre na sreću.

Zašto ste ovo sada brisali? Ovamo se busate, zaklinjete da hoćete da pomognete razvoju domaće privrede; u stvari ste samo spremni da dajete pare strancima. Tamo dajete po 10, 15, 20 hiljada za radno mesto, koliko ko zatraži, a ovde ukidate uvoznú dažbinu na ove proizvode koje bi svakako osavremenili nečiju proizvodnju, koji bi pomogli nekome da počne nešto da radi, neki naš privrednik iz Srbije. Naravno, govorila je Nataša, ne smetaju nama ni oni koji dolaze iz belog sveta, ali ne da dolaze zato što im Vučić kaže da je ovde najjeftinija radna snaga pa im još da 10-15 hiljada evra po svakom radnom mestu i onda su oni kao neka investicija, kao ona u „Zastavi“, ali o tome ću po sledećem amandmanu, to moram da vam ispričam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 34. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovaj amandman se odnosi na izvorni član 281. Jeste to postupanje carinskog organa vezano za prava intelektualne svojine, ali ugovor sa „Zastavom“ mogao bi se i takvim nazvati, jer je tim ugovorom Dinkić koji je, juče ili prekjuče, oslobođen svih optužbi, uspeo toliko da ošteti državu Srbiju, da je to zapanjujuće.

Još je više zapanjujuće to da sadašnja vlada, Vučićeva vlada, koja je došla posle te demokratske vlade u Srbiji, ništa nije promenila u tom smislu. Znam, vi biste odmah rekli da je to zatečeni ugovor i da ne može da se menja zbog tih stranih partnera itd., ali ne znam koliko javnost zna, vi ministri valjda znate, iako je taj ugovor tajan (naravno, svaka tajna se otkrije pa se i ta otkrila), da „Fijat“ za zaposlene u „Zastavi“ ne daje ni jedan jedini dinar u budžet Republike Srbije na ime poreza i doprinosa na zarade.

Zašto? Zato što je tim ugovorom, ono što je bio vako sav zacrnjen, dogovoreno da se iz budžeta „Zastavi“ uplate ta sredstva i svakog meseca dva dana ili dan pre nego što se isplaćuju zarade iz budžeta se „Zastavi“ uplati taj iznos i oni radnicima isplate plate, a taj isti iznos koji su juče dobili sutra vrata u budžet i okreće se to vrzino kolo, a oni ni jedan jedini petoparac na ime doprinosa i poreza ne daju u budžet Srbije ni dan-danas, a vi, Vučić i ostali, ćutite, krijete tu državnu tajnu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Opet naš amandman „briše se“ na vaš predlog „stav 3. briše se“. Samo da konstatujem da ima dosta tih silnih brisanja. I da kažem, vi ovde, jelte, malopre oduzimate mogućnost da se bez carine uvozi tehnologija i oprema koja treba da služi u proizvodnom procesu a ne proizvodi se u Srbiji, a sad fino ovde kod intelektualne svojine ukidate pravo na žalbu, pa baš lepo vodite računa o interesu srpske privrede.

Ali hteo bih da istaknem jednu bitnu činjenicu, koju vi uporno ignorirate i ne možete da shvatite. Ne znam da li ima smisla i da vam donesem neku literaturu, pošto volim diskusije sa vama. Da li znate da u zemljama OECD-a 20% bruto nacionalnog dohotka direktno učestvuje država? Jedino vi kažete da treba državu skroz skloniti iz svih ekonomskih tokova. To je potpuno suludo.

Niko ovde ne govori da se treba vratiti u vreme komunizma, ali kad već pominjete tu SFRJ, morate da znate da su tada postojali ozbiljni privredni giganti. Postojao je IMT, IMR, PKB, „Prva petoletka“ i mnoge druge kompanije koje su bile svetski giganti onog vremena, a tek su ratom, sankcijama i pljačkaškom privatizacijom koja je rađena po diktatu te iste EU upravo da bi se ubile te firme, da bi se sprečila konkurencija ne samo na ovom tržištu nego na nekim inostranim tržištima, potpuno devastirane i upropašćena je industrija Srbije. To je suštinski i ključni problem.

I nije da samo „Fijat“ ne plaća od dažbina ništa Republici Srbiji; ne plaćaju ni mnoge druge kompanije. Da li vi meni kažete da je „Vip“ došao ovde da bude mobilni operater i da pravi tolike gubitke? Pa kolike gubitke ima? Hajde da pogledamo završne račune. Hajde da pogledamo završne račune gomile tih stranih kompanija koje su ovde dobile povlašćeni položaj. Ne samo tih 10.000 evra, nego gomilu drugih povlastica. Svi imaju negativne bilanse, samo iznose novac iz zemlje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, o amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Ja bih voleo da vidim kako to oni iznose novac iz zemlje. To je bilo moguće do 2012. godine sa jednim, mogu da kažem, zakonom koji je napisan za Miroslava Miškovića, Zakonom o deviznom poslovanju, da bi se amnestiralo za sve one špekulacije koje su rađene 2008, 2009. i 2010. godine. Napisan je, čini mi se, oktobra-novembra 2011. godine.

E sad, kako to vole neki da se hvale – dohodak u zemljama OECD-a je 20% u državnom vlasništvu. Verujte da ni kod nas nije manje. Pogledajte samo kol'ki dohodak pravi Elektroprivreda Srbije. To su one strateške grane kojih nijedna zemlja neće da se odrekne, nemojte to da uzimate kao parametar.

Meni se jako sviđa taj koncept kad neko kaže IMT, IMR, „Zmaj“ itd. Nije to trebalo da se uništi, ali to nije ni imalo šanse da preživi u onom obliku u kakvom je postojalo. Možete da odmahujete kol'ko god hoćete. Josip Broz Tito nije pravio „Zastavu“ da bi izvezio automobile nego da ih ne bi uvezio; nije pravio IMT i IMR da bi izvezio traktore nego da ih ne bi uvezio, i „Zmaj“ isto tako, kao poljoprivredne mašine, da ne nabrajam dalje.

To tržište koje je pripadalo celoj SFRJ se raspalo. I to je početak propasti tih privrednih giganata. Zato kažem, mogli su da se sačuvaju, ali ne u onom obliku u kome vi mislite da je moglo. To više nije bilo održivo i nije bilo moguće.

Raspravljati o privredi na jedan tako lak način..., razumem, kolega je mlad čovek, misli da sve može, ali kad počne da rešava problem, onda će da vidi kako to zaista izgleda.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Nogo je u sistemu, ali nemate pravo, nije vas spomenuo. Veoma korektno je diskutovao po amandmanu na ono što ste vi...

Hvala vam puno na razumevanju.

Na član 35. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Verica Radeta i Nikola Savić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Morao bih da ukažem na to da su IMT i IMR i te kako imali šansu da prežive, u drugom obliku. Samo Srbiji je potrebno 400.000 traktora, i to je najbolji traktor za srpske uslove, a da ne govorim da može da se izvozi, recimo, na tržište Afrike, gde je bio i te kako prisutan.

(Vladimir Orlić: Je li to po amandmanu?)

To jeste po amandmanu. Sve je ovo po amandmanu, gospodine Orliću, nemojte da se zabrinjavate. Gospodinu Arsiću ne smeta, ne znam zašto se vi bunite i zašto se nervirate. Mi, prosto, vodimo jednu konstruktivnu raspravu. I zaslužili smo, s obzirom na to da smo tu 24 časa. Mislim da je ovo samo na korist građana Srbije.

Ja bih vam postavio pitanje – da li znate kako se razvila, recimo, japanska „Tojota“ i kako je ona nastala? Takođe, da li znate kako se razvijala Južna Koreja? Ako to znate, svaka čast.

PRESEDAVAJUĆI: Ja vas molim da se vratite na amandman. Pustio sam ovo prvo, oko IMT-a, bilo je sasvim u redu... Hvala.

Vladimir Orlić. Po kom osnovu?

(Vladimir Orlić: Pravo na repliku, čuli ste ime.)

Amandman.

VLADIMIR ORLIĆ: Ja ću ovo vreme svakako da iskoristim da uputim na ono što je trebalo da čujemo po amandmanu a nismo. Vi zavedite kao repliku ili ne morate, nije važno.

PRESEDAVAJUĆI: Biću korektan, da bude po amandmanu, molim vas.

VLADIMIR ORLIĆ: Nema nikakvih problema.

Dakle, nije prihvatljivo da neko smatra da je samim tim što sedi u sali Narodne skupštine zaslužio da se na njega ne primenjuje Poslovnik i da Poslovnik ne poštuje, pa samim tim i ne predlaže i ne obrazlaže ono što bi trebalo da radi u ovoj sali.

Dakle, biti u ovoj sali jeste i dužnost i obaveza, ali ponašati se u skladu sa mestom narodnog poslanika ide sa tim ruku podruku, da ne kažem u paketu. Ko toga nije svestan, potpuno je promašio kada je izrazio želju da se bavi poslom narodnog poslanika. Mada, ako ćemo iskreno, promašio je i sve ostalo. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 36. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Milan Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Radi se o članu 288, prodaji carinske robe, propisivanju uslova i načinu prodaje. Propisano je ovo bilo i postojećim zakonom, da se prodaja carinske robe vrši posle ispunjenja uslova utvrđenih ovim zakonom, po pravilu javnom prodajom, i da carinski organ može bez javne prodaje odmah prodati lako kvarljivu robu i žive životinje zadržane u skladu sa članom 298.

Vi ste ovde nešto menjali, ali ovo je svakako interesantna tema, pre svega prodaja te carinske robe po pravilu javnom prodajom. Opšte je poznato koliko je bilo malverzacija i koliko ih i danas ima kada je u pitanju prodaja carinske robe, koliko se velikih prodavnica snabdeva tom carinskom robom u nekim šverc turama sa šefovima skladišta, sa carinicima itd., koliko se automobila na ovaj način proda. Dakle, ovo mora biti mnogo ozbiljnije i u zakonu regulisano a i mnogo ozbiljnije da se radi sam taj posao.

Vi ste rekli sada u izmenjenom zakonu da prodaja robe ustupljene u korist države ili oduzete u skladu sa članom, a to je ta carinska roba, vi sad kao nešto kao ulepšavate naziv, vrši se opet po pravilu javnom prodajom. E, to je problem. Ne može po pravilu, nego mora isključivo. Kome vi to ostavljate mogućnost da utvrđuje da li će ta roba biti prodana javnom prodajom ili neće? Umesto to da menjate, vi garnirate zakon nekim nepotrebnim rečima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 37. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran

Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Milan Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je član 295. i govori se o novčanim kaznama kojim će se kazniti pravno lice ako ne čuva dokumentaciju u propisanom periodu i ako propusti da u roku preveze robu putem i na način kako je to odredio carinski organ.

Vi ste dosadašnji iznos od 100.000 dinara menjali iznosom od 200.000 dinara kao kaznu za pravno lice, što u ovom slučaju nije adekvatna kazna. Vi, inače, volite da razrezujete vrlo visoke kazne, pogotovo za fizička lica, pa i za pravna lica u nekim situacijama, ali kada je u pitanju čuvanje, odnosno nečuvanje dokumentacije carinske robe, to zaista zaslužuje ozbiljniju kaznu.

Opet podsećam na ono što sam počela u malopredašnjem amandmanu, ozbiljne se malverzacije dešavaju kada je u pitanju carina, kada je u pitanju prodaja carinske robe. Kada je u pitanju izvoz iz Srbije, i tu takođe mora da se povede računa i moraju ozbiljno da se pooštire kazne. Sećate se koliko je bilo izvoznih incidenata prema Ruskoj Federaciji, kada su umesto svinjskog mesta na rusko tržište otišle svinjske kože, kada su umesto srpskih jabuka otišle poljske jabuke pa se ugrozila saradnja sa Ruskom Federacijom, ta trgovinska saradnja i taj sporazum.

Dakle, nije ovo šala, ljudi. Ovo mora ozbiljno da se reguliše i ovo mora zaista krajnje ozbiljno i savesno da se radi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 38. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? Da.)

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Da, nastavljamo, pošto je ista tema, isti članovi. Zapravo, takođe se govori o kaznenim odredbama vezano za carinske prekršaje. Završiću samo ono što sam počela u obrazlaganju prethodnog amandmana. Dakle, u ovim slučajevima kazne moraju biti ozbiljnije. Vi predviđate, na primer, da će se novčanom kaznom u iznosu od 100.000 dinara kazniti preduzetnik za prekršaj iz stava 1. ovog člana, a to je taj stav gde ste rekli da će se novčanom kaznom od 200.000 dinara kazniti pravno lice ako ne čuva dokumentaciju u propisanom periodu.

Pa izvinite, i firma nekog preduzetnika je pravno lice. Zašto bi on plaćao kaznu 100.000 dinara, a ovo neko drugo pravno lice 200.000 dinara, a radi se o potpuno istom prekršaju?

Radi se zapravo o tome da se na ovaj način otvaraju mogućnosti malverzacija, muvanja sa carinicima itd. Ono što jeste boljka poslednjih godina u Srbiji i ako ste stvarno spremni da uradite nešto, da stvarno nešto konačno postavite na zdrave noge, onda je to trebalo, kad ste već menjali ovaj zakon, da uradite na stvarno ozbiljniji način.

Vi ste ovde imali ne znam koliko izmena zakona, 38 ili 40, ne znam koliko je bilo članova, ali u suštini... Ovo je valjda poslednji amandman, pa zato u dve rečenice da kažem – u suštini, vi ništa ovde niste promenili. Nešto je to samo bila neka šminkica. Valjda će Evropska komisija da kaže – dobro, radili ste nešto, još ste radili celu noć ovaj zakon. Ima da vas hvale, reći će – eno ih svi, ko Vučić, rade danonoćno. Naravno, vi niste reč progovorili, ali nema veze, vama se računa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana i član 39. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Demokratske stranke.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić i zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ja bih samo vezano za ovaj član. Izjava o usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije. Pazite sad, gotovo zvuči kao šala. Dakle, rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije – do dostizanja punopravnog članstva u EU.

Dalje, tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije itd. Pa imamo pitanje – da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik? Odgovor je – ne.

Dakle, pošto piše i to da saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti – u stvari znači da su to nama konsultanti i pisali.

Da dodam još to da Dveri zaista nemaju ništa protiv saradnje sa Evropskom unijom, sa svakom državom članicom, ali na ravnopravnom osnovu a ne prema ucenama i stalnom usklađivanju prema njihovim uslovima. Više će nas

poštovati, više će Srbija da postigne ako sebe reformiše i unapredi a nikada ne stupi u Evropsku uniju, a to znači i nikada ne uskladi ovaj zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Na naziv iznad člana i član 40. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Vjerica Radeta: Ja.)

Nemate vremena. Vaša stranka nema više vremena. Nema ni ovlašćeni, niti imate ovo vreme koje pripada stranci. Možete se javiti samo kao predlagač. Možete na sledećem. Sada ide gde ste vi predlagač. Samo se strpite malo, molim vas.

Na član 40. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović i zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da,)

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Da, završne odredbe, član 40. i najava u ovom članu da će danom početka primene odredaba člana 367. i 34. ovog zakona prestati da radi Komisija za žalbe Uprave carina.

Iz osnovnog zakona, koji menjate, nije se stekao utisak da je ta komisija za žalbe Uprave carina neko posebno telo, neki poseban organ, nego da je to komisija u okviru Uprave carina. Ali iz stava 2. ovog člana, gde kažete da će danom početka primene odredaba ovog zakona Ministarstvo finansija preuzeti od Komisije za žalbe Uprave carina zaposlene, prava i obaveze, predmete i arhivu sa stanjem na taj dan, dakle ipak je postojao neki poseban organ. To je kao u onom prethodnom zakonu, da li je Ministarstvo finansija nezavisno, pa ste vi, evo, i ovde procenili da jeste, pa će Ministarstvo finansija da se bavi ovim poslom, ali mislimo da nije bilo potrebe da se to izmešta iz Uprave carina.

Naravno, to je svakako trebalo da bude dvostepeni postupak i to nikako nije sporno, ali verujte biće to mnogo razvodnjeno kada ode do Ministarstva, kada se formira tamo opet neka nova služba, neko novo, kako volite da kažete, nezavisno telo, što je van pameti, u Ministarstvu, pa nezavisno. Ali, dobro, vi to propagirate i odmah ste rekli da će predmete u kojima nije okončan postupak preko Komisije za žalbe preuzeti Ministarstvo u skladu sa ovim zakonom.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 40. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je prihvatio amandman na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava. Odbor za

ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Saša Radulović, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici DS.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj naš amandman na član 41. je logičan sled prethodnih amandmana, jer smo mi svojim amandmanima tražili da se brišu svi predloženi članovi. Drugim rečima, mi smo na taj način pokazali svoj odnos prema ovom predlogu zakona i zapravo pokazali da mislimo da ovaj zakon ne treba da se donese.

Pored toga, interesantno je da i ovaj predlog zakona raspravljamo u okviru onih 27 zakona i odluka objedinjenih u jednu tačku dnevnog reda i da je to bilo po hitnom postupku, i onda kažete, bez obzira na takvu hitnost i na tu navrat-nanos raspravu i ove noćne amandmane itd. – ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – što je, hvala bogu, jedina, valjda, stvar potpuno ustavna u ovom predlogu zakona – ali se primenjuje tridesetog dana od dana stupanja na snagu, osim odredaba 3, 6, 7. i 34, koji se primenjuju od 1. jula 2017. godine.

Nigde kroz zakon, evo prošli smo sve članove, ne postoji obaveza da će bilo šta da se uradi u roku od 30 dana da bi bio uslov za primenu ovog zakona. Onda je potpuno nejasno zašto je to moralo da se radi tako navrat-nanos, zašto je to moralo da bude po hitnom postupku, zašto o ovom zakonu nismo mogli lepo kao o jednoj tački dnevnog reda da razgovaramo, i u načelnoj raspravi, pa da možda bude i drugačijih amandmana, da se nešto briše, da se nešto uredi itd. Koja vas je muka naterala da pokušate...? Šta, da sakrijete ovaj zakon? Prosto je nerazumljivo zašto ovako radite, kako bog ne zapoveda.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala puno.

Narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Kao po ustaljenoj praksi, vi odlažete primene sopstvenih zakona, doduše, ovog puta samo do jula 2017. godine, ne odlažete do jula 2018. godine, ali dobro, napredak, nema veze. Mi usvajamo ovo po hitnom postupku, radimo 24 časa, celu noć, da biste vi mogli da odložite primenu i da krene da se primenjuje od jula, ali dobro. To je, verovatno, vama znana logika kako ste pravili ovaj dnevni red i zašto ste ovako organizovali ovu sednicu.

To služi i na čast onima koji upravljaju Narodnom skupštinom, to je karakter i slika njihove vlasti. Očigledno se neko boji da ispuni svoju zakonsku obavezu da dođe pred Skupštinu i da odgovara na pitanja. Ne znam zašto je Aleksandar Vučić tolika kukavica da ne sme da dođe i da odgovara na pitanja poslanika.

PRESEDAVAJUĆI: Replika, Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Zna, nazvati Aleksandra Vučića kukavicom često je nepromišljen potez.

Hajde ovako, 2014. godine počeli smo mere fiskalne konsolidacije. Imali smo izbore 2016. godine, vi još uvek vrtite mantru o smanjenim penzijama i platama u javnom sektoru. Između su bili izbori i na tim izborima ste potučeni do nogu. I na sledećima ćete.

Da li je čovek kukavica koji povlači nepopularne mere da bi spasio svoju državu, ekonomiju te države, ili je kukavica onaj koji je zarad političkih poena zemlju zaduživao i na nerealnim osnovama povećavao penzije i plate u javnom sektoru? A to su ti uz čiju ste pomoć ušli u ovu skupštinu, zajedno sa američkim ambasadorom.

I, da li je kukavičluk da nazovete kukavicom čoveka koji nije tu? Ja to smatram kukavičlukom.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Evo, u 15 do osam, nakon cele noći koju smo kolega Nedimović i ja proveli ovde u Parlamentu, uz apsolutni respekt prema kolegama poslanicima koji su bili tu i koji su učestvovali u ovoj javnoj raspravi, moram da primetim da, sem dva narodna poslanika iz grupe Dveri, iz tog dela opozicije nema nikoga.

O kakvom kukavičluku vi pričate? Pa vi ste pobjegli iz rasprave o ovim zakonima sa dva ministra u Vladi, a pominjete bilo kakav kukavičluk. Pa da imate hrabrosti, vi biste ostali i polemicali sa nama noćas o ovim zakonima, a ne prozivali ljude koji nisu tu.

PRESEDAVAJUĆI: Idemo dalje. Zatvaramo krug replika. Vi ste izazvali replike. Nemojte, molim vas.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na tačku 13. dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O PROCENITELJIMA VREDNOSTI NEPOKRETNOSTI** (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici i izveštaje Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na Glavu I, naziv člana 1. i član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić, zajedno sa ispravkom narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić, i narodni poslanik Branka Stamenković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Da ne bih ponavljao načelnu raspravu, mi smo stvarno amandmanima obuhvatili sve članove ovog predloga zakona, sa ciljem da vas ubedimo, ako je to moguće, nezavisno od naloga koji je došao iz EU da mora ovakav zakon da se donese, jer mi smatramo da ovakav zakon uopšte nije potreban.

Pazite, u naslovu zakona kaže da je ovo predlog zakona o proceniteljima vrednosti nepokretnosti. To bi isto bilo kao kada bi se donosio sada zakon o proceniteljima vrednosti polovnih automobila.

To vam deluje smešno i besmisleno. U uslovima kada je Srbija rekla da je tržišna ekonomija osnovni oblik ekonomskog razmišljanja, gde postoji sukob ponude i potražnje, ili susret ili poljubac ponude i potražnje na tržištu, nametati neke koji treba da budu na jednoj i na drugoj strani arbitri je sa gledišta tržišta neprihvatljivo. To je jedan od razloga.

Drugi razlog, mnogo krupniji, jeste polje primene, gde treba da se pokažu ovi dilberi. I oni treba da se pokažu u dve-tri oblasti, ali sve te oblasti su privatnog karaktera, pogotovo ona tačka 1) iz člana 3.

Mislim da idemo u nešto što je nedozvoljeno mešanje. Mi nemamo potrebe da se mešamo na tržištu povodom ovih stvari, ali pošto je pri kraju a imamo dosta amandmana, ja ću pokušati da iznesem naše osnovne teze i pokušam da vas ubedim da povučete ovaj predlog zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Nema potrebe da se bojite davanja reči poslanicima opozicije. Tu smo, ne bežimo nigde od rasprave; i celu noć smo tu, tu su i poslanici SRS-a, tako da ne govorite istinu.

Brisanje ovog člana zato što je u suprotnosti sa nekim drugim zakonima. Smatrate, znači, da procena vrednosti nepokretnosti se može vršiti samo u skladu s ovim zakonom i da je obavezna.

E pa vidite, ova je odredba u suprotnosti sa zakonskim propisima, npr. sa Zakonom o stečaju, koji predviđa da se u slučaju procene stečajne mase može angažovati sudski veštak, ili sa Zakonom o sudskim veštacima, na osnovu koga postupaju sudski veštaci u postupcima kada se traži njihova procena

nepokretnosti. Tako da mi smatramo da ovo niste dobro osmislili, odnosno u samom obrazloženju zakona vi govorite da ovaj zakon donosite zbog banaka. Ja sam to pitanje postavljao uporno – dokle više da se izlazi u korist bankama?

Ja sam se obradovao kad sam video da ćete doneti jedan ovakav zakon. Međutim, kada sam video obrazloženje i kada sam video samu sadržinu, moram priznati da sam bio razočaran. Evo u ovom članu 1, isključivo jednu takvu odredbu da predviđate, morali biste onda malo da usaglasite ostale zakonske norme i da usaglasite ovaj zakonski predlog.

Sad se postavlja pitanje zašto vi ovo donosite. Naterala vas je banka, možda vas je naterao američki ambasador. Banke i američki ambasador su vas verovatno naterali da ovo donesete, jer kako drugačije objasniti činjenicu, na koju vi ne odgovarate, da 35.000 evra Vučić mesečno plaća Montgomerija, osam godina mu plaća reket. Zašto, to...

PREDSEDAVAJUĆI: Moram na ovo da vas isključim.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Videli su to. Znače, imaju jako dobre izviđače, pionire, šta li već ovi iz Dveri, pa vide šta radi Aleksandar Vučić. Mene zaista oduševljava kako oni to začas preklope nešto, kako to njima odgovara i kako bi to njima zvučalo.

Imali smo u poslednjih četiri ili pet godina stečaj dve banke. Obe su bile državne. Jedna je Agrobanka, a druga je Razvojna banka Vojvodine. Šta se javlja kao problem? Prvo, država garantuje za sve uloge do 50.000 evra. Iz budžeta Srbije se, nadam se da sluša kolega predavanje iz ekonomije, tih 50.000 evra isplaćuje. Zašto moramo da isplatimo iz budžeta? Zato što su sudski procenitelji i procenitelji banke naduvavali imovinu koja se stavljala pod teret da bi neka ekipa podizala kredite koje nikada neće da vrati.

Sad neko kaže da je to zbog banaka. Ne, to je zbog građana Srbije. Isključivo zbog građana Srbije. Jer banka može plasmanom loših kredita da dovede u opasnost i sebe i Republiku Srbiju, koja je izdala dozvolu za rad i koja će da pokriva sve njene gubitke do 50.000 evra.

(Srđan Nogo: Šta radi Jorgovanka Tabaković?)

Nije Jorgovanka Tabaković procenitelj. Centralna banka je obavestila da se na svake tri godine radi procena vrednosti imovine koja je pod teretom. Imate li nešto protiv? Nemojte tako.

Mene iznenađuju pravnici koji žele da se država umeša u obligacioni odnos između dve stranke. Što ne, kažu, uradite kako su to, recimo, za te kredite u švajcarskim francima, uradili u Mađarskoj. Jeste, Mađarska je otkupila dug jer je imala para. Mi ih nemamo. Ali, kao što vidite, mi smo pravna država i, pošto ne možemo kao Skupština da ulazimo u obligacioni odnos između dve stranke u postupku, može da uđe sud. Što i radi. I to je tačno. Ne mešamo se mi u obligacioni odnos.

(Srđan Nogo: Narodna banka?)

Ne može ni centralna banka. Ne može. Jedini koji može da se meša u obligacioni odnos jeste sud. I nemojte da izmišljate. Kako ste, bre, dobili tu diplomu?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 2. i član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Nemanja Šarović, Nataša Jovanović i Dubravko Bojić, zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i narodni poslanik Branka Stamenković.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Banka ima pravo na glavnicu i na kamatu. Ne govorite istinu. Šalite se sa prezaduženim ljudima, kao što se šalite sa penzionerima. Znači, smanjenje penzija je ozbiljna stvar, ja se ne bih sa tim šalio. I ne bih se šalio sa ljudima koji su prezaduženi kod banaka.

PREDSEDAVAJUĆI: Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Ne šalim se ni ja, ali se ne bavim populizmom radi sticanja glasova. Imali smo ovde izmene i dopune Zakona o korisnicima finansijskih usluga. Doterali smo do maksimuma kol'ko je to mogla država da interveniše na onaj način na koji ima pravo Skupština.

I nemojte da pričate da može centralna banka u to da se umeša. Nema pravo. Centralna banka vodi računa o zakonitosti poslovanja banaka, njenoj likvidnosti i bonitetu koji ta banka ima na našem tržištu. Znači, o tome vodi računa. U obligacioni odnos između dve stranke ni država ni banka ne mogu da se mešaju, nego samo sud. Meni zaista nije jasno šta vi hoćete od nas.

Jedino što država može da se umeša jeste da otkupi dugove građana. Ali onda ne možete od jednih, morate od svih. Imamo li mi para za tako nešto? Nemamo. Nemojte da izmišljate.

Još jedna stvar. Pazite, 2012. godine kamata na kredite u dinarima je bila između 32 i 36 procenata; danas je 10%, sa deviznom klauzulom 12-15%. Danas je 7,5%, bez obezbeđenja. A onda kažete kako smo mi smanjili plate i penzije. Pa nismo svima smanjili penzije. Nekima su veće nego ikad, i to je otprilike 1.200.000 ljudi. Ali sad – da li je bolje da imamo kamate sa 30% ili 35% na dinarske uloge, da imamo na deviznu klauzulu 12-15%, da imamo inflaciju 10-12%, da zadužujemo državu ili kroz sva ta smanjenja kamata koje je trpelo stanovništvo sada ostaje njima. Znači, svakom građaninu koji je imao

kredit, makar 100.000 dinara, 20.000 dinara ostaje njemu, za njegove potrebe. Ko tu ekonomsku logiku ne razume, ne može ni da razume zašto je SNS ...

(Zoran Krasić: Vreme.)

Vreme je odlično napolju, gospodine Krasiću.

... Zašto je SNS, i pored svih nepopularnih mera, pobedila sa apsolutnom većinom na izborima koji su održani pre samo šest ili sedam meseci. Rezultat se računa, ne obećanja i ne demagogija. Vi se time bavite.

PRESEDAVAJUĆI: Replika, Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ovo je veliki trenutak za vas, gospodine predsedavajući. Dali ste, konačno, pravo na repliku; zaista je to odlično. Ne znam kol'ko uvreda treba da se izrekne na račun jednog poslanika da bi mogao da dobije pravo na repliku, ali dobro. Treba to staviti u Poslovnik.

PRESEDAVAJUĆI: Ja ne bih dozvolio uvrede. Nemojte, molim vas. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Dobro. Hajde da postavimo stavi ovako. Ne slažem se ni sa čim što je prethodni govornik rekao, ali da vidimo ono što on predlaže. Sudovi, koji bi trebalo, na primer, da reše to. Evo, poljski sudovi su nedavno rešili, uradili su isto ovo što ja uporno tvrdim i uporno ponavljam. Oni su proglasili ništavim odredbe ugovora u švajcarskim francima i taj ugovor su pretvorili u beskatni zajam u zlotima. Poljski sudovi, molim lepo.

Zašto to ne urade sudovi u Srbiji? Ne mogu. Zašto ne mogu? Zbog uticaja. Znae kakav uticaj. Kad savetnik predsednika Republike uradi pravno mišljenje i sa tim pravnim mišljenjem se ide kod sudija, koji sudija onda sme da donese drugačiju presudu? Pa kad Dragiša Slijepčević kaže na Kopaoniku pred 300 pravnika svoj pravni stav, napadaju ga ti isti profesori Pravnog fakulteta i mnogi koji su vezani za banke. Ima tamo na Pravnom fakultetu ljudi koji se ne slažu sa tim, ali od ovih koji su uzeli novac od banaka ne mogu i ne smeju.

Idemo dalje. Direktor BIA, odnosno njegova bivša advokatska kancelarija, a on ranije, dok je bio advokat, zastupa veliki broj poslovnih banaka i direktno se meša i utiče na rad pravosudnih organa. Direktno. Evo neka Aleksandar Đorđević izađe i kaže da to nije tačno. Naveo sam mu konkretan slučaj kada je njegov kolega iz kancelarije podneo lažnu ispravu, aneks ugovora koji nije potpisala stranka u slučaju Pireus banke i jednog privrednog društva. On je još bio advokat, a 2016. godine, kada je bio direktor BIA, identičan slučaj je ponovljen. Pa molim lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Veroljub Arsić, replika.

(Zoran Krasić: Replika.)

Samo je rekao kakvo je vreme napolju. Nemate stvarno nikakav osnov. Ne.

Izvolite.

(Vjerica Radeta dobacuje.)

VEROLJUB ARSIĆ: Gospodine predsjedavajući, gospodin Krasić me stalno ometa, a evo sad i koleginica Vjerica. Ja sam odgovorio gospodinu Krasiću, koji mi je stalno dobacivao – vreme, jer je mislio da ja imam samo dva minuta. Imamo dovoljno poslanika da imam dovoljno vremena i da pričam.

(Zoran Krasić: Krao si mandate.)

Evo, sada me još naziva i lopovom.

Ma gospodine, dao sam vam taj mandat na izborima i 2012, i 2014. i 2016. godine. Što ga niste uzeli?

E sad da se vratimo na sudove. Koliko ja znam, počeli su i naši sudovi da presuđuju. Evo imate pravosnažnu presudu za takav kredit. Počeli su da presuđuju. Apelacioni sud u Novom Sadu je potvrdio presudu za kredit u švajcarskim francima. Što to ne kažete? Znae vi to.

Znae jako dobro, nego nećete da kažete. Politički vam nije dobro. To je razlog. Najlakše je da se kaže – direktor agencije, direktor ovaj, direktor onaj, premijer ovaj, premijer onaj... Ja kažem – možete da optužujete, ali uvek se računa rezultat.

Znači, kad niste uspeli da nas pobedite tada kad smo smanjivali plate i penzije, kako mislite da nas pobedite sada kada te plate i penzije vraćamo i povećavamo?

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo je, saglasno članu 163. stav 2. Poslovnika, odbacio je ovaj amandman. Odbačeni amandman ne može biti predmet rasprave i o njemu se ne glasa, član 163. stav 4. Poslovnika.

(Zoran Krasić: Replika.)

Ja bih vam vrlo rado dao repliku, ali stvarno nema nikakvog osnova. Niti vas je uvredio gospodin Arsić, niti je njegova replika i njegova diskusija bila usmerena na vašu diskusiju, na neko pogrešno tumačenje vaše diskusije. Tako da vas molim za razumevanje.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i mr Goran Čabradi.

Na naziv člana 3. i član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić, zajedno narodni poslanici

Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić i narodni poslanik Branka Stamenković.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Mi smo ceo ovaj zakon ispratili amandmanima, i to predlozima da se jedan po jedan član briše. Rekao je Krasić, kada je govorio o članu 1, šta su naše osnovne primedbe, ali evo, kada je u pitanju član 3, koji govori o primeni ovog zakona, kaže da se odredbe ovog zakona primenjuju na procene vrednosti nepokretnosti koje se vrše za potrebe – i sad ono ključno o čemu zapravo želimo i kroz ceo zakon da govorimo – 1) kod zaključenja ugovora o kreditu obezbeđenih hipotekom i zaključenja drugih poslova finansijskih institucija obezbeđenih hipotekom.

Dakle, ugovor o kreditu obezbeđen hipotekom. Vi predviđate da licencirate nekog procenitelja vrednosti i da se on tu umeša u taj odnos između dva lica.

Vi dobro znate da sve što smo pokušali da licenciramo nešto nije dalo neke rezultate, od ovog vašeg licenciranog ministra, bivšeg stečajnog upravnika, do kojekakvih drugih takozvanih stručnjaka. To je takođe nešto što je posledica vašeg puta ka EU i odande tako izvučete ne znam ni ja kakve pojmove. I kakva je uopšte svrha ko će licencirati ove ljude, ko će njima držati predavanja, šta će oni da polažu, na osnovu čega će oni biti ti koji će biti procenitelji vrednosti nepokretnosti... Sve ovo liči na notare, na izvršitelje, na ove upravnike zgrada koje tek planirate...

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Vreme, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Prosto je neverovatno kako iskačete iz ustavnog sistema i kakve sve budalaštine vam padaju na pamet.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Samo da obavestim narodne poslanike podnosiocima amandmana da su iscrpli pravo da se javljaju kao podnosioci amandmana u trajanju od dva minuta.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić, mr Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu II, naziv iznad člana 4. i član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 5. i član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 6. i član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane u, istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 7. i član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 8. i član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i mr Marko Milenković i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu III, naziv iznad člana 9. i član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić, Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 10. i član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 11. i član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 12. član 12. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 13. član 13. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstatinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 14. član 14. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu IV, naziv člana 15. i član 15. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 16. i član 16. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 17. član 17. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 17. član 17. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 18. član 18. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić i zajedno narodni poslanici PG Dveri i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Zoran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu V, naziv člana 19. i član 19. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravo Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 20. i član 20. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 21. i član 21. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 22. i član 22. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović, sa ispravkom, i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na naziv člana 23. i član 23. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 24. član 24. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 25. član 25. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 26. i član 26. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marko Milenković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 27. i član 27. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 28. i član 28. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu VI, naziv člana 29. i član 29. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 30. član 30. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 31. i član 31. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 32. i član 32. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 33. i član 33. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 34. i član 34. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Miroslava Stanković Đuričić i

zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević i ostali članovi PG Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu VII, naziv člana 35. i član 35. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 36. i član 36. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Marinika Tepić, Olena Papuga, Nada Lazić i Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 37. i član 37. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 38. i član 38. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 39. i član 39. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu VIII, naziv člana 40. i član 40. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 41. i član 41. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 42. i član 42. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubeniović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 43. i član 43. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 44. i član 44. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marko Milenković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 45. i član 45. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno narodni poslanici PG Dveri i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu IX, naziv člana 46. i član 46. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 47. i član 47. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 48. i član 48. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 49. i član 49. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 50. i član 50. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 14. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULISANJU JAVNOG DUGA SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE PO OSNOVU DEVIZNE ŠTEDNJE GRAĐANA (pojedinosti).

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojčić, Marija Janjušević, Ivan Kostić, Dragan Vesović, Miladin Ševarlić, Zoran Krasić, Verica Radeta, Petar Jojić, Zoran Živković, Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Ljubenović, Momčilo Mandić, Marko Milenković i Milorad Mirčić.

Primili ste izveštaj Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o regulisanju javnog duga SRJ po osnovu devizne štednje građana, u pojedinostima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić.

Na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Na član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Dveri,

zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Marko Milenković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima zaključujem pretres Predloga zakona, u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Nastavljamo dalje.

Prelazimo na 15. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O REGULISANJU JAVNOG DUGA REPUBLIKE SRBIJE PO OSNOVU NEISPLAĆENE DEVIZNE ŠTEDNJE GRAĐANA POLOŽENE KOD BANAKA ČIJE JE SEDIŠTE NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE I NJIHOVIM FILIJALAMA NA TERITORIJI BIVŠIH REPUBLIKA SFRJ (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojčić, Marija Janjušević, Ivan Kostić, Dragan Vesović, Miladin Ševarlić, Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Ljiljana Mihajlović, Zoran Živković, Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Goran Ješić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Vesna Nikolić Vukajlović, Jovo Ostojić, Sreto Perić, Marina Ristić, Vladimir Đurić, Nikola Savić, Miroslav Stanković Đuričić, Nemanja Šarović, Aleksandar Belačić, Dubravko Bojić, Miljan Damjanović, Božidar Delić, Nataša Jovanović, Petar Jojić, Tomislav Ljubenić, Momčilo Mandić, Marko Milenković i Milorad Mirčić.

Primili ste izveštaj Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima na Predlog zakona o regulisanju javnog duga Republike Srbije po osnovu neisplaćene devizne štednje građana položenih kod banaka čije je sedište na teritoriji Republike Srbije i njihovim filijalama na teritorijama bivših Republika SFRJ.

Na naziv Glave I i član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranke.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, Ivan Kostić, Dragana Vesović, Miladin Ševarlić i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić.

Na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa. Na

član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv Glave II i član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, Ivan Kostić, Dragana Vesović, Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Boško Obradović i ostali poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv Glave III i član 9. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Boško Obradović i ostali poslanici PG Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Božidar Delić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i

zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Momčilo Mandić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marko Milenković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv Glave IV i član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Boško Obradović, Srđan Nogo, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, Ivan Kostić, Dragan Vesović, Miladin Švarlić i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv Glave V i član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pre nego što zaključim raspravu, samo bih hteo da obavestim da povlačim opomenu koju je dobio kolega Lapčević u jučerašnjem zasedanju.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Sada određujem pauzu do 12.00 časova. Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 08.45 časova.)